சபாபதி துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்

ம. ா. ா. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்.

[illegible]கேதனவச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதி௵ வைகாசி௴.

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய
ம. ள. ள. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்
மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தமகரந்தப்புதுமதுவச்செழுங்கமலப்பொகுட்டில்வாழ்வோன
றெனப்பூத்தானமுகத்தோனலருலைமுகத்தீசானேதெளிவினென்னக்
கொன்பூத்ததமிழ்வழக்குநிலைநிறீஇயினிதெழுந்தருளிக்கொண்டாட
மின்பூத்தசெங்கதிரினவளருவொன்றெருநாமமேவத்தோன்றி. ௧
பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறைபகுத்தமைத்தவறமுதலுறுபொருளுமேன்மே
லொலிதரமற்றங்கானகுமொருமுதற்கீண்டகத்தினேழெழுக்கியாங்கு
மெலிதரவில்லவாமுதற்பேருரையொருசிறுதுடியகமவிளங்கன்மான

நலிதரறீசிலசொலலிறபலபொருளுஞசெறிததுநலவைநணணுதாக. ௨
மொழிசுருஙகலபொருளவிளஙகனமொழியவினிதாதனலமொழிபுணாததல
வழியமையோசையிறபொலி,லாழ',தருத ானமுறைநிறுவனமலவுநீாதல
பொழிவிழுமியதுபயததலகாடடாநலிபபததும்பொலியவாயநத
கழிபொருளுஙகருதணியுநோககுமிடநதொறுஙகிடநதுகளிபபுசசெயய. ௩
மையேறுபொழினமதுரைமாநகரதகருடபுலமைமாடசியாாமுன
கையேறுதிருமூலாகமசசோதிமறைமுனிததகனிவாயவிணடு
பையேறுமணிபொருமோாதுஙகவிசொறறிடபபலருமபரவிபபோறற
வையேறுதிருககுறளெனவொருநூலசெயதுலகுவபபவிநதாளுக. ௪
அன்னநூறபெருமையுணாநதானறபாணிவிபுரிநதவரியநூலுக
கினனதீாபதஞசலிபோறபலருளாயுமவியாபபியமாயிருககநாளு
முனனவாம்வியாபகமேயாகநூறகருததுணாநதேமொழிநதாரொனன
நனனாவானபுகழபபரிமேலழகருளாயிநறவதைநாடியாரும். ௫
ஏடடுவளாநதெடுநதுணாநதுவருநாளிலெலஙகணுஞசாலெழுததுககுறற
மோடடுமவகையுணராராயபபரமபரையொனறேகருதியொழிநதாரததோ
மாட்டுவலெனதுணாநதனையமூலமுமபேருரையுமனமவகுததவாறே
நீட்டுதலிலாவெழுததிலியையியெனவுலகுபுகழசெமபிநாடன. ௬

சிறப்புப்பாயிரம்

ஓதுபதியாயவிராமீசாதிருவருளாணிருடததவைபபிற
கோதுபதியாதகலவறாததழைநதுவிளஙகிடசசெஙகோலகைககொணட
சேதுபதிமானேசரநிகாரநாததுசெயசிஙகனுசெமபூ
மாதுபதியயாவுயிாபபவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளறகோமான. ௭

கறபகததினறளிரனையமெனனிறமுஞசஙகிலெடுகமலரோகை
யுறபவமுமொருசாபிசசெருததனமுலைநிகாவிரலுமொனிாபொனனுழி
யிறபதியொணசுடாமணியுமெயதுதலாறறருநிதியமிாணடுதெயவப
பொறபமைபாவருணமணிபிவலைவாநதுஞசோநதாயவெனுமபுரவுககையான. ௮
பாருநெடுவிசுமபுமறுவெகநதள,நனருராயபபரநதமாாபா
ஞேருமுணாவுடையாாபாறபெருஙகருணைமடைதிறநதாலொதநசணணனை
வாருமிளஙகையருமபயிலியாமுகமலாநதுமொழிமதுரவாயான .
மேருவெணபபுடைபரநதபகைவாிகிலைகலஙகவெழூஉமீஙருநதேநாளான. ௯

சிவஞானத்தேவர்வரப்பிரசாதபாலனருள்செறிபூபாலனை
பவஞானமுழுதொழியக்கோபாலனெனுஞானநம்பணிகாபாலனை
றவஞானநீறளெள்ளியேபொள்ளாபாலனைப்பலகாணத்தகாப்பினபால
னவஞானமறுத்துணாநதமுப்பாலனைப்போாவையெனவமைசிப்பானே. கo
ஒருகாவித்துவசத்தாரெஞ்ஞான்றாவமாலிகையாறுணாவானமீக்கூா
தருகாவித்துவசந்தானுன்றபெருஞ்சிவஞானமடங்கவுயக்குா
கருகாவித்துவசந்தானபாகஞ்சாகஙியுரமணமேகடைகாதுருசா
துருகாவித்துவசந்தானபுணாயானசெயகாயமெனவுணாக்குமவாளான. கக
கந்துகத்தானமபரபுமாறுபொழிந்தெழுகளிறருனகருத்தாமேறபாய
கந்துகத்தானமபரவுகுடியடி பானவாயிறகடித்தானகுவ
கந்துகத்தானமபரவுமாதாவெனறுயிா கருகிககரிசெலாமி
கந்துகத்தானமபரவுரவமாதுரீஙகவறஙகைககொணடுளளான. கஉ
தனாசெயதவபபயனுருயமைநதபெருவளப்புத்துவைத்தலைமையோனபோன
வனாசெயநிதிபபெருவாழககைமாகனவானபெரும்புலவாமறவாதெனறு [பி
முனாசெயபெருமபுகழபபொனனுசசாமிநாதானமகிழ்கூாந்துணைப்பகக்கேட
நனாசெயவிடையேறுயாத்தநமபிரானடிசசனபேணயக்குநலலோன. கங
மனனுபெருநதமிழப்பாடையிலக்கணமுமிலக்கியமுமவரம்புகண்டோன
பனனுசிவபுராணஙகளபலவொரிகதோனசிவாகமமனறபரவைமுழுகி
யுனனுமனபூதியெனமவிலவாமயிலாமணிகையுறக்கொணடுளளா
னினனுரையகுணாத்தினருயபவைசேமெனுமபயிாவளாக்குமெழிலிபோலவான.
நீடுபுகழததிருநாகைச்சாநதோகசகோனுசலமிநதிலவாநினற
நாடுபுகழததலமபொலியாறபபானதநலலுராவாழககராககொணடோன
தேடுபுகழுருவமைநதகாததவேடவததுநித்தசெலவனயாருப
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறசசிறபபதிப்பித்தானே. கரு

சிறப்புப்பாயிரம். க.

மகாவித்துவானாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளைமாணக்கரும்

சிதம்பரசெட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியபபா.

திருவளா தெயவச செழுமறை யவாத—முருவளா செஙகை யுதக மவாவிக்
—கருஙகடன முகடடிற செஙகேழ பரபபி—மரகதம பழுதத குரகத மோரே
ழ—சோதர யாதத வோாகால வையத—நமாநதினி தெழூஉ வகலிடம புதை
தத—செறியிருள விழுஙகுஞ செஞ்சுடா வானவ—னலஙகொளி விரிககு நல
ஙகிளா கரஙக—டணடிடத திறகரு மாணடகு புரவ—மாயிரங தாஙகி யவிர
நிலா வெறிகருங—தரளங குயிறறிய தமனியக கோயி— லரசுவீற றிருநதிவ
வகில மீனற—நானமறை முழஙகுநன ஞவுடைக கடவுள—பெருகுபே ரருளா
ற திருவள ளுவராய—மநிதலத துதிதது மனனுறு மககள—றமுத ஞனகுந
திறமுற வுணரவு—நனறைந யெஙகணு நனிசிறந தோஙகவும—புனமை யணட
ப பு[illegible] யொழியவுஞ—சநதனப பொதியச செநதமிழ முனிவ— னுளள
ம பெருஙகளி கொளளி கொளளவுந — தவலரும புகழுசால சஙகத தமாந
த—நுவலரும புலவாசொ னுணபொரு ளுாலெலாந—திருபபெறு கலவி நிரப
புறு வோாசொல—பருபபொரு ளுாலாய விருபபற றொழியவுஞ-சிறறளவின
தாயப பெருமபொரு ளடககி—புறறயிந நூலினி றுணாவோா யாரு—நனுரு
சொற சுவையொடு நறுபொருட சுவைகவாந—தனுவினமா மேரு வடககத
துணியவு—நறறமிழச செலவம பெறறநன ணுடினமுன—மறறைய பனமொ
ழி யுறறபுன னுடெலா—மனபொரு ளுடையாமுன வறியவா போல—வென
செய வாமென றேககறறு நிறகவு—மெழுதது முதலாய விலககண மெலலாம
—பழுதறவி னறஙகும பளளி யாகவு—மினறி யமையா வினனமம பலவுந—
துனறின மிடநது துஙகெபறத திகழவுந— திருவுளங நுனவிந தருவாய மலா
நது—பொருவறப புகனற புகலருந தெயவத—திருககுற ளெனனுஞ செநத
மிழ வேதம—பலருமா செயய நிலவிய தெனினு—மொருஙகாப புலமைத தரு
மாமுன ணுய—பாடலசால சிறபபிற பதினமா செயத—நாமுறு முரைகளுட
பீடமைந தோஙகும—பரிமே லழகா பணணிய வுரையொடு—விரிகடல சூழ
புவி மேவி விளஙகப—பரிவுறு மசசிற பதிததுத தருகெனக— கறபகச சோ
லை ககனத துறுமெனப—பொறபுறு புலவா புகலுவ ரஃது — நமபோன மா
ரு நலவள முடைததெனி—லமபாச சென றினி தறிய லாமென—வெணணிச
சென ருங கெழிலுற வளாநது — விணணுற நிவநத வியனமாம பொழிறகட்
—சிவநதழை மனததுச செவவியோாக் கிடமாயக—கவினறிகழ காரைக கா
லவ தரிதத—வமமைதிரு வுளஙகனிந தடியாாக களிதத—கனிககெது ராகக

கணணுத லருளிய—வினிததே மாஙகனி யிபபொழிற கனியே — யெனனக
கிளைதொறுந தனனிக கனிநத—வெணணிலாக கனிகளை யுணண விருமபி—
வாவிய புகுநதிள மநதிக ளெலலா—மேவியத தருககண மீமிசை யிருநது—
௪ சிறப்புப்பாயிரம்.

தாவிய புகுநதத தருநனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந தணவலி யினறிக—
கூனடை வெரிவின மேனமயி ரொலாமுதிாந—திருகண குழியா வெனபெலாம்
வெளிபபட்—டகடுற வொடடி யடுபசி வருதத—வணஙகுநது நோக்கி நண்ணி
யிருககு—முதுபெரு மநதிகண முனனாமுன னுருதது — வெறுததிட ஆடடி
விழைநதுபின னுணடு—தாமுயன றுணணுந தருவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
ட்டியுண ணறவரா நிகாககு—நலமலி செமபி நனனு டையான—மேருவொ
ன றெனறு விளமபுதல பொயயென—ருரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
பொனனி யினறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியிழை மடவா
—ரனபுறு மாடவ ரனுஈ நோககி— யினபுற முயஙக வெணணுதங காதல்—
குறிபபிற புலபபடக கொழுஙகனி யிதனைச— செவவாய்ப பைஞசிறைச சிறு
கிளி யூடடப—புகுவே னெனறு புதுமதி மழுஙகப—பளிஙகரிந தமைதது வி
ளஙகறை புககுப—பிததிகைத் தலததி லொததுத தோனறு — நீழற பஞசா
நோசெனறு திறததல—பினபடா காதல ரனபுற நோகக — வுறுநா ணொடுங
கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாஞ சாரா
தகலுற வகறறிச—சிவமெலாம புனைநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு
வநது பணணிய மாபபெருா—தவமெலாந திரணடொரு தனயனு யுதிததோ
ன—பூவிலுந திசையிலும புகலுறு மறையை—நீவிலு மிருசுடா திரிதரும பெ
ரிய—கோவிலுந நிருசுவை கொழிககுந தமிழவலோா— நாவிலும பாவிநு ந
டிககும புகழா—னுணமைபு நாலுணா நலமைபும வறுமைகொல — வண
மையுங காடசிக கெணமையும பககெசய — நுணமையுங கதிரவா மொண
மையு மதியவாந—தணமையுங கவமையுந தழைசரு செலவன—வணடினங
குழுமிக கொணடினி தேறிக—கிணடிடப பருமுகை விணடின ணறவு—மண
டிப பெருக வுணடு தெவிடடுந— தணடொடை புனையுந திணடோள வலியா
—லோதிகழந திலஙகுங காமுடி புனைநது—சீாபெற வுயாநத சேருறக கீழ
போய— நீாநிறைந தமைநத வாாகடல கிளைநத — பாாநடு நினற மேருவை
வெனறே—னெறறு திரைபபுனல சுறறிய வருநதமா—யுறறனன ஞாலகண மு
றறுற வாயநது—கறறமா வலாகள சொறபாக கனியிஃ— திறறிஃ திறறெ
ன மறறுணா புலமையான—மலாபொதுள சோலை சுலவுற வுடுதது—யுலகெ

லாம புகழ நிலவுதென கூட—லிஙகுபொற சலச மலாதட மமாநத—நலமலி
சஙகப பலகையை வெனறோன—காவுறு பிறவியு மரணமு மொழித ற—வர
னுறு மேனமை விரவுமெயகு ஞானத—திரமுறு முதகி தரவல தாய—வரவு
று சடிலப பரசிவ பகதிபால—வினனுறு மியபப பெணணமா பாகத—தண
ணலை யருசசனை பணணுற வொருநாட—டணணறுங கமலமொன றெணணு
றக குறைதலிற—கணணிட நி—டகாா வணணனை வெனறோ—னெவவெங
நலஙகட கெஃதெஃ தரிததோ—வவவங நலஙகளா லதையதை வெனறோன
—சிநதா மணியோ காநதச சுரபியோ — தெயவததருவோ பெயயுமா முகி
லோ—விருநதி யோவிவ வுருவெடுத ததுதா—னலமபுனை யிறவெனப புலந
துணி விலமெனத—தலமபுகல பொனனுச சாமி நரோநதிர— னனியுள மகிழ
நது நவினறன னுக— விணிதினி தெனறு முனிவற நயபபுற — திவணிடை நி
றைநத தவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மனனுறக கொளுஉன—
முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமையுமென றுனனி—

சிறப்புப்பாயிரம். ௫

கிறைநதி யாஙகணு நிலவுறப பதிததனன— விடையததிற பரககுந தடையறு
மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியிணை வைக்குந—தனமை யுயிாக்குத தா
னறி வுறுததப—பாரிட மெஙகும் படர்பா கிரதிப்—பெருமபுனல சுருககிச்
சிறு துளி யாகக—வெ ளியுறு சடைமுடி யிளிதர லவககு— மூவா முதலவ
னேவா தமருந—தாவாப பெருநதவ மேயா விளஙகிக—கவினமலி தனனைக்
கணடவா கொடுமபவங—காணு தருடிருக கோணு சலமுங—குலவுறு நலமு
யிா கலவுற மலவழி—கா ம பெருநதி கநதிா ாமு—மிருநதி யாக ம
ருவுறப பெறறு—மனனுற பிற தருடென பம — பொருவிலாத தனறற
கொா ா மாயது—மாணமா பொழிலயாழப பாணமச சிறநதிற—கணிபெ
றட விகது மணிமுடி நிகாகதம—பனனூ லுணாநதநனு வலாக—னுடொ
றுங கூடி நவிலுத லுறற—பீடியாந தோஙகு பெருவள னெலலாந—தனனு
தன பெயராந தொகைநிலைத தொடாசொலின—முனனுமுன மொழியின வய
ங்குபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைபப விடஙகொடுக கஞு—செலனு
றெயிலருழ நலனு றென்ப—திகழுமம முடிக கோா சிகாமணி யெனனப—பு
கரிலா ஞாலம புகலவந துதிததோன—செயதமி ழெனனுஞ் சுநதர மஙகை—
கநதாத தழகு கனிமங கலநா—னிலககண மனைதது நலகக விளககுந—தலை
க்க மிகுநத அணடா விளககுப—புணாதரு மினப மணவுறு புராண—முனை
ரவோா யாககு மொளியுறு சேதிர—நலலறி வுறுததித தொலபவந தொ

லைகரும்— பலகலை கடகெலாம புலனுமோ ரிலலம — பொயதெரித தகறறி மெயயிது வெனனுரு — சைவசித தாநதத தெயவ வைபபுக — கணணுபுண ணியங்கட் கணணிய வுயிராந—தணணிய மாசிவ புணணியப பிழமபு—சிவ னடி யவனாச சிவமென மதிகருந—தவமது வளாககு மவமறு சீல—னென னுளங குடிகொண டிருககு—முனநூசி ராறு முகநா வலனே.

மஹாவித்துவானுகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ
மீனுட்சிசுந்தரபிள்ளைமாணுக்கரும்
சங்காலிங்கபபிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மருமத தருவளா பெருமா—னுநதியந தாமரை யகநிலமாநது —புரிமுழுக் குடைநது முருகுகொப புளிபப—வளளித ழவிழக்கும் வெளளி தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை — மனனுற நா ளுந தனனுறு நாவிற— செங்கிறந திரிநத வெணணிறம் பயபப — மருவுற வைதத வொருபெருந தேவ— னருமறைப பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த —மனபதை கட்கெலா மினபுற வுணாதத—வுளளத துளளிக கொளளுந தெ யவ—வுருவங் கரநது திருவள் ளுவராய—மாநிலத் துறறு மேனிலத் தவரு —மவாவுற வெனறுந தவாநல மமைத்துப்—பனமலை யுளளுயா பொனமலை யென்னப்—பன்னூ லுள்ளுயர் நன்னூ லாகப—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

சா   சிறபபு ாயிரம்.

ருளசோ—தெயவத் திருககுறண மெயமலி நூலைப— பொற்பமா தருககளு ட் கறபக மெனனப—பலருமா யுளளு நிலவுற விளஙகும — பரிமே லழகா புரியுமா யோடு— நயககுறு மசசில வயககித் தருகென—வானினங் களினு யா தேனு வெனன—முறறுற வாயநது கறறவா குழுமிக—கறபம புகலினு மறபமுற குறையாப—பெருவள னமைநது மருவுமிப புவியிற — பமபுபன னுட்டியா செமபொன னுட—னாதா மணிகளுட சிநதா மணியெனப—பொன னியல் புரிசை தெனனுற வுதித்து—நனனகா பலவினுட் மினனுமோ பெறறு—

முதுபுகழ சுமநதுயா புதுவைமா நகரான — சலஞசலத் துதிதத நலமபுரி முதலென்ற—தவஞாலம் புகழுஞ சிவஞானத தேவா—பிறககுமா தவத்திற சிறககவந துதிநதோன — பெருநிதி கனிறுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக கெலலாம வரையாது கொடுககும— வளளற ருழாஙக ஞளஞயா வளளல —பனனக கேடக வுனனத தெவிடடாச— செநதமிழச சுவைதெரி சுநதரக் குரிசில—கறறாக கெலலா நறறு யிலலந — தூயமை மிருககும வாயமைய பௌவந—தெருடகுரிந தாய வருடபெருவ குனற—முகதி தருஞசிவ பததி ப பிணட—நனனலம பலவுந துனனுறு முறையுள — பெருமபுயா சலததிற சுருமபமாந துணணுந—தாமமாா பொனனுச சாமி மகிபன—கழிநதபே ரு வகையின மொழிநதன ஞகக—களஙகமற வாயநது விளஙகுறப பதிததன —னமபரத தலஙகு செமபொன ஞடடைத—தோழ னெனககொளு மீழநன ஞட்டி—னேணமாந தொளிாயாழப பாணத துறற— வளமலி செலவ வள கை நிகாககும—விலலூா மாட நலலூா வாண—னெழுததமுத லாக வழு த்திலக கணமெலாங— கடைபோக வுணாநத தடையறு மறிஞன— றராத லம் புகழசிவ புராணச செலவஞ— சமையங களினுயாந தமைவுபெற ரே ஙகித—தெயவத திறமபொலி சைவ மெனனப—பலபல கலையெலா நிலவுற வுணாநத—புலவரி லுயாநதொளிா நலமலி பெருமான — புகலருஞ சீாததி பொததுஞ—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவிததுவானுகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ

மீ ஞ ட சி சு ந த ா ப பி ள ளை மா ஞ க க ரு ம

வீரசசெடடியாா குமாரருமாகிய

சோடசாவதானம

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயறறியது.

நேரிசையாசிரியபபா.

மலாதலை யுலகிற குலவுயிாத் தொகைக — டுனனிய வினைவழி மனனிய போககந—தனைவிழைந தருநத நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா லி லுதா வமைதத—சிவபிரா னருளின றவலரு வலியாற—பாறபடு மூணடப ப ரபபினை நொடியினுள—வீற்றுவீற ருக விழுததக வகுத்த—தேன்முகப் பது

ம நான்முகப புத்தேள்—வனபட ரகனறு மனபதை யனைததும— விதிவில
க் குணாநது கதிபெறற குவநது—சீரிய தெயவ வாரிய மொழியா— ஸலகி

ய வளமை மலகிய சிறபபிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத— தபபகை
கரககப படுபொரு ளாதலி—னுலையா மரபி னிலபெற வமமறைப—பருபபொ
ரு ளொருவி விழுபபொரு ளொருஙகு — மமிழதினு மினிய தமிழினிற றரு
வான—பவாசடைப பனவா துவலருஙசோசா—லிகலறு தவதசிறற பகவமா
முனிவரன—செயதவப பயனுன மைதப வநது—மாணடால லருடகொடை
பூணடகா ரணதநாற—றெயவப புலமைத திருவள ளுவரொடு—கிகரிலபோ
மேறகொண டகலிட முயயத—துனபக லறமபொரு ளினபமவீ டெனறு—
நாறபொருள பயககு மேறபுடைத தாகத— தபபா தருளிய முபபான மருவி
ய—திருககுற ளெனனுந தெயவமா மறையோடி—கருமா முதலிய சாலபினா
வருதத—திருவிலபே ருரைக ளுட சிறநத கிலஇய—வரிமே லியலபுகழப பரி
மே லழக—ருளஙகனிந தியறறிய வளஙகவி யுரையினைத—தோசசியின மிக
கோர சிநதையன குவபபக—கரமிகு தவகளான மிரவிய வழுககளை—தரு
விய லசிற றருகெனப பஃறலைப—பனனகரு சுமநத பனனக வலாபபிற—
குணமருளப புரவி வணஙகல ோறு—வெதுபபற வுலகம பொதுககடிந த
னிகரும—வலமுறு மிராச குலகு டாமணி—கழைசுனி புகாமுகக கடவுலை
வேழம—விழைதரு கறபக மெனகுலழ கொடுதது—வானறேய நறுஞசுவை
த தேனறேயத தருநதப—புழைககர கீடடப பதிபபது தேனிரு—றுறுமிய
சநதனச சூழலவாயக குலவுஞ—செறுபுல லுடைய குறுமுனி தனபா—லர
நதைகெட றுவனறு வரமபெறு பாகருங—குணடுபடு மீருசுனை குடைநதர
மகளி—ரரககலா கரமவிரித திரபபதை நிகாபப— வடுபபடாக காநதட டுயி
பபலா கருவிய—முதியசெந தமிழகமழ பொதியமால வரையான— விரவிய
விணணவா பரவவீ ரடியான—மூவல களநத மேவரு நெடுமால— வனதிற
ற பருவாய வனறிபி னுருககொளீஇ—யுருவமனா புகுநது ஈருவியுய காணு
—வருளார பசுஙகொடி யொருபாற படாநத—முககட கருமபின செககம
லததாள—சரையினிற றேயாநது புளாதப மணகக—கலநதகு கவுணியக கு
லககொழுந திட—பழமறை தனனகத தளவளாய மணககுா—தெயவவெ
ண டிளாயெறி வையைமா நதியான— வரியளி மிதிபபப புரிமுறுக கவிழுந
த—மணஙகம ழமபுய மணஙகயா குநாக — மகனமாந துதவுந தகவினா
கடுபப — முகனமாந தொழுகநுந துகளறு செநதே— ழுவடடெதிர தினக

ழைப படபபைபிற புதூநது—சீமுகச சஙகுழல வரிமடை யுடைபப—மட
டியல பூநதுகள கொடடிச சிறைசெயுங— கவிழதுணாநது தேமாம பொழில
புடை யுடுநத—பமபிய வளமபொலி செமபொன ருடன—பூணத முளரி மா
னதத தடமெனத—தேவரு மயிராபபப பூவனை யஙகளை—வெணணிறச சிறக
ரணணிய மாராள—மருஙகிட வெனருமம விருநதிடு மணிதருட— அதைதரு
செலவப புடைவமா நகரா—ணுலமபொரு மறுவில வலமபுரி புயததி—னுறை
திரு கொறறவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொபப விருமபிய வ
ளோ, —வனியடை யெடகருந தளவமா லிகையான—மாவுரி யதனை மறு
ததமுட சினபபிற—றகைகருந திறனலன சிலைககனல கொழிகருங—குலி
சவாட படையுடைக குரிசிலென அணாகுற—றனனவன றனீநத திஙகாப
போநத—துசசைச சிரவமீ துனைமையே யாமெனுக — கணடவா பலருமவா
ய் விணடிடச் சிறநது—விழிகவா வனபபிற சுழிகொளவாம பரியான—றன
து

சிறபபுபபாயிரம்.

ஞட ஞடனரமா தாக்கிய தெயவக — கொனனுறை வயிரவாட கோடடுமா
விளஙக—ளகைபபொடு வாயவெரீஇத திகைததோட டெடுததுச—செலவுழி
யின்றித திசைதொறு மிமையா—காட்டமொடு வட்கி வாடடமொடு நிறப—
வயஙகொடிறு மாநது தயஙகிமதங் கவிழதது— நிகரிகந துலவும் புகாமுக
க் களிறுடன— கடையுகத தெழுநத கருஙகட லெனனப— படையொடு அ
வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞசுபறை கொடட வஞசிவிழி விளாப்ப—
வேறறிடி போல விடையறு திரடடுங—கூறறுற ழெறுழவலி யேறறுரி மூர
சினன்—பலபபல வரசா நலபபமே லுயாதத—பைஙகொடி யடஙகலுமபணி
செயூ நிறபத—திகழாநதுமே லோஙகிச சிறநதெழிற சயமக— ளாவிக இணை
யதாங காவிக் கொடியினுன—பீடா ருலகங கோடா நெறியினிற —குலவு
ற நடாததி நிலவுசெங கோலினன— றணணிய நலஙகெழு புணணிய மேரு
—நிறைதரு கருணைக் குறைபுனல லினபுர—திரையெறி கலவிக் கரைபொரு
கடனுற—தணணளி யருமபிப புஙகணிய மலாநது—கனிபல பழுத்து நி
றைகுண தாரு— நிததிய வருடசிவ பததியின பைஙகூழ —புகழதரு மிரவ
லர் நிகழதரு குறிப்பறிந—துதவிடு சிசா லதுலசிந தாமணி—விளஙகுறு மு
யிரொனு மிளங்கோ தனஙகள்— கூடடமிட டருநதி யேபபமிட் டுவபபக்—
கணணிய வினசுவை நணணிய வருடபா—லெமமொடு சுரககுங காம தேனு
—பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை

வ சிகாமணி—யெனறுபற பலரு மெய்தததினி தியமபக—குனறலி லிலமகள்
குனகலிப பெயதத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியறறிய தவதது
னயககத தோனறியோன—பொதியவிற கடுககையொடு மதிதவழ் சடில—
மனனு சாமிதன மலாககழல பழிசசும—பொனனு சாமிமால புகனறன ஞ
சு—வடஙகிய தமழனு வடஙகலு சிமிாததெனத—தனிாததனி மொயபபத து
னிததலா தேமாங—கனிசிறு வாியாற கமலமென பொகுடடிற—முக்குறிஇ
யுடைநது வாககுறு பைநதே—னிாநதட கிரபபு மீமான ஞூடி—னிலமகள்
முகமெனக் குலவும்யாழப பாணத—ததிவளஞ செறிநது பொதிதலிற பலக
லை—வலலோா புகழு நலலூ ராளி—நாதலி னலஙகெழு கநதவேட குரிசில
—பெரிதுவந தருறறிய வரியமெயத தவததாற—பொறையருள சாநத நிறை
கொடை வாயமையென— றினனநற குணஙகளோா மன்னிய வுருகனொடு—
வநததென றியாவரும் வழஙகிட வநதோன— கலவியங கடலைக கடபபவர்
தமககோா—சொலவியன புணையெனத துரிசற நிறபோ—னிருவகைப பிரம
சரியநன் னெறியின—மபறறலை புகுததா நயிட்டிக நிலையினன—கறபனை கட
நத சிறபரஞ சுடாதாள—கனவினு நனவினும கழலாக கருததினன—பழிதரு
முதஇப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப மளிககுறு முததியை—
யெளிதினிற றெரிதருப பளகிலின புறததஞ—சைவசித தாநத மெயதரு ப
னுவலை—யையந திரிபற வகததினன குணாநதோன—கையற விகநத கருணை
யங் கடலோன—கூறிசோ புனையு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுவபபிற பதி
த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளஙகுதற பொருட்டே.

பாலியலதிகாரவகராதிகள்.

அவையஞ்சாமை.

அவையறிதல்.

அழுக்காறாமை.

அறன்வலியுறுத்தல்.

அறிவுடைமை.

அன்புடைமை.

ஆள்வினையுடைமை.

இகல்.

இடனறிதல்.

இடுககணழியாமை.

இரவசசம.

இரவு.

இலவாழ்ககை.

இறைமாடசி.

இனியவைகூறல.

இன்னாசெயயாமை.

ாகை.

உ

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமில்இன்பத்தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.* அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப்படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று‡ அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்சொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற் பதினெட்டுப்பதத்[illegible]§

---

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை — ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேற்பட்டல், கல்வியதைதகல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டபின்னமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒதிபு என்பவை.

இல்லறமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழீஇயினு
ம் அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவொறுத்தல்.
இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவாதலின்
ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதா
ம் நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுத
லானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற்
சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையி
ன், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற
பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை
நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்
கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதா
கலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி
னிதுமுடிதற்பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொரு
ட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்பு
டைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை! சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய
உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாக
லான், அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறுவார்க்கு அம்மூவரையும வாழ்த்துதல்
முறைமையாகலின், இவ்வா[illegible] அம்மூ[illegible]ம பொதுபடக் கூறினா

னவுணர்க.

க. அகர முத[illegible]லா மாதி
பகவன் முத[illegible] க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லா[illegible] முதல— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— [illegible]திபகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலானு

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயருண்டாகலால், பகவனென்பதற்கு இவ்வாறுகுணங்களையுமுடையோனென்பது[illegible]

ங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். உ

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்— எல்லாநூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக்கல்வியறிவானாய பயன் யாது— வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாள்களைத் தொழாராயின்! எ-று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்துநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றாளெ

ன்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௨)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். ௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு விரைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்; என்னை? "வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து—மோராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி—யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்." என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர் கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

௪. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

முதல் அதிகாரம்— கடவுள்வாழ்த்து.

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் ந

ல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உளவாகா— இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்ம்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (௫)

௬. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். ௬

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது— பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வார்— பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டு என்பதுபோல. இவைநான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௭. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. ௭

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாற்றானுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தாளைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது,— மனக்கவலை மாற்றல் அரிது— மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ-று.

“உறற்பால-தீண்டா விடுத லரிது.” என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவரெனபதாம். (௭)

* ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாலையவாய துறக்க வின்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அதனை நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இருவினையும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்தற்கண் பொன்விலங்கும் இருப்புவிலங்கும்போலத் தம்முளொப்பனவாமென்க: சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் — அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது — பிற ஆழி நீந்தல் அரிது — அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென்றுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃது ஏகதேசவுருவகம். (அ)

௯. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. க

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல — தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல — எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை — எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை.* இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை† முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை‡ முதலாகவுடையனவெனவும உரைப்பாருமுளர். காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே

---

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது “ எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றியலுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மானைதன்னை—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடுங்குமே.” எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தானும் “ இரும்புயாகத முனிவர் குலத்தி னானை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னானைச்— சுரும்புயாகத கொன்றையொடு மதியருவு சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை—யரும்புயாகத வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யின்னலக்கள் விளையாடு மகன்றுறைமி னருகே—கரும்புயர்கத பெருஞ்சோலை நெருங்கின் கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே.” என்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரத்தானும் உணர்க.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு அருகநூலிற் கூறப்பட்டது.

'ஆ உ ம் அதி— வான்சிறப்பு.

பயனிலவென்பதுகொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.(௯)

௧௦. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார். ௧௦

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறை

வனடிபென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீந்தார— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவர், எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்கு பிறவியறுதலும், அவவாறன்றி மாறி நினைபபார்க்கு அஃதறாமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம பொருளினபங்களும் நடததறகேதுவாகிய மழையினது சிறபபுக கூறுதல. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று. க

இ-ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெறறு வருதலான்,— தான் அமிழதமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத்து. எ-று.

நிறபவென்பது நினறெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமெனறது ஈண்டுயிர்களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறபபிடையறாமையின எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெற்றதுகினற வானை அமிழதமென்றுணாகவெனறார. (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுணவுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை— அவற்றையுணபின்றார்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறபபுடைய உயர்திணைமேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு,

டையவாயினவென்பதாம். (௨)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி. ௩

௨-ம் அதி.— வான்சிறப்பு. ௩

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (௩)

கச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ௪

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுழுதலைச்செய்யார்,— புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையென்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்துநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங் கூறியவாறு. (௪)

கரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ௫

இ-ள். கெடுப்பதூஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதூஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்— அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன்கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடும் ஆக்கமும் எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது அம்மக்கண்முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. மழையினதாற்றல் கூறியவாறு. (௫)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. சு

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது,— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

அ உ-ம் அதி.— வான்சிறப்பு.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்தலை; அது "கடல்குறைபடுத்தநீர்." "கடல் குறைபடவெறிந்த" என்பதனானும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவையேழுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது— தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது,— வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாராகலின், செல்லாதென்றார். உ

ம்மை சிறப்புமின்மை. நித்தியத்திறைதழ்வுதீரச் செய்வது நைமித்திக* மாதலின், அதனை முற்கூறினர். (அ)

௧௯. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். ௯

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின் கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின், எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (௯)

௨௰. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. ௰

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்—எவ்வகை மேம்பட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அந்நீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாதல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாரானும் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையா துலகெனினென்றார். இதனை நீரையின்றி யமையாத உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (௰)

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

௩ ம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வான்சிறப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௧. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு. ௧

இ-ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை—தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவற்றுணிவு—விழுமிய பொருள்களுள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு. எ-று.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது,— தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமுரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரும், அறம் வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியாமை நீங்க நித்தவநித்தங்களது வேறுபாடுணர்வும் அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமையின்பங்களின் உவர்ப்பும் பிறவித்துன்பங்களும் தோன்றும், அவை தோன்ற வீட்டின்கணாசையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனில் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றாகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும், ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையே உவர்த்து விடுதலெனக் கொள்க. பனுவலென்பது பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றாம். செய்தாரது துணிவு பனுவன்மேலேற்றப்பட்டது. (௧)

௨௨. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று. ௨

இ-ள். துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின்— இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணாற் கூறியறியலுறின், அளவுபடாமையான்—வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டு அற்று—இவ்வுலகத்துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இத்துணையரென அறியலுற்றாற்போலும். எ-று.

முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (௨)

௨௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. ௩

இ-ள். இருமை வகை தெரிந்து— பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்பவின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து— ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை—அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே— உலகு பிறங்கிற்று— உலகின்கணுயர்ந்தது. எ-று.

௪0 ௩ ம் அதி— நீத்தார்பெருமை.

"தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல இருமையென்றது எண்ணின்கணின்றது.* பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது, இதனால் திரிவிக்ரமன் உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினார் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப்பெருமையினும் மிக்கதெனப்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ௪

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்—திண்மையென்னும் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலன்களின்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து—எல்லா நிலத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் வீட்டுநிலத்திற்கு ஓர் வித்தாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின், வித்தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்லனென்பதாம். (௪)

௨௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ௫

இ-ள். ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல்—புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினானது வலிக்கு—அகல்விசும்புளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி—அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ்சான்று. எ-று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும் செய்யுள் விகாரத்தாற்றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவ

னதாறறல உணாததிஞுகலின, இநதிரனே சாலுஙகரியெனறா. (௫)

உசு. செயறகரிய செயவாா பெரியா சிறியா
செயறகரிய செயகலா தாா. ௬

இ-ள. செயறகரிய செயவாா பெரியா —ஒதத பிறபபினராய மககளுள செயதறகெளியவறறைச செயயாது அரியவறறைச செயவாா பெரியா —செயறகரிய செயகலாதாா சிறியா— அவவெளியவறறைச செயது அரியவறறைச் செயயமாடடாதாா சிறியா. எ-று.

செயறகெளியவாவன மனம வேணடியவாறே அதனைப பொறிவழிகளால புலனகளிற செலுததலும, வெஃகலும, வெகுடலும முதலாயின. செயறகரியவாவன இயமம நியமம முதலாய எணவகை யோகவுறுபபுககள, நீரிறபலகான மூழகல முதலாய நாலிருவழககிறறுபபகககமெனபாருமுளா,† அவை நியமததுளளே அடஙகலின, நீததாரது பெருமைககேலாமையறிக. (௬)

---

* எணடு இருமையெனபதனுள மைவிகுதி, தனமையுணாததாது தனமையுடைபபொருளையே யுணாததலின, பகுதிப்பொருள விகுதியெனனுஞ் சுவாாதத பாவ தததிதப பிரததியம.

† நீரிறபலகானமூழகல முதலியவெட்டும "நீாபலகான மூழகி நிலததசைஇத தோலுடையாச—சோாசடை தாழச சுடரோமபி - யூரடையா—கானகதத கொணடு கடவுள விருநதோமபல—வானகத துயககும வழி." எனனும வெணபாவாலுணாக.

உஎ. சுவையொளி யூறோசை நாறறமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே யுலகு. ௭

இ-ள. சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாறறம் எனற ஐநதின வகை— சுவையும் ஒளியும ஊறும ஓசையும நாறறமுமெனறு சொலலபபடட தனமாததிரைகளைநதனது கூறுபாடடையும—தெரிவான கடடே உலகு— ஆராயவானறிவின கணணதே உலகம. எ-று.

அவறறின கூறுபாடாவன பூதஙகடகு முதலாகிய அவைதாமைநதும, அ

வற்றின்கட்டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற்றின்கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்துமாக இருபத்துமாம். வகைதெரிவான்கட்டென உடம்பொடு புணர்த்தலால்,* தெரிகின்ற புருடனும் அவன்றெரிதற் கருவியாகிய மான்† அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெறும். தத்துவமிருபத்தைந்தனையுந்தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிற்றோன்றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கட்டோன்றிய மானும் அதன்கட்டோன்றிய அகங்காரமும் அதன்கட்டோன்றிய தன்மாத்திரைகளுமாகிய ஏழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விகுதியாதலும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடையவெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்கட்டோன்றுவனவின்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன் தானொன்றிற்றோன்றுமையானும் தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் இரண்டுமல்லனெனவும், சாங்கிய நூலுளோதியவாற்றான் ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்துமல்லது உலகெனப் பிறிதொன்றில்லையென உலகினுண்மையறிதலின், அவனறிவின்கணண்டாயிற்று இவை நான்குபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும் அ

இ-ள். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமையை—நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும்—நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக்‡காட்டும். எ-று.

நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனானுணர்த்துதல். (அ)

உகூ. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. கூ

---

* உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபியலின் இறுதிச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் நிபாதமென்பர்.

† மான—மகதநதநவம. மஹதெனனும வடமொழி எழுவாயொருமை யின மஹாந என நிறகும. அது தமிழின மாவெனத தறபவமாயிறறு.

‡ கணகூடு— பிரதநியகூம.

௩உ. ௩ம அதி.— அறன்வலியுறுததல.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி—துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நறகுணஙகளாகிய குன்றினமுடிவினகணினற முனிவரது வெகுளி,— கணமேயும காததல அரிது—தானுளளவளவு கணமேயாயினும, வெகுளபபடடாராற றடுத்தல அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும பறறிக குணங்களைக் குன்றாக வுருவகஞ்செயதார. குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகினறவாறுபறறி ஒரோவழி வெகுளி தோனறியபொழுதே அதனை மெயயுணாவு அழிககுமாகலின கணமேயுமெனறும, நிறைமொழிமாநதராகலின காததலரிதெனறும கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவரானை கூறபபடடது. (௯)

௩௦. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ௩௦

இ-ள். எவவுயிாககும் செநதணமை பூணடு ஒழுகலான — எலலாவுயிாகண மேலும் செவவிய தணணளியைப பூணடொழுகலான,—அநதணா எனபோா அறவோா — அநதணரெனறு சொலலபபடுவாா துறவறததினினறவா. எ-று.

பூணுதல் விரதமாககககோடல. அநதணரெனபது அழகிய தடபததினையுடையாரென ஏதுபபெயராகலின, அஃது அவவருளுடையாாமேலனறிச செலலாதென்பது கருதது. அவவாருளையுடையராயினும உயிாகணமாடடருளுடையரெனபது இதனாற கூறபபடடது. (௩௦)

௩ம் அதி. — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அமமுனிவராலுணாததபபடட அமமூனறுள ஏனைபபொருளுமினபமும போலாது, அறன, இமமை மறுமை வீடெனனும மூனறனையும பயததலான, அவறறின வலியுடைததெனபது கூறுதல. அதிகாரமுறைமையும

இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமு — மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம் போல" என்றார் பிறரும்.

௩௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபேற்றையுந்தரும், —செல்வமும் ஈனும்—துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும், — உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன்— ஆதலான் உயிர்கட்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? எ-று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களு

---

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றும் தோன்றாது நின்றும் பின் ஒருமைப் பன்மை வினையீறாக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களையின்றித் தானே பன்மைப்பொருளுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் சாத்தியேகவசனமென்பர். "ஈறு தோன்றிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன்றாச் சாதி யொருமையு—மென்விரு திறப்படு மிருதிணை மருங்கினும்." "சிவிகை — பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை." "அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை" என்புழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈறுதோன்றிய சாதியொருமை வரும். "தென்புலத்தார் தெய்வம்" "குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்" என்புழித் தெய்வம் குணம் என ஈறுதோன்றாச் சாதியொருமை வரும்.

யிரை, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்க உறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை;— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை—அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார்,* அதனாற்கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யாவழிக்

கேடுவருதல கூறபபட்டது. (உ)

௩௩. ஒலலுமவகையா னறவினை யோவாதே
செலலுமவா யெலலாஞ்செயல. ௩

இ-ள். ஒல்லும வகையான—தததமககியலுநதிறததான—அறவினை ஓவா தே செலலும வாய எலலாம செயல—அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே அஃதெயதுமிடததானெலலாஞ் செயக. எ-று.

இயலுநதிறமாவது இலலறம பொருளளவிறகேறபவும, துறவறம யாக்கை நிலைககேறபவுஞ்செயதல. ஓவாமை இடைவிடாமை. எயதுமிடமாவன மனம் வாககுக் காயமெனபன. அவறறுற செயயும் அறஙகளாவன முறையே நறசிந தையும் நறசொலலும நறசெயலுமெனவிவை. இதனுன அறஞ்செயயுமாறு கூ றப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துககண் மாசில னுதல னைததற
னுகுல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனததுககண மாசு இலன ஆதல — அவவாறறுன அறஞ்செயவா ன தனமனததினகட குறறமுடையனலலனுக,—அனைதது அறன—அவ்வள வே அறமாவது,—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிநத சொலலும வேடமும அ றமெனபபடா, ஆரவார நீரமைய. எ-று.

குறறம தீயனசிநதிததல. பிறரறிதலவேணடிச செயகினறனவாகலின, ஆ குலநீரவெனறுர. மனததுமாசுடையனுயவழி அநனவழியவாகிய மொழி மெ யகளாறசெயவன பயனிலவெனபதூஉம பெறபபட்டது. (௪)

௩௫. அழுககா றவாவெகுளி யினனுசசொன னன்கு
மிழுககா வியன்ற தறம. ரு

இ-ள். அழுககாறு—பிறராககம பொறுமையும்—அவா—புலனகணமேற செலகினற அவாவும—வெகுளி—அவையேதுவாகப பிறாபாலவரும் வெகு

* அனுவதிததலெனினும வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அனுவாதமாவ து முனனாபபெறபபட்டதொனறனை வேறெனறு விதிததறபொருட்டுப் பின னருமெடுததோதுதல். அதனுல அது கூறியது கூறலெனனுங்குறறமாகாது வ ழிமொழிதலென்றுயிற்று. வழிமொழிதறகு முனனர்ப பெறபபட்டதனைப புரோவாதமென்பர வடநூலார். ஈணடுப புரோவாதம "அறததினூஉங காக க மெவனே" எனபது.

ளியும் — இன்னாச்சொல் — அவைபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய — நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம் — இந்நான்கினையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனான் இவற்றோடு விரவியியன்றது அறமெனப்படாதென்பதூஉங்கொள்க. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அறத்தினதியல்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. ௬

இ-ள். அன்று அறிவாம் என்னாது அறம் செய்க — யாம் இதுபொழுது இளையமாகலின் இறக்குஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க, — அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை — அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்த வுடம்பழியவும் உயிரோடொன்றி யேனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை நில்லாத யாக்கை நிலையினபொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. ௭

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல்வேண்டா, — சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை — சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவைதன்னானே உணரப்படும். எ-று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற்சொல்லாய வாகமவளவையும், பொறுத்தானூர்ந்தானிடையென்றதனாற் காட்சியளவையும் பெற்றாம். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் பொன்றாத் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (௭)

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். ௮

இ-ள். வீழ் நாள் படாஅமை நன்று ஆற்றின் — செய்யாது கழியும் நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின், — அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல் — அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடி நாள் வருமவழியை வாராமலடைக்குங் கல்லாம். எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தான்வரும் இருவகைவினையுமுள்ளதனையும் உயிர் யாக்கையோடுகூடிநின்று அவ்வினைகளிருவகைப்பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாண்முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன, இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப. வினையிரண்டாவன நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பந்துன்பமென்பன. இதனான் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (௩௮)

௩௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. ௫௯

௫ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை ௧௫

இ-ள். அறத்தான் வருவதே இன்பம்—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது,— மற்ற எல்லாம் புறத்த—அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினுந் துன்பத்தினிடத்த,—புகழும் இல—அதுவேயுமன்றிப் புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆனுருபு ஏண்டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது,“நுங்கு கையா னுங்கு நடைய” என்புழிப்போல. இன்பம் காமநுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முத்தகட்சொல்லுதும். இன்பத்திற்புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான்வரும் பிறனில்விழைவு முதலாயின ஆக்கணத்துளின்பமாய்த்தோன்றுமாயினும் பின்றுன்பமாய்விளைதலின், புறத்தவென்றார். அறத்தோடு வாராதன புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனான் அறஞ்செய்வார் இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (௩௯)

௪0. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி ௪0

இ-ள். ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே— ஒருவனுக்குச் செய்தற்பான்மையது நல்வினையே,— உயற்பாலது பழியே—ஒழிதற்பான்மையது தீவினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியென்றார். இதனாற் செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (௪0)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இல்லறவியல்.

௫ ம அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இனனில் அறஞ் செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின், இஃது அறனவலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௧. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. ௧

இ-ள். இல்வாழ்வான் என்பான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை —அறவியல்பினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம், எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றோதுதலும்

* என்பப்படுவானென்றபாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் படு விகுதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டார் பிரயோகவிவேக நூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் கர்மகர்த்தரி யென்பர்.

விரதங்காத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லைவிட்டு வனத்தின் கட்டியொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவர், இவருள் முன்னையிருவரையும் பிராமதமேற்கொண்டு கூறினார். இவர் இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின் வழுவாமற்செலுத்துதலான், நல்லாற்றினின்றதுணையென்றார். (௧)

௪௨. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. ௨

இ-ள். துறந்தார்க்கும் — களைகணாவாராற் றுறக்கப்பட்டார்க்கும் — துவ்வாதவர்க்கும் — நல்கூர்ந்தார்க்கும் — இறந்தார்க்கும் — ஒருவருமின்றித் தன்பால் வந்திறந்தார்க்கும் — இல்வாழ்வான் என்பான் துணை — இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை. எ-று.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர் களைகணாய் நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன்முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட்செலுத்தலானும், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனனில் எல்லாவுபகாரத்திற்குமுரியனாதல் கூறப்பட்டது. (௨)

சங. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை. ௩

இ-ள். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற — பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட — ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை — ஐந்திடத்துஞ்செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிதிரராவார் படைப்புக்காலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி, அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், தென்புலத்தாரென்றார். தெய்வமென்றது சாதியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை, அஃது ஈண்டாகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது, அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத்தார். எல்லாவறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின், தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று. என்றவென்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின், ஐம்புலமென்றார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஈந்து கூறுவேண்டுதலானென்பதறிக. (௩)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ௪

இ-ள். பழி அஞ்சிப பாததூ ணை வாழககை உடைததாயின்— பொருள செயயுங்கால பாவததையஞசி* யீட்டி, அபபொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினாக்கும தென்புலததார முதலிய நாலவாக்கும பகுததுத் தானுண்டலில் ஒருவனில்வாழ்க்கை உடைததாயின், — வழி எஞ்ஞான்றும எஞ்சல இல— அவனவழி உலகததெஞ்ஞான்றும நிறறலல்லது இறததலில்லை. எ-று.

பாவததானவந்த பிறனபொருளைப பகுததுண்ணின், அறம பொருளுடையார மேலும பாவந தனமேலுமாய நின்று வழியெஞசுமாகலின், பழியஞசியென்றார். வாழவான்றுடைமை வாழக்கைமேலேறறபபட்டது. (௪)

சரு. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும பயனு மது. ௫

இ-ள். இலவாழக்கை அன்பும அறனும உடைததாயின— ஒருவனில்வாழக்கை தனதுணைவிமேறசெயயததகும அன்பினையும பிறாககுப பகுததுண்டலாகிய அறததினையுமுடைததாயின்,— அது பண்பும பயனும— அவ்வுடைமை அதறகுப பண்பும பயனுமாம எ-று.

நிரனிறை. இலலாட்குங கணவறகும நெஞசொன்றுகாவழி இலலறங் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பணபாயிறறு, அறனுடைமை பயனாயிறறு. இவைமூன்றுபாட்டானும இன்னிலையினின்றான அறஞசெயயுமாறு கூறபபட்டது. (௫)

சசு. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன். ௬

இ-ள். இலவாழக்கை அறததாறறின ஆறறின— ஒருவன இல்வாழ்க்கையை அறததின வழியே செலுததுவனாயின்,— புறததாறறில போயப பெறுவது எவன— அவன அதறகுப புறமாகிய நெறியிறபோயப பெறும பயன யாது? எ-று.

அறததாறெனபது பழியஞசிப பகுததுண்டலும், அன்புடைமையுமென மேறசொலலிய ஆறு. புறததாறு இல்லைவிட்டு வனததுச செலலுநிலை. அந்நிலையின இது பயனுடைததெனபார், போயபபெறுவதெவனென்றார். (௬)

சஎ. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. ௭

இ-ள். இல்வாழக்கை இயல்பினான வாழபவன எனபான— இலவாழககை

க்கனின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவா ன்— முயல்வாருள் எல்லாம் தலை— புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருள் ளும் மிக்கவன். எ-று.

முற்றத்துறந்தவர் விடாமையின், முயல்வாரென்றது முனருநிலையினரு ளை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லாருள்ளுமெனவும், முயலாதுவை த்துப் பயனெய்துதலின் தலையெனவும் கூறினார். (எ)

---

* பழியஞ்சியெனபதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலா மென்பது "அச்சக் கிளவிக் கைந்து மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருள்வயி னன." என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக.

௩

௪அ ௱ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

௪அ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை — தவஞ்செய்வா ரையுந் தத்தநெறியினகணொழுகப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திறறவாத இல் வாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வார் நிலை யினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பாரெ ன்பது ஆகுபெயர். நோற்பார்நிலைக்கு அவர்தமமையுற்ற நோயலலது இல்வா ழ்வார்நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினோ ன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

௪௯. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. ௯

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் நூ ல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே; — அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற்பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன் மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது, இதனாற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின்,

அஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை. தவமும், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாரத் துய்க்கும் மென்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் இனனில்லையே பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௫0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். ௪0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழுமியல்பினால் வையத்தின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுந்தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

பின்றேவனாய் அவ்வறப்பயனுகர்தல் ஒருதலையாகலின்,தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். இதனை இனனில்லையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிக்கட்கூறுப. (௪0)

---

௬ ம் அதி.— வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௫க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள்—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முத

கொடுந்து அதறகியையவழித்தல். இதனுன இவ்விரணடுகனமையுஞ சிறநத னவெனபது கூறபபடடது. (க)

௫௨. மனைமாடசி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழககை
யெனைமாடசித தாயினு மில. ௨

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாளகண இலலாயின்— மனையறததிறகுத தகக ந றகுண நறசெயககைகள ஒருவனிலலாளிடததிலலையாயின,—வாழககை எனை மாடசிததாயினும இல— அவனிலவாழககை செலவததான எத்துணைமாடசி மையுடைததாயினும அஃதுடைததனறு. எ-று.

இலலையெனறார், பயனபடாமையின. (௨)

௫௩. இலலதெ னிலலவண மாண்பானு லுளளதெ
னிலலவண் மாணுக கடை. ௩

இ-ள். இலலவள மாணபு ஆனுல இலலது என— ஒருவனுககு இலலாள நறகுண நறசெயகையளாயினககால இலலாததியாது?— இலலவள மாணுக கடை உளளது என— அவள அனனளலலாககால உள்ளதியாது? எ-று.

மாணபெனக குணததினபெயா குணிமேனினறது. இவையிரணடுபாட்டா னும இலவாழககைககுவேணடுவது இலலாளதுமாடசியே பிறவலலவெனபது கூறபபடடது. (௩)

௫௪. பெணணிற பெருநதகக யாவுள கறபென்னுந
திண்மையுண டாகப பெறின. ௪

இ-ள். பெண்ணின பெருநதகக யா உள— ஒருவனெயதும பொருளகளு ள இலலாளினமேமபடட பொருளகளியாவையுள,—கறபு எனனும திணமை உணடாகப பெறின— அவணமாடடுக கறபெனனுஙகலஙகாநிலைமை யுணடா கபபெறின? எ-று.

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய மூனறற்கும ஏதுவாவன பிறவின்மையி ன, யாவுளவெனறார். இதனுற கறபுநலததது சிறபபுக கூறப்பட்டது. (௪)

௫௫. தெய்வந் தொழாஅள கொழுநற றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப பெய்யு மழை. ௫

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள் பெய் என— பிற தெய்வந்தொழாது தனதெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள்* பெய்யெனறுசொல்ல,— மழை பெய்யும்— மழை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாதலின், தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாநின்றெனபது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமெனபதாம். இதனாற் கற்புடையவளாற்றல் கூறப்பட்டது. (ரு)

ருசு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். சு

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி—கற்பினின்றும் வழுவாமற் றன்னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி —தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோர்வு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

நன்மாட்டுப் புகழாவது வாழ்க்கைத் துணை கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனாற் றற்புகழ்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

ருஎ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப்பே தலை— அவர் தமது நிறையாற்காக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியினிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற் பயனில்லையெனபார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. இதனாற் றற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅ பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ

* கொழுநற றொழுதெழுவாளெனபது எழுநது கொழுநற்றொழுவாளெ ன முனபினனுகப பொருளபடுமெனறா பிரயோக விவேகநூலாா. அவா கூறுமாறு,— "இனிக 'கொழுநற றொழுதெழுவாள' 'கொழுதெழுவாா வினைவள ரீறெழ' எனனுந திருவளளுவரினும திருககோவையாரினும பரிமேலழகரும பேராசிரியரும தொழாஙனறெழுவாள தொழாஙனறெழுவாா எனததுணைவினையாயுரைபபா. எழுதல துயிலொழிதலாதலின், எழுநது தொழுவாள எழுநது தொழுவாா என முன பினனுகப பொருளபடுதலனறி, நகுபு வநதான ஓடி வநதான எனபனபோலத தொழாஙனறு துயிலொழிதல கூடாதெனக. 'வைகறை யாமந துயிலெழுநது தானசெயயு—நலலறமு மொணபொருளுஞ் சிநதிதது வாயவதிற—றநதையுந தாயுந தொழுதெழுக" எனபதுபோலத துயிலெழுநது பினறநதையுந தாயுநதொழுது பின காரியததிற செலக வெனப பொருள் படவருதலானும், அவருரை அசமபாவிதமெனக." நானகாவது திருபபடலம், ௩-ம, பாடடுரை.

எ ம அதி.— புதலவரைபபெறுதல. உக

இ-ள். பெணடிா பெறறுற பெறின— பெணடிர், தமமையெயதிய கணவனைவழிபடுதல் பெறுவாராயின,— புததேளிா வாழும உலகு பெருஞ்சிறப்புப பெறுவா— புத்தேளிா வாழுமுலகினகண அவராற பெருஞ்சிறபபினைப் பெறுவா. எ-று.

வழிபடுதலெனபது சொலலெசசம. இதனுல தறகொண்டாறபேணிய மகளிா புததேளிராற பேணபபடுவரெனபது கூறபபடடது. (அ)

௫௬. புகழபுரிந இலலிலோாக கிலலை யிகழவாாமுன
னேறுபோற பீடு நடை. ௬

இ-ள. புகழ புரிநத இல இலோாககு— புகழை விருமபிய இலலாளையிலலாதாாககு— இகழவாா முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தமமையிகழநதுரைக்கும்பகைவாமுன சிஙகவேறுபோலநடக்கும பெருமிதநடை இலலை.எ-று.

புரிநதவெனனும பெயரெசசததகரம விகாரததாறறொககது. பெருமிதமுடையானுக்குச சிஙகவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோலெனறா. இதனுல தகைசானற சொறகாவாவழிபபடுதறறு கூறபபடடது. (௯)

௬௦. மஙகல மெனப மனைமாடசி மறறத
னனகல நன்மககட பேறு. ௰

இ-ள். மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி— ஒருவற்கு நன்மையென்றுசொல்லுவா அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை,— அதன் நன்கலம் (என்ப) நன்மக்கட்பேறு— அவைதமக்கு நல்லணிகலமென்று சொல்லுவா நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை. எ-று.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சிநின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்கு ஆவதோரணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (௬0)

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும்* இடல்பாகவிறுக்கப்படுங்கடன் மூன்றனுள், முனிவர்கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

௬௧. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற. க

இ-ள். பெறுமவற்றுள்— ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள்,— அறிவு அறிந்த மக்கட்பேறு அலல பிற— அறியவேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை—யாம் அறிவது இல்லை—யாம் மதிப்பதில்லை.எ-று.

---

* இருபிறப்பாளர்மூவரென்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்பும் பின்னொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராயுள்ள அந்தணர், அரசர், வணிகரென்னும் முதன்மூன்று வருணத்தாரை. இருபிறப்பாளரெனினும், துவிசரெனினுமொக்கும்.

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அததொழின்மேனின்றது. காரணமாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடுமாதலான், அததுணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்தவென்றதனான், மக்களென்னும்பெயர் பெண்ணொழித்துநின்றது. இதனாற் புதல்வர்ப்பேற்றின

துசிறபபுக் கூறபபட்டது. (க)

கூஉ. எழுபிறபபுந தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பணபுடை மககட பெறின். உ

இ-ள். எழுபிறபபும தீயவை தீணடா—வினை வயததாறபிறக்கும பிறபபே ழினகணணும ஒருவனைத துனபங்கள சென்றடையா,— பழி பிறங்காப பணபு உடை மககட்பெறின— பிறரால பழிக்கபபடாத நறகுணங்களையுடைய புதலவரைப பெறுவானாயின். எ-று.

அவன தீவினை வளராது தேயதறகுக காரணமாகிய நலவினைகளைச செய யும புதலவரைப பெறுவனாயினெனறவாறாயிறறு. பிறபபேழாவன "ஊரவ ன நிறைனறு மொனபது மானுட— நீரபறவை நாறகாலோா பபபததானு— சி ரிய—பநதமாந தேவா பதினு லயனபடைதத—வநதமிலசீாத தாவரநா லை நது." தநதைதாயா தீவினை தேயதறபொருட்டு அவரைநோக்கிப புதலவர்செ யயுநதான தருமங்கட்கு அவா நறகுணங் காரணமாகலின், பணபெனுங்கா ரணப்பெயா காரியததினமேனினறது. (உ)

கூங. தமபொரு ளென்பதம மகக ளவர்பொரு
டநதம வினையான வரும. ங

இ-ள். தம மககள தமபொருள எனப—தமபுதலவரைத தமபொருளென று சொலலுவா அறிநதோா,— அவா பொருள தநதம வினையான வரும— அபபுதலவா செயதபொருள தமமை நோக்கி அவாசெயயும நலவினையானே தமபால வரும ஆதலான். எ-று.

தநதம வினையெனபுழித தொகக நினற ஆறுமவேறறுமை முருகனது கு றிஞசி நிலம எனபுழிபபோல உரிமைபபொருடகணவநதது. பொருளசெய த மககளைப பொருளென உபசரிததாா. இவவிரணடுபாட்டானும நனமகக டபெறறாா பெறும மறுமைப பயன கூறபபட்டது. (ங)

கூச. அமிழதினு மாறற வினிதேதம மககள
சிறுகை யளாவிய கூழ். ச

இ-ள். அமிழதினும ஆறற இனிதே—சுவையான அமிழததினும மிகவினி மையுடைத்து—தமமககள சிறுகை அளாவிய கூழ— தமமககளது சிறுகை யானளாவபபட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டுந தொட்டுங கெளவியுந துழநது—நெய யுடை யடிசில மெயபட விதிர்த்தல்."* (ச)

"புறநானூறு,— படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணு— முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்— குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி— யிட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து— மயக்குறு மக்களை யில்லோர்— பயக்குறை யிலாதாம் வாழு நாளே."

எ ம அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல். உகூ

௬௫. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. ரு

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல்—ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல், —செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற் கேட்டல்—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல். எ-று.

மற்று வினைமாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடையராயச் சொல்லுஞ்சொல்லும இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேனின்றன. (ரு)

௬௬. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். ௬

இ-ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையினிதென்று சொல்லுவர்— தம்மக்கள் மழலைச்சொற் கேளாதவர்— தம்புதல்வருடைய குதலைச்சொற்களைக்கேளாதார். எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமைமிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகையானுங்கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௭. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். எ

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் நன்மையாவது— அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்— கற்றோரவையத்தின் கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல். எ-று.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகா

வெனபது கருதது. இதனல் தநதைகடன கூறபபட்டது. (எ)

௬அ. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலதது
மன்னுயிர்க கெலலா மினிது. அ

இ-ள். தம்மககள அறிவுடைமை—தம்மகளதறிவுடைமை—மா நிலதது மன உயிரககெலலாம தமமின இனிது—பெரியநிலதது மன்னுகினற உயிரக ட்கெல்லாதம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவெனறது இயலபாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மனனு யிரென்றது ஈணடறிவுடையார மேன்னறது, அறிவுடைமை கணடின்புறுதற கு உரியார அவராகலின. இதனுல தநதையினும அவையததாருவபபரென பது கூறப்பட்டது. (அ)

௬௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனககேட்ட தாய். ௯

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவககும்—தான் பெறறபொழுதை மகி ழ்ச்சியினும மிகமகிழும்— தனமகனைச் சானறோன எனக் கேட்ட தாய—

௨௪ அ ம அதி— அன்புடைமை.

தனமகனைத கலவி கேளவிகளானிறைநதானெனறு அறிவுடையோர சொல லக கேட்ட தாய. எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொழுதுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிற பபுவகை பெரிதாகலின பெரிதுவக்குமெனவும, பெணணியலபாற் றுனுகவறி யாமையிற கேட்ட தாயெனவுங கூறினர். அறிவுடையாரெனபது வருவிக்கப் பட்டது, சானறோனெனறறகுரியா அவராகலின. தாயுவகைககளவினமையி ன, அஃதிதனுற பிரிததுககூறபபட்டது. (௯)

எ0. மகன்றநதைக காறறு முதவி யிவன்றநதை
யெனநோறறான கொலலெனுஞ சொல. ௧0

இ-ள். தநதைககு மகன ஆறறும உதவி—கலவியுடையனுகிய தநதைக் கு மகன் செயயுங கைமமாறுவது— இவன தநதை என நோறறானகொல எனும சொல—தனனறிவு மொழுககமுங கண்டார இவனறநதை இவனைப பெறுதறகு என்ன தவஞ்செயதான கொலலோ வெனறு சொலலுஞ்சொலலை நிகழ்த்துதல. எ-று

சொல்லென்பது நிகழ்தததலாகிய தன்காரணநதோன்ற நின்றது.நிகழ்த்து தல அஃதனஞ்சொலலொழுகல.இதனுற புதலவனகடன கூறபபட்டது.(கo

அ ம அதி.— அனபுடைமை.

அஃதாவது அவவாழ்ககைததுணையும புதலவரும முதலியதொ்டாபுடையாாகட் காதலுடையனுதல. அதிகார முறைமையும இதனுனே விளஙகும். இல்லறம இனிது நடததலும பிறவுயிாகணமேல அருளபிறததலும அனபின பயனுகலின, இது வேண்டபபட்டது. வாழ்ககைததுணைமேல அனபிலவழி இலலறமினிது நடவாமை "அறவோாக களிததலு மநதண ரோமபலுந— துறவோாக கெதிாதலுந தொலலோா சிறபபின—விருநதெதிா கோடலு மிழநத வெனனை."*எனபதனுனும, அதனுலருள பிறததல "அருளெனனு மனபீன குழவி"† எனபதனுனுமறிக.

எக. அன்பிறகு முண்டோ வடைககுநதா ழாாவலா
புன்கணீா பூச றரும. க

இ-ள. அனபிறகும் அடைகரும தாழ உணடோ—அனபிறகும பிறாறியாமலடைததுவைககுந தாழுளதோ—ஆாவலா புன்கணீா பூசல தரும—தம்மாலனபுசெயயபபட்டாரது துனபஙகணடுழி அனபுடையாா கண பொழிகின்ற புலலியகணணீரே உணணினறவனபினை எலலாருமறியத தூறறும ஆதலான், எ—று

உமமை சிறபபினகண் வநதது. ஆாவலரது புனமை கணணீாமே லேறறபபட்டது. காடசியளவைக்கெயதாதாயினும அனுமான வளவையான வெளிபபடுமென்பதாம். இதனுல அனபினதுணமை புணாததப்பட்டது. (க)

---

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலககாதை.

† திருக்குறள, எடுஎ.

எஉ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு. உ

இ-ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப்பொருளானும் தமக்கே யுரியர், — அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர்— அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர். எ-று.

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு ஆகுபெயர். என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவின்றபுதிகண்டளுசித் தல்புக்கோன் முதலாயினோர்கட்காண்க. (உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ங

இ-ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு— பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போடுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை— அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப—அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பிறப்பினரருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தலலது அன்புசெய்யலாகாமையின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுள்ளதாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (ங)

எச. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ச

இ-ள். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்,— அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனாந்தன்மை. யாவருநண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய்தற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு. ரு

இ-ள். அனபு உறறு அமாநத வழககு எனப— அனபுடையராய இலலறத்தோடு பொருநதிய நெறியின் பயனென்று சொலலுவா அறிநதோா—வைய கதது இனபு உறறா எயதும சிறபபு—இவவுலகதது இலவாழககைக்கணினறு இனபநுகாநது அதனமேல துறககததுச்சென்றெயதும பேரினபத்தினை.எ-று.

வழககு ஆகுபெயா. இலவாழககைககணினறு மனைவியோடும மக்களோடும் ஒககலோடுங்கூடியினபுறறா தாஞ்செயத வேளவிததொழிலாற்றேவராய ஆண்டுமினபுறுவாராகலின, இனபுறறுஎயதுஞ்சிறப்பென்றாா. தவததாறறுன புற்றெயதுந துறக்கவினபததினை ஈண்டுமின்புறறெயதுதல் அனபானனறி யில்லையென்பதாம. (ரு)

உச — ருடு ம் அதி— அன்புடைமை.

எஅ. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திறகே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொலலுவர் சிலரறியார்;—மறததிறகும் அஃதே துணை— ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெயத பகைமைபற்றி உளளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தைநீக்குதறகுந் துணையாமென்பார், மறததிறகுமஃதேதுணையென்றார், "தனபததிற லியாரே துணையாவார." எனபுழிபபோல.* இவையிரணடுபாட்டானும் அனபினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (சு)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயிலபோலக் காயும்—என்பிலலாதவுடமபை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம— அனபிலலாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனுன் உடம்பெனபதூஉம், அனபிலதெனறதனுன உயிரெனபதூஉம் பெறறும். வெறுபபினறி எஙகுமொருதனமைததாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தனனியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அததனமைத்தாகியவறத்தினமுன் அன்பிலலது தனனியலபாறகெடுமெனபதாம. அதனைககாயுமென வெயிலறமகளினமேலேறறினா, அவறறிறகும அவவியலபுணமையின.

இவ்வாறு "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்"† என்று பிறருங்கூறினர்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று. அ

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை— மனத்தின்கணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்— வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்த்தற்று— வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரந் தளிர்த்தாற்போலும். எ-று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம். வற்றலென்பது பாலவிளங்கா வஃறிணைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. கூ

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு—யாக்கையகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* "ஆதி சத்தத்தால் பூவிற்குச் சென்றன, தன்பத்திற் கியாரே துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்குமருந்து என்பவற்றின்கட் பதிதல் நீக்குதலென நூவே பெய்துபொருளுணர்த்துத லமாத்தமென்பதுவகொள்க." என்றார் பிரயோகவிவேகநூலார். காரகபடலத்து "உடனிகழினற" என்னு

ம் பதினொருஞ்செய்யுளுரையிற்காணக.

† வாக்குண்டாம்,—கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்ற—மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே— யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

பெல்லாம் எவன் செய்யும்— ஏனைப்புறத்தின்கணின்ற உறுப்புக்களெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும்! எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவல்செய்வாருமுதலாயின. அன்பினோடு கூடாதவழி அவற்றாற்பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின், உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்னபயனைச் செய்யும் மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதா

ரககென்றுரைபபாருமுளா. அதறகு இலலறததோடு யாதுமியைபில்லாமை யறிக. (௯)

அ0. அன்பின் வழிய துயிாநிலை யஃதிலாாக்
கெனபுதோல போாதத வுடமபு. ௮0

இ-ள். அனபின வழியது உயிாநிலை—அனபு முதலாக அதனவழிநினற உடமபே உயிாநினறவுடமபாவது,— அஃது இலாாககு உடமபு எனபு தோல் போாதத— அவவனபிலலாதாாககு உளவான உடமபுகள எனபினைத தோலாறபோாததனவாம, உயிாநினறனவாகா. எ-று.

இலலறம பயவாமையின, அனனவாயின. இவைாானகுபாட்டாலும் அனபிலவழிப்படும் குறறங்கூறபபட்டது. (௮0)

---

௯ ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருநதினரையும புறநதருதல. தெனபுலததாா முதலியவைமபுலததுள முனனையவிரணடும கடபுலனுகாதாா நினைநது செய்வனவாகலானும, பினனையவிரணடும பிறாககிதலனமையானும், இடைநினற விருநதோமபல சிறபபுடைத்தாய இலலறஙகட்கு முதலாயிறறு. வேறுகாத அனபுடையிருவாகூடியலலது செயயபபடாமையின, இஃது அனபுடைமையினபின வைககபபட்டது.

அக. இருந்தோமபி யிலவாழ்வ தெலலாம விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செயதற பொருட்டு. ௧

இ-ள். இல இருநது ஓமபி வாழவது எலலாம— மனைவியோடும் வனததிறசெலலாது இலலினகணிருநது பொருளகளைப போறறிவாழுஞசெயகையெலலாம— விருநது ஓமபி வேளாணமை செயதறபொருட்டு—விருநதினரைப பேணி அவர்ககுபகாரஞசெயதறபொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாணமைசெயயாவழி இலலின்கணிருத்தலும் பொருளசெயதலுங்காரணமாக வருகதுன்பசசெயகைகட்கெலலாம பயனில்லையெனபதாம.

அஉ. விருந்து புறததுதாத் தானுண்டல சாவா
மருநதெனினும் வேண்டறபாற றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருநது எனினும— உண்ணபபடும் பொருள அமிாதமேயெ

லிலும்— விருந்து புறத்ததாத் தான உண்டல்—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்த தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல்— வேண்டற்பாற்று அன்று —விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

உ-அ கூ ம அதி— விருந்தோமபல.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தினறியே ஒருகாற்றுணுண்டலைச் சாவாமருந்தெனபார் உளராயினும அதனையொழிகவென றுனைப்பினுமமையும். இவையிரண்டுபாட்டாலும விருநதோமபலின சிறபபுக கூறப்பட்டது. (உ)

அங. வருவிருந்து வைகலு மோமபுவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழபடுத லின்று. ங

இ-ள. வரு விருந்து வைகலும ஓமபுவான வாழ்க்கை—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும புறந்தருவானதில்வாழக்கை— பருவந்து பாழபடுதல் இன்று— நல்குரவான வருநதிக் கெடுதலில்லை. எ-று.

நாடோறும விருநதோமபுவானுக்கு அதனாறபொருடொலையாது மேனமேறகிளைக்குமெனபதாம. (ங)

அச. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நலவிருந் தோமபுவா னில. ச

இ-ள. செய்யாள அகன அமர்ந்து உறையும — திருமகள மனமகிழ்ந்து வாழாநிறகும— முகன அமர்ந்து நலவிருந்து ஓமபுவான இல— முகமினியனாய்த் தக்க விருநதினரைப பேணுவானதில்லினகண. எ-று.

மனமகிழதற்குக காரணம தனசெலவம நலவழிப்படுதல. தகுதி ஞானவொழுக்கங்களாலுயாதல. பொருள கிளைத்தறகுக காரணங கூறியவாறு. (ச)

அரு. வித்து மிடலவேண்டுங் கொல்லோ விருநதோம்பி
மிச்சில் மிசைவான புலம. ரு

இ-ள. விருந்து ஓமபி மிச்சில மிசைவான புலம—முனனே விருந்தினரை மிசைவித்துப பின மிக்கதனைத் தான மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வித்தும இடல வேண்டுமோ— வித்திடுதலும வேண்டுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொலலெனபது அசைநிலை. தானே விளையுமெனபது குறிப்பெச்சம. இவைமூன்றுபாட்டானும் விருநதோமபுவார இம்மைககணெய்துமபயன கூறப்பட்டது. (ரு)

அசு. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. சு

இ-ள். செல் விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான்— தன்கட் சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்— வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து—மறுபிறப்பிற் றேவனாய் வானிலுள்ளார்க்கு நல்விருந்தாம். எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து. இதனான் மறுமைக்கணெய்தும்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

அஎ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன். எ

இ-ள். வேள்விப் பயன் இனைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை—விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயன் இன்னவளவிற்றென்பதோரளவுடைத்தன்று;— விருந்தின் துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

கூ ம் அதி.— விருந்தோம்பல். உகூ

ஐம்பெருவேள்வியி* னொன்றாகலின் வேள்வியென்றும், "பொருளளவு தான் சிறிதாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால் — வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்"† ஆகலின், இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லையென்றுங் கூறினார். இதனான் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். அ

இ-ள். பரிந்து ஓம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர்— நிலையாப்பொருளை வருந்திக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிலமாயினேமென்றிரங்குவர்— விருந்து ஓம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்—அப்பொருளான் விருந்தினையோம்பி வேள்விப்பயனையெய்தும் பொறியிலாதார். எ-று.

"ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடிதுன்பம்"‡ ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர். (அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு. கூ

இ-ள். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை—உடைமை

க்காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை,— மடவார்கண் உண்டு— அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாந்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௯0. மோப்பக் குழையு மனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. ௧0

இ-ள். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் — அனிச்சப்பூ மோந்தவழியல்லது குழையாது,— விருந்து முகந் திரிந்து நோக்கக் குழையும் — விருந்தினர் முகம்வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலுமென விரு

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமெனவிவை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல், தேவயாகம் ஓமம்வளர்த்தல், மானுடயாகம் விருந்தோம்பல், பிதிர்யாகம் நீர்க்கடனாற்றல், பூதயாகம் பலியீதல்.

† நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,— உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி— யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்— கறப்பயனுந்— தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்— வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,— ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்— காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்— காத்தல்— குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்— குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

ந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், நணியவழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனான் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

௧0 ம் அதி— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாததாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௧. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். ௧

இ-ள். இன்சொல்— இன்சொலாவன— ஈரம் அளைஇப் படிறு இலவாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்—அன்போடு கலந்து வஞ்சனையில்லவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தாராவாயிற் சொற்கள், எ-று.

ஆல் அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இல்வாஞ்சொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்பதறிவித்தற்கு. இதனான் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௯௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். ௨

இ-ள். அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொல்லையுமுடையனாகப் பெறின், எ-று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அதனினுமரிதென்னுங்கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (௨)

௯௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம். ௩

இ-ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம், எ-று.

நோக்கியெனனும் வினையெச்சம் இனசொலலென அடையடுதது நின்ற மூத

ரண்டொட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின விருநதோம்புதறகுசிறநததென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௰ம் அதி— இனியவைகூறல். ௯௩

கூ௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ௪

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டு ம் இன்பததை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையார்க்கு— துன்பு உறூஉம் து வ்வாமை இலலாகும்—துன்பததை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இலலையாம். எ-று.

கா முதலியபொறிகள சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின, துவ்வாமையெனறார். யாாமாட்டுமினபுறூஉமினசொலவார்க்குப் பகையும் நொதுமலுமினறி உள்ளது நண்பேயாம, ஆகவே, அவா எலலாச்செலவமு மெயதுவரென்பது கருத்து. (௪)

கூ௫. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியலல மறறுப பிற. ௫

இ-ள். ஒருவறகு அணி பணிவு உடையன இனசொலனாதல்— ஒருவனுகக ணியாவது தனனாறறுழபபிவாாகட்டாழச்சியுடையனாய எல்லாாகண்ணும இனியசொலலையுமுடையனாதல, —பிற அலல— இவையிரண்டுமனறி மெய் ககணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலனாதறகினமாகலின, பணிவுடைமையும உடன்கூறினாா. மற்று அசைநிலை. வேறறுமையுடைமையாற பிறவெனவும, இவை போலப பேரழ குசெய்யாமையின அலலவெனவுங்கூறினாா. இவையிரணடொட்டானும இனி யவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறபபட்டது. (௫)

கூ௬. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின. ௬

இ-ள. நலலவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாககு நனமை பயக்குஞ்சொற்களை மனததானாாயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயி ன, —அலலவை தேய அறம பெருகும—அவனுககுப பாவவகடேய அறம வ ளரும். எ-று.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற றனக்குநிலையினறிமெலிதல். "தவத்தின்முன விலலாதாம பாவம்."* எனபதூஉம இபபொருட்டு. நலலவை நாடிசசொலலுங்காலுங் கடியவாகசசொலலின, அறனுகாதென்பதாம. இத னுன மறுமைபபயன கூறபபட்டது. (சு)

கூள. நயனின்று நன்றி பயககும பயனின்று
பணபிற றலைபபிரியாச சொல. எ

நயன ஈனறு நனறி பயககும — ஒருவனுககு இமமைக்கு நீதியை யுமுண்டாக்கி மறுமைககு அறததையும பயக்கும— பயன ஈனறு பணபின

தலைப்பிரியாச் சொல்—பொருளாற் பிறர்க்கு நனமையைக் கொடுதது இனி மைப்பண்பினீங்காத சொல. எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ஈண்டதிகாரததான இனி மைமேனினறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொனனீரமைதது. (எ)

* நாலடியார, துறவு,— விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன— தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம—விளக்குநெய்—தேயவிடத்துச் சென்றி ருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை— தீர்விடத்து நிறகுமாக தீது.

கூஉ   கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல.

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன மறுமையு
மிமமையு மினபந தரும. அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீஙகிய இனசொல — பொருளாற பிறர்க்கு நோயசெ யயாத இனியசொல— மறுமையும இமமையும் இனபம தரும— ஒருவனுக் கு இருமையினும இனபத்தைப பயக்கும. எ-று.

மறுமையினபம பெரிதாகலின, முறகூறபபட்டது. இமமையினபமாவது உலகம தனவயததாகலான நலலனவெயதி இனபுறுதல. இவையிரண்டுபா ட்டாலும இருமைபபயனும ஒருங்கெயதுதல வலியுறுததபபட்டது. (அ)

கூகூ. இனசொ லினிதீன்றல காணபா னெவன்கொலோ

இ-ள இன்சொல இனிது ஈனறல காணபான— பிறா கூறிய இனசொற றனக்கினபம பயததலை அனுபவிததறிகினறவன—வனசொல வழஙகுவது எ வனகொல—அது நிறகப பிறாமாட்டு வனசொலலைசசொலலுவது எனனபய 'ன கருதி! எ-று.

இனிதெனறது வினைகுறிபபுபபெயா. கடுஞ்சொற பிறாககுமினனாதாகலி ன, அது கூறலாகாதெனபது கருதது. (கூ)

க00. இனிய வுளவாக வினனாத கூறல
கனியிருபபக காயகவாந தறறு. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இன்னாத கூறல— அறம பயககும இனியசொறக ளும் தனககுளவாயிருகக அவறறைக கூறாது பாவம பயககும இனனாதசொ றகளை ஒருவன கூறுதல— கனி இருபபக காய கவாநதறறு—இனிய கனி களும தனகைக்கணுளவாயிருகக அவறறைநுகராது இனனாதகாயகளை நுகா நததனேடொககும. எ-று.

கூறலெனபதனற சொறகளெனபது பெற்றும. பொருளை விசேடிததுநினற பண்புகள உவமைககணணுஞ்செனறன. இனியகனிகளெனறது ஒளவையுண டகெலலிக்கனிபோல அமிழதாவனவறறை இனனாதகாயகளெனறது காஞ்சி ரங்காயபோல நஞ்சாவனவறறை. கடுஞ்சொறசொலலுதல முடிவிறறனக்கே யினனுதெனபதாம. இவ்விரண்டுபாட்டானும இனனாதகூறலின குறறங கூறபபட்டது. (க0)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனககுப பிறா செயத ஙனமையை மறவாமை. இனியலவ கூறி இல்லறமவழுவாதாாக்கு உயதியில குறறம் செயநநனறி கோறலேயா கலின, அதனைப பாதுகாத்துக் கடிதறபொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற செய்த வுதவிககு வையகமும்
வானகமு மாறற லரிது. க

இ'ள். செய்யாமல செய்த உதவிககு— தனக்கு முன்னொருதவிசெய்யாதி ருக்க ஒருவன பிறனுககுச் செயதவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்

றல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ-று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றாவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமையுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (௧)

௧0௨. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. ௨

இ-ள். காலத்தினாற் செய்த நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லைக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது—தன்னைநோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருணோக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (௨)

௧0௩. பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

இ-ள். பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின்—இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலின்றிச் செய்தவுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம் எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம், காலத்திற் செய்ததூஉம், பயன்றூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௧0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார். ௪

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாகக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்—அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக் கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன்றெரிவார். எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சில்லளவை. அக்

கருத்தின் பயனுவது அஙஙனம கருதுவாக்கு வரும பயன. (ச)

க0ரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி
செயபபடடார சாலபின வரைதது. ரு

இ-ள். உதவி உதவிவரைதது அன்று—கைமமாறுனவுதவி காரணத்தானு ம் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும முனசெயத உதவியள விறறன்று;—உதவி செயபபடடார சாலபின வரைதது—அதனைச் செயவி ததுககொண்டவர்தம் அமைதியளவிறறு. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிறறு உதவியும் அவவளவு பெரிதாமென்பார், சா ல்பின வரைத்தென்ருர். இவையிரணடுபாட்டானும மூனறு மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப பெரிதாமெனபது கூறப்பட்டது.

ரு

நக ம் அதி.— செயர்நன்றியறிதல.

க0சு. மறவற்க மாசற்ருர் கேண்மை துறவற்க
துன்பததுட பெபாயார நடபு. சு

இ-ள். துன்பத்துள துபபு ஆயார நட்புத துறவறக— துனபக்காலத்துத் தனக்குப் பறறுககோடாயினாரது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அறருர் கேணமை மறவறக—அறிவொழுககஙகளிற குறறமறறாரது கேணமையை ம றவாதொழிக. எ-று.

கேணமை கேளாநதனமை. இமமைககுறுதிகூறுவார மறுமைககுறுதியும உடனகூறினர். (சு)

க0எ. எழுமை யெழுபிறபபு முள்ளுவர் தமகண்
விழுமந் துடைததவா நடபு. எ

இ-ள். தமகண விழுமம துடைததவா நடபு—தமகணெயதிய துனபததை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும உளளுவர்—எழுமையினை யுடைய தமமெழுவகைப்பிறபபினும நினைபபா நல்லோா. எ-று.

எழுமையெனறது வினைபபயனறொடரும எழுபிறபபினை, அது வினையாபதி யுட்கணடது. எழுவகைபபிறபபு மேலேயுரைததாம். விரைவுதோனறந துடை த்தவரெனருா. நினைத்தலாவது துனபந துடைததலான அவாமாட்டுளதாகிய அனபு பிறப்புததோறுந தொடாநது அனபுடையராதல. இவை யிரணடுபாட் டானும் நனறி செயதாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறபபடடது. (எ)

கoஅ. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. அ

இ-ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று, —நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று— அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவனாற்செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு. (அ)

கoகூ. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். கூ

இ-ள் கொன்று அன்ன இன்னா செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின் கொன்றாலொத்த இன்னாதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும்—அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மை யொன்றனையும் நினைக்க இல்லையாம். எ-று.

தினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவவொன்றுமே அவற்றையெல்லாங் கெடுக்குமென்பதாம். இதனான் நன்றல்லது அன்றே மறக்கும் [illegible] கூறியவாறு. (கூ)

கoO. [illegible] ன்றி [illegible] ராக்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
[illegible] நன்றி [illegible] ற மகற்கு கO

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;—செய் நன்றி கொன்ற ம

கஉ ம் அதி.— நடுவுநிலைமை. கஉ

கற்கு உய்வு இல்லை—ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தப்பிதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.* இதனாற் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (கO)

கஉ ம் அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நட்பெனனும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந்நன்றியி

லை நினைததவழிச சிதையுமனறே அவவிடததுஞ் சிதையலாகாதெனறறகு, செயநநனறியறிதலினபின வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறபட டொழுகப பெறின். க

இ-ள். தகுதி என ஒனறே நனறு—நடுவுநிலைமையெனறு சொலலபபடும் ஓரறமுமே நனறு,—பகுதியான பாறபடடு ஒழுகபபெறின—பகை நொதுமல் நணபெனனும பகுதிதோறும தனமுறைமையை விடாதொழுகபபெறின. எ-று.

தகுதியுடையதனைத தகுதியெனறார். "ஊராஞோ தேவகுலம்" எனபது போலப பகுதியானெனபுழி ஆனுருபு தோறுமெனபதன பொருட்டாய நினறது. பெறினெனபது அவவொழுககததருமைதோனற நினறது. இதனான நடுவுநிலைமையதுசிறபபுக கூறபபட்டது. (க)

ககஉ. செபப முடையவ னாககஞ் சிதைவினறி
யெசசததிற கேமாப புடைத்து. உ

இ-ள். செபபம் உடையவன ஆககம—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செலவம—சிதைவு இனறி எசசததிறகு ஏமாபபு உடைத்து—பிறாசெல்வமபோல அழிவினறி அவன வழியிலுளளாாககும வலியாதலையுடைதது. எ-று.

விகாரததாறறொககு எசசவுமமையான இறககுநதுணையும அவனறனக்கும் ஏமாபபுடைததெனபது பெறறும. அறததோடு வருதலின, அனனதாயிறறு, தானிறநதுழி எஞசிநிறபதாகலின, எசசமெனறார். (உ)

ககங. நனறே தரினு நடுவிகநதா மாககததை
யன்றே யொழிய விடல். ங

இ-ள். நனறே தரினும—தீஙகினறி நனமையே பயநததாயினும,—நடுவு இகநது ஆம ஆக்கததை அனறே ஒழிய விடல்—நடுவுநிறறலையொழிதலான் உண்டாகினற ஆககததை அபபொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமையின, நனறே தரினு மெனறார். இகததலானெனபது இகநதெனத திரிநதுநினறது. இவையிரணடுபாட்டானும முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு,— ஆனமுலை யறுதத வறனி லோாககு— மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத தோாககுங—குரவர்த தபபிய கொடுமை யோாக்கும—வருவாய மருங்கிற கழுவாயு முளவே—நிலமபுடை பெயாவ தாயினுமொருவன—செயதி கொனறோாக் குயதி யிலலென—றறமபா டினறே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், வினைச்செல்வம் தீமை பயத்தலு ம் கூறப்பட்டன. (௩)

௧௧௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ௪

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது—இவர் நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடு வுநிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவ ரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தக விலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

௧௧௫. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ௫

இ-ள். கேடும் பெருக்கமும் இல அல்ல—தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற் பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன, — நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி—அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரணமாக ம னத்தின்கட்கோடாமையே அறிவானமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்கருதியதும் பெருக்கம் வருதலைக்கருதியதும் ஒருத லைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்றென உண் மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சால்பினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியெ ன்றார். (௫)

௧௧௬. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். ௬

இ-ள். தன்னெஞ்சம் நடுவு ஒரீஇ அல்ல செயின்— ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிற்றலையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் என்பது அறிக— அந்நினைவை யான் கெடக்கடவேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார். (௬)

௧௧௭. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழவு. எ

இ-ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழவு— நடுவாகநின்று அறத்தி ன்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம்—வறு மையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவரென் பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும் பெருக்கமு ம் கோடுதலான் வாராவென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்ப தூஉம், கோடாதவன்றாழவு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

கக அ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோட்டாமை சான்றோர்க் கணி. அ
கக ம் அதி.— அடக்கமுடைமை. கூஎ

இ-ள். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல — முன்னே தான் சமனு க்கநின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல— அ மைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமை ந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி, சான்றோர்சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாற்கேட்டவற்றை யுழா ன் உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறு தலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

ககக. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின். கூ

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலைமையாவது சொல் லின்கட்கோடுதலில்லாததாம், — உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெ றின்— அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின். எ-று.

சொல் யுழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோ டாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலைமை யாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலைமை

யனறெனபது பெறப்பட்டது. (க)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின். க0

இ-ள். பிறவும் தமபோல பேணிச் செயின் — பிறாபொருளையுந்தமபொருளபோலப் பேணிச் செயயின்,— வாணிகம் செயவாாக்கு வாணிகம்— வாணிகஞ்செயவாாக்கு நனறாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தமபோறசெயதலாவது கொளவது மிகையுங் கொடுபபதுகுறையுமாகாமல ஒபபநாடிச செயதல. இபபாட்டுமூனறனுள, முனனையவிரணடும அவையததாரை நோககின, ஏனையது வாணிகரைநோககிறறு, அவவிருதிறததாாககும இவவறம வேறாகசசிறநதமையின. (க0)

கங-ம் அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய, மொழி, மனங்கள் தீநெறிககட்செலலாது அடங்குதலுடையனாதல. அஃது ஏதிலாாகுறறமபோறறனகுறறமுங்காணும நடுவுநிலைமையுடையாறகாதலின, இது நடுவுநிலைமையினபின வைககபபட்டது.

கஉக. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். க

இ-ள். அடக்கம் அமாருள் உயக்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின தேவருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆா இருள உயத்துவிடும — அடங்காமையாகியபாவம தன்குதத்கரிய இருளினகட்செலுததும். எ-று.

இருளென்பது ஓாநரகவிசேடம. "எலலாம பொருளிறபிறந்துவிடும" என்றுழிபோல உயத்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய நினறது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூங் கில்லை யுயிர்க்கு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின ஊங்கு ஆக்கம இல்லை — உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிக்க செலவமில்லை,— அடக்கத்தைப பொருளாக காக்க — ஆகலான அவவடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாககொணடு அழியாமறகாக்க. எ-று.

உயிரெனபது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மககளுயிாமேனினறது, அறி

நதடஙகிப் பயனகொளவது அதுவேயாகலின. (உ)

கஉ௩. செறிவறிந்து சீரமை பயககு மறிவறிந்
தாறறி னடஙகப பெறின். ௩

இ-ள். அறிவு அறிநது ஆறறின அடஙகப பெறின— அடஙகுதலே நமக்கு அறிவாவதெனறறிநது நெறியானே ஒருவன அடஙகபபெறின, — செறிவு அறிநது சீரமை பயககும— அவவடககம நலலோரானறியபபட்டு அவனுககு விழுபபததைக கொடுககும. எ-று.

இலவாழவானுககு அடஙகுநெறியாவது மெயமமுதன மூனறும தனவயத தவாதல. (௩)

கஉ௪. நிலையிற றிரியா தடஙகியான் றோறற
மலையினு மாணப பெரிது. ௪

இ-ள். நிலையின திரியாது அடஙகியான தோறறம— இலவாழக்கையாகிய தனனெறியின வேறுபடாது நினறு அடஙகினவனது உயாசசி— மலையினும மாணபபெரிது — மலையினுயாசசியினும மிகபபெரிது. எ-று.

திரியாதடஙகுதல பொறிகளாற புலனகளை நுகராநினறே அடஙகுதல. மலை ஆகுபெயா. (௪)

கஉ௫. எலலாாககு நனறாம பணித லவருள்ளுஞ
செலவாககே செலவந தகைதது. ௫

இ-ள். பணிதல எலலாாககும நனறாம — பெருமிதமினறியடஙகுதல் எலலாாககும ஒபப நனறேயெனினும்,— அவருளளும செலவாக்கே செலவநதகைதது— அவவெலலாருளளுஞ செலவமுடையாாககே வேறொருசெலவமாஞ்சிறபபினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிததகதினைச செயயுஙகலவியுங குடிபபிறபபுமுடையாா அஃதினறி அவைதம்மானேயடஙகியவழி அவவடககஞ சிறநதுகாடடாதாகலின, செலவாக்கே செலவநதகைததெனறாா. செலவததகைத்தெனபது மெலிநதுநினறது. பொதுவெனபாாரையுமுடமபட்டுச சிறபபாதல கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும பொதுவகையான அடக்கததது சிறபபுக கூறபபடடது. (௫)

கஉ௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடகக லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைதது. ௬

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள ஐநது அடக்கல ஆற்றின — ஆமைபோல

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுககு எழுபிறபபினகண்ணும அர
ணுதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐநதுறுபபிணையும இடாபுகுதாமல அடககுமாறுபோல இவனும ஐ
மபொறிகளையுமபாவமபுகுதாமலடககவேண்டுமெனபா௱, ஆமைபோலென்றா.
ஒருமைக்கடசெயதவிணையினபயன எழுமையுநதொடருமெனபது இதனுனறிக.
இதனுன மெயயடககஙகூறபபடடது. (௬)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற
சோகாபபா சொல்லிழுக்குப படடு. எ

இ-ள். யா காவாராயினும நா காகக—தமமாறகாககப்படுவனவெல்லாவற
றையுங காககமாட்டாராயினும நாவொனறனையுஙகாக்க,—காவாககால சொ
லலிழுககுப்பட்டுச சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற சொறகுறறததினகட்
பட்டுத தாமே துனபுறுவா. எ று.

யாவென்பது அஃறிணைபபனமைவினுபபெயா. அஃது ஈணடு எஞசாமையு
ணாஙினறது முறறுமமை விகாரததாறறொககது. சொறகுறறம சொலலினக
ட்டோனறுவகுறறம. அலலாபபா செமமாபபா எனபனபோலச சோகாபப
ரெனபது ஒருசொல. (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீசசொற பொருடபய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும. அ

இ-ள். தீசசொறபொருடபயன ஒனறுனும உணடாயின—தீயவாகிய சொ
ற்களின்பொருளகளாற பிறாககுவருநதுனபமொனறாயினும ஒருவனபகக ளு
ண்டாவதாயின,— நனறு ஆகாதாகிவிடும—அவனுககுப பிறவறறகளானுண்
டான நன்மை தீதாயவிடும. எ-று.

தீயசொலலாவன தீவகுபயக்கும பொய, குறளை, கடுஞசொலலென்பன. ஒ
ருவன நல்லவாகசசொலலுஞசொறகளினகணணே ஒனறாயினுநதீசசொறபடி
ம் பொருளினது பயன பிறாககுண்டாவதாயினெனறுரைபபாருமுளா. (அ)

கஉகூ. தீயினாற் சுடடபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுடட வடு. கூ

இ-ள். தீயினால சுட்ட புண உள ஆறும் — ஒருவனையொருவன தீயினாற

சுட்டபுண் மெயக்கட்கிடபபினும் மனததினகண அபபொழுதேயாறுமம, — நாவினல சுடடவடு ஆறாது— அவவாறனறி வெவவுரையுடையநாவினற சுட்டவடு அதனகணணும எஞஞானறுமாறாது. எ-று.

ஆறிபபோதலால் தீயினறசுட்டதனைப புண்ணெனறும், ஆறாதகிடத்தலால் நாவினறசுட்டதனை வடுவென்றுங்கூறினா. தீயும் வெவவுரையுஞ் சுடுதறறெ ழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாறறீயினும வெவவுரைகொடிதென்பது போதரலின, இது குறிபபானவநத வேறறுமையலஙகாரம். இவைமூனறுபா ட்டானும் மொழியடக்கங்கூறபபட்டது. (க)

கஙா0. கதங்காத்துக் கற்றடஙக லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. க0

அ0 கசு ம அதி.— ஒழுககமுடைமை.

இ-ள். கதம் காததுக் கறறு அடஙகல ஆறறுவான செவவி— மனததினக ண் வெகுளிதோனறுமறகாததுக கலவியுடையனு யடஙகுதல வலலவனது செவவியை—அறம பாாக்கும ஆறறின நுழைநது—அறககடவுள் பாராநிற கும அவ்வெயடையும நெறியினகட் செனறு. எ-று.

அடஙகுதல மனம புறததுப பரவாது அறததினகணணே நிறறல. செவவி தனகுறைகூறுதறகேறற மன மொழி முகஙகள இனியனுவ காலம். இபபெ றறியானை அறங தானே செனறடையுமெனபதாம். இதனுள மனவடககங கூறபபட்டது. (க0)

கசு ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தந்தம வருணததிறகும நிலைககுமோதபபட்ட ஒழுககததினை யுடையராதல. இது, மெயமமுதலிய அடஙகினாககலலது முடியாதாகலின, அடக்கமுடைமையினபின வைககபபட்டது.

கஙக. ஒழுககம விழுபபந் தரலா னொழுகக
முயிரினு மோமபப படும. க

இ-ள். ஒழுககம விழுபபம தாலான—ஒழுககம எலலாாக்குஞ் சிறபபினை த் தருதலான,—ஒழுககம உயிரினும ஓமபபபடும—அவவொழுககம உயிரினு ம் பாதுகாககபபடும. எ-று.

உயாநதாககும இழிநதாககும ஒபப விழுபபந்தருதலின, பொதுபபடக் கூறினா. சுட்டு வருவிககபபட்டது. அதனல அஙஙனம விழுபபந்தருவதாய

து ஒழுக்கமெனபது பெறரும். உயிா எலலாபபொருளினுஞ சிறநததாயினும ஒழுக்கம்போல விழுபபாக தாராமையின, உயிரினுமோமபபபடுமெனறா. (க)

கங௨. பரிநதோமபிக் காகக வொழுககந் தெரிநதோமபித்
தேரினு மஃதே துணை. ௨

இ-ள். ஒழுககம ஓமபிப பரிநது காகக— ஒழுககததினை ஒனறுனும அழிவு படாமறபேணி வருநதியுங்காகக,—தெரிநது ஓமபித் தேரினும துணை அஃதே —அறஙகளபலவறறையுமாராயநது இவறறுள இருமைக்குநதுணையாவது யா தெனறு மனததையொருககித தோநதாலும துணையாயமுடிவது அவவொழு க்கமேயாகலான. எ-று.

பரிநதுமெனனுமுமமை விகாரததாறறெக்கது. இவையிரணடுபாடடாலும் ஒழுககததுசிறபபுக கூறபபடடது (௨)

கஙங. ஒழுகக முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிநத பிறப்பாய் விடும. ௩

இ-ள். ஒழுககமுடைமை குடிமை—எல்லாக்குந தததம்வருணததிறகேற் ற ஒழுககமுடைமை குலனுடைமையாம,—இழுககம் இழிநத பிறபபாய வி டும்— அவவொழுககததிறறவறுதல் அவவருணததிற் றாழநத வருணமாய் விடும். எ-று.

பிறநத வருணத்துள் இழிநதகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலததராவராகலின குடிமையாமெனஅம், உயாநத வருணத்துப்பிறநதாரா

கச ம அதி.— ஒழுககமுடைமை. ௪௧

யினும் ஒழுக்கததிற்றவறத் தாழநத வருணததாராவராகலின் இழிநத பிறப் பாய் விடுமெனறுங கூறினா உளவழிபபயக குணததினும் இல்வழிப்படும் குறறம பெரிதெனறவாறு. பயன் இடைவீடினறியெயததலின், அவவினைவு பறறி அவவேதுவாகிய வினைகளே பயனுகவோதபபடடன. (௩)

கஙச. மறபபினு மோததுக கொளலாகும பார்ப்பான்
பிறபபொழுககங குனறக் கெடும். ௪

இ-ள். ஒத்து மறபபினும கொளளாகும—கறற வேததததினை மறந்தானுயி னும அவவருணஙகெடாமையிற் பினனும அஃதோதிககொளளலாம, — பார் பபான பிறபபு ஒழுககம குனறக் கெடும—அநதணனது உயாநதவருணம த னனொழுககங் குனறக் கெடும். எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனுமாகலின், மறக்கலாகாதென்னும் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனை யவருணங்கட்கும் கொள்ளப்படும். (ச)

கரு. அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ரு

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று—அழுக்காறுடையா ன்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை— ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெறும், என்னை? "கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்" உம் நலகூாதலின். உய ர்வு உயர்குலமாதல். (ரு)

கசு. ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. சு

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்— செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்க த்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார், —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறி ந்து — அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறி ந்து. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனையுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விர தம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (சு)

கஎ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. எ

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மே ம்பாட்டையெய்துவர், —இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்—அதனின் ன்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவர். எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடு க்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவரென்றார். இவை மூன் று பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படும் குணமும் இல்வழிப்படுங் குற்றமு ம கூறப்பட்டன. (எ)

கூ

அஉ. கரு ம அதி— பிறனில்விழையாமை.

கஙஅ. நன்றிககு வித்தாகு நலலொழுககந் தீயொழுகக
மென்று மிடும்பை தரும். அ

இ-ள். நலலொழுக்கம நனறிககு விததாகும—ஒருவனுக்கு நலலவொழுகக
ம் அறததிறகுக காரணமாய இருமையினும இனபம பயககும,—தீயொழுக
கம் எனறும இடும்பை தரும்— தீயவொழுககம பாவததிறகுக காரணமாய
இருமையினு துனபம பயக்கும. எ—று.

நனறிககு விததாகுமெனறதனால தீயொழுககம பாவததிறகுக காரணமாத
லும், இடும்பைதருமெனறதனால நலலொழுககம இனபநதருதலும பெறறு
ம், ஒனறு நினறே ஏனையதை முடிககுமாகலின. இதனற பினவிளைவு கூற
பபட்டது. (அ)

கஙகூ. ஒழுகக முடையவாக கொலலாவே தீய
வழுககியும வாயாற சொலல. கூ

இ-ள். வழுககியும தீய வாயால சொலல—மறநதுந தீயசொறகளைத தம
வாயாற சொலலுநதொழில்கள— ஒழுககமுடையவாககு ஒலலா—ஒழுககமு
டையவாககு முடியா. எ—று.

தீய சொறகளாவன பிறாககுத தீஙகு பயககும பொயமுதலியனவும வ
ருணததிறகு உரியவலலனவுமாம். அவறறது பனமையாற சொலலுதறறெழி
ல் பலவாயின. சொல சாதியொருமை. சொலலெனவே அமைநதிருகக வா
யாலென வேண்டாது கூறினா, நலல சொறகள பயினறதெனத தாம வே
ணடியதனசிறபபு முடிததறகு. இதனை வடநூலார தாறபரியமெனப. (கூ)

கசும. உலகததோ டொட்ட வொழுகல பலகறறுங
கலலா ரறிவிலா தாா. கம

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல கலலார— உலகத்தோடு பொருநதவொ
ழுகுதலைக கலலாதார,—பல கறறும அறிவிலாதார—பலநூலகளையுங கறறு
ராயினும, அறிவிலாதார. எ—று.

உலகததோடு பொருநதவொழுகுதலாவது உயாநதோா பலரும ஒழுகியவா
றறுன ஒழுகுதல. அறநூலசொலலியவறறுள இககாலத்திறகு ஏலாதனவொ
ழிநது சொலலாதனவறறுள ஏறபன கொணடு வருதலான அவையுமடஙக
உலகததோடொட்டவெனறும, கலவிககுப பயன அறிவும அறிவிறகுப பய
ன ஒழுககமுமாகலின அவவொழுகுதலைக கலலாதார பலகறறுமறிவிலாதா

ரென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவா ற்றாற் றெருத்துக் கூறப்பட்டன. (கo)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடையவில்லாளை விரும்பாமை. இஃ து, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். க

இ-ள். பிறன் பொருளாட் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை— பிறனுக்குப் பொ ருளாந் *தன்மையையுடையாளைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை— ஞா லத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல்— ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ-று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ் வெண்ணின்றொகை தொக்குநின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன் ப நூலுடையார் இதனையொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று* கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார், எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மா ட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில். உ

இ-ள். அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம்— காமங் காரணமாகப் பாவத்தின் கண் நின்றாரெல்லாருள்ளும்— பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல்— பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றார்போலப் பேதை யாரில்லை. எ-று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின்மகளிரோடும் இழிகுலமகளிரோடுங்கூடி இன்புறுவாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப் பிறன்கடை

னெரா அசசததால தாம கருதியவினபமும இழககினறாராகலின, பேதையா யாரிலலெனறா, எனவே, இனபமுமிலலையெனபது பெறபபட்டது. (உ)

கசங. விளிநதாரின வேறலலா மனற தெளிநதாரிற
றீமை புரிநதொழுகு வார். ங

இ-ள். மனற தெளிநதா இல தீமை புரிநது ஒழுதவா—தமமை ஐயுறு தாரிலலாளகணணே பாவஞசெயதலை விருமபியொழுகுவா,—விளிநதாரின வேறு அலலா—உயிருடையரேனும, இறநதாரோபாவா. எ-று.

அறம பொருளினபஙகளாகிய பயன உயிரெயதாமையின, விளிநதாரின வேறல்லரெனறும, அவா தீமை புரிநதொழுகுவது இலலுடையவரது தெளிவு பறறியாகலின தெளிநதாரிலலெனறுங கூறினா. (ங)

கசச. எனைததுணைய ராயினு மென்னாந் தினைததுணையுந்
தேரான பிறனில புகல. ச

இ-ள். எனைததுணையராயினும எனனும—எததுணைபபெருமையுடையராயினும ஒருவாககு யாதாய முடியும—தினைததுணையும தேரான பிறன இல புகல—காமமயககததால தினையளவுந தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இலலினகட்புகுதலி எ-று.

இநதிரனபோல எலலாப்பெருமையு மிழநது சிறுமையெயதல நோககி,[illegible]எனனுமெனறா. "எனனீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—னினனீர வலல நெடுந

---

* பரகீயம—பிறறகுரியது.

தகாய" எனபுழிப்போல உயாததறகட் பனமை யொருமை மயஙகிறறு.தேரான பிறனெனபதனைத தமமை ஐயுறுத பிறனெனறுரைபபாருமுளா. (ச)

கசரு. எளிதென விலலிறபபா னெயதுமெஞ ஞானறும
விளியாது நிறகும பழி. ரு

இ-ள். எளிது என இல இறபபான—எயதுதலெளிதெனறு கருதிப் பினவிளைவு கருதாது பிறனிலலினகணிறபபான—விளியாது எஞஞானறும நிறகும பழி எயதும—மாயதலினறி எஞஞானறும நிலைநிறகுங குடிபபழியினையெயதும். எ-று.

இல்லினகணிறததல இலலாளகண நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசசு. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
இகவாவா மிலலிறபபான கண். சு

இ-ள். இல் இறபபானகண—பிறனிலலாளகண நெறிகடாது செல்வானிடத்து—பகை பாவம அசசம பழி என நானகும இகவாவாம—பகையும பாவமும அச்சமும குடிபபழியுமென்னும இநநானகு குறறமும ஒருகாலும நீஙகாவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழததல பெறறும, இவையாறுபாட்டானும பிறனிலவிழைவானகட குறறங கூறபபடடது. (சு)

கசஎ. அறனியலா னிலவாழவா னென்பான பிறனியலாள
பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழவான எனபான—அறனொடிய இயலபோடுகூடி இலவாழவானென்று சொலலபபடுவான—பிறன இயலாள பெணமை நயவாதவன—பிறனுககுரிமை பூண்டு அவனுடைய இயலபினகணனே நிறபாளது பெணடனமையை விருமபாதவன. எ-று.

ஆனுருபு ஈணடுடனிகழ்சசிககண வநதது. இலலறஞ செயவானெனபபடுவான அவனேயெனபதாம. (எ)

கசஅ. பிறனமனை நோககாத பேராணமை சானறோக
கறனொன்றோ வானற வொழுககு. அ

இ-ள். பிறன மனை நோககாத பேர் ஆணமை—பிறனமனையாளை உடகொள்ளாத பெரிய ஆணடகைமை—சானறோககு அறன ஒனறோ ஆனற ஒழுககு—சாலபுடையாரககு அறனுமாம, நிரமபியவொழுககமுமாம. எ-று.

புறபபகைகளை அடககும ஆணமையுடையாரகும உடபகையாகிய காமம் அடககுதறகருமையின, அதனையடககிய ஆணமையைப பேராணமையென்றார். ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயதறகரிய அறனும ஒழுககமும இதனைச செயயாமையே பயககுமெனபதாம. (அ)

கசகூ. நலககுரியார் யாரெனி னாமநீர வைபபிற
பிறறகுரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள். நாம நீர வைபபின—அசசந தருங கடலாற சூழபபட்ட உலகத்து—நலககு உரியார யார எனின—எலலாநனமைகளும எயதுதறகுரியார யா

வரெனின,—பிறநது உரியாள தோள தோயாதார,—பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச சோாதார. எ-று.

அகலம, ஆழம, பொருளுடைமை முதலியவறறான அளவிடபபடாமையின, நாம நீரொனறா. நலததிறகெனபது நலககெனக குறைநது நினறது. உரிசசொல்லீறு திரிநது நினறது. இருமையினும நனமைபெயதுவரெனபதாம. (௯)

௧௫௦. அறன்வரையா னலல செயினும பிறனவரையாள
பெணமை நயவாமை நனறு ௧௦

இ-ள. அறன வரையான அலல செயினும—ஒருவன அறததைத தனககுரிததாகச செயயாது பாவஙகளைச செயயுமாயினும,—பிறனவரையாள பெணமை நயவாமை நனறு—அவனுக்குப பிறனெலலைககணிறபாளது பெணமையை விருமபாமையுணடாயின, அது நனறு. எ-று.

இக்குணமே மேறபடடுத தோனறுமெனபதாம. இவைநானகு பாடடானும பிறனில விழையாதானகட் குணங கூறபபடடது. (௧௦)

---

௧௬ ம அதி.— பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமபறறியாதல மடமையானுதல ஒருவன தமககு மிகைசெயதவழித தாமும அதனை அவனகடசெயயாது பொறுததலையுடையராதல. நெறியினீஙகிய செயதாரையும பொறுக்கவேணடுமெனறறகு, இது பிறனில்விழையாமையினபின வைககபபடடது.

௧௫௧. அகழவாரைத தாஙகு நிலமபோலத தமமை
யிகழ்வாரப பொறுதத றலை. ௧

இ-ள. அகழவாரைத தாஙகும நிலமபோல— தனனையகழவாரை வீழாமறறாஙகுநிலமபோல— தமமை இகழவாரப பொறுததல தலை— தமமை அவமதிபபாரைப பொறுததல தலையாயவறம். எ-று.

இகழதல் மிகையாயின செயதலும, சொலலுதலும. (௧)

௧௫௨. பொறுதத லிறபபினை யெனறு மதனை
மறதத லதனினு நனறு. ௨

இ-ள. எனறும இறபபினைப பொறுததல—பொறை நனறாகலான, தாமொறுத்தறகு இயனற காலததும பிறா செயத மிகையைப பொறுகக,— அத

லை மறத்தல் அதனினும் நன்று— அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றார். (௨)

௧௫௩. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. ௩

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்,— வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமையாகாதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து. (௩)

௧௫௪. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும். ௪

இ-ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் — ஒருவன் சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின்,— பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும்—அவனாற் பொறையுடைமையைத் தன்கண் அழியாமற்காத்தொழுகப்படும். எ-று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௧௫௫. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. ௫

இ-ள். ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார்— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொறாது அவனையொறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார்,— பொறுத்தாரைப் பொன்போலப் பொதிந்து வைப்பர்— அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர். எ-று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையாரென்றார். பொதிந்துவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

க௫௬. ஒறுததாக கொருநாளை யினபம பொறுததாககுப
பொனறுந துணையும புகழ. ௬

இ-ள. ஒறுததாககு ஒருநாளை இனபம— தமககுத தீஙகு செயதவனையொ றுததாககு உணடாவது அவவொருநாளையினபமே, — பொறுததாககுப பொனறுந்துணையும புகழ— அதனைப பொறுததாககு உலகமழியுமளவும பு கழுணடாம. எ-று.

ஒருநாளையினபம அககாளொனறிலும கருதியது முடிததேமெனத தருககி யிருககும பொயயினபம. ஆதாரமாகிய உலகம பொனறப புகழும பொன றுமாகலின், ஏறபுடையுலகெனறுஞசொல வருவிததுரைககபபட்டது. (௬)

க௫௭. திறனலல தறபிறா செயயினு நோநொந
தறனலல செயயாமை நனறு. எ

இ-ள. திறன அலல தற பிறா செயயினும— செயயததகாத கொடியவற றைத தனகடபிறா செயதாராயினும,—நோ நொநது அறன அலல செயயா மை நனறு— அவாககு அதனால வருநதுனபததிறகு நொநது தான அறன லலாத செயலகளைச செயயாதிருததல ஒருவனுககு நனறு. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை. துனபததிறகு நோதலாவது "உமமை — யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொல" * எனறுபரிதல். (எ)

* நாலடியார், துறவு,—தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற— றெம்மை யிகழந்த வினைபபயததா —லும்மை—யெரிவாய நிரயதது வீழ்வர் கொ லென்று— பரிவதூஉஞ சானறோா கடன.

௧௭ ம அதி.— அழுக்காறாமை. ௪௭

க௫௮. மிகுதியான் மிககவை செயதாரைத தாந்தம்
தகுதியான் வெனறு விடல. அ

இ-ள. மிகுதியான மிககவை செயதாரை — மனசசெருககாறறங்கடவய வறறைச செயதாரை— தாம தநதகுதியான வெனறுவிடல் — தாம தம முடையபொறையான வெனறுவிடுக. எ-று.

தாமும அவாகடவயவறறைச செயது தோலாது பொறையான அவரின மேமபடடு வெலகவென்பதாம். இவைநானகுபாடடாலும பிறாசெயதன பொ

றுததல சொலலபபடடது. (அ)

கருகூ. துறநதாரிற றூயமை யுடைய ரிறநதாாவா யினனுசசொ னேறபிற பவா. கூ

இ-ள. துறநதாரின தூயமை உடையா— இலவாழககைககணினறேயும து றந்தாரபோலத தூயமையுடையாா — இறநதாாவாய இனனுசசொல நோற கிறபவா—நெறியைககடநதாாவாயினனுதசொலலைப பொறுபபவா. எ-று.

தூயமை மனமாசினமை. வாயென வேணடாது கூறினா, தீயசொறகள பயினறதெனத தாம வேணடிடதனிழிபு முடிததறகு. (கூ)

ககூ0. உணணாது நோறபாா பெரியா பிறாசொலலு மினனுசசொ னேறபாாிற பின. க0

இ-ள. உண்ணாது நோறபாா பெரியா—விரதஙகளான ஊணைததவிாநது உ ற்ற நோயைப பொறுபபாா எல்லாரினும பெரியா,—பிறா சொலலும இன னுசசொல் நோறபாாிற பின—அவா பெரியராவது தமமைப பிறா சொலலு ம இனனுதசொல்லைப பொறுபபாாிறபின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதாா. நோலாமைககேதுவாகிய இருவகைபபறறுமு நினறே நோறறலின், இனனுசசொனேறபாாிறபினெனறாா. இவவிரணடுபாடடா லும பிறா மிகைககசசொலலியன பொறுததல கூறபபடடது. (க0)

களம அதி— அழுக்காறாமை.

இதனுள அழுககாறெனபது ஒருசொல. அதறகுப பொருள மேலேயு ளாததாம. அசசொற பினனழுககாறறைச செயயாமையெனறும பொருளப ட எதிாமறையாகாரமும மகரவைகாரவிகுதியும பெறறு அழுககாறாமையெ ன நினறது. இபபொறாமையும பொறைககு மறுதலையாகலின, இதனை வில ககுதறகு இது பொறையுடைமையினபின வைககபபடடது.

ககூக. ஒழுககாறாக கொளக வொருவனறன னெஞசத் தழுககா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன தனனெஞசதது அழுககாறு இலாத இயலபு— ஒருவன் த னனெஞ்சததினகண அழுககாறெனனுங குறறமிலலாத இயலபினை— ஒழுக் காறுக் கொளக—தனககோதிய ஒழுககநெறியாகக கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அததனமையும நன்மைபயத்தலின், ஒ ழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம். (க)

ககஉ. விழுபபேற்றி னஃதொபப தில்லையாா மாடடு
மழுககாறறி னன்மை பெறின. உ

இ-ள். யாாமாடடும அழுககாறறின அனமை பெறின—யாவாமாடடும அழுககாறறினினறு நீஙகுதலை ஒருவன பெறுமாயின,— விழுபபேறறின அஃது ஒபபது இலலை — மறறவனபெறுஞசீரியபேறுகளுள அபபேறறினையொப பதிலலை. எ-று.

அழுககாறு பகைவாமாடடும ஒழிதறபாறறெனயாா, யாாமாட்டுமெனறாா. அனமை வேறுதல. இவைபிரணடுபாடடானும அழுககாறினமையது குண ஙகூறபபடடது. (உ)

கஙக. அறனாககம வேண்டாதா னெனபான பிறனாககம
பேணா தழுககறுப பான. ங

இ-ள். அறன ஆககம வேணடாதான எனபான—மறுமைககும இமமைக்கும அறமுஞ செலவமுமாகிய உறுபபுக்களைத தனககு வேணடாதானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன ஆககம பேணாது அழுககறுபபான—பிறன செல்வஙகணட வழி அதறகு உவவாது அழுககாறறைச செயவான. எ-று.

அழுக்கறுததலெனினும, அழுககாறெனினுமொககும. அழுககாறு செய்யின் தனககேயேதமாமெனபதாம. (ங)

ககச. அழுககாறறி னலலவை செயயா ரிழுககாறறி
னேதம படுபாக கறிநது. ச

இ-ள். அழுககாறறின அலலவை செயயாா— அழுககாறு ஏதுவாக அறனல்லவறறைச செயயாா அறிவுடையாா —— இழுககாறறின ஏதம படுபாககு அறிநது—அததீநெறியால தமககிருமையினும துனபம வருதலையறிநது. எ-று.

அறனலலவையாவன செலவம கலவி முதலியனவுடையாாகடகுக்கெடுதினைத் தலும, சொலலுதலும, செயதலுமாம. (ச)

ககரு. அழுககா றுடையாாக கதுசாலு மொன்னாா
வழுககியுங கேடின் பது. ரு

இ-ள். ஒனனாா வழுககியும கேடு ஈனபது—அழுககாறு பகைவரையொழிந்தும கேடு பயபபதொனறாகலின, —அழுககாறு உடையாாககு அது சாலு

ம—அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (௫)

௧௬௬. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். ௬

இ-ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச்செய்வானது சுற்றம்—உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும்— உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதுமின்றிக் கெடும். எ-று.

கொடுப்பதனைக் அழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறாமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே

பெறப்பட்டது. பிறர்பேறுபொறாமை தன்பேற்றையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின பேற்றினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (௬)

௧௬௭. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும். ௭

இ-ள். அழுக்காறு உடையானை—பிறராக்கங்கண்டவழிப் பொறாமையுடையானை—செய்யவள் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொறாது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவ்வை மூத்தவள். தவ்வையைக்காட்டியென்பது "அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றனனே" என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனாயினானையென வுரைப்பாருமுளர். (௭)

௧௬௮. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். ௮

இ-ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி—அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி —திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து,மறுமைக்கண் நரகத்திற்செலுத்திவிடும். எ-று.

பாவம்பிறக்கும் பண்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமையுங்கெடுத்த ற்கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௮)

கசுகூ. அவவிய நெஞசததா னாககமுஞ செவ்வியான்
கேடு நினைககப படும. கூ

இ-ள். அவவிய நெஞசததான ஆககமும—கோடடததினைப பொருநதிய மனததையுடையவனதாககமும,—செவவியான கேடுமநினைககபபடும—ஏனை சசெமமையுடையவனது கேடும உளவாயின, அவை ஆராயபபடும. எ-று.

கோடடம ரணடமுககாறு. உளவாயினெனபது எஞசிநினறது. ஆககககே டுகள கோடடமுஞ செமமையும ஏதுவாக வருதல கூடாமையின, அறிவுடைய ரால இதறகேதுவாகிய பழவினை யாதெனறு ஆராயபபடுதலின, நினைககபபடுமெ னறார்; "இமமைச செயதன யானறி நலவினை—யுமமைப பயனகொ லொரு தனி யுழநதித—திருததகு மாமணிக கொழுநதுடன போநதது" எனறினைக் கபபடடவாறறிக. (க)

கஎ0. அழுககற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருககததிற் றீர்ந்தாரு மில. க0

இ-ள். அழுககறறு அகனறாரும இலலை—அழுககாறறைசசெய்து பெரியரா யினாருமிலலை,—அஃது இலலார பெருககததின தீரநதாரும இல—அசசெய லிலலாதார பெருககததினீஙகினாருமிலலை. எ-று.

இவையிரணடுபாடடானும கேடுமாககமும வருதறகேது ஒருவகு கூறப படடது. (க0)

எ

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாககுரிய பொருளை வெளவககருதாமை. பிறருடைமை க ணடவழிப பொறாமையேயனறி அதனைத தான வெளவககருதுதலுங குறற மென்றறகு, இஃது அழுககாறாமையினபின வைககபபடடது.

கஎக. நடுவின்றி நனபொருள வெஃகிற குடிபொன்றிக
குறறமு மாஙகே தரும. க

இ-ள். நடுவு இனறி நனபொருள வெஃகின—பிறாக்குரியன கோடல நமக கு அறனன்றெனனும நடுவுநிலைமையினறி அவரானபொருளை ஒருவன வெஃகு

மாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும—அவ்வெஃகுதல் அவ னை குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்கு க் கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலனமையும் பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்றவென்பது பொன்றியென்த திரி ந்து நின்றது,* செய்தெனபது சொலலெச்சம். (க)

களஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். உ

இ-ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்—பிறர்பொருளை வௌவி னால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வௌவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படு ஞ்செயல்களைச் செய்யார்—நடுவு அன்மை நாணுபவர்—நடுவுநிலைமையன்மை யை அஞ்சுபவர். எ-று.

நடுவு ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லனென்னும் நடுவு. (உ)

களங. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ங

இ-ள். சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார்—பிறர்பால் வௌவிய பொ ருளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாதவின்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல் லாத செயல்களைச் செய்யார்—மற்றின்பம் வேண்டுபவர்—அறத்தான் வரும் நிலையுடையவின்பத்தைக் காதலிப்பவர். எ-று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதேயழியுமென்பார், சிற்றின்பமென்றார், மறுமையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது. (ங)

களச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். ச

இ-ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார்—யாம் வறியமென்று கருதி அது தீரத்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல்செய்யார்—புலம் வென்ற புன

---

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு ம், இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும் எனபுழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீ க்குவித்து என்றபாலன பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விகுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவித ணிச்செனபர்.

மையில காட்சியவர்—ஐம்புலன்களையும வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினை யுடையார். எ-று.

வெல்லுதல பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவாகரு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றியுணாதல். (ச)

களரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். ரு

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும—நுண்ணிதாய எல்லா நூலகளினுஞ் சென்ற தமமறிவு எனனபயததாம்,—வெஃகி யாமாட்டும வெறிய செயின—பொருளைவிரும்பி யாவாமாட்டும அறிவோடு படாத செயலகளை அறிவுடையார செயவராயின. எ-று.

யாமாட்டும வெறிய செயதலாவது ஈககாமாட்டும தகாதாமாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும முதலியன செயதல. அறிவிற்குப பயன அவை செயயாமையாதலின, அறிவென்னுமென்றா. (ரு)

களசு. அருள்வெஃகி யாற்றினக ணின்றான பொருள்வெஃகிப
பொலலாத சூழக கெடும. சு

இ-ள. அருள வெஃகி ஆற்றினகண நின்றான—அருளாகிய அறததைவிருமபி அதறகுவழியாகிய இலலறததினகணின்றவன—பொருள வெஃகிப பொல்லாத சூழக கெடும—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங குற்றநெறிகளை எண்ணக கெடும. எ-று.

இலலறநெறியால அறிவு முதிாந்துழியலலது துறககபபடாமையின், அதனைத் துறவறததிற்கு ஆறென்றா. கெடுதல இரண்டறமுஞ சேரவிழத்தல. சூழக ஙினையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல சொலலாமையே பெறபபட்டது. (சு)

களஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாககம விளைவயின்
மாணடற கரிதாம பயன. எ

இ-ள. வெஃகி ஆம ஆககம வேணடற்க— பிறாபொருளையவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆககததை விரும்பாதொழிக,—விளைவயின பயன மாண

டறகு அரிதாம— பினனுபவிககுஙகால அவவாககததின பயன நனமுதலில லை ஆகலான். எ-று.

வினையெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. இவையேழுபாட்டானும வெஃகு தலின குறறம கூறபபட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செலவததிற கியாதெனின் வெஃகாமை
வேணடும பிறனகைப பொருள. அ

இ-ள். செலவததிறகு அஃகாமை யாதெனின — சுருஙகனமாலைத்தாகிய செலவததிறகுச சுருஙகாமைககாரணம யாதெனறு ஒருவனுராயின,— பிறன வேணடும கைபபொருள வெஃகாமை— அது பிறனவேண்டுமகைபபொருளை த தான வேணடாமையாம. எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான செலவமஃகாதெனபதாயிறறு. (அ)

[illegible] கஅ ம அதி.— புறஙகூறாமை.

கஎகூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாச சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ

இ-ள். அறன் அறிநது வெஃகா அறிவுடையா— இஃதறனெனறறிந்து பி றாபொருளை விருமபாத அறிவுடையாரை — திருத திறன் அறிநது ஆங்கே சேரும— திருமகள தானடைதறகாஙகூறறினையறிநது அககூறறானே சென றடையும். எ-று.

அடைதறகாஙகூறு காலமும, இடனும, செவ்வியும முதலாயின. இவையிர ணடுபாட்டானும வெஃகாமையினகுணங கூறபபட்டது. (கூ)

கஅ0. இறலீனு மெணணாது வெஃகின் விறலீனும
வேண்டாமை யெனனுஞ செருககு. க0

இ-ள். எணணாது வெஃகின இறல ஈனும— பின விளைவதறியாது ஒருவன பிறனபொருளை வெளவககருதின் அககருதது அவனுக்கிறுதியைப பயககும,— வேணடாமை எனனும செருககு விறல ஈனும— அபபொருளை வேணடாமை யெனனுஞ்செலவம வெறறியைப பயககும. எ-று.

பகையும பாவமும பெருககலின இறலீனுமெனறும், அபபொருளை வேண டி உழலவோாயாவரையுங கீழபபடுததலின விறலீனுமெனறுங கூறினா. செ ருககு ஆகுபெயா. இதனால இவவிருமையும ஒருஙகு கூறபபட்டன. (க0)

அஃதாவது காணுதவழிப பிறரையிகழ்ந்துரையாமை. மொழிகுற்றம மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறுமை வெஃகாமைகளின்பின வைக்கபபடடது.

கஅக. அறங்கூறு னலல செயினு மொருவன
புறங்கூறு னென்ற லினிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம கூறுன அலல செயினும — ஒருவன அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செயயாது பாவஙகளைச செயயுமாயினும,—புறஙகூறுன என றல இனிது — பிறனைப புறஙகூறுனென்று உலகத்தாரால சொலலப்படுதல நன்று. எ-று.

புறஙகூறுமை அககுற்றங்களானிழிககபபடாது மேறபடுத்த தோன்றுமெ னபதாம். இதனுல அவவறத்தினது நனமை கூறபபடடது. (க)

கஅஉ. அறனழீஇ யலலவை செயதலிற் றீதே
புறனழீஇப பொயததுந் நகை. உ

இ-ள். அறன அழீஇ அலலவை செயதலின தீது —அறனெனபதொனறிலலையென அழிததுசசொலலி அதனமேறபாவஙகளைசசெயதலினுந் தீமையுடைத்து— புறன அழீஇப் பொயதது நகை — ஒருவனைக காணுதவழி இகழ்ந்துரையால அழித்துசசொலலிக் கணடவழி அவனேடு பொயததுநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி யிரண்டுவகையாற கொள்க. அழித்தல ஒள்ளியகோறல. (உ)

கஅங. புறஙகூறிப பொயததுயிர வாழ்தலிற சாத
லறஙகூறு மாககந் தரும. ங

இ-ள். புறங்கூறிப பொயதது உயிர வாழதலின— பிறனைக் காணுதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கணடவழி அவறகினியனுகப பொயதது ஒருவனுயிர்வாழ்த லின—சாதல அறம கூறும ஆககம் தரும — அது செயயாது சாதல அவ னுக்கு அறநூல்கள சொலலும ஆககத்தைக கொடுக்கும. எ-று.

பின்புறஙகூறிப பொயததலொழிதலின், சாதல் ஆககந்தருமென்றார். ஆக் கம அஃதொழிந்தார் மறுமைககணெயதும பயன. அறம ஆகுபெயர. தரு மென்பது இடவழுவமைதி. (ங)

கஅச. கணணின்று கண்ணறச சொலலினுஞ் சொலலறக

இ-ள. கண நின்று கண அறச சொல்லினும்— ஒருவனெதிரேநின்று கண ணோடடமறச சொன்னானாயினும், — முன இனறு பின நோககாச சொல சொலலறக— அவனெதிரினறிப பினவருமகுறறத்தை நோககாத சொல்லைச சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயா. சொலவானறொழில சொனமேலேறறபபடடது.* இவை மூன்றுபாடடானும் புறஙகூறறினது கொடுமை கூறபபடடது. (௪)

க௮௫. அறஞ்சொலலு நெஞசததா னனமை புறஞசொலலும
புன்மையாற காணப படும. ௫

இ-ள. அறம சொலலும நெஞசததான அனமை — புறஞசொலலுவாரொருவன அறனை நனறென்று சொல்லினும், அது தன மனததானுபச சொலலுகினறானலலனெனபது† —புறஞசொலலும புனமையால காணபபடும— அவன புறஞசொலலுதறகுக காரணமான மனபபுனமையானே அறியபபடும. எ-று. மனநதீதாகலின, அசசொறகொளளபபடாதெனபதாம. (௫)

க௮௬. பிறனபழி கூறுவான் றனபழி யுளளுந்
திறனறெரிநது கூறப படும. ௬

இ-ள். பிறன பழி கூறுவான—பிறனொருவன பழியை அவனபுறததுக கூறுமவன— தனபழியுளளும திறன தெரிநது கூறபபடும— தனபழி பலவற றுளளும உளளுநதிறமுடையவறறைத தெரிநது அவனாறகூறபபடும. எ-று.

புறததெனபது அதிகாரததாறபெறறும. இது வருகினறவறறிறகுமொககும. திறன ஆகுபெயா, தனனைப புறஙகூறியவாறுகேடடான அககூறியாறகு அவ்வளவனறி அவனிறநதுபடடு உளளுநதிறததனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின, திறனறெரிநது கூறபபடுமெனறா. (௬)

க௮௭. பகசசொலலிக கேளிரப பிரிபபா நகசசொலலி
நடபாட றேறறா தவா. ௭

---

* முனனினறு பினனோக்காசசொல இது ஒருபொருளினவினை மறறொருபொருளின வினையானது. பிரயோக விவேகம், திஙஙுபபடலம், "மருளறு காரணம்" எனனும் ஙிசம பாடடிறகாணக.

† அறஞசொலலுநெஞசத்தான எனபதனை நெஞ்சோடறஞசொலவானென விகுதி பிரித்துக்கூட்டுவா பிரயோகவிவேகநூலா.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் — தம்மை விட்டுநீங்குமாற்றாற் புறங்கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர் — நகச் சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர் — கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார். எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென வறிதல். "கடியுமிடந்தேற்றான் சோர்ந்தனன்கை" என்புழிப்போலத் தேற்றுமை ஏனவினையாயின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (௭)

௧௮௮. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு. ௮

இ-ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார் — தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார் — ஏதிலார்மாட்டு என்னைகொல் — அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ-று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், என்னைகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னாகொலென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர். (௮)

௧௮௯. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. ௯

இ-ள். புறனோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை — பிறர் நீங்கின வளவு பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை — வையம் அறனோக்கி ஆற்றுங்கொல் — நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக்கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்னுங்கருத்தால், அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௯)

௧௯௦. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. ௧௦

இ-ள். ஏதிலார் குற்றம்போலத் தங்குற்றம் காண்கிற்பின் — ஏதிலாரைப் புற

ஙகூறுவாா அதறகு அவாகுறறஙகாணுமாறுபோலப புறஙகூறலாகிய தஙகுற றததையுங காணவலலராயின,— மனனும உயிாககுத தீது உணடோ — அ வாககிலபெறுடையவுயிாககு வருவதொருதுனபமுணடோ. எ-று.

நடுவுநினறு ஒபபககாணடலருமைநோககிக காணகிறபினெனறும, கணட வழியொழிதலிற பாவமினறும ஆகவே வரும பிறவிகளினும துனபமிலலையெ னபதுநோக்கி உயிாககுததீதுணடோவெனறுங கூறினா. இதனாற புறஙகூற றொழிதறகு உபாயங்கூறபபட்டது. (௧0)

---

௨0 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும பிறர்க்கும அறம பொருள இன்பமாகிய பயன்க ளுள ஒன்றும பயவாத சொறகளைச சொலலாமை. பொய, குறளை, கடுஞ்சொ ல, பயனிலசொலலென வாக்கினகணிகழும பாவஙகளுள, பொய துறந்தா ாக்கலலது ஒருதலையாகக கடியலாகாமையின, அஃதொழிதது, இலவாழவா ராற கடியபபடும எனைமூனறனுள, கடுஞசொல இனியவைகூறலானும, குற ளை புறஙகூறாமையானும், விலக்கி, நினற பயனிலசொல இதனான விலககுகின றாாகலின, இது புறஙகூறாமையினபின வைககபப[illegible]து.

ககூக பலலாா முனியப பயனில சொலலுவா
னெலலாரு மெளளப படும. ௧

இ-ள. பலலாா முனியப பயனில சொலலுவான— அறிவுடையாா பலருங கேட்டு வெறுபபப பயனிலவாகிய சொறகளைச சொலலுவான — எலலாரு ம் எளளப்படும— எலலாராலுமிகழபபடும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுபபவே ஒழிநதாராலும இகழபபடுதலின, எல லாருமெளளபபடுமெனறா மூனறனுருபு விகாரததாறறொககது. (௧)

ககூ௨. பயனில பலலாாமுற சொலல னயனில
நட்டாாகட செயதலிற றீது. ௨

இ-ள். பயன் இல பலலாாமுன சொலலல— பயனிலவாகிய சொறகளை அ றிவுடையார் பலாமுனபே ஒருவன சொலலுதல—நயன இல நட்டாாகண

செய்தலின் தீது— விருபபமிலவாகிய செயலகளைத தனனடடாரமாடடுசசெ ய்தலினும தீது. எ-று.

விருபபமில வெறுபபன. இசசொல அசசெயலினும மிகவிகழறபாடு பயக குமெனபதாம். (உ)

கக௯௩. நயனில னென்பது சொல்லும பயனில
பாரித் துரைககு முரை. ௩

இ-ள். பயன இல பாரிதது உரைககும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள களை ஒருவன விரிததுரைககுமுரைதானே— நயன இலன எனபது சொலலு ம்— இவன நீதியிலனெனபதனை உரைககும. எ-று.

உரையால இவன நயனிலனெனபதறியலாமெனபார, அதனை உரைமேலே றறி, உரைசொலலுமெனறார். (௩)

கக௯௪. நயன்சாரா நன்மையி னீககும பயனசாராப
பண்பிலசொற பலலா ரகதது. ௪

இ-ள். பயன் சாராப பணபு இல சொல பலலாரகதது— பயனொடுபடாத பண்பில்சொறகளை ஒருவன பலரிடைச்சொலலுமாயின, — நயன சாரா நன மையின நீக்கும—அவை அவனமாடடு நீதியோடுபடாவாய, அவனை நற்குணங களினீக்கும. எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெயம்மையும் முதலாய சொறகுணங்கள். சொல்லுமா யினென்பதும, அவனமாட்டெனபதும், எசசமாக வருவிக்கபபட்டன. (௪)

கக௯௫. சீர்மை சிறப்பொடு நீஙகும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ௫

௯௪ உ0 ம அதி. —பயனிலசொல்லாமை.

இ-ள். பயன் இல நீரமையுடையார சொலின— பயனிலவாகிய சொறகளை இனியநீரமையுடையார சொலலுவராயின், —சீர்மைசிறபபொடு நீங்கும்—அவ ரது விழுபபமும் அதனுல வரும நனகுமதிககறபாடும் உடனே நீங்கும்,எ-று.

நீரமை நீரினறனமை. சொலினெனபது சொலலாமையை விளக்கிறது.

கக௯௬. பயனிலசொற பாராடடு வானை மகனெனல
மககட பதடி யெனல. ௬

இ-ள். பயன் இல் சொல் பாராட்டுவானை மகன் எனல்—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ்சொல்லுவானை மகனென்று சொல்லற்க; — மக்கட்பதடி எனல்—மக்களுட்பதரென்று சொல்லுக. எ-று.

அல்விகுதி வியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவின்மை உள்ளீடின்மையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

கக௭. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. ௭

இ-ள். நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்: — பயன் இல சொல்லாமை நன்று—அவர் பயனில்லவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனில்லவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம். (௭)

கக௮ அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். ௮

இ-ள். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார்—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராய வல்ல அறிவினையுடையார்—பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் — மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார் எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செல்வும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.(௮)

கக௯. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். ௯

இ-ள். பொருள் தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார்—பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார்—மருள் தீர்ந்த மாசு அறு காட்சியவர்—மயக்கத்தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையார். எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் பயனில்சொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது. (௯)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். ௧0

இ-ள். சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக,—சொல்லிற் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க— சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லிலென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னும் அணிநோக்கிவந்தது, "வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்"* என்பதுபோல. இதனாற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (௧0)

௨௧ம் அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனுள் மெய்யின்க ணிகழும் பாவங்களெல்லாந் தொகுத்து விலக்குகின்றாராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨0௧. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧

இ-ள். தீவினை என்னும் செருக்கு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை,—தீவினையார் அஞ்சார்—முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சுவர்—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருக்கென்க காரியம் காரணமாக† உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சுவரென்றுங் கூறினார். (௧)

௨0௨. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். ௨

இ-ள். தீயவை தீய பயத்தலால் — தனக்கு இன்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந்தீவினைகள் பின் அஃதொழிந்தது துன்பமே பயத்தலான்,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்— அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற்றீயினுமஞ்சப்படும். எ-று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் 'பிறிதோருடம்பினுஞ்சென்று சுடுதல் இக்கின்மையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (௨)

௨0௩. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ௩

இ-ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப— தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல்— தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

---

* நாலடியார், அறனவலியுறுத்தல்,—வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்— வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்— வைகலை வைத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திங்குப்படலம், "மருளறுகாரணம்" எனனும் ௰௪ம் பாட்டிற்காண்க.

அ

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செய்தக்கவழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுளெல்லாந் தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௨0௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ௪

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணொழிக,— சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுடன்சூழ்தலின், இவன் பிறபடினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (௪)

௨0௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி

ணிலனுகு மறறும பெயாததது. ரு

இ-ள். இலன எனறு தீயவை செயயறக— யான வறியனெனறு கருதி அது நீததறபொருட்டுப பிறாககுத தீவினைகளை ஒருவன செயயாதொழிக,— செயயின பெயாததும இலன ஆகும— செயவனுயின, பெயாததும வறியனு ம. எ-று.

அததீவினையாற பிறவிதோறும இலனுமெனபதாம். அனவிகுதி முன தனித தனமையினும, பின படாககையொருமைபீறும வாகதது. தனிததனமை "உள ளுவெனனுயிரொயுணடு" எனபதனுனமறிக. மறறு அசைநிலை. இலமெனறுபா டமோதுவாருமுளா. பொருளான வறியனெனக கருதித தீயவை செயயறக செயயின அபபொருளானேயனறி நறகுண நறசெயககைளானும வறியனுமெ னறுரைபபாருமுளா. (ரு)

உ0சு. தீபபால தானபிறாகட செயயறக நோயபபால தன்னை யடலவேணடா தான. சு

இ-ள். நோயபபால தனனை அடல வேணடாதான — துனபஞசெயயுங கூ றறவாகிய பாவஙகள தனனைப பினவநது வருததுதலை வேணடாதவன — தீபபால தான பிறாகண செயயறக— தீமைககூறறவாகிய வினைகளைத தான பிறாமாட்டுச செயயாதொழிக. எ-று.

செயயின, அபபாவஙகளடுதல ஒருதலையெனபதாம். (சு)

உ0எ. எனைப்பகை யுறறாரு முயவா வினைப்பகை வீயாது பினசென றடும. எ

இ-ள. எனைபபகை உறறுரும உயவா — எததுணைப பெரியபகையுடையா ரும அதனையொருவாறறுறறபபுவா,—வினைபபகை வீயாது பின சென்று அ டும— அவவாறனறித தீவினையாகிய பகை நீஙகாது புகக்குழிப புககுக கொ ல்லும. எ-று.

"வீயா- துடமபொடு நினற வுயிரு மிலலை" எனபுழியும வீயாமை நீஙகா மைககணவநதது. (எ)

உ0அ தீயவை செயதாா கெடுத னிழறன்னை வீயா தடியுறைந் தறறு. அ

இ-ள. தீயவை செயதாா கெடுதல—பிறாககுத தீவினைகளைச் செயதாாதா

வழிப்படுதல் எத்தன்மைத்தெனின், — நிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்தற்று — ஒருவனிழல் நெடிதாகப்போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின்கட் டங்கிய தன்மைத்து. எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைந்தற்றென்னாது வீயாதடியுறைந்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனையுவமையான் விளக்கினார். (அ)

௨0௯. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். ௯

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின் — ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தலுடையனாயின், — தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க — தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ-று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யிற் றாங்கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௨௧0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். ௧0

இ-ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின் — ஒருவன் செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின், — அருங்கேடன் என்பது அறிக — அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடையனென்பதறிக. எ-று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை 'சென்றுசேர் கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றூழ் வியன்குளம்'' என்பதுபோலக்கொள்க.* ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* அருஙகேடன எனபதனைக் கேடரியனென விகுதிபிரிதது கூடடுவா பிரயோகவிவேகநூலாா.

உஉ ம அதி— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிநது செயதல. உலக நடை வேதநடை போல அறநூலகளுடகூறபபடுவதனறித தாமேயறிநது செயயுநதனமைததாகலின, ஒபபுரவறிதலெனறாா. மேல மன மொழி மெயகளாறறவிரததகுவன கூறினா, இனிச்செயயததகுவனவறறுள எஞசினினறன கூறுகினறாராகலின, இது தீவினையச்சத்தின்பின வைககபபட்டது.

உகக. கைமமாறு வேண்டா கடபபாடு மாரிமாட
டெனனாறறுங கொலலோ வுலகு. க

இ-ள. மாரிமாடடு உலகு என ஆறறும—தமககு நீருதவுகினற மேகஙகளினிடதது உயிாகள எனனகைமமாறு செயயாநினறன?—கடபபாடு கைமமாறு வேணடா—ஆகலான, அமமேகஙகளபோலவாா செயயும ஒபபுரவுகளும கைம்மாறு நோககுவனவலல. எ-று.

எனனாறறுமெனற வினா யாதுமாறறாவெனபது தோனற நிறறலின, அது வருவிதது ுரைககபபடும. தவிருநதனமைபவலலவெனபது கடபபாடெனனும பெயரானே பெறபபடடது. செயவாரது வேணடாமையைச செயயபபடுவன மேலேறறினா. (க)

உகஉ. தாளாறறித தநத பொருளெலலாந தககாாககு
வேளாண்மை செயதற பொருடடு. உ

இ-ள. தக்காாககு—தகுதியுடையாாககாயின,— தாள ஆறறித தநத பொருளெலலாம—முயறசி செயதீட்டிய பொருளமுழுதும— வேளாணமை செயதறபொருடடு—ஒபபுரவுசெயதறபயததவாம. எ-று

பிறாக்குதவாதாாபோலத தாமே உணடறபொருடடும வைததிழததறபொருட்டுமனறெனபதாயிறறு. (உ)

உகங. புததே ளுலகதது மீணடும பெறலரிதே
யொபபுரவி னலல பிற. ங

இ-ள. புததேளுலகததும ஈணடும—தேவருலகததும இவவுலகததும—

ஒபபுரவின நலல பிற பெறல அரிது—ஒபபுரவுபோல நலலன பிறசெயலகளை பபெறுதலரிது. எ-று.

ஈவாரும ஏறபாருமினறி எலலாரும ஒருதனமையராதலின, புததேளுலகத தரிதாயிறறு, யாவாககுமொபபது இதுபோற பிறிதொனறினமையின, இவ வுலகததரிதாயிறறு. பெறறகரிதெனறு பாடமோதிப பெறுதறகுக காரண மரிதெனறுரைபபாருமுளா. இவை மூனறுபாடடானும ஒபபுரவினது சிறப புக் கூறபபடடது. (௩)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மறறையான்
செத்தாருள் வைககப படும. ச

இ-ள். உயிர்வாழ்வான ஒததது அறிவான—உயிரோடு கூடி வாழவானாவா ன் உலக நடையினையறிநது செய்வான,— மற்றையான செததாருள வைக் கப்படும— அஃதறிநதுசெய்யாதவன், உயிருடையனேயாயினும, செததாருள ஒருவனாகக கருதபபடும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங காணாமையின, செததாருளவைககபபடுமெனறா. இதனால உலகநடைவழு வேதநடைவழுபபோலத தீதிறனுடைததனறெனப து கூறப்பட்டது. (ச)

உகரு. ஊருணி நீர்நிறைந தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன திரு. ரு

இ-ள். உலகு அவாம பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விருமபிச செ யயும பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம— ஊருணி நீர நிறைநதறறு —ஊரின்வாழவாா தணணீருணணுங குளம நீர்நிறைநதாறபோலும. எ-று.

நிறைதலெனனும இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேலேறறப படடது. பாழபோகாது ஒடிதுனினறு எலலாாககும வேணடுவன தபபாதுத வுமெனபதாம. (ரு)

உகசு. பயனமர முளளூாப பழுததறறுற செலவ
நயனுடை யானகட படின சு

இ-ள். செலவம நயனுடையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயவான கணணே படுமாயின,—பயனமரம உளளூாப பழுததறறு— அது பயனபடு மரம ஊாநடுவே பழுததாறபோலும. எ-று.

உலகநீதி பலவறறுளளும ஒபபுரவு சிறநதமையின, அதனையே நயனென

ரா. எல்லாக்கரும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (௬)

௨௧௭. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின். ௭

இ-ள். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின்—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையான்கணணே படுமாயின்,—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று—அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ-று.

தப்புதலாவது கோட்டற்கரிய இடங்களினின்றுதல், மறைந்துநின்றுதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல், பயன்படாமை. தன்குறைநோக்காது எல்லா வருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

௨௧௮. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். ௮

இ-ள். இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்—செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்—கடன் அறி காட்சியவர்—தாஞ்செய்யத்தக்குவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையார். எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம். (௮)

௨௧௯. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு. ௯

இ-ள். நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல்—ஒப்புரவுசெய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானாதலாவது—செயும் நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு—தவி

௯௨ ௨.௯. ம அதி.— ஈகை.

ராது செயுநீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-று.

தானுகர்வன நுகரப்பெறுமையன்றென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௯)

௨௨௦. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. ௧௦

இ-ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விற்றுக் கோ

டடககது உடைதது— அககேடு தனனை விறறாயினுங கொளளுநதகுதியையு டைததது. எ-று.

தனனை விறறுககொளளபபடுவதொருபொருளிலலையனறே இஃதாயின அது வுஞசெயயபபடுமெனறது, புகழபயததலானெனக. இதனால ஒபபுரவினால கெடு வது கேடனறெனபது கூறபபட்டது. (௧௦)

௨௩ ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியராயோறகு மாறறுககொடுததல. இது மறுமை நோககியதாகலின, இமமைநோககிய ஒபபுரவறிதலினபின வைககபபட்டது.

௨௨௧. வறியாககொன றீவதே யீகைமற றெலலாங
குறியெதிரபபை நீர துடைததது. ௧

இ-ள். வறியாரககு ஒனறு ஈவதே ஈகை—ஒருபொருளுமிலலாதாரககு அவ ரவேண்டியதொனறைக கொடுபபதே பிறாககுக கொடுததலாவது,—மறறெ லலாம் குறியெதிரபபை நீரது உடைததது—அஃதொழிந்த எலலாககொடையு ம குறியெதிரபபைக்கொடுககுந நீரமையையுடைததது. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரலலாதாரககு ஒருபயனோககிக கொடுபப ன. குறியெதிரபபையாவது அளவு குறிதது வாங்கி அவவாறே எதிர கொடுபபது. நீரதெனபுழி அது வெனபது பகுதிப்பொருளவிகுதி. பினனுந த னபால வருதலின, குறியெதிரபபைக்கொடுககுந நீரதுடைததெனறார. இதனுன ஈகையதிலககணங கூறபபட்டது. (௧)

௨௨௨. நலலா றெனினுங கொளறீது மேலுலக
மிலலெனினு மீதலே நனறு. ௨

இ-ள். கொளல நலலாறு எனினும தீது—ஏறறல வீட்டுலகிறகு நலலநெறியெ னபார உளராயினும அது தீது,—மேலுலகம இல எனினும ஈதலே நனறு— ஈநதாரககு அவவுலகெயதுதலிலலையெனபார உளராயினும ஈதலே நனறு. எ-று.

எனினுமெனபது இருவழியும அங்ஙனங்கூறுவாரினமை விளககிநினறது. பி றிதிலலையேகாததால பிறவறங்களின ஈதல சிறநததெனபது பெறறும். நலலது கூறுவார தீயதுமுடனகூறினார். (௨)

௨௨௩. இலனெனனு மெவ்வ முரையாமை யீதல்

இ-ள். இலன என்னும எவவம உரையாமை— யான் வறியனென்று இரப பான சொலலுமிளிவரவைத தான பிறாகடசொலலாமையும்,—ஈதல— அத னைத தனகடசொன்னாகது மாறறுதிதலும்,—உள குலனுடையானகணணே — இவையிரணடுமுளவாவன குடிபபிறநதானகணணே. எ-று.

மேறறீதென்றது ஒழிதறகும நனறென்றது செயதறகுமுரியவனை உணாத தியவாறு. இனி இலனெனனுமெவவமுரையாமை யீதலெனபதறகு,அவவிளிவ ரவை ஒருவனறனகருச சொலவதறகுமுனனே அவன குறிபபறிநது கொடுதத லெனவும், அதனைப பினனும பிறனொருவனபாறசென்று அவனுரையாவகையா றகொடுததலெனவும், யான இதுபொழுது பொருளுடையேனலலேனெனக கர பபாசொல்லும இளிவரவைசசொலலாதுகொடுததலெனவும், உரைபபாருமு ளா. அவாதலெனபதனைப பொருடபனமைபறறி வநதபனமையாகவுரைபபா.

௨௨௪. இனனா திரககப படுத லிரநதவ
. ரினமுகங காணு மளவு. ௪

இ-ள். இரககபபடுதல இனனாது— இரததலேயனறி இரககபபடுதலும இ னிதனறு,— இரநதவா இனமுகம காணும அளவு— ஒருபொருளையிரநதவ ா அதுபெறறதனால இனிதாகிய அவாமுகங்காணுமளவும். எ-று.

எசசவுமமையும முறறுமமையும விகாரததாறறொககன. இரககபபடுதல இரபபாாகரு ஈவலெனறிருததல. அதனை இனனாதென்றது "எலலா—மிரபபா ாககொள தீயாமை"* கூடுஙகொலலோவெனனும அசசநோக்கு. எனவே, எ லலாபபொருளும ஈதலவேணடுமெனபது பெறபபட்டது. (௪)

௨௨௫. ஆறறுவா ராறறல பசியாறற லபபசியை
மாறறுவா ராறறலிற பின. ௫

இ-ள். ஆறறுவாா ஆறறல பசி ஆறறல—தவததான வலியாாககு வலியாவ து தமமையுறற பசியைப பொறுததல.— அபபசியை மாறறுவாா ஆறறலி றபின— அவவலிதான அங்ஙனம பொறுததறகரிய பசியை ஈகையானொழி பபாரது வலிககுபபின. எ-று.

தாமும பசிதது பிறரையும அது தீாககமாட்டாதாராறறலின தாமும ப சியாது பிறரையும அது தீாபபாராறறல நனறெனபதாம. (௫)

உஉசு. அறரு ரழிபசி தீரதத லஃதொருவன
பெறருன பொருளவைப் புழி. சு

இ-ள். அறரா, அழி பசி தீரததல—வறியாரது மிகக பசியை அறநோககி த தீரகக,— பொருள பெறருன ஒருவன வைபபுழி அஃது — பொருளபெ றருனெருவன அதனைத தனககுதவ வைககுமிடம அவவறமாகலான. எ-று.

எலலாநனமைகளும அழிய வருதலின, அழி பசியெனரு. அறனெககியெ னபது எஞசிநினறது. அறருரழிபசி தீரதத பொருள பினறனக்கே வநதுதவு மெனபதாம். (சு)

* நாலடியார, குடிபபிறபபு,—கலலாமை யசசங கயவர தொழிலசசஞ— சொலலாமை யுளளுமோர சோரவசச—மெலலா— மிரபபாரகொன றீயா மை யசச மரததாரிம—மாணுக் குடிபபிறந தார.

உ௨எ. பாத்தூண மரீஇ யவனைப பசியெனனுந
தீபபிணி தீணட லரிது. எ

இ-ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை— எஞஞானறும் பகுததுண்டலபயினற வனை— பசி எனனும தீயபிணி தீணடல அரிது— பசியெனறுசொலலபபடுந தீயநோய தீணடுதலிலலை. எ-று.

இவ்வுடமபினினறு ஞானவொழுககஙகளை அழிதது அதனுல வருமுடமபுக ட்குந துனபஞசெயதலின, தீபபிணியெனபபட்டது. தனககு மருததுவனரு தலின, பசிபபிணி நணுகாதெனபதாம். இவையாறுபாட்டானும ஈதலினசிற பபுக கூறபபட்டது. (எ)

உ௨அ. ஈததுவககு மினப மறியாரகொ ருமுடைமை
வைததிழககும வனக ணவா. அ

இ-ள். தாம உடைமை வைதது இழககும வனகணவா— தாமுடையபொ ருளை ஈயாது வைததுப பினனிழநதுபோம அருளிலாதார— ஈதது உவககும இனபம அறியாரகொல—வறியாாககு வேணடியவறறைக கொடுதது அவருவ ததலான அருளுடையாரெயதும இனபததினைக கணடறியாரகொலலோ! எ-று.

உவககுமெனபது காரணததினகணவநத பெயரெசசம, அஃது இனபமெ

னறுபகாரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை யெய்தவல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

உ௨௯. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். ௯

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல்—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வ தியாக்கியாது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்தலின் இன்னாது மன்ற—ஒரு வர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினும் இன்னாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறைநிரப்பலாவது ஓரோவெண்களைக்குறித்து அதனையீட்டுத் மென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல் பிறரையொ ழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதையிளிவரவே பின்னல்குரவில்லை தமி யருண்டற்கு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின், இரத்தலினின்னாதென்றார். நிரப பியவென்பதற்குத் தேடியவுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

உ௩0. சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை. ௧0

இ-ள். சாதலின் இன்னாதது இல்லை—ஒருவற்குச்சாதல்போல இன்னாததொ ன்றில்லை,—அதூஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது — அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கொன்றீதல் முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான், இனிதென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

உ௪ ம் அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத் தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கண்நிகழ்ந்து இறவாது நிற் கும்கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின்வைக் கப்பட்டது.

உ௩௧. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. ௧

இ-ள். ஈதல்—வறியார்க்கீக, —இசை பட வாழ்தல்—அதனாற்புகழுண்டாக

வாழ்க; — அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை — அப்புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லையாகலான். எ-று.

இசைபட வாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை முதலிய பிற காரணங்களும் உளவேனும், "உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று" ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக் கூறினாரேனும் விலங்குயிர்க்கு ஏலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (க)

உ௩உ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ் உ

இ-ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் — உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரைப்பனவெல்லாம் — இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் — வறுமையானிரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும் புகழாம். எ-று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பனவென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையே யெடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும், படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றாம். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க. இதனைப் பிறாமேலும் நிற்குமென்பார் நாமெல்லாஞ் சொல்லுக புகழ் ஈவார்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழ்ச்சிறப்பு நோக்காமையறிக. (உ)

உ௩௩ ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில ௩

இ-ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால் — தனக்கு இணையின்றாக ஓங்கிய புகழல்லது — உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல — உலகத்து இறவாது நிற்பது பிறிதொன்றில்லை. எ-று

இணையின்றாக ஓங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப் பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பதின்றித் தானேயாதல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றாவென்பதற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாது நிற்பதெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் புகழ்ச்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

உ௩௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு. ௪

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ ஆற்றின—ஒருவன நிலவெல்லைககணணே பொன்றுதலிறகும் புகழைச செய்யுமாயின,— புத்தேள உலகு புலவரைப் போறறுது— புத்தேளுலகம அவனையல்லது தனனையெய்தி நின்ற ஞானிகளைப பேணுது. எ-று.

புகழுடமபான் இவவுலகும புததேளுடமபான அவவுலகும ஒருஙகேயெய்தாமையின, புலவரைபபோறறுதென்றா. அவன இரண்டுலகும ஒருஙகெயதுதல் "புலவா பாடும புகழுடையோர விசும்பின—வலவ னேவா வான வூர்தி—யெயதுப வெனபதஞ் செயவினை முடிதது" எனபிறராலுஞ சொல்லபபட்டது. (௪)

உ௩௫. நததமபோற கேடு முளதாகுஞ சாககாடும
வித்தகாக கலலா லரிது ௫

இ-ள். நத்தம (ஆகும்) கேடும—புகழுடமபிறகு ஆககமாகுஙகேடும,—உளது ஆகும சாககாடும— புகழுடம்புளதாகுஞசாககாடும,— வித்தகாககலலால அரிது— சதுரபபாடுடையாககலலதிலலை. எ-று.

நகதெனனுந தொழிறபெயா விகாரததான நததெனறாய, பின அமமென்னும் பகுதிபபொருள விகுதிபெறறு, நததமெனறாயிறறு. போலெனபது ஈணடுரையசை. ஆகுமெனபதனை முனனுங்கூட்டி, அரிதெனபதனைத் தனிததனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுஙகேடாவது புகழுடமபு செலவமெய்தப பூதவுடமபு நல்கூர்தல். உளதாகுஞசாககாடாவது புகழுடமபு நிறகப பூதவுடமபு இறததல். நிலையாதனவறறான நிலையினவெய்துவார் வித்தகராகலின, வித்தகாககலலாலரிதென்றா. இவையிரண்டுபாட்டானும புகழுடையாரெய்தும மேனமை கூறபபட்டது. (௫)

உ௩௬. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார
தோன்றலிற றோனறாமை நனறு. ௬

இ-ள். தோனறின் புகழொடு தோனறுக— மககளாயப பிறககின புகழுககேதுவாகிய குணததோடு பிறகக,— அஃது இலார தோனறலின தோனறாமை நனறு— அககுணமிலலாதார மககளாயப பிறததலின விலஙகாயப பிறத்தல நனறு. எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயர். அஃதிலாரொனறமையின மக்களாயென்பதூஉம,

மக்களாயப பிறவாமையென்ற அருததாபததிபான விலஙகாயப பிறததலெ னபதுஉம, பெறறும. இகழவாரினமையின, நனறெனறூா. (சு)

உகள. புகழ்பட வாழாதார் தநநோவார் தமமை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதா— தமக்குப புகழுணடாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவா— அதுபறறிப பிறரிகழநதவழி இவவிகழச்சி நமமாட்டா மையான வநததெனறு தமமை நோவாதே — தமமை இகழவாரை நோவ து எவன — தமமையிகழவாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழபட வாழலாயிருக்க அதமாட்டாத குறறம்பறறிப பிறரிகழதல ஒரு தலையாகலின, இகழ்வாரையெனறூா. (எ)

உகஅ. வசையென்ப வையத்தாக கெலலா மிசையென்னு
மெசசம் பெறுஅ விடின். அ

இ-ள. இசை எனனும எசசம பெறுவிடின — புகழெனனுமெச்சம பெற லாயிருகக அது பெறுதொழிவராயின, — வையததாககு எலலாம வசை எனப — வையகததோாககெலலாம அதுதானே வசையெனறு சொலலுவா நலலோா. எ-று.

எசசமெனறூா, செயதவரிறநதுபோகத தான இறவாது நிறறலின. இகழ பபடுதறகுப பிறிதொருகுறறம வேணடாவெனபது கருதது. (அ)

உகக வசையிலா வணபயன குனறு மிசையிலா
யாககை பொறுதத நிலம். கூ

இ-ள. இசை இலா யாககை பொறுதத நிலம — புகழிலலாதவுடமபைச சுமநதநிலம— வசை இலா வணபயன குனறும— பழிபபிலலாத வளபபத தையுடைய விளையுள குனறும. எ-று.

உயிருணடாயினும அதனறபயன கொளளாமையின யாககையெனவும, அது நிலத்திறகுப பொறையாகலிற பொறுததவெனவுங்கூறினூா. விளையுள குனறுதறகேது பாவயாககையைப பொறுககினற வெறுபபு. குனறுமென இடததுநிகழபொருளினறெழில இடததினமேனினறது. இவைநானகுபாட்டா

னும புகழிலலாதாரது தாழவு கூறபபடடது. (௯)

உ௩0. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரே வாழா தவா. ௧0

இ-ள். வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவார — தமமாட்டு வசையுண்டாகா மல வாழவாரே உயிரவாழவாராவார,—இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவ ர— புகழுண்டாகாமல வாழவாரே இறநதாராவார. எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையெனனுமெசசம பெறுதலாயினமையின, இசையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிறறு. மேல இசையிலாயாககையென றதனை விளககியவாறு. இதனுல இவவிரணடும உடன கூறபபடடன. மறுமை பபயன வானுறையுநதெயவததுள வைககபபடுமென மேலே கூறபபடடது,படவே, இலலறததிறகு இவவுலகிறபுகழும தேவருலகிறபோகமும பயனென் பது பெறறும. (௧0)

இனி மனுமுதலிய அறநூலகளாற பொதுவாககூறபபடட இலலறஙக ளெலலாம இவர தொகுததுககூறிய இவறறுளளே அடஙகும. அஃதறிநதடக கிககொளக, யாமுரைபபிறபெருகும.

இலலறவியல முறறிறறு

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினா. துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப பிறபபினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறநதாாககு உரிததாய அறம். அதுதான வினைமா சுதீரநது அநதக்கரணஙகள தூயவாதற பொருடடு அவராறகாக்கபபடும விரதங்களும், அவறறுன் அவை தூயவாயவழி உதியபதாய ஞானமுமென இருவகைபபடும.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவற்றைச்செய்வலென்வும் இன்னபாவ மொழிவலெனவும் தமமாற்றலுககேறப வரைநதுகொளவன. அவைதாம வர ம்பிலவாகலிற பெருகுமெனறறிஞி, அவைதமமுளளே பலவற்றையு மகப்படுத தறகுஞ சிறப்புடையன சிலவற்றை ரணடுகூறுவானறொடங்கி, முதறகண அருளுடைமை கூறுகினறார.

உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிரகணமேலுஞ் செல் வதாகிய கருணை. இல்லறத்திறகு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திறகு ச சிறநதமையின முறகூறப்பட்டது

உசக. அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட் செல்வம பொருட்செலவம
பூரியார் கண்ணு முள. க

இ-ள். செல்வத்துள் செல்வம அருட்செலவம—செல்வங்கள் பலவற்றுள ளும் ஆராயந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான வருஞ்செல்வம்,— பொருட்செல்வம பூரியாகண்ணும் உள—அஃதொழிநத பொருளான் வரு ஞ் செல்வங்கள் இழிநதாாகண்ணுமுளவாம ஆகலான். எ-று.

அருளான வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களையோம்பி அவ்வறத்தான மேம்படு தல். உயாநதாாகணணேயலலதில்லாத அருட்செலவமே சிறப்புடைய செல்வ ம், ஏனைச்சாகணணுமுளவாம பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவெனபதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்ற னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்
றேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆளக—அளவைகளாலும பொருந்துமாற் றானும நன்றாகநெறியிலே நின்று,நமக்குத் துணையாம அறம யாதென்றாராயந் து, அருளுடையராக,—பலலாற்றால் தேரினும துணை அஃதே—ஒன்றையொ ன்றொவ்வாத சமயநெறிகளெல்லாவற்றானும ஆராயந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற காணுங்காட்சியும், குறிகளானுயத்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியு ணரும உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின இது கூடாதென றுணரும அருத்தாப த்தியும், உண்மைகருமாறுய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறெனபாரு

முளா. இவையும ஒருவாறறான அவறறுளளே அடஙகுதலின, மூனறெனற லே கருத்து. பொருநதுமாறுவது இது கூடும இது கூடாதெனத தனகண ணே தோனறுவது : இதனை வடநூலா யுததியெனப. ஆறறுனெனபது வேற றுமைமயககம. ஒனறையொனறெனவாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அவ வைகளும பொருளகளும தமமுணமாறுகோடல, அனனவாயினும அருளினை யெனறறகண் ஒககுமெனபதாம. உயிரை விடடு நீங்காது இருமையினுமுத வலின, துணையெனறுா. இவையிரணடுபாட்டானும அருளினதுசிறபபுக கூற பபட்டது. (உ)

உசங. அருளசேர்ந்த நெஞசினாக கிலலை யிருளசேர்நத
வினனு வுலகம புகல. ங

இ-ள். இருள சேர்நத இனனு உலகம புகல—இருள செறிநத துனபவுலகத துடசெனறுபுகுதல— அருள சேர்நத நெஞசினாககு இலலை— அருளசெறிந த நெஞசினையுடையாாககிலலை. எ-று.

இருளசெறிநத துனபவுலகமெனறது திணிநதவிருளையுடைததாயத தனக டபுககாாககுத துனபஞசெயவதோாநரகதனைு, அது கீழுலகததுள ஓரிடமா கலின, உலகமெனபபடடது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோமபி யருளாள்வாற கிலலென்ப
தனனுயி ரஞசும வினை. ச

இ-ள. மன உயிா ஓமபி அருள ஆளவாறகு — நிலைபேறுடைய உயிாகளைப பேணி அவறறினகண அருளுடையனுவாறுகறு— தன உயிா அஞசும வினை இல எனப—தனனுயிா அஞசுதறகேதுவாகிய தீவினைகள உளவாகாவெனறு சொலலுவா அறிநதோா. எ-று.

உயிாகளெலலாம நிததமாகலின, மனனுயிரொனறுா. அஞசுதல துனபமோ ககியஞசுதல. அனனவறததினோன கொலைமுதலிய பாவஙகள செயயானென வே, மறுமைக்கண நரகம புகாமைககேது கூறியவாறுயிறறு. (ச)

உசரு. அலல லருளாளவாாக கிலலை வளிவழஙகு
மலலனமா ஞாலங கரி. ரு

இ-ள. அருள ஆளவாாக்கு அலலல இலலை— அருளுடையாாககு இமமை யினும ஒருதுனபமுணடாகாது,—வளி வழஙகும மலலல மா ஞாலம கரி— அதறகுக காறறியஙகுகினற வளபபததையுடைய பெரியஞாலதது வாழவாா சானறு. எ-று.

சானருவார் தாயகண்டு தேறிய பொருளைக் காணாராகுத தேறறுநறகுரி யவா. அருளாளவாராககு அலலலுணடாக ஒருகாலததும ஒரிடததும ஒருவ ருஙகணடறிவாரினமையின, இனமைமுகததான ஞாலத்தாரயாவருஞசானறெ னபார, வளிவழஙகுமலலனமாஞாலஙகரியென்றா: எனவே, இமமைககணெ னபது பெறறும். ஞாலம ஆகுபெயா. இவைமூனறுபாட்டானும அததனையு டையாக்கு இருமையினுநதுனபமிலலாமை கூறபபட்டது. (ரு)

உசசு. பொருணீஙகிப் பொசசாந்தா ரென்ப ரருணீஙகி
யலலவை செயதொழுகு வார். சு

எ0 உருமை அதி.— அருளுடைமை.

இ-ள். அருள நீஙகி அலலவை செயது ஒழுகுவார—உயிரகணமாட்டுச செ ய்யபபடும அருளைத தவிாநது தவிரபபடுவகொடுமைகளைசசெயதொழுகுவா ரை—பொருள நீஙகிய பொசசாநதார எனபா—முனனும உறுதிபபொருளைச செயயாது தாநதுனபுறுகினறமையை மறநதவரொனறு சொலலுவா நலலோர. எ-று.

உறுதிபபொருள அறம. துனபுறுதல பிறவிததுனப மூனறனையும அனுபவி ததல. மறநதிலராயின, அவவாறொழுகாரெனபது கருதது. (சு)

உசஎ. அருளிலலாாக கவவுலக மிலலை பொருளிலலாாக
கிவவுலக மிலலா தியாஙகு. எ

இ-ள். அருள இலலாாகத அவவுலகம இலலை—உயிாகணமேல அருளில்லா தாாககு வீட்டுலகதது்னபமிலலை,—பொருள இலலாாகந இவவுலகம இலலா கியாஙகு —பொருளிலலாதாாகது இவவுலகததினபம இலலையாயினாறபோல. எ-று.

அவ்வுலகம இவவுலகம எனபன ஆகுபெயா. இவவுலகததினபஙகட்குப பொருள காரணமாறைபோல, அவவுலகததினபஙகட்கு அருள காரணமென பதாயிறறு. (எ)

உசஅ. பொருளறறா ர்பூபப ரொருகா லருளறறா
ரறறாமற றுத லரிது. அ

இ-ள். பொருள அறறா ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினா அது நீஙகிப பின ஒருகாலததுச செலவததாறபொலிவா,—அருள அறறா அறறு ர மறறு ஆதல அரிது—அவவாறனறி அருளிலாதா பாவமறுமையின அழிந தாரே, பினனொருகாலததும ஆதலிலலை. எ-று.

மறது வினைமாறறினகனவாதது. மேறபொருளினமையோடு ஒருவாறறு ளெபபுமை கூறினாராகலின, அது மறுதது, பிறவாறறான அதனினுஙகொடி தெனபது கூறியவாறு. (அ)

உ௪௯. தெருளாதான் மெயபபொருள கணடறறாற றேரி
னருளாதான செயயு மறம். ௯

இ-ள். அருளாதான செயயும அறம தேரின—உயிாகணமாட்டு அருள்செ யயாதவன செயயுமறததையாராயின,—தெருளாதான மெயபபொருள கண டறறு — ஞானமில்லாதவன ஒருகால மெயபபொருளை உணாநதாறபோலு ம. எ-று.

மெயபபொருள மெயநூலிறசொல்லுமபொருள. நிலைபெறறஞானமிலலா தவன இடையே மெயபபொருளையுணாநதால அதனைத் தனஞானமினமையா ல தானேயழிததுவிடும, அதுபோல அருளாதான இடையே அறஞசெயதால அதனைத் தனனருளாமையால தானேயழிததுவிடுமெனபதாயிறறு, ஆகவே, பி றவறஙகட்கெல்லாம அருளுடைமை மூலமெனபது பெறறும. இவைநானகு பாட்டாலும அததுணையிலலாதாாககு வருங்குறறஙகூறபபட்டது. (௯)

உ௫0. வலியாாமுற றனனை நினைககதான றன்னின்
மெலியாாமேற செலலு மிடதது. ௧0

உ௬ ம அதி.— புலானமறுததல ௭௧

இ-ள். வலியாா முன தனனை நினைகக—தனனினவலியாா தனனை நலிய வ ருமபொழுது அவாமுன் றானஞ்சிநிறகுநிலையினை நினைகக—தான தனனின மெலியார்மேல செலலுமிடதது — அருளில்லாதவன் தன்னினெளியாரமேல் தான நலியசசெலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரெனச சிறபபுடைய உயாதிணைமேறகூறினாாயினும, ஏனையஃறி ணையுங்கொள்ளபபடும். அதனைநினைககவே இவவுயிாகளும அவவாறே அச்சமா மெனறறிநது, அதனமேல அருளுடையனுமெனபது கருதது. இதனால அரு ள பிறததறகுபாயஙகூறபபட்டது. (௧0)

உ௬ ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுணடலையொழிதல. கொலைபபாவததைப பினனுமுளதா

க்கலின் அதற்குக காரணமாதலையும மூனனும அதனுன வருதலின அதனகா ரியமாதலையும ஒருவருடைததாய ஊனுடைல அருளுடையாககு இனைபவத ன்முகலின, அதனை விலககுதறகு,இஃதருளுடைமையினபினவைககபபட்டது.

உருக. தன்னூன பெருககறகுத தானபிறி தூனுணபா
னெஙஙன மாளு மருள

இ-ள. தன ஊன பெருககறகுத தான பிறிது ஊன உண்பான— தனனு டம்பை வீககுதறபொருட்டுத தான பிறிதோருயிரினுடமபைத தினபவன— எங்ஙனம ஆளும அருள— எவவகையான நடததும அருளினை! எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருககலைப பயனெனககருதி இககொடுமை செயவானே அறிவிலாத கொடியோனெனறவாறாயிறறு. எஙஙனமாளுமருளெனபது ஆளா னெனபது பயபபறினற இகழசசிககுறிபபு. (க)

உருஉ. பொருளாடசி போறறாதாக் கிலலை யருளாடசி
யாங்கிலலை யூனறின பவாககு உ

இ-ள. பொருளாடசி போறறாதாககு இலலை— பொருளாறபயனகோடல அதனைப பாதுகாவாதாாக்கிலலை, — ஆஙகு அருளாடசி ஊன தினபவர்க்கு இலலை— அதுபோல அருளாறபயனகோடல ஊனறினபவாக்கிலலை. எ-று.

பொருடபயனிழததறகுக காரணம காவாமைபோல, அருடபயனிழததறகு ஊனறினல காரணமெனபதாயிறறு. ஊனறினறாாயினும உயிாகட்கு ஒருதீ ஙகு நினையாதாாககு அருளாடறகிழுககிலலையெனபாரை மறுததது, அஃதுண டெனபது இவையிரணடுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (உ)

உருங. படைகொண்டாா நெஞசமபோ னனறூககா தொனற
னுடலசுவை யுண்டாா மனம. ங

இ-ள். படை கொண்டாா நெஞ்சம்போல— கொலைககருவியைத தம்கை யிறகொணடவாமனம் அதனறசெயயுங கொலையையே நோககுவதல்லது அரு ளை நோக்காதவாறுபோல— ஒனறன் உடல சுவை உண்டாா மனம நன்று ஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைபபடவுணடவா மனம அவவூனையே நோக்குவதலலது அருளை நோககாது. எ-று.

எஉ உரு ம அதி.— புலான்மறுததல

சுவைபபடவுணடல காயஙகளான இனியசுவைததாகவுணடல. இதனுல ஊனறின்றா மனம தீங்குநினைததல உவமவளவையாறசாதிதது, மேலது வலியுறுததபபட்டது. (ங)

உருச. அருளலல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல
பொருளலல தவவூன றினல. ச

இ-ள். அருள யாதெனின கொலலாமை — அருள யாதெனின், கொலலாமை;— அலலது (யாதெனின) கோறல— அருளலலதியாதெனிற கோறல, —அவவூன றினல பொருளலலது—ஆகலான, அககோறலான வநத வூனைத தினகை பாவம். எ-று.

உபசாரவழககாற கொலலாமை கோறலாகிய காரியஙகளை அருள அலலதெனக காரணஙகளாககியும், ஊனறினகையாகிய காரணததைப பாவமெனக காரியமாககியுஙகூறினார். அருளலலது கொடுமை. சிறபபுபபறறி அறமும பொருளெனபபடுதலின, பாவம பொருளலலதெனபபடடது. கோறலென முனனினறமையின, அவவூனெனறார். இனி இதனை இவவாறனறி அருளலலதெனபதனை ஒனறாககி, கொலலாமை கோறலெனபதறகு கொலலாமையெனனும விரதததையழிததலெனறுரைபபாருமுளர். (ச)

உருரு. உண்ணாமை யுளள துயிரநிலை யூனுண்ண
வணணாததல செயயா தளறு. ரு

இ-ள். உயிர நிலை ஊன உணணாமை உளளது— ஒருசாருயிர உடமபினகணணே நிறறல ஊனுணணாமையெனகினற அறததினகணணது,— உணண அளறு அணணாததல் செயயாது—ஆகலான, அநநிலை குலைய ஒருவன அதனையுணணுமாயின, அவனை விழுஙகிய நிரயம பின உமிழதறகு அஙகாவாது. எ-று.

உணணபபடும விலஙகுகள அஃறறேயஙகது சிலவாக ஏனைய பலவாய வருதலின, உணணாமையுளளதுயிரநிலையெனறார். உணணினெனபது உணணவெனத திரிநதுநினறது. அறுணடவன அபபாவததான நெடுஙகாலம நிரயததுளழுநதுமெனபதாம். கொலைபபாவம கொனறாரமேனிறறலின பினனுணுணபாாககுப பாவமிலலையெனபாரை மறுததது, அஃதுணடெனபது இவவிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (ரு)

உருசு. தினறபொருடடாற கொலலா துலகெனின் யாரும்
விலைபபொருடடா லூனறருவா ரில. சு

இ-ள். தினறபொருடடு உலகு கொலலாது எனின—பேதைமை காரணமாகவலலது ஊனறினகை காரணமாக உலகஙகொலலாதாயின,— விலைபபொருட்டு ஊன தருவார யாரும இல—பொருள காரணமாக ஊன விறபார யாவரும இலலை. எ-று.

உலகெனபது ஈணடு உயிரபனமைமேனினறது. பினனிகழுநதினகை மு

ன்னிகழும்கொல்கருக் காரணமாகாமையின தினபாரகுக் காரணத்தான வ ரும் பாவமில்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற காரண மாதல சாதித்தலின, இதனை மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௬)

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வாரப் பெறின். எ

இ-ள். புலால் பிறிதொன்றன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் பு ண்,—அது உணர்வாரப் பெறின் உண்ணாமை வேணடும—அது அய்தனமை ய்றிவாரைப் பெறின, அதனை உண்ணுதொழியல்வேணடும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறறொக்கது. அம்மெய்ம்மையுண ராமையின, அதனையுண்கின்றாரெனபதாம். பொருந்தமாற்றும் புலாலுண டல இழிந்ததெனபது இதனாற கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். அ

இ-ள். செயிரின தலைப்பிரிந்த காட்சியார—மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய அறிவினையுடையார—உயிரின தலைப்பிரிந்த ஊன உணணார — ஒருயிரினீங்கி வந்த ஊனையுணணார. எ-று.

தலைப்பிரிவெனபது ஒருசொல. பிணமென ஊனினமெய்மமை தாமேயு ணாதலின, உண்ணாரென்றார். (அ)

உருகூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று. கூ

இ-ள். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின—தீயினகண நெய் முதலிய அ விகளைச சொரிந்து ஆயிரமவேளவி வேட்டலினும,—ஒன்றன உயிர செகுத்து உணணாமை நன்று—ஒருவிலங்கினுயிரைப போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணா மை நன்று. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும பயனினும இவவிரதத்தான வரும் பயனே பெ ரிதெனபதாம். (கூ)

உகூ0. கொல்லான புலாலை மறுத்தானைக கைகூப்பி

யெலலா வுயிருந தொழும. கo

இ-ள். கொலலான புலாலை மறுததானை— ஒருயிரையுங்கொலலாதவனுமா யப் புலாலையுமுண்ணாதவனை—எலலாவுயிரும கைகூபபித தொழும—எலலா வுயிருங் கைகுவிததுத தொழும. எ-று.

இவவிரண்டறமும ஒருங்குடையாாககலலது ஒனறேயுடையார்க்கு அதனா ற பயனிலலையாகலின, கொலலாமையுமுடனகூறினா. இபபேரருளுடையான மறுமைககட்டேவரின மிககானுமெனா அபபயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூனறுபாட்டாலும ஊனுணணாமையதுமாசசி கூறபபட்டது. (கo)

உஎ ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதஙகளா ன உணடிசுருககலும, கோடைககண வெயிலில நிறறலும, மாரியிலும் பனி யிலும் நீரில நிறறலும முதலிய செயலகளை மேறகொணடு, அவறறாற றமமு யிர்க்கு வருந்துன்பஙகளைப பொறுதது, பிறவுயிாகளையோமபுதல. புலானமறு தது உயிாகணமேல அருண முதிர்ந்தழிச் செயயபபடுவதாகலின், இது புலா ன் மறுததலின்பின வைககபபட்டது.

கo

உகக. உற்றநோய நோன்ற லுயிாககுறுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு—தவததின வடிவு—உறற நோய நோனறல் உயிர் க்கு உறுகண் செயயாமை அறறே— உணடிசுருககன்முதலியவறறால தமமு யிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப பொறுததலும தாம பிறவுயிாகட்குத துனபஞசெ யயாமையுமாகிய அவவளவிறறு. எ-று,

மறறுள்ளனவெலலாம இவறறுளளே அடஙகுதலின, அறறேயெனத தேற றேகாரஙகொடுததாா. தவததிறகுருவறறெனபது யானையதுகோடு கூரிதென பதனை யானைக்குக கோடு கூரிதெனறாறபோல ஆறுவதனபொருட்கண் நானகா

வது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உகஉ. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ

இ-ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்—பயனையறிந் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே;—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்—ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய முடிவுபோகலின் தவமுடையார்க்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறினார். (உ)

உகங. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம். ங

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளுமுதவலை விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அநுபவிக்கப்படுவன. "வேண்டியவேண்டியாங்கெய்த" நபயத்தாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின் மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார்போலுமென்வே, தானத்திற்றவம் மிகக் தென்பது பெற்றும். (ங)

உகச. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். ச

இ-ள். ஒன்னார்த் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும்—அதனையுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான் வரும்— தவஞ்செய்வார்நினைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம். எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனான், அவர்க்கு அவையெண்ணமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்னார்பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைந்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

௨௬௫. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். ௫

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால்—முயன்றால் மறுமைக்கண்டாம் வேண்டிய பயன்களை வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால், —செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும்—செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும். எ-று.

ஈண்டென்பதனான் மறுமைக்கண் என்பது பெற்றாம். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் தவத்தின் சிறப்புக் கூறப்பட்டன. (௫)

௨௬௬. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. ௬

இ-ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார்—தங்கருமஞ்செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார், —மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார்—அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கணாசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ-று.

அநித்தமாய மூவகைத் துன்பத்ததாய உயிரின்வேறாய உடற்கு வருத்தம் வருமென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (௬)

௨௬௭. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. ௭

இ-ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல—தீயின்கணிடும் பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி விடும்—தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனான் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ-று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றார். (௭)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப பெறறுனை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந தொழும். அ

இ-ள். தன உயிர தான அறப பெறறுனை—தன்னுயிரைத தானறனகருரித் தாகப பெறறவனை—ஏனைய மன்னுயிரெல்லாம தொழும—பெருதனவாகிய ம ன்னுயிர்களெல்லாந்தொழும். எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செயதல. அதனினுங்குப பெறு தற்கரியதின்மையின, பெற்றுனையென்றார. அது பெருதனவென்றது ஆசையுட பட்டு அவஞ்செயயுமுயிர்களை. சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமை யின, தொழுமென்றார. (அ)

௭௬ உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம.

உசுகூ. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோறறலி
னாற்ற றலைபபட டவர்க்கு. கூ

இ-ள். கூற்றம குதித்தலும் கைகூடும—கூறறத்தைக் கடத்தலும் உண்டாய தாம்—நோறறலின ஆறறல தலைபபடடவரகு—தவததான வரும ஆறறலை த் தலைப்படடாரககு. எ-று.

சிறபபும்மை அது கூடாமை விளககிறறு, மன்னுயிரெல்லாந்தொழுதலே யனறி இதவுங்கைகூடுமென எசசவுமமையாகவுரைபபினுமமையும். ஆறறல சாபவருளகள. இவைநானகுபாட்டாலும் தவஞ்செயவாரது உயாசசி கூறப பட்டது. (கூ)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோறபார
சிலர்பலர் நோலா தவர. க0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகததுச செல்வாகள் சிலராக நல்கூ ரவார பலராதறகுக காரணம யாதெனின,—நோறபார சிலா நோலாதவர ப லா—அது தவஞ்செயவாா சிலராக அது செயயாதாா பலராதல. எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ஈணடறிவினது உணமையினமைகளையுங குறிதது நின்றன, என்னை? "நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பணணப பணைத்த பெருஞ்செலவம" *என்றாராகலின. நோறபாா சிலரெனக் காரணங கூறினமையான, காரியம வருவிததுரைககபபட்டது. தவஞ்செயயாதாரககு இமமையினபமுமிலலையென இதனால அவரது தாழவு கூறபபட்டது. (க0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம விட்டகாமவினபததை உரனினமையிற பினனும் விருமபு மாறுதோனற அவவாறே கொணடு நினறு தவததோடு பொருநதாததாய தீய வொழுக்கம. அது விலககுதறகு, இது தவததினபின வைக்கபபட்டது.

உஎக. வஞச மனததான படிறறொழுககம பூதஙக
ளைந்து மகததே நகும. க

இ-ள். வஞச மனத்தான் படிறறொழுக்கம—வஞ்சம பொருநதிய மனததை யுடையவனது மறைநதவொழுககததை — பூதஙகள ஐநதும அகததே நகு ம— உடம்பாய அவனோடு கலநது நிறகினற பூதஙகளைநதுமகணடு தமமுள ளே நகும். எ-று.

காமம தனகணணே தோனறி நலியாநிறகவும அதனினமைகூறிப புறததா ரை வஞசித்தலின வஞசமனமெனறும, அநநலிவு பொறுககமாட்டாதொழுகு ங் களவொழுக்கததைப் படிறறொழுககமெனறும, உலகத்துக்களவுடையார பிறரறியாமறசெயவனவறறிறகு ஐமபெருமபூதஙகள சானறாகலின, அவவொ ழுக்கததையும் அவனமறைககின்றவாற்றையுமறிநது அவனறியாமற றமமுள

---

* நாலடியார், அறிவினமை,— நணணுனா வினமை வறுமை யஃதுடை மை—பணணப பணைதத பெருஞசெலவ—மெணணுங்கால—பெணணவா யா ணிழநத பேடி யணியாளோ— கணணவாத தககக கலம.

ளே நகுதலின, அகததேநகுமென்றுமகூறினர். செய்தகுறறம் மறையாதாகலி ன், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதெனபது கருதது. (க)

உஎஉ. வானுயா தோறற மெவன்செயயுந தன்னெஞசங
தானறி குறறப படின். உ

இ-ள். வான உயா தோறறம எவன செயயும— ஒருவனுககு வானபோலு யர்நத தவவேடம என்ன பயனைச செயயும,—தான அறி குறறம தன நெஞ சம் படின—தான குறறமெனறறிநத அதனகணணே தனனெஞசு தாழுமா யின. எ-று.

வாளுயாதோறறமென்பது "வானரேயகுடி" எனறுறபோல இலககணவ ழக்கு. அறியாது செயத குறறமலலது அறிநதுவைததுச செயத குறறங கழு வபபடாமையின, நெஞசு குற்றததாயேவிடும, விடவே, நினற வேடமாததிர ததிறகுப புறததாரை வெருடடுதலேயலலது வேறுபயனிலலையெனபதாம.(உ)

உஎங.' வலியி னிலலமையான் வலலுருவம் பெறறம
புலியினறேல போரததுமேயக தறறு. ங

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனததைத தனவழிபபடுத தும் வலியிலலாத இயலபினையுடையான வலியுடையார வேடததைககொணடு தான் அதன் வழிபபடுதல—பெறறம புலியினறேல போரதது மேயநதறறு —பசு காவலர கடியாமற புலியினறேலைப போரததுப பைஙகூழை மேயந தாறபோலும. எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலலமையானெனற அடையாலும, மேயநதற றெனனுநதொழிலுவமையாலும, வலலுருவததோடு மனவழிபபடுதலெனபது பெறறும. காவலர கடியாமை புலி புறறினறுதெனபதனும, அசசததாலு மாம; ஆகவே, வலலுருவஙகோடறகுப பயன அனனகாரணஙகளான உலகத தார அயிராமையாயிறறு. இவவாறு தனககுரிய இலலாளையுநதுறநது வலியுமி னறிப் பிறர அயிராத வலலுருவமுஙகொணடு நினறவன மனவழிபபடுதலா வது தன மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறாககுரிய மகளிரை விழைத லாம. அவவாறுதல, பெறறம தனககுரிய புலலைவிடடுப பிறாக்குரிய பைஙகூ ழைமேயநதாறபோலுமெனற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதனமறைநது
வேடடுவன் புடசிமிழதத தறறு. ச

இ-ள. தவம மறைநது அலலவை செயதல— அவவலியினிலலமையான த வவேடததினகணணே மறைநதுநினறு தவமலலவறறைச செயதல— வேட டுவன புதல மறைநது புள சிமிழததறறு—வேடடுவன புதலினகணணே ம றைநதுநினறு புட்களைப் பிணித்தாறபோலும. எ-று.

தவம ஆகுபெயர. தவமலலவறறைச செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளிரை த தனவயததாககுதல. இதுவும இநதொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎரு. பற்றற்றே மென்பார் படிறறொழுக்க மெறறெறறென்

இ-ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம்— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,— ஏற்று ஏற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும்— அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்குமவகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும் எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றின்மையின், பற்றற்றேமென்பாரென்றும், சிறிதாய க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய நெடுங்காலநிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன்விளைவின்கண் அந்தோ வினையேயென் றழுவகுவராகலின், ஏற்றேற்றென்றுங்கூறினார். இவ்வையைந்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தினிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (௫)

உஎகூ. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். கூ

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார்— நெஞ்சாற்பற்றறுதலைத்து— துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின்—பற்றற்றாரபோன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல— வன்கணார் இல—வன்கண்மையையுடையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவாக்கு இன்னதீதுமென்று அறியாதீந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் "அடங்கலாக கீந்த தானப் பயத்தினு லெற்று மூரீத—தடங்கட ன்டுவுட டீவு பலவுள் வவுற்று— போனறி— யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ரூழ்கனி மாந்தி வாழ்வா — மடங்கலஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே."* என்பதனானறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணாரில்லென்றார். (கூ)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்டு அனையரேனும்— குன்றியின்புறம்போல வேடத்தாற் செம்மையுடையாராயினும்,— குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து— அதன்மூக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குனறி ஆகுபெயா. செமமை கருமையெனபன பொருளினகணிறததை விட்டுச் செபபதநினும அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொததலின, இவை பணபுவமை "கூழின மலிமனம் போனறிரு ளாகினற கோகிலமே."† என்பதுமது. (எ)

உஎஅ. மனததது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

---

* சீவகசிந்தாமணி, முத்திஇலம்பகம், தானபபயண, கக.

† திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௩௨௨.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாமபொழிற்றேன— சூழு முகச்சறறும பறறின வாறறெண்டை யமகனிவா—யாழின மொழிமகைகை பங்கனசிற றமபல மாதரியாக்—கூழின மலிமனம போன்றிரு ளாகினற கோகிலமே.

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனததினகண்ணதாக—மாண்டார் நீராடி — பிறாககுத தவததான மாட்சிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட்டி—மறைந்து ஒழுகும் மாநதர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செல்லும மாநதா உலகத்துப பலா. எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள. அவை போகற்கனறி மாண்டாரொனறு பிறா கருதுதறகு நீராடுதலான், அததொழிலே அவா மறைதறகேதுவாக்கினா. இனி மாணடார்நீராடியெனபதறகு மாட்சிமைபபடாாத நீாமையயுடையராயென உரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானும அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுறறமும அவரையறிநது நீககலவேண்டுமெனபதும கூறபபட்டன.(அ)

உஎகூ. கணைகொடி தியாழ்கோடு செவவிதாங கனன
வினைபடு பாலாற கொளல். கூ

இ-ள். கணை கொடிது யாழ கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதாயினும், செயலாறகொடிது, யாழ கோட்டால வளைததாயினும், செயலாறசெவவிது,— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால கொளல்— அவவகையே தவஞசெயவோரையுங் கொடியா செவவியரெனபது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செயல்பட்ட கூறறானே அறிநதுகொளக. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுககுச்செயல இசையாலினபம் பயத்தல். அ

வ்வகையே செயல் பாவமாயிற கொடியனெனவும, அறமாயிற செவவியனெனவும் கொளகவெனபதாம. இதனை அவாயறியுமாறு கூறபபட்டது. (கூ)

உஅ௰. மழிததலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம
பழிதத தொழிதது விடின். ௰

இ-ள். மழிததலும நீட்டலும வேணடா— தவஞ்செயவாாககுத தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாககலுமாகிய வேடமும வேணடா,—உலகம பழிததது ஒழிததுவிடின்—உயாநதோா தவததிறகாகாதெனறு குறறங்கூறிய ஒழுககத்தைக் கடிநதுவிடின், எ-று.

பறிததலும மழிததலுளடஙகும. மழிததலெனபதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறாராயினா. இதனாற கூடாவொழுககமிலலாதாாககு வேடமும வேணடாவென அவரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௰)

உகூ ம அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருபபதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துககொள்ளக கருதாமை. கருதுதலும செயதலோடொததலின், கள்ளாமையெனறாா. இலவாழவாாககாயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால அவரை வஞ்சித்துக கோடறகு இயைநத பொருளகளை அஙஙனங்கொளளினும் அமையும, துறநதாாககாயின அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுககாம ஆகலின, இது துறவறமாயிறறு. புறததுப் போகாது மடஙகி ஒருதலைபபட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவாமனம் அஃதொழிநது புறததே போநது பலீறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அததன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப பெரியதோரிழுக்காதல அறிக

இவவாறு வாயமை முதற கொலலாமையீறாய ஞானகதிகாரத்திறகுமொககும. பொருளபறறி நிகழுங குறறததை விலக்குகினறதாகலின், இது காமமபறறி நிகழவதாய கூடாவொழுககததினபின வைககபபட்டது.

உஅக. எளளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைததொனறுங
களளாமை காககதன னெஞ்சு. க

இ-ள். எளளாமை வேணடுவான எனபான— வீட்டினையிகழாது விருமபுவான இவனெனறு தவததோரான நனகுமதிககபபடுவான— எனைததொன்றும்

கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க— யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக்
கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனலும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின்
றது. வீட்டினையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர்,
தீ, வளியென்ப பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றே
ன்றிப் பிரிவான மாய்வதாய உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்பு
ப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின் பிறவாதென்றும், இ
ன்பமும் பொருளும் ஒருவனற் செய்யப்படுவதென்றுஞ் சொல்லும் உலோகா
யதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞான
த்திற்கேதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவ
னைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்று
ர். நெஞ்சுகள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல்
கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றாம். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல். உ

இ-ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே— குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாற்கருது
தலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்,— பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்வேம்
எனல்—ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்
துக்கொள்வேமென்று கருதற்க. எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போ
லாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்பு
ம்மை. அல்விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டுபாட்
டானும் இக்கடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதூஉம் அது கடியப்படுவதென்
பதூஉம் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். ங

இ-ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம்— களவினானுளதாகிய பொருள்— ஆவ
துபோல அளவிறந்து கெடும்—வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையை
க் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்துகெடுத
லாவது தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவறத்தை
யும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொ

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும. ச

இ-ள. களவினகண கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க ணனே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண வீயா விழுமம தரும—அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறித தான பயன கொடுககுமபொழுது தொலையாத இடும்பையைக கொடுககும. எ-று.

கனறுதலான எஞ்ஞானறும அககளவையே பயிலவித்து அதனுற பாவமும பழியும் பயாதேவிடுதலின, வீயாவிழுமந்தருமெனருா. இவையிரணடுபாட டானும அது கடியபபடுதறகுக காரணஙகூறபபட்டது. (ச)

உஅரு. அருளகருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப
பொசசாபபுப பாாபபாாக ணில. ரு

இ-ள. அருள கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாசசியையறிந் து அதனமேல அனபுடையராயொழுகுதல—பொருள கருதிப பொசசாபபு ப பாாபபாாகண இல—பிறாபொருளை வஞ்சித்துககொள்ளக கருதி அவரது சோாவு பாாபபாாமாட்டு உணடாகாது. எ-று.

தமககுரிய பொருளையும அதனது குறறம நோககித துறந்து போந்தவா பி ன பிறாககுரிய பொருளை நனகுமதித்து அதனை வஞ்சித்துககோடறகு அவா து சோாவுபாாககும மருட்சியராதல, அவாமாட்டு, உயிாகணமேலருளசெ யதல நமககுறுதியெனறறிந்து அவவருளின வழுவாதொழுகுந்தெருட்சி,கூடா தெனபதாம (சு)

உஅசு. அளவினக ணினறொழுக லாறறாா களவின்கட
கனறிய காத லவா. சு

இ-ள. அளவினகண நினறு ஒழுகல ஆறறாா— உயிா முதலியவறறையள ததலாகிய நெறியினகணினறு அதறகேறப ஒழுகமாட்டாா—களவினகண க னறிய காதலவா—களவினகணணே மிகக வேட்கையையுடையாா. எ-று.

உயிாமுதலியவறறையளததலாவது காட்சி முதலாககச சொலலபபட்ட அள வைகளான உயிாபபொருளையும, அதறகு அநாதியாய வருகினற நலவினை தீ வினைக குறறவிளைவுகளையும, அவறறான அது நாறகதியுட பிறநதிறநது வருத லையும, அது செயயாமல அவறறைக கெடுததறருபாயமாகிய யோக ஞானஙக

ளையும, அவறறுள அஃதெயதும வீடடினையும, அளநது உளளவாறறிதல். இ தனை ஆருகதா தருமததியானமெனப. அதறகேறப ஒழுகுதலாவது அவவள ககபபடடனவறறுள தீயனவறறினீஙகி நலலனவறறினவழி நிறறல. (சு)

உஅஎ. களவெனனுங காரறி வாணமை யளவென்னு
மாறறல புரிந்தாரக ணில. எ

இ-ள். களவு எனனும கார அறிவாணமை—களவெனறு சொலலபபடுகின்ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு எனனும ஆறறல புரிநதாரகண இல்—உயிர் முதலியவறறை அளததலெனனும பெருமையை விரும்பினாரக ணிலலை, எ-று.

கக

அஉ- உகூ ம அதி.—கள்ளாமை.

இருள் மயககம். காரியததைக காரணமாகவுபசரிததுக் களவெனனுங் காரறிவாணமையெனறும, காரணததைக காரியமாககி அளவெனனுமாறறலெனறுங்கூறினார். களவுந்துறவும இருளுமொளியும்போலத தம்முண் மாறுகலின, ஒருஙகு நிலலாவெனபது இவை மூன்றுபாடடானுங கூறபபட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிநதார் நெஞசத தறமபோல நிறகுங
களவறிநதார் நெஞசிற கரவு. அ

இ-ள். அளவு அறிநதார் நெஞசதது அறமபோல நிறகும—அவவளததலையே பயினறவர் நெஞசதது அறம நிலைபெறறாறபோல நிலைபெறும—களவு அறிநதார் நெஞ்சில கரவு—களவையே பயினறவர் நெஞசத்து வஞசனை.எ-று.

உயிர்முதலியவறறை அளநதறிநதாரககுத் துறவறஞசலியாதுநிறகுமெனபது அவவுவமையாறபெறறாம். களவோடு மாறின்றி நிறபது இதனாற கூறபபட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவலல செயதாஙகே வீவர் களவலல்
மறறைய தேறறா தவர். கூ

இ-ள். அளவு அலல செயதாஙகே வீவர்—அவவளவலலாத தீய நினைவுக ளை நினைததபொழுதே கெடுவர்—களவு அலல மறறைய தேறறாதவர்—களவலலாத பிறவறறை அறியாதவர். எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞசிககுமாறும, அவவஞசனையால் அது கொளளுமாறும், கொணடவதனால தாமபுலனகளை நுகருமாறும மு

தலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ளவறங்க ளைப் போக்கிக் கரந்த சொற்செய்கைகளைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்கு மாகலின் ஆங்கே வீவென்றுங் கூறினார். மறைந்தவாவன அறந்தார்க்கு உண வாகவோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல்வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றாமை அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவானி றைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனாற் களவார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௨௯0. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. ௧0

இ-ள். களவார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும்—களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மி ன் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும், —கள்ளார்க்குப் புத்தேளுலகு தள்ளாது —அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேளுலகுந் தவறாது. எ-று.

உயிர் நிற்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகளிரண்டு ம் விகாரத்தாற்றொக்கன. இம்மையினும் அரசனாலொறுக்கப்படுதலின் உயிர்நி லையுந் தள்ளுமென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினார். "மற்றது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீத்து"* என் புழியுந் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* திருக்குறள் ௫௯௬.

௩0 ம் அதி.— வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொரு ளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் க ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௨௯௧. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல். ௧

இ-ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின்—மெய்ம்மையென்று சிறப்பித் துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொலல்—அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொ

லுதல. எ-று.

தீமை யாதொனறுமிலாதவெண இசைபபும. எனபபவெதெனபது "ஊரொன ப படுவ துறையூர" எனறுறபோல நினற து. ஓதனுை நிகழநதது கூறலென பது கீககபபட்டது. அதுதானும, தீய து பயவாதாயின மெயமமையாம, பய பபிற பொயமமையாமெனபது கருதது. (க)

உகூஉ. பொயமமையும வாயமை யிடதத புரைதீரநத
நனமை பயககு மெனின உ

இ-ள். புரை தீரநத நனமை பயககும எனின—பிறாககுக குறறந தீரநத நனமையைப பயககுமாயின,—பொயமமையும வாயமையிடதத— பொயம மைசசொறகளும மெயமமைசசொறகளின பாலவாம. எ-று.

குறறநதீரநதநனமை அறம, அதனைப பயததலாவது கேடாதல சாககா டாதல எயதநினறதோருயிர அசசொறகளின பொயமமையானே அதனினீய கி இன்புறுதல. நிகழாதது கூறலும, நனமை பயவாதாயிற பொயமமையா ம, பயபபின மெயமமையாமெனபது கருதது. இவ்விரணடுபாடடானும தீ ஙகு பயவாத நிகழநதது கூறலும நனமை பயககும நிகழாதது கூறலும மெ யமமையெனவும, நனமை பயவாத நிகழாதது கூறலும தீஙகு பயககும நிகழ நதது கூறலும பொயமமையெனவும, அவறறிலககணங்கூறபபடடது. (உ)

உகூங. தனனெஞ சறிவது பொயயறக பொயததபின
றனனெஞசே தனனைச சுடும. ங

இ-ள். தன நெஞசு அறிவது பொயயறக—ஒருவன தனனெஞசறிவதொன றனைப பிறரறிநதிலரெனறு பொயயாதொழிக, — பொயததபின தன நெஞ சே தனனைச சுடும—பொயததானாயின, அதனையறிநத தனனெஞசே அபபா வததிறகுக கரியாய நினறு, தனனை அதன பயனாய துனபததையெயதுவிக கும. எ-று.

நெஞசு கரியாதல "கணடவ ரிலலென வுலகதது ணராதா — தஙகாது தகைவினறித தாஞசெயயும வினைகளு—ணெஞசறிநத கொடியவை மறைபப வு மறையாவா—நெஞசததிற குறுகிய கரியிலலை யாகலின" எனபதனானுமறி க. பொயமறையாமையின, அது கூறலாகாதெனபது இதனாற கூறபபடட து. (ங)

உகூச. உள்ளததாற பொயயா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளதது ளெலலா முளன. ச

இ-ள். உள்ளத்தால பொயயாது ஒழுகின—ஒருவன தனனுளளநதிறகேற பப் பொய கூறுதொழுகுவனுயின,—உலகததா உளளததுளெல்லாம உள ன—அவன உயாநதோருளளததினகணெலலாம உளனும். எ-று.

உளளததாலெனபது வேறறுமை மயககம். பொய கூறுதொழுகுதலாவது மெய கூறியொழுகுதல. அவனதறநதினதருமைநோககி உயாநதோா எபபொ ழுதும அவனையே நினைபபரெனபதாம.இதனுல இமமைபபயன கூறபபட்டது.

உகூரு. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற றவததொடு
தானஞ்செய வாரிற றலை. ரு

இ-ள். மனததொடு வாயமை மொழியின—ஒருவன தனமனததோடு பொ ருநத வாயமையைச சொலவானுயின,—தவததொடு தானம செயவாரின த லை—அவன தவமுநதானமும ஒருஙகுசெயவாரினும சிறபபுடையன. எ-று.

மனத்தோடுபொருநதுதல மனத்திறகேறுதல. புறமாகிய மெயயாற செயயு மவறறினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெயயுமது பயனுடைததெனபதாம.

உகூசு. பொய்யாமை யனன புகழிலலை யெயயாமை
யெலலா வறமுந தரும. சு

இ-ள். பொயயாமை அனன புகழ இலலை—ஒருவனுககு இமமைககுப பொ யயாமையையொதத புகழககாரணமிலலை,—எயயாமை எலலா அறமும தரு ம—மறுமைககு மெய வருநதாமல அவனுககு எலலாவறஙகளையுந தானே கொடுககும எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயா. இலலறததிறகுப பொருளகூட்டல முதலியவறறு னும துறவறததிறகு உணணுமை முதலியவறறுனும வருநதலவேணடுமெனறே, அவவருததஙகள புகுதாமல அவவிருவகைபபயனையுந தானே தருமெனபா, எயயாமையெலலாவறமுநதருமெனறுா. (சு)

உகூஎ. பொய்யாமை பொயயாமை யாறறி னறமபிற
செயயாமை செயயாமை நனறு. எ

இ-ள். பொயயாமை பொயயாமை ஆறறின—ஒருவன பொயயாமையை யே பொயயாமையையே செயயவலலனுயின,—பிற அறம செயயாமை செ யயாமை நனறு—அவன பிறவறஙகளைச செயயாமையே செயயாமையே ந னறு. எ-று.

அடுககிரணடனுள முதலது இடைவிடாமை மேறறு, ஏனையது துணிவின மேறறு. பலவறறகளையும மேறகொணடு செயதறகருமையால சில தவறிற குறறபபடுதலின, அவையெலலாவறறின பயனையுந தானே தரவறறாய இத னையே மேறகொணடு தவறுமற செயதல நனறெனபார, செயயாமை செ யயாமை நனறெனறார. இதனை இவவாறனறிப பொயயாமையைப பொயயா மறசெயயிற பிறவறஞ்செயகை நன்றெனப பொழிபபாககிப பொயகூறிற பி றவறஞ்செயகை நனறுகாதெனபது அதனுற போநத பொருளாக்கி உரைபபா ருமுளர. பிறவறஙகளெல்லாந தரும பயனைத தானே தருமாறறலுடைததெ ன மறுமைபபயனது மிகுதி இவை மூனறுபாட்டானும கூறபபடடது. (௭)

௩௰௧-ம அதி.— வெகுளாமை அரு

௨௯௮. புறந்தூயமை நீரா னமையு மகநதூயமை
வாய்மையாற காணப படும. ௮

இ-ள. புறம் தூயமை நீரான அமையும— ஒருவனுககு உடமபு தூயதாந தனமை நீரானேயுணடாம, — அகம தூயமை வாயமையான காணபபடும — அதுபோல மனநதூயதாநதனமை வாயமைபானுணடாம. எ-று.

காணபபடுவதுளளதாகலின, உணடாமெனறுரைக்கபபடடது. உடமபு தூ யதாதல வாலாமை நீஙகுதல. மனநதூயதாதல மெயயுணாதல. புறநதூயமை க்கு நீரலலது காரணமிலலாதாறபோல, அகநதூயமைககு வாயமைபலலது காரணமிலலையெனறவாறாயிறறு. இதனானே துறநதாரககு இரணடுதூயமை யும வேணடுமெனபதூஉம பெறறும. (௮)

௨௯௯. எலலா விளககும விளககலல சான்றோரககுப
பொயயா விளககே விளககு. ௯

இ-ள. எல்லாவிளககும விளககு அலல — புறததிருளகடியும உலகததார விளககுககளெலலாம விளககாகா, — சானறோரககுப பொயயா விளககே வி ளக்கு— துறவானமைநதாரககு விளககாவது மனததிருள கடியும பொயயா மையாகிய விளககே விளககாவது. எ-று.

உலகததார விளககாவன ஞாயிறு, திஙகள, தீயெனபன. இவறறிறகுப போ காதவிருள போகலின, பொயயாவிளககே விளககெனறார. அவவிருளாவது அறியாமை. பொயயாதவிளககெனபது குறைநதுநினறது. பொயகூறாமையா கிய விளககெனறவாறு. இனி இதறகுக கலவி முதலியவறறான வரும விளக கமெலலாம விளககமலல, அமைநதாரககு விளககமாவது பொயயாமையா

ன வரும விளககமே விளககமெனறுரைபபாருமுளா. (௯)

௩00. யாமெயயாக கணடவற்று ளிலலை யெனைததொன்றும
வாயமையி னல்ல பிற. ௧0

இ-ள். யாம மெயயாக கணடவறறுள—யாம மெயாநூலகளாகக கண்ட நூலகளுள—எனைததொனறும வாயமையின நலல பிற இலலை—யாதொரு தனமையானும வாயமையின மிககனவாகச சொலலபபடட பிறவறஙகளில லை. எ-று.

மெயயுணாததுவனவறறை மெயயெனறா. அவையாவன தஙகண மயகக மினமையின பொருளகளையுளளவாறுணரவலலராயக காம வெகுளிகளினமை யின அவறறையுணாநதவாறே உரைககவும வலலராய, இறைவா அருளான உலகததா உறுதியெயததறபொருட்டுக் கூறியவாகமஙகள. அவையெலலாவ றறினும இஃதொபபமுடிநததெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும இவவறத தனமை கூறபபடடது. (௧0)

௩௧ ம அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினததைச செயதறகுக் காரணம ஒருவனமாட்டுளதாயவி டததும அதனைச் செயயாமை. இது பொயமமைபறறி நிகழவதாய வெகுளி யை விலககலின், வாயமையினபின வைக்கபபடடது.

௩0௧. செலலிடததுக காபபான் சினஙகாபபா னலலிடததுக
காககினென காவாககா லென். ௧

இ-ள். சினம செல இடததுக் காபபான காபபான—தன சினம பலிககு மிடதது அதனையெழாமறறடுபபானே அருளாறறடுபபானுவான;—அல இட ததுக காக்கின என காவாககால என—ஏனைபபலியாதவிடதது அதனைத தடு ததாலென தடாதொழிநதாலெனா எ-று.

செலலிடம அலலிடமெனறது தவததாற றனனினமெலியாரையும வலியா ரையும. வலியாரமேற காவாவழியும அதனுன அவாககு வருவதோாதீஙகின மையிற காததவழியம அறனிலலையெனபாா, காககினென காவாககாலெனனெ னறா. இதனுன வெகுளாமைககிடங கூறபபடடது. (௧)

௩0௨. செலலா விடததுச சினநதீது செலலிடதது

இ-ள். சினம செலலா இடததுத தீது— ஒருவன வெகுளி தன்னின வலி யாரமேலெழின் தனககே தீதாம,—செல இடததும அதனின தீய பிற இல —மறறையெளியாரமேலெழினும அதனிறறீயன பிற இலலே. எ-று.

செலலாவிடததுச சினம பயபபது இமமைககண அவரான வருமேதமே, ஏனையது இம்மைககடபழியும மறுமைககடபாவமும பயததலின, அதனிறறீ யன பிறவிலலையெனறா. ஒரிடததுமாகாதெனபதாம. (உ)

௩0௩. மறததல வெகுளியை யாரமாடடுந தீய
பிறதத லதனான வரும. ௩

இ-ள் யாரமாடடும வெகுளியை மறததல— யாவாமாடடும வெகுளியை யொழிக;—தீய பிறததல அதனான வரும — ஒருவாககுத தீயனவெல்லாமு ளவாதல அதனான வரும ஆகலான. எ-று.

வலியார, ஒபபார, எளியாரெனனும மூவர மாடடும ஆகாமையின யாரமா டடுமென்றும, மனததானறுறநதாாககு ஆகாதனவாகிய தீசசெயலகளெல்லா வறறையும பிறபபிததலின தீயபிறததலதனான வருமெனறுங்கூறினா (௩)

௩0௪. நகையு முவகையுங் கொலலுஞ சினததிற
பகையு முளவோ பிற. ௪

இ-ள். நகையும உவகையும கொலலும சினததின — துறந்தாாககு அரு ளானுளவாய முகததினகணணகையையும மனததினகணுவகையையுங கொனறு கொணடெழுகின்ற சினமேயலலது— பிற பகையும உளவோ— அதனிற பி றவாய பகைகளும உளவோ இலலே. எ-று.

துறவாற புறபபகையிலராயினும உடபகையாய நின்று அருண்முதலிய நட் பினையும பிரிததுப பிறவிததுனபமுமெய்துவிததலான, அவாககுச சினததின மிகக பகையில்லையாயிறறு. இவைமூனறுபாட்டாலும வெகுளியது தீங்கு கூ றபபட்டது. (௪)

௩0௫. தன்னைத்தான் காககிற சினங்காகக காவாககாற
றன்னையே கொலலுஞ சினம. ௫

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க,—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், அச்சினம் தன்னையே கெடுக்குந் கடுந்துன்பங்களையெய்துவிக்கும். எ-று.

"வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்" பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றார். "கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்"* என்புழிப்போலக் கொல்லச்சொல் ஈண்டித்துன்பமிகுதியுணர்த்திநின்றது. (ரு)

கூ0கூ. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். கூ

இ-ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி—சினமென்னும் நெருப்பு— இனம் என்னும் ஏமப்புணையைச் சுடும் — தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும். எ-று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர், தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல் வைத்தது ஏனைநான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற்கொண்டார், ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது துறந்தாரினத்தையேயாகலின். சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேர்ந்தவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்களாற்பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை ஏமத்தையுபதேசிக்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுளழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (கூ)

கூ0எ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. எ

இ-ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன்னாற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தனக்குக்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதற்று—நிலத்தின்கண் அறைந்தவ

னகை அகங்லததையுறுதல தபபாதவாறுபோலத தபபாறு. எ-று.

வைசேடிகா பொருள, பணபு, தொழில, சாதி, விசேடம, இயைபு என்ப னவறறை அறுவகைபபொருளெனறுறபோல, ஈண்டுக குணம பொருளெனப படடது. பிழையாதவற்றென்பது குறைகது நினறது. இவைமூனறுபாடடானு ம வெகுணடார்க்கு வருந தீஙகு கூறபபடடது. (எ)

* நாலடியார், ஈயாமை,—இரவலா கனறுக வீவாரா வாக—விரகிற சுரபபதாம வணமை—விரகினறி—வலலவ ருணற வடியாபோல வாயவைததுக்—கொல்லச சுரபபதாங் கீழ.

அஅ கூஉ ம அதி.— இன்னுசெய்யாமை

கூ0அ. இணரெரி தோயவன்ன வின்ன செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள. இணா எரி தோயவு அனன இன்னு செயினும— பலசுடாயுடைத தாய பேரெரிவநது தோயநதாலொதத இனனுதவறறை ஒருவன செயதானு யினும,—வெகுளாமை புணரின நனறு— அவனை வெகுளாமை ஒருவறகுக் கூடுமாயின, அது நனறு. எ-று.

இனனுமையின மிகுதி தோனற இணரெரியெனறும, அதனை மேனமேலு ஞசெயதல தோனற இனனுவெனறும், அசசெயல முனிவாயும வெகுளிக குமெனபது தோனறப புணரினெனறும கூறினா. இதனுன வெகுளாமையது நனமை கூறபபடடது. (அ)

கூ0கூ. உளளிய வெலலா முடனெயது முளளததா
லுளளான் வெகுளி யெனின. கூ

இ-ள. உளளததால வெகுளி உளளான எனின— தவறுசெயயுமவன, தன மனததால வெகுளியை ஒருகாலும நினையானுயின,— உளளிய எலலாம் உடன் எயதும— தானகருதிய பேறெலலாம ஒருஙகே பெறும எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறியவதனுன, அருளுடையுளளமெனபது முடிநதது. அதனுனுளளாமையாவது அவவருளாகிய பகையைவளாததது அதனு ன முறறக கடிதல. இமமை மறுமை வீடெனபன வேறுவேறு திறத்தனவா யினும, அவையெலலாம இவவொனறுனேயெயதுமெனபாா, உளளியவெல லாமுடனெயதுமெனறுா. இதனுன வெகுளாதாாககு வரும நனமை கூறபப டடது. (கூ)

௩௨௰. இறந்தா ரிறந்தா ரனையா சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. ௰

இ-ள். இறந்தார் இறந்தார் அனையர்— சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்,—சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை— சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரள வினர். எ-று.

மிக்கசினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவர் இறந்தாரனையரென் றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவர் வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றும் கூறினார். துறந்தார்துணை பன்மையொருமைமயக்கம். இதனான் அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (௰)

௩௨-ம் அதி.— இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றமபற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக் கப்பட்டது.

௩௧௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௧

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னா செய்து பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனந்தூயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற் சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டிசித்திகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ்செ ல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான் மாச ற்றாரென்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப

கஉ௨. கறுத்தின்னா செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னா
செயயாமை மாசறறா கோள. ௨

இ-ள. கறுத்து இனனா செயத அககணணும— தமமேறசெற்றங்கொணடு ஒருவன் இனனாதவறறைச செயதவிடததும—மறுதது இனனா செயயாமை மாசு அறறா கோள—மீணடு தாம அவனுககினனாதவறறைச செயயாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அவவினனாதவற றை உட்கொளளாதுவிடுதல செயறபாலதெனபதாம். (௨)

கஉக. செயயாமற செறறாரககு மினனாத செய்தபி
னுயயா விழுமந தரும. ௩

இ-ள். செயயாமல செறறாரககும இனனாத செய்தபின— தான முனபோ ரினனாமை செயயாதிருககத தனமேற செறறங்கொணடவாககும இனனாதவ றறைத் துறநதவன செயயுமாயின,— உயயா விழுமம தரும—அசசெயல அ வனுககுக கடக்கமுடியாத இடுமபையைக கொடுககும. எ-று.

அவ்விடுமபையாவது தவமிழநது பழியும பாவமுமெயதுதல. (௩)

கஉச. இனனாசெய தாரை யொறுதத லவர்நாண
நன்னயஞ் செயது விடல. ௪

இ-ள். இனனா செயதாரை ஒறுததல— தமககினனாதவற்றைச் செயதாரை த் துறநதோரொறுததலாவது— அவர் நாண நன்னயம செயது விடல—அவ ரதாமே நாணுமாறு அவாககு இனியவுவகைகளைசசெயது அவவிரணடையும மறததல். எ-று.

மறவாவழிப பினனும வநது கிளைககுமாகலின, மறக்கறபாலவாயின. அவ ரைவெல்லுமுபாயங கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானுஞ செறறம பற்றிச் செயதல விலககபபட்டது. (௪)

கஉரு. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தநநோயபோற போறறாக கடை. ரு

இ-ள். அறிவினுன் ஆகுவது உண்டோ— துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறறிந்த அறிவினுலாவதொரு பயனுண்டோ;— பிறிதின் நோய் தந்நோய்போல் போற்றுக்கடை—பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னுதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுக்குவருவனவற்றை முன்னேயறிந்து உளுமறக்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் துணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்பட்ட பிறிதென்றெனறும், மறப்பான் அது துன்புறினும் நமக்கின்னுசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றுங் கூறினார். இதனுற் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ரு)

௩௧௬. இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல் ௬

இ-ள். இன்னு எனத் தான் உணர்ந்தவை — இவை மக்கட்கின்னாதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை—பிறன்கண் செயல் துன்னுமை வேண்டும்—பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுள்ளுழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (௬)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணுசெய் யாமை தலை எ

இ-ள். மனத்தான் ஆம் மாணு—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னதை செயலகளை— எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ-று.

ாண்டு மனத்தானுக்கவழிப் பாவமில்லையெனப் பெறும். ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார். (எ)

௩௧அ. தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னு செயல். அ

இ-ள். தன் உயிர்க்கு இன்னுமை தான் அறிவான் — பிறர் செய்யுமின்னு

தன் றன்னுயிர்க்கு இன்னாவாந்தன்மையை அநுபவித்தறிகின்றவன் — மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல் என்கொல் — நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தான் வற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான் எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னாவென்பது அநுமானத்தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்கழுவப்படாமையின், இன்னாதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம்

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (௮)

௩௧௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். ௯

இ-ள் பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின் — துறந்தவர் பிறர்க்கின்னாதன வற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின், — தமக்கு இன்னா பிற்பகல் தாமே வரும் — தமக்கின்னாதன அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செய்யாமற்றாமேவரும். எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. தவமழிதலின், அவ்வின்னா கடிதினும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்கவென்பதாம். இனித் தானேவருமென்பது பாடமாயின், அச்செயறுனே தமக்கின்னாதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. (௯)

௩௨௦. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். ௧௦

இ-ள். நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம் — இன்னாதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்தார்மேலவாம், — நோய் இன்மை வேண்டுபவர் நோய் செய்யார் — அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்யார். எ-று.

உவாநிலத்து வினைவிதைத்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவேயாகலின், நோயெல்லாநோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். ஒரு சொற்பொருட்பின்வருநிலை இவையிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௩ ம் அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையன வீறாய உயிர்களைச்* சோர்ந்துங் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்துகின்றதலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். க

இ-ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை — அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங் கொல்லாமையாம்;— கோற

* புலனும் மரமும் முதலியன பரிசத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரதத்தையுமறியும் ஈரறிவுயிர்கள். கறையானும் எறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டனோடு கந்தத்தையுமறியும் மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியன அம்மூன்றனோடு உருவத்தையுமறியும் நாலறிவுயிர்கள். வானவரும் மக்களும், நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு சத்தத்தையுமறியும் ஐயறிவுயிர்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்றவாறு. கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோள் கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று. (க)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ

இ-ள். பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் — உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல் — நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் தாந்தொகுத்த தொகுத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம். எ-று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந்து கொலைவாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாவுறுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினார். எல்லாநூல்களினும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஏண்டும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுங்கூறினார்.

கூஉகூ. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. கூ

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை— நூலோர்தொகுத்த அறங்களுள் தன்னோடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை,— பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினாராகலின், இரண்டற்றுள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன்பின்சாரப்பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானென்வுணர்க. இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூஉச. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ச

இ-ள். நல்லாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நன்னெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,— யாதொன்றும்

கொல்லாமை சூழும் நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி. எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் வழுவாமற்காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. ௫

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்—பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும்—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுமிருவகைப்பிறப்பினும் இன்பமென்பதொன்றின்றி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருள்ளெல்லாமென்றார். இதனான் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௫)

௩௨௬. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. ௬

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாண்மேல்—கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல்—உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது—உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்பரென்னும் அறநூற் றுணிபுபற்றி, இப்பேரறஞ்செய்தானுங் கொல்லப்படான், படானாகவே, அடியிற்கட்டியவாழ்நாள் இடையூறின்றியெய்துமென்பார், வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார் : செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடுபெறுமென்பது கருத்து. இதனான் அவர்க்கு வருநன்மை கூறப்பட்டது. (௬)

௩௨௭. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ௭

இ-ள். தன் உயிர் நீப்பினும்—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங்கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க—தா

ன பிறிதோரினனுயிரை அதனுடமபினீககுநதொழிலைச செயயறக. எ-று.

தன்னை அது கொலலினுந தான அதனைக கொலலறகவெனறது, பாவம கொலையுணடவழித தேயதலும கொனறவழி வளாதலும நோககி. இனித தனனுயிர் நீபபினுமெனபதறகுச் சாநதியாகச செயயாதவழித தனனுயிா போமாயினுமெனறுரைபபாருமுளா; பிறா செயதலுமாகாமையின, அஃதுரையனமையறிக. (எ)

௩௨அ. நன்ருகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்ருேர்க்குக்
கொன்ருகு மாககய கடை. அ

இ-ள். நனறு ஆகும ஆககம பெரிது எனினும—தேவாபொருட்டு வேளவிககட்கொனறால இனபமிகுஞ்செலவம பெரிதாமெனறு இலவாழவாககுக கூறப்பட்டதாயினும,—சானருோககுக கொனறு ஆகும ஆககம கடை—துறவானமைநதாககு ஒருயிரைக கொலலவருஞ செலவங்கடை. எ-று.

இனபமிகுஞ செலவமாவது தாமுந்தேவராயத அறககதருச சென்றெயதுஞ செலவம. அது சிறிதாகலாறும, பினனும பிறததறகேதுவாகலானும, வீடாகிய ாறிலினபமெயதுவாாக்குக கடையெனபபட்டது. துறககமெயதுவாாககு ஆமாயினும வீடெயதுவாாககு ஆகாதெனறமையின, வித விலககுககள தமமுணமலையாமை விளககியவாறுமிறது. இஃதிலலறமனமைககுக் காரணம. இவையிரண்டுபாட்டானுங கொலையது குறறங கூறபபட்டது. (அ)

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாககள புலைவினையா
புனமை தெரிவா ரகதது. ௯

இ-ள். கொலை வினையா ஆகிய மாககள—கொலைதொழிலையுடையராகிய மாநதா,—புனமை தெரிவாா அகதது புலை வினையா—அகதொழிலின கிழமையை அறியாத நெருசத்தராயினும, அறிவாா நெஞசததுப புலைதொழிலா. எ-று.

கொலைவினையரெனறதனை, வேளவிககட்கொலையனமையறிக. புலைவினையாரெனறது தொழிலாற புலையரெனறவாறு. இமமைககட் கிழமையெயதுவரெனபதாம. (௯)

௩௩0. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். ௩0

இ-ள். செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர்—நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை—உயிர் உடம்பின் நீக்கியார் எனப —இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவரென்று சொல்லுவர் வினைவிளைவுகளையறிந்தோர். எ-று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. செயிருடம்பினராதல் "அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித் — துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே"* எனபதனுனுமறிக. மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலவார்க்குவருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (௩0)

அருளுடைமை முதற்கொல்லாமையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுளளே சொல்லப்படாத விரதங்களுமடங்கும், அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. ரணடுவிரைபபிறபெருகும்.

* நாலடியார், தீவினையச்சம்,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித் —துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—யக்கா—லலவணைக் காதலித்துக் காலமுரித்துத் தின்ற— பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

ஞானம்.

இனி அவற்றின்பயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினார். ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுதலிறுதியாக நானகுகாரத்துளடக்கப்பட்டது.

௩௪ ம் அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவாந்தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற்புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றில்ரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யெனபாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமெனபாரும், ஒருவாற்றானவே

றுபசிதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாருமென்று பொருட்பெற்றி கூறுவார் பல திறத்தராவர், எல்லாரானும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறினார். இஃது உணர்ந்தழியல்லது பொருள்களிற்பற்று விடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. ௧

இ-ள். நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை — நிலையுதலில்லவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினையுடையராதல் — கடை — துறந்தார்க்கிழிபு. எ-று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின் மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கு இழுக்கென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. இவ்வாய புல்லறிவாண்மை பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (௧)

௩௩௨. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. ௨

இ-ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று — ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர்குழாம் வந்தாற்போலும், — போக்கும் அது விளிந்தற்று — அதனது போக்கும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செல்வமெனவே, சிறுசெல்வமுமடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான், வருதலென்பது பெற்றாம். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனல்வினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று. (௨)

௩௩ ௩௪ ம் அதி.— நிலையாமை.

௩௩௩. அறகா வியலபிறறுச செல்வ மதுபெறறு
லறகுப வாஙகே செயல். ௩

இ-ள். அறகா இயலபிறறுச செலவம—நில்லாதவியலபினையுடைத்துச் செல்வம,—அது பெறறால அறகுப ஆஙகே செயல்—அதனைப பெறறால, அதனாற செயயபபடும அறஙகளை அபபெறறபொழுதே செயக. எ-று.

அலகாவெனபது திரிநதுநினறது. ஊழுளவழியலலது அறநதாராற பெறபபடாமையின அது பெறறாலெனறும, அஃதிலவழி நிலலாமையின ஆஙகேயெனறுஙகூறினா. அதனாறசெயயபபடும அறஙகளாவன பயனநோககாது செயயபபடுங கடவுடபூசையும, தானமும முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடுபயததலின, அவறறை அறகுபவெனறும செயகவெனறுஙகூறினா. இவையிரணடுபாடடானும செலவநிலையாமை கூறப்படடது. (௩)

௩௩௪. நாளென வொனறுபோற காடடி யுயிரீரும
வாள துணாவாாப பெறின். ௪

இ-ள். நாள என ஒனறுபோல காடடி ஈரும வாளது உயிா—நாளெனறு அறுக்கபபடுவதொருகாலவரையறைபோலத தனனைக காடடி ஈாநது செல்கினற வாளினது வாயது உயிா,—உணாவாாப பெறின—அஃதுணாவாரைப பெறின. எ-று.

காலமெனனும அருவபபொருள உலகியனடாததறபொருடடு ஆதிததன முதலிய அளவைகளாற கூறுபடடதாக வழஙகபபடுவதலலது தானுககூறுபடாமையின நாளெனவொனறுபோலெனறும, அது தனனை வாளெனறுணரமாட்டாதாாநமககுப பொழுது போகாநினறதெனறு இனபுறுமாறு நாளாய மயககலிற காடடியெனறும, இடைவிடாதீாதலான வாளின வாயதெனறும, அஃதீாகினறமையை உணாவாா அரியராகலின உணாவாாபபெறினெனறுங் கூறினா. உயிரெனனுஞ்சாதியொருமைபபெயா எணடு உடமபினமேனினறது, ஈரபபடுவது அதுவேயாகலின. வாளெனபது ஆகுபெயா. இனி இதனை நாளெனபதொருபொருளபோலத தோனறி உயிரையீாவதொரு வாளாமெனறுரைபபாருமுளா; எனவெனபது பெயரனறி இடைசசொலலாகலானும, ஒனறுபோறகாடடியெனபதறகு ஓாபொருடசிறபபினமையானும, அதுவெனபது குறறியலுகரமனமையானும, அஃதுரையனமையறிக. (௪)

௩௩௫. நாசசெறறு விககுள்மேல் வாராமு னல்வினை
மேறசென்று செயயப படும். ௫

இ-ள். நாச்செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன் — உரையாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குளெழுவதற்குமுன்னே — நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும் — வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும். எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லலுமாகாமையானும் வாராமுனென்றும், 'அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

௩௪ ம் அதி.— நிலையாமை. ௧௭

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௬

இ-ள். ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை எனனும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து — இவ்வுலகு — இவ்வுலகம். எ-று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த்தி நின்றன. அவை பெண்பாற்கு முளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந் நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம். (௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. ௭

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் — ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்புமுயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார், — கோடியும் அல்ல பல கருதுப — மாட்டார் துவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினையாநிற்பர் அறிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாதாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தமமுயற்சிகளான் வருமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாறும், அவற்றிற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூடுமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனான் நட்டாரையாக்குமாறும், நள்ளாரையழிக்குமாறும், தாம் அவ்வின்பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின

அறிவிலாரியல்பின்மேல வைத்து நில்லாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதப் வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராக்கி உரைப்பாருமுளர். (எ)

கூகூஅ. * குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு. அ

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்தற்று—முன்றனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம்வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து— உடம்போடு உயிரிடை நட்பு— உடம்பிற்கும் உயிர்க்குமுள்ளதாய நட்பு எ-று.

தனித்தொழியவென்றதனான், முன்றனியாமை பெறும் அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து வேறாந்துணையும் அதற்காதாரமாய் நிற்றல், அதனால் அஃது உடம்பிற்குவமையாயிற்று, அதனுள் வேறாமையின்றி நின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோடொப்புமையெய்தவது அதுவேயாகலின். நட்பென்பது ஈண்டுக்குறிப்புமொழியாய நட்பின்றிப்போதலுணர்த்தி நின்றது.* சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதாமூலத்தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றுங் கூறுவர்.

ரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின், வினையத்தாற்கூடியதல்லது நட்பில்லவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையென்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளர்: அது புள்ளுடன்றோன்றாமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக.(அ)

கூகூகூ. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. கூ

இ-ள். சாக்காடு உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும், — பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும்— அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாயக் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாயக் கடிதின் மாறிமாறிவரு

மென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெறுமவாறறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது. (௯)

௩௪௰. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு. ௰

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு — வாதமுதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு — புக்கில் அமைந்தின்றுகொல் — என்றுந் தனதாயிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோலும் எ-று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்று போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின் புறப்படாது புக்கேவிடும் இல் அமைந்ததாயின், பிறிதுகளுள் ஒதுக்கிராதென்பதாம், ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாக்கைக்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாகின்மையும், அவை ஒரோவழி பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப்படாமையும், உயிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரியவன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (௰)

௩௫ ம் அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதல்
லதனி னதனி னிலன். க

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான் — அதனின் அதனின் நோதல் இலன் — அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் தன்

பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத்துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான்வருந்துன்பமிலனாமென்பது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
 னீண்டியற் பால பல. ௨

இ-ள். துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவாக்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;— வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க— அவ்வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட்சேறலானும், வருவன. இளமைக்கட்டுறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத்துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட்டுன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்களுளவாதலுமுண்டென்பதாம். (௨)

௩௪௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ௩

இ-ள். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும்— வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்குரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல் வேண்டும்—கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருண்முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானுமன்றி வாராத பொருள்கண்மேலல்லது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனையடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற்செலவின் அந்நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்போல முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றுங் கூறினார். (௩)

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௪

இ-ள். ஒன்று இன்மை வேண்டற்கு இயல்பாகும்— பற்றப்படுவதொருபொருளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்,— உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலாகும்— அஃதன்றி, ஒன்றுயினுமுடைமை அத்தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயக்குதற்கேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. வேண்டலென்பதூஉம் மயலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலென்பது திரிந்து நின்றது. வேண்டல் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவ

ந்து தவத்திற்கிடையீடாய மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. ௫

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்னாம்? எ-று.

உடம்பென்றபொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங்கொள்ளப்படும்.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகைஇந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகைவாயுக்களோடும் காமவினைவிளைவுகளோடுங் கூடிய மனம், இது நுண்ணுடம்பெனவும்படும். இதனகப்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னாகக் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாதுவருதலையுணர்ந்து இவற்றினை கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறுத்து வீட்டின்கண்ணே விரைதலின், உடம்புமிகையென்றார். இன்பதுன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனால் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். ௬

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான்— தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான்— வா

னோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்— வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை அதனைக் கெடுத்லாவது தேசிகர்பாற்பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானென்தன்மை தெளிந்து, அவற்றினகட்பற்றை விடுதல். சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது.(௬)

௩௪௭. பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. ௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு— இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை— இடும்பைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதலகூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௩௪௮. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். ௮

* உருவுடம்பு தூலசரீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம்.

இ-ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்றற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின் கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுளகப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார்.(௮)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். ௯

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்— ஒருவன் இருவகைப் பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுக்கும்,— மற்று நிலை

யாமை காணப்படும் — அவையற்றபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை* காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, 'பற்றற்றகண்ணே' யென்றார், "அற்றது பற்றெனில் — உற்றது வீடு"† என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

௩௫0. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ௧0

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக் கொள்க, — அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு — கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ-று.

கடவுள்வாழ்த்திற் கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான்பற்றென்புழி ஆறாவது செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது. ஈண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாய்வரும் உடம்பிறப்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற்கூறப்பட்டது. (௧0)

---

* இவ்வருமைத்திருக்குறளைச் சந்தானகுரவருளொருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் நெஞ்சுவிடுதூதில் "தேருங்கா — லுன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது — தன்னை யறிவைத் தனியறிவை — முன்னர்த் — தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி — வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று — நிலைத்தமிழின் — தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவருரைத்த — மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல் — ஓவாக்கு — மாவதுவே செய்தவ் வவாவழியைத் தப்பாமற் — பாவ மெனும் பௌவப் பரப்பழுந்திப் — பூவையாதவ — கணவலையிற் பட்டுக் கலவிக் கலைப்பயின்றவ — குணமை நிலையுணர்ச்சி யோராமற் — றீமையினா — லாவிற் கொடுமை பலவிதத்தி னாடோறுஞ் — சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்படியக் — காவிநிலை — நிற்கும்வகை பாராய் நிலையான நெஞ்சமே — பொறியி னுடன் யானே புகலக்கேள்" எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெஞ்சுவிடுதூது சைவசித்தாந்தம் பதினான்கினுளொன்று.

† திருவாய்மொழி, ௨ம் திருப்பதிகம், ௫. — அற்றது பற்றெனி — லுற்றது வீடுயிர் — செற்றது மன்னுறி — லற்றிறை பற்றே.

௩௬-ம் அதி. — மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையங்களானன்றி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பற்றறுத்தான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௫௧. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. ௧

இ-ள். பொருள் [illegible] பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவ[illegible] மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம் — மாணாப் பிறப்பு — இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ-று.

அவ[illegible] மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லையென்றும், [illegible] மயக்க நூல்வழக்குகளை மெய்ந்நூல்வழக்கெனத் துணிதல் [illegible] மகளென்று [illegible] வெள்ளியென்றும் [illegible] அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, [illegible] பொருட்டாகி, நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் [illegible] பிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயாகலின், மாணாப்பிறப்பொரு[illegible] துன்பமென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் [illegible] கூறப்பட்டன. (௧)

௩௫௨. இருணீங்கி இன்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. ௨

இ-ள். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்[illegible], — அவிச்சையினீங்கி மெய்யுணர்வினையுடையராயினார்க்கு — இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் — அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம், அஃது ஆகுபெயரான் காரணத்தின்மேனின்றது. நீங்கியென்பத தொடைநோக்கி மெலிந்து நி[illegible] நீங்கவென்பதன் திரிபெனினுமமையும். மருணீங்கியென்னும் வினை[illegible] காட்சியவரென்னுங் குறிப்புவினை

ப்பெயர் ... ... மாசறுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது ... ...மென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப் பொருளென்பதூஉம் ... ...ன (௨)

௩௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ௩

இ-ள். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து—எய்தி நின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் அணித்தாதலுடைத்து. எ-து.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றின் துணிவு பிறவாது நிற்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. இருவாற்று பிறர்மதங் களைந்து தம்மதம் நிறுத்தல் எல்லாச்சமய நூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழு

மையத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடைமை ... ... மெய்யுணர்வாராகலின், அவர் ஐயத்தினின்று ... ... வுணர்வு அடிப்பட்டு ... ... ஆதலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு ... ...கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வு ... ... காரணம் ... ... (௩)

௩௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௪

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்தாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையாம்—மெய்யுணர்வு இலாதவர்க்கு—மெய்யினையுணர்தலில்லாதார்க்கு. எ-து.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது ... ... ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனம் நின்றவழியும் வீடு ... ... பயமின்றென்றார். சிறப்புமம்மை எய்துதற்கருமை விளக்... ... ... இரண்டுமாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடு தென மெய்யுணர்... ... சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௪)

௩௫௫. எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௫

இ-ள். எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் — யாதொருபொருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும்; அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு — அத்தோன்றியவாற்றைக் கடைப்பிடியாது அப்பொருளின்கணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பொருடோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதோர் குடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர் வடிவும், சேயனென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின்றொகுதியென வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங்காரணங்களுளொடுக்கிக்கொண்டு சென்றால் காரணகாரியங்களிரண்டுமின்றி முடிவாய சிறப்பதனையுணர்தலாம். எப்பொருளென்ற பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௫௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் — இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற்கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர் — மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர் — மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.*

,, ௩௬ ம் அதி.—மெய்யுணர்தல்.

கற்றென்றதனால் பலபக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபெறுதற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெறும். ஈண்டு வாராநெறி வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முப்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று, அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற்

றுட்கௌகி இதனை கூறபபட்டது. (சு)

கூடுஎ. ஓரதலுளள முளள துணரி னொருதலையாப்
போததுளள வேணடா பிறபபு. எ

இ-ள். உளளம ஒருதலையா ஓரதது உளளது உணரின—அஙஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிபபொருளை ஒருவனுளளம அளவைகளானும பொருநதுமாறறு லாந தெளியவாராயநது, அதனை முதறபொருளையுணருமாயின,—பிறபபுப போதது உளளவேணடா— அவனுககு மாறிப பிறபபுளதாக நினைககவேண டா. எ-று.

ஒருதலையாவோாதறெனை இயையும். அளவைகளும பொருநதுமாறும மே லேயுளாததாம். இதனால விமரிசங கூறபபட்டது. (எ)

கூடுஅ. பிறபபெனனும பேதைமை நீஙகச சிறபபென்னுஞ்
செமபொருள காண்ப தறிவு. அ

இ-ள். பிறபபு எனனும பேதைமை நீஙக—பிறபபிறகு முதறகாரணமாய அவிசசை கெட—சிறபபு எனனும செமபொருள காணபது அறிவு—வீட்டி றகு நிமிததகாரணமாய செவவியபொருளைக காணபதே ஒருவாககு மெயயு ணர்வாவது. எ-று.

பிறபபெனனும பேதைமையெனவும, சிறப்பெனனுஞ செமபொருளெனவு ம, காரியததைக காரணமாக உபசரிததாா. ஐவகைககுறறஙகளுள அவிசசை ஏனையனானிறகுங காரணமாதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி அதனையே பிறபபிறகுக காரணமாககிக கூறினா. எலலாபபொருளினுஞ சிறநததாகலால், வீடு சிறபபெனபபடடது. தோறறககேடுகளினமையின நிததமாய கோனமை யாறறனையொனறுங கலததலினமைமிறறுயதாயத தானெலலாவறறையுங கலநது நிறகினற முதறபொருள விகாரமினறி எஞஞானறும் ஒருதனமைத் தாதலபறறி, அதனைச செமபொருளெனறா. மேல மெயபபொருளெனவும் உளளதெனவுங்கூறியதூஉம இதுபறறியெனவுணாக. அதனைக காணகையாவ து உயிா தனனவிசசைகெடடு அதனோடு ஒறறுமையுற இடைவிடாது பாவித் தல. இதனைச சமாதியெனவுஞ சுககிலததியானமெனவுங்கூறுப. உயிா உடம் பினீ்ஙகுங்காலதது அதனால யாதொனறு பாவிககபபடடது அஃது அதுவா யத் தோனறுமெனபது எல்லாவாகமஙகடகுந துணிபாகலின, வீடெயதுவாா க்கு அக்காலததுப பிறபபிறகேதுவாய பாவனை கெடுதறபொருட்டுக் கேவ லப்பொருளையே பாவிததலவேணடுதலான, அதனை முனனே பயிறலாய இத னின மிக்கவுபாயமிலலையெனபதறிக. இதனாற பாவனை கூறபபட்டது. (அ)

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தி த்தலெனினும, மனனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும, ... ம், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

ருடுகூ. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். சு

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின— ஒருவன் எல்லாப்பொரு ட்குஞ்சார்பாய செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒழுகவல்ல னாயின,— சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா—அவனை முன் சா ரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயரால் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண டொழுக்கமென்றது யோகநெறியொழுகுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இரு ப்பு,உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப படும். அவற்றின்பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும், யோகநூல்களுட்கா ண்க. மற்றுச் சார்தராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களா வன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைக ளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பா ன் முகர்ந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னுமநுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல ஞானயோகங்களின்முன்னாக கெடுதலான், அழித்துச்சார்தராவென்றார். இதனை ஆருகதர் உவாப்பென்ப. பிறப்பிறுக்கு காரணமாகலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேன்மூன்றுபாய த்தானும் பரம்பொருளையுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃதறுமவழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறுசா பின்மையானுங் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (சு)

ருசுo. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய். எo

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட — ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னு

* இவவருமைததிருககுறளேஈ திருககடவூா உயயவநததேவாாயனாதிருகக ளிறருபபடியாரிலே "சாாபுணாகறு சாாபு கெடவொழுகி னெனறமையாற— சாாபுணாவு தானே தியானமுமாரு—சாாபு—கெடவொழுகி னலல சமாதியு மாங கேதப—படவருவ திலலவிணப பறறு." னெவெடுததருளிசசெயதாா. இவவுயயவநததேவாாயனாா பெருமபறறபபுலியூரில எழுநதருளியிருநதபொ ழுது தமமையடைநத ஓரதிபககுவாபொருடடு இநநூலைச செயது, இதனபெ ருமையை உலகததுளளாா உணாநதுயயுமாறு திருவுளஙகொணடு, திருவமப லததிற சென்று வணஙகி, திருககளிறருபபடியிலே இநநூலைவைககுமளவில அததிருககளிறருககை நீமிாநது இதனைவாஙகிப பரமகருணாநிதியாகிய நடரா சாது திருவடியிலே கொடுததமையால, அததிருபபடைவீடடிலுளள எழுநூறு திருமடததுமுதலிகளும தில்லைவாழநதணா மூவாயிரவரும மாகேசுராாாறப ததெணணாயிரவரும திருககோயிறறிருததொணடு செயயும திருபபோ ஏழா யிரத்துததொளாயிரவரும பிறரும சாநநிதியிலே கூடிநினறு வியபபுறறு, இந நூறகுத் திருககளிறருபபடியாரெனத திருநாமஞசாததினாாகளெனறறிக.இது சைவசிததாநதசாததிரம பதினானகினுளொனறு.

௩௪

௩௭௬ கூ ள ம அதி.— அவாவறுத்தல.

மிக்குறறஙகணமூனறனுடைய பெயருஙகூடக்கெடுதலான,— நோய கெடும — அவறறின காரியமாய விணைபபயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிசசையும, அதுபறறி யானென மதிககும அகஙகாரமும, அதுபற்றி எனக்கிதுவேணடுமெனனும அவாவும,அதுபறறிஅபபொருடகடசெ ல்லுமாசையும், அதுபறறி அதனமறுததலைககட செலலுஙகோபமுமென வட நூலாா் குறறமைநதெனறாா, இவா அவறறுள அகஙகாரம' அவிசசைககண ணும் அவாவுதல ஆசைககணணும—கருதலான, மூனறெனறாா. இடையறுத ஞானயோகஙகளின முனனா இககுறறஙகள் மூனறுங காடடுததீமுனனாப பஞ்சுததுயபோலுமாகலின, அமமிகுதி தோனற இவைமூனறனுமஙகெடவெ ன்றாா். இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. கெடவெனபது எசசததி ரிவு. நோயெனபது சாதியொருமை. காரணமாய அககுறறஙகளைக கெடுததாா காரியமாகிய இருவினைகளைச செயயாமையின, அவாககு வரககடவதுனபஙக ளுமிலலையெனபது இதனற கூறபபடடது. முனவிடநத துனபஙகளும மேல வரக்கடவதுனபஙகளுமிலவாதல மெயயுணாவின பயனாகலின, இவையிரணடு

பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்தற்கு சிறப்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமேயென்பது பெற்றாம். (க0)

௬௭ம் அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைதொடர்புறுத்தற்கு நிலவுகின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைப்பற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையென்ப பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௬௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. க

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து—எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைக்கும் வித்து— அவா என்ப— அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிநிமித்தங்களும், அக்கதிக்கணவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதிவயத்தானுளதாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சாப்பிணி அவசாப்பிணி*யென்னுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான் என்பவென்றுங்கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (க)

---

* உற்சாப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நாள் போகமுதலியவற்றான் வளர்பிறைபோலப்பெருகுங்காலம். அவசாப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற் றேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

கூசுஉ. வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். உ

இ-ள். வேண்டுங்கால பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலறிந்தவன் ஒன்றைவேண்டிற பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்டவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.*

அநாதியாகத் தான பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற்றுன்பமுற்று வருகின்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலிற பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஏணைடைச்சிற்றின்பங்கருதி ஒருபொருளையவாவின் அது பிறப்பீனும் வித்தாயப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங்கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வருமவழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (உ)

கூசுகூ. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில. கூ

இ-ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவவுலகின்கணில்லை, — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல—இனி அவவளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதில்லை. எ-று.

மக்களசெல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேலுயர்க்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகினுமொப்பதில்லையென்றுங்கூறினார். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானும் தெளியப்படுதலின், மக்களசெல்வம் வகுத்து முற் கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவவிரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூசுச. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். ச

இ-ள். தூய்மை எனபது அவாவின்மை—ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை,— அது வாய்மை வேண்ட வரும்—அவ்வவாவில்லாமைதான மெய்ம்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையெனபதவா

வின்மையென்றும், மெய்மமைமையுடைய பரத்தை ஆருபெயரான மெய்மமை யென்றுங்கூறினா. மற்று மேலேயதுபோல வினைமாற்றினகணவந்தது. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிறகுப பரம்பரையான னறி நேரேயேதுவெனபதூஉம அது வருமவழியும இதனறகூறபபட்டன.(அ)

* இவ்வருமைத்திருக்குறள திருக்களிற்றுப்படியாரிலே "வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால — வேண்டு மஃதே யஃதொன்றும—வேண்டினது— வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால வேண்டிடுக— வேண்டாமை வேண்டுமவன பால." எனவெடுத்தருளிச்செயப்பட்டது.

கo.அ க௭ம் அதி— அவாவறுத்தல்.

கசரு. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலா. ரு

இ-ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் — பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரேயேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள், — மற்றையார் அற்றாக அற்றதிலர் — பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமற்றவர்கள், அவற்றுற சிலதுன்பங்களற்றதல்லது, அவாபோற பிறவியற்றிலா. எ-று.

இதனால அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறப்பட்டது (ரு)

கசசு. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. சு

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா—மெய்யுணர்தலீறாகிய காரணங்களெல்லாமெய்தி அவற்றான் வீடெய்தறபாலனாய ஒருவனை மறவிவழியாற புகுந்து பின்னும பிறப்பினகண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா, — அஞ்சுவதே அறன—ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமெனபன அசைநிலை. அநாதியாயப போந்த அவா, ஓரோவழி வாய்மை வேண்டலையொழிந்து பராக்காற காவாதுழியின், அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுந்து, பழையவியற்கையாய் நின்று பிறப்பினையுண்டாக்குதலான், அதனை வஞ்சிப்பதென்றா. காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற பரிகரித்தல். இதனால அவாவின குற்றமும அதனைக் காப

பதே அறமெனபதூஉம கூறபபட்டன. (௬)

௩௬௭. அவாவினை யாறற வறுபபிற றவாவினை
தானவேணடு மாறறுன வரும. ௭

இ-ள். அவாவினை ஆறற அறுபபின —ஒருவன அவாவினையஞரித துவரக கெடுக்கவலலனுயின,— தவா வினை தான வேண்டும ஆறறுன வரும—அவனுக்குக கெடாமைககேதுவாகிய வினை தான விருமபுநெறியானேயுணடாம .எ-று.

கெடாமை பிறவித்துனபஙகளானழியாமை. அதறகேதுவாகிய வினையென்றது மேறசொலலிய்துறவறஙகளை. வினை சாதியொருமை. தான விருமபுநெறி மெயவருநதாநெறி. அவாவினை முறறவறுததாறகுக வேறறுஞ்செயய வேணடா, செயதனவெலலாம அறமாமெனபது கருதது. இதனுல அவாவறுத்தறசிறபபுக கூறபபட்டது. (௭)

௩௬௮. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துனபமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும. ௮

இ-ள். அவா இல்லாரககுத் துனபம இல்லாகும—அவாவிலலாதாரககு வரக்கடவதொருதுனபமுமிலலை,— அஃது உணடேல தவாது மேனமேல வரும்— ஒருவறகுப பிறகாரணஙகளெலலாமினறி அஃதொனறுமுணடாயின, அதனுனே எலலாத்துன்பஙகளும முடிவினறி இடைவிடாமல வரும். எ-று.

உடமபு முகநதுநின்ற துனபம முனபே செயதுகொணடதாகலின, ஈணடுத் துனபமெனறது இதுபொழுது அவாவாற செயதுகொளவனவறறை. தவாது மேனமேல வருமெனறதனுன, மூவகைததுனபஙகளுமெனபது பெறறும. இதனுல் அவாவே துனபததிறகுக காரணமெனபது கூறபபட்டது, (௮)

௩௭ ம அதி.— அவாவறுத்தல். ௫௰௧

௩௬௯. இனப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னும்
துனபததுட டுனபங கெடின. ௯

இ-ள். அவா என்னும துனபததுடடுனபம கெடின்— அவாவெனறு சொல்லபபடுகினற மிகக துனபம ஒருவறகுக கெடுமாயின்,— ஈணடும இனபம இடையறாது — அவன வீடு பெறறவழியேயனறி உடமபோடு நினறவழியும இனபமிடையறாது. எ-று.

துனபததுடடுனபம ஏனைத்துனபஙகளெலலாம இனபமாக வருநதுன்பம. விளிவிலகண்ணேயனறித தோறறததிலகணணும துனபமாகலின், இவ்வாறு

கூறபபட்டது. காரணததைக் காரியமாக உபசரிதது அவாவென்னுங் துன்ப ததுட்டுனபமெனறும, அது கெட்டாகது மனநதமொருது நிரமபி நிறறலான ஈணடுமினபமிடையறுதெனறுங் கூறினா. இனி ஈணடு மெனபதறகுப பெரு குமெனறுரைப்பாருமுளா. இதனுல அவாவறுததா வீட்டினபம உடமபொடு நினறே எயதுவரெனபது கூறபபட்டது. (க)

கூஎ0. ஆரா வியறகை யவாநீப்பி னாங்கிலையே
பேரா வியறகை தரும். க0

இ-ள். ஆரா இயறகை அவா நீபபின— ஒருகாலும நிரமபாதவியல்பினையு டைய அவாவினை ஒருவன நீககுமாயின,— அநநிலையே பேரா இயறகை தரும — அநநீபபு அவனுககு அபபொழுதே எஞ்ஞானறும் ஒருநிலைமையனுமியல பைக் கொடுககும. எ-று.

நிரமபாமையாவது தாமேயனறித தமபயனும நிலையாமையின வேண்டாத னவாய பொருள்களை வேண்டி மேனமேல வளாதல. அவவளாசசிககு அள வினமையின, நீததலே தககதெனபது கருதது. களிபபுக கவறசிகளும பிறப புபபிணி மூபபிறப்புககளும முதலாயினவினறி உயிா நிரதிசயவினபததாய நிறறலின, வீட்டினை பேராவியறகையெனறும, அஃது அவா நீததவழிப பெ றுதல ஒருதலையாகலின் அநநிலையே தருமெனறுங் கூறினா. "னனறு ஞாலங் கடநதுபோய நலவிந திரிய மெலலாநீத—தொனறுங் கொடாத வருமபெரும பாழுலபபி லதனை யுணாககுணாநது— சென்றுங் கினபத துனபஙகளசெற றிக்களைநது பசையறறு—லனறே யபபோ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே."*
எனபதும இககருததேபறறி வநதது. இநநிலைமையுடையவனை வட்நூலாா சீவனமுததனெனப. இதனுல வீடாவது இதுவெனபதூஉம அஃதுஅவாவறுத் தாாககு அபபொழுதேயுளதாமெனபதூஉம கூறபபட்டன. (க0)

துறவறவியல் முறறிறறு.

இவ்வாறறுன இமமை மறுமை வீடெனனுமூனறனையும பயததறசிறப்பு டைததாய அறங்கூறினா, இனிப பொருளுமினபமுமங்கூறுவாா, அவறறினமு தறகாரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகினறாா.

---

* திருவாயமொழி, எஅ ம திருபபதிகம, க.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையாலும் மேற்கூறிய அறத்தோடியைபுடைமையாலும், அதனிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩எ௧. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி. ௧

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் — ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சியுண்டாம், — போகு ஊழால் மடி தோன்றும் — அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி. பொருளினாக்கவழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (௧)

௩எ௨. பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை. ௨

இ-ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும், — ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அகற்றும் — இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃததனை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவிரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானுளவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (௨)

௩எ௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். ௩

இ-ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் — பேதைப்படுக்குமூழுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றானாயினும், — மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும் — அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னூழா

ளுகிய பேதைமையுணாவே மேறபடும். எ-று.

பொருள்னுணமை நூலினமேலேறறபபட்டது. மேறபடுதல கலவியறிவைப பினனிாககுதறகாககிச செயனுக்குத தான முறபடுதல. "காதன மிகுழிக கறறவுங் கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமால"*எனப தமது. செயறகையாளுயவறிவையுங கீழபபடுத்துமெனபதாம். (௩)

---

*சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலமபகம, எசு.—காதன மிக்குழிக் கற றவுங கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமாற— ரூது தற அபு தஙகிய வணடனாக — கேத மிறறென வெணணுமென னெஞசரோ.

௩எசு. இருவே றுலகதத தியறகை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும வேறு. ச

இ-ள். உலகதத இயறகை இருவேறு — உலகதது ஊழினுளயவியறகை இரணடுகூறு,— திருவேறு தெளளியராதலும வேறு— ஆகலாற செலவமு டையராதலும வேறு அறிவுடையராதலும வேறு. எ-று.

செல்வததினைபபடைததலுங் காததலும பயனகோடலும அறிவுடையாாக் கலலதியலாவனறே, அவவாறனறி அறிவுடையாா வறியராகவும ஏனையாா செ லவராகவும காணடலான, அறிவுடையராதறகாகுமூழ செலவமுடையராதற காகாது, செலவமுடையராதறகாகுமூழ அறிவுடையராதறகாகாதெனறதாயி றறு. ஆகவே செலவஞசெயயுஙகால அறிவாகிய துணைககாரணமும வேணடா வெனபது பெறறும். (ச)

௩எரு. நலலவை யெலலாஅந தீயவாந தீயவு
நலலவாஞ் செலவஞ் செயறகு. ரு

இ-ள். செலவம செயறகு—செலவததையாககுதறகு— நலலவை எலலாம தீயவாம— நலலவையெலலாநதீயவாய அழிககும,— தீயவும நலலவாம— அதுவேயனறித தீயவைதாமும நலலவாய ஆககும ஊழவயததான.எ-று.

நலலவை தீயவையெனபன காலமும, இடனும, கருவியும, தொழிலுமமு தலாயவறறை. ஊழானெனபது அதிகாரததாறபெறறும.* அழிககுமூழுறறவ ழிக் காலமுதலிய நலலவாயினும அழியும, ஆககுமூழுறறவழி அவை தீயவா

யினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றும். (௬)

௩௭௬. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. ௬

இ-ள். பால அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—தமக்கூழல்லாதபொருள்கள்* வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து இல்லாவாம்,—தம உய்த்துச் சொரியினும் போகா—ஊழாற்றமவாயபொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா. எ-று

பொருள்களினில்லையும் போக்கும் ஊழினுவதல்லது காப்பிகழ்ச்சிகளானுகாவென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭௭. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. ௭

இ-ள். கோடி தொகுத்தார்க்கும்— ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்களை கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையல்லால் துய்த்தல் அரிது— தெய்வம் வகுத்தவகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ-று.

---

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார் அத்யாஹாரமென்பர்.

க௭ ௨ ம அதி.—ஊழ்.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானென்றார். "இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான." என்பதனான் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்குமென்றமையான், உம்மை எச்சவும்மை. வேறுமுயற்சிகளாற் பொருள்களைப் படைத்தலல்லது நுகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்பதாயிற்று.(எ)

௩௭௮. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
வூட்டா கழியு மெனின். அ

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார்— வறுமையானுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்குங்கருத்துடையராவர்,— உறற்பால ஊட்டா கழியுமெனின்— ஊழ்கள்

உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

தறபபாலனபது ஆீறறெதிராகாலமுறறுசசொல. தமமால விடபபெறுவன தாமே விடபபெறறுவைத்தல் கருததுவேறுபாடடாறறுனபமுறுகின்றது ஊழின்வலியானெனபது எஞசிநிறறலின, மன ஒழியிசைககண்வந்தது. (அ)

௩௭௯. நன்றுங்கா னல்லவாக காண்பவ ரன்றுங்கா
லல்லற் படுவ தெவன். ௯

இ-ள. நனறு ஆங்கால நலலவாக காணபவா—நலவினை விளையுங்கால் அத ன்விளைவாய இனபங்களைத் தடைககுநதிறன நாடாது இவை நலலவெனறு இயைநதனுபவிப்பா— அனறு ஆங்கால அலலறபடுவது எவன— தீவினை விளையுங்கால அதனவிளைவாயதுனபங்களையும அவவாறனுபவியாது தடை ககுநதிறன நாடி அலலலுழபபது எனகருதி! எ-று.

தாமே முனசெயதுகொணடமையாலும, ஊடடாது கழியாமையாலும, இரணடினையுநதனுபவிககறபால, அவற்றுள ஒனறறகு இயைநதனுபவித்து ஏனையதறகு அது செயயாது வருநதுதல அறிவனறெனபதாம. இவைமூனறு பாட்டானும இனபதுனபங்கட்குக காரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது.

௩௮௦. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மறறொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். ௰

இ-ள. மறறொனறு சூழினும தான முந்துறும—தனனை விலககுதறபொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயததைச சூழினும, தான அவவுபாய மேயானும பிறிதொனறானும வழியாக வநது அசசூழ்ச்சியினமுறபடடு நிற கும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழபோல மிககவலியுடைய ன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயா. சூழதல பலருடனும பழுதறவெண்ணுதல. செயதற கேயன்றிச் சூழ்தறகும அவஞ கொடாதெனறமையின, உமமை எசசவுமமை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின, ஊழே வலியதென்பதாம். இதனன் அவ்விருவகையூழின வலியும பொதுவாககூறபபடடது. (௰)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்றுணைக்காரணமாய அரசனீதி கூறவேயடங்கும். அரசனீதியாவது காவல்நடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்குயிரெனச்சிறந்த அரசனதியல்பு இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவானெடுங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

௩௯ ம் அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனற்ன நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்று உலகங்காத்தலின், இறையென்றார், "திருவுடை மன்னரைக் காணிற் திருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்"* என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

௩அக. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. ௧

இ-ள். படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான்—படையும் குடியும் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளினை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பெனபதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுணோக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதூஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன்வெற்றிக்கேதுவென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

௩அஉ. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. ௨

இ-ள். வேந்தற்கு இயல்பு—அரசற்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை—திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்

கழுமெனறும இககானது குணமும இடைவிடாது நிறறல. எ-று.

ஊக்கம வினைசெயதறகண மனவெழுசசி. இவறறுள அறிவு ஆறங்கத்திற குமுரித்து, ஈகை படைக்குரிதது, ஏனைய வினைகருரிய. உயிாகுணஙகளுள

* திருவாயமொழி, ௯௪ ம திருபபதிகம, அ.—திருவுடை மனனரைக காணிற திருமாலைக் கண்டேனே யெனறு—முருவுடை வணணங்கள காணிலுலகளந தானென்று துளளுய—கருவுடைத் தேவிறக ளெலலாங கடல்வணணன கோயிலே யென்றும—வெருவிலும் வீழவிலு மோவாள கணணன கழல்கள விரும்புமே.

தின்று தோனற ஏனைபவடங்கிவரும, அவறறுள் இவையடஙகின, அரசறருக் கெவேண பலவாறாகலின், இவை எப்பொழுதுமதோனறி நிறறல இயலபாக வேண்டுமெனபார், ஏஞசாமை வேநதறகியலபெனறா. (உ)

௩௮௩. தூஙகாமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூன்று
நீஙகா நிலனாள பவறகு. ௩

இ-ள். நிலன ஆளபவறகு — நிலத்தினையாளுந்திருவுடையாற்கு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இமமூனறும நீஙகா—அககாரியஙகளில விரைவுடைமையும் அவையறிந்தறகேறற கலவியுடைமையும ஆணமையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும ஒருகாலும நீஙகா. எ-று.

கலவியது கூறுபாடு முன்னாககூறபபடும. ஆணமையாவது ஒனறினையும பாராது கடிதிறசெயவதாகலின, அஃது ஈணடு உபசாரவழக்கால துணிவெனபபட்டது. உமமை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. இவறறுடகலவி ஆறஙகததிற குமுரிதது, ஏனைய வினைகருரிய. நீஙகாவெனபதறகு மேலெஞசாமைககுரைத் தாஙகுரைகக. (௩)

௩௮௪. அறனிழுககா தலலவை நீககி மறனிழுககா
மான முடைய தரசு. ௪

இ-ள். அறன இழுககாது — தனககோதிய அறததின வழுவாதொழுகி—அலலவை நீககி — அறனலலவை தனனுடைமணகணணும நிகழாமறகடிந்து—மறன இழுககா மானம உடையது அரசு—வீரததின வழுவாத மானமினமை யினையுடையான அரசன. எ-று.

அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்றல். "மாணட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு, மறனிழுக்காமானமென்றார், அஃதாவது "வீறின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிசையிலெறியான்— மாறன்மையின் மறம்வாடுமென நினையானையு மெறியா—னுறன்மை பின்முரியானையு மெறியானயி லுழவன்."* எனவும் "அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்" எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன் மேனின்றது. (௪)

௩௮௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள் வருமவழிகளை மேன்மேலுளவாக்கலும்—ஈட்டலும்—அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காத்தலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும்—காத்த வகுத்தலும்—காத்தவற்றை அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன். எ-று.

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், கடுக.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், இறைகோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர்க்குத் புகழ்க்குக்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடு கூட்டலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்கும் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுங்கொ

ளக. இயறறனமுதலிய தவறுமறசெயதல அரிதாகலின, வலலதெனறார். இவை நானகுபாடடானும மாடசியே கூறபபடடது. (ரு)

௩அ௬. காடசிக கெளியன கடுஞ்சொலல னலலனேல
மீககூறு மனன னிலம். ௬

இ-ள். காட்சிகு எளியன — முறைவேணடினாககுங குறைவேணடினாக குங காணடறகெளியனாய —கடுஞசொலலன அலலனேல— யாவாமாடடுங கடுஞசொலலனலலனுமாயின,— மனனன நிலம மீககூறும—அமமனனனது நிலததை எலலாநிலஙகளினும உயாதது ககூறும உலகம். எ-று.

முறைவேணடினா வலியரானலிவெயதினா, குறைவேணடினா வறுமையு றறிரநதாா. காணடறகெளிமையாவது பேரததாணிக்கண அநதணா சானறோருளளிடடாரோடு செவவியுடையனாயிருததல. கடுஞசொல கேளவியினும வினையினுங கடியவாய சொல. நிலததை மீககூறுமெனவே, மனனனை மீக கூறுதல சொலலவேணடாவாயிறறு. மீககூறுதல இவன் காககினற நாடு பசி பிணி பகை முதலியவினறி யாவாககும பேரினபந தருதலிற றேவருலகினும நனறெனறல. உலகமெனனுமெழுவாய வருவிககபபடடது. (௬)

௩அ௭. இனசொலா லீததளிகக வலலாறகுத தன்சொலாற்
றானகண் டனைததிவ் வுலகு. எ

இ-ள இனசொலால ஈதது அளிகக வலலாறகு—இனியசொலலுடனே ஈத லைச்செய்து அளிககவலல அரசனுககு— இவவுலகு தனசொலால தான கண் டனைத்து—இவவுலகந தனபுகழோடு மேவித தான கருதியவளவிறறும. எ-று.

இனசொல கேளவியினும வினையினும இனியவாய சொல. ஈதல வேணடு வாாககுவேணடுவன கொடுததல. அளிததல தனபரிவாரததானும பகைவரானும நலிவுபடாமறகாததல. இவை அரியவாகலின வலலாறகெனறும, அவனமண முழுதுமாளுமாகலின இவவுலகென்றுங் கூறினா. கருதியவளவிறறுதல கரு தியபொருளெலலாஞசாதல. (எ)

௩அ௮. முறைசெயது காபபாறறு மன்னவன் மககட
கிறையென்று வைககப படும். அ

இ-ள. முறைசெயது காப்பாறறும மனனவன—தான முறைசெயது பிறா நலியாமற காததலையுஞ செயயுமரசன,—மககடகு இறை எனறு வைககப

பவிம்—பிறப்பான் மகனேயாயினும, செயலான மக்கடகுக் கடவுளென்று வே று வைக்கப்படுமே. எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும நெறி. பிறவென்றது மேற்சொ ல்லியவை. வேறுவைத்தல மககளிற்பிரித்து உயாத்துவைத்தல. (அ)

௩௮௯. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. ௯

இ-ள். சொல செவி கைப்ப பொறுக்கும் பணபு உடை வேந்தன—இடிக்குந்துணையாயினா சொற்களைத் தனசெவி பொறாதாகவும விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும பணபுடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த் தங்கும உலகு—குடைநிழற்கணணே தங்கும உலகம. எ-று.

செவிகைப்பவென்றதற்கேற்ப இடிக்குந்துணையெனபது வருவிக்கப்பட்டது. நாவினபுலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றா. பணபுடைமை விசேடவுணாவினனாதல. அறநீங்கிற்றவறுமையின, மணமுழுதுந் தானேயாளுமெனபதாம. (௯)

௩௯0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. ௧0

இ-ள். கொடை—வேணடுவார்க்கு வேணடுவன கொடுத்தலும— அளி— யாவாக்குந் தலையளி செய்தலும—செங்கோல— முறை செய்தலும—குடி ஓம்பல—தளாந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய— நானகும உடையான—இந் நானகுசெயலையுமுடையவன — வேந்தாக்கு ஒளியாம— வேந்தாக்கெல்லாம விளக்காம. எ-று.

தலையளி முகமலாந்தினியகூறல. செவ்வியகோலபோறலின, செங்கோலெனப்பட்டது. குடியோம்பலென்வேந்தாக கூறினமையால, தளாச்சி பெறலும அஃதாவது ஆதியிலொன்றுய பொருட்டனையம வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேணடின அவவாறுகோடலும, இழத்தலவேணடின இழத்தலுமாம சாதிமுழுதும் விளக்கலின, விளக்கென்றா. ஒளி ஆகுபெயா. இவையைந்துபாட்டானும் மாட்சியும பயனும உடனகூறப்பட்டன. (௧0)

௪0 ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றின் நூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாயக்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதனோக்கி, இஃது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல் தூய்மைக்கல்வியென்று தோற்றுவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃது இறைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௯௧. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக. ௧

இ-ள். கற்பவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படுநூல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க—அங்ஙனங்கற்றால் அக்கல்விக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனான், அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் உறுதிப்பொருணுதலாதவனவறிய பிறபொருணுதலாதவன சின்னாட்பலபிணிச் சிற்றறிவினார்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். நிற்றலாவது இல்வாழ்வுழிக் "கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ்வாத—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்"*தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடைமையாற் கற்றல்வேண்டுமென்பதூஉம், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றதனற் பயனும் இதனாற்கூறப்பட்டன. (௧)

௩௯௨. எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

இ-ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும்—அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டனையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப—அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம். அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும்,

அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காணக. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்று மையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதி முதலொழிய வல்லார் தனவெண்ணி—வீடு வழுவா நிலைமையவான—மாதே—யறமார பொருளினபம் வீடென் றிவற்றின—திறமாமோ வெண்ணிறந்தா ற செயபு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான—மொழிததிறத்தின முட்டறுப்பா னாகு—மொழிததிறத்தின — முட்டறுத்த நல்லோன முதனூற பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்." இவற்றானறிக. எனபவெனபவ றறுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர், பின்னது உயர்திணை பபன்மைவினை. அறியாதார் அறிந்தாரெனபன வருவிககப்பட்டன. சிறப்புடை யுயிரொன்றது மக்களுயிருளளும் உணர்வுமிகுதியுடைப்பதனை. இதனாற கற்கப்படு நூல்கட்குக கருவியாவனவும அவற்றினறியமைமயாமையும் கூறப்பட்டன.(உ)

௩௯௩. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩

இ-ள். கண் உடையர் எனபவர் கற்றோர்— கண்ணுடையரென்று உயர்த் துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே,— கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர்—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணுடையர், கண் ணிலர். எ-று.

---

* நாலடியார், அறிவுடைமை,— கருமமு முளபடாப் போகமுந் துவ்வா த்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா— வொருநிலையே—முட்டின்றி மூன்று முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

௪0 ம. அதி.— கல்வி.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் கண்டும் ஞானக்க ண்ணுடைமையிற கற்றாரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோய் மு தலியவற்றால் துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணேயுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றும் கூறினார். மேற்கண்ணென்றமையுணர்ந்து ஊனக்கண் ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற

ரதுயர்வும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனானொருங்குதொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (௩)

௩௯௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில். ௪

இ-ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே—யாவரையும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெவ்வாறு கூடுதுமென நினையுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து— புலவர் தொழில்— கற்றறிந்தாரது தொழில். எ-று.

தாம் நல்வழியொழுகல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன்றுபடுத்தலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், தமக்கு மறுமையுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றாரதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௯௫. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். ௫

இ-ள். உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார் — பிறரை நிலைமுனியாது கற்றல் நன்றாதலான், செல்வர்முன் நல்கூர்ந்தார் நிற்குமாறுபோலத் தாமும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்று நின்று கற்றார் தலையாயினார்,—கல்லாதவர் கடையரே—அந்நிலைக்குநாணிக் கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றும் இழிந்தாரேயாவர். எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் ஆசையாற்றாழ்தல். கடையரென்றதனான் அதன்மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய கல்வியிழந்தார் பின்னொருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரேயென்றார். இதனாற் கற்றாருயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (௫)

௩௯௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

இ-ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும்—மணலின்கட்கேணி தோண்டியவளவிற்றாக ஊறும்,—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்றாக ஊறும். எ-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்றாகவென்றது அதனளவுஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதனையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுனை

மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மல்லாமையறிக. (௬)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

இ-ள். யாதானும் நாடாம் ஊராம்—கற்றவனுக்குத் தன்னுடைய நாடுமே யன்றி யாதானுமோருநாடும் நாடாம், யாதானுமோரூரும் ஊராம்;—ஒருவன் சாந்துணையும் கல்லாதவாறு என—இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி எ-று.

உயிரோடுசேறலிற் சாந்துணையுமென்றார். பிறநாடுகளும் ஊர்களுந் தம போல உறுப பொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கேதுவாகலி ற கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்கவெ ன்பதாம். (௭)

௩௯௮. ஒருமைக்கட் டானகற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. ௮

இ-ள். ஒருவற்கு— ஒருவனுக்கு— தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி—தானொருபிறப்பின்கட்கற்ற கல்வி— எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து — எழுபிறப்பினுஞ்சென்று உதவுதலையுடைத்து. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகட்கிடந்து அது புகுந்துழிப் புகுமாகலின், எழுமையுமேமாப்புடைத்தென்றார். எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதல் நன்னெறிக் கண்ணுய்த்தல். (௮)

௩௯௯. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார். ௯

இ-ள். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு—தாமின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி—கற்றறிந்தார் காமுறுவர்—கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர். எ-று.

தாமின்புறுதலாவது நிகழ்வினகட்சொற்பொருள்களின் சுவைநுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வினகண் அறம் வீடு பயத்தலானு ம், அதனை இடையறாதவின்பமெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இம்மைக்கா

ரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெறறேமெனறும், யாண்டு பலவாக நரையிலமாயினேமென்றுமுவத்தல். செலவமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றிவற்றுற்றுன்புறுதலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக காமுறுமையிற கறறறிந்தாரொன்றும், கருமபயிறறற்குக் கூலிபோலத் தாமினபுறுதற்கு உலகினபுறுதல பிறவாற்றானின்மையின் அதனையே காமுறுவரென்றுங்கூறினார். (கு)

௪00. கேடில விழுச்செலவங் கலவி யொருவற்கு
மாடலல மற்றை யவை. க0

இ-ள். ஒருவற்குக் கேடு இல விழுச்செலவம் கலவி— ஒருவனுக்கு அழிவிலலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மற்றையவை மாடு அலல—அஃதொழிந்த மணியும் பொனனுமுதலாயின செலவமலல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவர், வலியர், அரசரென்றிவரால் கொளளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன முதலியவற்றிற்கு இவவிரண்டுமின்மையின், அவற்றை மாடலலவென்றார். இவவையாற்பாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

௪௧-ம் அதி.— கலலாமை.

௪க ம் அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கறறற்செய்யாமை, என்றது அதனையுயவிழிவினை. கலவிச் சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறிய துணையான முற்றுப்பெறுமைநோக்கி, எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினபின வைக்கப்பட்டது.

௪0க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரமபிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். க

இ-ள். அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற்போலும்—நிரமபிய நூல இன்றிக் கோட்டி கொளல—தானிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களைக்கலலாதொருவன் அவையினகண்ணொன்றனைச்சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வகுத்ததானம். வட்டாடல உண்டையுருட்டல். இவை "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்" என்பதனானறிக. நிரமபுதல் அறியவேண்டுவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண

டாகுபெயர், "புலலா வெழுததிற பொருளில வறுஙகோட்டி"* எனபுழிபபோல. சொல்லுமபொருளும செறிபபாவெனபதாம். (க)

சo௨. கலலாதான சொறகா முறுதன முலையிரண்டு
மிலலாதாள பெணகாமுற றறறு. ௨

இ-ள். கலலாதான சொற காமுறுதல— கலவியிலலாதானொருவன அவை யின்கணெனறுசொலலுதலை அவாவுதல—முலையிரணடும இலலாதாள பெண காமுறறறறு—இயலபாகவே முலையிரணடுமிலலாதாளொருததி பெணமையை அவாவினறபோலும். எ-று.

இஙகதெனவறிநத வினைபாகலின, தொகையொடு முறறுமமை கொடுததா ர சிறிதுமிலலாதாளெனபதாம். அவாவிபவழிக கடைபோகாது, போகினும நகை விளைககுமெனபதாயிறறு. (௨)

சoந. கலலா தவரு நனிநலலா கறறாமுற
சொலலா திருககப பெறின. ந

இ-ள். கலலாதவரும நனி நலலா — கலலாதாரும மிக நலலராவர்,—கற றாமுன சொலலாது இருககபபெறின — தாமே தமமையறிநது கறறாரவை யினகண ஒனறனையுஞசொலலாதிருததல கூடுமாயின. எ-று.

உமமை இழிவுசிறபபுமமை. தமமைத தாமறியாமையின அது கூடாதென பார் பெறினெனறும, கூடின ஆணடுத தமமை வெளிபபடுத்தாமையானும, பின கலவியைவிருமபுவராகலானும நனிநலலரெனறுஙகூறினா. இவைமூனறு பாட்டானுஙகலலாதார அவைககட்சொலலுதறகுரியானமை கூறபபட்டது.(ந)

சoச. கலலாதா னொட்பங கழியநன் றாயினுங
கொளளா ரறிவுடை யார ச

* நாலடியார — மேனமககள், — புலலா வெழுததிற் பொருளில வறுங் கோட்டி— கலலா வொருவ னுரைபபவுங கண்ணோடி— நல்லார் வருநதியுங் கேட்பரே மறறவன்—பலலாரு ணணல பரிநது.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம கழிய நனறாயினும—கல்லாதவனதொண்மை

ஓரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,— அறிவுடையார் கொள்ளார்—அறிவுடையார் அதனையொண்மையாகக் கொள்ளார். எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம். (ச)

ச0ரு. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ரு

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையேனெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வுபடும்—அவற்றைக் கற்றவனைக் கண்டு உரையாடக் கெடும் எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர்வார்த்தைசொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் கல்லாதாரறியற்றகையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது.

ச0சு. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர். சு

இ-ள். கல்லாதவர்— கல்லாதவர்—'உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால்—காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று சிலர்சொல்லுமளவினரா தலன்றி—பயவாக் களர் அனையர்—தமக்கும்பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பர். எ-று.

களர் தானும் பேணற்பாடின்றி உயிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாததுபோலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடின்றி பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனாற் கல்லாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (சு)

ச0எ. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. எ

இ-ள். நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்— மண் மாண் புனை பாவையற்று— சுதையான் மாட்சிமைப்படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ-று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலுமரிது"* ஆகலான் எழினலங்களும் ஓர்பயனேயெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (எ)

ச0அ. நலலார்கட படட் வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட படட் திரு. அ

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, கo.—கருவி மா மழை கணைபெயல பொழிந்தென வழிநா—ளருவி போறறொடாக தருதன வரு ம்பிணி யழலுட்—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப படிமையிற பிழையா—வுரு வின் மிக்கதோ ருடமபது பெறுதலு மரிதே.

கசஉ

சஉ ம் அதி.— கேள்வி.

இ-ள். கல்லாகண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது— கலலார்கண படட திரு—கலலாதாாமாட்டுநின்ற செல வம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாறறொககது. தத்தநிலையினனறி மாறிநிறறலால தாமிடிக்கட்படுதலும உலகிறகுத துனபஞ்செயதலும இரண்டறகுமொககுமா யினும், திருக கலலாரைபகெடுக்க, வறுமை நலலாரைக கெடாது நிறறலான, வறுமையினுந்திருவினனாதெனறாா. இதனால அவா திருவின குற்றங் கூறபபட்டது. (அ)

சoகூ. மேறபிறந்தா ராயினுங் கலலாதார் கீழ்பபிறந்துங்
கறறா ரனைத்திலா பாடு. கூ

இ-ள். கலலாதாா மேறபிறந்தாா ஆயினும— கலலாதாா உயாந்தசாதிககட பிறந்தாராயினும—கீழ்பபிறந்தும கறறாா அனைததுப பாடு இலா—தாழந்தசா திககட்பிறந்துவைதது கறறாாது பெருமையளவிறறாய பெருமையிலா.எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயாசசியினும உயிரோடு செலலுங கலவியுயாசசி சிறப்புடைத்தெனபதாம. இதனால அவாசாதியுயாசசியாற பயனினமை கூறபபட்டது. (கூ)

சகo. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநால்
கற்றாரோ டேனை யவர். கo

இ-ள். விலங்கொடு மககள அனையா—விலங்கோடு நோககமக்கள எததுணைநனமையுடையா அததுணைததீமையுடையா— இலங்கு நூல கறறாரோடு ஏனையவா — விளங்கிய நூல்க கறறாரோடு நோககக கலலாதவா. எ-று.

இலங்கு நூலெனபது சாதிபபெயா. விளங்குதல மேம்படுதல. விலங்கின

மககடகேறறமாய உணாவுமிகுதி காணபபடுவது கறறாகணணேயாகலின, கலலாதாரும அவரும ஒததபிறபபினரலலரெனபதாம. மயககமிரனிறை. இத னால அவா மககட்பிறபபாற படனெ பசாமை கூறபபட்டது. (கo)

சாஉ ம அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கபபடு நூறபொருளகளைக கறறறிநதாா கூறக்கேட்டல. கறறவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுததலானும, கலலாதவழியும அதனையுண டாககுதலானும, இது கலவி கல்லாமைகளினபின வைககபபட்டது.

சகக. செலவததுட செலவஞ் செவிசசெலவ மசசெலவஞ்
செலவதது ளெலலாந தலை. க

இ-ள். செலவததுடசெலவம செவிசசெலவம — ஒருவறகுச சிறபபுடைய செலவமாவது செவியானவருஞசெலவம,—அசசெலவம செலவததுள எல லாம தலை—அசசெலவமபிறசெலவஙகளெலலாவறறினுந தலையாகலான.எ-று.

செவியானவருஞசெலவம கேளவியான எலலாபபொருளையுமறிதல், பிறசெ ல்வஙகள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும, துனபவிளைவின வாகலானும், இது தலையாயிறறு. அவறறையொழிதது இதனையே செயகவெ ன்பது குறிபபெச்சம். (க)

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிறறுககு மீயப் படும. உ

இ-ள். செவிககு உணவு இலலாதபோழது—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் லாதபொழுது—வயிறறுககும சிறிது ஈயபபடும—வயிறறுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும. எ-று.

சுவைமிகுதியும் பிறபயததலுமுடைய கேள்வியுளளபொழுது வெறுக்கப்ப டுதலான இலலாதபோழதெனறும, பெரிதாயவழித தேடறறுனபமேயனறி நோயுங காமமும பெருகுதலாற சிறிதெனறும, அதுதானும பினவிருநது கே ட்டறபொருட்டாகலான ஈயபபடுமெனறுங கூறினா. ஈதல வயிறறதிழிவு தோனற நினறது. இவையிரணடு பாட்டானும கேளவியது சிறபபுக கூறபப ட்டது. (உ)

௪௧௩. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பா ரிலத்து. ௩

இ-ள். செவியுணவிற் கேள்வி உடையார் — செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார், — நிலத்து அவியுணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பார் — நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பர். எ-று.

செவியுணவு செவியாலுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்தீயிற்கொடுப்பன. அறிவானிறைந்தமையான் ஆன்றாரென்றும், ஊனமறியாமையாற் தேவரோடொப்பரென்றும் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (௩)

௪௧௪. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை. ௪

இ-ள். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க — உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்க, — அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை — அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்தவழிப் பற்றுக்கோடாந் துணையாகலான். எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானாதல் அறிவின்மையானாதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியினாய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந்துணையென்றார். ஊன்றென்னுமாகுபெயரின் னகரம் திரிந்து நின்றது. (௪)

௪௧௫. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ௫

இ-ள். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று — வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும், — ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்சொல் — காவற்சாகாடுகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற் சொற்கள். எ-று.

அவாயநிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊன்றியகோல்போலுதவுதல் தளர்ந்தவழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையோர்

லும் ஒழுக்கமில்லாதார அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ ன்பது தோனற ஒழுக்கமுடையார்வாயசொல்லெனறார். வாயென்பது நீச சொலதிமையாகிய சிறபபுணர நினறது. அவற்றைக் கேடகவென்பது குறிப பெச்சம். (ரு)

சகசு. எனைத்தானு நலலவை கேடக வனைததானு
மான்ற பெருமை தரும். சு

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேடக—ஒருவன சிறிதாயினும உறுதிபபொ ருள்களைக் கேட்க,—அனைததானும ஆனற பெருமை தரும—அககேளவி அத் துணையாயினும் நிறைநத பெருமையைத தரும ஆகலான. எ-று.

எனைதது அனைதது எனபன கேட்குமபொருணமேலுங காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேளவி மழைததுளிபோல வநதீணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதெனறிகழறகவெனபதாம. (சு)

சகஎ. பிழைததுணாநதும பேதைமை சொலலா ரிழைத்துணாந்
தீண்டிய கேளவி யவா. எ

இ-ள், பிழைதது உணாநதும பேதைமை சொலலா — பிறழவுணாநதவ ழியும, தமககுப் பேதைமை பயககுஞ சொறகளைச சொல்லா—இழைதது உணாநது ஈணடிய கேளவியவா—பொருளகளைந தாமும நுணணிதாகவாரா யநதறிநது அதனமேலும ஈணடிய கேளவியினையுடையாா. எ-று.

பிழைபபவெனபது திரிநதுநினறது. பேதைமை ஆகுபெயா. ஈணடுதல பல வாறறான் வநது நிறைதல. பொருளகளின மெயமமையைத தாமுமறிநது அறிநதாரோடொபபிபபதுஞசெயதாா தாமதகுணததான மயஙகினாராயினும, அவவாறல்லது சொலலாரெனபதாம. இவைாானகுபாட்டானுங கேட்டாாக கு வருநனமை கூறபபட்டது. (எ)

சகஅ. கேடபினுங கேளாத தகையவே கேளவியாற
றோடகப படாத செவி அ

இ-ள. கேட்பினும கேளாத தகையவே— தமபுலமாய ஓசைமாததிரததைக் கேட்குமாயினுஞ செவிடாந தனமையவேயாம — கேளவியால தோட்கபப டாத செவி— கேளவியாறறுளைககபபடாத செவிகள. எ-று.

ஏகாரம தேறறுததினகணவநதது. ஓசைமாததிரததான உறுதியெயதாமை யிற கேளாததகையவெனறும, மனததினகண ஞறபொருள நுழைதறகு வழி

யாகலிற கேளவியைக் கருவியாகியுங கூறினா. பழையதனை நுனையனறெனபதாம் (அ)

சக௯. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. ௯

இ-ள். நுணங்கிய கேளவியா அலலார்—நுண்ணிதாகிய கேளவியுடையரலலாதார்— வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது— பணிநத மொழியினையுடையராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கபபடுகினற பொருளினது நுண்மை கேளவிமே லேறறபபட்டது. வாய ஆகுபெயா. பணிநதமொழி பணிவைபபுலபபடுத்திய மொழி. கேளாதார

சங ம் அதி— அறிவுடைமை. கூ0

உணாவின்மையாற றம்மையியாது கூறுவரெனபதாம். அலலாரென்பதூஉம் பாடம். (௯)

ச௨0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும வாழினு மென். ௧0

இ-ள். செவியிற சுவை உணரா வாய உணாவின மாககள்— செவியானுகரபபடுஞ்சுவைகளையுணராத வாயுணாவினையுடைய மாநதா— அவியினும் வாழினும் என— சாவினும வாழினும உலகிறகு வருவதெனனை! எ-று.

செவியானுகரபபடுஞ் சுவைகளாவன சொறசுவையும, பொருட்சுவையும்: அவறறுட்சொறசுவை குணம, அலஙகாரமென இருவகைதது. பொருட்சுவை காமம, நகை, கருணை, வீரம், உருததிரம, அசசம, இழிபபு, வியபபு, சாநதமென ஒனபதுவகைதது. அவையெலலாம ரணடுரைபபிறபெருகும். வாயுணாவெனபது இடைபபதஙகடொகக்குநின்ற மூனறுமவேறறுமைததொகை: அது வாயானுகரபபடுஞ்சுவைகளையுணரும உணாவெனவிரியும. அவை கைபபு, காழபபு, புளிப்பு, உவாபபு, துவாப்பு, திததிப்பென ஆறும. செததாலிழபபதும வாழநதாற பெறுவதுமினமையின, இரணடுமொக்குமெனபதாம. வாயுணவினெனறுபாடமோதுவாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானுங்கேளாதவழிபபடுங் குற்றங் கூறபபட்டது. (௧0)

சங ம் அதி. — அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளினுய அறிவோடு உணமையறிவுடையனாதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி — அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதி வாராமற்காக்குங்கருவியாம், — செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும்— அதுவேயுமன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காத்தல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாயவரண், உள்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தின்கட்செல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு—அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தீயதனினீக்கி நல்லதன்கட்செலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும்,ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்துசெலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉக சங ம் அதி.— அறிவுடைமை.

சஉங. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ங

இ-ள். எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு— அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கண்மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தாரவாயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தாரவாயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவரவாயினும், கெடுபொருள் நட்டாரவாயினும் ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்கேட்பினுமென்றார். அடுக்குப் பன்மைபற்றிவந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட்பயிலாமையுண

ாதலினறது. மெயயாதல நிலபெறுதல. சொலவாரதியலபு நோககாது அப பொருளினபயனைககொளளுதல ஒழிதல செயவதறிவெனபதாம். (௩)

சஉச. எணபொருள வாகச செலச்சொலலித தானபிறாவாய
நுணபொருள காணப தறிவு. ௪

இ-ள். தான எணபொருளவாகச செலச சொலலி—தான சொலலுஞசொறகளை அரியபொருளவாயினும கேட்பாாககு எளிய பொருளவாமாறு மனங கொளச சொலலி—பிறாவாய நுணபொருள காணபது அறிவு—பிறாவாயக் கேடகுஞசொறகளின நுணணியபொருள காணவரிதாயினும அதனைக காண வலலது அறிவு. எ-று.

உடையவனதொழில அறிவினமேலேறறபபட்டது. சொலலுவன வழுவின்றி இனிது விளஙகச சொலலுகவெனபாா சொனமேலவைததும, கேடபன வழுவினும் இனிதுவிளஙகாவாயினும பயனைக கொணடொழிகவெனபாா பொருணமேலவைததுங கூறினாா. (௪)

சஉரு. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங
கூமபலு மிலல தறிவு. ரு

இ-ள. உலகம தழீஇயது ஒட்பம—உலகததை நடபாககுவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம,—மலாதலும கூமபலும இலலது அறிவு—அநநடபினகண முன மலாதலும பின கூமபுதலுமினறி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இலலதெனபன அவவததொழினமேனினறன. உலகமெனபது ஈணடுயாநதோரை. அவரொடு கயபபூபபோல வேறுபடாது கோட்டுபபூப போல ஒருநிலையே நடபாயினனை எலலாவினபமுமெயதுமாகலின, அதனை அறிவென்றாா.* காரியஙகள காரணஙகளாக உபசரிககபபடடன. இதனைச் செலவத்தினமலாதலும நலகுரவிறகூமபலுமிலலதெனறு உரைபபாருமுளர். (ரு)

சஉசு. எவ்வ துறைவ துலக முலகததோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. சு

---

* நாலடியாா, நடபாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாநதுபிற கூம்பாது— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போல் முன்மலாநது பிறகூமபு வாரை—, நயபபாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாறாலொழுகுவ தாயிறறு,—உலகததோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மே வித் தானும அவவாறாலொழுகுவது அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகததையெல்லாம யானியமிததலான எனனை நியமிப்பாரில்லையெனக் கரு தித் தானினைததவாறே ஒழுகிற பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவவாறொழுகு தல அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானும அதனதி லக்கணங்கூறப்பட்டது. (௬)

௪௨எ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ

இ-ள். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார்—அறிவுடையாராவார் வரககடவதனை முன்னறியவல்லார்,—அறிவிலார் அஃது அறிகலலாதவர் — அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ-று.

முன்னறிதல் முனனேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமையாவது வந்தால றிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென்றுரைப பாருமுளர். (எ)

௪௨அ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில. அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை—அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்,—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்—அவ்வஞ்சப்படுவ தனை அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று

பாவமும பழியும கேடும முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும, சாதி பற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணாதசெய்துநிறறல். அஞ்சுதல் எண் ணித தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதென்பார் அறிவார்தொ ழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ் சவேண்டுமிடங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும அதனையுடையாரதி லக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

௪௨௯. எதிரதாக காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். ௯

இ-ள். எதிரதாகக் காக்கும அறிவினார்க்கு—வரககடவதாகியவதனை முனன றிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு—அதிர வருவது ஓர் நோய் இல

லை—அவா நடுவக வருவதொருதுனபமுமிலலை. எ-று.

நோயென வருகினறமையின, வாளா எதிராதாவெனரு. இதனுற காக்கலா ங்காலம உணாததபபட்டது. காததல அதன்காரணததை விலககுதல. அவர் க்குத் துன்பமினமை இதனுறகூறபபட்டது. (௯)

சகூ0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரெனனுடைய ரேனு மிலர். ௧0

இ-ள். அறிவுடையாா எலலாம உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எலலாமுடையராவர்,—அறிவிலாா என உடையரேனும் இலர்—அறிவிலாதார் எலலாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

சசு ம் அதி— குற்றங்கடிதல்.

செல்வஙகளெல்லாம் அறிவாறபடைக்கவுங் காக்கவுமபடுதலின அஃதுடை யாரை எல்லாமுடையரொனறும், அவையெலலாம முனனேயமைநது கிடபபி னும் அழியாமற காததறகுந தெய்வததானழிநதுழிப படைத்தறகுங கருவி யுடையாரனமையின் அஃதிலலாதாரை எனனுடையரேனுமிலரென்றுங கூறினா. எனனுமெனபுழி உமமை விகாரததாறறெககது. இதனுன அவாதுடைமையும் ஏனையாரதினமையுங கூறபபட்டன. (௪0)

சசு ம அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம, வெகுளி, கடுமபறறுளளம, மானம, உவகை, மதமெ னபபட்ட குறறஙகளாறனையும அரசன தனகணிகழாமற கடிதல. இவறறை வ டநூலாா பகைவாககமெனப. இவை குறறமெனறறிதலும கடிதலும அறிவு டையாாககலலது கூடாமையின, அதனபின வைககப்பட்டது.

சகூக. செருககுஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மிலலார
பெருககம பெருமித நீாததது. ௧

இ-ள. செருககும சினமும சிறுமையும் இலலாா பெருககம்— மதமும் வெகுளியுங காமமுமாகிய குறறஙகளிலலாதவரசாது செலவம— பெருமித நீாத்து— மேமபாடடுநீாமையினையுடைததது. எ-று.

மதம் செலவக்களிபபு. சிறியோாசெயலாகலின, அளவிறநதகாமஞ் சிறுமை யெனபபட்டது. இவை நீகியலலன செயவிததலான, இவறறைக கடிநதாாசெ

ல்வம் நலவழிப்பாடும் நிலைபேறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தென்பதாம். மி
குதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன. (௧)

௪௩௨. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
வுவகையு மேத மிறைக்கு. ௨

இ-ள். இவறலும் — வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும் — நன்மையினீங்கிய மானமும் — மாணா உவகையும் — அள விறந்தவுவகையும் — இறைக்கு ஏதம் — அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்: அஃதா வது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென் றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாததாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுத லும் முதலாயின. அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ்சின னேகாமங்கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றையற்றந்தருதிக்கு வழியடையாகு ந்தீதென்றார். இவையிரண்டோடானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூ றப்பட்டது. (௨)

௪௩௩. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். ௩

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார், — தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் — தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்ததா யினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொறாஅர் பெரிதாக க் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பரென்பதாம். (௩)

௪௩௪. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம் பகை. ௪

இ-ள். அற்றம் தரூஉம் பகை குற்றமே — தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்ற மே, — குற்றமே பொருளாகக் காக்க — ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண் வாரா மையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவன வென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தரூஉம் பகையென்றும், இவற்றின்மையே குணங்களனைத்துமாகக்கொண்டனர் பொருளாக

வென்றுங் கூறினா. குற்றமேயாக்கவென்பது "அருமபணபின்ற தீமைகாக்க" என்பதுபோல நின்றது. (ச)

சஙரு. 'வருமுன்னாக காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைததூறு போலக் கெடும். ரு

இ ள. வருமுன்னாக காவாதான வாழக்கை—குற்றம் வரககடவதாகின்ற முற்காலததிலே அதனைக காவாத அரசன் வாழக்கை—எரிமுன்னா வைத்து றுபோலக கெடும—அது வநதால எரிமுகததுநின்ற வைககுவைபோல அழிந துவிடும. எ-று.

குற்றமெனபது அதிகாரதநான வநதது. முன்னரொன்றதனீற்றது பகுதிப பொருள்விகுதி. வருமெனனும்பெயரெச்சம முன்னரொனனுங்காலப்பெயாகொ ணடது, அதனற காககலாய காலம பெறபபட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும அத னற பெரியசெல்வம அழிந்தேவிடுமெனபது உவமையாற பெறறும். (ரு)

சஙசு. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறாகுற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. சு

இ-ள. தன்குற்றம நீககிப பிறா குற்றம காணகிற்பின— முனனர் தனகு றறத்தைக கணடு கடிநது பினனாப பிறாகுற்றங்காணவல்லனாயின,—இறை ககு ஆகும குற்றம என—அரசனுககு ஆககடவ குற்றம யாது. எ-று.

அரசனுககுத தனகுற்றங்கடியாவழியே பிறாகுற்றங்கடிதல குற்றமாம் அது கடிநதவழி முறைசெயதலாமெனபாா, எனகுற்றமாகுமென்றா:எனவே, தன் குற்றங்கடிநதவனே முறைசெயதறகுரியவனெனபதாயிறறு. இவைநான்குபா டடாலும அவறறது கடிதறபாடு பொதுவகையாற கூறபபடடது. இனிச சிற ப்புவகையாற கூறுப. (சு)

சஙஎ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக் கெடும். எ

இ-ள. செயறபால செய்யாது இவறியான செலவம்—பொருளாற் றனக் குச செயதுகொளளபபடுமவற்றைச செயது கொளளாது அதனகட் பற்றுள் ளஞ் செயதானது செலவம— உயறபாலதன்றிக கெடும—பின் உளதாமபா ன்மைத்தன்றி வறிதே கெடும் எ-று.

செயறபாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற பொருள்செய்த லாவது பெருக்குதல், அது யபொன்னி ஞகும் பொருபடை யப்படை— தன்

கஎ

னி ஞுகு தரணி தரணிபிறப்— பின்னே யாகும பெரும்பொரு ளப்பொரு— "ளென்னுங் காலத் துனனுதன வில்லியே."* ௭னபதனுனறிக. அறஞ்செயயா மையானும பொருளபெருக்காமையானும உயறபாலதன்றியெனறும, இனபப பயன்கொளளாமையிற கெடுமெனறுஙகூறினா. உயறபாலதினறியெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (எ)

சருஅ. பறறுளள மென்னு மிவறன்மை யெறறுள்ளு
மெணணப படுவதொன றனறு. அ

இ-ள். பறறுளளம எனறும இவறனமை— பொருளே விடத்தகுமிடதது வி டாது பறறுதலேச் செயயுமுளளமாகிய உலோபததினது தனமை— எறறுள் ளும எணணப்படுவது ஒனறு அனறு—குறறததனமைகளெலலாவறறுளளும் வைததெண்ணபபடுவதொன்றனறு, மிககது. எ-று.

இவறலது தனமையாவது குணஙகளெலலாம ஒருஙகுளவாயினும் அவறறை க் கீழ்ப்படுததுத தான மேறபட வலலவிபலபு. ஒழிநதன அது மாட்டாமையி ன, எறறுளளுமெணணபபடுவதொனறனறெனறா. எவறறுளளுமெனபது இ டைககுறைநதினறது. இவையிரணடுபாட்டானும உலோபததினதீமை கூற பபட்டது. (அ)

சருகூ. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னே நயவற்க
நன்றி பயவா வினே. கூ

இ-ள். எஞ்ஞானறும தனனே வியவற்க—தான இறபபவுயாநதஞானறும் மத த்தாற் றனனே நனகுமதியாதொழிக,— நனறி பயவா வினே நயவறக— தன க்கு நனமை பயவா வினேகளே மானததால விருமபாதொழிக. எ-று.

தனனேவியாநதுழி இடமுங காலமும வலியும அறியபபடாமையானும, அற னும் பொருளும இகழபபடுதலானும, எஞ்ஞானறுமவியவறகவெனறும, கருதி யது முடிததேவிடுவலெனறு அறம பொருளினபஙகள பயவா வினேகளே நயப பின் அவறறுற பாவமும பழியுங கேடும வருமாகலின, அவறறைநயவறகவென றுங்கூறினா. இதனுன மதமானஙகளினதீமை கூறபபட்டது. (கூ)

சச0. காதல காத லறியாமை யுயககிறபி
னேதில வேதிலா நூல. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உயககிறபின— தான காதலிதத பொருள் களே அவா அக்காதலறியாமல அனுபவிககவலலனுயின,— ஏதிலா நூல ஏதி

ல— பகைவா தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணுமெண்ணம பழுதாம். எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுயத் தால் வாயிலின்மையின வஞ்சிக்கப்ப ரெனபதாம். காமம், வெகுளி, உவ கையென்பன முறறக்கடியுங் குறறமன்மையின, இதனைப்பெரும்பான்மைத்தா கிய காமமாகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மையவறறிறகுப பொதுவகை வில க்கினையே கொண்டொழிந்தார். (௧0)

---

* வேகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩0.

சுடு ம் அதி. — பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுறறமும் முறைமையிற் கடிதலிறகாவற்சாகாமையைத் தற்குரியனுய அரசன நீநெறிவிலககி நன்னெறிச் செலுத்தும பேரறிவுடையா ரைத் தனக்குத் துணையாகக கோடல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளங் கும. பேரறிவுடையராவார அரசாககும அங்கஙகட்கும மானுடததெய்வக்குற் றஙகள் வாராமற காத்தறகுரிய அமைசசா, புரோகிதா.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தோந்து கொளல. ௧

இ-ள. அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார கேண்மை— அறத்தது நுண் மையையறிந்து தன்னின மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை— தோந்து திறன் அறிந்து கொளல— அரசன அதனதருமையையோாநது, கொளளுந்தி றமறிந்து கொள்க. எ-று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணாவானும அறியவேண்டுதலின், அற னறிந்தென்றுர். மூத்தல அறிவானும, சீலத்தானும, காலத்தானும முதிாதல. அறிவுடையாா நீதியையும உலகியலையுமறிந்தலையுடையாா. திறனறிதலாவது நன குமதித்தல, உயரசசெய்தல, அவாவனறிறலெனபன முதலாக அவா பிணிப புணணுந்திறனறிந்து செய்தல. (௧)

சசஉ. உறறநோய நீக்கி யுறுஅமை முறகாக்கும
பெற்றியாாப பேணிக கொளல. உ

இ-ள. உறற நோய நீக்கி— தெய்வத்தானுக மக்களானுகத் தனக்கு வந்த*

துன்பங்களை நீக்கி நமாறறிந்து நீக்கி—உறுமைமுறகாக்கும் பெறறியார்—பின அப்பெறறியன வாராவண்ணம முனனறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை—பேணிக் கொளல்— அரசன அவா உவப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெய்வத்தானவருந் துன்பங்களாவன மழையினறிண்மை மிகுதிகளானும, காறறுந் தீப பிணியெனறிவறறானும, வருவன. அவை கடவுளரையுந் தக்கோரையும நோக்கிச செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும. மக்களானவருந்துன்பங்களாவன பகைவா, களவா, சுறறத்தா, வினைசெய்வாரெனறிவர்களான வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நாலவகையுபாயத்துள ஏறறதனனீக்கப்படும முறகாத்தலாவது தெய்வத்தான வருவனவறறை உறபாதங்களானறிந்து, அசசாந்திகளாறகாத்தலும, மக்களான வருவனவறறை அவாகுணம, இங்கிதம, ஆகாரம, செயலெனபனவறறானறிந்து அவவுபாயங்களுளொனறுறகாத்தலுமாம. ஆகவே, புரோகிதரையும அமைசசரையுங் கூறியவாறுயிறறு. இங்கிதம குறிப்பாணிகழும உறுப்பினறெழில. ஆகாரம குறிப்பினறி நிகழும வேறுபாடு. உவப்பன நனகுமதித்தனமுதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும பெரியாரிலக்கணமும, அவரைத் துணையாகக் கோடலவேண்டுமெனபதூஉம, கொளளுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சசங. அரியவற் றுளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். ங

ககூஉ. சுரு ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச சிறந்தாராகக் கொளளுதல்— அரியவறறுள் எல்லாம அரிது—அரசாககு அரியபேறுகளெல்லாவறறுளளும அரிது.எ-று.
உலகத்தரியனவெல்லாம பெறுதறகுரிய அரசாககு இப்பேறு சிறநததெனறது, இதனால அவையெல்லாம உளவாதலனோககி. (ங.)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல—அறிவு முதலியவறறால தம்மின மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம அவாவழி நினறொழுகுதல— வன்மை

யுள் எல்லாம் தலை — அரசர்க்கு எல்லா வலியுடைமையினும் தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களான் ஆய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின். (௪)

௪௪௫. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ௫

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலான் — தன்பாரம் அமைச்சராகிய கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான், — மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் — அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக்கொள்க. எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. தானே சூழவல்லனாயினும் அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினொன்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

௪௪௬. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். ௬

இ-ள். தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லானை — தக்காராகியவினத்தையுடையனாய்த் தானுமறிந்தொழுகவல்லவரசனை — செற்றார் செயக் கிடந்தது இல் — பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமுமில்லை. எ-று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற் றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனடத்தல். வஞ்சித்தல், குடிகளைப்பிரித்தல், வேறுபகைவிளைத்த லென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர்செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகுவான்கண் அவற்று ளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (௬)

௪௪௭. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். ௭

இ-ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை — தீயன கண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றாளும் அரசரை — கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் — கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவர்? எ-று.

தீயன பாவங்களும் தீநெயல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணனபுடைமையுமாம். அத்தனமையுடையார் நெறியினீங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசர் ஒருவராலும்கெடுக்கப்படாரென்ப தாம். நெருங்கிச்சொலலுமளவினரெனையெனறுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டாலும் அதன்பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். அ

இ-ள். இடிப்பாரை இலலாத ஏமரா மனனன—கழறுதற்குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொளளாமையிற காவலற்ற அரசன— கெடுப்பார் இலானும் கெடும்— பகையாயக் கெடுப்பார் இல்லையாயினும தானே கெடும். எ-று.

இலலாத ஏமராவெனபன பெயரெசச்வடுக்கு.கெடுப்பார் உளராயினெனபது தோனற, இலானுமெனறார். தானே கெடுதலாவது பாகனிலலாத யானைபோல நெறியலலாநெறிச சென்று கெடுதல். (அ)

சசகூ. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. கூ

இ-ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம இல்லை — முதறபொருளிலலாத வணிகர்க்கு அதனால்வருமூதியமிலலையாம்,— மதலையாம சார்பு இலார்க்கு நிலை இலலை— அதுபோலத் தமமைத் தாங்குவதாந்துணையிலலாத அரசர்க்கு அதனான் வரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைப்பெறறே இலாபம பெறவேணடுமாறுபோலத் தாங்குவாரைப் பெறறே நிலைபெறவேணடுமெனபதாம். நிலை அரசர் பாரத்தோடு சலியாது நிறறல். (கூ)

சரு0. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நலலார் தொடர்கை விடல். ௫0

இ-ள். பலலார் பகை கொளலின பத்து அடுத்த தீமைத்து— தானறனிய ஞயவைத்துப பலரோடும பகைகொளளுதலிற பதிறறுமடஙகு தீமையுடைத்து— நலலார் தொடர் கைவிடல— அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொளளாதொழிதல். எ-று.

பலர் பகையாயக்கால் "மோதி முனைபோடு முட்பகை கொண்டிடல் — பேதை செய்து பிளந்திடல்"* எனப்பவையல்லது ஒருவனுக்கு வினையாக்குதல் தீது, செய்தாலும் ஒருவாற்றானுய்தல் கூடும், நல்லார்தொடர்கைவிட்டால் ஒருவாற்றானுமுய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

* சீவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௨.— நீதி யாலறுத் தந்நிதி யீட்டுதல் — லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதல் — மோதி முனைபோடு முட்பகை கொண்டிடல் — பேதை செய்து பிளந்திடல் பட்டதே.

௪௬ ம் அதி — சிற்றினஞ்சேராமை.

௪௬ ம் அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்லதன்றும் தீயதன்றீமையுமில்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்குமியல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்திற் பெரியாரைத்துணைக்கோடல் பயனின்றென்பதுணர்தற்கு இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௪௫௧. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். ௧

இ-ள். பெருமை சிற்றினம் அஞ்சும் — பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தையஞ்சா நிற்கும், — சிறுமை தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும் — ஏனைச்சிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாற்றமக்குவருந் துன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடையாரஞ்சுவரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிதுநோக்காமையின் அறிவிலரதாற் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றுங்கூறினார். பொருளின்றொழில்கள் பண்பின்மேனின்றன. இதனாற் சிறியவினம் பெரியோர்க்காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

சருஉ. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்று ஆகும் — தான் சேர்ந்த நிலத்தி னியல்பானே நீர் தன்றன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின்றன்மைத்தாம்,— மாந் தர்க்கு இனத்தியல்பு அறிவு (திரிந்து) அது ஆகும் — அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாஞ்சேர்ந்த இனத்தினியல்பானே அறிவுந் தன்றன்மை திரிந்து அவ்வினத் தின்றன்மைத்தாம். எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பினின்று வீழ்ந்த நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி நிறமும், சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் தனிநிலைக்கட்டன் றன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சருங. மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா மின்னா னெனப்படுஞ் சொல். ங

இ-ள். மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் — மாந்தர்க்குப் பொதுவுணர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்,— இன்னான் எனப்படுஞ் சொல் இனத் தான் ஆம் — இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுஞ் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானாமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லனென்றாகத் தீயனென்றாக நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானாமென் றுங்கூறினார். உவ்வமயனவை கொள்ளாது அதிதிரிபும மனத்தானாமெனபாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ங)

சுசு ம் அதி— சிற்றினஞ்சேராமை. சுரு௫

சருச. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற் கினத்துள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு— அவ்விசேடவுணர்வு — ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக் காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி— இனத்து உளதாகும்—அவன்சேர்ந்தவினத்தின்கண்ணேயுளதாம். எ-று.

மெய்மமை நோக்காமுன் மனத்துள்ளதுபோன்று காட்டியும் பின்னேக்கியவ ழிப் பயின்றவினத்துள்தாயுமிருத்தலின், காட்டிபென இறந்தகாலத்தாற்கூறி ஞா. விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுள்ளதாவதென்பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந்துணையேயுள்ளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இதனுற்கூறப்பட்டது. (௪)

சருரு. மனந்தூயமை செயவினை தூயமை யிரண்டு
மினந்தூயமை தூவா வரும். ரு

இ-ள். மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணா வு புலப்படுதற்கிடனுய மனந்தூயனுதற்றன்மையும் செய்யுமவினைதூயனுதற்ற ன்மையுமாகியவிரண்டும்— இனம் தூயமை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனந் தூயனுதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம். எ-று.

மனந்தூயனுதலாவது விசேடவுணாவுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியா மையினீங்குதல். செயவினைதூயனுதலாவது மொழிமெய்களாற்செய்யும் நல வினையுடையனுதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் "தூவற்த் துறந்தாரை" என்பதனுனுமறிக. ஒருவன் இனந்தூயனுகவே அதனேடு பயிற்சிவயத்தான் மனந்தூயனுய் அதன்கண் விசேடவுணாவு புலப்பட்டு அதனுற்சொலலுஞ் செ யலுந்தூயனுமென, இதனுல் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (ரு)

சருசு. மனந்தூயாக்கெச்சநன் ருகு மினந்தூயாக்
கில்லைநன் ருகா வினை. சு

இ-ள். மனம் தூயாக்கு எச்சம் நன்ருகும் —மனந்தூயராயினாக்கு மக்கட் பேறு நன்ருகும்,— இனம் தூயாக்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை— இனந்தூ யராயினாக்கு நன்ருகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்ருகுமென்றும், நல்லின த்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங்கூறினா.

சருஎ. மனநல மன்னுயிாக் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். எ

இ-ள். மன உயிாக்குமனநலம் ஆக்கம் (தரும்)—நிலைபெற்றவுயிர்கட்கு மன த்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரு ம—இனத்தது நன்மை அதனேடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயாதிணைமேனின்றது. தருமென்றும் இடவழுவ மைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உமமை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும் மை. மனநன்றுதற்கே அறமாகலின் அதனை ஆக்கந்தருமென்றும், புகழ் கோ

தெதறகுரிய நலலோரதாமே இனமாகவின் இனநலமெலலாப்புகழுந்தருமென் றுங் கூறினா. மேல மனநனமை இனநன்மையபறறிவருமெனபதனை உட்கொ ண்டு. எஎ ம்.அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

ன்றி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதவேயனறி அதநன்மைய பலவறமறையுநதருமென அவாக்கும அது வேண்டுமெனபது இவவிரண்டுபாட்டானும கூறபபட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம நனகு உடையராயினும—மனநன்மையை முன்னைநலவினை யாற றமேயுடையராயினும்,—சானறோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து— அமைநதார்க்கு இனநனமை அதறகு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும மூனறனுருபு விகாரத்தாறறொக்கது. அநநலவினையுளவழி யும் மனநலததை வளாத்துவருதலின, அதறகேமாபபுடைத்தாயிறறு. (அ)

சருகூ. மனநலததி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலததி னேமாப புடைதது. கூ

இ-ள். மனநலததின மறுமை ஆகும — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறு மையின்பமுணடாம,— மறறஃதும இனநலததின் ஏமாபபு உடைதது— அத றகு அச்சிறபபுததானும இனநனமையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலததினாகு மறுமையெனறது மறுமை பயபபது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றனறெனனும மததநதயுடமபடடுக கூறியவாறு. மறறு வினைமாற் று. உம்மை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. ஒரோவழிததாமதகுணததான் ம னநலகதிரியினும நலலினம் ஒபபநிறுததி மறுமைபயபபிககுமென நிலைபெறச் செயயுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைநதுபாட்டானும சிறறினஞ்சேராமைய து சிறபபு நலலினஞ்சோதலாகிய எதிாமறைமுகததாற கூறியவாறறிக. (கூ)

சகூ0. நலலினததி னூஙகுந துணையிலலை தீயினததி
னலலற படுப்பதூஉ மில. க0

இ-ள். நலலினததின ஊஙகு துணையம இலலை—ஒருவறகு நலலினத்தின மி க்க துணையுமிலலை,— தீயினநதின (ஊஙகு) அலலறபடுபபதூஉம இல— தீய வினத்தின மிக்க பகையுமிலலை. எ-று.

ஐநதனுருபுகள் உறழபொருளினகணவநதன. ஊஙகெனபது பினனுங்கூட்டி

உம்மை மாறறியுளாககபபடடது. நல்லினம அறியாமையினீக்கித் துயருறுமற் காத்தலின அதனைத துணையெனறும, தீயினம அறிவினீக்கித் துயருறுவித்தலி ன் அதனைப் பகையெனறுங கூறினா. அல்லறபடுப்பதெனபது ஏதுபபெயா. இதனுல விதியெதிாமறைகள உடனகூறபபட்டன. (௬0)

சஎ ம அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெயயும் வினைகளையாராய்நது செயயுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைததுணைககோடல பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ ய்யபபடுவதாகலின, இது சிறறினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கபபட்டது.

சசக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். க

இ-ள். அழிவதூஉம — வினைசெயயுங்கால் அபபொழுது அதனுலழிவதனை யும — ஆவதூஉம — அழிநதாறபினுவதனையும — ஆகி வழி பயக்கும ஊதி யமும — ஆயபினறு பிறபொழுது தருமூதியததையும — சூழநது செயல — சீாதூக்கி உறுவதாயிற செயக. எ-று.

உறுவதாவது நிகழவினகண் அழிவதனில ஆவது மிககு எதிாவினும் அது வளாநதுவருதல. அழிவதினமையின, எதிாவினகண வருமாககத்தை ஊதிய மெனறா. எனவே, அவவூதியம பெறின நிகழவினகண அழிவதும ஆவதுந தம் முளொததாலும ஒழிதறபாறறனறெனபது பெறறும. இரணடுகாலத்தும பய னுடைமை தெரிநது செயகவெனபதாம். (க)

சசஉ. தெரிநத வினததொடு தேர்நதெண்ணிச செய்வாாக
கருமபொருள யாதொனறு மில. உ

இ-ள். தெரிநத இனததொடு தோநது எணணிச செயவாாககு — தாநதெரி நதுகொணட இனததுடனே செயயததகும வினையை ஆராயநது பின தாமேயு மெண்ணிச் செயது முடிககவலல அரசாககு — அருமபொருள யாதொனறும இல — எய்துதறகரிய பொருள யாதொனறுமில்லை. எ-று.

ஆராயபபடுவனவெல்லாம ஆராயநதுபோநத இனமெனறுமாம. செயவாா

கனெறதனுல, வினையென்றுஞ் செயபபடுபொருள வருவிககபபட்டது. வினை யாவது மேறசேறனமுதல வேறலீறுய தொழில. பொருளகட்கேதுவாய அத னிறறவருமையின, அரியபொருளகளெல்லாம எளிதினெயதுவரெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானுஞ் செயயததகும வினையும அது செயயுமாறுங கூறப பட்டன. (உ)

சசஙு. ஆககங கருதி முதலிழககுஞ் செயவினை
ஊககா ரறிவுடை யார். ௩

இ-ள. ஆக்கம கருதி முதல இழக்கும செயவினை — மேலெயதககடவவூதி யததினை நோககி முனனெயதிநினற முதறனையுமிழததறகேதுவாய செய வினையை — அறிவுடையார ஊககார — அறிவுடையார மேறகொளளார. எ-று.

கருதியெனறும வினையெச்சம இழககுமெனறும பெயரெசசவினை கொண டது. எச்சவும்மை விகாரததாறறொககது. ஆககமேயனறி முதலையுமிழககும வினைகளாவன வலியுங் காலமும இடனுமறியாது பிறாமணை கொளவானசெ னறு தமமணணுமிழததலபோலவன. முனசெயதுபோந்த வினையாயினுமென பார, செயவினையெனறார. (௩)

சசஙச. தெளிவி லதனைத தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதபபா டஞசு பவர். ௪

இ-ள. தெளிவு இலதனைத தொடங்கார — இனததோரேநு தனிததும ஆராயநது துணிதலில்லாத வினையைத தொடஙகார — இளிவு எனறும ஏதபபாடு அஞ் சுபவர — தமககு இளிவரவெனறுஙகுறறமுண்டாதலை அஞ்சுவார. எ-று.

தொடஙகின இடையின மடஙகலாகாமையின, தொடஙகாரென்றார. இளி வரவு அவவினையாற பினனழிவெயதியவழி அதன மேலும அறிவும மானமுமி லரெனறு உலகததாரிகழுமிகழச்சி. அஃதுணடாதல ஒருதலையாகலின், தெளி வுளவழித தொடஙகுகவெனபதாம. (௪)

கஅ

கஉஅ சஎ ம் அதி—தெரிநதுசெயலவகை.

சசஙரு. வகையறச சூழா தெழுதல பகைவரைப
பாததிப படுபபதோ ராறு. ரு

இ-ள. வகை அறச சூழாது எழுதல — செனறுல நிகழுநதிறஙகளையெல லாம முறறவெணணுது ஙிலவெணணிய துணையானே அரசன பகைவாமேறசெ லலுதல — பகைவரைப பாததிப்படுப்ப ஒராறு — அவரை வளருநிலததி

லே நிலைபெறச்செய்வதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்குந் தம் பகைவர்க்குமுள்ளாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாமாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டன. (ரு)

சசுசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும் சு

இ-ள். செய்தக்க அல்ல செய்யக் கெடும் — அரசன் தன்வினைக்கு — செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்; — செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அதுவேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்விளைப்பனவுமென்றிவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுடைப் பொருள் படையென இருவகைத்தாய பெருமை இழந்து பகைவர்க்கு எளியனாமாகலான், இரண்டுங் கேடுதருதலாயின. ஒருவன் செய்வன செய்து ஒழிவன ஒழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சசுஎ எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு எ

இ-ள். கருமம் எண்ணித் துணிக — செய்யத்தகுங் கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக; — துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு — தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், தொடங்குதல் துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாயநிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தானசாம பேததண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னையவிரண்டும் நால்வகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாமீண்டுரைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றானால் விலக்கப்படு

முடியாமையானும், இடையிறெழிதலாகாமையானும், அரசனதுயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமையை இழுக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சகஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முய லாத முயற்சி— பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் — துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும்புரைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தற்குப் பொருளுடையானாகண் ணும், இன்சொற்சொல்லச் செப்பமுடையான், மடியானென, முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென இவர்களணும், வேறுபடுத்தற்கேற்ற துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்களணும், ஒறுத்தற்கு இவற்றின் வாராதவழி இவர்களணுக் கேறப்படாத கீழ்மக்களகண்ணுஞ்செய்து, வெல்லு மாறறுள் முயறல். புரைபடுதல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பய த்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சகக. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. க

இ-ள். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேறுவேந்தரமாட்டு நன்று ளவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுந் தீறறமுண்டாம், — அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை— அவரவர்குணங்களையாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கியையச் செய யாவிடின். எ-று.

நன்றுளவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்களணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவ ற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றாமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கண் ணே செய்தல். தவறு அவ்வினைமுடியாமை. (க)

சஎ0. எண்ணாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசர் வினைமுடித்தற் பொருட்டுத் தாநிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின்

உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும், —எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும்—ஆக லான் அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராயவைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளா தென்றார். அஃதெள்ளாதன செய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்கு பாட்டானுஞ் செய்வன வற்றிற்கு உபாயமும் அதனுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

௪௮-ம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௪௭௧. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். ௧

இ-ள். வினை வலியும்—தான் செய்யக்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும்—அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும்—அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும்—தூக்கிச் செயல்—சீர்தூக்கித் தன்வலிமிகுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுங் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிக்கவின்கட் செய்கவென்ற விதியால் தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றாம். (௧)

௪௭௨. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். ௨

இ-ள். ஒல்வது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அதன்கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு—செல்லாதது இல்—முடியாத பொருளில்லை. எ-று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றும் அடங்குதலின், ஏண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளும் மெய்யதுவென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியினைப்பகுத்தும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாரெய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎ௩. உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ௩

இ-ள். உடைத்த தம் வலி அறியார் — கருதத்தாவதலையுடைய தம்வலியின் அளவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியால் தம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்— அவர் அடாததலான அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையேகெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

உடையவென்பது அவாயின்றமையின், செய்யப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளருஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தமவலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சினறது. (௩)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். ச

சஅ ம் அதி.— வலியறிதல். ககசக

இ-ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான—அயலவேந்தரோடு பொருந்தியொழுகுவதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான் — தன் வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது —தன்னை வியந்தான்—தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும்—விரையக் கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயலவேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தானே மெலியனுயவைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்துகெடுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுந் தன்வலியறியா

வழிபபடும இழுககுக கூறபபட்டது. (௪)

சஎ௫. பீலி பெய சாகாடு மசசிறு மபபண்ட௩
சால மிகுததுப பெயின. ௫

இ-ள. பீலி பெய சாகாடும அசசு இறும— பீலியேறறிய சகடமும அசசு முறியும,—அபபண்டம சால மிகுததுப பெயின—அபபீலியை அது பொறுக குமளவனறி மிகுததேறறின. எ-று.

உமமை சாகாட்டது வலிசசிறபபேயனறிப பீலியது மொயமைசசிறபபுந தோனற நினறது. இறுமெனனுஞ்சினைவினை முதனமேனினறது. எளியரொ னறு பலரோடு பகைகொளவான தான வலியனேயாயினும அவா தொககவழி வலியழியுமெனனும பொருடோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதலெ னுமலஙகாரம: இதனை நுவலாநுவறசியெனபாரும ஒட்டெனபாருமுளா. ஒரு வன தொகுவாாபலரோடு பகைகொளளறபவெனறமையின, இதனுன மாற ருன் வலியும அவனறுணைவலியும அறியாவழிபபடும இழுககுக கூறபபட்டது.

சஎ௬. நுனிககொமப ரேறினா ரஃகிறந தூககி
னுயிாககிறுதி யாகி விடும. ௬

இ-ள. கொமபா நுனி எறினா அஃது இறநது ஊககின—ஒருமரககோட்டி னது நுனிக்கணேயேறினனா தமமூககததால அவவளவினைக கடநது மே லுமேறலூககுவராயின,—உயிாககு இறுதியாகி விடும—அவலூககம அவருயி ரககு இறுதியாய முடியும. எ-று.

நுனிககொமபெனபது கடைககணெனப துபோலப பினமுனனாகததொகக ஆறும வேறறுமைததொகை. பனமை அறிவினமைபறறி இழிததறகண வாந தது. இறுதிககேதுவாவதனை இறுதியெனறாா. பகைமேறசெலவானறொடா கித் தனனாற செலலலாமளவுஞ் சென று நினறான பின அவவளவினிலலாது மனவெழுசசியான மேலுஞ்செலலுமாயின, அவவெழுசசி வினைமுடிவிறகேது வாகாது அவனுயிாமுடிவிறகேதுவாமெனனும பொருடோனற நின்றமையின, இதுவும மேலையலஙகாரம. அளவறிநதிறறலவேணடுமெனறமையின், இத னால வினைவலியறியாவழிபபடும இழுககுக் கூறப்பட்டது. (௬)

சஎஎ. ஆறறி னளவறிந் தீக வதுபொருள
போறறி வழஙகு நெறி. எ

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக — ஈபுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக, — அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி — அவ்வீகை பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ-று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வல்லதரசு என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றனையெல்லையை நான்கூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடாவந்தழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனையீதல். பிறரும் "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" * என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (௭)

௪௭௮. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை. ௮

இ-ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை — அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயினும் அதனாற்கேடில்லையாம், — போகு ஆறு அகலாக்கடை — போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின். எ-று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்றொழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்தது. அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (௮)

௪௭௯. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். ௯

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை — தனக்குள்ள பொருளினெல்லையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள் — உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும் — உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற் சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈந்துய்த்து வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உள்போலத்தோன்றி யென்றார். முதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (௯)

௪௮0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். ௧0

இ-ள். உளவரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை — தனக்குள்ளவளவு தூக்கா

மைககேருவாய ஒபபுரயாலைமபால — வள வரா வலலைக கெடும — ஒரு வன் செலவததினெலலை விரையக கெடும. எ-று.

ஒபபுரவேயாயினும மிகலாகாதெனறமையான, இதுவுமது. இவைநானகு பாட்டானும் மூவகையாறறலுட பெருமையின பகுதியாய பொருளவலியறிதல சிறபபு நோககி வகுதநுககூறபபட்டது. (௪௦)

* திரிகடுகம, உக.—வருவாயுட காலவழுககி வாழதல செருவாயபபச—செயதவை நாடாச சிறபபுடைமை—பெயதப—பலநாடி நலலவை கறறலிம மூனறு—கலமாட்சி நலலவா கோள.

சகூ ம அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையனாயப பகைமேறசேறலுற்ற அரசன அச்செலவிறகேறற காலததினையறிதல். ஈதிகாமுறைமையும இதனானே விள ஙகும.

சஅக. பகலவெலலுங கூகையைக காக்கை யிகலவெலலும
வேநதாககு வேண்டும பொழுது. க

இ-ள. கூகையைக காககை பகல வெலலும—தனனின வலியதாய கூகையைக காககைதறபொழுதினகண வெலலாநிறகும,—இக லவெலலும வேநதாககுப பொழுது வேண்டும—ஆதலால பகைவரைத்தகல வெலலக கருதுமரசாக்கு அத றகேறற காலம இனறியமையாதது. எ-று.

எடுத்துககாட்டுவமை காலமலலாவழி வலியாறறலிலலையெனபது விளககி நினறது. இனிக காலமாவது வெமமையும குளிாச்சியும கமமுவொதது நோய செயயாது தணணீருமஉணவும முதலியவுடைததாய நாள வருநதாது செ லலுமியலபினதாம. இதனாற காலததது சிறபபுக கூறபபட்டது. (க)

சஅஉ. பருவததோ டொட்ட வொழுகல திருவினைத
தீராமை யாாககுங கயிறு. உ

இ-ள. பருவததோடு ஒட்ட ஒழுகல—அரசன காலததோடு பொருநதவினை செயதொழுகுதல—திருவினைத தீராமை ஆாககுங கயிறு—ஒருவாகணணும நிலலாது நீஙகுஞ்செலவததை தனகணணின்றும நீஙகாமல பிணிககுங்கயிறாம். எ-று.

காலததோடுபொருநதலாவது காலமறிநது செயதல. ...மைபெனறது நுனல,

தீாதனமாலபினெனபது பெறறாம. பிற வாயது வருததலான, அதனினுககு செலவம எனுஞானறம கீாகாரனபதாம. (உ)

சஅங. அருவினை யெனப வுளவோ கருவியாற
காலம மறிந்து செயின். ௩

இ-ள். அருவினை எனப உளவோ—அரசராற செயதறகரிய வினைகளெனறு சொலலபபடுவன உளவோ,— கருவியான காலம அறிநது செயின— அவற றை முடிததறகாங கருவிகளுடனே செயயுறகாலமறிநது செயவராயின. எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாறறலும நாலவகையுபாயஙகளுமாம. அவை உள வாயவழியுங காலம வேணடுமெனபதறிவிததறகு, கருவியாலெனறார். எலலா வினையும எளிதினமுடியுமெனபதாம. (௩)

சஅச. ஞாலங கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடததாற செயின ச

இ-ள். ஞாலம கருதினும கைகூடும—ஒருவன ஞாலமுழுதுந தானேயாளக கருதினானாயினும அஃது அவனகையகததாம,— காலம கருதி இடததான செயின—அதறகுச செயயும வினையைக காலமறிநது இடத்தோடு பொருநதச் செயவனாயின. எ-று.

இடததானெனபதறகு மேறகருவியானெனபதறகு உரைததாஙகுரைகக. கைகூடாதனவும கைகூடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடாலுங காலமறிதற பயன கூறபபடடது. (ச)

சஅரு. காலங கருதி யிருபபா கலஙகாது
ஞாலங கருது பவா. ரு

இ-ள். கலஙகாது ஞாலம கருதுபவா—தப்பாது ஞாலமெலலாங்கொள்ளக் கருதுமரசா— காலம கருதி இருபபா—தம வலிமிகுமாயினும அது கருதாது அதறகேறற காலததையே கருதி அதுவருநதுணையும பகைமேற செலலா. எ-று.

தபபாமை கருதியவழியே கொளளுதல. வலிமிகுதி காலஙகருதியெனறத னாற பெறறாம. அது கருதாது செலலின இருவகைபபெருமையுந தேயநது வருததமுமுறுவராகலின, இருபபரெனறார். இருததலாவது கடபாககல,பகை

யாககல, மேறசேறல, இருதகல, பிரிதல, கூட்டலெனனும அறுவகைககு ணஙகளுள மேறசெலவிறகு மாறுயது. இதனுற காலம வாராவழிச செய வது கூறபபட்டது. (௫)

சஅசு. ஊககமுடையா ரொடுககம பொருதகா
தாககறகுப பேருந தகைதது. ௬

இ-ள். ஊககம உடையான ஒடுககம—வலியிருதியுடையவரசன பகைமேற செலலாது காலம பாாததிருககினற இருபபு—பொரு தகா தாககறகுப பே ரும் தகைத்து—பொருகினற தகா தனபகை கெடப பாயதறபொருட்டுப பின னே காலவாயகுறுதனமைதது. எ-று.

உவமைககட்டாககறகென றதனுல, பொருளினும வென றியெயதறபொருட் டெனபது கொளக. இதனுல அவவிருபபின சிறபபுக கூறபபட்டது. (௬)

சஅஎ. பொளளென வாஙகே புறமவோா காலமபாாத்
துளவோபப ரொளளி யவா. எ

இ-ள். ஒளளியவா— அறிவுடையவரசா — ஆஙகே பொளளெனப புறம வேரா—பகைவா மிகைசெயத பொழுதே அவாறியப புறதது வெகுளார,— காலம பாாதது உள வோபபா—தாம அவரை வெலலுதறகேறற காலததினை யறிநது அது வருந்துணையும உளளே வெகுளவா. எ-று.

பொளளெனவெனபது குறிபபுமொழி. வேரா வோபபரெனக காரணத தைக் காரியமாகவுபசரிததாா. அறிய வெகுணடுழித தமமைக காபபராகலிற புறமவேராரெனறும, வெகுணடொழிநதுழிப பினனும மிகை செயயாமல டக்குதல கூடாமையின உளவோபபரெனறுங்கூறினாா. (எ)

சஅஅ. செறுநரைக காணிற சுமகக விறுவரை
காணிற கிழககாந தலை. அ

இ-ள். செறுநரைக காணின சுமக்க— தாம வெலலக் கருதியவரசா பகை வாக்கு இறுதிககாலம வருந்துணையும அவரைக கணடாறபணிக;—இறுவரை காணின தலை கிழககாம—பணியவே அககாலம வநதுழிஅவா தகைகவி ன்றியிறவா. எ-று.

ருமம் அதி.— இடனறிதல். ௪௯

'பனமையொழியும்வகை மிகவுத்தாழ்கவெனபா சுமக்கவென்றும், அங் ஙனந்தாழவே அவா தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற றப்பாமற் கெடுவொனபா அவாதலை கீழாமெனறுங்கூறினா. தலைமேறகொணடதொருபொருளைத் தன்

ளுங்கால அது தனறலே கேழாக விழுமாகலின, அவவியல்பு பெறபபட்டது. இவையிரணடுபாட்டானும இருகருமவழிப பகைமை தோனறுமலிருககவென பது கூறபபட்டது. (அ)

சஅகூ. எயதற கரிய தியைநதககா லநநிலையே
செயதற கரிய செயல. கூ

இ-ள். எயதறகு அரியது இயைநதககால—பகையை வெலலககருதுமரசர் தம்மாலெயதுதறகரிய காலம வநதுகூடியககால், — அநநிலையே செய்தறகு அரிய செயல—அதுகழிவதறகு முனபே அது கூடாவழித தமமாற செயதறக ரிய வினைகளைச் செயக. எ-று.

ஆறறனமுதலியவறறாற செயதுகொளளபபடாமையின எயதறகரியதென றும், அது தானேவநதியைதல அரிதாகலின இயைநதககாலென றும, இயைநத வழிப பினனிலலாதோடுதலின அநநிலையேயென றும, அது பெறுவழிச் செய யபபடாமைபிற செயறகரியவெனறுஙகூறினார். இதனாற காலம் வநதுழி விரைநது செயகவெனபது கூறபபட்டது. (கூ)

சகூ0. கொககொகக கூமபும பருவத்து மற்றதன்
குததொகக சீரதத விடததது. க0

இ-ள். கூமபும பருவததுக கொககு ஒகக — வினைமேற செலலாதிருக்கும காலத்துக கொககிருககுமாறுபோல இருகக,—மறறுச் சீரதத இடத்து அதன குததுஒகக—மறறைச் செலலுங்காலமவாயததவழி அது செயதுமுடிக்குமா றுபோலத தபபாமறசெயது முடிகக. எ-று.

மீன்கோடறகிருககுமவழி அது வநதெயதுந்துணையும முனனறிநது தபபா மறபொருட்டு உயிரிலலதுபோனறிருககுமாகலானும, எயதியவழிப் பினறபபு வதறகுமுனபே விரைந்து குத்தமாகலானும, இருபயிறகுஞ்செயலிறகுங் கொக் கே உவமையாயிறறு. கொககொககவெனறாராயினும அது கூமபுமாறுபோலக் கூமபுகவெனறும, குததொககவெனறாராயினும அது குததுமாறுபோலக் குத் துகவெனறுமுரைககபபடும, இது தொழிலுவமமாகலின. உவமைமுகததால இருபயிறகுஞ் செயலிறகும இலககணங்கூறியவாறாயிறறு. (க0)

ரு0 ம அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிநது பகைமேற செலவான தான் வெலலு தறகேறற நிலததினையறிதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

சகூக. தொடங்கறக வெவ்வினையு மௌளறக முற்று
மிடனகணட பினனல லது. க

இ-ள். முறறும இடம கணடபினனலலது—பகைவரை முறறுதற்காவதோ ரிடம் பெறறபினனலலது—எவவினையும தொடஙகறக—அவர்மாட்டியாதொருவினையையுஙதொடங்காதொழிக,—எளளறக—அவரைச் சிறியரென்றிகழாதொழிக. எ-று.

கசூ

௫0 ம் அதி— இடனறிதல்.

முற்றுதல் வினைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் அரழைகளானும் அவர புகலொடு போககொழியமவகை அரணினைச சூழநது ஒனறறகொனறு தினையாயத தமமுணவிலாத பலபடையிருபபிறகும மதிலும் அகழுமுதலிய வரண செயயபபட்ட அரசிருப்பிறகுமேறற நிலககிடககையும நீருமுடையது. அது பெறறல இரணடுஞசெயகவெனபதாம். (க)

சகூஉ. முரண்சோந்த மெயமபி னவாககு மாண்சோந்தா
மாககம பலவுந தரும். உ

இ-ள். முரண் சோநத மெயமபினவாககும — மாறுபாடடோடு கூடிய வலியினையுடையாககும்—அரண சோநது ஆம ஆக்கம பலவும தரும—அரணைசசோநதாகினறவாககம பலபயனகளையுஙகொடுககும. எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம பொதுவெனப பொருவரசா மனததினகணிகழவதாகலானும, வலியுடைமை கூறியவதனானும, இது பகைமேறசெனறவரசாமேறறுயிறறு. உமமை சிறபபுமமை. அரணசோராதாமாககமுமுணமையின், ரணடாக்கம விசேடிககபபடடது. ஆககமெனறது அதறகேதுவாய முறறினை. அது கொடுககும பயனகளாவன பகைவராறறமக்கு நலிவினமையும, தாம் நிலைபெறறுநினறு அவரை நலிதலும முதலாயின. (உ)

சகூந. ஆறறுரு மாறறி யடுப விடனறிநது
போறறுராகட போறறிச செயின். ங

இ-ள். ஆறறருும ஆறறி அடுப—வலியரலலாதாரும வலியராய வெல்வா,—இடன் அறிநது போறறிப போறறுாகண செயின—அதறகேறறவிடததினை யறிநது தமமைக காததுப பகைவாமாடடு வினை செயவராயின. எ-று.

வினையென்பதூஉம் நமமையென்பதூஉம் அவாய்நிலையான வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணானும் படையானுங் காத்தல். இவ்வாற்றான் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெல்வரென்பதாம்.

௪௯௪. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். ௪

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியார்— நாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்றவரசர்— துன்னிச் செயின் —அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வராயின்,—எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர்—அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பர். எ-று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிழப்பரென்றார், அவர் வினைசெய்யாமற் றமமைக்காத்தலமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டு பாட்டானும் பகைவரரணின்புறத்திருப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

௪௯௫ நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற. ௫

இ-ள். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின் கணுயிற பிறவற்றையெல்லாந் தான் வெல்லாநிற்கும்,—புனலின் நீங்கின் அத

னைப் பிற அடும் — அப்புனலினீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும். எ-று.

ஏனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைபடா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நிற்றலாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவைபியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாமெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரென்பத தாநிற்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

௪௯௬. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து ௬

இ-ள். கால்வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா—நிலத்தினகண்ணேயோடும் கால் வலிய நெடிய தேர்கள் கடலினகண்ணேயோடமாட்டா,— கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா — இனி அக்கடலினகண்ணேயோடும் நாவாய்களும் நிலத்தினகண்ணேயோடமாட்டா. எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமெனபது வருவிக்கப்பட்டது. காலவனெடுந்தேரெனபது ஒடுதற்கேற்றகாலும் பெருமையுமுடையவாயினுமெனபது பட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களையறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான வினைசெய்கவெனபது தோன்றநின்றமையின், இது வும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (௬)

சகூஎ. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். எ

இ-ள். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் — பகையிடத்து வினைசெயுந் திறங்களையெல்லாம் ஒழியாரெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வராயின்,—அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா—அச்செயற்குத் தந்நிலைமையல்லது பிறிதோர்துணை வேண்டுவதில்லை. எ-று.

திணணியராய நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணைவேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின். இவ்விரண்டுபாட்டானும் வினைசெய்தற்காமிடனறிதல் கூறப்பட்டது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா னூக்க மழிந்து விடும். அ

இ-ள். உறுபடையான் — பெரும்படையுடையவரசன் — சிறுபடையான் செல் இடம் சேரின்—ஏனைச்சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன் புகலிடச்சென்று சாருமாயின்,—ஊக்கம் அழிந்துவிடும்—அவனுற் றன்பெருமை யழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமெனபது எழுந்திருக்குமென்றாற்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தின்ழிவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைப்பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்வனாயின் அஃது அப்படை

க்கோருங்குச்சென்று வினைசெய்லாகாமையானுகப் பயிற்சியின்மையானுக அப்பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடுமெனபதாம். (அ)

௪௯௯. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. ௯

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும் — அரணழித்தற்கருமையும் பெருமையுமாகியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும், — மாந்தர் உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது — வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தின்கட்சென்று தாக்குதலரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மையுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட்சென்று தாக்கின் அவர் அது விடப்போதற்றுணிவினரன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர், ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படையுடைமையுமெ ன்பதாம். (௯)

௫௦௦. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு. ௧௦

இ-ள். கண் அஞ்சா வேலாள் முகத்த களிறு — பாகர்க்கடங்காவுமாய் வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிறுகளை — கால் ஆழ் களரின் நரி அடும் — அவை காலாழும் இயல்பிற்றாய சேற்றுநிலத்துப்பட்டுழி நரி கொல்லும். எ-று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றாற் பயனின்றி மிகவுமெளியராய் அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர்: வேற்படைகுளித்தமுகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாய்முடிதலின், அது பாடமன்மையறிக. இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைவரைச்சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்துழிப் படுமிழுக்கும் கூறப்பட்டன. (௧௦)

௫௧ம் அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினாரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்ப வற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமெனனும் அளவைகளானாராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதன்மூன்றுமறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச்செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௦௧. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும். ௧

இ-ள். அறம் பொருள இனபம உயிரசசம— அரசனுறறெளியபபவிரொ ருவன, அறமும பொருளும இனபமும உயிாபபொருட்டானவருமசசமுமென் னும— நானகின திறம் தெரிநது தேறபபடும — உபதைநானகினதிறததான மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியபபடும். எ-று.

அவறறுள, அறவுபதையாவது புரோகிதனையும் அறவோரையும் விட்டு, அவ ரால இவவரசன அறவோனனமையின இவனைப் போககி அறனுமுரிமையுமுடை

இக டி அதி—ா தெரிந்துதெளிதல. க௨க

யாரொருவனை வைததறகெணணினம இதுதான யாவாககுமியைாநதது நினக ருத்தென்னையெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல். பொருளுபதையாவது சேனைததலைவனையும அவனொடியைநதாரையும விட்டு, அவரான இவ்வரசன் இவறனமாலையனுகலின இவனைப போககிக கொடையுமுரிமையுமுடையாரொ ருவனை வைததறகெணணினம இதுதான யாவாக்குமியைநதது நினகருத்தெ ன்னையெனச சூளுறவோடுசொலலுவிததல. இனபவுபதையாவது தொனறு தொட்டு உரிமையோடு பயினறுளோாதவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால உரிமை புள இன்னுள நினனைக்கணடு வருததமுறறுக கூடுவிககவேணடுமெனறு என்னை விடுததாள அவளைக கூடுவையாயின நினககுப பேரினபமேயனறிப பெரும பொருளுமகைகூடுமெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல. அசசவுபதையாவது ஒருநிமித்ததினமேலிட்டு ஓரமைசசனால ஏனையோரை அவனிலலினகணழைப பிதது, இவா அறைபோவானெணணறகுக குழீஇயினாொனறு தான காவலசெ யது, ஒருவனால இவவரசன நமமைக கொலவானசூழ்ந்தனறமையின அதனை நாமுறபடச்செயது நமக்கினியவரசனொருவனை வைததல ஈணடை யாவாககு மியைநதது நினகருத்தென்னையெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல. இநநா னகினுநதிரிபிலனுயவழி எதிாகாலததுநதிரிபிலனெனக கருததளவையாறறெளி யபபடுமெனபதாம். இவவடனுறபொருணமையையுட்கொணடு இவரோதியத தியாது பிறரொலலாம இதனை உயிரொசசமெனப பாடநதிரிதது தத்தமககுத் தோன்றியவாறேயுரைததாா. (க)

௫0௨. குடிபபிறநது குறறததி னீங்கி வடுபபரியு
நாணுடையான கட்டே தெளிவு. ௨

இ-ள். குடிப பிறநது—உயாநத குடியிறபிறநது—குறறததின நீங்கி—குற றஙகளினின்று நீங்கி— வடுப பரியும நாண உடையானகட்டே தெளிவு—நம ககு வடு வருமகொலெனறஞசாநிறகும நாணுடையவனகணணதே அரசனது

தெளிவு, எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றிவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

௫0௩. அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு. ௩

இ-ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றார்கண்ணும் — கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றாமாட்டும் — தெரியுங்கால் வெளிறு இன்மை அரிது — நுண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை, அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரோ தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமுங்குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத்தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫௧ம் அதி - தெரிந்துதெளிதல்.

௫0௪. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். குணம் நாடி — குணக்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து,— குற்றமும் நாடி —வனைக்குற்றங்களையுமாராய்ந்து,— மிகை நாடி— பின் அவவிருபகுதியுளும் மிக்கவற்றையாராய்ந்து,— மிக்க கொளல்— அவனை அம்மிக்கவற்றானேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையானும் பன்மையானும் உயர்ந்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றுமறிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியராகலின், இவ்வகை யாவனாயுந்தெளிகவென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது.

௫0௫. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். ௫

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல்— பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும்

உரைகலலாவது—தததம கருமமே—தாநதாஞசெயயுககருமமே, பிறிதிலலை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம. மககளதுபெருமையுஞ சிறுமையுந தபபாமலறிய துறுவாரகடுப பிறகருவிகளுமுளவாயினும, முடிநதகருவி செயலெனபது தே றறேகாரததாறபெறறும. இதனுற குணககுறறஙகள நாடறகுக கருவி கூறப பட்டது. (ரு)

ருOசு. அறறுரைத தேறுத லோமபுக மறறவா
பறறிலர் நாணா பழி. சு

இ-ள். அற்றூரைத தேறுதல ஒமபுக— சுறறமிலலாதாரைத தெளிதலையொ ழிக—அவா மறறுப பறறு இலா — அவா உலகததோடு தொடாபிலா,— பழிநாணார்—ஆகலாற பழிககஞசார. எ-று.

பறறிலாரெனபதனுல சுறறமெனபது வருவிககபபட்டது. உலகததார பழி ப்பனவொழிதறகும புகழவன செயதறகுமேதுவாகிய உலகநடையியலபு சுற றமில்லாதாாக்கு இனமையின, அவா ஒ: ளியபபடாரெனபதாம. (சு)

ருOஎ. காதனமை கநதா வறிவறியாா தேறுதல
பேதைமை யெலலாந தரும. எ

இ-ள். காதனமை கநதா அறிவு அறியாாத தேறுதல— அனபுடைமை பற றுக்கோடாகத தமககறியவேணடுவன அறியாதாரைத தெளிதல — பேதை மை எலலாம தரும—அரசனுககு எலலாவறியாமையையுங கொடுககும.எ-று.

தனனேடு அவரிடைநினறவனபுபறறி அரசன அறிவிலாரமேல வினையை வைப்பின, அஃது அவரறிவினமையாற கெடும, கெடடால அவாகருளதேப னறி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேலவிளைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமெனபதாம. (எ)

ருOஅ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

ருஉ,ம் அதி:— தெரிந்துவினையாடல். கூஉக.

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிநதான் — தனனேடியைபுடையனல்லாதா னைப்பிறப்புமுதலியவறறுனும்செயலானும் ஆராயாது தெளிநத அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடுமபை தரும—அததெளிவு தனவழிமுறையினும நீங்காத துனபத்தைக் கொடுககும். எ-று.

இயைபு தன குடியொரி கோடாமரபு. இதனுனே அதுவும் வேணடுமென் பது பெறறும. தெளிதல் அவனகணனே வினையை வைததல. அவவினை கெடு தலால தனகுலததுப பிறநதாரும பகைவாகைபபடடிக கேடெய்து விடுவரெனப தாம. காணகனுருபு விகாரததாறறொககது. (அ)

ரு0கூ. தேறறக யாரையுந தேராது தோததபிற
தேறுக தேறும பொருள். கூ

இ-ள. யாரையும தேராது தேறறக—யாவரையும ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தோததபின தேறும பொருள தேறுக—ஆராயநதபின தெளியுமபொருடகளை ஐயுறறொழிக. எ-று.

தேறறகவெனற பொதுமைபான ஒருவினைககலனுங தெளியலாகாதென்பது பெறறும. ஈணடுத தேறுகவென்றது தாறபரியததால ஐயுறவினது விலக்கினமேனினறது. தேறுமபொருளெனறது அவரவராறறறகேறற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயா. (கூ)

ருக0. தேரான் றெளிவுந தெளிந்தானக ணையுறவுந
தீரா விடுமமைத தரும. க0

இ-ள. தேரானதெளிவும—அரசன ஒருவனையாராயாது தெளிதலும—தெளிநதானகண ஐயுறவும— ஆராயநது தெளிநதவனமாட்டு ஐயபபடுதலும இவவிரண்டும—தீரா இடுமமைத தரும—அவனுககு நீஙகாத துனபததைக் கொடுக்கும. எ-று.

வினை வைததபின் ஒருதவறு காணுதலைத்து ஐயுறுமாயின, அதனை அவனறிநது இனி இது நிலலாதெனனுஙகருததான அவவினையை நெகிழ்ந்துவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால எளிதிறபிரிக்கவும்படும், ஆகவாறறெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிறறு. தெளிவிறகெலலை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும, றெளியபபடாதார இவரெனபதூஉம, அவரைத் தெளிநதாறபடுமிழுககும், தெளிவிறகெலலையும், கூறபபட்டன. (க0)

ருஉ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியபபட்டாரை அவா செயயவலல வினைகளையறிநது அவறறினகணனேயாளுநதிறம. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

ருகக. நன்மையுந தீமையு நாடி நலமபுரிநத

இ-ள். நனமையும தீமையும நாடி — அரசன் முதறகண ஒருவினையைத் தனகண வைததால, அதனகணுவனவும ஆகாதனவுமாய செயலகளையாராய்ந் தறிந்து—நலம் புரிநததனமையான்—அவறறுள ஆவனவறறையே விரும்பிய

௫௰ ம்: அதி— தெரிந்துவினையாடல்.

வியல்பினையுடையான்— ஆளப்படும்—பின அவனும சிறந்தவினைக்குரியோயாள ப்படும். எ-று.

தனனையுரிமையறிதறபொருட்டு அகம்புறமகட்குநடுவாயதோர்வினையை அர சன்றனகணவைததவழி அதனகணுஞ்செயலகளையே செய்தவன பின்னும அவ் வியல்பினனுதலபறறி அகமாய வினைககணேயாளபபடுவனெனபதாயிற்று. புரிநதவெனற இறநதகாலநதான, முனனுரிமையறிதறபொருட்டு வைத்த வினை யாதல் பெறறும். (க)

௫௱௰௨. வாரி பெருக்கி வளமபடுத உறறவை
வாராயவான செயக வினை.   உ

இ-ள். வாரி பெருக்கி—பொருள வருவாயிலகளை விரியசசெயது— வளம படுத்து—அபபொருளாற செலவஙகளை உளாதது — உறறவை ஆராயவான — அவ்வாயிலகட்கும பொருட்குஞ் செலவஙகட்குமுறற இடையூறுகளை நா டோறுமாராயநது நீககவலலவன — வினை செயக — அரசனுககு வினை செ யக. எ-று.

வாயில்களாவன மேல இறைமாட்சியுள இயறறலுமஎனபுழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுககாவல, வாணிகமெனனும வாரததையுமாம். செலவஙகளாவன ஆணடுப்பொருளுமின்பமுமாக உளாககபபடடன. இடையூறுகளாவன அரசன வினைசெயவார், சுறறததார், பகைவர், கள்வரெனறிவரான வருநலிவுகள். (உ)

௫௱௰௩. அனபறிவு தேறற மவாவின்மை யிநநான்கு
நன்குடையான கடடே தெளிவு.   ௩

இ-ள். அன்பு— அரசனமாட்டனபும — அறிவு— அவனுககாவனவறியும றிவும்— தேறறம— அவை செயதறக்கலஙகாமையும — அவாவினமை— அவற்றாற பொருள கையுறறவழி அதனமேலவாவினமையுமாகிய — இநநா

ன்கும் எனகு உடையானகடடே தெளிவு — இசானகுணஙகளையும நிலை பெறவுடையானமேலதே வினையைவிடடிருககுக தெளிவு. எ-று.

இசானகு எனகுடைமை இவன செயகினற வினைககண யாதுமாராயவே ண்டுவதிலலையெனறு அரசனறெளிதறகேதுவாகலின், அவனை அதன பிறபிட ளுக்கிக் கூறினா. இவைமூனறுபாட்டாலும ஆடறகுரியானறிலககணங்கூறப் பட்டது. (ங)

ருகசா. எனைவகையாற றேறியக கணணும வினைவகையான்
வேறுகு மாநதா பலா. ச

இ-ள். எனைவகையான தேறியககணணும — எலலாவகையாலுமாராயநது தெளிநது வினை வைததபினனும— வினைவகையான வேறுகும மாந்தர் பலர் —அவ்வினையினியலபானே வேறுபடுமாநதா உலகததுப பலா. எ-று.

கட்டியஙகாரனபோல அரசவினபததினை வெஃகி விகாரபபடுவதல்லது அத னைக் குற்றமெனறெழிநது தமமியலபினிறபாா அரியராகலின், வேறுகுமாநதர் பலரெனறா. வினை வைபபதறகுமுன எலலாகுணஙகளுமுடையராய் வைத்த பின் விகாரபபடுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்திருந்து ஒழிக்கவென்ப தாம். இதனானொருவகையாலொழிக்கப்படுவா ரிவரெனபது கூறப்பட்டது. (ச)

டுஉ. ம் அதி— தெரிநதுவினையாடல். கஉ

ருகரு. அறிந்தாறறிச செயகிற்பாற கலலால் வினைதான்
சிறந்தானென றேவறபாற றன்று. ரு

இ-ள். அறிநது ஆறறிச செயகிறபாறகு அலலால—செயயுமுபாயங்களைய றிநது செயலானும இடையூறுகளானும வருநதுனபங்களைபபொறுதது முடி வுசெய்யவலலானையலலது — வினைதான சிறநதான எனறு ஏவறபாற றனறு —வினைதான இவன நமமாடடு அனபுடையனெனறு பிறனொருவனையேவுமி யலபுடைததனறு. எ-று.

செயகிறபாறகெனபது வேறறுமைமயககம. அறிவாறறலகளானலலது அன பான முடியாதென இதனால வினையினதியலபு கூறபபட்டது. (ரு)

ருகசு. செயவானை நாடி வினைநாடிக காலததோ
டெயத வுணாநது செயல. சு

இ-ள். செயவானை நாடி— முதறகண்ணே செயவானதிலககணததையாரா யநது,—வினை நாடி—பின செயயபபடும வினையினதியலபையாராயநது,—

காலததோடு எயத உணாநது செயல—பின அவனையும அதனையுங காலததோ பெடுததுப பொருநதவறிநது அவனை அதனகணடைலச்செயக. எ-று.

செயவானறிலககணமும வினையினதியலபும மேலே கூறபபடடன. காலத தோடெயதவுணாதலாவது இககாலதது இவவிலககணமுடையான செயயின இவவியலபிறறுய வினை முடியுமென று கூட்டியுணாதல. (கூ)

ருகஎ இதனை யிதனு லிவனமுடிககு மென்றுயாந
ததனை யவன்கண விடல. எ

இ-ள. இதனை இதனல் இவன முடிககும் என று ஆயநது — இவவினையை இககருவியால இவன முடிககவலலனெனக கூறுபடுததாராயநது,—அதனை அவனகண விடல—மூனறுநதமமுளியையநதவழி அவவினையை அவனகணனே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவரும, பொருளும முதலாயின. வினைமுதலும கருவியும வினை யுந தமமுளியைதலாவது ஒரோனறொடு ஏனையவிரணடறகும பொருததமுண டாதல. விடுதல அதறகு அவனையுரியனுககுதல. (எ)

ருகஅ. வினைககுரிமை நாடிய பினறை யவனை
யதறகுரிய னுகச செயல. அ

இ-ள. வினைககு உரிமை நாடிய பினறை—ஒருவனை அரசன தனவினைசெ யதறகுரியனுகவாராயநது துணிநதால,—அவனை அதறகு உரியனுகச செயல.—பினனவனை அதறகுரியனுமாறு உயாசசெயக. எ-று.

உயாசசெயதலாவது அதனைத தானே செயதுமுடிககுமாறறலுடையானுக் குதல. அது செயயாககாலுங கெடுமெனபது கருதது. (அ)

ருககூ. வினைககண வினையுடையான் கேண்மைவே றுக
நினைப்பானை நீஙகுந திரு. கூ

இ-ன். வினைக்கண வினை உடையான கேண்மை—எபபொழுதுந தன்வினை யின்கண்ணே முயறசியுடையான அவவுரிமையாறறனக்குக கேளாயொழுகு

இன்ற தன்மையை—வேறுக நினைப்பானைத் திரு நீஙகும —அது பொருதார

சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீக்கும். எ-று.

கேளாயொழுகுகின்றதன்மையாவது தான் பிறனாய நிலைமாது கேளிர்செய்யுமுரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாகக்கொண்டு செறக்கருதுமாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வங்கெடுமென்பது கருத்து. இந்நான்குபாட்டானும் ஆட்பகுரியானையாளுந் திறங்கூறப்பட்டது. (க)

ருஉ0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மன்னன் நாடோறும் நாடுக—ஆதலான் அரசன் அவன்செயலை நாடோறுமாராய்க. எ-று.

அஃதொன்றனையுமாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லாமாராய்ந்தாரும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற்றன்னுளளேயாராய்தது போதுமென்பதாம். இதனான் ஆண்டவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது. (க0)

ருங-ம் அதி. —சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னினீங்காமல் அணைத்தல். வினைசெய்வாரைக் கூறி ஏனைச்சுற்றங்கூறுகின்றாராகலின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஉக. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள க

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல்—ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியனாயவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைப் பழைமையை எடுத்துக்கொண்டாடுமியல்புகள்—சுற்றத்தார்கண்ணே உள — சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன. எ-று.

சிறப்பும்மை வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றறுக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவாராகலின், ஏகாரந்தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனாற் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

௫உஉ. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
ஆக்கம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அறாச் சுற்றம் இயையின் — அன்பறாத சுற்றம் ஒருவற்கெய் தமாயின்,— அருப்பு அறா ஆக்கம் பலவும் தரும் — அஃது அவற்குக் கிளைத் தலறாத செல்வங்கள்பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையின்கருத்தற்கு விருப்பறாச்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செல்வத்தின்கருத்தற்கு அருப்பறாவாக்கமென்றும், விசேடித்தார்.

௫௩ ம் அதி.— சுற்றந்தழால். ௩௫௯

தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதன்அருமை விளக்கி னின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாறினையுநோக்கி; பலாகூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து.(உ)

௫உ௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவன் வாழ்க்கை— குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று— குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதனளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றனுடம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (௩)

௫உ௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪

இ-ள். செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது— சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்—தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படுமவகை அதனைத் தழீஇயொழுகுதல். எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனுளென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவவொழுக்குப் பகையின்றி அரசாட்டற் கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது

கூறபபடடது. (௪)

௫௨௫. கொடுததலு மினசொலு மாறறி னடுகறிய
சுறறததாற சுறறப் படும். ௫

இ-ள். கொடுததலும இனசொலும ஆறறின—ஒருவன சுறறததிறகு வேண்டுவன கொடுததலையும இனசொறசொலலுதலையும வலலனாயின,—அடுககிய சுறறததால சூழபபடும—தமமிறறொடாநத பலவகைச சுறறததானே சூழபபடும. எ-று.

இரணடும அளவறிநதாறறுதலரிதெனபது தோனற, ஆறறினெனறார். தமமிறறொடாதலாவது சுறறததது சுறறமும அதனதுசுறறமுமாய அவறறாற பிணிபபுணடு வருதல. இவவுபாயங்களை வடநூலார தானமுஞ சாமமுமெனப. (௫)

௫௨௬. பெருங்கொடையான பேணான் வெகுளி யவனின
மருஙகுடையார் மாநிலதது இல. ௬

இ-ள். பெருஙகொடையான வெகுளி பேணான — ஒருவன மிககொடையையுடையனுமாய வெகுளியை விருமபானுமாயின, — அவனின மருங்கு உடையார மாநிலதது இல — அவனபோலக கிளையுடையார இவவுலகத்தில்லை, எ-று.

மிக்ககொடை ஒனறுனும வறுமையெயதாமற கொடுத்தல். விருமபாமை இஃதாசறகுவேணடுவதொனறென்று அளவிறநது செய்யாமை. (௬)

௫௨௭. காககை கரவா கரைந்துண்ணு மாககமு
மனனநீ ராாககே யுள. ௭

இ-ள். காக்கை கரவா கரைநது உணணும—காககைகள தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனததையழைதது அதனொடுகூடவுணணுமிறகும்,—ஆக்கமும் அனன நீராாககே உள— சுறறததானெயதும ஆக்கங்களும அபபெறறிததாய இயலபினையுடையாாககே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாககங்களாவன பகைபினமையும, பெருஞ்செலவமுடைமையும முதலாயின. எசசவும்மையான அறமுமினபமுமெயனதிப பொருளுமெபதுமெனபது பெறுதும். அபபெறறிததாயவியலபெனறது தாம நுகாவனவெலலாம அவரும் நுகருமாறு வைததல. (௭)

௫உஅ. பொதுநோககான வேநதன வரிசையா் நோககி
னதுநோககி வாழவாா பலா. அ

இ-ள். பொது நோககான வேநதன வரிசையா நோக்கின— எல்லாரையும ஒருதனமைபராக நோக்காது அரசன தததநதகுதிககேறப நோகருமாயின, — அத் நோககி வாழவாா பலா—அசசிறபபுநோககி அவனை விடாது வாழு ஞசுறறததாா பலர். எ-று.

உயாநதார கீழகுதகேககிப பொதுநோககை விலககி, எல்லாரும விடாதொ ழுகுதற்கேக்கி வரிசைநோககை விதிததாா. இதனானகுபாடடாலுஞ சுறறதத முவுமுபாயங கூறபபடடது. (அ)

௫உகூ. தமராகித் தறறுறநதாா சுறற மமராமைக
காரண மினறி வரும். கூ

இ-ள். தமராகித் தறறுறநதாா சுறறம—முனறமராயவைததுத தனனுடு அமராது யாதானுமொருகாரணததாற றனனைப பிரிநதுபோயவா பினனும வநது சுற்றமாதல— அமராமைக காரணம இனறி வரும— அவவமராமை க்காரணம தனமாடடிலலையாகத தானேயுளதாம. எ-று.

அமராமைககாரணமினறியெனறதனுை, முன அஃதுணடாயத துறத்தல பெறறும: அஃதாவது அரசனருளெனறிகெடவொழுகல வெறுபபனசெயதலெ னறிவை முதலியவறறுள வருவது. ஆககம வருவிககபபடடது. இயறகை யாகவே அன்புடையராய சுறறததாாகருச செயறகையான வநதநீககம அத னையொழிய ஒழியும, ஒழிநதால அவாககனபுசெயதுகொளளவேணடா, பழை யவியலபாயநிறகுமெனபாா, வருமெனறாா. (கூ)

௫கூ0. உழைபபிரிந்து காரணததின் வந்தானை வேநத
னிழைத்திருந தெண்ணிக் கொளல. க0

இ-ள். உழைப பிரிநது காரணததின வநதானை — காரணமினறித தனனி டததுநின்றும பிரிநதுபோயப பினகாரணததான் வநத சுறறததானை—வே நதன இழைதது இருநது எணணிக கொளல — அரசன அக்காரணத்தைச் செயதுவைதது ஆராயாது தழீஇககொள்க. எ-று.

௫௪ ம அதி.— பொசசாவாமை. ௫௩௪

வாளா உழைப்பிரிநதெனறமையின, பிரிதறகுக காரணமினமை பெறறும.

வருதறகாரணத்தைச செயயாதவழிப பினனும பிரிநதுபோயப பகைவரொடு கூடுமாகலின இழைததிருநதெனறும, அனபினறிப போயப பினனுவகாரணந தானவநதமையின எண்ணிககொளளெனறுங கூறினா. பிரிநதுபோய சுறறத தாருள தீமை செயயபபோய அதனையொழிய வருவாறும அது செயயாம றபோயப பினனனமை செயயவருவாறும தழுவபபடுமாகலின, தழுவுமாறு முறையே இவவிரணடுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (௬௦)

ருசு ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும திருவும ஆறறலும முதலாயவறறானமகிழநது தற காததலினும பகையழித்தனமுதலிய காரியஙகளினுமசோாதலைச செயயாமை. மேறசொலலிய சுறறததாராற பயனுளளது இசசோாவிலவழியாகலின, இது சுறறநதழாலினபின வைககபபட்டது.

ருகூக. இறந்த வெகுளியிற றீதே சிறநத
உவகை மகிழசசியிற சோாவு க

இ-ள். சிறநத உவகை மகிழசசியிற சோாவு — மிககவுவகைக களிபபான வரும் மறவி—இறநத வெகுளியிற றீது—அரசனுககு அளவிறநத வெகுளியி னுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞசெலவம, பேரினபம, பெருமிதமெனறிவறறான வரு வது. அளவு பகைவரையடாததறகும கொடியோரையொறுததறகும வேணடு வது இறநதவெகுளி ஒரோவழிப பகைவரையுங கொலலும, இஃதனனதனறித தனனையே கோறலின, அதனினுந்தீதாயிறறு. (க)

ருகூஉ. பொசசாபபுக கொலலும புகழை யறிவினை
நிசச நிரபபுககொன றாஙகு. உ

இ-ள். புகழைப பொசசாபபுக கொலலும—ஒருவன் புகழினை அவன மறவி கெடுககும,—அறிவினை நிசசநிரபபுக கொனறாஙகு—அறிவினை நிசசநிரபபுக கெடுககுமாறுபோல. எ-று.

நிசசநிரபபு நாடோறும இரவான வருநதித தனவயிறு நிறைததல. அஃது அறிவுடையானகணுணடாயின அவறகு இளிவரவானும பாவததானும எளள றபாடடின விளைதது அவனனகுமதிபபினையழிககும, அதுபோல மறவியும புகழுடையானகணுணடாயின அவறகுத தறகாவாமையானும காரியககேடடா னும எளளறபாடடின விளைதது அவனனகுமதிபபினை அழிககுமெனபதாயி

றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

௫௩௩. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு. ௩

இ-ள். பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை — பொச்சாந்தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையில்லை,— அது உலகத்து எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு —அவ்வின்மை இந்நீதிநூலுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அதி அ இச ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அரசர்க்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லையென்பது தோன்ற, எப்பானூலோர்க்குந்துணிவென்றார். (௩)

௫௩௪. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ௪

இ-ள். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை— காடு மலை முதலிய அரண்க ளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கணச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனில்லை,— ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை — அதுபோலச் செல்வமெ லாமுடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றாற்பயனி லலை. எ-று.

நன்மைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் நின்ற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (௪)

௫௩௫. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும். ௫

இ-ள். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்— தன்னாற்காக்கப்படுந்துன்பங்க ளை அவை வருதற்குமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான்—பின் ஊறு தன்பிழை இரங்கிவிடும் — பின்வந்துற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப்பி ழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும். எ-று.

காக்கப்படுந்துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற் றின்கணென்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக் கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்பு

டையாககு வருமேதவகூறபபடடது. (ௌ)

ருகசு. இழுககாமை யாமாடடு மென்றும வழுககாமை
வாயி னதுவொபப நில. சு

இ-ள. இழுககாமை யாமாடடும எனறும வழுககாமை வாயின—அரசா கரு மறவாமைகதணம யாவாமாடடும எககாலததும ஒழிவினறி வாயகருமா யின,— அது ஒபபது இல—அதனையொககும நனமை பிறிதிலலை. எ-று.

வினைசெயவாா சுறறததாரொனறும தம பாலாகனனும ஒபபவேணடுதலின யாமாடடுமெனறும, தாம பெருகியஞானறும சுருஙகியஞானறும ஒப்பவேண டுதலின எனறுமெனறும, எலலாககாரியஙகளினும ஒபபவேணடுதலின வழுக காமையெனறுங் கூறினா. வாயினெனபது முதனிலைததொழிறபெயரடியாக வநத வினையெசசம. வாயததல நோபபடுதல. (சு)

ருகஎ. அரியவென் றுகாத விலலைபொச சாவாக
கருவியாற் போறறிச செயின். எ

இ-ள. அரிய எனறு ஆகாத இலலை—இவை செயதறகரியனவென்று சொல லபபடடு ஒருவற்கு முடியாத காரியஙகளிலலை,—பொச்சாவாக் கருவியால் போறறிச செயின—மறவாத மனததானே எணணிச் செயயப்பெறின். எ-று.

ருச ம அதி.— பொச்சாவாமை. [illegible]

பொச்சாவாத எனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. அகதக்கரணமா கலிற கருவியென்றா.* இடைவிடாதநினைவும தபபாதசூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம எளிதினமுடியுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும பொச்சாவா மையது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

ருகஅ. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேண்டுஞ் செய்யா
திகழநதாாக கெழுமையு மில. அ

இ-ள. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேணடும—நீதிநூலுடையாா இவை அரசாக்குரியனவெனறு உயாததககூறிய செயலகளைக் கடைபபிடிததுச செ ய்க,— செயயாது இகழ்நதாாககு எழுமையும இல — அஙஙனஞ்செயயாது மறநதவாககு எழுமையினும நனமையிலலையாகலான. எ-று.

அசசெயலகளாவன மூவகையாறறலும, நாலவகையுபாயமும, ஐவகைததொ ழிலும, அறுவகைக்குணமும முதலாய செயலகள சாதிநருமமாகிய இவற றின வழீஇயோர்ககும உளளது நிரயததனபமேயாகலின; எழுமையுமிலலெ

னரூா. எழுமை ஆகுபெயர். இதனுற பொசசாவாது செயயவேணடுவன கூற பபட்டன. (அ)

௫௩௯. இகழசசியிற கெடடாரை யுளளுக தாநதம
மகிழசசியின் மைநதுறும போழது. ௯

இ-ள். தம் மகிழசசியின தாம மைநது உறும போழது — அரசா தமமகிழ்ச்சிக்கடடாமவலியுறுமபொழுது,— இகழசசியின கெடடாரை உளளுக — முறகாலத்து அதனுைய சோாவாற கெட்டவாகளை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழசசிமேலேறறித தமம கிழ்ச்சியினென்றும,இகழசசியுங கேடும உடனறேனறுமாகலின மகிழசசியின மைநதுறுமபோழதெனறுகூறினூா. கெட்டாரை உளளவே, நாமும அவ்வாறே கெடுதுமெனறு அதனகண மைநதுறுரொனபது கருதது. எணணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (க)

௫௪0. உளளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா
னுளளிய துளளப் பெறின். ௧0

இ-ள். தான உளளியது எயதல எளிது மன — அரசனுக்குத தானெயத நினைதத பொருளை அந்நினைதத பெறறியே எயதுதல எளிதாம,— மறறும உளளியது உள்ளப பெறின — பினனும அதனையே நினைககககூடுமாயின. எ-று.

அது கூடாதெனபது ஒழிநதுநின்றமையின, மன ஒழிபிசைககண்வநதது. அதனையே நினைததலாவது மறவியினறி அதனகணணே முயறல. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாவாமைக்கு உபாயங கூறபபடடது. (௧0)

* பொசசாவாககருவி எனபதறகுப பொசசாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருளகோடலே சிறபபு. அது தொலகாபபியதது வினையியலுள "நிலனும பொருளும" எனனும முபபததேழாஞசூததிரததுரையிலே சேனாவரையா "தினைமுகவகாணுமருநதினேன எனபுழிக காடசியை மருநதெனறாராகலிற காணுமருநதெனபது வினைப்பெயா கொணடதாம. பொசசாவாக கருவியாற போறறிச செயின் எனபுழிப பொசசாவாககருவி எனபதும அது." எனக கூறுமாறறுனுணாக. இலககணவிளக்கநூலாரும இலக்கணவிளக்கச்சூறுவளியாரும இதுவே கருததெனக.

இங்ஙனம் ... இறைமாட்சி — செங்கோன்மை

௫௫-ம் அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசன் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்வியகோல்போறலிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்விலனாய அரசனாற் செய்யற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௪௧. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. ௧

இ-ள். ஓர்ந்து— தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யார்மாட்டும் கண்ணோடாது — யாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது — இறை புரிந்து—நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரொடுமாராய்ந்து — செய்வஃதே முறை— அவ்வளவிற்குச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௪௨. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. ௨

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகின்றமையினும்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகின்றதும். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினாகியவுணவை வானென்றும், கோலினாகியவேமத்தைக் கோலென்றுங் கூறினார். அவ்வேமமில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். (௨)

௫௪௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ௩

இ-ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது — அந்தணர்க் குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற்சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் நிலைபெற்றது — மன்னவன் கோல் —அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ-று.

அரசர் வணிகரென்றுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்த

ணர்றுலென்றா "மாதவா நோனபு மடவா கறபுக— காவலன காவ லன்றித் தங்கா" *ஆகலின, ஈணடறமெனறது அவையொழிநதவறறை வேதமும் அறனும அகாதியாயினுஞ செஙகோலினவழி நடவாவாகலின, அதனை அவறறி றகாதியெனறும, அபபெறறியே தனககாதியாவது பிறிதிலலையெனபார் னினற தெனறுங் கூறினா. இவவிரணடுபாடடானுஞ செஙகோலின சிறப்புக கூறப படடது. (ங)

* மணிமேகலை, இருபததிரணடாவது சிறைசெயதகாதை.

ருசச. குடிதழீஇக கோலோசசு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிறகு முலகு. ச

இ-ள. குடி தழீஇக கோல் ஓசசும மாநிலமனனன அடி — தன்குடிகளையு மணைததுச செஙகோலையுஞசெலுததும பெருநிலவேநதனடியை — தழீஇ நிறகும உலகு—பொருநதி விடாா உலகததாா. எ-று.

அணைததல இனசொறசொலலுதலும, நனாநதுழி வேணடுவன கொடுத்த லும முதலாயின. இவவிரணடனையும வழுவாமறசெயவான நிலமுழுதுமாளு மாகலின அவனை மாநிலமனனனெனறும, அவனமாடடியாவரும நீஙகாவண்ணினராவராகலின அடிதழீஇநிறகுமுலகெனறும, கூறினா. (ச)

ருசரு. இயலபுளிக கோலோசசு மனனவ னாட்ட
பெயலும விளையுளுந தொககு. ரு

இ-ள. பெயலும விளையுளும தொககு— பருவமழையுங குனறாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி— இயலபுளிக கோல ஓசசும மனனவன நாடட— நூலகள சொலலியவியலபாற செஙகோலைச செலுததுமரசனது நாடடினகணணவாம.எ-று.

உளியெனபது மூனறுவதனபொருளபடவதோரிடைசசொல. வானும நிலனுஞ் சேரத தொழிறபடடு வளஞ்சுரககுமெனபதாம. (ரு)

ருசசு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். சு

இ-ள. மனனவன வெனறி தருவது வேல அனறு கோல— மனனவனுக்குப போரினகண வெனறியைக கொடுபபது அவனெறியும வேலனறு கோல,— அதூஉம கோடாது எனின— அஃதும அபபெறறிததாவது தான கோடாதாயின. எ-று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்; “மாண்டவ்வற்நெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்” என்றார் பிறரும். கோடா தென்பது பாடமாயின், கருவியின்றெழில் வினைமுற்றாய்மேனின்றதாகவுரைக்க.

௫௪௭. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். ௭

இ-ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்,—அவனை முறை காக்கும்—அவன்றன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும்,—முட்டாச் செயின்—அதனை முட்டவாராமற்செலுத்துவனாயின். எ-று.

முட்டாமற்செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் தனக்கை குறைத்தான்கண்ணும் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவைநான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினனையது பயன் கூறப்பட்டது. (௭)

௫௪௮. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். ௮

இ-ள். எண்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்—முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியையுடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோ

உக்

[illegible] ௫௬-ம் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

டோராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன்—தண்பதத்தான் தானே கெடும்—தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மறையுடன் செய்தல்வினை கொண்டன. தாழ்ந்தபதம் பாவமும்,பழியுமெய்தி இறக்குநிலை “அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்” ஆகலின், பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றார். இதனான் முறை செலுத்தாதான் கேடு கூறப்பட்டது. (௮)

௫௪௯. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில். ௯

இ-ள். குடி புறங்காத்து ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல்—குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர்மாட்டுக் குற்றநிகழின் அதனை

யொறுபபாரொழிதல— வேநதன வடு அனறு தொழில — வேநதனுககுப பழியனறு, தொழிலாகலான. எ-று.

துனபஞசெயதல, பொருடகோடல, கொறலென ஒறுபபு மூனறு, அவறறுள ஈணடைககெயதுவன முனனையவெனபது குறறஙகடிதலெனபதனாற பெற ரும. தனகீழ வாழவாரையொறுததல அறனனமையின வடுவாமெனபதனையா சஙகித்து, அஃதாகாது, அரசனுககு அவரை அககுறறததினீககித தூயராககு தலுஞ சாதிதருமமெனறார. (௯)

௫௫0. கொலையிற கொடியாரை வேநதொறுததல பைஙகூழ
களைகட டதனொடு நேர. ௧0

இ-ள. வேநது கொடியாரைக கொலையின ஒறுததல—அரசன கொடியவாக ளைக் கொலையானொறுததுத நககோரைக காததல— பைஙகூழ களை கட்டத னொடு நேர — உழவன களையைக களைநது பைஙகூழைக காததததனொடொக கும. எ-று.

கொடியவரெனறது தீககொளுவுவார, நஞசிடுவார, கருவிபபிறகொலவார, கள்வர, ஆறலைபபார, சூறைகொளவார, பிறனிலவிழைவாரெனறிவா முதலா யினார. இவர வடநூலார ஆததாயிகளெனப. இபபெறறியாரைக கணணோ டிக கொலலாவழிப் புறககளைககு அஞசாநினற பைஙகூழபோனறு நலிவுபல வெயதி உலகு இடாபபடுதலின, கொறலும அரசறகுச சாதிதருமமெனபதா யிறறு. இவையிரணடுபாடடானுஞ செஙகோலசெலுததும வெணகுடை வேந தறகுத் தீயாரமாடடு மூவகையொறுபபும ஒழியறபாலவலலவெனபது கூறப பட்டது. (௧0)

௫௬ம அதி.— கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அமமுறையினறு கோடுதறறனமை. ஈணடும உவமையின பெயா பொருணமேலாயிறறு. செஙகோனமைககு மாறுகலின, இஃததனபின வைககப்பட்டது.

௫௫௧. கொலைமேறகொண டாரிற கொடிதே யலைமேறகொண
டலலவை செயதொழுகும வேநது. ௧

இ-ள. கொலை மேறகொணடாரிற கொடிது—பகைமைபற்றிக் கொலலுத

ற்றொழிலைத் தமமேற்கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன் — அவை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து—பொருள் வெஃகிக் குடிகளையலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ-று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங்கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச்சொல். அவை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (க)

௫௫௨. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு. ௨

இ-ள். வேலொடு நின்றான் — ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன் — இடு என்றது போலும் — ஆறுசெல்வானை நின்கைப்பொருடாவென்று வேண்டுதலோடொக்கும் — கோலொடு நின்றான் இரவு — ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல். எ-று.

வேலொடு நின்றானென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெறாம். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங்குறிப்பினனாகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

௫௫௩. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும். ௩

இ-ள். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன் — தன்னாட்டு நிகழுந் தீமைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன் — நாடொறும் நாடு கெடும் — நாடோறும் நாடிழக்கும். எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதனையவன்மேலேற்றி. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடொறுங்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (௩)

௫௫௪. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு. ௪

இ-ள். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு — மேல் விளைவதெண்ணாது முறை தப்பச்செய்யுமரசன் — கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் — அச்செயலான் முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேரவிழக்கும். எ-று.

கோடவெனபது திரிநதசினறது. முனனீட்டியபொருள இழததறகேது வருகினறபாடடாறகூறுப. (ச)

ருருரு. அலலறபட டாறறு தழுதகண ணீானறே
செலவுததைத தேயககும படை. ரு

இ-ள். அலலறபட்டு ஆறறுது அழுத கணணீா அனறே— அரசன முறை செயயாமையாற குடிகள துனபமுறறு அதனைப பொறுககமாட்டாது அழுத

கண்ணீரன்றே — செலவததைத தேயககும படை — அவன செலவத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகணணீா அழுதலான வநத கணணீா செலவமாகிய மரததையென னுமையின், இஃதேகதேசவுருவகம். அலலறபடுததிய பாவததது தொழில அத றகேதுவாகிய கணணீாமேனினறது. அககணணீாறகொடிது பிறிதினமையின், செலவககடிதிறறேயுமெனபது கருதது. (ரு)

ருருசு. மன்னாககு மனனுதல செஙகோனமை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மனனாக கொளி சு

இ-ள். மனனாககு மனனுதல செஙகோனமை— அரசாககுப புகழகடாம நிலைபெறுதல செஙகோனமையானும்,— அஃது இனறேல மனனாககு ஒளி மனனுவாம — அசசெஙகோனமையிலலையாயின, அவாககு அபபுகழகடாம உளவாகா. எ-று.

விகாரததாறறொககு மூனறுவது விரிதது ஆககமவருவிததுரைககபபடடது. மனனுதறகேது புகழாதல "இசைலதந மனனுதல வேணடி னிசைநடுக" என பதனுனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலுமிலலையாமை. பழிககபபடடால ஒளி மன னுவாம, ஆகவே, தாழுமனனுமெனபதாயிறறு. வெனறி கொடை முதலியவே துககளாற புகழ பகுதிபபடுதலின், பனமையாறகூறினா. அவையெல்லாம செ ஙகோனமையிலவழி இலவாமெனபதாம. இவையானருபாடடானும் கொடுங கோலனுயினை எயதுவகுறறங் கூறபபடடது. (சு)

ருருஎ. துளியின்மை ஞாலததிற கெறறறறே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிாககு எ

இ-ள். துளியினமை ஞாலததிறகு எறறு—மழையிலலாமைவையததுக்கு வாழு முயிாகடகு எவவகைத துனபம பயககும,— அறறே வேநதன அளியினமை

வாழும் உயிர்க்கு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன்றண்ணளியில்லா மை அவனுடைவாழுங்குடிகட்கு எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண் மேனின்றது. மேல வானோக்கிவாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறிய வாறு. (எ)

ருடுஅ. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். அ

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்,— இன்மையின் உடைமை இன்னாது —யாவர்க்கும் பொருளின்றின்மையினும் உடைமை இன்னாது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கேயாகலின் அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னாதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுடைவாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

ருடுகூ. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல். கூ

ருஎ ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை. கஃகு

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின்— மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது— அவனுடைப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யா து. எ-று.

இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன திரிதற்பொருள். உறைகோடுதலாவது பெ ய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (கூ)

ருகூ0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். க0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின்— காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவா னாயின், — ஆ பயன் குன்றும்—அறனில்லாத அவனுடைப் பசுக்களும் பால் குன்றும்,— அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் —அந்தணரும் நூல்களை மற ந்து விடுவர். எ-று.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன் அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றலென்றிவை. பசுக்கள் பாலதன்றியவழி

அகியினமையாறும, அது கொடுங்கோன்மையாா மன்றாமெனபன ஒன்றாமை யானும, வேளவி நடவாதாம, ஆகவே, வானம பெயலொலலாதெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாடடானும அவனுடைனகணிகழுமகுறறஙகூறபபடடது. (௧0)

ருள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞசுவதும பகுதியஞசுவதும தானஞசுவதுமாய தொழிலகளைச செயயாமை. அவை செயதல கொடுங்கோனமைபபாறபடுதலின, இஃதுதனபின வைககபபடடது.

ருசுக. தககாஙகு நாடித தலைச்செலலா வணணததா
லொததாஙகு கொறுபபது வேநது. ௧

இ-ள. தககாஙகு நாடி—ஒருவன தனனினமெலியாாமேற செனறவழி அதனை நடுவாக நினறாராயநது — தலைசசெலலாவணணததால ஒததாஙகு ஒறுபபது வேநது— பினனும அது செயயாமறபொருடடு அவனை அக்குறறததிற கொபப ஒறுபபானே அரசனுவான. எ-று.

தககாஙகு ஒததாஙகெனபன ஒருசொல. தகுதியெனபது நடுவுநிலைமையாதல "தகுதி யெனவொனறு நனறே" எனபதனுனுமறிக. இதனுனே தககாஙகு நாடாமையும, பிறிதோாகாரணமபறறி மிகவொறுததலும, குடிகளஞசுமவினையாதல பெறறும். (௧)

ருசுஉ. கடிதோசசி மெலல வெறிக நெடிதாகக
நீஙகாமை வேணடு பவா. உ

இ-ள. கடிது ஓசசி— அவவொததாஙகொறுததல தொடஙகுஙகால அளவிறபபச செயவாாபோறறொடஙகி,—மெலல எறிக—செயயுஙகால அளவிறவாமறசெயக—ஆக்கம் நெடிது நீஙகாமை வேண்டுபவா— ஆககந தமகணெடுங்காலநிறறலை வேணடுவாா. எ-று.

'தகக ருள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

கடிதோச்சல குறறஞ்செயவாா அதனையஞசுதற்பொருட்டும், மெலலவெறிதல் யாவரும வெருவாமைபபொருட்டுமாம. தொடஙகினவளவிறகுறைதல பறறி மெனமை கூறபபடடது. ஓசசுதல எறிதலென்பனவிரணடும உவமைபறறி வநதன. இவையிரணடுபாடடானும குடிகள வெருவநத செயயாமைய

ருகூங. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும். ங

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின்— குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனுமாயின்,— ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்— அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

வெங்கோலனென்பது ரண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னாகக் கூறப்படும். (ங)

ருகூச. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். ச

இ-ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்—குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாதசொல்லையுடைய வேந்தன்— உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும்— ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடிதினிழக்கும். எ-று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னாச்சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது ரண்டாகுபெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதாரைக்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல். (ச)

ருகூரு. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து. ரு

இ-ள். அருஞ்செவ்வி இன்னாமுகத்தான் பெருஞ்செல்வம்— தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்குக் காலமரியனுபகக் கண்டால் இன்னாதமுகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம்— பேய் கண்டன்ன உடைத்து—பேயாற் காணப்பட்டாற்போலவதொருகுற்றமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச் சாராரினமையின், அவன் றசெல்வந் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப்பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல். (ரு)

ருகூகூ. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும். கூ

இ-ள். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின்—அரசன் கடியசொல்லையமு

டையனாய்க் கண்ணோட்டமுமிலனுமாயின்,—நெடுஞ்செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும்—அவனது பெரியசெல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

"வேட்டம் கடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ் சூதுபொருள்— ஈட்டங்கள் காமமோ டேழு." என்பப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும்

இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுள்ளடக்கினார். கண் ஆகுபெயர். இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தன்றாயினுமென்பார், நெடுஞ்செல்வமென்றார். நீடுதல்-நீட்டித்தல். (௬)

௫௬௭. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். ௭

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும்— கடியசொல்லுங் குற்றத்தினமிக்க தண்டமும்—வேந்தன் அடு முரண் தேய்க்கும் அரம்— அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினைத் தேய்க்குமரமாம். எ-று.

கடுமொழியாற்றுணையுங்கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண் சுருக்கிவருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, திணிதாயினுந்தேயுமென்றற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம் அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.* இவையைந்துபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னாமுகமுடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவைசெய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமுமிழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௭)

௫௬௮. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு. ௮

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன்— காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெண்ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாதவரசன்— சினத்து ஆற்றிச் சீறின்—அப்பிழைப்பால் றன்காரியந்தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரைவெகுளுமாயின்,— திருச் சிறுகும்— அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-று.

அரசபாரம் பொறுத்துய்த்தலொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇநீங்குவர், நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பார

மினிதுயக்குமாறும இலனுமெனபது நோககித திருசசிறுகுமெனறுங கூறி னா. இதனுற பகுதியருசுமவினையும அது செயதானெயதுங்ஙாறறமுங கூறப படடன (அ)

ருசுகூ. செருவந்த போழ்திற சிறைசெயயா வேந்தன்
வெருவந்து வெயது கெடும். கூ

இ-ள். சிறை செயயா வேநதன— செரு வருதறகுமுனனே தனககுப புக லாவதோரரண் செயதுகொளளாதவரசன — செரு வநத போழதில் வெரு வநது வெயது கெடும—அது வநதகாலதது ஏமமினமையான வெருவிக கடி திறகெடும. எ-று.

* இவவாறு ஒருமைபபெயரை வாககியபேதமாகத தனிததனி கூட்டி முடிப்பதனைத தோலவடமிழுபபாரபோலப பிரத்தியேகபாதாறுவயமெனபா வட நூலார.

கஉஅ ருஅ ம அதி.— கண்ணோட்டம.

பகையை வெருவிச சேர்ந்தார் நீஙகுதலிற றமியனுயத தானும் வெருவி அப்பகைவயததனுமெனபதாம. இதனுல தானஞ்சும வினையும் அது செயதா னெயதும பயனுங கூறபபட்டன. (கூ)

ருஎ0. கலலாப பிணிககுங் கடுங்கோ லதுவலல
திலலை நிலககுப பொறை. க0

இ-ள. கடுங்கோல கலலாப பிணிககும — கடுங்கோலனுயவரச னீதிநூ னமுதலிய கலலாதாரைத தனககுப பகுதியாகக கூட்டாநிறகும, — அதுவ லலது நிலககுப பொறை இலலை— அக்கூட்டமலலது நிலததிறகு மிகையாய பாரம் பிறிதிலலை. எ-று.

கடுங்கோலெனபது ஈணடு மிககதணடததினமேறறனறி அதனைச செயவா னமேறறுநிறறது. அவன து செயதறகியைவாரையலலது கூட்டாமையிற கல லாபபிணிககுமெனறும,ஏனையவறறையெலலாம பொறுககினறநிலபாகலின நிலததிறகுப பொறை அதுவலலதிலலையென றுங்கூறினா. நிலமெனபது செய யுளவிகாரம. இதனுல வெருவநத செயதலினகுறறங்கூறபபட்டது. (க0)

ருஅ ம அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட் கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௭௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. ௧

இ-ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங்காரிகை உண்மையான் — கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடைய அழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான், — இவ்வுலகு உண்டு — இவ்வுலகம் உண்டாகின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணர நின்றது. இவ்வழகு அரசர்க்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபெறுதல் கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம்போன்று எஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

௫௭௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. ௨

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது — உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது — அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை — ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தல் என்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானும் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

௫௭௩. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௩

இ-ள். பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் — பண் என்ன பயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின், — கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அதுபோலக் கண் என்ன பயத்ததாம் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டும்,* பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னுமைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றொடியையாதவழிப் பண்ணாற்பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தொடியையாதவழிக் கண்ணாற்பயனில்லையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனையிடமாக்கினார். இது திகைக்கண்ணென்பதனைக் "கண்ணகன்ஞாலம்" என்புழிப்போலக் கொள்க.

௫௭௪. உளபோல் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ௪

இ-ள். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் — கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோற்றோன்றலல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும் — அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவிறவாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்தினீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம். (௪)

௫௭௫. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். ௫

இ-ள். கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணியுங்கலமாவது கண்ணோட்டம்,— அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும் —அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாரால் புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த்தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுந் துயர்விளைத்தனோக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௫)

௫௭௬. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். ௬

---

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலியகலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனவிவை.

ருஅ ம் அதி.— கண்ணோட்டம்.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கணணோடாதவர் —ஓடுதறகுரிய கண்ணோடு பொருநதிவைத்து அஃதோடாதவா—மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் —இயங்காநினறாராயினும் மணணோடுபொருநதிநிறகினற மரததினையொபபா. எ-று.

ஓடாதவரெனபுழிச சினைவினை முதனமேனினறது. மாமுமகணணோடியை நது கண்ணோடாமையின, இது தொழிலுவமம். இதனைச சுதைமணணோடு கூ டிய மரபபாவையெனறுரைபபாருமுளா. அஃதுரையனமை காணபபடுமகண ணினறி அதனுண மறைநதுநிறகினற ஒருசாருளளீடடாற கூறினமையா னும், "மாககணணோ மணணுளவா கணணெனை நிரககணடாய" எனபதனு னுமறிக. (௬)

ருஎஎ. கண்ணோடட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையாா
கணணோடட மினமையு மில எ

இ-ள். கண்ணோட்டம இலலவா கண இலா — கணணோடடமிலலாதவா கணணுடையருமலலா, — கண உடையாா கணணோடடம இனமையும இல —கண்ணுடையவா கணணோடடமிலாதலுமிலலை. எ-று.

கணணுடையராயிற காட்சிககணணே அஃதோடுமெனபதுபறறிக் கணணோ டடமிலலவா கணணிலரெனக கூறிப பின அதனையெதிாமறைமுகததான விள க்கினா. உமமை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. இவையிரணடுபாட்டானுங கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறபபடடது. (எ)

ருஎஅ. கருமஞ் சிதையாமற கண்ணோட வலலார்க
குரிமை யுடைததிவ வுலகு. அ

இ-ள். கருமம சிதையாமல கணணோட வலலாாககு—முறைசெயதலாகிய தமதொழிலழியாமற கணணோட வல்ல வேநதாககு— உரிமை உடைதது இவ வுலகு—உரிததாநதனமையுடைதது இவவுலகம. எ-று.

தமமொடு பயினறாா பிறாையிடிக்கணசெயதுழி அவாாக கணணோடியொ றுதாாகரு முறை சிதைதல மேல "ஓாநதுகண ணோடாது" எனற முறையிலக் கணததானும பெறறும. முறை சிதையவருமவழிக கணணோடாமையும வாரா வழிக் கணணோடலும ஒருவறகியலபாதலருமையிற கணணோடவலலாாககெ

னறும், அவவியலபுடையாாகரு உலகமுழுதும செடுங்காலஞ்சேறலின உரிமையுடைத்தெனறுங் கூறினா. இதனுற கணணேமொறு கூறபபடடது.(அ)

ருஎகூ. ஒறுத்தாற்றும பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணேடிப
பொறுததாறறும் பணபே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுததாறறும பணபிஞாகணணும— தமமையொறுககுமியலபுடையாரிடததும்— கண்ணேடிப பொறுததாறறும பணபே தலை— கணணேட்டமுடையாராயக குறறததைப பொறுககுமியலபே அரசாககுத தலையாயவியலபாவது. எ-று.

"பணபினுரென்றதனுல அவாபயிறசி பெறறும. ஒறுத்தாறறும, பொறுததாற்றுமெனபன ாணடொருசொனனீர. (கூ)

ருஅ0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இ-ள். நஞ்சு பெயக கணடும உணடு அமைவா—பயினறுா் தமக்கு நஞ்சிடக கணடுவைததும கண் மறுககமாட்டாமையின அதனையுணடு பினனுமவரோடு மேவுவா— நயததக்க நாகரிகம வேணடுபவா— யாவராலும விரும்பததகக கணணேட்டததினை வேணடுமவா. எ-று.

நாகரிகமெனபது கணணேட்டமாதல "முநதை யிருநது நட்டோா கொடுபபி—னஞ்சு முணபா நனிநா கரிகா." எனபதனுமறிக. அரசா அவரையொறுது கணணேடறபாலது தமமாடடுக குறறஞ்செயதுழியெனபது இவவிரணடுபாட்டானுங கூறபபடடது. (க0)

ருகூ ம அதி — ஒற்றுடல.

அஃதாவது பகை, நொதுமல, நடபெனறும முனறுதிறததாாமாடடும் நிகழநதனவறிதறகு ஒறறனையாளுதல. மேறசொலலியவிலககணததனைய அரசனுக்குத் தனனுடு செலுததுங்காலும பிறநாடு கொளளுங்காலும வேணடுவன கூறுகினருராகலின, அவவிருமைககும இனறியமையாதாய இது முனவைக்கபபடடது.

௫௮௧. ஒற்றும் உரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். ௧

இ-ள். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் — ஒற்றும் புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவ்விரண்டனையும் — மன்னவன் கண் தெற்றென்க — அரசன் தனக்கிரண்டுகண்ணுமாகத் தெளிக. எ-று.

ஒற்றுத் தனக்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெல்லாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாமுணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ்சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொழுகுகவென்பதாம். ஒற்றினை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றென்கவென்பது தெற்றென்னென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

௫௮௨. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில். ௨

இ-ள். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல் — எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றான் விரைந்தறிதல் — வேந்தன் தொழில் — அரசனுக்குரிய தொழில். எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன்பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நலவுந்தீயவுமாய சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்கால் தொழிலென்றுங் கூறினார். ஒற்றென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினது பயன்கூறப்பட்டது. (௨)

௫௮௩. ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ௩

இ-ள். ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினானே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றானெய்தும் பயனையாராயா தவரசன்—கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொருநெறியில்லை. எ-று.

அங்கிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல் பிறிதிற்றீராமையின், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்ததொரு வென்றியில்லையென்றுரைப்பினுமமையும். இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

௫௮௪. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய்வது—தங்காரியஞ்செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களானாராய்வானே— ஒற்று— ஒற்றனாவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனையுளப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ்செய்வனவும், பகைவர் தன்னற்றமாராய்தலும் மேற்றேறப்படுத்தலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமலாராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராய்வதொற்றென்றார். (௪)

௫௮௫. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவர் ஐயுற்றறியலுற்றிற் செயிர்த்து நோக்கியவழி அவர்கண்ணிற்கஞ்சாது நின்று—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான்குபாயமுஞ்செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவே ஒற்றனாவான். எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவாவன

பாரபபார, வணிகா முதலாயினா வடிவு. (ரு)

ருஅகூ. துறந்தா படிவதத ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ சோாவில தொறறு. கூ

இ-ள. துறநதா படிவததா ஆகி இறநது ஆராயநது—முறறததுறநதாரா யும் விரதவொழுக்கினராயும உளபுகுதறகரியவிடஙகளெலலாம உளபுக்கு ஆராயவேணடுவனவாராயநதறிநது—என செயினும சோாவு இலது ஒறறு—ஆணடையார் ஐயுறறுப பிடித்து எலலாததுனபமுஞசெயது கேட்டாலும தனனை வெளிபபடுததாதவனே ஒறறனுவான. எ-று.

விரதவொழுககம தீர்த்தயாததிரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோ ரொனறு செயவாரினமை விளககி நினறது. மேல நாலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொலலிவைதது ஈண்டுத தண்டததைப பிரிததுக்கூறியது அதனது பொறுததறகருமைச்சிறபபு நோககி. இதனைப படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறநதாரவேடததாராகியெனறுரைப்பாருமுளா. (கூ)

ருஅஎ. மறைந்தவை கேடகவற் றாகி யறிந்தவை
யையபபா டிலலதே யொறறு. எ

இ-ள. மறைநதவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒறறபபட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாகருள்ளாயினாாற கேட்க வல்லனாய் — அறிநதவை ஐயபபாடு இலலதே ஒறறு—கேட்டறிநத செயலகளிற பினனையபபடாது துணியவலலவனே ஒ்றறனுவான். எ-று.

மறைநதவை சொலலுவாரையறிநது, அவரயிராமறசெனறொட்டித் தாமே சொலலும்வகை அதறகேறற சொலலாகச செயலாக முனனே விளைத்து, அத் தொடாபாறகேடகுங்காலும உறுதாரபோனறுநினறு கேடகவேணடுதலிற கேட்கவறறாகியெனறும, கேட்டறிநதவறறைத தானேயையுறறுவநது சொலலின அரசனால அவறறிறகேறற வினை செய்யலாகாமையின ஐயபபாடிலலதே யெனறுங்கூறினா. இவைநானகுபாட்டானும ஒறறினதிலககணங்கூறப்பட்டது.

ருஅஅ. ஒறறொறறித தநத பொருளையு மறறுமோ
ரொறறினு லொறறிக கொளல. அ

இ-ள. ஒறறு ஒறறித தநத பொருளையும—ஓொறறன ஒறறி வநதறிவிதத காரியநதனனையும்— மறறும ஓொறறினுல ஒறறிக கொளல— பிறனொரொ

றறனும ஒறறுவிதது ஒபபுமை கணடுகொளக. எ-று.

ஒறறபபட்டாரோடொததுநின்று மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவன மாறறந தேறபபடாதெனபதாம். (அ)

ருஅகூ. ஒறறொற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா
சொறறொகக தேறப படும். கூ

இ-ள். ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆளக—ஒறறரையாளுமிடதது ஒருவனையொருவனறியாமலாளக,— உடன மூவா சொல தொகக தேறபபடும—அஙஙனமாணடவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிடடால அமமூவா சொலலும் பயனாலொததனவாயின, அது மெயயெனறு தெளியபபடும். எ-று.

ஆயினெனபது வருவிககபபடடது. ஒருவனையொருவனறியிற றமமுளியைநது ஒபபககூறுவராகலின உணராமையாளகவென்றும, மூவாககு மெனுசொறறுமைபபடுதலும பட்டால நீடுநிறறலுங்கூடாமையிற றேறபபடுமெனறுங்கூறினர். இதனானே அஃதொததிலவாயிற பினனுமாராயகவெனபதுஉம பெறறும். (கூ)

ருகூ0. சிறப்பறிய வொறறின்கட செயயற்க செயயிற
புறபபடுத்தா னாகு மறை. க0

இ-ள். ஒறறினகண சிறப்பு அறியச செயயற்க—மறைநதவையறிநது கூறிய ஒறறின்கட்செயயுஞ்சிறப்பினை அரசன பிறரறியச செயயாதொழிக;—செய்யின் மறை புறபபடுத்தான ஆகும்— செயதானாயிற றனனகததடக்கப்படும மறையைத தானே புறததிடடானாம். எ-று.

கூ0 ம அதி.— ஊக்கமுடைமை.

மறையாவது அவவொறறனுயனுஉம, அவன கூறியதுஉமாம். சிறபபுபெறறவிவன யாவனெனறும இது பெறுதறகுக காரணம யாதெனறும வினவுவாரும இருப்பாரும் அயலாராகலின, புறபபடுததானாகுமெனறா. இவைமூனறுபாட்டானும ஒறறவரையாளுமாறும, அவரானிகழநதனவறியுமாறும, அவிநதாறசிறபபுச் செய்யுமாறுங கூறபபடடன. (க0)

கூ0 ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெலிதலினறி வினைசெயதறகட கிளாசசியுடைத்தாதல.

ஒற்றரான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃதின்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகூக. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. க

இ-ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவனை உடையனென்று சொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ— அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையததானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ-று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்தி நின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. காக்கும் ஆற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்பரென்பதாம். (க)

ருகூஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது,— பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்— மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலையில்லாமையுங் கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ருகூங. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார் ங

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார்—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றலமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார்—நிலைபெற்றவூக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமெனக. கைத்துக் கையகத்தாயபொருள். "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்"* என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (ங)

ருகூச. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை. ச

---

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியால்—நற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம உடையானுழை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை யுடையானமாட்டு—ஆக்கம அதா வினுயச செலலும—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொணடு செலலும.எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவறறாறறளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாரவாரபோலத தானே செனறு சாருமெனபார, அதாவிஞயசசெலலுமென்றா. எயதுகினற பொருளினும் அதறகுககாரணமாயவூககஞசிறநததென்பது இவைகானகுபாடடானுங கூறபபட்டது. (ச)

ருகூரு. வெள்ளத தனைய மலாநீட்ட மாநதாதம
முளளத தனைய துயாவு. ரு

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலா நீட்டம— நினற நீரினளவினவாம நீாப பூககளினுள்ளனு நீளஙகள,—மாநதாதம உளளதது அனையது உயாவு—அதுபோல மககட்மமூககததளவினதாம அவருயாசசி. எ-று.

மலா ஆகுபெயா. நீா மிககதுணையும மலாததாள நீளுமெனபது பட, வெளளததனையவெனறா. இவவுவமையாறறலான ஊககமிககதுணையும மககளுயாவரெனபது பெறபபட்டது. உயாதல பொருள படைகளான மிகுதல (ரு)

ருகூசு. உள்ளுவ தெலலா முயாவுளளன் மறறது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீரதது. சு

இ-ள். உளளுவது எலலாம உயாவு உளளல — அரசராயினா கருதுவதெலலாம தம்முயாசசியையே கருதுக,—அது தளளினும தள்ளாமை நீத்து—அவவுயாசசி பாலவகையாறகூடிறறிலலேயாயினும,அககருததுத தளளாமை நீரமையுடைதது. எ-று.

உமமை தளளாமை பெருமபானமையாதல விளககிறறு. தளளியவழியுந தாளாணமைமிற றவறின்றி நலிலோராறபழிககபபடாமையின, தளளாவியறகைததெனபதாம. மேல உளளததனையதுயாவு எனறதனையே வறபுறுத்தியவாறு. (சு)

ருகூஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோா புதையுமபிற
பட்டுபபா ஊனறுங களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின படடுப பாடு ஊனறுமம—களிறு புதையாகிய

அம்பாற புணபட்டவிடதத தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுததும,— உரவோர சிதைவிடதது ஒலகார— அதுபோல ஊக்கமுடையார தாங்கருதிய உயர்சசிக்குச சிதைவு வநதவிடதுந தளராது தமபெருமையை நிலைநிறுத துவர. எ-று.

புதை அமபுககடடு. பனமை கூறியவாறு. பட்டாலெனபது பட்டெனத திரி நதுநினறது. ஒலகாமை களிறறுடனும, பானேறுதல உரவோருடனும, சென் றியைநதன. தளளினுநதவறுதளளியது முடிபபொனபதாம. இவைமூன்றுபா ட்டானும ஊககமுடையாரதுயாசசி கூறபபட்டது. (எ)

௫௯அ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ
௫௯௯ ௯௩ம். அதி.— மடியின்மை.

இ-ள். உளளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா—உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருககு எயதார்— இவ்வுலகததாருள் யாம வணமையுடையேமெ னறு தம்மைத தாமதித்தலைப பெறுர். எ-று.

ஊககமிலலையாகவே, முயறசி, பொருள், கொடை, செருககிவை முறையே இலவாமாகலின, செருக்கெபதாரென்றார. கொடை வெனறியினுயவினபம் தமக்கலலது பிறாககுப புலனுகாமையின, தனமையாற கூறபபட்டது. (அ)

௫௯௯. பரியது கூாஙகோடட தாயினும யானை
வெரூஉம புலிதாக குறின. ௯

இ-ள். பரியது கூாஙகோடடது ஆயினும—எலலாவிலஙகினும தான பெரு டமபினது அதுவேயுமனறிக கூரியகோடடையுமுடையதாயினும, — யானை புலி தாககுறின வெரூஉம—யானை தன்னைப புலியெதிரபபடின அதறகஞசும. எ-று.

பெருடமபான வலிமிகுதி கூறபபடடது. புலியின்மிகக மெயவலியுங் கரு விச்சிறப்புமுடைததாயினும யானை ஊககமினமையான அஃதுடைய அதறக ஞசுமெனற இது, பகைவரின மிகக மெயவலியுங கருவிசசிறபபுமுடையராயி னும் அரசா ஊககமிலராயின அஃதுடையவரசாககஞசுவரெனபது தோனற நின்றமையின, பிறிதுமொழிதல. (௯)

௬00. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. ௰

இ-ள். ஒருவறகு உரம உளள வெறுககை— ஒருவறகுத திணணியவறிவா

வது ஊக்கமிருதி,— அஃது இல்லார் மரம்—அவனூக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்,— மக்களாதலே வேறு — சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமைவடிவு மக்களவடிவே, பிறிதில்லை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல் "உரனென்னுந் தோட்டியான" என்பதனானும் அறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுமின்மைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடின்மைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுங் கூறினார். பயன் பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்கட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௧0)

௬௧ ம அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்கால் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதலானுகி, இஃதூக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௬0௧. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். ௧

இ-ள். குடி என்னும் குன்றா விளக்கம்— தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நந்திப்போம். எ-று.

உலகநடையுள்ளதனையும் இடையறுத தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமாசென்றும், அஃது ஏனையிருள்போலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடாந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசூரமாய்ந்துகெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுமில்லையாதல். (௧)

௬0௨. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். ௨

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர்— தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுவார்— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயறசியோடெனபது அவாயஙிலையான வநதது. நெருபபிறகொடியது பிறிதி ன்மைபறறி நெருபபை நெருபபாகவே கருதுகவெனறுறபோல மடியிறதீயது பிறிதின்மைபறறிப பினனும அபபெயராதனறுனே கூறினா. அவவனவகருதிய தனைக் கடிநது முயனறொழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமெனபார், குடியைககுடியாகவேணடுபவரெனறா. அவவனமொழுகாககாற குடியழியு மெனபது கருதது. இனி மடியாவெனபதனை வினையெசசமாககிக கெடுதறொ ழுகுகவெனறு உரைபபாருமுளா. (உ)

கூ0௩. மடிமடிக கொண்டொழுகும பேதை பிறந்த குடிமடியுந் தன்னினு முநது. ௩

இ-ள. மடி மடிககொணடு ஒழுகும பேதை பிறநத குடி — விடத்தகுவ தாய மடியைத தனனுளளே கொணடொழுகும அறிவிலலாதான பிறநத குடி — தனனினும முநது மடியும — அவனறனனினும முநதுறவழியும. எ-று.

அழிவு தருவதனை அகததே கொணடொழுகுதலிற பேதையெனறும, அவ னுற புறநதரபபடுவதாகலிற குடிதனனினுமுநதுறவழியுமெனறுங கூறினா. ஆககததிற பிறபடினும அழிவின முறபடுமெனபதாம். (௩)

கூ0௪. குடிமடிநது குறறம பெருகு மடிமடிநது மாணட வுஞற்றி லவாககு. ௪

இ-ள. மடி மடிநது மாணட உஞறறு இலவாககு — மடியினகணணே வீழ தலாற் திருநதிய முயறசியிலராயினாககு — குடி மடிநது குறறம பெருகும — குடியும மடிநது குறறமும பலகும. எ-று.

மடிநதெனத திரிநதுநினற வினையெசசம இலவாெனனுங குறிபபுவினைபபெ யா கொணடது. குறறஙகள முனனாக கூறுப. இவவிரணடுபாட்டானும மடி யினறீமை கூறபபடடது. (௪)

கூ0௫. நெடுநீா மறவி மடிதுயி னான்கும கெடுநீரார் காமக கலன். ௫

இ-ள. மடி நெடுநீா மறவி துயில நானகும — மடியும விரைநதுசெய்வதனை நீட்டித்துச் செயயுமியலபும் மறபபும துயிலுமாகிய இநநானகும — கெடு நீரா காமக் கலன — இறககுமியலபினையுடையா விருமபியேறும மரக் கலம். எ-று.

[illegible] · கூக ம் அதி — மடியின்மை.

முன்னிற்றலாகிய மடி செய்யுளுக்கு இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதனைக்கணிகழ்வதாயசெயன்மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல் முதனமூன்றும் தாமதகுணத்திறனேன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்ததல. இவை தன்பு றுநீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாளுலாதார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங்கலத்தினையொக்குமெனனும் உவமைகுறிப்புக் காமக்கலனெனனுஞ்சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணுமாபரணமென்றுரைப்பாருமுளர். (௫)

௬௦௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. ௬

இ-ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும்—நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்— மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது— மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ-று.

உம்மை எய்தாமைவிளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற்காக்குமுயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தந்துன்பமீங்காதெனபதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமெனறுரைப்பாருமுளர். (௬)

௬௦௭. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். ௭

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் — மடியை விரும்புதலான மாண்ட முயற்சியில்லாதார்— இடி புரிந்து எள்ளும் சொற்கேட்பர்— தநட்டார்முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனாற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பர். எ-று.

இடியெனனும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரெனபது பெறாரும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற் கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார். (௭)

௬௦௮. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். அ

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்—மடியினது தன்மை குடிமையுடை

யானகண்ணே தஙகுமாயின, — தன ஒனனாககு அடிமை புகுததிவிடும— அஃதவனைத தனபகைவாககு அடியனாதன்மையயடைவிததுவிடும். எ-று.

மடியினதனமை காரியககேடு. குடிமை குடிசெயதறறனமை. அஃது அத னையுடையவரசனமேறறுதல, தனனொனனாககெனறதனை, அறிக. அடியனா ந்தன்மை தாழநதுபினறேவலகேட்டல. இவைநானகுபாட்டானும மடிமைக் குறறஙகள கூறபபட்டன. (அ)

கூ0கூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். கூ

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை. [illegible]

இ-ள. ஒருவன மடி ஆணமை மாறற—ஒருவன தனமடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே, —குடி ஆணமையுள வநத குறறம கெடும— அவனகுடியுள் ளும ஆணமையுளளும் வநத குறறஙகள கெடும. எ-று.

மடியாளுநதனமை மடியுடைமைககேதுவாய தாமதகுணம. குடியாண்மை யெனபது உமமைததொகை. அவறறினகண வநத குறறமெனறது மடியான ன்றி முனனே பிறகாரணஙகளான நிகழநதவறறை. அவையும் மடியாணமை யை மாறறி முயறசியுடையனாக நீஙகுமெனபதாம. (கூ)

கூக0. மடியிலா மனனவ னெயது மடியளந்தான்
றாஅய தெலலா மொருஙகு. க0

இ-ள. அடி அளநதான தாயது எலலாம—தனனடியளவானே எலலாவுல கையுமளநத இறைவன கடநத பரபபுமுழுதையும— மடி இலா மனனவன ஒருஙகு எயதும—மடியிலாதவரசன முறையானனறி ஒருஙகேயெயதும.எறு.

அடியளநதானெனறது வாளா பெயராய நினறது. தாவியதெனபது இடை க்குறைநதுநினறது. எபபொழுதும வினையினகணனே முயறலின, இடையீ டினறியெயதுமெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும மடியிலாதான எயதும பயன கூறபபட்டது. (க0)

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்மமுயறசியுடையனாதல. அஃது ஆளும் வினையெனக காரியததாற கூறபபட்டது. மடிகெடுததாலும வினை முயறசியா னன்றியாளபபடாமையின, இது மடியின்மையின்பின வைககபபட்டது.

சுகக. அருமை யுடைத்தென றசாவாமை வேண்டும
பெருமை முயறசி தரும. க

இ-ள். அருமை உடைதது என்று அசாவாமை வேண்டும — தம்சிறுமை நோககி நாமிவ்வினைமுடிததலருமையுடைததென்று கருதித் தளராதொழிக, —பெருமை முயறசி தரும— அது முடிததறகேற்ற பெருமையைத் தமககு முயறசியுண்டாககும. எ-று.

சிறுமைநோககியென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும, வினைமுடிததலெ ன்பது அதிகாரததாலும, வருவிககபபட்டன. விடாது முயலுத் தாம பெரிய ராவர், ஆகவே, அரியனவும எளிதின முடியுமென்பதாம. (க)

சுகஉ. வினைககண் வினைகெட லோமபல் வினைககுறை
தீரநதாரிற் றீரநதன் றுலகு. உ

இ-ள். வினைக்குறை தீரநதாரின உலகு தீரநதன்று— வினையாகிய குறை யைச செய்யாதுவிட்டாரை உலகம விட்டது,— வினைக்கண் வினைகெடல் ஓமபல்— அதனாற செய்யபபடும வினைககட்டவிராதிருததலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது "பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே" என்பதனானுமறிக. இதறகு வினைசெய்யவேண்டும குறையை நீக்கின் றினிக்கிறறென றுரைப்பாருமுளர். (உ)

சுஉ ம் அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

சுகங. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருககு. ங

இ-ள். தாளாண்மை எனனும் தகைமைககண் தஙகிறறு— முயறசியென்று சொல்லபபடுகின்ற உயாநதகுணததினகண்ணே நிலைபெறறது — வெளாண மை எனனும் செருககு—எலலாாககுமுபகாரஞ்செயதலென்னும மேமபாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தறகுரியார முயறசியுடையாரென்பார அவ்வகுணத்தகணமேல்வைததும, அது பிறமாட்டிலலையென்பார தங்கிற்றே

யென்றுங்கூறினர். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௬௧௪. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ௪

இ-ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை—முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியாந்தன்மை—பேடி கை வாள ஆண்மைபோலக் கெடும்—படைகண்டாலஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தன்கையில் வாளை ஆளுந்தன்மைபோல இல்லையாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேடி வாளெடுப்பணிகோடற்கருத்துடையளாயினும் அது தன்னைச்சந்தான முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலர்க்கும்உபகரித்தற்கருத்துடையனாயினும் அது தன்வறுமையான்முடியாதெனபதாம். வாளாண்மையெனபதற்கு வாளாற்செய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனை அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௪)

௬௧௫. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண். ௫

இ-ள். இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் — தனக்கின்பத்தை விரும்பானாகி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்—தன்கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண்—தன்கேளிராகிய பாரத்தின்றுன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குந்தூணாம். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல் "மதலையாய மற்றதன் வீழூன்றியாங்கு"* என்பதனானுமறிக. சுற்றத்தார் கட்டாரதுவறுமையுடைத்து அவர்க்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனுமெனவே, தன்னைக்கூறியவாறு ஆயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனுமெய்துமென்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதுமெய்தானென்பது பெற்றும். இதனால் அஃதுடையானது பெருமை கூறப்பட்டது. (௫)

௬௧௬. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். ௬

* நாலடியார், தாளாண்மை,—சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை—மத லையாய மற்றதன வீழூன்றி யாங்குக்—குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றன பெற்ற—புதல்வன மறைப்பக் கெடும்.

௬௨ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை. ௧௬௧

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்—அரசமாட்சிமைதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்,—முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்திவிடும—அஃ திலலாமை வறுமையையடைவித்துவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றுன் வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவரெனபது கருத்து. (௬)

௬௧௭. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள். ௭

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள— கரியசேட்டை ஒருவனமடியின்கண்ணே யுறையும,— தாமரையினாள மடி இலான் தாள உளாள எனப — திருமகள மடியிலாதானது முயற்சிக்கணணேயுறையுமென்று சொலலுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பாவத்தின கருமை அதன்பயனுப முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும முய ற்சியுமுடையார்மாட்டு நிலலை அவைதம்மேல வைத்துக் கூறினார். இவையிர ண்டுபாட்டானும அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (௭)

௬௧௮. பொறியின்மை யார்க்கும பழியன் றறிவறிந்
தாளவினை யின்மை பழி. ௮

இ-ள். பொறி இன்மை யார்க்கும பழியன்று— பயனைத் தருவதாய விதி யிலலாமை ஒருவற்கும பழியாகாது,— அறிவு அறிந்து ஆளவினை இன்மை பழி—அறியவேண்டுமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வமியையாவழி ஆளவினையுடை மையாற் பயனில்லையெனபாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக்குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதெனரா. அதனால விடாதுமுயலக வெனபது குறிப்பெச்சம். (௮)

௬௧௯. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். ௯

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் — முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும், — முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும் — முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானாயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெறப்படும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து. (௯)

௬௨௦. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். ௰

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் — பயனை விலக்குவதாய ஊழினையும் புறங்காண்பர் — உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர் — அவ்விலக்கிற்கு இளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகால்

௬௩ ம் அதி.— இடுக்கணழியாமை.

முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உப்பக்கங்காண்பரென்றார். தெய்வத்தானிக்கண்வரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௬௰)

---

௬௩ ம் அதி. — இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானாதல், பொருளின்மையானாதல், மெய்வருத்தத்தானாதல் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௬௨௧. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். ௧

இ-ள். இடுக்கண் வருங்கால் நகுக — ஒருவன் வினையாற்றனக்கிடுக்கண் வருமிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க, — அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல — அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடர்வதல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லையாகலான். எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்தழி நிகழுமபாலதாய மகிழச்சியை அதறகிடையே இடு க்கண வருவழிச செயயவே, அயன் அழிவினறி மனவெழுச்சியான அதனைத தளளி அககுறை முடிககுமாறறலுடையனுமாகலின, அதனைப்பிந்தூாவதஃதொ பபதிலலெனறுா. (க)

கூஉஉ. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். உ

இ-ள. வெள்ளத்து அனைய இடும்பை — வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகளெலலாம்,— அறிவுடையான உள்ளத்தின உள்ளக் கெடும்—அறி வுடையவன தனனுள்ளத்தான ஒனறனை நினைகக, அதனுனேயானே கெடும். எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளது ஓாகோடபாடேயனறிப பிறிதிலலையென்ப தூஉம அது மாறுபடககொளள நீஙகுமெனபதூஉம அறிதலவேண்டுதலின, அறிவுடையானெனறும, அவவுபாயததெளிவமை தோனற உள்ளததினுள்ள வென்றுங கூறினுா. இவவிரணடுபாட்டானும ஊழினுைய இடுக்கணுல அழி யாமைக்கு உபாயங கூறபபடடது. (உ)

கூஉ௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவா. ௩

இ-ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவா—வினைசெயயுங்கால அதறகிடை யேவநத துனபததிறகு வருநதாதவா— இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பா— அந்துனபந்தனக்குத் தாந்துன்பம் விளைபபா. எ-று.

வருநதுதல் இளைத்து விடநினைத்தல. மனததிடபமுடையராய விடாது முய லவே வினை முறறுபபெறறுப பயனபயக்கும், படவே, எலலாவிடும்பையுமிலவா மாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பரென்றுர். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதறகிவ்வாறேகொளக. சொறபொருடபினவருவிகெ. (௩)

கூ௬ ம் அதி— இடுக்கணழியாமை. கூ௰௬

கூஉச. மடுத்தவா யெலலாம் பகடனறு னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ச

இ-ள். மடுத்த வாய எலலாம பகடு அனனுன—விலங்கியவிடங்களெல்லா வறறினுஞ் சகடமீாககும பகடுபோல வினையையெடுததுககொண்டு உய்க்க வலலானை — உறற இடுக்கண இடாபபாடு உடைததது—வாநதுறற இடுக்கண தானே இடாபபடுதலையுடைத்தது. எ-று.

மடுத்தவாயெல்லாமெனபது பொதுபபட நின்றமையின், சகடத்திறகு அள ற்றுநிலமுதலியவாகவும், வினைககு இடையூறுகளாகவும் கொளக. பகடு மருங்கொறறியும மூக்கூன்றியும தாடவழாதும அரிதினுயக்குமாறுபோலத் தன்மெயவருத்த நோக்காது முயனறுயபபானெனபார, பகடனுனெனறா.(ச)

கஉரு. அடுககி வரினு மழிவிலா னுறற
இடுக்க ணிடுககட படும். ரு

இ-ள். அடுக்கி வரினும—இடை விடாது மேனமேல வாதனவாயினும்,—அழிவிலான் உறற இடுக்கண இடுககடபடும்— தனனுள்ளககோடபாடு விடாதான உறறவிடுக்கணடாம இடுககணிலே படடுபபோம. எ-று.

ஒன்றே பலகால வருதலும வேறுபட்டன விராயவருதலுமடஙக, அடுக்கி வரினுமென்றார. அழிவெனறுஙகாரணபபெயா காரியததினமேனினறது. இவை மூனறுபாட்டானும தெயவததானுயததறகழியாமை கூறப்படடது. (ரு)

கஉசா. அறறேமென றலலற படுபவோ பெறறேமென
றோமபுத றேறறு தவா. சு

இ-ள். அறறேம எனறு அலலறபடுபவோ—வறுமைக்காலதது யாம வறியமாயினேமெனறு மனத்தாற துயருழபபரோ— பெறறேம எனறு ஓமபுதல தேறறுதவா—செலவககாலதது இது பெறறேமெனறு இவறுதலறியாதாா. எ-று.

பெறறவழி இவறுமை நோககி அறறவழியும அபபகுதி விடாதாகலின, அலலறபாடிலலையாயிறறு. இதனுற பொருளினமையானுயதறகு அழியாமையும் அதறகுபாயமுங கூறபபடடன. (சு)

கஉஎ. இலக்க முடமபிடும்பைக கென்று கலககதனைக
கையாறாக கொளளாதா மேல. எ

இ-ள். உடமபு இடும்பைககு இலககம எனறு—நாறகதியினுமுளளவுடம்புகள் இடும்பையெனனும் வாளுக்கிலக்கெனறு தெளிநது, — கலககதனைக கையாறுக் கொளளாதாம மேல—தமமேல வாத இடும்பையை இடும்பையாகக் கொளளாா அறிவுடையாா. எ-று.

ஏகதேசவுருவகம. உடமபு சாதிபபெயா. கலககமெனனுங்காரியபபெயர் காரணததினமேனினறது. கையாறெனபது ஒருசொல இதறகு ஒழுககநெறியெனறுரைப்பாருமுளா. இயலபாகக கொளவரெனபது குறிபபெச்சம். (எ)

கஉஅ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்

இ-ள். இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பு என்பான்—தன்னுடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாலிடும்பையெய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்— துன்பம் உறுதல் இலன் — தன்முயற்சியாற் றுன்பமுறான். எ-று.

இன்பத்தை விழையினும், இடும்பையையியல்பென்றுது காக்கக்கருதினும், துன்பம் வினைதலின்,இவ்விரண்டுஞ்செய்யாதானைத் துன்பமுறுதலிலனென்றார்.

கூ௨௯. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன். கூ

இ-ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான்—வினையாற் றனக்கின்பம் வந்தவழி அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான் விரும்பாதான் — துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் — துன்பம் வந்தவழியும் அதனையனுபவியாநின்றே மனத்தான் வருந்தான். எ-று.

துன்பம் முயற்சியான் வருமிடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின், பயன்களுமிலவாயின. (௯)

கூ௩0. இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னா ரிழையுஞ் சிறப்பு. ௧0

இ-ள். இன்னாமை இன்பம் எனக் கொளின்—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருந்துன்பந்தன்னையே தனக்கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வனாயின்,— தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அதனாற் றன்பகைவர் நன்குமதித்தற்கேதுவாய உயர்ச்சியுண்டாம். எ-று.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய மனத்திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவின்றி மனமகிழ்ச்சியுடையனாய் அதனாற்றொடங்கிய வினை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையனாமென்பது கருத்து. இவைநான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்றுபாயமுங் கூறப்பட்டன. (௧0)

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியன்றாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாற்றன்னியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவ்வியாற்றனுள்ளும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வரசற்கிணையாய அமைச்சனதியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

௬௪ ம் அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை; என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

௬௩௧. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. ௧

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும் — காலமும் — அதற்கேற்ற காலமும் — செய்கையும் — அது செய்யுமாறும் — செய்யும் அருவினையும் — அவ்வாற்றாற்செய்யப்படும் அரியவினைதானும் — மாண்டது அமைச்சு — வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் றருவதெனபார், அருவினையென்றார். இவையைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திறங்கமென்ப. (௧)

௬௩௨ வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. ௨

இ-ள். வன்கண் — வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும் — குடி காத்தல் — குடிகளைக் காத்தலும் — கற்று அறிதல் — நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வனவறிதலும் — ஆள்வினை — முயற்சியும் — ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு — மேற்சொல்லிய அவ்வங்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ-று.

எண்ணெண்ணி நீண்டது. அவற்றைந்தெனச் சுட்டி வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுமிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும்.

இனி இதனை ஈண்டெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (உ)

௬௩௩. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ௩

இ-ள். பிரித்தலும்—வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற்பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்— பேணிக்கொளலும்— தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்— பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும்—முன்னே தம்மினும் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டும் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்— வல்லது அமைச்சு— வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப. (௩)

௬௩௪. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு ௪

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியஞ்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராய்ந்தறிதலும்— தேர்ந்து செயலும் — அது செய்யுங்கால் வாய்க்

குந்திறனறிந்து செய்தலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனாவான், எ-று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின். (௪)

௬௩௫. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. ௫

இ-ள். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான — அரசனற செய்ய

பபமெ அறஙகளையறிநது தனககேறற கலவியானிறைநதமைநத சொலலையு டையனுய — எஞ்ஞான்றும திறன அறிநதான— எக்காலத்தும வினை செய யுநதிறங்களையறிநதான— தோசசித துணை— அவறகுச சூழசசிததுணையாம. எ-று.

தனனரசன சுருஙகியகாலததும பெருகியகால்த்தும இடைநிகராயகாலத் தும௭னபரா, எஞஞானறுமெனறா. சொலலானெனபதனை ஒழிவுருபினபொ ருட்டாய ஆறுருபாககியுரைபபாருமுளா. இவையைநதுபாட்டாறும அமைச் சரது குணததனமை கூறபபட்டது. (௫)

கூகூ. மதிநுடப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. ௬

இ-ள். மதிநுட்பம் நூலோடு உடையாககு— இயறகையாகிய நுணணறி வைச் செயறகையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைசசாககு— அதிநு ட்பம் முன நிறபவை யா உள—மிககநுட்பததையுடைய சூழச்சிகளாய முன னிறபன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமெனபது பினமொழிநிலையல. அது தெயவாதரவேணடுதலின முறகூறப்பட்டது. நூலெனபதூஉம மதிநுட்பமெனபதூஉம ஆகுபெயா. அதி யெனபது வடசொலலுள மிகுதிபபொருளதோரிடைசசொல; அது நிரநது நுட்பமெனபதனேடு தொக்கது. முனனிறறல மாறறாசூழசசியாயின தஞசூ ழ்சசியால் அழியாதுநிறறல. இனி அதிநுடபமெனறு பாடமோதி, அதனிநுட பம் யாவென்றுரைபபாருமுளா, அவா சூழசசிகளிமைய முனசுட்டபபடு வதொன்றிலலாமையும, சுட்டுப்பெயா ஐநதாமுருபேறறவழி அவவாறு நிலலா மையுமறிநதிலா. பகைவா சூழவனவறறைத தாமறிநது அழிதது அவாறிதற் றியாதன தாஞ்சூழவரெனபது கருதது. இதனல அவரது சிறபபுக் கூறபப ட்டது. (௬)

கூகூஎ. செயறகை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியறகை யறிந்து செயல. எ

இ-ள், செயற்கை அறிநதக்கடைத்தும் — நூனெறியான வினைசெய்யுநதி றங்களையறிநதவிடத்தும்,— உலகதது இயற்கை அறிநது செயல்—அப்பொ ழுது நடக்கின்ற உலகியறகையையறிநது அதனேடு . பொருநதச் செயக. எ-று.

கண்டதுமெனபுழித அ பகுதிப்பொருள்விகுதி. நூனெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கையறிவாற் பயன் கூறியவாறு. (எ)

சுஙஅ. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். அ

இ-ள். அறிகொன்று அறியான் எனினும் — அறிந்துசொல்லுவாரது அறிவையுமழித்து அரசன் தானுமறியானேயாயினும், — உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன் — அக்குற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ-று.

அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் தான்கொள்ளாமையேயேயுமன்றி இகழ்ந்துகூறுதல். உழையிருந்தானெனப் பெயர் கொடுத்தார், அமாத்தியனென்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். உறுதிகூறுகால் அவனிறுதியெய்தற்குற்றத்தை உலகம் தன்மேலேறுமெனபார், கூறல் கடனென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (அ)

சுஙகூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின் — பக்கத்திருந்து பிழைப்பவெண்ணும் அமைச்சனொருவனில், — ஓரெழுபதுகோடி தெவ்வர் உறும் — அரசனுக்கு எதிர்நிற்பார் ஓரெழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ-று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்பட்டுநிற்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன் உட்பகையாய் நிற்றலாற் காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடிமடங்கு நல்லொன்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

சுச0. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர். க0

இ-ள். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர் — செய்யப்படும் வினைகளை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவில்வாகவே செய்வர் — திறப்பாடு இலாதவர் — முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதார். எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடையூறுகட்கு ஏற்றவேற்ற பரிகாரமறிந்து செய்தலும், தானிணையறியாதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராய

வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாட்டாருமுளரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டா னும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௫0)

*அமாத்தியரென்பாருள் அமா என்பதற்குப்பொருள் அணமை.

கூ௫ம் அதி.— சொல்வன்மை

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடத்தற் கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் ஒருதலையாச் சொல்ல லும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூ௪க. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று. க

இ-ள். நாநலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சர்க்கு இன்றியமை யாத குணமாவது சான்றோரால் நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்,—அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று—அந் லம் பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ-று.

நாவானுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக கும் அமைச்சர்க்கு வேறாகவேண்டுமெனனும் நீதிநூல்வழக்குப்பற்றி நாநல மென்னுநலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்ந லம் யாநலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லார்க்கும் இஃதின்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்து. (க)

கூ௪உ. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. உ

இ-ள். ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்—தமமாசர்க்கும் அங்கங்கட் கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோ

வு காதது ஓமபல — அபபெறறிததாய சொலலினகட்சோாதல அமைசசா தஙகணிகழாமற போறறிக காகக. எ-று.

ஆககததிறகேதுவாய நறசொலலையும கேட்டிறகேதுவாய தீசசொலலையும சொலலாதலொபபுமைபறறி அதனுலெனரூா. செயயுளாகலின, சுட்டு பா முனவநதது. பிறா சோாவுபோலாது உயிாகட்கெலலாம ஒருஙகுவருதலின, காததோமபலெனரூா. இவையிரணடுபாட்டானும இஃது இலாக்கின்றியமை யாதெனபது கூறபபட்டது. (உ)

கூசங. கேட்டாாப பிணிக்கும் தகையவாயக கேளாரும
வேட்ப மொழிவதாஞ சொல. ங

இ-ள். கேட்டாாப பிணிக்கும தகை அவாய — நட்பாயேறறுககொண்டா ரைப பின வேறுபடாமற பிணிக்குங குணஙகளை அவாவி — கேளாரும வேட்ப மொழிவது—மறறைப பகையாய ஏறறுககொளளாதாரும பின அப பகைமையொழிநது நட்பினை விருமபுமவணணஞ்சொலலப்படுவதே—சொல் லாம—அமைச்சாககுச் சொலலாவது. எ-று.

அககுணஙகளாவன வழுவினமை, சுருஙகுதல, விளங்குதல, இனிதாதல், விழுபபயனறருதலெனறிவை முதலாயின. அவறறையவாவுதலாவது சொல லுவான குறிததனவேயனறி வேறு நுணணுணாவுடையோா கொளபவற

றினமேலும நோககுடைததாதல. அவாயெனனுஞ்செய்தெனெச்சம மொழி வதெனனுஞ்செயபபாட்டுவினை கொண்டது. இங்கு கேட்டாா கேளாரெனப தறகு நூலகேட்டாா கேளாதாரெனவும், வினவியாா வினவாதாரெனவுமுரைப பாருமுளா. தகைபவாயெனபதறகு எலலாருந தகுதியையுடையவாயென்று ரைத்தாா, அவா அபபனமை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோககிறறிலா. இதனுற சொலலினதிலக்கணங் கூறபபட்டது (ங)

கூசச. திறனறிந்து சொலலுக சொலலை யறனும
பொருளு மதனினூஉங கில. ச

இ-ள். சொலலைத திறன அறிநது சொலலுக — அப்பெறறிததாய சொல லை அமைசசா தமமுடையவுங கேட்பாருடையவுமாய திறஙகளையறிநது சொ லலுக—அதனின ஊஉங்கு அறனும பொருளும இல—அஙஙனஞ் சொலலுத றகு மேறபட்ட அறனும பொருளுமிலலையாகலான. எ-று.

அத்திறஙகளாவன குடிபபிறபபு, கலவி, ஒழுக்கம, செலவம, உருவம், பருவமெனபனவறருன வருகதகுதிவேறுபாடுகள. அவறறையறிநது சொலலுதலாவது அவறறுற றமககும அவாககுமுளவாய ஏறறததாழவுகளையறிநது அவ்வமமரபாற சொலலுதல. அஃது உலகததோடொட்டவொழுகலையும இனிமையையும பயததலின அறனுயிறறு, தஙகாரியமுடிததலிற பொருளாயிறறு. அறனுமபொருளுமெனக காரணததைக காரியமாககிக கூறினா. (௪)

௬௪௫. சொலலுக சொலலைப பிறிதோாசொ லசசொலலை
வெலலுஞசொ லினமை யறிநது. ௫

இ-ள. சொலலைப பிறிது ஓாசொல வெலலுமசொல இனமை அறிநது— தானசொலலக கருதிய சொலலைப பிறிதோாசொலலாய வெலலவல்லதொரு சொல இலலாமையறிநது,— அசசொலலைச சொலலுக — பின அசசொலலைச சொலலுக. எ-று.

பிறிதோாசொல மாறறுரைதது மறுதலைசசொல. வெலலுதல குணஙகளானமிகுதல. அதுவே வெலலச சொலலுகவெனபதாம. இனிப பிறிதோாசொல வெலலுஞசொலலெனச செவவெணணுககி, ஒததசொலலும மிககசொலலுமுளவாகாமற சொலலுகவெனறுரைபபாருமுளா. இது சொறபொருடபினவருநிலை.

௬௪௬. வேடபததாஞ சொலலிப பிறாசொற பயன்கோடன்
மாடசியின மாசறறுா கோள. ௬

இ-ள. வேடபத தாம சொலலிப பிறா சொறபயன கோடல்— பிறாக்குததாஞசொலலுஙகால அவா பினனுஙகேடடலை விருமபுமாறு சொலலி, அவா தமககுச சொலலுஙகால அசசொலலினபயனைக கொணடொழிதல— மாடசியின் மாசு அறறுா கோள— அமைசசியலுடகுறறமறறுாது அணிபு. எ-று.

பிறாசொறகளுட் குறறமுளவாயினும அவை நோககியிகழாரெனபதாம். வலலாாயிகழதல வலலுநாககுத தகுதியனமையின, இதவ்முடனகூறினர். இவைமூனறுபாடடானும அதனைச சொலலுமாறு கூறபபடடது. (௬)

௬௪௭. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகலவெலலல யாாககு மரிது. எ

குறள் ௬௪௭ அதி.— சொல்வன்மை.

இ-ள. சொலல வலலன — தானெணணியகாரியஙகளைப பிறாக்கேறபச் சொலலுதலவலலனுய— சோர்வு இலன— அவை மிகப் பலவாயவழி ஒனறி

றுஞ்சோரவிலனுப— அஞசான—அவைக்கஞசாஅபினை யாவன்— அவனை இகல் வெல்லல யார்க்கும அரிது — அவனை மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல யாவாககுமரிது. எ-று.

ஏறபசசொலலுதல அவாகக அவை காரியமலலவாயினும ஆமெனத துணி புமவகை சொலலுதல். சோரவு சொலலவேண்டுவதனை மறபபாறெழிதல். இம்மூனறுகுணமுமுடையானை மாறறாராயப பிரித்தல பொருததலசெயது வெலலவாரிலலையெனபதாம். (எ)

கூசஅ. விரைநது தொழிலகேட்கு ஞால நிரநதினிது
சொலலுதல வலலாரப பெறின. அ

இ-ள். தொழில நிரநது இனிது சொலலுதல வலலார்ப் பெறின — சொல லபபடுமகாரியஙகளை நிரலபடக கோதது இனிதாகச சொலலுதலவலலாரைப பெறின,— ஞாலம விரைநது கேட்கும— உலகம அவறறை விரைநதேறறுக கொளளும். எ-று.

தொழில சாதியொருமை. நிரலபடக கோததல முனசொலவனவும பின சொலவனவுமறிநது அமமுறையே வைததல. இனிதாதல கேட்பாரகதினபம பயத்தல். சொலலுதலவலலான நூருபிரவருளொருவன எனற வடமொழி பறறிப் பெறினெனறா. ஏவலுங் கேட்டல ஏறறுககோடல. இவையிரண்டுபா ட்டானும அவவாறறுற சொலலுதலவலலாரது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (அ)

கூசகூ. பலசொலலக காமுறுவர் மன்றமா சுறற
சிலசொலல தேறறு தவா. கூ

இ-ள். மாசு அறற சில சொலலல தேறறுதவா— குறறமறறனவாயச சில வாய வாாதைகளை அவவாறறுற சொலலுதலையறியாதார்— பல சொலலக காமுறுவா— பலவாய வாாததைகளைத தொடுததுச சொலல விரும்புவா. எ-று.

குறறம மேறசொலலிய குணஙகட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொலலுதலையுஞ் சொலவனமையெனறு விருமபுவாருளா, அவா இவவாறு சொலலமாட்டாதாரே, வலலா அதுசெயயாரென யாபபுறுபபா, மனறவெ னறா. (கூ)

கூடுO. இணருழததது நாறு மலரனையர் கறற
துணர விரிததுரையா தாா. கO

இ-ள். கறறது உணர விரிதது உரையாதார்— கறறுவைதத நூலைப பிறரறி யுமவணணம விரிததுரைககமாட்டாதவா — இணா ஊழததும நாறு மலா அனையா — கொததினகணணே மலாநதுவைததும நாறுத பூவையொபபா.

எ-று.

செல்விபெற மலாநதுவைததும நாற்றமிலலாத பூச சூடபபடாதவாறுபோல நூலைக கறறுவைத்தது சொலலமாட்டாதார நனகுமதிக்கபபடாரெனறமை யின், இது தொழிலுவமையாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டாலும அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (௫0)

அதி.— வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது மேலனவைகளின் வினைகள பொருளேயனறி அறமும் புகழும் பயநது நல்லவாதல். சொலலியனறிச செயலும் நனறாகவேண்டுமென்பின றமையின, இது சொல்வன்மையின்பின வைககபபட்டது.

கூ௫௧. துணைநல மாககந் தருஉம வினைநலம
வேண்டிய வெலலாந தரும. ௧

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம தருஉம— ஒருவனுககுததுணையது நனமை செல்வமொனறனையுமகொடுககும,— வினை நலம வேணடிய எலலாம தரும— அவவளவனறி வினையது நனமை அவன வேண்டியன யாவறறையுமகொடுக் கும். எ-று.

வேணடியவெல்லாமெனறது இமமைககண் அறம பொருளினபமுதலாயவ றறையும மறுமைககட்டானவிருமபிய பதங்களையும. இதனுற காணபபடுந துணைநனமையினுங கருதபபடும வினைநனமைசிறப்புடைத்தென வினைதூயமையது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௧)

கூ௫௨. என்று மொருவுதல வேண்டும் புகழொடு
நனறி பயவா வினை ௨

இ-ள். புகழொடு நனறி பயவா வினை—தமமாசனுக்கு இமமைககட் புகழும் மறுமைககண அறமும பயவாத வினைகளை — எனறும ஒருவுதலவேண்டும —அமைசசாககு எககாலததுமொழிதலவேணடும. எ-று.

பெருகல், சுருஙகல, இடைநிறறலெனனும நிலைவேறுபாடு காலததான வரு தலின, எனறுமெனறா. வேணடுமெனபது ஈணடு இனறியமையாதெனனும

பொருட்டு. (உ)

சுருக. ஓஒதல வேண்டு மொளிமாழகுரு செயவினை
யாஅது மெனனு மவா. ௩

இ-ள. ஆதம எனனுமவா— மேலாககடவேமெனறு கருதுவாா — ஒளி மாழகும வினை செய ஓதலவேணடும— தமமொளி கெடுதறகுக காரணமாய வினையைச செயதலைத தவிாக. எ-று.

ஒதலவேணடுமெனபது ஒருசொனனீாமைதது. ஒவுதலெனபது குறைநது நினறது. ஒளி தாமுளகாலதது எலலாராலும நனகுமதிககபபடுதல. செயயெனனும முதனிலைததொழிறபெயா மாறறபபடடது. அனறிச செயவினையென வினைததொகையாககியவழிப பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்க மனறெனபதாம். (௩)

சுருச. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவா. ச

இ-ள். இடுக்கட்படினும இளிவநத செய்யாா—தாமிடுககணிலேபடடவரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன செயதாாக்கு இளிவநத வினைகளைச செய்யார்— நடுக்கு அற்ற காட்சியவா— தளக்கமறற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சுகூ ம அதி—வினைததூயமை

சிறிதுபோழுதிற கழிவதாய இடுககணுக்கி ளைஞரானுகழியாதவிழிவு எயதறபாலதனறெனபதூஉம அஃதெயதினும வருவது வருமெனபதூஉம தெளிவாாகலால, செயயாரெனறாா. (ச)

சுருரு. எறறென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ரு

இ-ள். எறறு எனறு இரஙகுவ செயயறக—யான் செயதது எததன்மைத்தெனறு பின ருனேயிரஙகும வினைகளை ஒருகாலுஞ்செயயாதொழிக, — செயவானேல மறறு அனன செயயாமை நனறு — அனறி ஒருகாலமயஙகி அவறறைச்செயயுநதனமையனுயினுன, பினனிருநது அவவிரஙகலகளைச் செயயாதொழிதல நனறு. எ-று.

இரஙகுவவென முனவாாதமையிற பின அனனவெனச் சுட்டியொழிநதாா. அவவினைகளது பனமையான, ஓரககமும பலவாயின. அச்செயறகுப பினனி

ருநதிரஙகுவனாயின, அது தீரும வாயிலதினறிலனெனவும, இடமிலனென வும, பயனில்லன செயகினறானெனவும், தனபழியைத தானே தூறறுகினறா னெனவும, எலலாருமிகழதலிற பினனிரஙகாமை நனறெனறாா. இதுவும, வினை தூயமை சொ...லலின, உடனகூறபபட்டது. பிறரகெடாதறகுச செயவாரு டை அவைபோலவனவுஞசெயயாமை நனறெனப பிறரெலலாம இயைபற வுரைததாா. (௫)

௬௫௬. ஈனறாள பசிகாணபா னாயினுஞ செயயறக
சானறோா பழிககும வினை. ௬

இ-ள. ஈனறாள பசி காண்பான ஆயினும—தனனைப பயநதாளது பசியை வறுமையாறகண்டிரஙகுந தனமையனாயினுமெனினும, — சானறோா பழிக கும வினை செயயறக—அது சுட்டி அறிவுடையாா பழிககும வினைகளை ஒரு வன செயயாதொழிக. எ-று.

இறநத மூபபினராய இருமுதுகுரவரும கறபுடைமனைவியும குழவியும் பசி யான வருநதுமெலலைககண தீயனபலவுஞசெயதாயினும புறநதருகவெனனும அறநூறபொதுவிதி பொருணூலவழியொழுகுதலும அரசாதொழிறகுரியராத லும நனகுமதிககறபாடுமுடைய அமைசசாககெயதாமைபறறி, இவவாறு கூறினாா. இவவையைநதுபாட்டானும பாவமும பழியும பயககும வினை செய யறகவெனபது கூறபபட்டது. (௬)

௬௫௭. பழிமலைநதெயதிய வாககததிற சானறோா
கழிநலகுரவே தலை. ௭

இ-ள. பழி மலைநது எயதிய ஆககததின—சாலாதாா தீயவினைகளைச செயது அதனாறபழியைத தமமேறகொணடு பெறற செலவததின— சானறோா கழி நலகுரவே தலை—அது மேறகொளளாத சானறோரனுபவிககும மிகக நலகு ரவே உயாநதது. எ-று.

நிலையாத செலவததினபொருட்டு நிலையின பழியை மேறகோடல் சால போதியையாமையின, சானறோாகழிநலகுரவே தலையென்றாா. (௭)

௬௫௮. கடிந்த கடிந்தொரார் செயதார்க கவைதா

முடிந்தாலும் பீழை தரும். அ

இ-ள். கடிநத கடிநது ஒரார செயதாககு—நூலோர் கடிநத வினைகளைத் தாமுங்கடிநதொழியாது பொருளுக்குச் செயத அமைச்சர்க்கு — அவை தாம முடிநதாலும பீழை தரும—அவை தூயவனமையின முடியா, ஒருவா றமுடியினும பினறுனபததையே கொடுக்கும். எ-று.

முடிதல கருதியபொருடருதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினறுழில அத றகுக காரணமாய வினைகணமேலேறறப்படடது. (அ)

கூ௨கூ. அழககொண்ட வெலலா மழபபோ மிழப்பினும்
பிறபயககு நறபா லவை. கூ

இ-ள். அழக் கொண்ட எலலாம அழப போம — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறிரங்கக கொணட பொருளெலலாம இமமையிலே அவன்றுனிரங் கப போகாநிறகும்,—நறபாலவை இழபபினும பிறபயககும—மறறைத் தூய வினையான வநத பொருளகள முனனிழநதாறுயினும் அவனுககுப பினனா வநது பயன கொடுககும். எ-று.

பினனெனவே, மறுமையுமடஙகிறறு. பொருளகளான அவறறிறகுக் கார ணமாய வினைகளதியலபு கூறியவாறு. (கூ)

கூகூ௦. சலத்தால பொருளசெயதே மார்ததல பசுமட்
கலததுணீா பெயதிரீஇ யறறு. க௦

இ-ள். சலத்தால பொருள செயது ஏமாததல— அமைசசன் தீயவினைக ளாறபொருள்படைதது அதனுல அரசனுககேமஞ்செயதல— பசுமட்கலததுள நீா பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலததுளளே நீரைபபெயது அதற்கேமஞ் செயததனேடொககும். எ-று.

முன ஆக்கம பயபபனபோறறேன்றிப பின்னழிவே பயததலால், அவை சல மெனபபட்டன. ஏமமாததலெனபது ஏமாததலெனறுயிறறு; ஏமத்தைய டையபபண்ணுதலெனறவாறு. இருநதுதல நெடுஙகாலமிருப்பச்செயதல். அர சனும பொருளும சேரபபோமெனபதாம. பிறரெலலாம ஏமாததலெனறு பாட மோதி, அதறகு மகிழதலெனறும, இரீஇயறறெனபதறகு வைத்தாறபோலு மெனறுமுரைததா, அவா அவை தனவினையும பிறிதின்வினையுமாய் உவமை யிலக்கணததோடு மாறுகோடல நோக்கிறறிலா. இவைநானகுபாட்டாலும அதற்குக காரணம கூறபபடடது. (௧௦)

கூஎ ம அதி. — வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அதனாய வினை முடிப்பாற்குவேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சுசுக. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற. க

இ-ள். வினைத்திட்பம் எனபது ஒருவன மனத்திட்பம்— வினைசெய்தற்கட்டின்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மன

உரு

த்தினது திண்மை— மற்றைய எலலாம பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம அதற்குத திண்மையென்று சொலலபபடா. எ-று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண, நட்பு முதலியவற்றின் திண்மைகள். அவையும அதற்கு வேணடுவனவாய இனமாகலின மற்றையவென்றும், வேண்டினும அஃதிலவழிப பயனிலவாகலிற பிறவென்றுங கூறினார். இதனால வினைத்திட்பமாவது இன்னதெனபது கூறபபட்டது. (க)

சுசுஉ. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறெனப ராய்ந்தவா கோள. உ

இ-ள். ஆய்ந்தவா கோள— முன நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு— ஊறு ஒரால் உற்றபின ஒல்காமை இவவிரணடின ஆறு எனபா—பழுதுபடும வினைகளைச் செய்யாமையும செய்யும்வினை தெய்வத்தாறபழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவவிரணடின வழியெனபா நூலோா. எ-று.

தேவாககும அசுராககும அமைச்சுப பூணட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப பின நீதிநூலுடையாா கூறியவாறு கூறுகின்றமையின, ஏணடு வினைத்துணிமையும் உடனகூறினார். உறுதலுடையதனை முன ஊறென்றமையின உற்றபினென்றும, இவவிரணடினகணணே பட்டதெனபாா இரண்டினாறென்றுங கூறினார். ஊறொராரொன்று பாடமோதுவாருமுளர், அஃது ஒலகாமையென்றுமெணணோடும இரணடென்றுந தொகையோடும இயையாமை அவரறிந்திலா. (உ)

சுசுங. கடைககொட்கச செயதகக தாணமை யிடைககொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும ங

இ-ள். கடைக் கொட்கச செயதககது ஆண்மை — செயபபடும வினையை

முடிவினகட் புலபபடுமவகை முனனெல்லாம மறைததுச செயவதே திடப மாவது,— இடைக கொட்கின எறறு விழுமம தரும—அஙஙனமனறி இடையே புலபபடுமாயின் அபபுலபபாடு செயவானுககு நீஙகாத இடும்பையைக கொடுக்கும். எ-று.

மறைததுச செயவதாவது அஙகமைநதுமெணணியவாறு பிறரறியாமலும், தானறிநததுஉம், தனனிஙகிதம, வடிவு, செயல, சொறகளான அவருயததுணராமலும் அடககிச செயதல. அததிடபம, ஆணடனமையான வருதலின், ஆணமையெனபபட்டது. எறறுவிழுமமாவன பகைவர் முனனறிநது அவவினையை விலககுதல, செயவானை விலககுதல செயவராகலின, அவற்முன வருவன. விழுமம சாதிப்பெயர். இவையிரணடுபாட்டானும அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (௩)

௬௬௪. சொல்லுதல யார்ககு மெளிய வரியவாஞ்
சொலலிய வண்ணஞ் செயல. ௪

இ-ள். சொல்லுதல யாககும எளிய — யாம் இவவினையை இவ்வாறறுற செயதுமென நிரலபடச் சொலலுதல யாவாககுமெளிய,— சொலலியவணணம செயல் அரியவாம் — அதனை அவவாறறுனே செயதல யாவர்க்குமரியவாம். எ-று.

௬௭ ம் அதி.— வினைத்திட்பம்.

சொலலுதல், செயலென்பன சாதிபபெயர். அரியவறறையெண்ணிச்சொலலுதல திட்பமில்லாதார்ககுமியறலின, எளியவெனமுர். இதனுல் அதனதருமை கூறபபட்டது. (௪)

௬௬௫. வீறெயதி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்கணூறெயதி யுள்ளப் படும். ௫

இ-ள். வீறு எயதி மாண்டா வினைததிடபம—எணணததாற சிறப்பெய்திப் பிறவிலககணஙகளானும மாட்சிமைபபட்ட அமைசசாது வினைத்திட்பம,— வேநதன்கண் ஊறு எயதி உளளபபடும— வேநதனகண்ணே உறுதலையெயதலான, எல்லாரானும நனகுமதிககபபடும். எ-று.

வேநதனகணூறெயதல எடுததவினை அதனுன முறறுபபெறறுச செலவமும் புகழும அவனகணணவாதல. எயதலானெனபது திரிநது நினறது. உளளல்

மதிப்பான மறவாமை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

௬௬௬. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். ௬

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப— தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர்,— எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிதின்எய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துபவென்றார். அவர் அவ்வாற்றலல்தெண்ணுமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங்கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௬௭. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து. ௭

இ-ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சு ஆணி அன்னார் உடைத்து— உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கணாணிபோல வினைக்கட் டிண்ணியாரையுடைத்து உலகம்,— உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும்— அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக, எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும், உவமையானும், பெறனும். அச்சு உருள்கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டியக்குந்திட்பமுடைத்து அதுபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டியக்குந்திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்பநோக்கி அறிந்துகொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௭)

௬௬௮. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். ௮

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்— மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்— துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல் — பின்னைத்தளர்வறி நீட்டித்தலையொழிந்து செய்க. எ-று.

கலக்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றென்றாமாகலின், தெளிந்து பலகா லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்ந்த வினையைக் கலங்காது கடிதின் செய்கவென் றார். கலங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

௬௬௯. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. ௯

இ-ள். துன்பம் உற வரினும் — முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியால் நமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,— இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செய்க —அது நோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையராய்ச் செய்க. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையாராகலல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௬௭0. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. ௧0

இ-ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை — வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,— எனைத்திட்பம் எய்தியக்கண்ணும்— ஒழிந்ததிட்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும்,— வேண்டாது உலகு — நன்குமதியார் உயர்ந்தோர். எ-று.

மனத்தின்கட் டிட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் திட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாங் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திட்பமில்லாதாரிழிவு கூறப்பட்டது. (௧0)

௬அ-ம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடைய அமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம்.

அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

௬௭௧. சூழ்சசி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்சசியுட் டஙகுத றீது. ௧

இ-ள். சூழசசி முடிவு துணிவு எயதல—விசாரததிறகெலலையாவது விசாரிக்கினுன இனி இது தபபாதெனறுந துணிவினைப் பெறுதல, — அதது துணிவு தாழசசியுள தஙகுதல றீது— அவவனாந துணிவுபெறற வினை பின நீட்டிபபின கெட்டகுமாயின, அது குற்றமுடைதது. எ-று.

சூழசசிமுடிவு துணிவெயதலெனவே, துணிவெயதுமளவுஞ் சூழவேணடுமெனபது பெறறும. பினனாதத துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிபபு செயயுங்காலதது செயயாமை. அஃதுளவழிக காலக்கழிவாகலானும, பகைவா அறிநதழிததலானும முடியாமையின, அதனைத தீதெனறுர். (௧)

௬௭௨. தூங்குக தூஙகிச செயறபால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. ௨

௬௮ ம் அதி.—வினைசெயலவகை. ௨௭௭

இ-ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செயயும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க,— தூஙகாது செய்யும் வினை தூங்கறக — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இயைதிக்கட்டுரைக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியாறுங்காலத்தானும அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவைவாயாவென்பது கருத்து. மேறறூஙகாமையென்றா, ரணடதனைப் பகுத்துக்கூறினுர். இவையிரணடுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங கூறபபட்டது. (௨)

௬௭௩. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற
செலலுமவாய் நோககிச செயல. ௩

இ-ள். ஒலலும வாய எல்லாம் வினை நனறு — வினைசெய்யுங்கால இயலுமிடதத்தெல்லாம போராறசெயதல நனறு, — ஒலலாக்கால செலலுமவாய நோக்கிச் செயல—அஃதியலாவிடதது ஏனைமூனறுபாயததுளளும அது முடிவதோருபாயநோககிச செயக. எ-று.

இயலுமிடம பகைமிறறுன வலியனுய காலம. அக்காலத்துத் தண்டமே நனறென்றா, அஞ்சுவது அதறகேயாகலின. இயலாவிடம ஒததகாலமும மெலிய

காலமும். அவ்விரண்டுகாலத்தனு சாம பேத தானங்களுள் அது முடியு முபாயத்தாற் செய்கவென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவே னும உடம்படுத்தற்பயத்தாற் றமமுளொக்குமாகலின். இதனுன வலியான், ஒப்பான், மெலியானென நிலை மூவகைத்தென்பதூஉம அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (க)

கஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற் றீயெச்சம போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை என்ற இரண்டின எச்சம—செய்யத் தொடங்கிய வினை யும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டன்தொழி வும— நினையுங்கால தீயெச்சம்போலத் தெறும்— ஆராயுங்காற் றீயின்தொ ழிவுபோலப் பின வளர்ந்து கெடுக்கும். எ-று.

இனி இககுறை எனசெய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியசசெய்கவெ ன்பதாம். பின வளர்தலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனுன வலியான செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ச)

கஎரு. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து மிருடீர வெண்ணிச் செயல. ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐந்தும் — வினைசெய்யுமி டத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்த னையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயக்கமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எண்ணொடு பிறவழியுங்கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்றுனையும் மாற்றாதானையும். காலம் தனக்காங்கால மும அவர்க்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும அவர் வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென றியெய்துந்திறத்தாற் பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம். (ரு)

கஅ ம அதி,— வினைசெயலவகை.

கஎசு. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும் படுபயனும பார்த்துச் செயல. சு

இ-ள். முடிவும் — வினைசெய்யுங்கால அது முடிதற்குளதாம் முயற்சியும — இடையூறும— அதற்கு வருமிடையூறும — முற்றியாங்கு எய்தும் படு

பயனும்— அது நீங்கி முடிந்தாற் றானெய்தும் பெரும்பயனும்— பார்த்துச் செயல்— சீர்தூக்கிச் செய்க. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளதளவிற் பயனதளவு பெரிதாயிற் செய்கவென்பதாம். (சு)

கூஎஎ. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை

உள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ

இ-ள். செய்வினை செய்வான் செயன்முறை— அவ்வாற்றாற் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கினான் செய்யுமுறைமையாவது — அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல்— அதன் உளப்பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தான் அறிதல். எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணலையும் முடிவுமுதலியதூக்கலையும். உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன். அவன்கருத்து அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனைச்செய்து பயனெய்துமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒப்பானசெய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.

கூஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்

யானையால் யானையாத் தற்று. அ

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க, — நனை கவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று —அது மதத்தானனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர்யானையைப் பிணித்ததனோடொக்கும். எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற்குபாயமாமாறு எண்ணிச்செய்க, செய்யவே, அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (அ)

கூஎகூ. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே

யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். கூ

இ-ள். நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே— வினைசெய்வானுற்றான் நட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படும்— ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல்—தன்பகைவரோடு ஒட்டாதாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு

புலனுவதனமுனனே செயகவெனபாா, விரைநதெனருா. விரைநது செயய பயபெதென்றவாறு. வினைசெயயுநதிறமாகலிற பலகைவரோடொட்டாராயிறறு. தன்னொடடாா பிறருடகூடாமல மாறறி வைத்தலெனினுமமையும். (கூ)

கூகூ ம் அதி— தூது. ககக

சுகூ0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற
கொள்வர் பெரியார்ப பணிநது. க0

இ-ள். உறை சிறியா — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சா, — உள் நடுங்கல அஞ்சி — தம்மின்வலியாா எதிாநதவழித தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி,— குறை பெறின பெரியாாப பணிநது கொள்வா— அநநிலைககு வேணடுவதாயு சநது கூடுமாயின், அவரைத் தாழநது அதனையேற்றுககொளவா, எ-று.

இடம சிறிய அரசனும். அவறறது சிறுமை ஆள்வாாமேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சநதிசகு வலியாா இசையதலரிதாகலின, பெறினெனருா. அடியிலே மெலியாராயினும தமபகுதியுமஞ்சி நீஙகின முதலொடுங கெடுவராகலின, அது வாராமறசிறிது கொடுததுஞ் சநதியையேறறுககொளகவெனபதாம். பணிதல மானமுடையாாககுக் கருததனமையின், கொளவரென உலகியலாற கூறினா். இவைமூனறுபாடடாலும மெலியாா செயயுந்திறங கூறபபட்டது. (க0)

சுகூ ம அதி— தூது.

அஃதாவது சநதி விககிரகஙகட்கு வேறறுவேநதரிடைச செலவாரது தனமை. அவவிரணடனையும மேல வினைசெயலவகையெனறமையின, இஃதத னபின வைககபபட்டது. தான வகுததுக கூறுவான, கூறியது கூறுவானெனத தூது இருவகைபபடும். அவருள முனனோன அமைசசனோடொபபாருகலானும, பினனோன அவனிற காறகூறு குணங குறைாதோனுகலானும, இஃதமைச்சியலாயிற்று.

சுஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிபபிறததல வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை — தனசுறறததாாமாடடு அனபுடையனுதலும்— ஆனற குடிபபிறததல — அமைசசுப் பூணறகமைநத குடியினகட்பிறததலும் —வேநது அவாம பணபு உடைமை — அரசாசாதி விருமபும பண்புடையனுதலும— தூது உரைபபான் பணபு—தூதுவாாததை சொலலுவானுக்கில

க்கணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டானும், முறையே சுற்றத்தாராகுத நேரு வாராமற் றன் பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் அதியல் கேட்டறிதலும், பெறலும். வேந்தவாம் பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும். (௧)

௬௮௨. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. ௨

இ-ள். அன்பு — தம்மரசன்மாட்டன்புடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும் — ஆராய்ந்த சொல்வன்மை — அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென — தூதுரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று — அதனைக்கூறுவார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

[illegible] ௬௯-ம் அதிகாரம். தூது.

ஆராய்தல் — அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். இவ்விரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௬௮௩. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ௩

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு — வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது — நூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல் — நீதிநூலையுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மாலையரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், அதுவினையிரண்டுமடங்க வென்றிவினையென்றும் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திரமுடையராய அவர்முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (௩)

௬௮௪. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ௪

இ-ள். அறிவு — இயற்கையாகியவறிவும் — உரு — கண்டாரவிரும்புந் தோற்றப்பொலிவும் — ஆராய்ந்த கல்வி — பலரோடும் பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வி

யுமென—இமமூனறன செறிவு உடையான—நனகுமதிததறகேதுவாய இம் மூன்றனது கூட்டததையுடையான— வினைக்குச செலக — வேறறுவேநதரிடைத் தூதுவினைக்குச செலக. எ-று.

இம்மூனறும ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகலின, செறிவுடையானென்றார். இவ றறுள நன்குமதிபபுடையனுகவே, வினை இனிதுமுடியுமெனபது கருதது. (௪)

௬௮௫. தொகசசொல்லித் தூவாத நீககி நகசசொலலி
நன்றி பயப்பதாந் தூது. ௫

இ-ள். தொகச் சொலலி—வேறறரசாக்குப பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக காரணவகையாற றொகுததுசசொலலியும—தூவாத நீக்கி நகச சொல்லி—இனனாதகாரியஙகளைச சொலலுமவழி வெயயசொறகளை நீககி இனிய சொறகளான மனமகிழசசொலலியும—நனறி பயபபது தூதாம— தன்னரசனுக்கு நனமையைப் பயபபவனே தூதனுவான. எ-று.

பலகாரியஙகட்குடமபடாதார பரமபரையான அவறறிறகுக காரணமாய தொனறைச் சொலல அதனுல அவை வினையுமாறுயததுணரவருமையானுஞ் சுருககத்தானுமுடமபடுவா, இனனாதவறறிறகுடமபடாதார தமமனமகிழசசொலல அவவினனாமை காணுது உடமபடுவாராதலின, அவவிருவாறறுமம தனகாரியநத வறுமல் முடிககவலலானெனபதாம. எனனுமமைகள விகாரத்தாறறொக்கன.

௬௮௬. கறறுக்கண் ணஞ்சான் செலசசொலலிக காலததாற்
றககது அறிவதாந் தூது. ௬

இ-ள். கற்று— நீதிநூலகளைக் கற்று—செலச் சொல்லி— தான் சென்ற கருமததைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான்—அவர் வெகுண்டுநோக்கின் அநநோக்கிறகஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது— தூது.

தூதாம்—காலத்தோடு பொருநத அது முடிககததக்கவுபாயமறிவானே தூதனுவான். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதறபொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும, அதனுனன்றிப் பிறிதொனறுன முடியுங்காலமவரின அவ்வாறு முடிககவேணடுதலிற காலத்தாறறக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (௬)

௬௮௭. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்

தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. எ

இ-ள். கடன் அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யுமுறைமையறிந்து— காலம் கருதி—அவர்செவ்வி பார்த்து— இடன் அறிந்து—சென்ற கருமஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து— உரைப்பான் தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின்மிக்கான். எ-று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையுந் தன்னரசனிலையுந் தன்னிலையும் நோக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலின் காலமென்றார். இடம் தனக்குத் துணையாவாருடையவிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லுமுத்தரமும் அதற்குப் பின் றான்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற்றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஓலைகொடுத்து நிற்பாரையுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின், அவர்மதந்தோன்றத் தலையென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் தான் வகுத்துக்கூறுவானிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ

இ-ள். வழி உரைப்பான் பண்பு— தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்றுசொல்லுவானிலக்கணமாவது — தூய்மை— பொருள் காமங்களான் தூயனாதலும்— துணைமை—தனக்கு அவ்வமைச்சர் துணையாந்தன்மையும்— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்— இம்மூன்றின்வாய்மை— இம்மூன்றோடுங்கூடியமெய்ம்மையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள் காமங்களைப்பற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்கஃதியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுளிநீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரேதஞ்செய்வரென்றொழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந்தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒடுவின்பொருட்கண் வந்தது.

சுஅகூ. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். கூ

இ-ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லவுரியான்— வடு மாற்றம்

வான வார்த்தையை வாயசோராதஞ்சொலலாத திண்மையையுடையன.எ-று.
தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனறா. வாயசோராவெனக காரியங காரணததுளடக்கபபட்டது. (க)

சுகூ0. இறுதி பயபபினு மெஞசா திறைவற
குறுதி பயபபதாந தூது. க0

இ-ள். இறுதி பயபபினும எஞசாது—அவவாததை தனனுயிாக்கிறுதி தருமாயினும் அதறகஞ்சியொழியாது— இறைவறகு உறுதி பயபபது தூதாம—தன்னரசன் சொலலியவாறே அவனுககு பிருதியை வேறறரசரிடைச் சொலலுவானே தூதனுவான. எ-று.

இறுதிபயபபினுமெனறதனுல, ஏனைய பயததல் சொல்லவேணடாவாயிறறு. இவைமூனறுபாடடாறுந கூறியது கூறுவானதிலக்கணங கூறபபடடது.(க0)

எ0 ம் அதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைசசா அரசரைப பொருநதியொழுகுமாறு. இது, வேநதஙாமபண்புடைமையென மேலே வேணடபபடடமையின, அதினபினவைக்கப்பட்டது.

சுகூக. அகலா தணுகாது தீககாயவார் போல்க
இகலவேநதாச சோநதொழுகு வாா. க

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவாா — மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சோநதொழுகும அமைசசா—அகலாது அணுகாது தீககாயவாா போல்க—அவரை மிகநீஙகுவதும மிகசசெறிவதுஞசெயயாது தீக்காயவாரபோல இடைநிலததிலே நிறக. எ-று.

கடிதின வெருளுநதனமையொனபது தோனற, இகலவேநதொனரு. மிக வகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின அவமதிபபறறித தெறும வேநதாககு, மிகவகலிற குளிர நீககாது மிகவணுகிற சுடுவதாயதீயோடுளதாயதொழிலுவமம பெறபபடடது. (௧)

௬௯௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மனனிய வாககந் தரும. ௨

இ-ள். மனனா விழைப விழையாமை— தமமாற சேரபபடட மன்னர் விரும்புவனவறறைத தாம விருமபாதொழிதல— மனனரான மனனிய ஆககம தரும் — அமைசசாககு அவரானே நிலைபெறற செலவததைக கொடுககும். எ-று.

ஈணடு விழைபவெனறது அவாககுச சிறபபாகவுரியவறறை. அவை நுகரப்படுவன, ஒபபனை, மேனமையெனறிவை முதலாயின. இவறறை ஒபபிறககுசித தாம விழையாதொழியவே, அவவசசநோககியுவநது அவாதாமே எல்லாச்செலவமும் நலகுவொனபது கருதது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற கேடு தருமெனபதாம். (௨)

௬௯௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ௩

இ-ள். போறறின் அரியவை போறறல—அமைசசா தமமைக காக்கக் கருதின அரியபிழைகள தங்கணவாராமற காக்க,—கடிததபின தேறறுதல யாாககும அரிது—அவறறை வநதனவாகக கேட்டு அவவரசா ஐயுறறால அவரைப பினறெளிவிததல யாவாககுமரிதாகலான. எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராறபொறுததறகரிய அறைபோதல, உரிமையொடு மருவல, அருமபொருள வெளவலெனறிவை முதலாயின. அவறறைக காததலாவது ஒருவன சொலலியககால தகுமோவெனறையுறாது தகாதெனறே அவர் அணியவொழுகல. ஒருவாறறாற றெளிவிததாலும கடனகொணடானறேனறப பொருடோனறுமாறுபோலக கணடுழியெலலாம அவை நினைககபபடுதலின, யாாககுமரிதெனறார். இவைமூனறுபாடடானும அது பொதுவகையாற கூறப

சுகூச. செவிசசொலலுஞ சோந்த நகையு மவிததொழுக
லானற பெரியா ரகதது. ச

இ-ள். ஆனற பெரியாரகதது— அமைநதவரசரிருமிருநதால்,— செவிச சொலலும சோநத நகையும அவிதது ஒழுகல—அவாகாண ஒருவனசெவிகக டசொலலுதலையும ஒருவனமுகநோககி நகுதலையுந்தவிாநதொழுதக. எ-று.

சோதல பிறனொடு சோதல. செயதொழுகின, தமகுறறங கணடு செயதன வாகக கொளவரெனபது கருதது. (ச)

சுகூரு. எபபொருளுஞ ஓராா தொடராாமற றபபொருளை
விடடககாற கேடக மறை. ரு

இ-ள். மறை—அரசனுககுப பிறரோடு மறை நிகழவுழி— எபபொருளும ஓராா—யாதொருபொருளையுஞ செவிகொடுததுக கேளாது,— தொடராா— அவனை முடுகி வினவுவதுஞ செயயாது,—அபபொருளை விடடககால கேடக —அமமறைபபொருளை அவனறானே அடககாது சொலலியககாற கேடக. எ-று.

ஓாதறகேறகுமபொருளாயினுமெனபாா, எபபொருளுமெனறாா. மறறு வினை மாறறினகண வநதது. (ரு)

சுகூசு. குறிபபறிநது காலங கருதி வெறுபபில
வேணடுப வேடபச சொலல. சு

இ-ள். குறிபபு அறிநது— அரசனுககுக காரியஞசொலலுஙகால அபபொழுது நிகழகினற அவனகுறிபபினையறிநது,— காலம கருதி— சொலலுதற கேறற காலததையும நோககி,—வெறுபபு இல வேணடிப வேடபச் சொலல — வெறுபபிலவுமாய வேணடுவனவுமாய காரியஙகளை அவனமனம விரும்புமவகை சொலலுக. எ-று.

குறிபபுக் காரியததினகணனறிக காம வெகுளியுளளிடடவறறினிகழ்வுழியும் அதறகேலாக்காலததுஞ சொல்லுதல பயனினறுகலிற குறிபபறிநதுகாலங்கருதியெனறும, அவனுடமபடாதன முடிவுபோகாமையின வெறுபபிலவெனறும, பயனில்லவும பயனசுருஙகியவுஞ செயதலவேணடாமையின வேணடுபவெனறும, அவறறை இனியவாயச சுருஙகி விளஙகிய பொருளவாய சொறகளாற சொலலுகவெனபாா வேடபசசொலலெனறுஙகூறினாா. (சு)

 எ0 ம் அதி.— மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

௬௬எ. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றும்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். எ

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவன வுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றுமபயனில்லாயவற்றைத தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும வந்த சொற்களான, அவற்றின மறு தலைச்சொற்கள வருவிக்கப்பட்டன. வினையானவருதலின வினையென்றும,வறு மைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல் லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநானகுபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற கூறப்பட்டது. (எ)

௬௬அ. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். அ

இ-ள். இளையா இன முறையா என்று இகழார்— இவா எமமினிளையரென றும் எமக்கினன முறையினையுடையரென்றும அரசனையவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும்—அவாமாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகு தல்செயப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிற்கவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவா கடவுட்டன்மை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவா கடவுளருந் தாம மக்களுமாயொழுகுதல். அவவொளியாற் போகக்கப்பட்டவிளமையும முறையுமபற்றி இகழவராயின, தாமும் போக்கப்படுவரென்பது கருத்து. (அ)

௬௬௬. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். ௯

இ-ள். கொளப்பட்டேம என்று எண்ணிக்கொள்ளாத செய்யார்—அரசனுலை யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன விரும்பாதவற்றைச் செய யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவா— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். எ-று.

கொள்ளாதன செய்தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின்றமமை வே றொருவராகக் கருதுவராகலின,முன்னையராகவே கருதியஞ்சியொழுகுவாரைத

துளககறறகாட்சியவொனறா. (க)

எ00. பழைய மெனககருதிப பண்பல்ல செயயுங
கெழுதகைமை கேடு தரும. க0

இ-ள். பழையம எனக் கருதிப பணபு அலல செயயும கெழுதகைமை— அரசனுககு யாம பழையமெனக கருதித் தமககியல்பலலாதவறறைச் செய யுமுரிமை— கேடு தரும்— அமைசசாககுக் கேடடினைப பயககும. எ-று.

அவன் பொறுது செறுமபொழுதின அபபழைமைநோககிக் கணணோடாது உயிரைவௌவுதலான, அவனவேணடாதன செயதறகேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமெனறா. இவைமூனறுபாடடானும பொறுபபொனறு அரசா வெறு பயன செயயறகவெனபது கூறபபடடது. (க0)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூறாமலறிதல். இது, மனனரைச சேர்ந்தொழுகற்கு இனறியமையாததாகலின, அதனபின் வைககபபட்டது.

எ0க. கூறாமை நோககிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர வையக கணி. க

இ-ள். குறிபபுக கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனுற் குறிதத கருமத்தை அவன கூறவேண்டாவகை அவனமுகமானும கண்ணானுநோககி அறியுமமைச்சன— எஞ்ஞானறும மாறா நீர வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும வறறாத நீராறசூழப்படட வையததுளளாாககு ஓராபரணமாம. எ-று.

ஒப்பமுடையனுய எலலாாக்கும் அழகுசெயதலான, வையககணியென்றார். குறிபபும வையமும் ஆகுபெயா. வையததிறகெனபது விகாரபபடடுநின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅு தகதத துணாவானைத
தெயவததோ டொபபக கொளல. உ

இ-ள். அகத்தது ஐயபபடாது உணாவானை—ஒருவனமனத்தினகணிகழவதனை ஐயபபடாது ஒருதலையாகவுணரவலலானை — தெயவததோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெயவததோடொபப ஙனகுமதிகக. எ-று.

உடம்புமுதலியவறறுன ஒவவாறுயினும பிறாகினைததுணருநதெயவததன்

மையுடைமையின, தெயவததோடொபபவெனருர். (உ)

எ0௩. குறிப்பிற குறிபபுணா வாரை யுறுப்பினுள
யாது கொடுததுங கொளல. ௩

இ-ள. குறிபபின குறிபபு உணாவாரை—தமகுறிபபு நிகழுமாறறிநது அத
னுற பிறாகுறிபபதியுநதனமையாரை, — உறுபபினுள யாது கொடுத்தும
கொளல—அரசா தமமுறுபபுககளுள அவா வேணடுவதொனறனைக கொடுத
தாயினும், தமகருத் துணையாகக் கொளக. எ-று.

உணணிகழுநெறி யாவாக்குமொததலின, பிறாகுறிபபறிதறகுத தமகுறிப்புக்
கருவியாயிறறு. உறுபபுககளாவன பொருளும நாடும யானைகுதிரைகளும
முதலிய புறததுறுபபுககள. இதறகுப பிறா முககககுறிபபானே அவர்மனககு
றிபபுணாவாரையெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டாலுங் குறிபபறி
வாரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௩)

எ0௪. குறித்தது கூருமைக கொள்வாரோ டேனை
யுறுபபோ ரனையரால வேறு. ௪

இ-ள். குறித்தது கூருமைக் கொளவாரோடு—ஒருவன் மனததுக கருதிய
வதனை அவனகூறவேண்டாமல அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓரனை
யா—மறறைமாட்டாதாா உறுபபாலொருதனமையாராகவொபபாராயினும,—
வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொளளாதாரொனபதுஉம் ஆயினுமெனபதுஉம அவாயநிலையான வநதன.
சிறநதவறிவினமையின, விலங்கெனனுங்கருததான வேறெனருா. (௪)

எ0ரு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ரு

இ-ள. குறிபபின குறிபபு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்கா
டசியாற பிறாகுறிபபினையுணரமாட்டாவாயின,— உறுபபினுள் கண் என்ன
பயததவோ—ஒருவனுறுபபுககளுட சிறநதகணகள வேறெனனபயனைச் செய்

வன்! எ-று.

முதறகட் குறிபபு ஆருபெயா. குறிபபறிதறகட் டுணையாதறசிறபபுப்பற்றி உயிர்துணாவு கணமேலேறறபபட்டது. அககணகளாறபயனிலலையெனபதாம். இவையிரணடுபாட்டானுங குறிபபறியாரதிறபு கூறபபட்டது. (ஞ)

எ0கூ. அடுததது காட்டும பளிஙகுபோ னெஞசங
கடுததது காட்டு முகம். கூ

இ-ள். அடுத்தது காட்டும பளிஙகுபோல—தனனையடுத்தபொருளது நிறத தைத தானே கொணடுகாட்டும பளிஙகுபோல— நெஞசங கடுததது முகம காட்டும—ஒருவனெஞசததது மிகுததனை அவனமுகந தானேகொணடு காட்டும. எ-று.

அடுததெனபது ஆருபெயா. கடுததெனபது கடியெனனுமுரிச்சொலடி யாயவந்த தொழிறபெயா. உவமை ஒருபொருள பிறிதொருபொருளினபண் பைக கொணடு தோறறுதலாகிய தொழிலபறறி வநதது. (கூ)

எ0எ. முகததின முதுககுறைநத துணடோ வுவபபினுங
காயினுந தானமுந் துறும். எ

இ-ள். உவபபினும காயினும தான முந்துறும—உயிா ஒருவனையுவததலானுங காயதலானுமுறின், தானறிந்து அவறறினகண அதனினமுறபட்டுநிறகுமாக லான,— முகததின முதுககுறைநதது உணடோ—முகமபோல அறிவுமிக்கது பிறிதுணடோ இலலை. எ-று.

உயிாககே அறிவுளளது ஐமபூதஙகளானியனற முகததிறகிலலையெனபாரை நோககி, உயிரது கருததறிநது அஃதுவககுறின மலாநதுங காயவுறிறகருகி யும வரலான, உணடென மறுபபாாபோனறு, குறிபபறிதறகுக கருவி கூறிய வாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக வமையு மகநோககி
யுறறதுணாவாாப பெறின். அ

இ-ள். அகம நோககி உறறது உணாவாாப பெறின — குறையுறுவானும தனமனததைக குறிபபானறிநது தானுறறவதனைத தீாபபாரைப பெறின,— முகம நோககி நிறக அமையும—அவா தனமுகம நோககுமவகை தானும அவ ாமுகநோககி அவவெலலைககணிறகவமையும. எ-று.

உணாவாரெனக காரியநதைக காரணமாக்கிக கூறினாா. அவவெலலையைக் கடநது சொலலுமாயின இருவாககுஞ சிறுமையாமாகலின், அது வேணடாவெ னபதாம். குறையுறுவானியலபு கூறுவாாபோனறு கருவி கூறியவாறு. இவை

மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். கூ

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் — வேந்தர் தந்நோக்கு வேறுபாட்டின்றன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின், — பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையையும் ஏனைக்கேண்மையையும் வேற்றுவேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர் கண்களே சொல்லும். எ-று.

இறுதிக்கட்கண் ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் அவற்றை அவ்வக்குறிகளானறிதல். (கூ)

எக0. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்ல தில்லை பிற. க0

இ-ள். நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல் — யாம் நுண்ணறிவுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர்கருத்தினையளக்குங் கோலாவது — காணுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை — ஆராயுமிடத்து அவர்கண்ணல்லது பிறவில்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத்தளக்குமளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொடு கலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி அல்லக்குங்கோலென்று பாடமோதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசரளக்குங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தன்வெகுளிநோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிகவென்பது கருத்தாக்குவாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் நுணக்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினியல்பையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவன்குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததனபின் வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள். சொலலின தொகை அறிநத தூயமையவா — சொலலின குழுவினை யறிநத தூயமையினையுடையாா — அவை அறிநது ஆராயநது சொலலுக— தாமொனறுசொலலுஙகால அபபொழுதையவையினையறிநது ஆராயநது சொலலுக. எ-று.

சொலலினகுழுவெனவே, செஞசொல, இலககணசசொல, குறிபபுசசொல லென்னும மூவகைசசொலலுமடஙகின.* தூயமை அவறறுள தமககாகாதன வொழிதது ஆவன கோடல. அவையெனறது ஈணடதனளவை. அது மிகுதி, ஒபபு, தாழவென மூவகைதது. அறிதல தமமொடு தூககியறிதல. ஆராயதல இவவவைககடசொலலுங்காரியம இது, சொலலுமாறிது, சொனனால அதன் முடிவிதுவெனறு இவையுளளிட்டனவாராயதல. (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல, குறிப்புச்சொலலெனபனவறறை முறை யே வடநூலாா அபிதை, இலககிணை, வியஞசனாவிருததியெனபா.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிநத நனமை யவா.

இ-ள். சொலலின நடை தெரிநத நனமையவா — சொறகளினடையினை ஆராயநததறிநத நனமையினையுடையாா்—இடை தெரிநது நன்கு உணர்நது சொலலுக— அவைககண ஒனறுசொலலுஙகால அதனசெவவியையாராயந தறிநது வழுபபடாமல மிகவுநதெளிநதுசொலலுக. எ-று.

சொறகளினடையாவது அமமூவகைச சொலலுமசெமபொருள், இலக்கண பபொருள, குறிபபுபபொருளெனனும் பொருளகளைப பயககுமாறு. செவவி கேட்டறகண விருபபுடைமை. வழு சொலவழுவும பொருளவழுவும. இவையி ரண்டுபாட்டானும ஒனறுசொலலுஙகால அவையறிநதே சொலலவேண்டுமெ னபது கூறபபடடது. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொலலின

வகையறியார வலலதூஉ மில. ௩

இ-ள். அவை அறியார சொலலல மேறகொளபவா சொலலின வகை அறி யார—அவையினதளவையறியாது ஒனறு சொலலுதலைத தமமேறகோளவார அசசொலலுதலினகூறுபாடும அறியார,— வலலதூஉம இல— கறறு வலல தொனறும அவாககிலலை. எ-று.

அமமூவகைசசொறகளால வருஞ சொலலுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவு வகைமைபறறி வருதலாற சொலலினவகையறியாரெனறும, இஃதறியார யாது மறியாரெனறு எலலாராலுமிகழபபடுதலின வலலதூஉமிலலெனறுங்கூறினா. இதனால அவையறியாககால வருங்குறறங கூறபபட்டது. (௩)

௭௧௪. ஒளியாாமுன் ஒளளிய ராதல வெளியார்முன
வான்சுதை வண்ணங கொளல. ௪

இ-ள். ஒளியாாமுன ஒளளியா ஆதல— அறிவாலொளளியார அவைக்கட டாமுமொளளியராக,— வெளியாாமுன வானசுதை வணணம கொளல— ஏனைவெளளைகளவைககட் டாமும வாலியசுதையினிறத்தைக கொளக. எ-று.

ஒளளியாரெனறது மிககாரையும ஒததாரையும. அது விகாரத்தால ஒளியா ரென நின்றது. ஒள்ளியராதல தநநூலறிவுஞ சொலவனமையுநதோனற விரி த்தல. அவையறியாத புலவரை வெளியாரெனறது, வயிரமினமையை வெளி றென்னும வழககுபபறறி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும வெணமையுடை யராகவென்பார, வானசுதைவணணங்கொளலெனறா. அவையளவறிநதார செய்யுநதிறம இதனாறறொகுததுககூறபபட்டது. முனனா விரிததுக் கூறுப.

௭௧௫. நன்றென்ற வறறுளளு நன்றே முதுவருண
முந்து கிளவாச செறிவு. ௫

இ-ள். நன்று எனறவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிற ப்பிததுச் சொல்லபபட்ட குணஙகளெலலாவற்றுள்ளும் நனறே—முதுவருள் முநது கிளவாச செறிவு—தமமின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன் றனைச சொலலாதவடககம். எ-று.

தாழ்குறைவும் அவாமிகுதியும் முந்துகிளந்தாற்படுமிழுக்கும் இளவாக்காலே யது நன்மையும் அறிந்தேயடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவ றறுள்ளுநனறென்றா. முனகிளததலையே விலக்கினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளததலுமாமென்பது பெறறும். இதனுன மிககாரவைக்கடசெய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (௫).

எகக. ஆற்றி னிலைதளாந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணாவாா முன்ன ரிழுக்கு. கூ

இ-ள். ஆற்றின் நிலை தளாந்தற்று—வீடெய்தறபொருட்டு நன்னெறிக்கணின் றுனொருவன அந்நெறியினின்றும் நிலை தளாந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்— வியன் புலம் ஏற்று உணாவாா முன்னா இழுக்கு—அகன்ற நூற்பொருள்களையுட்கொண்டு அவற்றின்மெய்ம்மையுணரவல்லாரவைக்கண வல்லானொருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல். எ-று.

நிலைதளாந்து வீழ்தல் உரனென்னுந் தோட்டியானோாந்துயகாத்தொழுகியான பினனிழுக்கிக்கூடாவொழுக்கத்தனுதல். பயனிழததலேயனறி இகழவும் படுமெனபதாம். இதனுன் அதன்கணிழுக்கிடவழிப்படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

எகஎ கற்றறிந்தாா கலவி விளங்குங் கசடறச
சொற்றெரிதல வல்லா ரகதது. எ

இ-ள. கசடு அறச சொற்றெரிதல வல்லாரகதது— வழுப்படாமற சொற்களை யாராயதலவல்லாரவைககட சொலலின,— கற்று அறிந்தார கலவி விளங்கும — பலநூல்களையுங்கற்று அவற்றினுய பயனையறிந்தாரது கலவி யாவாக்கும விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொலலினெனபது அவாயநிலையான வந்தது. ஆணடே சொலகவென்பதாம்.

எகஅ. உணாவ துடையாாமுற சொலலல வளாவதன்
பாத்தியு ணீாசொாிந் தற்று. அ

இ-ள. உணாவது உடையாாமுன சொலலல—பிறருணாததலினறிப பொருளகளைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைககட கற்றா ஒன்றனைச சொலலுதல்—வளாவதன பாத்தியுள நீா சொாிந்தற்று—தானே வளாவதொரு பயிா நின்ற பாத்திககண நீரினைச சொாிந்தாற்போலும். எ-று.

தானேயும வளாதற்குாிய கலவி மிக வளருமெனபதாம், இவையிரணடுபாட்டானும ஒத்தாரவைக்கண் எவவழியுஞ்சொல்லுகவெனபது கூறப்பட்டது.

எகக. புலலவையுட பொசசாந்துஞ் சொலலற்க கலலவையு
ணன்கு செலசசொல்லு வாா. கூ

இ-ள. நலலவையுள் ஙனகு செலச சொலலுவாா—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நலலபொருளகளை அவாமனஙகொளளச சொலலுதறகுரியாா — புலலவையுள பொச்சாநதும் சொலலறக—அவையறியாத புலலாிருநதவவைககண அவறறை மறநதுஞ்சொலலாதொழிக. எ-று.

சொல்லின, தம்மவையறியாமையை நோக்கி நலலவையும், பொருளறியாமையாற புல்லவைதானும் இகழதலின, இரணடவைக்குமாகாரெனபது கருதி பொச்சாந்துஞ்சொல்லறகவென்றாா. (கூ)

உஎ

உகூ0 எஉ ம் அதி— அவையஞ்சாமை.

எஉ0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். க0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மினத்தரல்லாதாரவைககண் ஒன்றனையுஞசொல்லற்க,—அஙகணத்துள உக்க அமிழ்தறறு—சொலலின, அது தூயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொக்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைதொழிறபெயா முனனினறு பின்னெதிாமறையல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல" எனபதுபோனினறது. சொலலின அதுவெனபன அவாய்நிலையான வநதன. பிறரெலலாங் கொளலெனபதனைத தொழிறபெயராக்கியுரைத்தாா, அவா அத்தொழில அமிழ்தெனனும பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிறறிலா. சாவாமருநதாதலறிநது நுகாவாாகையினும்படாது அவவங்கணததுக்குமியைபினறிகெட்டவாறு தோனற, உக்கவமிழதெனறாா. அசசொறபயனில்சொல்லாமெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாட்டானும் தாழநதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞசொலலறகவெனபது கூறப்பட்டது. (க0)

எஉ ம அதி— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொலலுதறகுரிய அவையினையறிநது சொலலுஙகால அதறகஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோராா சொலலின்

இ-ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார்—கற்றுவல்லவவை, அல்லா வவையென்னும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங் கால் அச்சத்தான் வழுப்படச்சொல்லார்—சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய் மையவர்—சொல்லின்றொகையெல்லாமறிந்த தூய்மையினையுடையார். எ-று.

இருந்தாராது வன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. வல்லவையென்பதற்குத் தாங்கற்றுவல்ல நூற்பொருள்களையென்றுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென் பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின்றொகை, தூய்மையென்பனவற்றிற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லு வார். உ

இ-ள். கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவார்—கற்றாரெல்லாரினும் இவர் நன்குகற் றாரென்று உலகத்தாரால் சொல்லப்படுவார்—கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல் லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளும் வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவரென் பதாம். (உ)

எகூ ம அதி.— அவையஞ்சாமை. உ௩௧

எஉ௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய ரவையகத் தஞ்சா தவர். ௩

இ-ள். பகையகத்துச் சாவார் எளியர்—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வல்லார் உலகத்துப் பலர்,—அவையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் — அவையி டையஞ்சாது புகுந்து சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனோடுங்கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாது சிறப் புக்கூறப்பட்டது. (௩)

எஉ௪. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற மிக்காருண் மிக்க கொளல். ௪

இ-ள். கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லி—பல்நூல்களையுங்கற்றாரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளுமாற்றாற் சொல்லி—தாம் கற்ற மிக்க

மிகாருள் கொளல—அவற்றின் மிக்கபொருள்களை அமமிக்ககற்றுரிடத்ததறி ந்துகொள்க. எ-று.

எல்லாம ஒருவாககுக் கறறல கூடாமையின வேறுவேறுய கலவியுடையார் பலரிருந்த அவைககட டாஙகறறவற்றை அவாககேறபச சொல்லுக, சொல லவே, அவரும அவையெல்லாஞ்சொல்லுவராகலான, ஏனைககறகப்பெறுதன கேட்டறியலாமென்பதாயிறறு. இதனுல அதனதொருசாபயனகூறப்பட்டது.

எஉரு. ஆறறி னளவறிநது கறக வவையஞசா
மாறறங கொடுததற பொருட்டு. ரு

இ-ள். ஆறறின அளவு அறிநது கறக— சொல்லிலக்கணநெறியானே அளவைநூல அமைசசா உடபட்டுக கறக,—அவை அஞசா மாறறம கொடுதத றபொருட்டு —வேறறுவேநதரவையிடையஞசாது அவா சொல்லிய சொறகு உததரஞ்சொல்லுதறபொருட்டு. எ-று.

அளவைநூல சொன்னூல கற்றே கறகவேண்டுதலின, அதறகஃதாறெனப் பட்டது. அளககுங கருவியை அளவெனருா, ஆருபெயரான. அவாசொல்லி வெல்வதொருசொற் சொல்லலாவது நியாயதது வாத செறப விதண்டைகளும் சல சாதிகளும முதலிய கறறுாககேயாகலின, அவற்றைப பிழையாமற கறக வென்பதாம. இதனுல அதனகாரணங கூறப்பட்டது. (ரு)

எஉசு. வாளொடென் வனகண்ண ரல்லாாககு நூலொடெ
னுணணவை யஞசு பவாககு. சு

இ-ள். வனகணணரல்லாாககு வாளொடு என—வனகணமையுடையரல்லா தாாககுவாளோடெனனவியைபுணடு,—நுணணவை அஞசுபவாககு நூலொடு என—அதுபோல நுணணியாரதவையையஞசுவாாககு நூலோடெனனவியை புணடு. எ-று.

இருநதாரது நுணமை அவைமேலேறறப்பட்டது. நூறகுரியரல்லரென்ப தாம. (சு)

எஉஎ. பகையகத்துப பேடிகை யொள்வா ளவையகத
தஞசு மவன்கறற நூல். எ

உகக. எங ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒளவாள்— எதியபபிம பகைநிவண அதனையஞசும பேடி பிடிதத கூர்வாளையொக்கும்— அவையகத்து அஞசும

வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண அதனையஞ்சுமவன கறறநூல். எ-று.

பேடி பெண்ணியலபுமிக்கு ஆணியலபுமுடையவள். களமும் வாய்ததத தாலும நனருயிருநததேயாயினும் பிடிததவள்குறறததால் வாள சிறபபினரு யினறபோல, அவையும வாயததத தாலும நன்ருயிருநததேயாயினும கறற் வனகுற்றத்தால் நூல் சிறபபின்ருயிறறு. (எ)

எ௨அ. பலலவை கறறும் பயமிலரோ நலலவையு
ணன்கு செலசசொலலா தாா. அ

இ-ள். நல்லவையுள் நனகு செலச சொலலாதாா—நல்லாிருநதவவைக்கண நல்லசொறபொருளகளைத தமமசசததான அவாக்கேறகச சொலலமாட்டாதாா — பலலவை கறறும பயம இலரோ— பலநூலகளைக கறருராயினும உலகி ற்குப பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாாமுறசொலலாமையிற கலவியினுணமையறிவாாிலலையெனபதாம். இனிப் பயமிலரொனபதறகுக கலவிப்பயனுடையரலலரொன துரைபபாருமுளா.

எ௨கூ. கலலா தவரிற கடையெனப கறறறிநது
நலலா ரவையஞ்சு வாா. கூ

இ-ள். கறறு அறிநதும நல்லா அவை அஞ்சுவாா—நூலகளைக் கறறவை தமம அவறருறபயனறிநதவைத்தும நலலாாிருநத அவையினையஞ்சி ஆணடுச சொலலாதாரை—கலலாதவரின கடை எனப—உலகததாா கலலாதவாினும கடையரொனறு சொலலுவா. எ-று.

அககலவியறிவுகளாற பயனருமுமெயதாது பிறரையெயதுவிப்பதுஞ்செய யாது கலவிததுனபமேயெயதியிறறலின, கலலாதவரிறகடையென உலகமபழி ககுமென்பதாம. (கூ)

எ௩0. உளரொனினு மிலலாரொ டொபபர் களனஞ்சிக்
கறற செலசசொலலா தார். ௧0

இ-ள். களன அஞசிக கறற செலச சொலலாதாா— அவைககளத்தையஞ் சித் தாங்கறறவறறை அதறகேறகச சொலலமாட்டாதாா,— உளா எனினும இல்லாரொடு ஒபபா — உயிா வாழுகினருராயினும, உலகததாராலெணணபப டாமையின இறநதாரோடொபபா. எ-று.

ஈணடுக களனெனறது ஆணடிருநதாரை. இவையைநதுபாட்டானும் அவை

யஞ்சுவாரதிழ்பு கூறபபட்டது. (௬௦)
அங்கவியலில அமைசசியல் முற்றிறறு.

எச ம அதி. — நாடு.

இனி அவ்வரசனாலும அமைச்சனாலுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கஙகட்கு இனறியமையாச சிறப்பிற்றாய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறுகினறார்.

எகூக. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச
செலவருஞ சேர்வது நாடு. க

இ-ள். தளளா விளையுளும— குனறாத விளையுளைச் செயவோரும் — தக்காரும— அறவோரும் — தாழவு இலாச செலவரும—கேடிலலாத செலவ முடையோரும— சேர்வது நாடு— ஒருஙகு வாழவதே நாடாவது. எ-று.

மறறையயாதிணைபபொருளகளோடுஞ் சோதறசெறுதிலோடும் இயையாமை யின, விளையுளெனபது உழவாமேனினறது. குனறாமை எலலாவுணவுகளும நிறையவுளவாதல. இதனான வாழவாாககு வறுமையினமை பெறபபட்டது. அறவோர துறநதோர, அநதணாமுதலாயினார். நறறவஞசெயவாாககிடாதவ ஞசெயவாாககுமஃதிடமெனறார பிறரும. இதனால அழிவினமை பெறபபட்டது. கேடிலலாமை வழஙகததொலையாமை செலவா கலததினுங காலின் அருமபொருட்கும வணிகா. இதனால அரசனுககும வாழவாாககும பொ வாயததல பெறபபட்டது. (க)

எகூஉ. பெருமபொருளாற் பெட்டகக தாகி யருஙகேட்டா
லாறற விளைவது நாடு. உ

இ-ள். பெருமபொருளால பெட்டககது ஆகி — அளவிறநத பொருளுடை மையாற பிறதேயததாராலும விரும்பததககதாய — அருஙகேட்டால ஆறற விளைவது நாடு—கேடினமையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறபபுப பொருளகளது பணமைமேலும தனிததனி அவறறின மிகுதி மேலும் நினறது. கேடாவ து மிகுகபெயல, பெயலினமை, எலி, விட்டில, கிளி,

அரசணமையெனறிவறுன வருவது. "மிககபெய லோம்பெய லின்மையெலி விட்டிலிளி— யககணர சனமையோ டாறு." இவறறை வடநூலா ரதிக ளெனப. இவறறுண முன்னையவறறினமை அரசனறததாலும், பின்னையதின மை அவனமறததாலும், வரும். இவ்வினமைகளான மிகவிளைவதாயிறறு.(உ)

எகங. பொறையொருங்கு மேலவருங்கால் றாங்கி யிறைவற கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. ௩

இ-ள். பொறை ஒருஙகு மேலவருஙகால தாஙகி—பிறநாடுகள பொறுத்த பாரமெல்லாம ஒருஙகே தனகணவருஙகால அவறறைத தாங்கி — இறைவ றகு இறை ஒருஙகு நேர்வது நாடு—அதனமேறறன்னரசனுககு இறைபபொ ருண்முழுதையும உடம்படடுக கொடுபபதே நாடாவது, எ-று.

பாரஙகள மககட்டொகுதியும் ஆனெருமைமுதலிய விலஙகுத்தொகுதியும். தாஙகுதல் அவை தததநதேயத்துப பகை வநதிறுததாக, அரசுகோல் கோடி யதாக, உணவினமையானுகத தனகண வநதால் அவவததேயஙகளைப்போல இனிதிருபபச் செயதல். அசசெயலால் இறையைக குறைபடுததாது தானே கொடுபபதென்பார், இறையொருஙகுநேர்வதென்றார். (௩)

உ௪௪ எ௪ ம அதி— காரம். நாடு.

எகச. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் சேரா தியலவது நாடு. ௪

இ-ள். உறு பசியும— மிகக பசியும—ஓவாப பிணியும—நீங்காத நோயும் —செறு பகையும் சேராது—புறததுநினறுவநதழிவுசெயயும பகையுமினறி —இயல்வது நாடு— இனிது நடபபதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும ஆறறவினைதலானும சேராதாயிறறு. ஓவா பபிணி தீக காற்று மிககுளிர் வெபபங்களும அகரபபடுமவறறது இமையு மினமையிற சேராதாயிறறு. செறுபகை அரசனுறறலும நிலைபபடையும அட வியும அரணுமுடைமையிற சேராதாயிறறு. (௪)

எகரு. பலகுழுவும் பாழ்செயயு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும் கொலகுறும்பு மிலலது நாடு. ரு

இ-ள். பல குழுவும் — சஙகேதவயத்தான மாறுபடடுக் கூடும பலகூட டமும்—பாழ செயயும உடபகையும—உடனுறையாநினறே பாழாகச செய்யு முட்பகையும—வேநது அலைககுமகொல குறும்பும இலலது நாடு—அளவுவந

ரால் வேந்தனையலைக்குங்கொலைவினைக் குறும்பருமில்லாததே நாடாவது. எ-று.
இனி
சங்கேதம் சாதிப்பற்றியும் கடவுட்பற்றியும் பலர்க்குளதாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பார், கள்வர், குறளை கூறுவார் முதலிய மக்களும் பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர். இம்மூன்றும் அரசனாலும் வாழ்வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

௭௩௬. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை. ௬

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவரால் கெடுதலறியாததாய்— கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்றா நாடு— அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுந்தன்வளங் குன்றாத நாட்டினை— நாட்டின் தலை என்ப— எல்லாநாட்டினுந்தலையென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அறியாத குன்றாதவென்னும் பெயரெச்சங்களின் ஈறுநிலைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. கேடறியாமை அரசனுறநெறியாலுங் கடவுட்பூசையறங்களென்றிவற் றது செயலாலும் வரும். வளம் ஆகரங்களிற்படுவனவும் வயலின்றண்டலையினும் விளைவனவுமாம். குன்றாமை அவை செயற்வேண்டாமல் இயல்பாகவே யுளவாயும் முன்னீட்டப்பட்டுக் குறைவறுதல். இவையாற்பாட்டாலும் நாட்டிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (௬)

௭௩௭. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. ௭

இ-ள். இருபுனலும்— கீழ்நீர் மேனீரென்னப்பட்ட தனகணீரும்— வாய்ந்த மலையும்— வாய்ப்புடைத்தாய மலையும்— வருபுனலும்— அதனினின்றும் வருவதாய நீரும்— வல்லரணும்— அழியாத நகரியும்— நாட்டிற்கு உறுப்பு— நாட்டிற்கவயவமாம். எ-று.

ஈண்டுப் புனலென்றது தூரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றுள் வானம் வறப்

பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தன்வளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழ்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (௭)

எ௩அ. பிணிபின்மை செலவம விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. அ

இ-ள். பிணியினமை செலவம விளைவு இனபம எமம இவவைநது—நோயி னமையுஞ செலவம விளைதல இனபம காவலெனறிவையுடைமையுமாகிய இவ வைநதினையும— நாட்டிறகு அணி எனப — நாட்டிறகழகெனறுசொலலுவா ரலோா. எ-று.

பிணியினமை நிலநலத்தான வருவது. செலவம மேறசொலலியன. இனபம் விழவும வேளவியுஞ சானறோருமுடைமையானும, அகாவனவுடைமையானும, நிலநோகளது நனமையானும,வாழவாாகது உணணிகழவது. காவலெனவே அர சனகாவலும் வாழவோாகாவலும அரணகாவலுமடஙகின. பிறதேயஙகளிலுள ளாரும விழைநது பின அவவுளளாமைககேதுவாய அதனழகு இதனறகூற பபட்டது. (அ)

எ௩௯. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. ௯

இ-ள். நாடா வளததன நாடு எனப—தங்கணவாழவாா தேடி வருநதாமல அவாபாறறுனேயடையுஞ செலவததையுடையவறறை றலோா நாடெனறு சொலலுவா,—நாட வளம தரும் நாடு நாடு அலல—ஆதலாற றேடிவருநதச செலவமுடைவிககும நாடுகள நாடாகா! எ-று.

நாடுதல இருவழியும வருத்ததினமேனினறது. பொருளசெயவாாக்குமஃ திடமெனறா பிறரும. றலோாவிதிபறறி ஏதிாமறைமுகததாறகுறறஙகூறிய வாறு. இவவாறனறி எனபவெனபதனைப பினனுமகூட்டி இருபொருளபடவுரை பபின, அனுவாதமாம. (௯)

எ௪0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை விலலாத நாடு. ௧0

இ-ள். வேநது அமைவு இல்லாத நாடு—வேநதனோடு மேவுதலிலலாத நாடு —ஆஙகு அமைவு எயதியக் கணணும பயம் இனறே— மேறசொலலியகுண ஙகளெலலாவறறுனும நிறைநதிருநததாயினும அவறறுற பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேநதமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டனபுடையராதலும் அவன்றான் இவாமாட்டருளுடையனாதலும அடஙகின. அவையிலவழி வாழவோாினமை யின், அவறறுறபயனினமையிறறு. இவையிரணடேபோட்டானும் அதனகுறறத்

எழு ம் அதி. — அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவராற்றெல்லுவர்தமி அஞ்தனக்கும அரசனறனக்கும ஏமமாதறசிறப்புப்பற்றிப பிரிதோரங்கமாக வோதப்பட்ட அரண இவ்வதிகாரத்தாறகூறுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற
போற்று பவர்கரும் பொருள். க

இ-ள். ஆறறுபவர்க்கும அரண் பொருள—மூவகையாறறலுமுடையாரயப பிறர்மேறசெலவார்க்கும் அரண சிறநதது,—அஞ்சித தறபோற்றுபவர்கும (அரண) பொருள — அவையினறித தமமேலவருவார்க்கஞ்சித தன்னையேய டைவார்க்கும அரண சிறந்தது. எ-று.

பிறர்மேறசெலலுங்கால உரிமை பொருண்முதலியவற்றைப பிறனொருவன் வௌவாமல வைத்துச் செலலவேண்டுமாகலானும், அப்பெருமை கொல்லாதி றுதிவந்துழிக் கடனடைகலத்தார்போனறு ஏமங்காணுதிறுவராகலா னும், ஆறறுபவர்க்கும போற்றுபவர்க்கும அரண பொருளாயிற்று. அரணில வழி அழியும்பாலராகலின், அவரை முறக்கூறினார். இதனால அரணினது சிறப புக்கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள். மணி நீரும மண்ணும மலையும அணிநிழறகாடும உடையது அரண —மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும வெளியிடையிலமும மலையும குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணுவது. எ-று.

எஞ்ஞான்றும வறாத நீரெனபார மணிநீரென்றும, நீருநிழலுமிலலா மரு நிலமெனபார மண்ணென்றும், செறிந்த காடெனபார அணிநிழறகாடென்றுங் கூறினர். மதிறபுறத்ததமருநிலமபகைவர் அரணபற்றாமைப்பொருட்டு. நீரரண,

நிலவரண, மலையரண, காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நா னகரணுஞ்சூழப்படுவது அரணெனபதாம். (உ)

எசக. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல். ௩

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு — உயர்ச்சியும் அகலமுந் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின மிகுதியையுடைய மதிலை — அரண் என்று உரைக்கும் நூல் — அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

அமைவு நூலெனபன ஆகுபெயர். உயர்வு எணியெய்தாதது. அகலம் புறத் தோக்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும். திண்மை கல்லிட்டிகைகளாற்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளான அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன "வளைவிற் பொறியு மயிற் செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும—பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்— காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுங்— தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புங்—கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு—மைய வி — மதி— அரண். உ.கஎ

வித் தலாமுங் கைபெயர் ஊசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு— மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற் கணையமுங— கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூல மும்"* எனறிவை முதலாயின. (௩)

எசச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண். ௪

இ-ள். சிறுகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—தன்னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது. எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையெனறிவற்றுள் ஏற்பனவுடைத்தாதலபற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் கலிவின்றியிருத்தலபற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழித்துமென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவலூக்கமொழிதலபற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றுங்கூறினார். (௪)

எசரு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண். ரு

இ-ள். கொளற்கு அரிதாய்— புறத்தாரால் கோடற்கரிதாய் — கொண்ட கூழ்த்தாகி— உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய்,— அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போர்நிலைக்கெளிதாய நீர்மையையுடையதே அரணாவது. எ-று.

கோடற்கருமை இன்ன இடங்களாலும் பொறிகளாலும் இடங்கொள்ளுதற் கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகர்பபனவு முடங்கின. நிலைக்கெளிதாநீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாயுதமுதலிய புறத் தார்மேலெளிதிற்சேறலும், அவர் விட்டன அகத்தார்மேற்செல்லாமையும், பதணப்பரப்பும் முதலாயின. (ரு)

எசசு. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண். சு

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய் —அகத்தோர்க்கு வேண்டும்பொருள் களெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய் —இடத்து உதவும் நல்லாள் உடையது அரண்— புறத்தோரால் அழிவெய்துமெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகையு தவிக்காக்கும் நல்வீரரையுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

அரசன்மாட்டன்பும் மானமும் மறமும்சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குண ங்களுடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (சு)

எசஎ. முற்றியு முற்றா தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். முற்றியும் —புகலொடு போக்கொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்— முற்றாது எறிந்தும்— அங்ஙனஞ்சூழாது நெகிழ்ந்தவிடனோக்கி ஒருமுகமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதும்;— அறைப்படுத்தும்,—அகத்தோரை அவர்தெளிந்தோரைவிட்டுக் கீழறுத்துத் திறப்பித்தும்—பற்றற்கு அரியது அரண்— புறத்தோரால் கொள்ளுதற்கரியதே அரணாவது. எ-று.

இமமூனறுபாயததளளும முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும, ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறறுறறி முற்றி யவரையும பறறுறறிப
பற்றியா வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி முறறியவரையும—தானபபெருமையாற சூழதலவல லராய வநது சூழநத புறததோரையும — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது அரண—தனனைபபறறியவகததோா தாம பறறியவிடம விடாதே நினறு பொருது வெலவதே அரணுவது. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை பறறின்கணணேயாறறியெனவிரியும். பறறு ஆகுபெயா. வெலவதென உடையாாதொழில அரணமேனினறது. பெருமபடையா னைச சிறுபடையான பொருதது நிறகுநதுணையேயனறி வெலலுமியலபினதெ ன்பதாம. இதறகுப பிறிதுரைபபாருமுளா. இவையேழுபாடடானும அதனி லக்கணஙகூறப்பபடடது. (அ)

எசகூ. முனைமுகதது மாறறலர் சாய வினைமுகதது
வீறெய்தி மாணட தரண். கூ

இ-ள. முனைமுகதது மாறறலா சாய வினைமுகதது வீறு எயதி—போாதொடஙகினவளவிலே பகைவா கெடுமவணணம அகததோாசெயயும வினைவேறு பாடுகளான வீறுபெறறு—மாணடது அரண—மறறும வேண்டுமாடசியையு டையதே அரணுவது. எ-று.

தொடககததிற கெடடாா பினனுஙகூடிபபொருதல கூடாமையின, முனைமு கததுசசாயவெனறா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடஙகியபோரி னையறிநது எயதல, எறிதல, குததுதல, வெடடுதலெனறிவை முதலாயின வினை களுள அதனைச சாயபபன செயதல. மறறுமவேணடுமாடசியெனறது புறத தோரறியாமற புகுதல போதல செயதறகுக கணட சுருஙகைவழி முதலாயி னவுடைமை. (கூ)

எகூ0. எனைமாடசித் தாகியக கண்ணும வினைமாட்சி
யிலலாாக ணிலல தரண. க0

இ-ள. அரண—அரண,—எனைமாடசிதது ஆகியககணணும— மேறசொல லப்படட மாட்சியெலலாமுடைததாயவிடததும,—வினைமாடசி இலலாாகண இலலது—வினைசெயதறகண் மாடசியிலலாதாா மாடடு அவையிலதாம். எ-று.

வாளாவிருததலும அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெலலாம் அடஙக வினைமாடசியிலலாரெனறும, ஏறறவினையையளவறிநதுசெயது காவா க்கால அமமாட்சிகளாற பயனினறியழியுமெனபாா அவையுடைததனறென

றுவ கூறினா. இவையிரண்டுபாட்டானும காபபாளாயினறியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (௬0)

எகூ ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப பெரும்பான்மையும் நாட்டானும அரணும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச செயதலினறிறம இவவதிகாரததாற கூறுகின்றா.

எருக. பொருளல லவரைப பொருளாகச செயயும
பொருளலல திலலை பொருள். க

இ-ள. பொருள அலலவரைப பொருளாகச செயயும பொருளலலது—ஒரு பொருளாக மதிககபபடாதாரையும மதிபபடுவாராகச செயயவலல பொருளையொழிய—பொருள இலலை—ஒருவனுககுப பொருளாவதிலலை. எ-று.

மதிககபபடாதாா அறிவிலாதாா, இழிகுலததாா. இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. மதிககபபடுவாராகச செயதல அறிவுடையாரும் உயாகுலததாரும அவாபாறசெனறு சிறகப பணணுதல. அதனால ஈட்டபபடுவது அதுவே பிறிதிலலையெனபதாம. (க)

எருஉ. இலலாரை யெலலாரு மௌளுவா செலவரை
யெலலாருஞ செயவா சிறபபு. உ

இ-ள். இலலாரை எலலாரும எளளுவா—எலலாநனமையுமுடையராயினும பொருளிலலாரை யாவருமிகழவா,— செலவரை எலலாரும சிறபபுச செயவா— எலலாததீமையுமுடையராயினும அஃதுடையாரை யாவருமுயரசசெயவா. எ-று.

உயரசசெயதல தாமதாழநது நிறறல. இகழததககணணும தாழததககண்ணும் பகைவா, நட்டாா, நொதுமலரெனனும் மூவகையாருமொததலின, யாவருமெனறாா. பினனுமகூறியது அதனைவலியுறுததறபொருட்டு. (உ)

எருந. பொருளெனனும பொயயா விளகக மிருளறுககு
மெண்ணிய தேயததுச சென று. ந

இ-ள. பொருள எனனும பொயயா விளககம—பொருளெனறு எலலாரா

ஞுஞசிறபபிககபபடும நநதாவிளககு— எஃஙணிய தேயததுச சென று இருள
அறுககும—தனனைச செயதவாககு அவா நினைதத தேயததுச சென று பகை
யென றுமிருளைக கெடுக்கும. எ-று.

எலலாாககும எஞஞானறும நினறியமையாததாய வருதலபறறிப பொய
யாவிளககமென றும, ஏனைவிளககோடு இதனிடை வேறறுமைதோனற எணணி
யதேயததுசசெனறென றுங கூறினா. ஏகதேசவுருவகம. இவைமூனறுபாட்
டானும் பொருளது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௩)

எருச. அறனீனு மினபமு மீனுந திறனறிநது
தீதினறி வநத பொருள. ௪

இ-ள. திறன அறிநது தீது இனறி வநத பொருள— செயயுந திறததினை
யறிநது அரசன கொடுஙகோனமையிலலாக உளதாயபொருள— அறன ஈனும
இனபமும ஈனும்— அவனுககு அறததையுஙகொடுககும, இனபததையுஙகொ
டுக்கும். எ-று.

செய்யுந்திறம் தான பொருளசெயதறகுரிய நெறி. இலலாகவெனபது இன்
றியெனத திரிநதுநினறது. செஙகோலனென்று புகழபபடுதலானும கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெயதலானும் அறனீனுமென றும், கெடுங்காலமின்று
துய்க்கபபடுதலான இன்பமுமீனுமென றுஙகூறினர். அதனுன் அததிறததானீ
ட்டுகவென்பதாம். (௪)

எருரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாககம்
புலலாா புரள விடல. ௫

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள ஆக்கம— தாஙகுடி
களை மாட்டுச செயயுமருளோடும் அவா தமமாட்டுச செயயுமனபோடுங்கூடி
வாராத பொருளீட்டததை— புலலாா புரள விடல— அரசா பொருநதாது
கழியவிடுக. எ-று.

அவறறோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல. அவவாறு 'வாராத
பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணீாபோலச செயதானையுங்கொணடிறததலின,
அதனைப் புலலாதொழியாது புரளவிடலென றுங்கூறினா. (௫)

எடுசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் ஞென்னார்த
தெறுபொருளும வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும—உடையாரினனமபிற ருனேவநதுறற பொருளும — உலகு பொருளும— சுஙகமாகிய பொருளும — தன ஒனனாத தெறு பொருளும — தனபகைவரைத திறையாகககொளளுமபொருளும—வேநதன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருளகள. எ-று.

உறுபொருள வைததாரிறநதுபோக நெடுஙகாலம நிலததினகடகிடநது பின கணடெடுததது உம், தாயததார பெறுதது உமாம. சுஙகம கலததினுங காலி னும் வரும பணடஙகடகிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும பொருளென விரியும. ஆதிலொனரொழியவும உரியன கூறியவாறு. இவைமூ னறுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறபபடடது. (சு)

எடுஎ. அருளெனனு மன்பின குழவி பொருளென்னுஞ்
செலவச செவிலியா லுணடு. எ

இ-எ. அனபு ஈன அருள எனனும குழவி—அனபினலீனப்பட்ட அருளெ னனுங்குழவி— பொருள எனனும செலவச செவிலியால உணடு — பொரு ளெனறு உயாததுசசொலலபபடுஞசெலவததையுடைய செவிலியான்வளரும. எ-று.

தொடாபுபறறுதே வருததமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுபறறிச் செல்லுமனபு முதிாநதழி உளதாவதாகலின அதனே அனபீனகுழவியெனறும, அது வறியாாமேறசெலவது அவவறுமை களேயவலலாககாதலிற பொருளே அதறகுச செவிலியெனறும, அஃது உலகிறசெவிலியாபோலாது தானேயெல லாபபொருளுமுதவி வளாத்தலிற செலவசசெவிலியெனறுங கூறினா. (எ)

எடுஅ. குன்றேறி யானேபபோா கண்டறறு றன்கைததொன்
றுண்டாகச செய்வான் வினே. அ

இ-ன். தன கைதது உணடாக ஒனறு செயவான வினே—தன கையதாகிய பொருளுணடாக ஒருவினேயையெடுததுக்கொணடான அதனேச் செயதல— குனறு ஏறி யானேப்போர் கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானேப போராக் கணடாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானென றதனுறபெறறும். குன்றேறியான அச்சமும வருததமுமினறி நிலததிடை யானையும யானையும பொருபோரைத தானினிறு காணுமதுபோலக கைததுண்டாக வினையை மேறகொண்டா னும அசசமும் வருததமுமினறி வலலாரையேவித தானினிருநது முடிககு மெனபதாம். (அ)

எருசு. செய்க பொருளைச செறுநா செருககறுக்கு
மெஃகதனிற கூரிய தில. கூ

இ-ள். பொருளைச செயக—தமககொனறுண்டாகக் கருதவா பொருளை யுண்டாககுக,— செறுநா செருககு அறுக்கும எஃகு— தமபகைவாதருக்கை யறுககும் படைக்கலம அதுவாம,—அதனிற கூரியது இல— அதறகது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதிலலை. எ-று.

அதுவாம அதறகெனபன அவாயநிலையான வநதன. பொருளைச செயயவே பெரும்படையும நடபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருககொழிநது தாமே யடஙகுவரெனபாா செறுநாசெருககறுககுமெஃகாமெனறும, ஏனையெஃகுகள அதுபோல அருவபபொருளையறுககமாட்டாமையின அதனிறகூரியதிலலென றும கூறினா. (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள காழ்பப வியறறியார்க கெண்பொரு
ளேனை யிரணடு மொருஙகு. க0

இ-ள். ஒண்பொருள காழபப இயறறியாககு—நெறியான வரும் பொருளை இறபப மிகபபடைத்தாககு—ஏனை இரணடும ஒருஙகு எணபொருள்—மற றையறனுமின்பமும ஒருஙகேயெளியபொருளகளாம. எ-று.

காழததல முதிாதல. பயனகொடுததலலது போகாமையின ஒணபொருளை னறும, ஏனையிரணடும அதனவினைவாகலிற றமேயொருகாலததிலேயுளவா மெனபாா எணபொருளெனறும கூறினா. இவை நான்குபாட்டாலும அதனை வரும பயன கூறபபட்டது. (க0)

எஎ ம் அதி.—படைமாட்சி.

இனி அபபொருளினுனவதாய வெலவதாய படை இரணடதிகாரத்தாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகட படைமாட்சி கூறுகினறா. அஃதாவது படை யினது நனமை.

எசுக. உறுபபமைந் தூறஞ்சா வெலபடை வேந்தன்
வெறுககையு ளெலலாந் தலை. க

இ-ள் உறுபபு அமைநது ஊறு அஞசா வெலபடை—யானை முதலிய நான குறுபபாலும நிறைநதுபோரினகணூறுபடுதறகஞசாது நினறு பகையை வெல வதாய படை— வேநதன் வெறுக்கையுள எலலாம தலை— அரசனசெல்வங்களெலலாவறறுளளும தலையாய செலவம். எ-று.

ஈணடுப படையெனறது அநநான்கனறொகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும், ஒழிநதவறகுகெடாதும் அரசன்றனக்கும் காவலாகலின வெறுககையுளெலலாநதலையென்றும கூறினார். (க)

உஉஉ எ ம் அதி— படைமாட்சி.

எசுஉ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள். தொலைவிடதது உலைவிடதது ஊறு அஞசா வன்கண—தான சிறிதாயவழியும அரசறகுப போரினகணுலைவுவநதால தனமேலுறுவதறகஞசாது நினறு தாஙகும வனகணமை— தொலபடைககலலால அரிது— அவனமுனனோனாத தொடஙகி வரும படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. மூலபபடை, கூலிபபடை, நாடடுப்படை, காடடுபபடை, துணைபபடை, கைபபடையெனனும அறுவகைபபடையுளளுஞ்சிறபபுடையது மூலபபடையாகலான, அதனை அரசன "வெலபொறியு நாடும விழுபபொருளும தனணடையுந — கொலகளிறு மாவுங கொடுததளிகக" எனபது குறிபபெசசம். இபபடையை வடநூலார மௌலமெனப. (உ)

எசுங. ஒலிததககா லெனனா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்பபக கெடும ங

இ-ள். எலிபபகை உவரி ஒலிததககால எனனும— எலியாய பகைதிரணடு கடலபோலவொலிததால நாகததிறகு எனனவேதம வரும! —நாகம உயிர்பபக கெடும—அநநாகமுயிர்ததததுணையானே அறதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றொககுநினறது. இத்தொழிலுவமததாற திரட்சிபெறறும். வீரரலலாதார பலர திரணடாததால அதறகு வீரனஞசான அவன சினாதது துணையானே அவர தாமகெடுவரெனபது தோனறநினறமையின, இது பிறிது

மொழிதலென்னுமலங்காரம். வீரரல்லாதார் பலரினும் வீரனொருவனையுடைத்து நன்றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப் படை ஏனைய வங்கங்களுட் சிறந்ததென்பதூஉம், அதனுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பதூஉம், அதனுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (௩)

எ௬௪. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. ௪

இ-ள். அழிவு இன்று — போரின்கட் கெடுதலின்றி — அறைபோகாதாகி — பகைவரால் கீழறுக்கப்படாததாய் — வழிவந்த வன்கணதுவே படை — தொன்றுதொட்டுவந்த தறுகண்மையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவின்மையான் மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையான் அரசன்மாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை "கன்னின்றா னெந்தைகணவன் களப்பட்டான — முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர — பின்னின்று — கைபோயக் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி — யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு."† என்பதனாலறிக. குற்றியலுகரத்தின்முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான் வந்தது. இது வருகின்றபாட்டுள்ளுமொக்கும். (௪)

* வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨.—வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தன்னுடைய — கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் — பல்புரவி — நன்மணித் திண்டோ ரயவார் தலைப்பணிப்பப் — பன்மணிப் பூணான் படைக்கு.

† வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௨.

எ௬௫. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. ௫

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும் — கூற்றுவனே வெகுண்டு மேல்வந்தாலும் — கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை — நெஞ்சொத்து எதிர்நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்தில்கூற்றாகலின், உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் மனவலி. (௫)

எசுசு. மறமான மாணட வழிசசெலவு தேறற
மெனநானகே யேமம படைககு சு

இ-ள். மறம் மானம மாணட வழிசசெலவு தேறறம என நானகே—தறு கண்மையும மானமும் முனவீரராயினா சென்ற நனனெறிக்கட்சேறலும அரசனுறறேறபபடுதலுமென இநநானகுநுணமுமே— படைககு ஏமம—படைககு அரணுவது எ-று.

இவறறுன முறையே பகைவனாக கடிநிறகொனறுநிறறலும, அரசனுககுத் தாழவுவாராமறகாததலும, அழியுநாபுறகொடையபிலவாளோசசாமை முதலியவும, அறைபோகாமையுமா'கிய செயகைகள பெறபபட்டன. இசசெயகை யாககுப் பகைவா ஈணுகாராகலின, வேறரண வேணடாவெனபதாம். (சு)

எசுஎ. தாாதாஙகிச செலவது தானை தலைவநத
போாதாஙகுந தன்மை யறிநது. எ

இ-ள். தலைவநத போா தாஙகும் தனமை அறிநது — மாறறாால வருகக படடுத தனமேலவநத படையினபோரா விலக்கும வகுபபறிநது வகுத்துக் கொணடு—தாா தாஙகிச செலவது தானை—அவாதூசியைத் தனமேல வாராமறறுடுததுத தான அதனமேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுபபாவது வியூகம; அஃது எழுவகையுறுபபிறறுய, வகையானுன் காய, விரியானமுபபநாம. உறுபபேழாவன அரமுதறறுேடியீறுயின. வகைநானகாவன தணடம், மணடலம், சஙகதம, போகமெனவிவை. விரி முபபதாவன தணடவிரி பதினேழும, மணடலவிரி இரணடும, சஙகதவிரியாறும், போகவிரியைநதுமெனவிவை. இவறறின பெயாகளும இலககணமும ஈணடு ரைபபிறபெருகும, அவையெலலாம் வடநூலகளுடகணடுகொளக. இவைநா னகுபாட்டானும படையினநிலககணஙகூறபபட்டது. (எ)

எசுஅ. அடறறகையு மாறறலு மிலலெனினுந் தானை
படைததகையாற பாடு பெறும். அ

இ-ள். தானை— தானே,— அடறறகையும ஆறறலும இல எனினும—பகைமேற் றுனசெனறடுநதறுகணமையும அது தனமேலவநதாற பொறுககுமாற றலும் இலலையாயினும,— படைததகையால பாடு பெறும — தனறுேறறப பொலிவானே பெருமையெயதும். எ-று.

இலலெனினுமெனவே, அவறறினறியமையாமை பெறபபட்டது. படைத் தகையெனறது ஒருபெயாமாததிரமாய நின்றது. தோறறபபொலிவாவது அலங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானை, குதிரைகளுடனும பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காகளமுரலியவறறுடனும் அணிநத தோன்றமழகு. பாடு கணடவள
விலே பகைவரஞசும பெருமை.   (அ)

எகூகூ. சிறுமையுஞ செலலாத் துனியும் வறுமையு
மிலலாயின வெலலும படை.   ௯

இ-ள். சிறுமையும செலலாத துனியும வறுமையும இலலாயின் — தான
றேயாது சிறிதாகலும மனததினினறு நீஙகாத வெறுபபும நலகுரவும தன
ககிலலையாயின,— படை வெலலும— படை பகையை வெலலும. எ-று.
விட்டுப்போதலும நினறது நலகூர்தலும அரசன் பொருள்கொடாமையான
வருவன. செலலாததுனியாவது மகளிா வெளவல, இளிவரவாயின செயதன
முதலியவறறுன வருவது. இவையுளவழி அவன்மாட்டனபினறி உறறுபபொ
ராமையின, இலலாயின வெலலுமெனறா.   (௯)

எஎ0. நிலைமககள சால வுடைததெனினுந் தானை
தலைமகக ளிலவழி யில.   ௧0

இ-ள். நிலைமககள சால உடைதது எனினும — போரினகணநிலையுடைய
வீரரை மிகவுடைததேயாயினும,—தலைமககள இலவழித தானை இல—தனக்
குத தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித தானை நிலலாது. எ-று.
படைததலைவா நிலையுடையரனறிப போவாராயிற காணபோரிலலெனப
பொராது தானும போமெனபா, தலைமககளிலவழியிலலெனறா. இவைமூ
னறுபாட்டானும முறையே படைததகையினமையானும, அரசனகொடைத
தாழவுகளானும, தலைவரினமையானும, தாழவு கூறபபட்டது.   (௧0)

எ௮ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அபபடையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும இதனனே
விளஙகும.

எஎக. என்னைமுன் னிலலன்மின் றெவ்விா பலரென்னை
முனனினறு கன்னின றவா.   ௧

இ-ள். தெவவிா என ஐமுன நினறு கல நினறவா பலா—பகைவீா, இன
றிங்கெனறலைவனெதிா போரேறறு நினறு அவனவேலவாய வீழநது பினகல
லினகணனே நினறவீரா பலா,— என ஐமுன நிலலனமின— நீவிா அதன
கணினறி றுமமுடறகணிறறலவேணடின, எனறலைவனெதிா போரேறறுநிறற

லியொழியின. எ-று.

என்னையெனத தனனொடு தொடா்புபடுத்துக் கூறினமையின, அவனவேல வாயவீழதலபெறறும். கல நடுகல. "நம்பன சிலைவாய நடக்குங்கணை மிச்சி லலா—லம்பொன முடிபபூ ணரசுமமிலை"* எனப் பதுமுகனகூறினாற்போல

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௩௧௭.—பைம்பொற புனைகப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ்— செம்பொ னெடுந்தேர்த் தொகைமாகட்டறுனே வெள்ள—நம்பன் சிலைவாய நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா — லம்பொன மணிபபூ ணரசுமமில யென்று நக்கான.

ஒருவீரன தனமறம அரசனமேலவைத்துக கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழி வஞசி.* (க)

எஎஉ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான முயல எய்த அம்பினில—கானத்தினகணோடும் முயலைப பிழையாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானை பிழைத்த வேல ஏந்தல இனிது—வெளியிடைநின்ற யானையையெறிந்து பிழைத்த வேலையேந்துதல நன்று. எ-று.

கானமுயலென்றதனால வெளியிடைநின்றவெனபதூஉம், பிழைத்தவென்றதனால பிழையாமலெனபதூஉம், முயற்கும் தக எய்தவென்றதனான் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கபபட்டன. இது வேற்றரசனபடையொடு பொருதாரோ வீரன அதுபுறங்கொடுத்ததாகக் காணிப பினனவன்றனமேறசெலலலுற்றான்று கூறறு. (உ)

எஎ௩. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு. ௩

இ-ள். தறுகணபோ ஆண்மை எனப—பகைவாமேற கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை நூலோா மிகக ஆண்மையென்று சொல்லுவா,—ஒன்று உற்றக்கால ஊராண்மை அதன எஃகு (எனப)—அவாக்கு ஒருதாழ்வு வந்ததாயிற கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடறபொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை நூலோர் அதற்குக கூரமையென்று சொலலுவா. எ-று.

எனபவெனபதுபினனுமியைந்து. ஊராணமை உபகாரியாந்தனமை. அஃதா

வது இலங்கையாவேந்தன் போரிடைத் தன்றுன்முழுதும்பட்டுத் தமியனாகப் பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோத்தியரிறை மேற்செல்லாது இன்றுபோய நாளை நின்றுன்யோடு வாவென விட்டாற்போலவது. இவையிரண்டுபாட்டுந் தழிஞ்சி.† (௩)

எஎச. கைவேல களிற்றெரு டு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல பறியா நகும் ௪

இ-ள். கைவேல களிற்றெரு டு போக்கி வருபவன் — தன்கைப்படையாய வேலைத் தன்மேல்வந்த களிற்றெரு டு போக்கி வருகின்ற களிறுக்கு வேண்டித் திரிவான—மெய் வேல பறியா நகும— தன்மார்பின்கணின்ற வேலைக்கண்டு பறித்து மகிழும். எ-று.

களிற்றெரு டு போக்கல களிற்றின் துயினாக கொடுபோமாறு விடுதல. மகிழ்ச்சி தேடியதைப்பெற்றலான். இதனுட களிற்றையல்லதெறியானென்பதூஉம், சின மிகுதியான வேலிடைபோழ்ந்ததறிந்திலனென்பதூஉம், பின்னும் போர்மேல் விருப்பினனென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. தூழிலாட்டு.‡ (௪)

---

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒன்னாதார படைகெழுமித்—தன்றுண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

† தழிஞ்சியென்பது அழிபவா புறக்கொடை யயிலவா ளோச்சாக்—கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

‡ தூழிலாட்டென்பது களங்கழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

உகூ

௨௨௬ எஅ ம் அதி— படைச்செருக்கு.

எஎரு. விழித்தகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைப்பி
ன்டடன்றே வன்க ணவர்க்கு. ௫

இ-ள். விழித்த கண—பகைவா வெகுண்டுநோக்கிய கண — வேலகொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின—அவா வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாறுது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின,— வன்கணவாக்கு ஒட்டு அன்றே — அது வீராக்குப் புறக்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கமீட்டலும் போரின்கண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செய்யாரென்பதாம். (௫)

எஎசு. விழுப்புண படாதநா ளெல்லாம வழுக்கினுள
வைக்குந்தன ஞளை யெடுத்து. சு

இ-ள். தன நாளை எடுத்து — தனக்குச சென்ற நாளகளையெடுத்தெண்ணி, — விழுப்புண படாத நாளெல்லாம வழுக்கினுள வைக்கும — அவற்றுள விழுப்புணபடாத நாளகளையெல்லாம பயனபடாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும வீரன. எ-று.

விழுப்புண முகத்தினும மார்பினும படடபுண. போர்பெற்றிருக்கவும அது பெறாத நாளகளோடுங்கூட்டுமெனபதாம். இவைமூனறுபாட்டானும ஊற்றஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார
கழலயாப்புக் காரிகை நீர்த்து எ

இ-ள். சுழலும இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார — இறக்கத்தந்தமமொடு செல்லாது வையத்தைச சூழந்து நிற்கும புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர் — கழல யாப்புக் காரிகை நீர்த்து — கழலகட்டுதல அலங்கார நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

வையத்தைச சூழுமெனவே, அதன பெருமை பெற்றும. செயப்படுபொருள வருவிக்கப்பட்டது. சூழதல அகநிற்டல. இறக்கமும புகழும எளிதினெய்துவ ராகலின, ஆபரணமாவது அதுவேயெனபதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர் அ

இ-ள். உறின உயிர அஞ்சா மறவர் — போர்பெறின தமமுயிர்ப்பொருட்டஞ்சாது அதன மேற்செல்லும வீரர் — இறைவன செறினும சீர குன்றல இலர் — தம்மிறைவன அது வேண்டாவென்று முனியினும அவவீரமிகுதி குன்றார். எ-று.

போர்பெற்றறியாமையின, அது பெற்றால அரசனறுப்பினும நிலலாரென்பதாம். பிறரும "போரெனிற புகலும புனைகழல மறவர்" என்றும "புட்ப கத்து — தேவ ரிகலிற சாவேம யாமென — நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப" என்றுங் கூறினார். (அ)

எஎகு. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். கு

எசு ம் அதி— கடடு. உஉஎ

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை — தாங்கூறின வஞ்சினந்தப்பா

மறப்போர்க்கட் சென்று சாவவல்ல வீரரை — பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார் — அது தப்பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார் யாவர்? எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகக்கடவேனெனத் தானே வரைதல். சொல்லியென்பது ஆவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான் புகுந்து முன்னே சாவினுந் தொலைவின்மையின், அது முடித்தாராயினாரெனச் சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு. (௯)

௭௮0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து. ௧0

இ-ள். புரந்தார் கண்ணீர் மல்கச் சாகிற்பின் — தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைந்து ஆண்டவர் கண்கள் நீர் மல்குமவகை போரின்கட் சாவப்பெறின், — சாக்காடு இரந்து கோட்டக்கது உடைத்து — அச்சாக்காடு இரந்தாயினுங் கொள்ளுந் தகுதியுடைத்து. எ-று.

மல்குதலாகிய இடைநிகழ்பொருள் வினைமேனின்றது. இனையது இல்லிடைச் சாதல் வீரர்க்குப் பழிப்பாவதென்பதனின், அத்தவினையாற் பெறற்கரிய சாக்காட்டினை இரந்துங் கோட்டக்கதுடைத்தென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (௧0)

௭௯-ம் அதி.— நட்பு.

இனிப் படைபோல அரசர்க்கு வினையிடத்து உதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பண்பினானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அதிகாரமைத்து நட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது ஒருவனொருவனோடு உடம்பும் உயிரும் போல ஒன்றுபட்டு விளங்கும்.

௭௮௧. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. ௧

இ-ள். நட்பின் செயற்கரிய யாவுள — நட்புப்போலச் செய்துகோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள? — அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யாவுள — செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள? எ-று.

நட்புச்செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமுஞ் செய்தாற் றிரிபின்றி நிற்றலும் முதலிய அரியவாகலின் நட்பிற்செயற்கரியனவில்லையென்றும், செய்தாற் பகைவராற் பிளவுபடாததாகலின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங் கூறினார். நட்பு, தானியற்கை செயற்கை

யென இருவகைபபடும். அவறறுள ஓ பறகை பிறபபுறறொ பாறுய ஞூஉம தேய முறையாறுய தாஉமெனவிருவகைபபடும். ஆவறறுள முனனையது கூறறமாக லின அது கூறறதழாலினடஙகிறறு, ஏனையது பகைபிடையிட்டேயததாக லின, அது தணிவலியென வலியறிதலுளடஙகிறறு. இனி நணபெ சொலலப படுவது முனசெபதவுதவிபறறி வருஞ்செயறகைபேயாகலின, அதனசிறபபு இதனுற கூறபபட்டது. (க)

உஉஅ எகூ ம அதி.— நட்பு.

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேணமை பிறைமதிப
பின்னீர பேதையார நட்பு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நட்புக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோல நாடோறுநிறையுநதனமையவாம,—பேதையார நட்பு மதிப பின நீர — மறறைபபேதைமையுடையாரநட்புககள நிறைநத மதி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுங்குறையுநதனமையவாம. எ-று.

நீரவெனறு, இனிமைபறறி. கேணமை, நட்பெனபன ஒருபொருட்கிளவி. செயதாரது பன்மையான நட்பும பலவாயின. அறிவுடையாரும அறிவுடை யாருஞ்செயதன முனசுருஙகிப பினபெருகறகும,பேதையாரும்பேதையாருஞ செயதன முனபெருகிப பினசுருஙகறகுங்காரணம தமமுணமுனனறியாமை யும பினனறிதலுமாம. (உ)

எஅங. நவிறொறு நூனயம போலும் பயிறொறும
பண்புடை யாளா தொடாபு. ங

இ-ள். பணபு உடையாளா தொடாபு பயிறொறும—நறகுணமுடையமக்கள தம்முட்செயத நட்புப பயிலுநதோறும அவாககினபஞ்செயதல—நூல நவி றொறும நயமபோலும— நூறபொருள கறகுநதோறுங கறறாககினபஞ்செ யதலையொக்கும். எ-று.

நயததினைச செயதலான, நயமெனபபட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும அசசிறபபிறகேது கூறபபட்டது. (ங)

எஅச. நகுதற பொருட்டனறு நட்டன் மிகுதிககண்
மேறசென றிடிததற பொருட்டு. ச

இ-ள். நட்டல நகுதறபொருட்டனறு— ஒருவனேடொருவன நட்புசசெய

தல தமமுணகுதறகியைநதன சொலலி நகையாடறபொருடடனறு,—மிகுதி ககண மேறசென்று இடிததறபொருட்டு—அவாககு வேண்டாதசெயகையுள தாயவழி முறபட்டுக கழறுதறபொருட்டு. எ-று.

பழியும பாவமுந்தருஞ்செயகை தனபமே பயததலான வேண்டபபடுவதன மையின அதனை மிகுதியென றும, அ நசெயதறகு முனனே மீட்டலவேணடுத லின மேறசென்றென றும, இனசொறகு மீளாமையின இடிததறபொருட்டெ னறுஙகூறினா. இதனுன நடபினபயன கூறபபட்டது. (௪)

எஅரு. புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா
னடபாங கிழமை தரும. ரு

இ-ள. புணாசசி பழகுதல வேண்டா—ஒருவனேடொருவன நடபாதறகுப புணாசசியும பழகுதலுமாகிய காரணஙகள வேணடுவதிலலை,—உணாசசிதான நட்பாம் கிழமை தரும— இருவாக்குமொததவுணாசசிதானே நடபாமுரிமை யைக கொடுக்கும். எ-று.

புணாசசி ஒருதேயததாராதல, "இனறே போலகநும் புணாசசி தானே." எனறதும் அதனை. பழகுதல் பலகாறகண்டுஞ் சொல்லாடியும மருவுதல. இவவி ரணடுமினறிக் கோபபெருஞசோழனுக்கும பிசிராநதையாாககும்போல உண

ாசசியொபபின், அதுவே உடனுயிாநீஙகுமுரிமைததாய நடபினைப பயக்குமெ னபதாம். நடபிறகுப புணாசசி, பழகுதல், உணாசசியொததலெனனுஙகாரண மூனறனுளளும பினனது சிறபபுடைததெனபது இதனுற கூறபபட்டது. (ரு)

எஅசு. முகநக நடபது நடபனறு நெஞசத்
தகநக நடபது நடபு. சு

இ-ள. முகம நக நட்பது நடபு அனறு—கண்டவழி அகமொழிய முகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது,—நெஞசததகம நக நடபது நட்பு— அனபால அகமுமலர நடகுமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞசினகணிகழவதனை நெஞசென்றா. இறநததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறொககது. அதனுல் இரணடும் ஒருஙகே மலரவேணடுமெனபது பெறறும். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீககி யாறுயகு தழிவின்க
ணலல லுழபபதா நடபு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீககி ஆறு உயதது — கேடடினைததருநதிநெறிகளைச

செல்லுங்கால் விலக்கி ஏனைநன்னெறிக்கட் செல்லாக்காற் செலுத்தி— அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம்—தெய்வத்தான் வந்துழி அது விலக்கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவித்தே ஒருவனுக்கு நட்பாவது. எ-று.

ஆற்றென வருகின்றமையின், அழிவினதருமவையென்றொழிந்தார். "நெருநலுவறிவினவர்" என்புழிப்போல இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபு தொக்கது. இனி நவையென்று பாடமோதி, அதற்குப் பேரழிவினுஞ் செல்வவழியினும் வந்த துன்பங்களென்றும், அழிவின்கண் என்பதற்கு யாக்கையழிவின்கண் என்றும் உரைப்பாருமுளர். (௭)

௭௮௮. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் களைவதா நட்பு ௮

இ-ள். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல—அவையிடையாடை நெகிழ்ந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்விளிவரல் களையுமாறுபோல, — ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பாம் — நட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது. எ-று.

அற்றங்காத்தற்கட் கை தன்மனத்தின்முற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அற்றங்காத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடையவன்றொழில் நட்பின்மேலேற்றப்பட்டது. (௮)

௭௮௯. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை. ௯

இ-ள். நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் — நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின்,—கொட்பு இன்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை—அஃது என்றுந் திரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிற்றளராமைத் தாங்குந் திண்மை. எ-று.

௨௯0 ௮0 ம் அதி.— நட்பாராய்தல்.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மனமொழிமெய்களான் உறுதியாய அறம்பொருள்களிற்றளர்ந்துழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்கணிறுத்துதற்குமேல் ஒரு செயலின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார். (௯)

௭௯0. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. ௧0

இ-ள். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் — இவர்

நமககிதது2னயனபினா யாமிவாககிததனமையமெனறு ஒருவரையொருவா புனைநதுசொலலிறும,— நடபுப புலலெனனும— நடபுப புலலிதாயத தோன றும. எ-று.

இவாககெனபது வருவிககபபடடது. தாம அவரொனறும வேறறுமையின றிவைததுப புனைநதுரைபபினும வேறறுமையுணடாமாகலின, நடபுப புலலெ னறுமெனறா. இவவைநதுபாடடானும நடபினதிலககணங கூறபபடடது.

அ0 ம அதி.—நட்பாராயதல்.

அஃதாவது மேறசொலலியவிலககணததாரையாராயநதறிநதே நடகவே ணடுதலின, அவரையாராயுநதிறம. அதிகாரமுறைமையுமிதனானே விளஙகும்.

எகூக. நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபின
வீடிலலை நடபாள பவாககு க

இ-ள. நடபு ஆளபவாககு நடடபின வீடு இலலை—நடபினைவிருமபி அதனக ணனே நிறபாாககு ஒருவனொடு நடபுசசெயதபின அவனை விடுதலுணடா காது,—நாடாது நடடலிற கேடு இலலை—ஆகலான, ஆராயாது நடபுசசெ யதலபோலக கேடு தருவது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆராயதல குணசசெயலகளை நனமையையாராயதல. கேடு ஆகுபெயா. நடகிறறுமவொனறும வேறறுமையினமையின வீடிலலையெனறும, அவவேற றுமையினமையான அவனகட படுபாவஙகள தமவாமாகலின இருமையுங்கெடு வரொனபது நோககி நாடாது நடடலிறகேடிலலையெனறுங்கூறினா. (க)

எகூஉ. ஆயநதாயநது கொளளாதான கேணமை கடைமுறை
தானசாந துயரந தரும. உ

இ-ள. ஆயநது ஆயநது கேணமை கொளளாதான — குணமுஞ்செயகை யும் நலலனெனபதும அலலனெனபதும் பலகாலாராயநதும பலவாறறானாரா யநதும் ஒருவனொடு நடபுககொளளாதவன—கடைமுறை தான சாம துயரம தரும— முடிவிற றானசாதறகேதுவாய துனபததினைத தனமாறறா விலககக வேணடாமற றானே விளைககும. எ-று.

கடைமுறைககணனெனன இறுதிககடடொகக ஏழாவது விரிகக. குணமுஞ் செயலுந தீயானொடு கொளளின அவறறு வரும பகைமையெலலாந தனமே லவாயப பின அவறறானிறநதுவிடுமெனபதாம. இவவிரணடுபாடடானும

ஆராயாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (௨)

எ௯௩. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
இனனு மறிந்தியாக்க நட்பு. ௩

இ-ள். குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்து—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்ந்தறிந்து,—நட்பு யாக்க—அவனோடு நட்புச்செய்க. எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர் நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிணிப்புண்டுவருதலிற் குன்றாவினனுமென்றும், விடப்படிற் றம் குறையாமென்பார் அறிந்தியாக்கவென்றுங்கூறினார். (௩)

எ௯௪. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. ௪

இ-ள். குடிப்பிறந்து தன்கட் பழி நாணுவானை — உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்து தன்மாட்டு உலகர்சொல்லும் பழிக்கஞ்சுவானை — கொடுத்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும்—சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றாம். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனட்பை விலைகொடுத்துங்கொள்கவென்பதாம். (௪)

எ௯௫. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல். ௫

இ-ள். அல்லது அழச் சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதின் சோகம்பிறக்குமவகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்து—செய்தக்கால் பின்னுஞ்செய்யாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார்—அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல்லாரை—ஆய்ந்து நட்புக் கொளல்—ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க. எ-று.

அழச்சொல்லியிடித்தெனவந்த பரிகாரவினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்றவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார் அடிப்பட்டச் செய்துபோந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியுமவகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. (௫)

எகூசு. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல். சு

இ-ள். கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர்கோல்—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல், — கேட்டினும் ஒருஉறுதி உண்டு— ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனாற் பெறப்படுவதோர்நல முண்டு. எ-று.

தத்தம் நட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்தாரோடு ஒன்றுமறப்போனதார் பின்கேடு வந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனால் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றுங் கூறினார். கிளைஞர் ஆகுபெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவைநான்குபாட்டானும் ஆராயுமாறும் ஆராய்ந்தாலடைபடுவார் இவரென்பதூஉங்கூறப்பட்டன.

எகூஎ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். எ

இ-ள். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல்—அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானாயின் அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல். எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்குவருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழித்தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையூதியமென்று கூறினார். (எ)

எகூஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு. அ

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க — தம்முயற்சிகள்சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யநினையாதொழிக,— அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க — அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தமியினவலியாரோடு தொடங்கியனவும பயனில்லனவுமாம். ஆறறெனபது முதனிலைதொழிறபெயா. முனனெலலாம வலியராவாாபோனறு ஒழிதலின, வலிய ருபபாரொனறா. எடுததுககாட்டுவமை. கொளளின அழிநதேவிடுமெனபதாம. (அ)

எகூகூ. கெடுங்காலைக கைவிடுவார கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். கூ

இ-ள். கெடுங்காலைக கைவிடுவார கேணமை — ஒருவன கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீஙகுவார் முனனவனோடுசெயத நட்பு,—அடுங்காலை உளளினும உளளம சுடும—தனனைக கூற்றடுங்காலதது ஒருவனினைபபினும,அந்நினைததவுளளததைச சுடும. எ-று.

நினைததுணையானே இயைபிலலாத பிறனுககுங கூறறிறுங்கொடிதாமெனக கைவிடெணணிச செயத நட்பின கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனறுனே ஆககியகேடு தனனையடுங்காலையுளளினும அககேட்டிறுஞ்சுடுமெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானும ஆராயநதால நட்கபபடாதாா இவரெனபது கூறபபட்டது. (கூ)

அ00. மருவுக மாசறறா கேணமையொன றீதது
மொருவுக வொபபிலா நட்பு. க0

இ-ள். மாசு அறறா கேணமை மருவுக—உலகோடொததுக குறறமற்றார் நட்பினையே பயிலக,—ஒபபு இலார நட்பு ஒனறு ஈததும ஒருவுக— உலகோடொததலிலலா நட்பினை அறியாது கொணடாராயின,அவாவேணடியதொனறினைக கொடுததாயினும விடுக. எ-று.

உலகோடொததார நட்பு இருமையினபமும் பயததலின மருவுகவெனறும், அதனோடு மாறுபினார நட்புத துனபமே பயததலின அதனொழிவை விலைகொடுததுங்கொள்கவெனறுங கூறினா. இதனால அவவிருமையுந தொகுததுக்கூறபபட்டன. (க0)

அஃதாவது நட்டாரது பழையராந்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெனினும் பொறுக்கப்படுங்குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார் மாட்டுப்பிழையுளதாமெனபது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அ0க. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. க

இ-ள். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப்படுவதியாதென்று வினவின,— கிழமையை யாதும் கீழ்ந்திடா நட்பு— அது பழைமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற் குடம்படும் நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின் செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடும்வகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களின்மையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதனாற் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பெனபது கூறப்பட்டது (க)

அ0உ. நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன் உ

இ-ள். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிற்கவயவமாவன நட்டார் உரிமையாற்செய்வன,— அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன் — அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ-று.

வேற்றுமைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பெனபது ஈண்டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரெனபது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (உ)

அ0௩. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை. ௩

இ-ள். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை— தாமுடம்படாதன வேனும் நட்டார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின்,— பழகிய நட்பு எவன் செய்யும்—அவரோடு பழையதாயவாந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையானுடம்படுதல்,

இவையிரண்டோடடாலும பழைமையான வுருமுரிமையது சிறபபுக கூறப் பட்டது. (௩)

அ0௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின். ௪

இ-ள். நட்டார கெழுதகையால கேளாது செயின—தங்கருமத்தை நட்டார உரிமையாறகேளாது செய்தாராயின,—விழைதகையான வேண்டி இருபபா

—அசசெயலது விழைவபபடுநதனமைபறறி அதனை விருமபுவா அறிவுடையார. எ-று.

ஒருவாக்குத தஙகருமநதாமறியாமன முடிநதிருததலினுஉஙகு நனமையின மையின, அசசெயல விழையததககதாயிறறு. அதனை அவவாறறிநது விருமபு தல அறிவுடையாககலலதினமையின, அவாமேலவைததுககூறினா. வேண டியிருபபரெனபது எழுநதிருபபனெனபதுபோல ஒருசொனனீரமைதது. இத றுற கேளாது செயதுழி அதனைவிருமபுகவெனபது கூறபபட்டது. (௪)

அ0௫. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதகக நடடாா செயின. ௫

இ-ள. நோதகக நடடாா செயின—தாம வெறுககததககனவறறை நடடாா செயதாராயின, —பேதைமை ஒனறோ பெருஙகிழமை எனறு உணாக—அத றகுக காரணம ஒனறிறபேதைமையெனறுதல ஒனறினமிக்கவுரிமையெனறு தல கொளக. எ-று.

ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயினெனவே, தமமியலபாறசெ யயாமை பெறறும. இது வருகினறவறறுளளுமொககும. இழவூழான வரும பேதைமை யாவாககுமுணமையிற றமககேதஙகொணடாரெனறுதல ஊழவ கையான எமமினவரறபாலது ஒறறுமைமிகுதிபறறி அவரினவநதெனறுதல கொளவதலலது அனபினமையெனறு கொளளபபடாதெனபதாம.கெழுவகை செயயின அதறகுக காரணம இதனறகூறபபடடது. (௫)

அ0௬. எலலைகக ணின்றார துறவார தொலைவிடததுந
தொலலைகக ணின்றார தொடாபு. ௬

இ-ள. எலலைககண நினறா—நடபுவரமபிகவாது அதனகணணே நினறவா —தொலலைககண நினறா தொடாபு தொலைவிடததும துறவாா—தமமொடு

பழைமையிறதிரியாது நினறாது நட்பினை அவராறறெல்லவுவநதவிடததும விடாா. எ-று.

பழைமையிறதிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொரு—கேடும போாககேடும. (௬)

அ0எ. அழிவநத செயயினு மன்பறா ரன்பின
வழிவநத கேணமை யவா. எ

இ-ள். அழிவநத செயயினும அனபு அறாா— நடடாா தமககழிவுவநதவற றைச செயதாராயினும அவாமாடடனபொழியாா — அனபின வழி வநத கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவநத நட்பினையுடையாா. எ.று.

அழியெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. அழிவு மேறசொலலிய கேடுகள. இவையிரணடுபாடடானும கேடுசெயதககணணும நடபு விடறபாறறனறென பது கூறபபடடது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங் கேளாக கெழுதகைமை வல்லாரகு
நாளிழுகக நடடார் செயின். அ

இ-ள். கேள இழுககம கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடாா செயதபிழையைத தாமாகவேயனறிப பிறாசொனனாலுங் கொளளாத உரிமை

யறியவலலாாககு— நட்டாா இழுக்கம செயின நாள— அவா பிழை செய் வாராயின, அது பயனபடட நாளாம எ-று.

பிழைபாவன சொலலாது நறபொருளவெளவல, பணியாமை, அஞசாமை முதலாயின. கேடடல உடகோடல. கெழுதகைமைவலலாரெனபது ஒருபெய ராயககேளாதவெனனுமெசசததிறகு முடிபாயிறறு. செயதுபோநதுழியலலது அவவனமை வெளிபபடாமையின, செயயாதன நாளலலவாயின. இதனுற பிழைபொறுததறசிறபபுக கூறபபடடது. (அ)

அ0௯. கெடாஅ வழிவநத கேணமையார கேணமை
விடாஅா விழைபு முலகு. ௯

இ-ள். கெடா வழி வநத கேணமையாா கேணமை—உரிமையறாது பழைய தாய வநத நடபினையுடையாரது நடபினை — விடாா உலகு விழையும—அவா பிழைநோககி விடுதலசெயயாதாரை உலகம நடபுககுறிததது விரும்பும.எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. விடாதாரையெனவே, விடுதறகாரணஙகூறபபடடது. நமமாடடும இவரிததனமைபராயவொன,று யா

வருந்தாமே வந்த நட்பாவரென்பதாம். கெடாவென்று பாடமோதி, நட்புத் தன்மையிற் கெடாராகியென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௮௧௦. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார். ௧௦

இ-ள். பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார்—பழைய நட்டார் பிழை செய்தாராயினும் அவர்மாட்டுத் தம்பண்பினீங்காதார்— விழையார் விழையப் படுப— பகைவராலும் விரும்பப்படுவர். எ-று.

தம்பண்பாவது செய்யாததுமுன்போல அன்புடையராதல். மூன்றனுருபுஞ் சிறப்பும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அத்திரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும் நட்டாராவரென்பதாம். இவ்விரண்டுபாட்டானும் பழைமையறிவார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௮௨ம் அதி. — தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு நட்டாராய்தற்கட் சுருக்கிச்சொல்லிய தீயாரையும் அடைவுடைமையின் அதனையிரு வகைப்படுத்து இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்டீநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உண்டாய நட்பு. குணத்தின்றீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையார்மேலேறியது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேலேறியது. அதிகாரமுறைமை கூறுமையே விளங்கும்.

௮௧௧. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினிது ௧

இ-ள். பருகுவார்போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை—காதன்மிகுதியாற் பருகுவார்போன்றாராயினுந் தீக்குணமுடையார்நட்பு— பெருகலின் குன்றல் இனிது— வளர்தலிற்றேய்தனன்று. எ-று.

"பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு" என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லாரென்வே, தீக்குணமுடையாரென்பது அருத்தாபத்தியான் வந்தது. பெருகி

னால் வருங்கேடு குன்றினால் வாராமையின், குன்றலினிதென்றார். இதனால் தீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப. (௧)

௮௧௨. உறினட் டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை

பெறினு மிழப்பினு மென.

இ-ள். உறின் நட்டு அறின் ஒரூஉம் ஒப்பு இலார் கேண்மை — தமக்குப் பயனுள்வழி நட்புச்செய்து அஃதிலவழியொழியும் ஒப்பிலாரது நட்பினை— பெறினும் இழப்பினும் என— பெற்றால் ஆக்கமியாது! இழந்தாற் கேடியாது! எ-று.

தமக்குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருந்தமிலராகலின், அவரை ஒப்பிலா ரென்றார். அவர்மாட்டு நோதுமற்றனமையே அமையுமென்பதாம். (௨)

அகங. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர். ௩

இ-ள். உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும்— நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயனளவு பார்க்கும் நட்டாரும்— பெறுவது கொள்வாரும் — கொடுப்பா ரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும்—கள்வரும்—பிற ரகேடு நோக்காது அவர்சோர்வு நோக்குங்கள்வரும்—நேர்—தம்முளொப்பர். எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். பொருளையேகுறித்து வஞ்சித்தொழுகலின், கணிகையர் கள்வரொடொப்பரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுந் தமக் குறுவது பார்ப்பார் நட்பினதீமை கூறப்பட்டது. (௩)

அகச. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை. ௪

இ-ள். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னார் தமரின்— அமர் வாராதமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப் போம் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வார் தமரமையில் — தனிமை தலை— தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கல்லாமை கதியைந்தும் சாரிபதினெட்டும்பொருமுரண்டுற்றலும் அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந் துணையாவார்போன்று வந்துழி விட்டுநீங்குவ ரென்பது உவமையாற் பெற்றும். அவர் தமரானால் வருமிறுதி தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் தலையென்றார் எனவே, அதுவுந்தீதாதல் பெறு தும். (௪)

அகரு. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. ௫

இ-ள். செய்து ஏமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை— செய்துவைத்தா லும் அரணாகாத சிறுமக்களது திநட்பு— எய்தலின் எய்தாமை நன்று—ஒருவ

றகுண்டாதலின இலலையாதல நனறு. எ-று.

சிறபபும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. அரணுகாமை தொலைவினகண விட்டு நீங்குதல். எயதலினெய்தாமை நனறெனபதறகு மேலுரைத்தாஙகுரைகக.

சாராதவெனனுமபெயரெச்சம கேண்மையெனனுமபெயா கொண்டது; சிறிய வரெனபதனைக கொளளின, செயதெனபது சினைறு வறறும. இவைமிரணடுபா டடானும் தொலைவிறறுணையாகாத நடபினதீமை கூறபபடடது. (ரு)

அகசு. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும. சு

இ-ள. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபின—அறிவிலானது மிகசசெறிநதநடபின — அறிவுடையாா ஏதினமை கோடி உறும—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

கெழீஇயவெனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. பனமை உயாததறகண வநதது. அறிவுடையானபகைமை ஒருதிஙகும பயவாமையானும், பேதைநடபு எலலாததிஙகும பயததலானும, கோடியுறுமெனறாா. பெருஙகழிநடபெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (சு)

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராற
பததடுதத கோடி யுறும. எ

இ-ள. நகை வகையா ஆகிய நடபின— தாமறிதலவகையாராகாது நகுதல வகையாாதறகேதுவாகிய நடபான வருவனவறறின — பகைவரால பதது அடுதத கோடி உறும— பகைவரான வருவன பததுககோடிமடஙகு நலல. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. அநநடபாவது விடமருக தூத்தரும வேழமபருமபோ னறு பலவகையானகுவிததுத தாம பயனகொணடொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலெனபது அவாயநிறறலின, வருவனவெனபது வருவிககபபட்டது. பததடுததகோடி பததாகததொகுததகோடி. அநநடபான வருமினபஙகளின அபபகைவரானவருநதுனபஙகள இறபபநலலவெனபதாம. இதறகுப பிறரெல லாஞசொலலிலககணததோடு மாறுகொளவுரைததாா. (எ)

அகஅ. ஒலலுங கரும முடற்றும் பவாகேண்மை
சொலலாடா சோர விடல. அ

இ-ள. ஒலலும கருமம உடறறுபவா கேணமை— தமமான முடியுஙகரும

தகை முடியாதாகச் செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை — சொல்லாடார் சோர்விடல் — அது கண்டால் அவர்பிரியச் சொல்லாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாக்குதல் முடியாதாக்கடித்தல். சோர்விடல் விடுகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகாலைக்கொருகாலோய்விடுதல். அப்பிரியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னுநட்பாயொழுகக்கருதுவாராகலின், சொல்லாடாரென்றுஞ் சோர்விடலென்றுங் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரென்றிவர்கணட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அகக. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. கூ

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாது வேறுவேறாயிருப்பாரோட்பு — கனவிலும் இன்னாது — நனவின்கணன்றிக் கனவின்கண்ணுமின்னாது. எ-று.

வினை சொற்களொவ்வாமை மேன்மேலேறப்பட்டது. அஃதாவது வினையிற பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்டாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிருத்தலால், கனவினுமின்னாதென்றார். உம்மை எச்சவும்மை, இழிவுசிறப்பும்மையுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (கூ)

அஉ0. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. க0

இ-ள். மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு — தனியே மனைக்கணிருந்துழிக் நட்பாடிப் பல்லோரோடு மன்றின்கணிருந்துழிப் பழிகூறுவாரது நட்பு — எனைத்தும் குறுகுதல் ஓம்பல் — சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிகரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மன்றின்கட்பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சர்நட்பின்றீமை கூறப்பட்டது. (க0)

அஙு ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைககூடாநடபுக கூறுகினறா. அஃதாவது பகைமையான் அகத தாறகூடாதிருநதே தமககு வாயககுமிடம பெறுந்துணையும புறததாற கூடி யொழுகுவார நடபு.

அஉக. சீரிடங காணி னெறிதறகுப படடடை
நேரா நிரநதவா நடபு க

இ-ள். நேரா நிரநதவா நடபு—கூடாதிருநதே தமககுவாயக்குமிடம பெறு நதுணையுஙகூடியொழுகுவாரநடபு,— சீரிடம காணின எறிதறகுப படடடை —அது பெறறால, அறவெறிதறகுத துணையாய படடடையாம. எ-று.

எறியுமெலலை வாராமுனெலலாந தாயகுவதுபோனறிருநது வநதுழி அற வெறிவிபபதாய பட்டடைககும அததனமைதநாய நடபிறகுக தொழிலொபபு மையுணமையான, அதுபறறி அநநடபினைப படடடையாகவுபசரிததார. திரவி டமெனறு பாடமோதி முடிவிடமெனறுரைபபாருமுளா. (க)

அஉஉ. இனம்போன றினமலலார கேணமை மகளிர
மனமபோல வேறுபடும உ

இ-ள். இனம்போனறு இனமலலார கேணமை—தமககுறறாபோனறு உறு தாரோடு உளதாய நடபு—மகளிர மனமபோல வேறுபடும—இடமபெறறுற பெணபாலாரமனம போல வேறுபடும. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதல "பெணமனம பேதின றொருபபடுப பேனெனனு மெண்ணி லொருவன" எனபதனுனுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல. இவையிரண்டுபாடடானுங கூடாநடபினது குறறங கூறபபட டது. (உ)

அஉங. பலநலல கறறக கடைததும மனநலல
ராகுதல் மாணார்க கரிது. ங

இ-ள். நலல பல கறறககடைததும — நலலன பலநூலகளைக கறறவிடத தும— மனம நலலா ஆகுதல மாணாககு அரிது— அதனுன மனநதிருநதி நடபாதல பகைவாககிலலை. எ-று.

நலலன மனக்குறறஙகெடுபபன. மனநலமொனசு சினைவினை முதனமேனி னறது. நலலராகுதல செறறம விடுதல. உளளே செறறமுடையாரைக கலவி

யுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவென்பதாம். (௩)

அ௨௪. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தினன்
வஞ்சரை யஞ்சப் படும். ௪

இ-ள். முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னா வஞ்சரை — கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னாராய வஞ்சரை— அஞ்சப்படும்— அஞ்சலவேண்டும். எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய் நகையைப் புறத்துவிளைத்தலின் வஞ்சரென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற்கருவியாய முகத்தானுந்தோன்றாமையின் அஞ்சதல்செய்யப்படு மென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றத்திற்கேதுவாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது. (௪)

அ௨௫. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று. ௫

இ-ள். மனத்தின் அமையாதவரை — மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை — எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று — யாதொருகருத்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்றென்று சொல்லும் நீதிநூல். எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமைமறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவரைக் கருமங்களிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்றென்பதாம். (௫)

அ௨௬. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். ௬

இ-ள். நட்டார்போல நல்லவை சொல்லினும் — நட்டார்போன்று நன்மை பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,— ஒட்டார் சொல ஒல்லை உணரப்படும் — பகைவர்சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்படும். எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெரும். ஒட்டாராதலாற் றீமை பயத்தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லையுணரப்படுமென்றார். (௬)

அ௨௭. சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான. ௭

இ-ள். வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான—வில்லினது வணக்கம் ஏற்றவாகுத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால்,— ஒன்னாகண் சொல்வணக்கம்

கொள்ளற்க—பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தம க்கு நன்மைசெய்தற்குக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக் கம் வேறாயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதனைக்குறிப்பையே துவாக்கியுங் கூறினார். வில்லியதுகுறிப்பு அவனுடைய வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்னாரதுகுறிப்பும் அவருடைய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந்தீங் குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து. அ

இ-ள். ஒன்னார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்னார் குறிப்பை யுணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக் கும்,— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற்கிடனாம். எ-று.

நட்பென்பதனைத் தங்கையாலுங் கண்ணாலுந் தேற்றிப் பின் கோறற்கு வாய்க்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேறுகின்றபொழுதே அவ ற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மை கா ட்டித் தொழினுமழினும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉகூ. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. கூ

இ-ள். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின் கண் நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட்டம்மையிகழும் பகைவரை,—நகச் செய்து நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று—தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்மகிழும்வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாம்வண் ணம் பொருந்தற்பாலனம்மையுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அக னொன்று புறனொன்றுதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதனைமேல்வைத்துக் கூறினார். சாவ

வென்பதனிறுதியில் விகாரததாறமுகககது, "கோடடினவாயசசாககுதநி" என்புழிப்போல. எளனுவாரைப புலலெனககூடடுக. (க)

அகூ0. பகைநட்பாய காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட்ட பொரீஇ விடல். க0

இ-ள். பகை நட்பாம காலம் வருங்கால— தம்பகைவா தமககு நட்டாரா யொழுகுங்காலம் வந்தால,—முகம நட்டு அகம நட்பு ஒரீஇ விடல—தாமும அவரோடு முகததால நட்புசசெய்து அகததால அதனைவிட்டுப பின்னதுவுநத விடுக. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மாலும் பகையென்று வெளிபபடநீககலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம நீக்குகவெனபது பெறறும். இவையிரணடுபாட்டானும் அகநட்பிடையொழுகுமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அசு ம் அதி— பேதைமை.

இனி அங்ஙடபினையெதிர்மறுததுப் பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினுர். அபபகைதான் முறறக்கடியுங்குறறமன்மையினுளவாய வெகுளியாலும் காமத்தாலும வருவதாம. அவறறுள வெகுளியான்வருவன ஊநததிகாரத்தாலும்காம ததானவருவன ஊநததிகாரத்தாலுங்கூறுவார, அவவிரண்டற்கும் அடியாயமய ககத்தை இருவகைபபடுத்து, இரணடதிகாரததாறகூறுவானறெடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகினறுர. அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அகூக. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம் போக விடல். க

இ-ள். பேதைமை எனபது ஒனறு— பேதைமையெனறு சொலலப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குறறஙகளெலலாவறறினும மிககதொனறு,—யாது எனின ஏதமகொண்டு ஊதியமபோகவிடல—அதுதான யாதெனறு வினவின், தனக்குக்கேடு பயப்பனவறறைக கைககொண்டு ஆககம பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல. எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள. ஆககம் செலவம, புகழ், அறங்கள். தானே

தனனிருமையுநகெடுதறுக்கோடலெனபதாம். (க)

அருஉ. பேதைமையு ளெலலாம பேதைமை காதன்மை
கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள். பேதைமையுள எலலாம பேதைமை—ஒருவனுக்குப பேதைமையெ லலாவறறுளளும மிகக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதனமை செயல— தனககாகாத ஒழுககததினகட்காதனமை செயதல. எ-று.

இருமைக்கும ஆகாவெனறு நூலோா கடிநத செயலகளை விரும்பிச் செய தலெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டாறும பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்ப டடது. (உ)

அருங. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில. ங

இ-ள். நாணாமை—நாணவேணடுமவறறுககு நாணாமையும்— நாடாமை— நாடவேண்டுமவறறை நாடாமையும்—நா இனமை—யாவாமாட்டும் முறிந தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொனறும பேணாமை—பேணவேணடுமவற் றுள யாதொனறினையும பேணாமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொ ழில. எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவஙகள, நாடவேணடுமவை கருமஙகளிற்செ யவன தவிாவன. முறிதல் கணணறுதல. பேணவேணடுமவை குடிபபிறபபு, கல்வி, ஒழுககமுதலாயின. இவை பேதைககு எஞஞானறுமியல்பாய வருத வின, தொழிலெனறாா. (ங)

அருச. ஓதி யுணாந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற பேதையா ரில. ச

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெயகளடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும், —உணர்ந்தும் — அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணாநதும,— பிறர்க்கு

உரைததும் — அதனையறியலுறப பிறாககுரைத்தும், — தான் அடங்காப் பேதையின— தான அவையடஙகியொழுகாத பேதைபோல— பேதையாா இல— பேதையாா உலகததிலலை. எ-று.

உம்மை முனனுஙகூடடபபடடது. இபபேதைமை தனககு மருநதாய இவ ற்றாறதீராமையாலும, வேறுமருநதினமையாலும், பேதையிறபேதையாரில

லெனறா. இவையிரணடுபாடடானும பேதையது தொழில பொதுவகையாற கூறபபட்டது. இனிச சிறபபுவகையாறகூறுப. (ச)

அகரு. ஒருமைச செயலாறறும பேதை யெழுமையுந் தான்புக கழுந்து மளறு. ரு

இ-ள். பேதை — பேதையாயினன்—— எழுமையும தான புகக அழுநதும அளறு—வருமபிறவிகளெலலாந தானபுககழுநதும நிரயத்தினை — ஒருமைச செயல் ஆறறும—இவவொருபிறபபுளளே செயதுகொளள வலலனும. எ-று.

எலலாபபிறபபும ஏழாயடஙகுதல அறியபபட்டமையின, முறறுமமை கொடு த்தார். அழுநதுதறகிடனாய நிரயம. ஈணடைபபிறபபுக்களினுங கொடுவினைவ யததால அந்நிரயததினபமேயுழநதுவருதலின, எழுமையுநதான புககழுநது மளறென்றா. முடிவிலகாலமெலலாம தான நிரயததுனபமுழததறகேதுவா ஙகொடுவினைகளையேயறிநது சிலகாலததுளளே செயதுகோடல பிறரககரிதா கலின, ஆறறுமெனறா. இதனுன அவனமறுமைசசெயல கூறபபட்டது. (ரு)

அகசு. பொயயபடு மொன்றோ புனைபூணுங கையறியாப பேதை வினைமேற கொளின். சு

இ-ள். கை அறியாப பேதை வினைமேறகொளின—செயயுமுறைமையறியா தபேதை ஒருகருமததை மேறகொளவனாயின,—பொயயபடும ஒனறோ புனை பூணும— அதுவும புனைபடுத தானுநதனைபூணும. எ-று.

புனைபடுதல பின ஆகாவகை உளளழிதல. ஒனறோவெனபது எணணிடைச சொல். அதனையுஙகெடுததுத தானுஙகெடுமெனபதாம. இதனுல அவன செல வம் படைககுமாறு கூறபபட்டது. (சு)

அகஎ. ஏதிலா ராரத தமாபசிபபர் பேதை பெருஞசெலவ முறறக கடை. எ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செலவம உறறககடை — பேதையாயினை பெரிய செலவததைத தெயவததானெயதியவழி,— ஏதிலார் ஆரத தமர பசிபபா— தனனோடு ஓரியைபுமிலலாதார நிறைய, எலலாவியைபுமுடைய தமராயினா பசியாநிறபா. எ-று.

எலலாநன்மையுஞசெயதுகோடறகருவியெனபது தோனறப பெருஞசெல வமெனறும, அதனைப படைககுமாறறலிலலாமை தோனற உறறக்கடையெ னறும், எல்லாம பெறுதறகுனற ஆரவெனறும, உணவும பெருமை தோனறப் பசிபபரெனறுஙகூறினா. (எ)

இ-ள். பேதை தனகை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினான் தன் கைககணே ஒனறினையுடைமையாகப பெறுவனாயின, — மையல ஒருவன களிததற்று—அவன மயககுதல முனனே பிததினையுடையானொருவன் அம்ம யக்கத்தினமேலே மதுவுணடு மயங்கினற்போலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெயவததானனறித தனனாற்பெறுமை பெறறும். பேதைமையுஞ செல்வக்களிபபும ஒருஙகுடைமையால அவன செயவன மையலும மதுககளிபபும ஒருஙகுடையான செயவனபோற றலைதடுமாறுமெனபதாம். இவையிரணடுபாட்டானும அவன செலவமெயதியவழிப பயனகொளளுமாறு கூறபபட்டது. (அ)

அஉகூ. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில. கூ

இ-ள். பிரிவினகண தருவது பீழை ஒன்று இல—பின பிரிவுவாததுழி அஃதிருவாகருநதருவதொருதுனபமிலலை,—பேதையார கேணமை பெரிது இனிது—அகலாத பேதையாரினோ தாமுடைகொணட நடபு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுநதேயநது வருதலின, அனபநாராதாயிறறு. புகழ்வாாபோனறு பழிததவாறு. இதனால அவரது நடபினகுறறங்கூறபபட்டது. (கூ)

அசா0. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். க0

இ-ள். சானறோர குழாஅததுப பேதை புகல—சானறோரவையினகட பேதையாயினான புகுதல—கழாககால பளளியுள வைததறறு—தூயவலல மிதிதத காலை இனபந்தரும அமளிககணே வைததாறபோலும. எ-று.

கழுவாககாலெனபது இடககரடககு. அதனால அவவமளியும இழிககபபடுமாறுபோல இவனால அவவவையும இழிககபபடுமெனபதாம. இதனால அவன அவையிடையிருககுமாறு கூறபபட்டது (க0)

அரு ம அதி.—புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைபபுலலறிவாணமை கூறுகினறார். அஃது புலலியவறிவினையாட

றனமையென விரியும். அஃதாவது தான சிறறறிவினனுயிருந்தே நணபை பேரறிவினனுக மதிநது உயாந்தோா கூறும உறுதிசசொறகொளளாமை.

அசுக. அறிவினமை யினமையு ளினமை பிறிதினமை
யினமையா வையா துலகு. க

இ-ள். இனமையுள இனமை அறிவினமை— ஒருவனுககு இலலாமை பல வறறுளளும மிககவிலலாமையாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதினமை இன மையா வையாது உலகு — மறறைபபொருளிலலாமையோவெனின, அதனை அபபெறறிதநதாய இலலாமையாகக கொளளாா உலகததாா. எ-று.

அறிவெனபது ஈணடுத தலைமைபறறி நலலறிவினமேனினறது. புலலறிவா ளா செலவமெயதியவழியும இமமை மறுமைபபயனெயதாமையின அதனை இனமையுளினமையெனறும், நலலறிவாளா வறுமையெயதியவழியும அஃதி ... அது ... அறி— புல்லறிவாண்மை.

மூலாமையின் அதனை இனமையாவையாதெனறுங்கூறினா. இதனுற புல்லறி வினது குற்றங்கூறபபட்டது. (க)

அசுஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
மிலலை பெறுவான் றவம். உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞசு உவநது ஈதல — புலலறிவுடையான் ஒருவனு க்கு மனமுவநது ஒன்று கொடுததல் கூடிறறுயின,—பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும இல்லை— அதறகுக காரணம பெறுகினறவனலவினையே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞசுவநதீதலகூடவிற புலலறிவாளரும நல்வினைசெயப என பாக்குப பெறுவான வீழபொருளெயதியானபோலவதலலது இம்மை நோக கியாக மறுமை நோககியாக ஈகினறுாலலரெனக் கூறியவாறு. கூடிறறுயின அதறகுக்காரணமெனனுஞசொறகள அவாயநிலையான வநதன. இதனுல அஃ துடையாா தமமாட்டு நலலன செயதலறியாமை கூறபபட்டது. (உ)

அசுஙு. அறிவிலா தாந்தமமைப பீழிககும் பீழை
செறுவாாககுஞ் செயத லரிது. ங

இ-ள். அறிவிலாா தாம் தமமைப பீழிககும பீழை — புலலறிவுடையாா தாமே தம்மை வருததும வருததம—செறுவாாககும செயதல அரிது—அது செயதறகுரியராய தமபகைவாாககுஞ செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிநததொனறணைக காலமபாாததிருநது செயவதல்லது

வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவறறையும எககாலததுஞ செயயமாட்டாமை யின, அவாககுஞசெயதலரிதெனறூா. இதனுல அவாதமமாட்டுந தியன செய தலறிவோனபது கூறபபட்டது. (௩)

அசச. வெண்மை யெனபபடுவ தியாதெனி னெண்மை
யுடையமயா மென்னுஞ் செருககு. ௪

இ-ள். வெணமை எனபபடுவது யாது எனின— புலலறிவுடைமையென று சொலலபபடுவது யாதென்று வினவின,—யாம ஒணமை உடையம எனனும செருககு—அது தம்மைத தாமே யாம நலலறிவுடையமென்று நனகுமதிக்கும மயக்கம. எ-று.

வெணமையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக காரியபபெயர் காரண த்திறகாயிறறு. உலகத்தாரிகழதல அறிந்துவைததும அவவாறு மதித்தலான, மயக்கமெனறூர். (௪)

அசரு. கல்லாத மேறகொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். ரு

இ-ள். கல்லாத மேறகொண்டு ஒழுகல்—புலலறிவாளா தாஙகல்லாதநூலக ளையுங் கறறூராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொணடு ஒழுகுதல், — கசடு அற வல லதூஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கறறதொருநூலுணடாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையநதை விளைக்கும். எ-று.

வலலதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொககது. உணடாயினென்பது அவாய்நி லையான வநதது. ஐயம் அதுவல்லொன்பதூஉம் இவவாறுகொலலோவென்பது.

அரு ம் அதி— புல்லறிவாண்மை. ௩௩ரு

அசசு. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வயிற்
குறற மறையா வழி. சு

இ-ள. தம வயின குறறம மறையாவழி — புலலறிவாளர் தஙகணிகழுய குறறஙகளையறிந்து கடியாராயின,—அறறம மறைததலோ புலலறிவு— ஆடை யால அறறமறைததாராகத தம்மைக் கருதுதலும புலலறிவாம. எ-று.

குறறமறைததலாவது அவறறை இல்லாககுதல. மறைக்கபபடுவன பலவ றறுளளும உயாநதவறறையெலலாம மறையாது தாழநததொனறனையே மறை தது அவவளவாற றமமையுமுலகவொழுக்கினராக மதிததலும புலலறிவென பதாம. இவைமூன்றுபாட்டானும அவா தமமை வியததறகுறறங் கூறபபட

அசஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும
பெருமிறை தானே தனகரு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும அறிவிலான — பெறுதறகரிய உபதேசபபொருளைப பெறறும் உடகொளளாது போககும புலலறிவாளன—தானே தனககுப பெருமிறை செயயும—அவ்வுறுதியறியாமையாற ருனே தனககு மிக்க வருத்ததைச செயதுகொளளும. எ-று.

சோருமென இடதது நிகழபொருளின்றொழில் இடததினமேனினறது. மிக கவருததம பொறுததறகரிய துனபஙகள. இனி அருமறைசோருமெனபதறகுப பிறசொலலாம உளளததடககபபடும எணணததை வாயசோாநது பிறாககுணாககுமென்றுரைததார. அது பேணமையெனலும பேதைமையாவதனறிப புலலறிவாணமையனமையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ செய்கலான் றுன்றேறு னவ்வுயிர
போஒ மளவுமோர் நோய. அ

இ-ள். ஏவவும் செயகலான—புலலறிவாளன தனக்குறுதியாயவறறை அறிவுடையார சொலலாநிறகவுஞ செயயான,— தான தேறுன— அதுவனறித தானுகவும் இவை செயவனவெனறறியான, — அவவுயிர போமளவும் ஓர நோய — அவவுயிர யாககையினீஙகுமளவும் நிலதநிறகுப பொறுததறகரிய தொருநோயாம. எ-று.

உயிர தான உணாதறறனமைத்தாயிருநதும நினற யாககைவயததான மருடறறனமைததாய வேறுபடுதலின அவவுயிரொனறும, அதனினீஙகியபொழுதே அதறகு இரணடனுளொனறுகூடுதலிற போமளவுமெனறும, குலமிலை முதலிய பொறுககினற நிலததிறகுப பாவயாககை பெருமபொறையாயத துனபஞசெயதலின ஒருநோயெனறுமகூறினா. (அ)

அசகூ. காணுதாற காடடுவான் றுன்காணுன் காணுதான்
கணடானுந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள். காணுதாற காடடுவான தான காணுன—தனனை எலலாமறிநதானுக மதிததலாற பிறரால ஒனறறியுநதன்மையிலாதானை அறிவிககபபுகுவான் அவனுறபழிக்கபபட்டுத தான அறியானுய முடியும், — காணுதான தான கண்டவாறு கண்டானும்—இனி அவ்வறியுநதனமையிலலாதான கொணடது விடாமையாறறுனறிநதவாற்றுல அதனை அறிநதானுய முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன்றென்பதாம். (௯)

*௮௫0. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும். ௧0

இ-ள். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் — உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்பதோர் பொருளைத் தன் புல்லறிவான் இல்லையென்று சொல்லுவான் — வையத்து அலகையா வைக்கப்படும் — மகனென்று கருதப்படான், வையத்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும். எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற் றன்யாக்கை கரந்து மக்களியாக்கை யுடையோனறுதலவல்ல அலகையென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧0)

௮௬-ம் அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும்பான்மைத்தாகலின், அதனான் வருவன கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முட்பொரூஉ வலிதொலைதற்கேதுவாய மாறுபாடு.

௮௫௧. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். ௧

இ-ள். எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய் — எல்லாவுயிர்கட்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமையென்னுந் தீக்குணத்தை வளர்க்குங்குற்றம் — இகல் என்ப — இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பித்தென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மையென்றுங்கூறினார். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற் றீக்குணமாயிற்று. இதனால் இகலது குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧)

௮௫௨. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி

யினுசெய யாமை தலை. உ

இ-ள. பகல கருதிப பறறு செயினும — தமமோடுகூடாமையைக கருதி ஒருவன வெறுப்பன செயதாயினும, — இகல கருதி இனனு செயயாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக குறித்தது தாமவனுககு இனனாதவறறைச செயயாமை உயர்ந்தது. எ-று.

செய்திறபகைமைவளரத தாநதாழநதுவரலானும், ஒழியின அப்பறறுதன தாமேயோயநதுபோகத தாம ஒங்கிவரலானும், செயயாமை தலையெனறார். பறறுதவெனபது விகாரமாயிறறு. (உ)

அகூ ம் அதி— இகல. உசஎ

அருக. இகலெனனு மெவ்வநோய நீக்கிற றவிலலாத
தாவில விளக்கந தரும. க

இ-ள். இகல எனனும எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடெனறு சொல்லப படுகினற துனபததைசசெயயு நோயை ஒருவன தனமனததினினறு நீககுமாயின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம தரும — அவனுககு அநநீககுதல எஞ்ஞானறும உளளுதறகேதுவாய புகழைக கொடுக்கும. எ-று.

தவலிலலாமை அருததாபததியான அபபொருடடாயிறறு. தாவிலவிளக்கம வெளிபபடை. யாவருநணபராவா, ஆகவே எலலாசசெலவமுமெயதிக கொடை முதலியகாரணஙகளாற புகழபெறுமெனபதாம. (க)

அருச. இன்பததுளினபம பயககு மிகலெனனுந
துன்பததுட டுனபங கெடின. ச

இ-ள. இகல எனனும துனபததுள துனபம கெடின — மாறுபாடென்று சொலலப்படுகினற துனபஙகளெலலாவறறினும மிகக துனபம ஒருவனுககில்லையாயின,— இனபததுள இனபம பயககும — அவவினமை அவனுககு இனபஙகளெலலாவறறினும மிக்கவினபததினைக கொடுக்கும எ-று.

துனபததுட்டுனபம் பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான யாவாககுமெளியனாயுறவது. அநநோ இடையினறியே பயததலின, இகலெனனுமெனறார். இனபததுளினபம யாவருநடபாகலின எலலாபபயனுமெயதியுறவது. (ச)

அரு௫. இகலெதிா சாயநதொழுக வலலாரை யாரே
மிகலூககுந தனமை யவா. ரு

இ-ள். இகல் எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை — தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுகவல்லாரை — மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர் யார் — வெல்லக் கருதுந் தன்மையுடையார் யாவர்! எ-று.

இகலையொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லாரையென்றும், அவர் யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவார் யாவருமில்லையென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௮௫௬. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. ௬

இ-ள். இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை — பிறரோடு மாறுபட்டு அதன்கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை — தவலும் கெடலும் நணித்து — பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதின் உளவாம். எ-று.

மிகுதல் மேன்மேலூக்குதல். இனிதென்பது தான்வேறலைக்குறித்தல். பிழைத்தல் வறுமையானின்றாதல். முற்றக்கெடுதல் இறத்தல். இவற்றோடு நணித்தென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி, உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததுந்தழீஇய எச்சவும்மையாகவுரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதேயுளவாமென்பதாம். (௬)

௨௯௮ ௮௬ம் அதி.— இகல்.

௮௫௭. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ
லின்னா வறிவி னவர். ௭

இ-ள். இகல் மேவல் இன்னா அறிவினவர் — இகலோடு மேவுதலையுடைய இன்னாதவறிவினையுடையார் — மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் — வெற்றிபொருந்துதலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டார். எ-று.

இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்குந்தீங்கு பயக்குமறிவு. வெற்றி வழிநின்றார்க்கு உளதாவது. காணப்படும்பயத்ததாகலின், மெய்யானூலெனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், காணாரென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இகலினார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (௭)

௮௫௮. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை

மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.   அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம் — தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம், — அதனை மிகல் ஊக்கின் கேடு ஊக்குமாம் — அதுசெய்யாது அதன்கண்மிகுதலை மேற்கொள்வானாயின் கேடுதன்கண்வருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிர்தல் ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல் ஆக்கமென்றார். இகலிற்கெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம். (அ)

அருகூ. இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.   கூ

இ-ள். ஆக்கம் வருங்கால் இகல் காணான் — ஒருவன் றனக்கு ஆக்கம் வரும்வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான், — கேடு தரற்கு அதனை மிகல் காணும் — தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்குக் காரணமின்றியும் அதன்கண் மிகுதலை நினைக்கும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரானன்றென்பது தோன்றத் தரற்கென்றார். நான்காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு முன்னிட்பன இகலினது இன்மை உண்மைகளென்பதாம். (கூ)

அசு0. இகலான மின்னாத வெல்லா நகலான
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.   க0

இ-ள். இகலான் இன்னாத எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாட்டான்றே இன்னாதனவெல்லாம் உளவாம், — நகலான் நன்னயம் என்னும் செருக்கு ஆம் — நட்பான்றே நல்லநீதியென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம். எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலென்பதூஉஞ் செருக்கென்பதூஉம் தத்தங்காரணங்கட்காயின. நயமென்னுஞ்செருக்கென்க் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விருமையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

அஎ ம் அதி.— பகைமாட்சி.

அஎம அதி:—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகல் ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஓம்புக — தம்மின்வலியார்க்குப் பகையாயெதிர்தலை ஒழிக,—மெலியார்மேல் பகை ஓம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரென்புழித் துணைவலியுமடங்கலின், மெலியாரென்புழித் துணைவலியின்மையுங்கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூல்வழியொழுகன்முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிலகரோக்காங்கிய இதனுட்பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (க)

அஅஉ. அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு. உ

இ-ள். அன்பு இலன் — ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன், — ஆன்ற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவ்வான்—அதன்மேற் றான்வலியிலன்,— ஏதிலான் துப்பு என் பரியும் — அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனந்தொலைக்கும்? எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் துவ்வினைச்செய்யான். (உ)

அஅங. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு ங

இ-ள். அஞ்சும் — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,—அறியான்— அறியவேண்டுமவற்றையறியான்,—அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருந்தமிலன்,—ஈகலான்—இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்,—பகைக்குத் தஞ்சம் எளியன்—இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெ

ளியன. எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இந்நான்குகுற்றமுமுடையான பகையினறியுமழியுமாகலின, தஞ்சமெளியனெனறா. (௩)

அ௬௪. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ௪

இ-ள். வெகுளி நீங்கான—ஒருவன வெகுளியினீங்கான,—நிறை இலன்—அதுவேயன்றித தான் நிறையுடையனல்லன, — எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும்

யார்க்கும் எளிது—அவனமேற்சேறல எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுடனமாலையனாகலானும், மறைவெளிப்படுத்தலானும், மேற்செலவாதற்குக்காலமும இடனும வலியுமறிந்து சேறலவேண்டா தாயிற்று. இனி இனிதென்றுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமுளர். (௪)

அ௬௫. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. ௫

இ-ள். வழி நோக்கான—ஒருவன நீதிநூலையோதான,— வாய்ப்பன செய்யான—அது விதித்ததொழில்களைச் செய்யான,—பழி நோக்கான—தனக்கு வரும்பழியைப் பாரான,—பண்பு இலன—தானபண்புடையனல்லன,—பற்றார்க்கு இனிது—அவனபகைவர்க்கு அப்பகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோரடிப்பட்டு வழங்கிவந்ததாகலான வழியென்றும், தப்பாது பயன்பயத்தலின வாய்ப்பனவென்றும, இக்குற்றங்களுடையான முன்னேயழிதலிற பற்றார்க்கினிதென்றுகூறினார். (௫)

அ௬௬. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான
பேணாமை பேணப் படும். ௬

இ-ள். காணாச் சினத்தான — தன்னையும பிறரையுந் தானறியாமைக்கேதுவாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன,— கழி பெருங்காமத்தான —மேன மேல வளராநின்ற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன,—பேணாமை பேணப்படும— அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும். எ-று.

காணுதசினமெனபது விகாரமாயிறறு. முனனேனுககு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனேனுககுக காரியாதோனருமையானும, தாமேயழிவெனபது பறறி, இவாபேணுமை பேணபபடுமெனருா. (சு)

அசுஎ. கொடுத்தும் கொளலவேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணுத செயவான் பகை. எ

இ-ள. அடுதது இருநது மாணுத செயவான பகை — வினையைத தொடங்கியிருநது அதற்கேலாதன செயவான பகைமையை— கொடுததும கொளல மனற வேணடும — சிலபொருளழியக கொடுததாயினும கோடல ஒருதலையாகவேணடும. எ-று.

ஏலாதன மெலியனுயவைததுததணிதலும, வலியனுயவைததுத தணிதலும, முதலாயின. அபபொழுது அதனுறசிலபொருளழியினும பின பலபொருளெய தறகுஐயமினமையின, கொளலவேணடுமனறவெனருா. இவையாறுபாடடானும அது சிறபபுவகையாற கூறபபடடது. (எ)

அசுஅ. குணனிலனுயக குறறம் பலவாயின் மாற்ருர்க
கினனிலனு மேமாப புடைதது. அ

இ-ள. குணன இலனுயக குறறம் பலவாயின இனன் இலனும்— ஒருவன் குணனென்றுமிலனுய உடைய குறறம் பலவாயவழி, அவன துணையிலனும,

— மாறருாககு ஏமாபபு உடைதது — அவவிலனுதலுனே அவனபகைவாக குத துணையாதலையுடைதது. எ-று.

குணம இறைமாடசியுடசொலலியன. குறறம இவவதிகாரததுச சொல்லியனவும மறறுமததனமையனவும. துணை சுறறம, நடபு, பொருள, படை முதலாயின. பகைவாகது இவறறுனுளதாம பயனருனேயுளதாமாகலின, ஏமாபபுடைததெனருா. இலனுயெனறுஞ செயதெனெச்சம உடையவென வநத பெயரெசசகுறிபபுக கொணடது. (அ)

அசுகூ. செறுவாாககுச சேணிகவா வினப மறிவிலா
வஞசும் பகைவாப பெறின. கூ

இ-ள. அறிவு இலா அஞசும பகைவாப பெறின—நீதியையறிதலிலலாத அஞ சும பகைவரைப பெறறால,—செறுவாாக்குச சேண இனபம இகவா —அவரைச செறுவாாககு உயாநதவினபஙகள நீஙகா. எ-ு.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற்செய்துமுடிக்குந் திண்மையுமில்லாதாரே பகை வராதல் கூடாமையிற் பெறினென்றும், அவரையறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்துதலிற் சேணுடையின்பங்கள் இக வாவென்றுங்கூறினார். (க)

அஎ0 கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானை யொல்லா தொளி. க0

இ-ள். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லானை — நீதிநூல்கள் கல்லாதானோடு பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளை மேவாதானை — எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது — எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம். ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறவெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஓர்பொருட்டொடர்பு படாமலுரைத்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனினாய பயன் கூறப்பட்டது.

அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாணாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வனவும், ஏனைக்களைதற்பாலதன்கட் செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாக்காற்படும் இழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாகுந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணாப்பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஎக. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. க

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமையயப்பதனை — ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று — ஒரு

வன் விளையாட்டினகணேயாயினும் விரும்புதலியற்கைத்தன்றென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாணாதபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுந்தீமையேபயத்தலிற் பண்பில

தெனறும, அதனை விளையாடடினகண வேணடினுஞ் செறறமே விளைநத மெயயாமாகலின நகையேயுமென்றும, வேணடாமை தொலலையோ தூ தணி வெணபாரீதிறூனமேலவைததங்கூறினா. அப்பெயா அவாய்நிலையானவநதது.

அஎஉ. விலலே ருழவா பகைகொளினுங கொளளறக
சொலலே ருழவா பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும—ஒருவன விலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொணடானுயினும,— சொல ஏர் உழவா பகை கொளள ற்க — சொலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொளளாதொழிக. எ-று.

சொல ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனினறது. வீரம சூழசசியெனனும ஆறற லகளுள வீரமேயுடையாரோடு பகைகொணடாற கேடுவருதல ஒருதலையன்று, வநததாயினுந தனக்கேயாம, ஏனைசசூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற றனவழியினு ளளார்க்குந தபபாது வருதலின, அது கொளினும இது கொளளறகவென் றுா. உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும. இரணடுமுடையாரோடு கொள ளலாகாமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உருவகவிசேடம. (உ)

அஎங. ஏமுற றவரினு மேழை தமியனுயப
பலலாா பகைகொள பவன. ங

இ-ள். தமியனுயப பலலாா பகை கொளபவன — தான தனியனுயவைத து பலரோடு பகைகொளவான— ஏமுறறவரினும ஏழை— பிததுறறாரினும் அறிவிலன. எ-று.

தனிமை சுறறம் நட்பு படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால ஒபபாராயி னும் ஏமுறறவா அதனுறறீஙகெயதாமையின, தீஙகெயதுதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனறுா. தீஙகாவது துணையுளவழியும வேறல ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும பலரோடு பகைகொணடு அவரால வேறுவேறு பொருதறகண ணும ஒருஙகுபொருதறகணணும அழிநதேவிடுதல. இவைமூனறுபாடடானும் பகைகோடறகுறறம பொதுவினுஞ் சிறபபினுங்கூறபபடடது. (ங)

அஎச. பகைநட்பாக கொண்டொழுகும பண்புடை யாளன
றகைமைககட டங்கிற றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக கொணடு ஒழுகும் பண்புடையாளன தகைமைககண — வேணடியவழிப பகையை வேறுபடுததுத தனககு நடபாகசசெயதுகொ ணடொழுகும இயலபினையுடைய அரசனது பெருமையுளளே — தஙகிறறு உலகு— அடஙகிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியெனபது ஆககததானவாதது. வேறுபடுததல பகைமில்லை யினீககுதல, ஒழுகல நீதிவழியொழுகல. பெருமை பொருள, படையென இரு வகைததாய ஆறறல. அதனவழிததாதறகு எஞஞானறுந்திரிபின்மையின, அத னணிவுபறறித தமதிறறெனறார். (௮)

அ௮ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல. ௨௫௯.

அஎ௫. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக கொள்கவறறி னொன்று. ௫

இ-ள. தன்றுணை இன்று — தனககுதவுந துணையோவெனின இல்லை,— பகை இரண்டு—நலிவுசெயயும் பகையோவெனின இரண்டு,— ஒருவன் தான் அவறறின ஒனறு இனறுணையாக கொளக— அவனமாயபினறவழி ஒருவனு கிய தான அப்பகையிரண்டனுட்பொருநதியதொனறை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச செயதுகொளக. எ-று.

பொருநதியது ஏனையதனை வேறறகு ஏறறது. அப்பொழுது அவவெலலும பொழுது. திரிபினறுகச செயதுகொளகவெனபார, இனறுணையாயெனறார். ஆலகள அசை. இவையிரண்டுபாட்டானும் நட்பாககறபாலது கூறப்பட்டது.

அஎ௬. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட
டேறான பகாஅன விடல. ௬

இ-ள. தேறினும் தேறாவிடினும—பகைவனை முன தெளிநதானாயினுந தெளி ந்திலனாயினும—அழிவினகண தேறான பகான விடல—தனககுப புறததொ ருவினையாறறுழவு வநதுழிக் கூடாது நீககாது இடையேவிட்டு வைகக.எ-று.

முன்றெளிநதானாயினும அப்பொழுது கூடாதொழிகவெனறது, உள்ளாய் பினறு கெடுததனோக்கி. தெளிநதிலனாயினும அப்பொழுது நீககாதொழிகவெ னறது, அவவழிவிறகுந துணையாதனோககி. இதனை நொதுமலாக்கறபாலது கூறப்பட்டது. (௬)

அஎஎ. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. ௭

இ-ள. நொநதது அறியார்க்கு நோவறக—நொநததனைத் தாமாகவறியாத நட்டார்க்குத் தனனோவு சொலலறக,—மென்மை பகைவரகதது மேவறக— வலியினமை பார்ததிருக்கும பகைவாமாட்டு அவவலியினமையை மேவிட்டுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும முதனிலைததொழிறபெயா ஈணடு அதுசொல்லுதறகணுயி றறு. பகைவாகட்டவிாவது கூறுவாா, நட்டாாகட்டவிாவதும உடனகூறினா. இதனுல அவவிருபகுதிககணணுஞ செயவது கூறபபட்டது (எ)

அளஅ. வகையறிநது தறசெயது தறகாபப மாயும
பகைவாகட் பட்ட செருககு. அ

இ-ள். வகை அறிநது தறசெயது தறகாபப—தான விணைசெயயுமவகையை அறிநது அது முடித்தறகேறபத் தனனைப பெருககி மறவி புகாமறறனனைக காககவே,— பகைவாகண பட்ட செருககு மாயும் — தனபகைவாமாட்டுள தாயகளிபபுக கெடும். எ-று.

வகை வலியனுயத தானெதிரே பொருமாறும, மெலியனுயவ்ளவிற போா விலக்குமாறும முதலாயின. பெருககல பொருள படைகளாற பெருகச்செய தல. களிபபு இவறறுன் வேறுமெனறெணணி மகிழநதிருததல. இவவிருகுத லறிநது தாமே அடஙகுவாரெனபதாம். இதனுற களைதறபாலதனகட்செய்வன கூறபபட்டது. (அ)

உ.இச அகூ ம அதி.— உட்பகை.

அளகூ. இளைதாக முணமரங கொலக களையுநா
கைகொலலுங காழததவிடதது. கூ

இ-ள். முள மரம் இளைதாகக கொலக — களையவேணடுவதாய முண்மா ததை இளைதாய நிலைமைக்கட்களைக,— காழததவிடததுக களையுநா கை கொலலும—அனறியே முதிாநத நிலைமைககட்களையலுறிற களைவாாகையினை அதுதான களையும். எ-று.

களையபபடுவதாய தமபகையை அது மெலிதாயகாலததே களைக அனறியே வலிதாயகாலதது‌க களையலுறிறறமமை அதுதான களையுமெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதல. இதனுற களையுமபருவங்கூறபபட்டது.

அஅ0. உயிாபப வுளாலலா மனற செயிாபபவா
செமமல சிதைககலா தாா. க0

இ-ள செயிாபபவா செமமல சிதைககலாதாா— தமமொடு பகைபபாாது தருககினைக கெடுககலாயிருகக இகழசசியான அது செயயாதவரசா — உயி ாபப உளாலலா மனற—பின உயிாககுமாததிரததிறகும உளாலலா ஒருதலை

யாக. எ-று.

அவா வலியராயத தமமைக களைதல் ஒருதலையாகலின, இறநதாரேயாவ ரெனபதாம. அவருயிாதத துணையானே தாமிறபபரெனினுமமையும். இதனால் களையாவழிபபடுமிழுககுக கூறபபடடது. (௧0)

அகூ ம அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறபபகைககு இடஞ்சாககொடுதது அது வெலலுந துணையும உளளாயிருககும பகை. இதுவும, களையபபடுவதனபாலதாகலின, பகைததிறந தெரிதலினபின வைககபபடடது.

அஅக. நிழனீரு மினனாத வினனா தமாநீரு
மினனாவா மினனா செயின. ௧

இ-ள். நிழல நீரும இனனாத இனனா— ஒருவனுககு அனுபவிககவேண்டுவனவாய நிழலும நீரும முன இனியவேனும பின நோயசெயவன இன்னாதன — தமா நீரும இனனாசெயின இனனாவாம— அதுபோலத தழுவவேண்டுவனவாய தமரியலபுகளும முன இனியவேனும பின இனனாசெயவன இன்னாவாம். எ-று.

நோய பெருவகால, பெருவயிறு முதலாயின. தமரொனறதனால உடபகை யாதறகுரியராய ஞாதியரெனபதறிக. இனனாசெயல முனவெளிபபடாமையின்று துணைபெறறவழிக கெடுததல. (௧)

அஅஉ. வாள்போல பகைவரை யஞசறக வஞசுக
கேளபோல பகைவா தொடாபு. ௨

இ-ள். வாளபோல பகைவரை அஞசறக—வாளபோல எறிதுமெனறு வெளிப்படநிறகும பகைவரை அஞசாதொழிக,—கேளபோல பகைவா தொடாபு அஞசுக—அஙஙனம நிலலாது கேளபோல மறைநதுநிறகும பகைவாநடபினை அஞசுக. எ-று.

முனனையதிறது காககபபடுதலான அஞசறகவெனறும், அஙஙனம் அறியவும காக்கவுமபடாமையிற கெடுதல ஒருதலையெனபதுபறறி அஞ்சுகவெனறுங்கூறினா. பினசெயயும பகையினுமகொடிதாகலானும, காககுங்காலம அதுவாகலானும், அஞசபபடுவது முனசெயத அவாதொடாபாயிறறு. இவைவி

ரணபொட்டாலும உடபகை ஆகாதெனபது கூறபபட்டது. (௨)

அஅ௩. உடபகை யஞசித்தற காகக வுலைவிடதது
மடபகையின் மாணத் தெறும. ௩

இ-ள். உடபகை அஞசித தறகாகக—உடபகையாயினாரையஞசித தனனைக காததுககொணடொழுகுக,—உலைவிடதது மட்பகையின மாணத தெறும—அவாானமொழுகாதவழித தனககோாதளாசசி வாதவிடதது குயவன மடகலததையறுககுங்கருவிபோல அவா தபபாமறகெடுபபா. எ-று.

காததல அவாானையாமலும அவாககுடமபடாமலும பரிகரிதநல. மணணை பகுககுங்கருவி மட்பகையெனபபட்டது. பகைமை தோனருமல உளளாயிருநதே கீழறுததலின, கெடுதல தபபாதெனபதாம. (௩)

அஅ௪. மனமாணு வுடபகை தோனறி னினமாறு
வேதம பலவுந தரும. ௪

இ-ள். மனம மாணு உடபகைதோனறின— புறநதிருநதியதுபோனறு அகநதிருநதாத உடபகை அரசனுககு உணடாவதாயின,— இனம மாணு ஏதம பலவும தரும—அஃது அவனுககுச சுறறம வயமாகாமைககேதுவாகிய குறறமபலவறறையுஙகொடுககும. எ-று.

அவை சுறறததாரை உளளாயநினறு வேறுபடுததலும, அதனால அவா வேறுபட்டவழித தானறேருமையும, பின அவறறுன விளைவனவுமாம. (௪)

அஅ௫. உறனமுறையா னுடபகை தோனறி னிறனமுறையா
னேதம பலவுந தரும. ௫

இ-ள். உறல முறையான உடபகை தோனறின—புறதது உறவுமுறைததனமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உணடாவதாயின,—இறல முறையான ஏதம பலவும தரும—அஃது அவனுககு இறததனமுறையோடு கூடிய குறறமபலவறறையுஙகொடுககும. எ-று.

அவை புறபபகைத துணையாய நினறே அது தோனருமற கோறனமுதலிய வஞசனை செயதலும, அமைசசாமுதலிய உறுபபுககளைத தேயததலும முதலாயின. (௫)

அஅ௬. ஒன்றாமை யொன்றியார் கடபடி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொனற லரிது. ௬

இ-ள். ஒனறாமை ஒனறியாககண படின — பகைமை தனககுள்ளாயினாமாட்டே பிறககுமாயின, — பொனறாமை ஒனறல எஞஞானறும அரிது—அரசனுககு இறவாமை கூடுதல எஞஞானறுமரிது. எ-று.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெரியனாயகாலத்துமென்பார், என்ஞான்றுமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனாற்றன்கண் வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (கூ)

உ௬௯ அக ம் அதி.— உட்பகை.

அஅஎ. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி. எ

இ-ள். செப்பின் புணர்ச்சிபோல கூடினும்—செப்பினது புணர்ச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும், — உட்பகை உற்ற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளார் அகத்தாற் றம்முட்கூடார். எ-று.

செப்பினதுபுணர்ச்சி செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகையான மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவீற்றாவரென்பதாம். குடிகூடாதென்பதனை நாடு வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. அ

இ-ள் உட்பகை உற்ற குடி— முன் வளர்ந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி— அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும்— அரத்தாற்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினைகொண்டது. அஃது, உரத்தினதெழுவாயினுங்குடிமேலேறுதலின், வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருந்தீங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅகூ. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. கூ

இ-ள். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்— அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதன்கத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாயகேடு தன்கணெல்லைவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறி

தாய உடபகையுளளேயடஙகியிருநது வநதால வெளிபபட்டுகிறகுமெனபதாம். இதனால அது சிறிதென்று இகழபபடாதெனபது கூறபபட்டது. (௯)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவா வாழககை குடஙகருட
பாமபோ டுடனுறைந தறறு. ௧0

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழககை— மனப்பொருததமிலலாதாரோடு கூட ஒருவன வாழுமவாழககை— குடஙகருள பாம்போடு உடன உறைநத றறு— ஒருகுடிலுளளே பாம்போடுகூட உறைநதாறபோலும். எ-று.

குடஙகமெனனும வடசொறறிரிநதுினறது. இடசிறுமையானும் பயிற் சியானும பாம்பாறகோடபடல ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால அவ னுயிர்க்கு இறுதி வருதல ஒருதலையெனபது பெறும். இதனாற கண்ணோடா தவரைக கடிகவெனபது கூறபபட்டது. (௧0)

கூ0 ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினாை அவமதிதது ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனாற பெரியாரெனபது ஆறறலாறபெரியாராய வேநதாமேலும் தவ ததாறபெரியர்ராய முனிவாமேலும நினறது. மேறசொலலாது எஞசினறதா கலின, இது வெகுளியான வருவனவறறதிறுதிக்கண வைககபபட்டது.

அகூக. ஆறறுவா ராற்ற லிகழாமை போறறுவார்
போறறலு ளெலலாந தலை. ௧

இ-ள். ஆறறுவாா ஆறறல இகழாமை—எடுததுககொண்டன யாவும் முடிக கவலலாருடைய ஆறறலகளை அவமதியாமை — போறறுவாா போறறலுள் எலலாம தலை— தஙகட்குவருவாராமறகாபபாா செயயுஙகாவலகளெலலாவற றினும மிககது. எ-று.

ஆறறலெனபது பெருமை, அறிவு, முயறசியெனனும மூனறனமேலும நிற றலிற சாதியொருமை. இகழநதவழிக கனியவல்லாரெனபது தோனற ஆறறு வாரெனறும, அரண, படை, பொருள், நடபு முதலிய பிறகாவலகள அவரா னழியுமாகலின அவவிகழாமையைத தலையாயகாவலெனறுஙகூறினா. பொது

வகைபால அவவிருதிறததாாயும பிழையாமையது சிறபபு இதனறகூறபப டடது. (க)

அகூ௨. பெரியாரைப பேணு தொழுகிற பெரியாராற்
பேரா விடுமபை தரும. ௨

இ-ள். பெரியாரைப பேணுது ஒழுகின— ஆறறலகளாறபெரியாராயினரை வேநதா நனகுமதியாது அவமதிதது ஒழுகுவாராயின,— பெரியாரால பேரா இடுமபை தரும—அவவொழுககம அபபெரியாரால அவாககு எஞஞானறும நீஙகாத துனபஙகளைக் கொடுககும. எ-று.

அததுனபஙகளாவன இருமையினும இடையறுது வரும மூவகைத்துனப ஙகளுமாம. அவையெலலாந தாமே செயதுகொளகினறனவெனபது தோனற, ஒழுகாததை வினைமுதலாகவும பெரியாரைக கருவியாகவுஙகூறினர். பொது வகையால அவரைப பிழைததறகுறறம இதனுற கூறபபட்டது. இனிச்சிறபபு வகையாறகூறுப. (௨)

அகூ௩. கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
றைறு பவாக ணிழுககு. ௩

இ-ள். அடல வேணடின ஆறறுபவாகண இழுககு— வேறறுவேநதனாக் கோறலவேணடியவழி அதனை அபபொழுதே செயயவலல வேநதாமாட்டுப பிழையினை— கெடல வேணடின கேளாது செயக— தான கெடுதலவேண டினுனயின ஒருவன நீதிநூலைக கடநதுசெயக. எ-று.

அபபெரியாரைக "காலனும காலம பாாககும பாராது — வேலி ன்டுதானை விழுமியோா தொலைய—வேணடிடத தடேஉம வெலபோா வேநதா" எனறா பிறரும. நீதிநூல செயலாகாதெனறுகூறலின, கேளாதெனறுர். (௩)

அகூ௪. கூற்றததைக கையால விளிததறறு லாற்றுவார்க்
காறறுதா ரின்னு செயல. ௪

௩௩

டுஉ௮ கூ0 ம் அதி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

இ-ள். ஆற்றுவாாக்கு ஆறறுதார் இன்னு செயல—மூவகையாறறலுமுடை யாாககு அவையிலலாதார் தாம முறபடடு இனனுதவற்றைச் செய்தல்—கூற றத்தைக் கையால் விளித்தறறு—தானேயும வரறபாலனுய கூறறுவனை அத ற்கு முனனே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல இகழசசிக்குறிப்பிறறு. தாமேயும உயிாமுதலிய கோட

ற்குரியாரை அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேந்தரைப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (சு)

அசுரு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். ரு

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனாற்செறப்பட்ட அரசர் — யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் — அவனைத் தப்பி முகக்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும் உளராகார். எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியாகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வௌவுதற்பொருட்டுங்கொல்வர், அன்றெனின் உடனேயழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகாரென்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அசுசு. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். சு

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம்—காட்டிடைச் சென்றுனொருவன் ஆண்டைத்தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான்,உயிருய்தல்கூடும், —பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யார்—தவத்தாற் பெரியாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய அதற்குள்ளே யாவர்க்கும் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேதுவாய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (சு)

அசுஎ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார் செறின் — சாபவருள்கட்கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வாராயின்,—வகை மாண

டவாழக்கையும் வான பொருளும் என்னும—உறுபபழகுபெறற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைதத பெருமபொருளும எனபடடுவிடும். எ-று.

உறுபபு அமைசசு, நாடு, அரண, படையென்விவை. செறினெனபது அவர் செறுமை தோனற நினறது. இவவெசசததான முன் வருவனவறறிறகும்

௯௧ ம் அதி.— பெண்வழிசசேறல்.

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருநதவாம்ாட்டுப் பிழை செய வராயின, அசசெலவம அவர் வெகுளிததியான ஒருகணத்துளளே வெந்துவிடு மெனபதாம். (எ)

௮௬௮. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற குடியொடு
நினறனனா மாயவா நிலதது. ௮

இ-ள். குனறு அனனா குனற மதிபபின்— குனறததையொககும அருநதவா கெடக்கருதுவாராயின,—நிலதது நினறு அனனா குடியொடு மாயவா— அபபொழுதே இநநிலதது நிலைபெறறாறபோலுஞசெலவா தமகுடியொடும் மாயவா. எ-று.

வெயில மழை முதலிய பொறுததலுஞ சலியாமையும உளளிட்ட குணஙக ளுடைமையின, குனறனனாரென்றா "மலலன மலையனைய மாதவா" எனறா பிறரும். நிலைபெறறாறபோறலாவது இறபபபெரியராகலின இவாககு என்றா னறும அழிவிலலையெனறு கணடாராறகருதபபடுதல். (அ)

௮௯௯. ஏநதிய கொளகையார சீறின் இடைமுரிநது
வேநதனும வேநது கெடும். ௯

இ-ள். ஏந்திய கொளகையார சீறின—காததறகருமையான உயாநத விரத ஙகளை உடையார வெகுளவராயின, — வேநதனும இடை வேநது முரிநது கெடும்—அவராறறலான இநதிரனும இடையே தனபதமஇழநதுகெடும். எ-று.

" வேநதன மேய தீமபுன லுலகமும" எனறா பிறரும. நகுடனென்பான் இநதிரனபதமபெறறுச செலகினற காலததுப பெறற களிபபுமிகுதியான அக ததியனை வெகுளவதோர்பிழைசெய அதனாறசாபமெயதி அபபதம இடையே இழநதானெனபதனையுடகொணடு, இவவாறு கூறினா. இவைநானகுபாடடா னும முனிவரைப பிழைததலினகுறறஙகூறபபடடது. (௯)

௯௦௦. இறநதமைநத சாாபுடைய ராயினு முயயாா
சிறநதமைநத சீரா செறின. ௰

இ-ள். சிறந்த அமைந்த சீரார் செறினை—மிகக தவத்தினையுடையார் வெகுள்வாராயின்,—இறந்த அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார்—அவ ரான்வெகுளப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்ய மாட்டார். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பென்றிவை. அவைபெல்லாம் வெகு ண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உய்யாரென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (௯0)

---

௯௧ ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன சேரோ பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத் தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னும் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகை பபாற்படுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியிறுதிக்கட் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழி யொழுகற்பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

௯௧ ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

௯0௧. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. ௧

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்த அவட்ன்மையராய ஒழுகுவார் தமக்கு இனறுணையாய அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது— இனிப் பொருள்செய்தலைமுயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இகழும்பொருளும் அவ்வின்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவட்னமையரா தற்கு ஏதுவாயவின்பம். அஃது அவளாற்பயனுயவற்றதினும் அவ்வறத்திற்கு தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றெனபதாம்.

௯0௨. பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். ௨

இ-ள் பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம்—தன்னாண்மையை விட்டு மனை யாளது பெண்மையை விழைவான் எய்தினற செல்வம்— பெரியது ஓர்

நாண ஆக நாணுத் தரும— இவவுலகததது ஆணபாலாாகளெலலாம் பெரிய தோாாணுணடாகத தனககும நாணுதலைக கொடுககும். எ-று.

எயதிினறதாயிறறு, படைககும் ஆறறலிலனுகலின. அசசெலவததால ாத லூா துயததலும முதலிய பயனகொளவாள அவளாகலின, அவவாணமைச செயகை அவளகணணதாயிறறெனறு ஆணபாலாாயாவரும ாாண அதனுறற னுணமையினமை அறிநது பின தாலும நாணுமெனபதுநோககிப பெரிய தோாாணுக நாணுதகருமெனமுா. இவையிரணடுபாடடாலும் மனைவிழைதற குறறஙகூறபபடடது. (உ)

கூ0௩. இலலாள்கட டாழநத வியலபின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும. ௩

இ-ள். இல்லாளகண் தாழநத இயலபு இனமை—ஒருவன இலலாணமாட் டுத தாழுதறகு ஏதுவாய அசசம — நலலாருள நாணு எஞஞானறும தரும —அஃதிலராய நலலாரிடைச செலலுஙகால நாணுதலை அவனுககு எககாலத துங கொடுககும். எ-று.

அவடான அஞசி ஒழுகுதல இயலபாகலின, அவளையஞசுதல இயலபினமை யாயிறறு. அஙஙனமஞசியொழுகுதலின, அவளை நியமிபபாரிலலையாம், ஆகவே, எல்லாக்குறறமும வினையுமெனபது நோக்கி, எஞஞானறும நாணுததருமெ னமுா. (௩)

கூ0௪. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ௪

இ-ள. மனையாளை அஞ்சும மறுமை இலாளன—தனமனையாளையஞ்சி ஒழு குகினற மறுமைபபயனிலலாதானுககு— வினை ஆணமை வீறு எயதல் இனறு — வினையை ஆளுந்தன்மை உணடாயவழியும் நலலோாாறகொணடாடபப டாது. எ-று.

உணடாயவழியுமெனபது அவாயநிலையான வநதது. இலலறஞசெயதறகுரி யானமையினமையின மறுமையிலாளனெனறும, வினையையாளுநதனமை தனறனமையிலலாத அவளுன முடிவுபோகாமையின வீறெயதலினறெனறு கூறினாா. (௪)

கூ0ரு. இலலாளை யஞசுவா னஞசுமற றெஞஞான்று
நலலாாககு நலல செயல. ரு

இ-ள். இலலாளை அஞசுவான—தனமனையாளையஞசுவான — நலலாாக்கு நலல செயல் எஞஞான்றும அஞசும— தானறேடிய பொருளேயாயினும அதனுல நலலாாககு நலலனசெயதலை எஞஞான்றும அஞசாநிறகும. எ-று.

நலலா தேவா, அருநதவா, சானறோ, இருமுதுகுரவா முதலாயினுரும நலவிருநதினரும. நலலனசெயதல அவாவிருமபுவன கொடுததல. அது செயயவேணடும் நாளகளினுமெனபாா, எஞஞான்றுமெனருா. "இலலாளை யஞசி விருநதினமுகங கொனற நெஞசிற—புலலாளனுக"* எனருா பிறரும். (ரு)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும பாடிலரே யிலலா
ளமையாாதோா ளஞசு பவா. சு

இ-ள். இலலாள அமை ஆா தோள அஞசுபவா—தமமிலலாளுடைய வேயபோலுநதோளினை அஞசுவாா,—இமையாரின வாழினும பாடு இலா— வீரததாறறுறககமெயதிய அமராபோல இவவுலகதது வாழநதாராயினும, ஆணமையிலா. எ-று.

அமராபோலவாழதலாவது பகைதத வீரா தோளகளையெலலாம வேறலான நனகுமதிககபபடடு வாழதல. அது கூடாமையின, வாழினுமெனருா. அமையாாதோளெனவே, அஞசுதறகாரணததது எணமை கூறியவாறு. வீராதோளகளை வெனருராயினும இலலாடோளகளை அஞசுவாா ஆணமையிலரெனபதாம. இவைநானகுபாடடாலும அவளையஞசுதறகுறறங கூறபபடடது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல செயதொழுகு மாண்மையி னுணுடைய
பெணணே பெருமை யுடைததது. எ

இ-ள். பெண ஏவல செயது ஒழுகும ஆணமையின—நாணினறித தன்னிலலாளது ஏவறறொழிலைச செயது திரிகினறவனது ஆணடனமையின—நாண உடைய பெணணே பெருமை உடைதது—நாணினையுடைய அவள பெணடனமையே மேமபாடுடைத்து. எ-று.†

நாணுடைபபெணணென வேணடாது கூறியது அவளேவலசெயவானது நாணினமை முடிதத்றகாதலின, அமமறுதலைததொழில வருவிககபபடடது.

* சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், உகஎ.— இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாளர் ஆக மறந்தோற்றுக் கெண்டிய வில்லா ளமுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக்— கொலையானை யுந்திக் குடைமேலுமோர் கோறெரி தெந்தான்.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப் பொருள் கட்புலனாகிய அமைதித்தன்மை ஆளுந்தன்மை என்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

உகஉ கூஉ ம் அதி.— வரைவின்மகளிர்.

ஏவல் நீங்குபெயர். இரதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்தற் கோட்டச்சிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணேவென்ப் பிரித்தார். (ச)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்—நட்டார் குறை முடியார்— தம்மொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்,—நன்று ஆற்றார்— அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை "அமையார்தோள்" என்புழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறஞ்செய்தலும்—ஆன்ற பொருளும்—அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட்செய்தலும்—பிற வினையும் — அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல—தம்மனையாள் ஏவல் செய்வார்மாட்டு உளவாகா. எ-று.

புலன்களைந்தாகலின், பிறவினையென்பப் பன்மையாயிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தாகக்குத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற

றஙகூறபபடடது. (௯)

௯௧0. எண்சேர்ந்த நெஞசத திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும
பெண்சோநதாம பேதைமை யில. ௧0

இ-ள். எண சோநத நெஞசதது இடன உடையாாககு— கருமசசூழசசிக் கட்சென்ற நெஞசத்தினையும அதனியைய செலவததினையும உடையராய வேந

தாககு—பெண சேர்நது ஆம பேதைமை எஞ்ஞானறும இல—மனையாளைச சேர்தலான வினையும பேதைமை எககாலததும உணடாகாது. எ-று.

"இடனில்பருவததும" எனவும "இடனின்றியிரநதோாககு" எனவும் வநதமையான், இடனெனபது அபபொருட்டாதலறிக. இளமைககாலததுமெனபார், எஞ்ஞான்றுமெனறார். அபபேதைமையாவது மேறசொல்லிய விழைதல், அஞசல், ஏவல்செயதலெனனும் மூன்றறகுங்காரணமாயது. எதிாமறைமுகத்தான அமமூனறும இதனுறமுடித்துக கூறபபடடன. (௧0)

௯௨ ம அதி. — வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தநநலம் விலைகொடுபபார் யாவாக்கும் விறபதல்லது அதறகு ஆவார் ஆகாதாரென்னும வரைவிலாத மகளிரது இயலபு, ஆதலால் தமககுரிய மகளிரான வருககுறறததினபின வைக்கபபடடது.

௯௧௧. அன்பின் விழையார் பொருளவிழையு மாய்தொடியா

இ-ள். அன்பின விழையார பொருள விழையும ஆய தொடியார—ஒருவனை அன்புபறறி விழையாது பொருள்பறறி விழையுமு மகளிர—இன சொல இழுக்குத் தரும—அது கையுறாததனையும தாம அனபுபறறி விழைநதாராகச் சொல்லும் இனியசொல அவனுக்குப பின இரு‌ளைமைப்ப பயக்கும. எ-று.

பொருளெனபுழி இன விகாரததாறறொககது. ஆயநதொடியினையுடையா ரெனறதனும, இனியசொல்லெனறதனும, அவாகருவி கூறபபடடது. அச் சொல் அபபொழுதைககு இனிதுபோனறு பின வறுமை பயததலின, அது கொளளறகவெனபதாம. (க)

௯௧௨. பயனறூககிப பண்புரைககும பணபின மகளிர
நயன்றூககி நள்ளா விடல. உ

இ-ள். பயன தூககிப பணபு உரைககும பணபு இல மகளிர—ஒருவனுககு உள்ளபொருளை அளநதறிநது அஃதெயதுநதுணையும தமபண்புடைமை சொல்லும் பணபிலலாத மகளிரது—நயன தூககி நளளா விடல—ஒழுகலாறறினை ஆராயநதறிநது அவரைப பொருநதாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொலலினககணலலது தங்கடகிடவாமை தோனறப பணபினமகளி ரெனறும, அவாககு அது சாதிதருமமாதல நூலானேயனறி அவாசெயலா னுமறிநதென்பார நயனறூககியெனறும, அவவறிவு அவரை விடுதறகு உபா யமெனபது தோனறப பின நளளாவிடலெனறுங்கூறினா. (உ)

௯௧௩. பொருடபெண்டிர பொயமமை முயகக மிருட்டறையி
லேதில பிணந்தழீஇ யறறு. ௩

இ-ள். பொருட்பெணடிர பொயமமை முயககம— கொடுப்பாரை விரும பாது பொருளையே விருமபும பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முயககம—இருட்டு அறையில ஏதில பிணம தழீஇயறறு—பிணமெடுப்பார இருட்டறைககணணே முனனறியாத பிணததைத தழுவினாறபோலும். எ-று.

பொருட்குமுயககும மகளிர கருததுஞ்செயலும ஆராயாது சாதியும பருவமும ஒவவாதாரை முயங்குங்கால அவாகுறிப்புக கூலிககுப பிணமெடுப்பார காணப்படாததோரிடததினகண இயைபிலலாததோர்பிணததை எடுக்குங்கால் அவாகுறிபபோடொககுமெனவே, அகததால அருவராயினறும பொருளுகை கிப் புறததாறறழுவுவா அதனையொழிகவெனபதாம். இவைமூனறுபாட்டானும் அவாசொலலும செயலும பொயயெனபது கூறபபட்டது. (௩)

௯௧௪. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ௪

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய்ந்துசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியமூன்றும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட்பொருளென விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாரென்பதாம். (௪)

௯௧௫. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். ௫

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர்— இயற்கையாகிய மதிநன்மையானே மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையார்— பொது நலத்தார் புன்னலம் தோயார்— பொருள்கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லியநலத்தைத் தீண்டார். எ-று.

மதிநன்மை முற்பிறப்புக்களிற்செய்த நல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத்தாதல். அதனானன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்ம்மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரென்றுங் கூறினார். (௫)

௯௧௬. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். ௬

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள் — ஆடல், பாடல், அழகென்னுமிவற்றாற் களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளினை— தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார்—அறிவொழுக்கங்களானாய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். எ-று.

ஆடன்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென

நூம, தோயின அறிவொழுககங்களை அழியுமாகலின அவறறுறபுகழபரபபுவாா தோயாரொனறுகூறிஞா. தநலமெனபுழி நலம ஆகுபெயா. இவைமூனறுபா ட்டானும அவரை உயாநதோா திணைடாரொனபது கூறபபடடது. (௬)

கூகஎ. நிறைநெஞச மிலலவா தோயவா பிறநெஞசிற
பேணிப புணாபவா தோள. எ

இ-ள. நெஞசின பிற பேணிப புணாபவா தோள—நெஞசினுறபிறவற்றை ஆசைபபடடு அவை காரணமாகக கொடுபபாரை மெயயாறபுணரும மகளிா தோளகளே— நிறை நெஞசம இலலவா தோயவா — நிறையாறறிருநதிய நெஞசமிலலாதாா தோயவா. எ-று.

பொருளும அதனுறபடைககபபடுவனவும விருமபும் நெஞசு அவறறினமே லதாகலின, புணாவது உடமபுமாததிரமெனபதறிநது அதுவழி ஓடாதுநிறகும நெஞசினையுடையாா தோயாமையின, அஃதிலாா தோயவரென்றார். (எ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரலலாாக கணஙகென்ப
மாய மகளிா முயககு. அ

இ-ள. மாய மகளிா முயககு—உருவுசொறசெயலகளான் வஞ்சித்தலவல்ல மகளிரது முயக்கதகை —ஆயும அறிவினா் அல்லாாக்கு அணங்கு என்ப—

அவவஞசனை ஆராயநதறியுமறிவுடையரலலாாககு அணஙகுதாக்கென்றுசொல லுவா நூலோா. எ-று.

அணஙகு காமநெறியான உயிாகொளளும தெயவமகள. தாக்குத்தீணடல். இவவுருவகதகான அமமுயககம முன இனிதுபோனறு பின உயிாகோடல் பெறறும. இத நூலோா துணிவெனபது தோனற அவாமேலவைததுக கூறி ஞா. ஆபபெயா அவாயசிலியான வநதது. (அ)

கூககூ. வரைவிலா மாணிழையாா மெனறோள் புரையிலாப
பூரியாக ளாழு மளறு. கூ

இ-ள. வரைவு இலா மாண இழையாா மெனறோள— உயாநதோா இழிந் தோரெனறு வரைவிலகொடுபபாா யாவரையும முயஙகும மகளிரமெலலிய தோளகள—புரை இலாப பூரியாகள ஆழும அளறு—அகுறறததையறியும அறிவிலலாத கீழமககள புககழுநதுநிரயம. எ-று.

உயாதறகேதுவாகலின, புரைபெனபபடடது. சாதியானிழிநதாரினிக்குத தகுப புரையிலாபபூரியாகளெனறும, அவா அழகுறகேது உருவமுதலியமூன றுமெனபது தோனற மாணிழையாா மெனறோளெனறும, அவாககு அளறறி

லையிடையின்றிப் பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங்கூறினார். (௯)

௯௨0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ௰

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் — கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூதுமென்னு மிம்மூன்றும் — திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு — திருமகளால் நீக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையுமாம் ஒருகாலத்தேயுடைய மனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்தவாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநூலாரும் இக்குற்றத்தான் வியசனமென உடன்கூறினார். வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனானறிக. இனவிராவியெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் சேரார் இழிந்தோரென்பது கூறப்பட்டது. (௰)

௯௩-ம் அதி. — கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமழித்தற்கண் அவ்வரைவின்மகளிரோடொப்பதாய கள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுகின்றார்.

௯௨௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். க

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு ஒழுகுவார் — கள்ளின்மேற்காதல்செய்தொழுகுமரசர் — எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் — எஞ்ஞான்றும் பகைவரான் அஞ்சப்படார், — ஒளி இழப்பர் — அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையு மிழப்பர். எ-று.

௯௪

அறிவின்மையாற் பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெரியராயகாலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரானெய்திநின்ற ஒளியினையும் இகழ்தற்பாட்டான் இழப்பரென்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. (க)

௯௨௨. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணற்க—அறிவுடையராயினார் அஃதிலராதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணுதொழிக,— உண்டில் சான்றோரான எண்ணப்பட வேண்டாதார் உண்க—அன்றியே உண்ணல்வேண்டுவார் உளராயின், நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார் உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின், சான்றோரா னெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

கூஉக. ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. க

இ-ள். ஈன்றாள் முகத்தேயும் களி இன்னாது—யாது செய்யினும் உவக்குந் தாயமுன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்,— மற்றுச் சான்றோர் முகத்து என்—ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொறாத சான்றோர்முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம்! எ-று.

மனமொழிமெய்கள் தமவயத்தவன்மையான நாணழியும், அழியவே,ஈன்றாட்கும் இன்னாதாயிற்று, ஆனபின்,கள் இருமையுங்கெடுத்தலறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடியுஞ்சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம்.

கூஉச. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ங

இ-ள். கள் என்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு— கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்ககுற்றத்தினையுடையாரை— நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் — நாணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள் நோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் சேய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணாவென்றும், பின் ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோர்பானில்லாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினார். பெண்பாலாக[illegible] வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமூன்றுபாட்டானும் [illegible] கூறப்பட்டன. (ச)

கூஉரு. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். ரு

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல்—ஒருவன் விலைப்பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளாற்றனக்கு மெய்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்— கை அறியாமை உடைத்து—அவன் பழவினைப்பயனுய செயவதறியாமையைத்

தனக்குக்காரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தன்னையறியாமைசொல்லவே, ஒழிந்தன யாவுமறியாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் "பழனுடைய பெருமரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று" என்பதனானுமறிக. அறிவார் விலக்கொழிந்து ஒன்றனைக்கொள்ளும் நகாற்றியது கொள்ளாமையின், மெய்யறியாமைகொள்ளல் முன்னையறியாமையான் வந்ததென்பதாம். (௫)

கூ௨௬. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். ௬

இ-ள். துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர் — உறங்கினார், செத்தாரின் வேறுதலுடையரேனும், அக்காலத்தறிவின்மையான் வேறெனப்படார்; — கள் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார் — அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறுதலுடையரேனும், எக்காலத்து மறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமேயாவர். எ-று.

உறங்கினார்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்புண்டல். வேறுதலும் வேறன்மையுமுடைமைநோக்கி உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறையாக்கி, ஒழிக்கப்படுதலால் உறங்கினாரும் நஞ்சுண்பாருமொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாருங்கள்ளுண்பாருமொப்பரென்றுரைப்பாருமுளர். அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமைபுணர்த்து எண்ணிக்கூறலை பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக்கேலாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவரறிவிழத்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

கூ௨௭. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். ௭

இ-ள். கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர் — கள்ளினை மறைந்துண்டு அக்களிப்பாற்றமறிவு தளர்வார் — உள்ளூர் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவர் — உள்ளூர் வாழ்பவரான் உண்மகிழ்கின்ற மெய்த்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல்செய்யப்படுவர். எ-று.

உள்ளூர் ஆகுபெயர். உண்டென்பது ஆவாயியைபில்லான் வந்தது. உய்த்துணர்தல் தளர்ச்சியாற்கண்டபின்னையுணர்ந்து அதனாற்கள்ளுண்டதுணர்தல். (௭)

கூ௨௮. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களிதது அறியேன எனபது கைவிடுக — மறைநதுணடுவைதது யான களளுணடறியேனெனறு உணர்ததபொழுது தமமொழுககைகூறுதலையொழிக, — நெஞசதது ஒளிததது ஆஙகே மிகும — அவவுணடபொழுதே பிறரறியின இழுககாமெனறு முனனெஞசததொளிததகுறறமும முனனையளவினமிகவு வெளிபபடுதலான. எ-று.

களிததறியேனெனக காரியததாறகூறினார். இவையிரணடுபொட்டாலும் அது மறைககபபடாதெனபது கூறபபட்டது. (அ)

கூஉகூ. களிததானைக காரணங காட்டுதல கீழ்நீர்க்
குளிததானைத் தீததுரீஇ யறறு. கூ

உகூஅ கூசு ம அதி.— கூது

இ-ள். களிததானைக் காரணம காட்டுதல — களளுணடு களிததானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன காரணஙகாட்டித் தெளிவித்தல — நீரக கீழக குளிததானைத் தீததுரீஇயறறு — நீருணமூழகினானொருவனைப பிறனொருவன விளக்கினால நாடுதலையொககும். எ-று.

களிததானையெனனுமிரணடாவது "அறிவுடை யநதண னவளைககாட் டெனறானே" எனபுழிபபோல நினறது. நீருள் விளககுச செலலாதாறபோல அவனமனததுக காரணஞ்செலலாதெனபதாம. இதனான அவனைத்தெளிவித்தல முடியாதெனபது கூறபபட்டது. (கூ)

கூகூ0. கள்ளுணணாப் போழதிற களிததானைக காணுஙகா
லுளளானகொ லுணடதன சோரவு. க0

இ-ள். கள் உணணாப போழதில களிததானை — களளுணபானொருவன தான அஃதுணணாது தெளிந்திருநதபொழுதின்கண உணடு களிதத பிறனைக காணும னறே, — காணுஙகால உணட தன சோரவு உளளானகொல — காணுஙகால தானுண்டபொழுது உளதாஞ்சோர்வினை அவனசோர்வால அதுவுமிற்றெனறு கருதானபோலும்! எ-று.

சோரவு மனமொழிமெயகள தனவயததவலலவாதல. கருதலனவையான அதனிழுககினையுயததுணரின ஒழியுமென இதனால அஃதொழிதறகாரணங்கூறபபட்டது. (க0)

கூசுஎ ம அதி.— சூது.

இனி அககளளுணடலபோல அறம பொருள இனபஙகட்கு இடையீடாகி

யசூதாடலும பிணியுழதஈலுங்கூறுவானறொடங்கி, முதறகட்சூதினதியலபு கூறுகினறார.

கூகூக. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க — தான் வெல்லுமாற்றலுடையனுயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக, — வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்தவாரா உளராலெனின் அவ்வென்றபொருடாறும இரையான மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினறபோலும். எ-று.

வேறல ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்களபலவுங்கெடுதலின் வேண்டற்கவென்றுங்கூறினார். எய்தியபொருள சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோரதலையெனபதூஉம், அதனாற்பின்றுயருழத்தலும், உவமையாற்பெறறும். (க)

கூகூஉ. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் — அதனுண்டிற்பொன் போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதுமெனனுங்கருத்தால நூற்றினையிழந்து வறியராகுஞ்சூதர்க்கும் — நன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண்

டாங்கொல் — பொருளால அறனுமின்பமுமெய்தி வாழ்வதொருநெறியுண்டாமோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாற்றுற பொருளிழந்தேவருதலான், அதனுலெய்தும பயனும அவர்க்கில்லையெனபதாம். (உ)

கூகூங. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும். ங

இ-ள். உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் — உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆயத்தை இடைவிடாதுகூறிச் சூதாடுமாயின்,— பொருள் ஆயம் போஒய்ப் புறமே படும்—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருள்வருவாயும் அவனைவிட்டுப்போய்ப் பகைவாகணணே தங்கும். எ-று.

கவற்றின்றுருட்சியை அதனினுய ஆயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாடலை அத

கூறலாகிய காரணத்தினமேலிட்டுக்கூறினா. பொருளாயமெனபது உம்மைத் தொகை. ஆயம வடமொழிததிரிசொல. காதநறகணணும இபறறறகணணும கருததிலனுகலின, அவையிரணடும பகைவாபாறசெலலுமெனபதாம். (௩)

௯௩௪. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின
வறுமை தருவதொன் றில். ௪

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின — தனனை விழைநதாாககு முனனிலலாத துனபஙகளபலவறறையும வினைநது உளளபுகழையுங்கெடுக்குஞ் சூதுபோல — வறுமை தருவது ஒனறு இல — நலகுரவினைக கொடுகக வலலது பிறிதொனறிலலை. எ-று.

அததுனபஙகள முனனாககூறுப. நலவினைகளையும நலவினதத்தையும நீககித தீவினைகளையுந் தீயினதத்தையுங்கூட்டுதலால, சீரழிக்குமெனறா. வறுமைககு எலலையாவதொனறெனபதாம். (௪)

௯௩௫. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ௫

இ-ள். இலலாகியார் — முறகாலதது தாமுளராகியே இலராகியொழிந்தார் — கவறும கழகமும கையும தருக்கி இவறியார் — கவறறினையும அஃதாடுங்களததினையும அவவாடறகுவேணடுங்கைத் தொழிலினையும மேறகொணடு கைவிடாத வேநதா எ-று.

கைததொழில வெலலுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல. அவ்விவறுதலாறபாணடவா தமமரசுவிட்டு வனததிடைபபோய ஆணமையறகதொழுகிறொன அனுபவஙகூட்டியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும அதனது வறுமைபபததறாற றஙகூறப்பட்டது. (௫)

௯௩௬. அகடாரா ரல்ல லுழப்பாரு தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். ௬

இ-ள். சூது எனனும முகடியால மூடப்பட்டார் — தனபெயாசொலலல மஙகலமனமையிறகுதெனறு சொலலப்படும முகடியான விழுஙகப்பட்டார் — அகடு ஆரார் அல்லல உழப்பார் — இம்மைக்கண வயிறாரபபெறார, மறுமைக்கண நிரயததுனபமுழப்பார். எ-று.

சுசு ம அதி.— சூது.

செல்வங்கெடுத்து நல்குரவு கொடுத்தற்றொழிலில் வேறுபடாமையிற் சூதென்று முகடியென்றும், வெற்றி தோல்விகளுள் ஒன்றாக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலின் ஈண்டு அகடாராரென்றும், பொய்யுங் களவும் முதலிய பாவங்கள் விட்டலின் ஆண்டு அல்லலுழப்பரென்றுங் கூறினார். வயிறாராமை சொல்லவே, ஏனைப்புலன்களுக்கார்ப்பெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பரென்பது எதிர்காலவினை. (௬)

௯௩௭. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின். ௭

இ-ள். காலை கழகத்துப் புகின் — அறம் பொருளின்பங்கட்கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச் சூதாடுகளத்தின்கட் கழியுமாயின்,— பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் — அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன் செல்வத்தினையும் நற்குணங்களையும் போக்கும். எ-று.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலியவேயன்றி முன்னோர்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன்செய்த நல்வினையின்பயனாய பண்பும் இல்லவாமென்பதாம். (௭)

௯௩௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. ௮

இ-ள். சூது — சூது — பொருள் கெடுத்து — தன்னைப்பயின்றவன்பொருளைக் கெடுத்து,— பொய் மேற்கொளீஇ — பொய்ம்மையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி,— அருள் கெடுத்து — மனத்தெழும் அருளைக்கெடுத்து,— அல்லல் உழப்பிக்கும் — இவ்வாற்றான் அவனை இருமையினுந் துன்பமுறுவிக்கும். எ-று.

இத்தொழில்கண்மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனான் இம்மையினும், ஏனையவற்றான் மறுமையினுமாம். பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇயென்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல்வினை. (௮)

௯௩௯. உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின். ௯

இ-ள். ஆயம் கொளின் — அரசன் சூதினைத் தனக்கு விநோதத்தொழிலாக விரும்புமாயின்,— ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடையாவாம் — அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவை யைந்துஞ்சாராவாம். எ-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளேக்கப் பிறழ்ந்தன்று. செல்வம் அறுவகையுறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பனவற்றுள் துப்புரவுகளெல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமுங் கருத்தும் பெருமையின், இவையுளவாகாவென்பதாம். இவைகானகுபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றுனிருமையுங்கெடுத்தல் கூறப்பட்டது. (௯)

கூசo. இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர். ௧௦

இ-ள். இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல—சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதல்செய்யுஞ்சூதன்போல— துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று உயிர்—உடம்பான் மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதலையுடைத்து உயிர். எ-று.

சூது ஆகுபெயர். உயிரினதறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனதறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிர்மறைமுகத்தாற் சூதினைவெறுத்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியுமுயிரெனவுங்கொள்க. இதனான் அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழித்தார்துபெருமையுங்கூறப்பட்டன. (௧௦)

கூரு ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதமுதலியபிணிகள்வரும், அவற்றுட்பழவினையான் வருவன அதன்கழிவின்கணல்லது நீராமையின் அவையொழிந்து, ஏனைக்காரணங்களான் வருவனவற்றை நீக்கும் மருந்தினைவிறகு கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்கள்,ளவவான்மையாகலின், பிணிகளுங்காரணத்தான் வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்— உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்தவளவினவன்றி அதனின் மிக்கமாயினும் குறையுமாயினும்,— நூலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்— ஆயுள்வேதமுடையாரால் வாதமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ்செய்யும். எ-று.

னூலோரெண்ணியவெனவே, அவா அவறறானவருதத வாதபபகுதி பிததப பகுதி ஐயபபகுதியெனனும பகுதிபபாடும பெறறும். அவறறிறகுணவொததலாவது சுவை வீரியஙகளானும அளவானும பொருநதுதல. செயலகளொததலாவது மனமொழிமெயகளாறசெயயுநதொழிலகள அவைவருநதுவதறகு முனனேயொழிதல. இவையிரணடும இஙஙனமனறி மிகுதல குறைதலசெயயின, அவை தததநிலையினிலலாவாய வருததுமெனபதாம. காரணமிரணடுமே அவாயநிலையான வநதன. முறறுமமை விகாரததாறறொககது. இதனால, யாககைகடகியலபாகிய நோய மூவகைததெனபதூஉம, அவை றனபஞசெயதறகாரணம இருவகைததெனபதூஉம, கூறபபடடன. இனபஞசெயதறகாரணம முனனாககூறுப. (க)

கசஉ. மருநதென வேண்டாவாம் யாககைக கருநதிய
தறறது போறறி யுணின. உ

இ-ள். அருநதியது அறறது போறறி உணின — ஒருவன முனனுணடது அறறபடியைக குறிகளாறறெளியவறிநது பினனுணணுமாயின,—யாககைககு மருநது என வேணடாவாம்—அவனயாககைககு மருநதெனறு வேறுவேணடாவாம். எ-று.

உஎஉ கூறு ம அறி.— மருநது.

குறிகளாவன யாககைநொயமமை, தேககினறுயமை, காணககடொழிறகுரியவாதல, பசிமிகுதலெனவிவை முதலாயின. பிணிகள யாககையவாகலின, யாககைக்கெனறார. உணினெனபது அதனருமை தோனற நினறது. (உ)

கசங. அறறா லளவறிந் துண்க வஃதுடமபு
பெறறா னெடிதுயககு மாறு. ங

இ-ள். அறறால அளவு அறிநது உணக — முனனுணடது அறறால பினனுணபதனை அளவறிநது அவவளவிறறாக உணக,—உடமபு பெறறான நெடிது உயககும ஆறு அஃது—இபபயமபலவாய பிறயாககைகளிறபிழைததுப பெறறகரிய மானுடயாககையைப பெறறான அதனை நெடுஙகாலஙகொணடு செலுததுநெறி அதுவாகலான. எ-று.

இமமை மறுமை வீடுபேறு மூன்றுமெயதுதறபாலது ஈதொனறுமேயாகலின உடமபுபெறறானெனறும, அறமுதல நானகினையும அவை பெருகச்செயதுகொளளலாமாகலின நெடிதுயககுமாறெனறுஙகூறினார. பெறறாலெனறு பாடமோது

வாருமுளா. (க)

கூசச அறற தறிநது கடைபபிடிதது மாறலல
துயகக துவரப பசிதது ச

இ-ள். அறறது அறிநது முனனுணடது அறறபடியையறிநது,—துவரப பசிதது—பின மிகபபசிதது,—மாறலல கடைபபிடிததுத துயகக—உணணுஙகால மாறுகொளளாத உணவுகளைக குறிககொணடுணக. எ-று.

அறறதறிநதெனனும பெயாததுமா அஃனையாபபுறததறபொருட்டு. உண டது அறுதலும அதனபயனாகிய இரதமுதலாயின ஆதலுமறலவேணடுமெ னபா, மிகபபசிததெனறா. பசிததலவினை ஈணடு உடையானமேனினறது. மாறுகொளளாமையாவது உணபானபகுதியோடு மாறுகொளளாமையும, காலவியலபோடு மாறுகொளளாமையும, சுவை வீரியஙகளாறறமமுணமாறு கொளளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாதபிதத ஐகளாகிய பகு திககடாதவறறைச செயவனவாதலும, பெருமபொழுது சிறுபொழுதெனனும காலவேறுபாடுகளுள ஒனறறகாவன பிறிதொனறறகாகாமையும, தேனுநெய யுநதமமுளொதது நஞசாதலபோலவனவுமாம. அவறறைக குறிககொளளாது மணமபடடவாறுணறுபபின அதனானே நோயும மரணமும வருதலின, கடை பபிடிததெனறா. (ச)

கூசரு மாறுபா டிலலாத வுணடி மறுததுணணி
னூறுபா டிலலை யுயிாககு. ரு

இ-ள். மாறுபாடு இலலாத உணடி மறுதது உணணின— அமமுவகைமா றுகோளுமிலலாத உணவைத தனனுளளம வேணடியவளவினனறிப பிணி வாராவளவினால ஒருவனுணணுமாயின,— உயிாககு ஊறுபாடு இலலை—அவ னுயிாககுப பிணிகளாறறுனபம விளைதலுணடாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறெனறா, அஃது இனபததிறசெலலாதாயிறறு, இலலையென பது தொடாபாகலின. துனபமுறுவது உயிரேயாதலின, அதனமேலவைததுக் கூறினா. மாறுபாடிலவழியுங குறைதல நனறெனபதாம். இவைநானகுபாட் டானும உணணபபடுவனவும,அவறறனவும,'காலமும, பயனுங்கூறபபடடன.

கூரு ம் அதி.— மருந்து. உ௭௩

கூசகூ. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய். கூ

இ-ள். இழிவு அறிநது உணபானகண இனபம்போல—அக்குறைதலை நன றெனறறிநது அவவாறேயுணபவனமாட்டு இனபம் நீஙகாது நிலைபெறுமாறு

போல,— கழி பேர் இரையானகண் நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற்சிறிதுகுறைய வுண்டல், இன்பமாவது வாதமுதலியமூன்றும் தத்தநிலையிற்றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும் அதனான் அறமுதலியானகுமெய்தலுமாம். இரையையள வின்றியெடுத்து அதனானவருந்துமை விலங்கோட்டொத்தலின், இரையானென்றார். விதியெதிர்மறைகளே உவமமும் பொருளுமாகக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு. (சு)

கூசஎ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும். எ

இ-ள். தெரியான் தீ அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின் — தன்பசுதியும் அருந்தகேற்றவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டிய தோர்காலத்து வயிற்றுத்தீயளவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,— நோய் அளவு இன்றிப் படும்—அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லையற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தானவந்தன.நோய் சாதியொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகையுண்ணுவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். அ

இ-ள். நோய் நாடி— மருத்துவனுயிரனான் ஆதுரனமாட்டு நிகழ்கின்ற நோயை அதன்குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து,— நோய் முதல் நாடி— பின் அதுவருதற்காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து,— அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின் அதுதீர்க்குமுபாயத்தினையறிந்து,— வாய்ப்பச் செயல்—அதனைச் செய்யுமவழிப் பிழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முற்கூறியவிரண்டும், அவற்றை ஆயுள்வேத முடையார் நிதானமென்ப. அவைநோக்கிற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத்துணிதல். மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு,அதுதணிக்குமவாயென்றார். "கழுவாயுமுள" என்றார் பிறரும். பிழையாமை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்றமுறைமையிறப்பாமை. (அ)

கூசகூ. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல். கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுள்வேதத்தினை கற்ற மருத்துவன்,— உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல் —அவ்வுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

க௫

ஆதுரனளவினையும் அவன்கணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயற்கேற்ற காலத்தினையும் அந்நூனெறியால் நோக்கி, அவற்றோடுபொருந்தச்செய்க. எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்னும் சாதிவேறுபாடும்,* தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன்பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நூனெறியானும் உணர்வுமிகுதியானும் ஆராய்ந்துசெய்கவென்பார், கற்றான்கருதிச்செயலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவனறிந்தாக்குமாறு கூறப்பட்டது. (௯)

௯௫0. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து. ௯0

இ-ள். மருந்து— பிணிக்கு மருந்தாவது— உற்றவன்— அதனையுற்றவன், —தீர்ப்பான்— அதனைத் தீர்க்குமருத்துவன்,— மருந்து—அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து,—உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் நாற்கூற்று— அதனைப்பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய நான்குதிறத்தது. எ-று.

நான்கென்னு மெண்வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலென்றொழிந்தார். நாற்கூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகைநான்காவன பொருளுடைமை, மருத்துவன்வழிநிற்றல், நோயநிலையுணர்த்தவல்லமை, மருந்துத்துன்பம்பொறுத்தலென்பவிவை. தீர்ப்பான்வகைநான்காவன பலபிணிநோய்கண்டறக்கஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோதியகல்வியுநுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுந்தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கடூயவாதலென்பவிவை. மருந்தின்வகைநான்காவன பலபிணிகட்குமேற்றல், சுவை வீரியம்விளைவாற்றல்களானமேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதியோடுபொருந்துதலென்பவிவை. இயற்றுவானவகைநான்காவன ஆதுரன்மாட்டன்புடைமை, மனமொழிமெய்கடூயவாதல், சொல்லியன அவ்வாறேசெய்தல்வன்மை, அறிவுடைமையென்பவிவை. இவையெல்லாங்கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொ

குதிரையையும் மருந்தென்றார். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை காலங்களாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்தியமாமென்றுங்கூறினார். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாந்தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (௧௦)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

* சாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் பெரும்பான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாததுமெனக்கொள்ளத்தக்கது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றையியல்பு பதின்மூன்றதிகாரத்தாற் கூறுவானறொடங்கி, முதற்கட்குடிமைகூறுகின்றார்.

௯௬ ம் அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பு நால்வகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாததாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

கூகூக. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும் நாணும் —செம்மையும் நாணும்— ஒருங்கு இற்பிறந்தார்கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை—சேரக் குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டியற்கையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுகுடியென்பன ஈண்டுப்பொருந்தவற்றின்மேல. செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந்தம்முண் மாறுகொளாமை. நாண் பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவாற்றாற்பிறக்கவேண்டாமற்றும்மேயுளவாம், பிற

ாககாயிற கறபிததவழியும கெடுதலிலலாவெனபதாம். (க)

கூுஉ. ஒழுககமும வாயமையு நாணுமிம மூன்று
மிழுககார குடிபபிறந தார. ௨

இ-ள். குடிப பிறநதார — உயாநதகுடியினகட பிறநதார — ஒழுககமும வாயமையும நாணும இமமூனறும இழுககார — தமககுரிய ஒழுககம மெயமமை நாணெனபபட்ட இமமூனறனகணணும கலவியானனறித தாமாகவே வழுவார. எ-று.

ஒழுககமுதலியன மெயமமொழிமனஙகளினவாகலின,அமமுறையவாயின. இழுககுதல அறியாது வருகினறமையின, இழுககாரெனறார். (௨)

கூுஙு. நகையீகை யினசொ லிகழாமை நானகும
வகையெனப வாயமைக குடிககு. ௩

இ-ள். வாயமைக குடிககு—எககாலததுநதிரிபிலலாத குடியினகட்பிறநதாரககு—நகை ஈகை இனசொல இகழாமை நானகும வகை எனப—வறியார் சென றவழிமுகமலாசசியும,உளளன கொடுததலும,இனசொறசொலலுதலும், இகழாமையுமாகிய இநநானகும உரிய கூறெனறு சொலலுவா நூலோர.எ-று.

பொயமமை திரிபுடைமைபிறதிரிபினமையை வாயமையென்றும,இலலாரை யெலலாருமெளளுவராகலின இகழாமையை அவாகூறுககியுஙகூறினா. குடி ஆகுபெயா. நானகின்வகையெனபது பாடமாயின, வாயமைக்குடிபபிறநதாாக் குப பிறரின வேறுபாடு இநநானகானுளதாமெனறுரைகக. இவைமூனறுபாட் டானுங்குடிபபிறநதாரதியலபு கூறபபட்டது. (௩)

கூுச. அடுககிய கோடி பெறினுங குடிபபிறந்தார்
குன்றுவ செயத லிலர். ௪

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும்— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிறறைய பொருளைப பெற்றாராயினும்,—குடிப பிறநதாா குன்றுவ செயதல் இலா— உயாநதகுடியினகட்பிறநதாா தமமொழுககங்குன்றுநதொழிலகளைச செயயாா. எ-று.

அடுக்கியகோடியெனபது ஈண்டெணணப்படும் பொருண்மேனின்றது. குன றுநதொழிலகள குனறுதறகேதுவாயதொழிலகள். (௪)

கூடுரு. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று. ரு

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொட்டுவருகின்ற குடியின்கட்பிறந்தார்—வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டைபிற்சுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று— தம்பண்புடைமையின் நீங்கார். எ-று.

தொன்றுதொட்டுவருதல் சேர சோழ பாண்டியரென்றாற்போலப் படைப்புக்காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு நல்குரவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினார். (ரு)

கூடுசு. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். சு

இ-ள். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார் — வசையற்று வருகின்ற நற்குடிமரபினோடொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார்,—சலம் பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் — வறுமையுற்றவழியும், வஞ்சனையைப்பொருந்தி, அமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அமைவின்மை அம்மரபிற்கேலாமை இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின்வேறுபடாரென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

கூடுஎ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தார்கண் குற்றம்—உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்மாட்டுளதாங்குற்றம்—விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல உயர்ந்து விளங்கும்—தான்சிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண்மதியிடத்துமறுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகைமூன்றற்கும் விசும்பு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பானமாறுபட்டது. குடியது உயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

கூடுஅ. நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின்—குலநலமுடையனாய் வருகின்றவன்கண்ணே நாரின்மையுளதாமாயின்,—அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும குலமும ஆகுபெயா. நாரினமையாற கொடாமையுகககடுஞசொல் ·லமுதலிய கூறபபட்டன. தோனறினெனபது தோனருமைவிளக்கிநினறது.

நலனுடையனுயவருதலினிடையே இவை தோனறலின, உளளதுஐயமாயிறறு. உலகமெனபது அவாயநிலையானவநதது. ஐயபபடலெனபதுபாடமாயின, ஐயப்படுகவென விதியாககியுரைகக. இவையிரணடுபாட்டாலும வேறுபட்டவழிப படுமிழுககுக கூறபபட்டது. (அ)

கூருகூ. நிலத்திற கிடந்தமை காலகாட்டுங காட்டுங
குலத்திற பிறந்தாாவாயச சொல. கூ

இ-ள. நிலத்திற கிடநதமை கால காட்டும — நிலத்தினியல்லை அதனகண்முளைதத முளை காட்டும,— குலத்திற பிறநதாா வாயச சொல காட்டும— அதுபோலக் குலத்தினியலபை அதனகட்பிறநதாாவாயிறசொற்காட்டும். எ-று.

கிடநதமை உளளபடி. முளைததமாததிரததானே நனமையுந்தீமையுமறிதலின, இலமுதலிய கூறுராயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ செயலமுதலியன வேணடாவாயின. குலத்தியலபறிதறகருவி கூறுவாாபோனறு, இனசொலவேணடுமென்றவாறுயிறறு. (கூ)

கூகூ0. நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுக குலமவேண்டின
வேண்டுக யாாககும பணிவு. க0

இ-ள. நலம வேணடின நாண உடைமை வேணடும— ஒருவன தனககு நலனுடைமையை வேணடுவனுயின, நாணுடையனுதலை வேணடுக,—குலம வேணடின யாாககும பணிவு வேணடுக— குலனுடைமையை வேணடுவனுயின, பணியபபடுவோா யாவாமாட்டும பணிதலை வேணடுக. எ-று.

நலம புகழ,புணணியஙகள. வேணடுமெனபது விதிப்பொருட்டாய் நின்றது, "வினைபபடு தொகுதியி னுமமை வேணடும" எனபுழிப்போல. அநதணர் சானறோா அருநதவததோா தமமுனனோா தநதை தாயெனறிவரெலலாருமடஙக, யாாககுமெனறாா. பணிவு இருககையெழலும எதிாசெலவும முதலாயின. இவையிரணடுபாட்டாலும குடிமைககு வேணடுவன கூறபபட்டன.(க0)

கூஎ ம அதி.— மானம்.

இனிக குடிபபிறநதாாககு உரியவாய குணஙகள கூறுவானறொடஙகி,

முதறகண மானஙகூ யினறா. அஃதாவ ர எஞஞானறாக தாஙிலைபிறழாமை யும, தெயவததாறறுழவுவாதழி உயிாவாழாமையுமாம. இஃ ு, அககுடிபபி றபபினை நிறுததுதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி முனவைககபபட்டது.

கூகூக. இனறி யமையாச சிறபபின வாயினுங
குனற வருப விடல. க

இ-ள. இனறி அமையாச சிறபபின ஆயினும—செயயாதவழித தாம அமை யாதசிறபபினையுடையவேயெனினும,—குனற வருப விடல— தமகுடிபபிறப புத தாழவருஞ்செயலகளையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறததல. குடிபபிறபபெனபது அதிகாரமுறைமையான் வந் தது. இறப்பவருவழி இளிவநதன செயதாயினும் உயகவென்னும வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானததினது நிலையு டைமையையுநனக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

உ௩அ ௬௭ ம அதி.— மானம.

கூகூஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும சீா அலல செயயாா -- புகழசெய்யுமிடததுந்தமகுடிமைக கொவ்வாத இளிவரவுகளைச செயயாா—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவா — புகழுடனே மானததைநிறுததுதலை விருமபுவாா. எ-று.

எவ்விடத்தும நிலைகுலையாத திணமையான உளதாதலபறறிப பேராணமை யெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞ்செயயாரெனபதாம.(உ)

கூகூங. பெருககதது வேண்டும பணிதல சிறிய
சுருககதது வேணடு முயாவு. ங

இ-ள. பெருககததுப பணிதல வேணடும — குடிப்பிறநதாாக்கு நிறைநத செலவமுளதாயவழி யாவாமாட்டும பணிவு வேணடும,—சிறிய சுருக்கதது உயர்வு வேணடும—குறைநத நலகுரவுளதாயவழிப பணியாமை வேணடும. எ-று.

பணியாமை தாழவுவாராமற பழையவுயாசசிககணேணே நிறறல. செலவக காலை அஃதுயாசசி செயயத தாநதாழதலும, அலலறகாலை அது தாழவுசெய யத் தாமுயாதலும, வேணடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும தாநதாழ தறகேதுவாயின செயயாமைசசிறபபுக கூறபபட்டது. (ங)

௯௬௪. தலையி னிழிந்த மயிரனையா மாநதா
நிலையி னிழிநதக கடை. ௪

இ-ள். மாநதா—குடிபபிறநதமாநதா,—நிலையின இழிநதககடை—தமமுய ர்நதநிலையைவிட்டு அதனினினறுநதாழநதவழி,—தலையின இழிநத மயிா அனை யா—தலையைவிட்டு அதனினினறும வீழநத மயிரினையொபபா. எ-று.

அநநிலையை விடாதுநினறவழிப பேணபபடுதலும, விட்டுததாழநதவழி இழிக்கபபடுதலும், உவமையாறபெறறும. (௪)

௯௬௫. குனறி னனையாருங குனறுவா குனறுவ
குன்றி யனைய செயின. ௫

இ-ள். குனறின அனையாரும—குடிபபிறபபான மலைபோலவுயாநதோரும— குனறுவ குனறி அனைய செயிற குனறுவா— தாழததறகேதுவாகியசெய ல்களை ஒருகுனறியளவாயினுஞ செயவராயிறறுழவா. எ-று.

குனறியனையவுமெனனும இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறெக்கது. தாழ தற்கேதுவாய செயலகளாவன இனிவருதன. சொறபின்வருநிலை. (௫)

௯௬௬. புகழின்றால் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. ௬

இ-ள். இகழவாாபின் சென்று நிலை—மானததைவிட்டுத தனனையவமதிபபா ர்பின்னே ஒருவனசென்று நிறகினறநிலை — புகழ் இனறு— இவவுலகததுப புகழபயவாது,—புத்தேள நாட்டு உயயாது—ஏனைப்புததேளுலகத்துச் செலு த்தாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செயவதியாது! எ-று.

புகழபயபபதனைப புகழென்றா. பயனுய இவவிரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானக்கெடுகின்றது என்னையெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும் அவை செயதறகுறறங்கூறபபட்டது. (௬)

௯௬௭. ஒட்டாாபின் சென்றொருவன் வாழதலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனபபடுத னன்று. எ

இ-ள். ஒட்டாா பின சென்று ஒருவன வாழதலின—தனனையிகழ்வாாபினனே சென்று பொருள்பெறறு அதனாலொருவன உயிாவாழதலின,— அநநிலையே கெட்டான எனபபடுதல நனறு—அது செயயாது இறநதானெனறு சொல்ல பபடுதல் அவனுககு நனறு. எ-று.

ஒடபிதல பொருநதுதல. அசசிலையெனறது செலலாத முன்னேயிலக்க ணணே கினறெனறவாறு, அபபொழுதேயெனறுமாம். புகழும புததேளுலகும் பயவாதேனும பொருளபெறறு உயிரவாழவாமெனபாரை நோககிக கூறியது.

கூகூஅ. மருநதோமற றூனேமபும வாழககை பெருநதகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள. பெருநதகைமை பீடு அழிய வநதவிடதது— உயர்குடிப்பிறபபுத தனவலியாகிய மானம அழியவநதுழி, — ஊன் ஒமபும வாழககை மறறு மருநதோ — இறநதலொழிநது பயனிலலாதவுடமபிளைக காககுமவாழக்கை பினனுமிறவாமைககு மருநதாமோ? எ-று.

மறறெனபது மேறசொலலிய இறபபினை மாறறினினறது. நறகுணஙகடகெல்லாம இடனுதறசிறபபுபபறறிய பெருநதகைமையெனறும, அவையெலலா வறறுள்ளும் அதறகு வலியாதறசிறபபுபபறறிய பீடெனறும, அஃதழிநதால நினறவெறறுடமபு இழிககபபடுதலின அதனை ஊனெனறும, பினனுமிறத்தல ஒருதலையெனபார மருநதோவெனறுஙகூறினார். மானததினறெழில அதற்கிடனுகிய குடிபபிறபபினமேனினறது. (அ)

கூகூகூ. மயிர்நீபபின் வாழாக கவரிமா வன்ன
ருயிர்நீபபர மானம வரின. கூ

இ-ள. மயிர் நீபபின வாழாக கவரிமா அனனர—தனமயிர்ததிரளின ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர்வாழாத கவரிமாவையொபபார,— மானம வரின உயிர் நீபபர — உயிர்நீககததான மானமெயதுமெலலைவரின, அதனைததாஙகாதிறப்பர. எ-று

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறெககது. உயிரும மானமும உடனிலலாமைக்கண், பினனும போவதாய உயிரைநீதது எஞ்ஞானறும நிறபதாய மானத்தையெயதுவரெனபதாம. உவமை அவரகு அஃதியலபெனபது விளக்கினினறது. (கூ)

கூஎ0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையர
ரொளிதொழு தேதது முலகு. க0

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம உடையார் ஒளி—தமககோரிழிவுவந் தவழிப் பொறுத்து உயிர்வாழாது அதனைநீதத மானமுடையாரது புகழ்வடி

வினை — தொழுத எத்தும உலகு — எஞ்ஞானறுநதொழுத தியாகிறபர் உலகததார். எ-று.

"புலவா பாடும புகழுடையோா விசுமபின—வலவ னேவா வான வூரதி யெயத"வராகலின, தறககசசெலவு சொலலவேணடாவாயிறறு. இவைகான குபாட்டாறும மானபபொருட்டாய இறபபினது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௧0)

கூஅ ம அதி. — பெருமை.

அஃதாவது செயறகரியசெயதல், தருககினமை, பிறாகுறறங்கூறுமை யென,றிவைமுதலிய நறகுணஙகளாறபெரியாரது தனமை. நிலையினுமேனமே லுயாத்தறபய ந்தவாயவிவை உளவாவது நிலையிறறுழாமையுளவழியாகலின, இது மானததினபின வைககபபட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற குளள வெறுககை யிளியொருவற
கஃதிறநது வாழ்து மெனல. ௧

இ-ள். ஒருவறகு ஒளி உளள வெறுககை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா ,செயறகரிய செயவேமெனறு கருதும ஊககமிகுதி,— ஒருவறகு இளி அஃது இறநது வாழுதும எனல — ஒருவனுகது மாசாவது அசசெயலையொழிநது உயிாவாழககடவேமெனறு கருததல. எ-று.

ஒளி தானுளனுயகாலதது மிகுததோனறுதலுடைமை. "ஒளிகிறு ஞேஙகு புகழ செயயான" எனறுா பிறரும. மேலும செயறகரியசெயவாா பெரியொ னறுராயினும, ஈணடு ஆவை அளவிறநதவொபபுரவு ாகைமுதலியவாம். அவ றறினுறய பெருமையை அதனகாரணததினமேலிட்டு உளளவெறுககையெ னறும, அததனனையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுங்கூறினா. இவவாறு இதனெதிாமறைககணணுமொககும். இதனுற பெருமையினசிறபபுக கூறப பட்டது. (௧)

கூஎஉ. பிறப்பொககு மெல்லா வுயிர்ககுஞ் சிறபபொவ்வா
செயதொழில வேறறுமை யான். ௨

இ-ள். எலலாவுயிாககும பிறபபு ஒககும— எலலாமக்களுயிாக்கும பொது வாகிய பிறபபியல்பு ஒககுமேயெனினும, — சிறபபு ஒவவா செயதொழில

வேறுமையான — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளோவவா, அவைசெய்யுந்தொழில்களது வேறுபாட்டான. எ-று.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயினவுமாய அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினைவயத்தாற பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தினறு அதன்பயனனுபவித்தல எல்லாவருணத்தாக்

குமொத்தலிற பிறப்பொக்குமெனறும், பெருமைசிறுமைகட்குக கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிறபாகுபாடுகள வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற சிறப்பொவ்வாவெனறுங்கூறினா. (உ)

௯௭௩. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழலலார் கீழல லவர். ௩

இ-ள். மேல அல்லாா மேல இருந்தும மேல அலலா —செயற்கரியசெய்கலாத சிறியராயினா, உயாந்தவமளிமுதலியவறறினமிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகாா,—கீழ அல்லவா கீழ இருந்தும கீழ அலலாா —அவைசெய்து பெரியராயினா, தாழந்த வறுநிலததிருந்தாராயினும், சிறியராகாா. எ-று.

மேலிருந்தலகீழிருத்தலகளாறசெலவநலகுரவுகளும், மேல கீழகளாறபெருமைசிறுமைகளும, கருதப்பட்டன இவைவிரவவிப்பாட்டானும முறையே குடிமைமாத்திரத்தானுஞ்செலவமாத்திரத்தானும அஃதுளதாகாமைகூறப்பட்டது.

௯௭௪. ஒருமை மகளிரே போலப பெருமையுந்
தனனைததான கொண்டொழுகி னுணடு.௪

இ-ள். ஒருமை மகளிரே போல — கவராமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையினவழுவாமற றமமைத தாமகாததுககொணடொழுகுமாறுபோல, —பெருமையும தனனைத தான கொணடு ஒழுகின உணடு—பெருமைககுணமும், ஒருவன நிறையினவழுவாமறறனனைத தானகாததுககொணடொழுகுவானாயின, அவனகணுணடாம. எ-று.

பொருளினறொழில உவமையினும வந்தது. கறபுணடாதல தோனறநினறமையின, உமமை எசசவுமமை. ஒழுகுதல மனமொழிமெயகளையொடுக்கி

ஒப்புரவு முதலிய செய்தற்போதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.

௯௭௫. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல். ௫

இ-ள். பெருமை உடையவர்— அவ்வாற்றற் பெருமையுடையாராயினார் — அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார்— தாம் வறியராயவழியும் பிறராற்செய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களை விடார் அவைசெய்யுநெறியாற் கடைபோகச்செய்தலை வல்லராவர். எ-று.

வறியராயவழியுமென்பது, முன்செய்ததுபோந்தமை தோன்றப் பெருமையுடையவரொன்றற்குரும், ஆற்றுவாரொன்றற்குரும், பெறறும். இதனால் அதனையுடையார்செயற் கூறப்பட்டது. (௫)

௯௭௬. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. ௬

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு—அப்பெற்றியராய பெரியாரைவழிபட்டு அவரியல்பினை யாங்கோடுமென்னுங்கருத்து — சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை — மற்றைச் சிறியராயினார்மனத்தின்கண் உளதாகாது. எ-று.

குடிமை, செல்வம், கல்வியென்றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பாராகலின் அவை நமக்கியல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடையராதல் கூடாதென்பதாம். (௬)

௯௭௭. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின். எ

இ-ள். சிறப்புந் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாயசிறப்புத்தானும்,— சீர் அல்லவர்கட் படின் — தனக்கொவ்வாத

சிறியாரிடத்துப்படுமாயின், —இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் — அதனையொழிந்து தருக்கினகண்ணே மிக்கசெயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புக்குடிமை, செல்வம், கல்வி

கள்ளுயமிகுதி. இவையிரண்டுபாட்டானும் அஃதிலார்செய்தி கூறப்பட்டது.(எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து. அ

இ-ள். பெருமை என்றும் பணியும்—பெருமையுடையார் அச்சிறப்புண்டா யஞான்றுந் தருக்கின்றி அமைந்தொழுகுவார்,— சிறுமை (என்றும்)தன்னை வியந்து அணியும்—மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதில்லாதஞான்றுந்தம்மை வியந்து புனையாநிற்பர். எ-று.

பொருளின்றொழில்கள் பண்பின்மேலேற்றப்பட்டன. இஃது அற்றமறைக் கும்பெருமையெனப்புழியுமொக்கும். என்றுமெனபது பின்னுமவந்தியைந்தது. ஆமெனபனவிரண்டும் அசை. புனைதல் பிறிற்றமக்கோர்மிகுதியையேற்றிக் கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழுவார் தாழ்ந்தார் உயர்வார் இஃதொரு விரோதமிருந்தவாறெனனென உலகியலைவியந்து கூறிற்றுக்குவாருமுளர். (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல். கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இன்மை—பெருமைக்குணமாவது காரணமு ண்டாயவழியும் அஃதியல்பாதன்ஞெக்கித் தருக்கின்றியிருத்தல், — சிறுமை பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்— சிறுமைக்குணமாவது அஃதிலவழியும் அதனை யேறிக்கொண்டு தருக்கின்முடிவினகண்ணே நின்றுவிடுதல். எ-று.

அளவுறததருக்குதலெனபதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமுளர்; முற்றுத்தொடரும் எழுவாய்த்தொடரும் சமமுள்ளையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (கூ)

கூஅ0. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும் க0

இ-ள். பெருமை அற்றம் மறைக்கும்—பெருமையுடையார் பிறர்மானத்தை யேகூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பர்,—சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும்—மற றைச் சிறுமையுடையார் பிறர்குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடு வர். எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்துமியைந்தன. அற்றம் ஆகுபெயர். தா னெனபது அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் இருவர்செயலும் ஒருங்குகூறப் பட்டன. (க0)

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்து அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங்களானுமென்பது சால்புதற்சொல்லாற்பெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுடையார்க்கல்லது குணங்கள்பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்றலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௯௯-ம் அதி. — சான்றாண்மை. ௨௮௧.

௯௮௧. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. ௧

இ-ள், கடன் அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு— நமக்குத்தகுவது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையைமேற்கொண்டொழுகுவார்க்கு — நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப— நல்லனவாயகுணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

சிலகுணங்களில்லாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டவாயவழியுஞ்சான்றாண்மையென்னுஞ்சொற்பொருள் கூடாமையின், நூலோர் இவ்வேதுப்பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவரென்பதாம். (௧)

௯௮௨. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. ௨

இ-ள். சான்றோர் நலன் குணநலமே — சான்றோர்நலமாவது குணங்களானாயநலமே; — பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளதூஉம் அன்று — அஃதொழிந்தவுறுப்புக்களானாயநலம் ஒருநலத்தினுமுள்ளதன்று. எ-று.

அக்நலத்தை முன்னேபிரிந்தமையின் ஏனைப்புறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக்கல்விமுதலாக நூலோரெடுத்தநலங்களுட்புகுதாமையின் எந்நலத்துள்ளதூஉமன்றென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டாலும் சால்பிற்கேற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற்கூறப்பட்டன. (௨)

௯௮௩. அன்புநா ணொப்புர வுகண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண் ௩

இ-ள். அன்பு — சுற்றத்தார்மேலேயன்றிப் பிறர்மேலுமுளதாயவன்பும் — நாண் — பழிபாவங்களினாணுதலும் — ஒப்புரவு — யாவர்மாட்டுமொப்புரவுசெய்தலும் — கண்ணோட்டம் — பழையார்மேற்கண்ணோட்டமும் — வாய்மை — எவ்விடத்தும் மெய்ம்மைகூறலுமென — சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து —

சாலபெனனுமபாரதஙந்தாபயெ அவைகளாந து. எ-று

எனனேரும முனனவறமேருரிஙகூடிறது. இக குணஙகளிலவழிச சாலபு நிலை பெருமையின, இவறறைத தனெனனறா ஏகதேசவுருவகம். (௩)

கூஅச. கொலலா நலததது நோனமை பிறாதீமை
சொலலா நலததது சாலபு ச

இ-ள். நோனமை கொலலா நலதததது — பிறவுயிாகளுமவேணடுமாயினும தவம ஒருயிாையுஙகொலலாதவறததினகணணதாம, — சாலபு பிறா தீமை சொலலா நலதததது—அதுபோலப பிறாுணாகளுஞ வேணடுமாயினும சாலபு பிறாகுறறததைசசொலலாத குணததினகணணதாம. எ-று.

நலமெனனும ஆகுபெயாபபொருளிரணடனையுஙந் தலைமைதோனற இவவிர ணடறகுமதிகாரமாககிக கூறினா தவததிறகுக கொலலாவறஞசிறநதாறபோ லச சாலபிறகுப பிறாகுறறஞசொலலாககுணஞசிறநததெனபதாம். (ச)

கூஅரு. ஆறறுவா ராறறல பணித லதுசானறோர்
மாறறாரை மாறறும படை. ரு

கூஅச கூகூ ம் அதி.— சான்றாண்மை.

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆறறல பணிதல— ஒருகருமததைசசெயது முடிபபார தாறறலாவது அதறகுததுணையாவாரைத தாழநதுகூட்டிக்கொளளுதல, — சானறோா மாறறாரை மாறறும படை அது—இனிச சாலபுடையாா தமபகை வரைப பகைமையொழிககுஙகருவியும அது. எ-று.

ஆறறல அதுவலலராநதனமை. இறநதது தழீஇயவெசசவுமமை விகாரத தாறறொக்கது. சாலபிறகேறற பணிதறகுணததுசிறபபுககூறுவாா, ஏனைய துமுடன்கூறினர். (ரு)

கூஅசு. சாலபிறகுக கட்டளை யாதெனிற றோல்வி
துலையலலாா கணணுங கொளல. சு

இ-ள். சாலபிறகுக கட்டளை யாது எனின— சாலபாகிய பொனனினளவ றிதறகு உரைகலலாகியசெயல யாதெனின,— தோலவி துலை அலலாாகண ணும கொளல—அது தமமினுயாநதாாமாட்டுககொளளுநதோலவியை இழிந தாாமாட்டுங்கோடல. எ-று.

துலை ஒபபு. எசசவுமமையான இருதிறததாாகணணும வேணடுதல பெற றும். கொளளுதல வெலலுமாறறலுடையராயிருநதே ஏறறுககொளளுதல.

இழிந்தாரை வெல்லுதல்கருதித் தமமோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வி யான் அவரினுயாவராயின, அதனுறசாலபளவறியப்படுமெனபதாம். (சு)

கூஅஎ. இன்னுசெய் தாரகரு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சாலபு. எ

இ-ள். இன்னு செய்தாரக்கும் இனியவே செய்யார்க்கால்— தமக்கின்னுத வறறைச் செய்தார்க்கு சாலபுடையார் இனியவறறைச் செய்யாராயின,— சாலபு என்ன பயத்தது— அச்சாலபு வேறெனனபயனையுடைத்து! எ-று.

சிறப்புமமை அவர் இன்னுசெய்ததறகிடனு,நல்விளக்கு மின்றாம். ஓகாரம் அசை, வினு எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னுசெய்வராயின, சாலபாலொருபய னுமில்லையெனபதாம். இவையைந்துபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாறகூறப்ப பட்டது. (எ)

கூஅஅ. இன்மை யொருவறகி கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திணமையுண் டாகப் பெறின. அ

இ-ள். சாலபு என்னும் திணமை உண்டாகப் பெறின— சால்பென்றுசொ லலப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின,— ஒருவறகு இன்மை இளிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான வருவதனை இன்மை தானுகவுபசரித்துக்கூறினார். சாலபுடையார் நலகூர்ந்தவழியும் மேம்படுதலு டையரொனபதாம். (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக
காழி யெனப்படு வார். கூ

இ-ள். சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்— சாலபுடைமையாகிய கட றகுக் கரையென்றுசொல்லப்படுவார்,— ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரார்— ஏனைக்கடலுங் கரையுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார். எ-று.

கoo ம் அதி.— பண்புடைமை. உ.அ௫

சான்றாண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும்,அதனைத் தாங் கிக்கொண்டிற்றலின் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கியுங்கூறினார், "பெருங்க டற காழி யனையன மாதோ" என்றார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (கூ)

கூகூ0. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை. க0

இ-ள். சான்றவா சான்றாண்மை குன்றின — பலகுணங்களானுநிறைந்தவர் தந்தன்மை குன்றுவராயின,—இருநிலந்தான் பொறை தாங்காது— மற்றை யிருநிலந்தானுந் தன்பொறையைத் தாங்காதாயமுடியும். எ-று.

தானுமென்றுமெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.அவாக்குணங்குன்றாமையும் அதற்குத்தாங்கலும் இயல்பாகலான், அவையெஞ்ஞான்றுமுள்வாகாநின்றன வென்பது தோன்றநின்றமையின்,மன ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. ஏகாரம் அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவா துணையாகவருதலான்அதுவும் அது தாங்கலாற்றாதென்றுரைப்பாருமுளா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவற் றுணிறைந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

௧௦௦ ம் அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளிற்றும்வழுவாதுநின்றே எல்லா ரியல்புகளுமறிந்தொத்தொழுகுதல், "பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழு கல்" என்றா பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௯௯௧. எண்பத்தத்தா லெய்த லெளிதென்ப யாமாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. ௧

இ-ள். யாமாட்டும் எண்பத்ததால் — யாவாமாட்டுமெளியசெவ்வியராத லால் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப — அரிதா யபண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெய்துதல் எளிதென்றுசொல்லுவா நூலோா. எ-று.

குணங்களானிறைந்து செவ்வியெளியருமாயக்காற் பண்புடைமைதானே உளதாமாகலின்,எண்பத்தாலெய்தலெளிதென்றும்,அஃதுலகத்தையெல்லாம் வசிகரித்தற்பயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோர்சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அதனையெளிதினெய்துதற்கு இது நூலோரோதியவுபாயமென்பார் அவாமேல் வைத்துங்கூறினா. (௧)

௯௯௨. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. ௨

இ-ள். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும்— பிறாமேல ன்புடையனாதலும் உலகத்தோடமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமாகிய இவ்விர ண்டும்— பண்புடைமை எனனும் வழக்கு—ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையெ ன்று உலகத்தாசொல்லும் நன்னெறி. எ-று.

அமைதல ஒததுவருதல. குடிப்பிறததலெனறது பிறகதாசெயலை. தனித்தவழி ஆகாது இரணடுங்கூடியவழியே ஆவதெனபது தோனற, முறறும்மை கொடுததார். காரணஙகள காரியமாகவுபசரிக்கபபடடன. இவையிரண்டுபொட்டானும் பணபுடையராதறகாரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உ௮௬ க00 ம் அதி— பண்புடைமை.

௯௯௩. உறுபபொததல மககளொப பன்றால வெறுததகக
பண்பொதத லொபபதா மொபபு. ௩

இ-ள். உறுபபு ஒத்தல மக்கள ஒபபு அனறு—செறியததகாதவுடமபாலொததல ஒருவனுககு நனமககளோடொபபாகாமையின அதுபொருநதுவதனறு, —ஒபபதாம ஒபபு வெறுததகக பணபு ஒததல — இனிப பொருநதுவதாயவொபபாவது செறியததகக பணபாலொததல, எ-று.

வடநூலார அஙகமெனறமையின, உறுபபெனறார. ஒருவனுககு நனமக்களோடு பெறபபடுமொபபாவது உயிரினவேறாய நிலையுதலிலலாவுடமபொததலனறு வேறனறிநிலையுதலுடைய பணபொததலாகலான, அபபெறறிததாய அவர பணபினையுடையனாகவெனபதாம. (௩)

௯௯௪. நயனொடு நனறி புரிநத பயனுடையார்
பணபுபா ராடடு முலகு. ௪

இ-ள். நயனொடு நனறி புரிநத பயன உடையார பணபு—நீதியையும அறததையும விருமபுதலாற பிறாககுந்தமககும பயனபடுதலுடையாரது பணபினை — உலகு பாராடடும — உலகத்தார கொணடாடாநிறபர. எ-று.

புரிநதவெனனுமபெயரெசசம ஏதுககாரணபபொருடடு. நயனொடுநனறிபுரிதலும பயனுடைமையும பணபுகாரணமாக வநதமையின, அதனைபபாராட்டுமெனறார. (௪)

௯௯௫. நகையுளளு மினனா திகழசசி பகையுளளும
பணபுள பாடறிவார மாடடு. ௫

இ-ள். இகழசசி நகையுளளும இனனாது—தனனையிகழதல ஒருவறகு விளையாடடினகணணும இனனாது,—பாடு அறிவாரமாடடுப பகையுளளும பணபு உள —அதனாற பிறாபாடறிநதொழுநவாரமாடடுப பகைமையுளவழியும அஃதுளதாகாது இனியவாய பணபுகளே உளவாவன. எ று.

பாடறிவாரெனவே, அவரினனாமைபறிதலும பெறறும. அதனையறிநதவா

பின் அதுசெய்யார் இவிப்பேசெய்வாரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிறவெல்லாம் இரண்டிதொடருக்கமழுமி யயாமழுனைப்பாரும், இன்றுதென்னுஞ்சொற்குப் பிறவாதெனறுரைப்பாருமாயினுர். (௬)

கூகூகூ. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன். ௬

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றுமுண்டாய் வாராநின்றது,— இன்றேல் அது மண் புக்கு மாய்வது— அண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்புக்கு மாய்ந்துபோவதாம். எ-று.

பட்டுவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மறைப்பண்பில்லார் சாரப்பன்மையின் ஓசாரபுமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிற்றெனபது ப... கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. இவைநான்குபாட்டாலும் அதனையுடையாரதுயாச்சி கூறப்பட்டது. (௬)

௧00 ம் அதி. — பண்புடைமை. உ_அள

கூகூஎ. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். எ

இ-ள். மக்கட்பண்பு இல்லாதவர்— மக்கட்கேயுரிய பண்பில்லாதவர்,— அரம்போலும் கூர்மையரேனும்— அரத்தின் கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடையரேயாயினும்,— மரம் போல்வர்— ஓரறிவிற்றுயமரத்தினையொப்பர் எ-று.

அரம் ஆகுபெயர். ஓரறிவு ஊறறிதல். உவமையிரண்டனுள், முன்னது நான் மடிவினறித் தன்னையுறறபொருளகளை மடிவித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது, ஏனையது விசேடவறிவின்மையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனுய மக்கட்பண்பின்மையின், அறறாலுமில்லையெனபதாயிற்று. (எ)

கூகூஅ. நண்பாற்று ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்று ராதல் கடை. அ

இ-ள். நண்பு ஆற்றாராகி நயம் இல செய்வார்கண்ணும்— தம்மொடு நட்பினைச்செய்யாது பகைமைப்செய்தொழுகுவார்மாட்டும்— பண்பு ஆற்றாராதல் கடை— தாம்பண்புடையராயொழுகாமை அறிவுடையார்க்கிழுக்காம். எ-று.

நயம் ஈரம். சிறப்புமமை அவர் பண்பாற்றுமைகடைதல் தோன்றநின்றது.

அதனைசசெயயிறறுமம அவாதனமையராவொனபா, கடையெனறா. (அ)

ககககக. நகலவலல ரலலாாகரு மாயிரு ஞாலம
பகலுமபாற பட்டன றிருள. கூ

இ-ள். நகல வலலா அலலாாக்கு—பணபினமையான ஒருவரோடுகலநது உணமகிழதனமாட்டாதாரகரு — மாயிரு ஞாலம பகலும இருடபாறபட்டனறு— மிகவுமபெரியஞாலம இருளிலலாத பகறபொழுதிறும இருளினகட்கிடநததாம. எ-று.

எலலாரோடுகலநதியபபெருமையிறபணபிலலாாக்கு உலகியல தெரியாதெனபா, உலகமிருளினகடபடடதெனறா. பாழபடடனறிருளெனறுபாடமோதி, இருணிகிகிறறனறெனறுரைபபாருமுளா. (கூ)

க000. பணபிலான பெறற பெருஞசெலவ நன்பால்
கலந்திமை யாறறிரிந தறறு. க0

இ-ள். பணபு இலான பெறற பெருஞசெலவம — பணபிலலாதவன முனனேநலவினையானெயதிய பெரியசெலவம அதுறறததால ஒருவறகுமபயனபடாதுகெடுதல— நனபால கலநதீமையால திரிநதறறு — நலலவானபால ஏறறகலததினகுறறததால இனசுவைதநாகாது கெட்டாறபோலும. எ-று.

கலத்தீமையெனபது மெலிநதுநினறது. தொழிலுவமமாகலின, பொருளினகண ஒததொழில வருவிககபபட்டது.படைககுமாறறலிலனுதறேனறபபெறறவெனறுமு, எலலாபபயனுமகோடறகேறற இடனுடைமைதோனறபபெருஞசெலவமென்றுமகூறினா. அசசெலவமும பயனபடாதெனற இதனுன வருகினற அதிகாரபபொருணமையுநதோறறுவாயசெயயபபட்டது. இவைநானகு பாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

உ அ அ க0க ம் அதி.—நனறியிலசெலவம.

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாறகும் பிறாககும பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தினியலபு. உடையானதுறறஞ செலவததினமேலேறறப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேறறேறறுவாயசெயதவதனுறபெறறும.

க00க. வைததானவாய சானற பெருமபொரு ளஃதுண்ணுன்
செததான செயககிடநத தில. க

இ-ள். வாய சானற பெருமபொருள வைததான அஃது உணணுன—தன மனையகலமெலலாம நிறைதறகுதவாபபெருமபொருளையீட்டிவைதது உலோபத்தால அதனையுணணுதவன—செததான செயக்கிடநதது இல—உளளுயிருஞ் செததானும, அதனகண அவனறுசெயககிடநதோருரிமையினமையான. எ-று.

வைத்தானெனபது முறறெச்சம. உணணுதல அதனுனமபுனைகளையும நுகாதல. வாயசானறபெருமபொருளை வைததானொருவன அதனையுணணாதுசெதத வழி அதனகண அவனுறசெயககிடநதோருரிமையிலலையாகலான, வையாது பெறறபொழுதே நுகாகவெனறுரைாபபினுமமையும. இதறகுச செததானென பது எச்சம. இதனுல ஈட்டியானுக்குப பயனபடலின்மை கூறபபட்டது. (க)

கூ00உ. பொருளானு மெலலாமென றீயா திவறு
மருளானு மாணுப பிறபபு உ

இ-ள். பொருளான எலலாம ஆம எனறு—பொருளொனறுமுணடாக அதனுலெல்லாமுணடாமெனறறிநது அதனையீட்டி—ஈயாது இவறும மருளான்—பின பிறாககீயாது பறறுளளஞ்செயயுமயககததாலே—மாணுப பிறபபு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதலிலலாத பேயபபிறபபுணடாம. எ-று.

இருமையினுமெயதுமினபஙகளபலவுமடஙக எலலாமெனறும, ஈட்டுதறகு முனனுணடாயவறிவு பினமயஙகுதலின மருளெனறும, பொருளுணடாயிருக்கப பிறாபசிகணடிருநததீவினைபறறி உணவுகளுளவாயிருககப பசிததுவருநதும பிறபபுளதாமெனறுஙகூறினுா. (உ)

கூ00௩. ஈட்ட மிவறி யிசைவேணடா வாடவா
தோறற நிலககுப பொறை. ௩

இ-ள். ஈட்டம இவறி இசை வேண்டா ஆடவா தோறறம—யாம பிறரின்மிகவீட்டுதுமெனறு பொருளினதிட்டன்மாததிரததையேவிருமபி அதனபயனுய புகழைவிரும்பாத மககளது பிறபபு—நிலககுப பொறை—நிலததிறகுப பாரமாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைககுமுறுதியாய அறமாகலின ஈகையான அதனையேவேண்டல் செயயாது ஈட்டறுன்பத்தையும காத்தறறுனபததையும் வேண்டியவறிவின் மைபறறி,நிலககுபபொறையென்றுா.பிறபபெனறது அதறகுரியவுடம்பினை.(௩)

கூ00௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொலலோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ௪

இ-ள். ஒருவரால் நச்சப்படாதவன்— ஒருபொருளுமீகதறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்படுதலில்லாதவன் — எச்சமென்று என் என்னுங்கொல்— தானிறந்தவழி எண்டொழிந்துநிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.

எண்டொழிந்துநிற்கும்புகழ் ஈவானமேலனறி நில்லாமையின் அவனுக்கதனுடையாதுமில்லையென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (௪)

க00௫. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில. ௫

இ-ள். கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கீவதும் தாநுகர்வதுமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது எண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்லார்போலப் பயனிரண்டுமிழத்தலின், இலவென்றார். (௫)

க00௬. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். ௬

இ-ள். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான்—தானுகராது அதன்மேலுந்தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனை ஈதலியற்கையிலனுயினான்—பெருஞ்செல்வம் ஏதம்—இரண்டுஞ்செய்தற்கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

தகுதி தானங்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். துகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோயென்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனிருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (௬)

க00௭. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று. எ

இ-ள். அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம்—ஒருபொருளுமிலராயின

ரககு அவாவேணடியதொனறீனக கொடாதானது செலவங கொனனேகழி தல—மிகநலம பெறறுள தமியள மூததறறு—பெணடிரின மிககநலததினைப பெறறுளொருததி கொடிபபாரினமையிற கொழுநனிவாரித தமியளாய மூதத தனமைதது. எ-று.

நலம வடிவினனமையும குணததினனமையும. இரணடுமொருங்குபெறுத லரிதாகலின, பெறறுளெனறா. கொடுபபாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழநது கழிநத குமரியோடுவமைகூறினமையின, தானுமேறபானுமேயன் றிச் செல்வமும் பயனிழநது கழியுமெனபதாயிறறு. (எ)

க00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரமபழுத் தற்று. அ

இ-ள். நசசப்படாதவன் செலவம்— வறியாக்கணியனுயிருநதும் ஒனறுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன செலவமெயததல— ஊா நடுவுள் நசசுமரம பழுததற்று — ஊரிடைபிறபதோர்நசசுமரம பழுததாறபோலும். எ-று.

நடுவூரென்பது பினமுனனாகததொக்கவாறுமவேறறுமைத்தொகை. அண் மையுடைமைகளாற பயனிலலையெனபதாம. (அ)

க00கூ. அனபொரீஇத தறசெற றறநோககா தீட்டிய
வொணபொருள கொளவாா பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஒரீஇ— ஒருவன கொடாமைபபொருட்டுச் சுறறததாாநட டார்கண அனபுசெயதலையொழிநது— தறசெறறு—வேணடுவன றுகாது தன்னைசசெறுதது— அறம நோககாது—வறியாககு ாதனமுதலியவறத்தை நினைபபதுஞ்செயயாது— ஈட்டிய ஒணபொருள கொளவாா பிறா— ஈட்டிய வொளளியபொருளைக கொணடுபோயப பயனபெறுவாா பிறா. எ-று.

பயனுப அறனும இனபமுஞ்செயதுகொளளாதானுககுப்பொருளாதுளளது ஈட்டறறனபமேயெனபது தோனற ஈட்டியவெனறும, அவனவழியினுளளாா க்கும உதவாதெனபது தோனறப பிறரெனறுங்கூறினா. (கூ)

க0க0. சீருடைச செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறஙகூாந தனைய துடைததது. க0

இ-ள். சீர் உடைச் செல்வர் சிறு துனி—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினையுடையவர்தம் நிறக்குங்காலஞ்சிறிதாய வறுமை — மாரி வறங்கூர்ந்தனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம் வறுமைமிக்காற்போல்வதோரியல்பினையுடைத்து. எ-று.

துனி வெறுப்பு, அதனைச்செய்தலாற்றுனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டார் அதனானவறியராயவழியும் அவ்வறுமை கடிதினீங்குதலிற் பின்புஞ் செல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது, படவே, நன்றியில்லாதசெல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதெனபதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையில்வெறுப்பு மாரிவறங்கூர்ந்தனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுரைப்பாருமுளர். இவைநான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்தின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (௧௦)

---

௧0௨ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலியகுணங்களானுயர்ந்தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையராந்தன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧0௧௧. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
லல்லவர் நாணுப் பிற. ௧

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்— நன்மக்களுடைய நாணாவது இழிந்தகருமங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருநுதல் நல்லவர் நாணு—அஃதன்றி மன

மொழிமெய்களொடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின், அவை அவரனவல்ல அழகியநுதலினையுடைய குலமகளிர்நாணுகள். எ-று.

பிற குலமகளிர்நாணென்றதனை ஏனைய நன்மக்களுடையனபதும், நாணுதலென்றதனாற் கருமத்திழிவும், பெற்றும். திருநுதனல்லவரென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏதுப்பன்மைபற்றிப் பிறவென்றார். இனி அற்றமறைத்தன்முதலியன பொதுமகளிர்நாணோடொக்குமெனவுரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு நாண் கேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையாலும், அவர்பெயராற்கூறப்படாமையாலும், அஃதுரையன்மையறிக. இதனான் நாணினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது.(௧)

க0கஉ. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. உ

இ-ள். ஊண் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொது, — மாந்தர் சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமும் காமமும். சிறப்பு அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

க0கங. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு. ௩

இ-ள். உயிரெல்லாம் ஊனைக் குறித்த— எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத் தமக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனைவிடா, — சால்பு நாண் என்னும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச் சால்பு நாணென்னுநன்மைக்குணத்தைத் தனக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெய்தாதவாறுபோலச் சால்பு நாணோடுகூடியல்லது பயனெய்தாதென்பதாம். ஊனைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௩)

க0கச. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃ தின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை. ச

இ-ள். சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அணியன்றோ — சான்றோர்க்கு நாணுடைமையாபரணமாம்,— அஃது இன்றேல் பீடு நடை பிணியன்றோ— அவ்வாபரணமில்லையாயின் அவர்பெருமிதத்தையுடையநடை கண்டார்க்குப் பிணியாம். எ-று.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமையிற் பிணியென்றும் கூறினார். ஒகாரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன. இவைமூன்றுபாட்டானும் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

க0கரு. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு. ரு

இ-ள். பிறர் பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் — பிறர்க்கு வரும்பழியையுந் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறைபதி என்னும்— உலகத்தார் நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவர். எ-று.

ஒப்பமதித்தல் அதனைத்தமக்குவந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடையார் பெரியராகலின், அவரை உயர்ந்தோரியாவரும் புகழ்வரென்பதாம். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

க0கசு. நாணவேலி கொள்ளாது மனனோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். சு

இ-ள். மேலாயவர்—உயர்ந்தவர்,—வேலி நாண் கொள்ளாது—தமக்கேம மாகநாணினைக்கொள்வதன்றி,— வியன் ஞாலம் பேணலர் — அகன்றஞாலத்தைக்கொள்ள விரும்பார். எ-று.

பழிபாவங்கள் புகுதாமற்காத்தலின், வேலியென்றார். நாணும் ஞாலமுந்தம் முண்மாறுயவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புகுதுநெறியாய ஞாலத்தினைக்கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மனனும் ஒவும் அசை. நாணென்னும் வேலியைப்பெறறலலது ஞாலம்பெற விரும்பாரென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

க0கஎ. நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னாணுறவார் நாணாள் பவர். எ

இ-ள். நாண் ஆள்பவர் — நாணினதுசிறப்பறிந்து அதனை விடாதொழுகுவார்— நாணால் உயிரைத் துறப்பர்— அந்நாணுமுயிருந்தம்முண்மாறுயவழி நாணசிதையாமற்பொருட்டு உயிரைநீப்பர், — உயிர்ப்பொருட்டு நாண் துறவார்— உயிர்சிதையாமற்பொருட்டு நாணினை நீக்கார். எ-று.

உயிரினும் நாணசிறந்ததென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (எ)

க0கஅ. பிறர்நாணத் தக்கது தானுணு னாயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து. அ

இ-ள். பிறர் நாணத்தக்கது தான நாணானாயின்— கேட்டாருங்கண்டாருநாணத்தக்கபழியை ஒருவன் தானஞ்சுதுசெய்யுமாயின்,— அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து— அந்நாணமை அவனை அறம் விட்டுநீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடைத்து. எ-று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிறரென்றார். நாணுடைமையில்லாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம். (அ)

௧0௧௯. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை. ௯

இ-ள். கொள்கை பிழைப்பிற் குலம் சுடும்— ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழைக்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன்குடிப்பிறப்பொன்றனையுங்கெடுக்கும்,—நாணின்மை நின்றக்கடை நலம் சுடும் — ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவனலம்யாவற்றையுங் கெடுக்கும். எ-று.

இறல் ஒருபொழுதுநீங்காமை. நலம் சாதியொருமையாகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனமென்றிவற்றால் வந்தனவெல்லாங்கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழிவினும் நாணழிவு இறப்பத்தீதென்பதாம். (௯)

௧0௨0. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று. ௧0

௧0௩ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை உ

இ-ள். அகத்து நாண் இல்லார் இயக்கம்— தம்மனத்தின்கண் நாணில்லாதமக்கள் உயிருடையார்போன்றியங்குகின்றவியக்கம்— மரப்பாவை நாணால் உயிர் மருட்டியற்று — மரத்தாற்செய்தபாவை இயக்குதாக்கயிற்றினுடைய தனியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினாற்போலும். எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவையியக்கம்போல்வதல்லது உயிரியக்கமன்றென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் நாணில்லாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (௧0)

---

௧0௩ ம் அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன்றான்பிறந்தகுடியை உயரச்செய்தலின்றிறம். இது தாழ்வின்கண்ணுதலுடையார்கட்டுளதாவதாகலின் நாணுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧0௨௧. கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில். ௧

இ-ள். கருமம் செயக் கைதூவேன் என்னும் பெருமையின்—தன்குடிசெயற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின் எண்ணியகருமஞ்செயத்தறியான்கையொழியேனென்னும் ஆள்வினைப்பெருமைபோல — ஒருவன் பீடு

உடையது இல — ஒருவனுககு மேமபாடுடையபெருமை பிறிதிலலை. எ-று.

குடிசெயதறகெனபது அதிகாரததான வநதது பலவகைததாயகருமஞசெயலாற செலவமும புகழுமெயதிக குடியுயருமாகலின, பீடுடையதிலலெனறார். குடிசெயதறகருமமே நடததலால, தனகருமஞசெயயவெனறும பிறகருமஞசெயயவெனறுமுளைபபாருமுளர் தனகருமமும அதுவேயாகலானும, பிறரேவலசெயதல நன்மையனமையானும, அவையுரையனமையறிக. (க)

க0உஉ. ஆளவினையு மானற வறிவு மெனவிரண்டி
னீளவினையா னீளுங குடி. உ

இ-ள். ஆளவினையும ஆனற அறிவும என இரணடின நீளவினையான்—முயறசியும நிறைநதவறிவுமெனறுசொலலபபடட இரணடினையுமுடைய இடையறாத கருமசசெயலால— குடி நீளும— ஒருவனகுடியுயரும். எ-று.

நிறைதல இயறகையறிவு செயறகையறிவோடுகூடி நிரமபுதல. ஆளவினை மடிபுகுதாமறபொருடடு. ஆனறவறிவு உயாதறகேறறசெயலகளும அவைமுடிகருநதிறமும பிழையாமலெணணுதறபொருடடு. இவையிரணடுபொடடானும அசசெயறகுக காரணஙகூறபபடடது. (உ)

க0உங. குடிசெயவ லென்னு மொருவறகுத தெயவ
மடிதறறுத் தானமுந துறும ங •

இ-ள். குடி செயவல எனனும ஒருவறகு— என்குடியினையுயரசசெய்யக்கடவேனெனறுகொணடு அதறகேறற கருமங்களினமுயலும ஒருவனுக்கு — தெயவம மடி தறறுத் தான முநதுறும—தெயவம ஆடையைத் தறறுக்கொணடு தானமுநதுறறுநிறகும எ-று.

முயறசியை அதனகாரணததாறகூறினார். தறறுதல இறுகவுடுத்தல. முன்னடபபாரசெயல நியதிமேலேறறப்பட்டது. (ங)

க0உச. சூழாமற றானே முடிவெயதுந் தமகுடியைத்
தாழா துஞறறு பவர்க்கு. ச

இ-ள். தங்குடியைத தாழாது உஞறறுபவாக்கு — தமகுடிக்காம்வினையை விரைநதுமுயலவாாககு—சூழாமல தானே முடிவெயதும்— அவவினைமுடிக்குநதிறம அவாசூழவேணடாமறறானேமுடிவெயதும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயா. தெயவமுநதுறுதலாற பயனகூறியவாறு. இவையிரணடு

பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வந்துணையாதல் கூறப்பட்டது. (ச)

கO௨ரு. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. ரு

இ-ள். குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வானை — குற்றமாயின செய்யாது தன்குடியையுயரச்செய்தொழுகுவானை — சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு — அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுசூழ்வர் உலகத்தார். எ-று.

குற்றமாயின அறநீதிகட்கு மாறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்தலுேகி யாவருஞ்சென்றுசார்வரென்பதாம். (ரு)

கO௨சு. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். சு

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது — ஒருவனுக்கு நல்லவாண்மையென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுவது — தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக்கொளல் — தான் பிறந்தகுடியினையாளுந்தன்மையைத் தனக்குளதாக்கிக்கோடல். எ-று.

போர்த்தொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியினையாளுந்தன்மை குடியிலுள்ளாரையுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச்செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும்.(சு)

கO௨எ. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. எ

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணர்போல — களத்தின்கட்சென்றார் பலராயினும் போர்தாங்குதல் வன்கண்ணர்மேலதானாற்போல, — தமரகத்தும் பொறை ஆற்றுவார்மேற்றே — குடியின்கட்பிறந்தார் பலராயினும் அதன்பாரம்பொறுத்தல் அதுவல்லார்மேலதாம். எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. ஈண்டுமதிக்கப்படுவார் அவரேயென்பதாம். இவ்விமூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்வாரெய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

கO௨அ. குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும். அ

இ-ள். மடி செய்து மானம் கருதக் கெடும் — தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மான

தனையுங்கருதுவாராயிற குடி கெடும்,—குடி செயவார்க்குப் பருவம இலலை—ஆகலான அவர்க்குக்காலநியதியிலலை. எ-று.

காலததைநோககி மடிசெயதல வெயிலமழைபனியெனபனவுடைமைநோக்கிப பினனாசசெயதுமெனறெழிந்திருததல. மானங்கருதுதல இககுடியிலுள்ளாரயாவரும் இனபமுற இககாலததுததனபமுறுவேன் யானேவெனறு உட்கோடல. மேல இகலவெலலுமவேநதாக்கு வேணடுமபொழுதெனறதுடகொணடு இவாக்குமவேணடுமோவெனறுகருதிறும அதுகருதறகவெனறு மறுதத வாறு. (அ)

கஅ௨௬. இடும்பைக்கே கொளகலங் கொலலோ குடும்பததைக
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. ௯

இ-ள. குடும்பததைக குற்றம மறைப்பான உடம்பு—மூவகைததுனபமுமுறபாலதாய தனகுடியை அவையுறுமறகாக்கமுயலவானது உடம்பு—இடும்பைக்கே கொளகலங்கொல—அமமுயறசித துனபத்திறகே கொளகலமாமதனையோ, அஃதொழிநது இனபததிறகாதலிலலையோ! எ-று.

"உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன பெருமநின குடிததுவருவலே" எனபுழியும மறைததல இபபொருட்டாயிறறு. எனகுடிமுழுதமின்புறுவரேவனாளிருமையுமெயதுதலான இமமையவருததமாததிரம எனகதுனனறெனறு முயலுமறிவுடையான அஃதொருஞானறுமொழியாமைநோக்கி,இடும்பைக்கே கொளகலங்கொலலோவெனறா. இது குறிப்புமொழி. இவையிரணடுபாட்டானும அவா அதுசெயயுமியலபு கூறபபட்டது. (௯)

கஅ௩0. இடுக்கண்கால் கொனறிட வீழு மடுத்தூன்று
நலலா ளிலாத குடி. க0

இ-ள. இடுக்கண் கால கொனறிட வீழும—துனபமாகிய நவியம புகுநது தனமுதலைவெட்டிச சாயகக ஒருபறறினறி வீழாநிறகும—அடுதது ஊனறும நலலாள இலாத குடி — அககாலததுப பறறுவனகொடுததுத தாங்கவல்ல நல்லாண்மகன பிறவாத குடியாகியமரம. எ-று.

முதல அதன்வழிக்குரியார. வளாப்பாரைப பெறறுழி வளாநதுபயனபடுதலும அலலாவழிக கெடுதலுமுடைமையின, மரமாக்கினார, "தூங்குசிறை வாவலுறை தொனமரக்க ளனன — வோங்குகுல மையவதனு டடபிறநத வீரா—தாங்கலகட ஞகுநதலை சாயபபவரு தீசசெர—வீங்கனமட வாகளகட னெனறெழுநத போநதான."*எனறார பிறரும. இது குறிப்புருவகம. இதனுள அவ

௧0௪ ம அதி.—உழவு.

அஃதாவது சிறபான்மை வாணிகாககும பெருமபானமை வேளாளாக்கு முரித்தாய உழுதறறொழில. செயவிக்குஙகால ஏனையோாககுமுரிததது. இது, மேறகுடியுயாதறகேதுவெனற ஆளவினைவகையாகலின, குடிசெயலவகையின் பின வைக்கபபடடது.

---

* சீவகசிநதாமணி, காநதருவததையாரிலமபகம, ௬.

௧0௩௧. சுழன்றுமேர்ப பின்ன துலக மதனு
ழுழந்து முழவே தலை. ௧

இ-ள். சுழனறும ஏாபபினனது உலகம— உழுதலானவரும் மெயவருதத நோககிப பிறதொழிலகளைச செயதுதிரிநதும, முடிவில ஏருடையாாவழியதா யிற்று உலகம,—அதனுல உழநதும தலை உழவே—ஆதலான எல்லாவருதத முறறும, தலையாயதொழில உழவே. எ-று.

ஏா ஆகுபெயா. பிறதொழிலகளாறபொருளெயதியவழியும உணவினபொருட்டு உழுவாாகட்செலலவேணடுதலிற சுழனறுமோபபினனதுலகமெனறும, வருததமிலவேறும பிறதொழிலகள நடையெனபது போதர உழநதுமுழவே தலையெனறுங்கூறினா. இதனுல உழவினதுசிறபபுக கூறபபடடது. (௧)

௧0௩௨. உழுவா ருலகததாாக காணியஃ தாறறு
தெழுவாரை யெலலாம பொறுததது. ௨

இ-ள். அஃது ஆறறுது எழுவாா எல்லாம பொறுதது — அவவுழுதலைச செயயமாடடாது பிறதொழிலகண்மேறசெலவாா யாவாையுந்தாஙகுதலால, —உழுவாா உலகததாாககு ஆணி — அதுவலலாா உலகததாாாகிய தோக்கு அச்சாணியாவா. எ-று.

காடிகொனறு நாடாககிக குளநதொடடெனறுறபோல உழுவாரொனறது உழுவிபபாாமேலுஞ்செலலும. உலகததாரொனறது ஈணடிவாையொழிநதாா. கலஙகாமனிறுததறகண ஆணிபோறலின,ஆணியெனறுா. பொறுததலானெனபது திரிநதுநின்றது. ஏகதேசவுருவகம. அஃதாறறுா தொழுவாரேயெல்லாமபொ

றுத்தெனறு பாடமோதி, அதமாட்டாதார புரப்பாரசெய்யுமபரிபவமெல்லாம் பொறுதது அவரைததொழுவாரேயாவரெனறுரைப்பாருமுளா. (௨)

௧0௩௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வாமற றெலலாந்
தொழுதுண்டு பினசெல பவா. ௩

இ-ள். உழுது உணடு வாழவாரே வாழவா—யாவருமுணணுமவகை உழுதலைசசெயது அதனாறறுமுணடு வாழகினறாரே தமககுரியராய வாழகினறவா,— மறறெலலாம தொழுது உணடு பினசெலபவா — மறறையாரெலலாம பிறரைததொழுது அதனாறறுமுணடு அவரைப பினசெலகினறவா. எ-று.

மறறென்பது வழககுப்பறறி வநதது. தாமுமககடபிறபபினராயவைததுப பிறரைததொழுது அவா சிலகொடுப்பத தமமுயிரோமபி அவாபினசெலவாா தமக்குரியரலலரெனபது கருதது. (௩)

௧0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தஙகுடைககீழ்க காணப
ரலகுடை நீழ லவா. ௪

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதறறொழிலான் நெலலினையுடையராய தண்ணளியுடையோா— பலகுடைநீழலும் தஙகுடைககீழக காணபா— பலவேநதாகுடைநிழலதாய மணமுழுதினையுந தமவேநதரகுடைககீழே காண்பர். எ-று.

அலகு கதிா, அஃதிணடாகுபெயராய் நெனமேலதாயிறறு. உடையவெனப து குறைநதுநினறது. நீழலபோறலின, நீழலெனபபட்டது. நீழலவரென்றது

இரபபோர்க்கெலலாம ஈதலைநோக்கி. ஒறறுமைபறறித் தஙகுடையென்றார்.குடைநீழலெனபதூஉம் ஆகுபெயா, "ஊன்றுசால மருங்கி னீன்றதன் பயனே"என்றதனால் தம்மரசனுககுக் கொறறமபெருககி மணமுழுதும் அவனதாககக்கண்டிருப்பரெனபதாம், "இரபபோர சுறறமும புரபபோர் கொறறமு முழவிடைவிளைபபோர" என்றா பிறரும். (௪)

௧0௩௫ இரவா ரிரப்பாாககொன றீவா கரவாது
கைசெயதூண மாலை யவா. ௫

இ-ள். கைசெயது ஊண மாலையவா இரவார்— தமகையாலுழுதுண்டலை யியலபாகவுடையார பிறரைத தாமிரவாா, — இரப்பாாககு ஒனறு கரவாது ஈவா — தமமையிரபபாாககு அவாவேணடியதொனறனைக் கரவாதுகொடுப்பா. எ-று.

செயதெனபதறகு உழுதலையெனவருவிகக. கைசெயதுண்மாலையவெனபது ஒருஞானதும அழிவிலலாதசெலவமுடையனெனறும ஏதுவையுடகொணடு நின றது. (ரு)

கOஙசுசு. உழவினா கைம்மடங்கி னிலலை விழைவதூஉம்
விடடேமென பாரகரு நிலை. சு

இ-ள். உழவினா கைம்மடஙகின — உழுதலையுடையாாகை அதனைச்செய யாது மடஙகுமாயின,— விழைவதூஉம விடடேம எனபாாக்கு நிலை இல்லை —யாவருமவிழையுமுணவும யாநதுறநதோமெனபாாகரு அவவறத்தின்கணிற றலுமுளவாகா, எ-று.

உம்மை இறுதிககணணும் வாநியைநதது. உணவினமையால், தாமுணட லும இலலறஞ்செயதலும யாவாகருமிலலையாயின. அவருறுபபுமாததிரமாய கை வாளாவிருபபின உலகதது இமமை மறுமை வீடெனனும பயன்கள் நிகழா வெனபதாம. ஒனறனை மனததாலவிழைதலுமொழிநதேமென்பாக்கெனவுரை பபாருமுளா. இவவைநதுபாடடாலும அதனைசசெயவாரது சிறபபுக கூறப் பட்டது. (சு)

கOஙஎ. தொடிபபுழுதி கஃசா வுணககிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படும. எ

இ-ள். தொடிபபுழுதி கஃசா உணககின்— ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருப லபபுழுதி கஃசாமவணணம அதனைக காயவிடுவனுயின,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படும—அதனகடசெயதபயிா ஒருபிடியினகணடங்கிய எரு வுமிடவேணடாமற பலனைதருவினையும. எ-று.

பிடிதது பிடியினகணணது. பிடிததவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வே ண்டாமல, சானறு எனபன திரிநதுநினறன. (எ)

கOஙஅ. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல கடடபி
னிரினு நன்றதன் காபபு. அ

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல நனறு—அபபயிாக்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நனறு;— கட்டபின அதனகாபபு நீரினும நனறு— இவ்விரண்டுஞ் செய்து களைகட்டால் அதனைககாததல அதறகு நீாபாயாத்தலினுநனறு.எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காத்தல் பட்டிமுதலியவற்றான் அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்காலயாத்தல், காத்தலென்றிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

கoஙகூ. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். கூ

இ-ள். கிழவன் செல்லான் இருப்பின்— அந்நிலத்திற்குரியவன் அதன்கண் டோறுஞ்சென்று பார்த்து அடுத்தனசெய்யாது மடிந்திருக்குமாயின்,— நிலம் இல்லாளின் புலந்து ஊடிவிடும் —அஃது அவனில்லாளைப்போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பினனவனோடூடிவிடும். எ-று.

செல்லுதல் ஆகுபெயா. பிறரையேவியிராது தானேசேறல்வேண்டுமென்பது போதரக் கிழவனென்றார். தன்கட்சென்று வேண்டுவனசெய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையாளூடுமாறுபோலவென்றது அவன் போகமிழத்தற்கேதுவாகிய இவைமூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

கoசo. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். கo

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்—யாம் வறியேமென்று சொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால், — நிலம் எனனும் நல்லாள் நகும் —நிலமகளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகாநிற்கும். எ-று.

உழுதன்முதலிய செயவாராயாவாக்குஞ் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டுவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்ற பேதைமைபற்றி நகுமென்றுங்கூறினார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவாருமுளா. இதனான் அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுமிது. (கo)

கoரு ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரப்படுவனயாவுமில்லாமை.

கoசக. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின் இன்னாதது யாது எனின்— ஒருவனுக்கு வறுமைபோ

லவின்னாதது யாதென்று வினவின், — இன்மையின் இன்னாதது இன்மையே — வறுமைபோல இன்னாதது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

இன்னாதது துன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (௧)

௧0௪௨. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். ௨

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருங்கால் அவனுக்கு மறுமையின்பமு மிம்மையின்பமுமில்லையாக வரும். எ-று.

இன்மையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல் அழுக்காறெனவொருபாவி யென்புழியுரைத்தாங்குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன ஆகுபெயர். ஈயாமையானும் துவ்வாமையானும் அவையில்லவாயின. இன்றிவிடுமென்று பாடமோதிப் பாவியாலென விரித்துரைப்பாருமுளர். (௨)

௧0௪௩. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை. ௩

இ-ள். நல்குரவு என்னும் நசை — நல்குரவென்றுசொல்லப்படுமாசை — தொல்வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னாற்பற்றப்பட்டாருடைய பழையகுடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கேகெடுக்கும். எ-று.

நசையில்வழி நல்குரவுமில்லையாகலின் நல்குரவையேநசையாக்கி, அஃது அக்குடிப்பிறந்தோர்க்கில்லாத இழிதொழில்களையும் இளிவந்தசொற்களையுமுளவாக்கலான் அவ்விரண்டினையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றார். "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" என்றார் பிறரும். தோலாவது "இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவறல்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென்றுரைப்பாருமுளர் அஃததற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றதற்கோர் பொருட்சிறப்பில்லாமையறிக. (௩)

௧0௪௪. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ௪

இ-ள். இற்பிறந்தார்கண்ணேயும் — இளிவந்தசொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும் — இளிவந்த சொற் பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும் — அதுபிற

தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இளிவந்த சொல் இளிவருதற்கேதுவாகிய சொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாமுறுகின்ற துன்பமிகுதிபற்றி ஓரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல். (௪)

௧௦௪௫. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குறைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். ௫

இ-ள். நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் — நல்குரவென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பமொன்றனுள்ளே — பஃறுன்பங்கள் சென்று படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும். எ-று.

குறை இசைநிறை. செலவு வினாவின்கண் வந்தது. துன்பமுந்தானுமுடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத் துன்பமாக்கியும், அத்துன்பமடியாகச் செல்வர்கடை நோக்கிச் சேறற்றுன்பமும், அவரைக்காண்டற்றுன்பமும், கண்டாண்மறுத்து இகழுந்துன்பமும், மறுவழியும் அவர்கொடுத்தது வாங்கற்றுன்பமும், அது கொடுவந்து நுகர்வனகூட்டற்றுன்பமுமுதலாயின நாடோறும் வேறுவேறாக வருதலின் எல்லாத்துன்பங்களுமுளவாமென்றுங்கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் நல்குரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௫)

௧௦௪௬. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். ௬

இ-ள். நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் — மெய்ந்நூற்பொருளைத் தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், — நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வுபடும் — நல்கூர்ந்தார்சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத் தலைப்படும். எ-று.

பொருளின்மையைத்தலைப்படுதலாவது யாமிவர்சொல்லியன விரும்பிக்கேட்குமாயிற் கண்ணோடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டுமென்றஞ்சி யாவருங்கேளாமையிற் பயனில்சொல்லாய்முடிதல். கல்வியும் பயன்படாதென்பதாம்.

௧௦௪௭. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். ௭

இ-ள். அறம் சாரா நலகுரவு — அறததோடிபைபில்லாத நலகுரவுடையான — ஈனற தாயானும பிறனபோல நோககபபடும — தனனையீனறதாயாலும பிறனைக் கருதுமாறுபோலக கருதி நோககபபடும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியஙகளுளொனறுயியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர். சிறபபுமமை அவளதியறகையனபுடைமை விளககினறது. கொள வதினறுதலேயனறிக கொடுபபதுணடாதலுமுடைமையின, அதுநோககிச சுற றததார்யாவருநதுறபபரெனபதாம். (எ)

கoசஅ. இன்றும வருவது கொலலோ நெருநலுங
கொனறது போலு நிரபபு. அ

இ-ள். நெருநலும கொனறதுபோலும் நிரபபு—நெருநறறுங்கொனறதுபோ லறு எனககினனுநவறறைசசெயத நலகுரவு — இனறும வருவதுகொல்— இன்றும் எனபால வரககடவதோ, வநதால இனி யாதுசெயவேன்! எ-று.

அவவின்னுதனவாவன மேறசொலலிய துனபஙகள். நெருநனமிகவருநதித தன்வயிறுநிறைத்தானெருவனகூறறு. (அ)

கoசகூ. நெருபபினுட டுஞசலு மாகு நிரபபினுள
யாதொன்றுங கணபா டரிது. கூ

இ-ன். நெருபபினுள அஞசலும ஆகும—மநதிரமருநதுகளான ஒருவனுககு நெருபபிடையேகிடநதுறஙகலுமாம,—நிரபபினுள யாதொனறும கணபாடு அரிது— நிரபபுவநதுழி யாதொனறுனுமுறககமிலலை. எ-று.

நெருப்பினும நிரபபுககொடிதெனறவாறுயிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாடடாலும் நலகூர்நதார்க்குனதாஙகுறறங்கூறபபடடது. (கூ)

கoருo. துபபுர விலலார் துவரத் துறவாமை
யுபபிறகுங் காடிககுங கூறறு. கo

இ-ன். துபபுரவு இலலார் அவரத துறவாமை— நுகரபபடுமபொருளகளி ல்லாதார தமமாறசெயறபாலது முறறததுறததலேயாகவும அதுசெயயாதொ ழிதல்— உபபிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உபபிறகுங்கா டிக்குங்கூறறும். எ-று.

மானமழியாமையிற செயறபாலது அதுவேயாயிறறு. முறறததுறத்தல சுறறநதானேவிட்டமையின ஒருவாறுமுறறுறநதாராயினு நினற தம்முடம்பி னையுந்துறததல. அதுசெயயாதுகொணடிருததல் இரண்டனையுமாளபபணணு தலின், அதனை அவறறிறகுக்கூறறெனறார். இனி முறறததுறததலாவது துப

புரவிலலாமையின் ஒருவாற்குறைறைநதாராயினா பினனவறறைமனநதாறறற வாமையெனறுரைபபாருமுளா. இதனை அஃறனதாயவழிச் செயவது கூறப பட்டது. (௧0)

கOகூ ம அதி.—இரவு.

இனி மானநதிராவிரவு இரவாமைபோடொததலின, அதனுனும் வீடெயதற பயததாய உடமபோமபபபடுமென்னும் அறநூலவழக்குபபறறி மேலெயதிய தவரததுறததல விலக்குதறபொருட்டு இரவுகூறுகினறா. அதிகாரமுறைமை யும இதனுனே விளஙகும.

கOடுக. இரகக விரததககாக காணிற கரபபி
னவர்பழி தமபழி யன்று. ௧

இ-ள். இரததககாாக காணின இரகக — நலகூாநதாா இரததற்கேறபுடை யாரைக காணின, அவாமாட்டிரக்க,— கரப்பின் அவாபழி தமபழி அன்று —இரநதால அவா கரநதாராயின் அவர்கருப பழியாவதலலது தமக்குப பழி யாகாமையான. எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைததொழிறபெயரதிறுதிக்கண ஈானகனுருபு விகாரததா றறெக்கது. இரததறகேறபுடையராவாா உரையாமைமுனனுணருமொண்மை புடையராய மாற்றுதிவாா. அவர் உலகததரியராகலிற காணினெனறும, அவா மாட்டிரநதாாககு இரவானவருமிழிவினமையின இரககவெனறும, அவாதலிற குறைகாட்டாமையிற் கரபபினென்றும, காட்டுவராயின அபபழி தூவெள்ளறு வைககண மாசுபோல அவாகடகடிதுசேறலின அவாபழியெனறும, ஏறபிலாா மாட்டிரவனமையிற றமபழியனறெனறுங்கூறினா. (௧)

கOடுஉ. இனப மொருவற கிரதத லிரந்தவை
துனப முறுஅ வரின். ௨

இ-ள். ஒருவறகு இரததல் இனபம — ஒருவறகு இரநதனும இனபதநி றகேதுவாம,—இரநதவை துனபம உறு வரின— இரநதபொருளகள் ஈவார துணாவுடைமையாற றுனறுனபுறுமல வருமாயின. எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உறுமலெனபது கடைக்குறைநதுநினறது. துனபம

சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன ஈவார்கட்காலமுமிடமுமறிந்தசேற லும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தமவயத்தராக்கலும், அவர்மனநெகிழவ னாடிச்சொல்லலுமுதலியவற்றுன் வருவனவும், மயக்கதழி வருவனவுமாம். அவையுமல வருதலாவது அவர் முனனுணரந்தீயக்கோடல். இரந்தவர்து னபமுமுவரினென்று பாடமோதி, இரக்கப்படடவர் பொருளின்மைமுதலிய வற்றுறறுன்புற்று எதிரவந்திவராயினென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் நல்குரவாலுயிர்க்குமேலெல்லைக்கண் இன்னிலலாவிரவு விலக்கப்ப டாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கoருங. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின் றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து. ௩

கூஉஉ. கoக ம அதி.—இரவு.

இ-ள். கரப்பிலா நெஞ்சிற கடன் அறிவார் முன் னின்று இரப்பும்—கரத்த லில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவார்முன்னாகினறு அவர்மாட்டொன்றிர த்தலும்—ஒரோ உடைத்து—நல்கூர்ந்தார்க்கு ஓரழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமியாவென்றதனால், அவர்க்கு அதுகடனெனப்ப ட்டது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுறறுாைக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல், அவ்வறிவுடையார்க்கு முனனிற்றனமாத்திரமேயமைதலின் மு ன்னின்றென்றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாமையின ஒரோருடை த்தென்றுங்கூறினுர் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினின்றது. (௩)

கoருச. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல் கனவிலுந் தேறறுதா மாட்டு. ௪

இ-ள், கரத்தல் கனவிலும தேறறுதாமாட்டு இரத்தலும—தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவினகணுமறியாதார்மாட்டுச்சென்றொன்றனையிரத்தலும்— ஈதலேபோலும்— வறியார்க்கீதலேபோலும். எ-று.

உம்மை ஈண்டுமவ்வாறுநின்றது. தான புகழப்பயவாதாயினும் முன்னுள்ளதாய புகழ்கெடவாராமையின், ஈதலேபோலுமென்றுர். ஏகாரம் ஈற்றசை. (௪)

கoருரு. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் றிரப்பவர் மேற்கொள் வது. ௫

இ-ள். கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொளவது — சொல்லுதன்மாட்டாது முனனிற்றனமாத்திரத்தான இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற

கொண்டு போதுமென்றது—கரப்பிலா வையகத்து உண்மையான—அவர்க்கு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பாரிலரா உலகத்துளராய தன்மையானே, பிறிதொன்றுமன்று. எ-று.

அவரில்லையாயின், மானக்கமாட்டாமையின் உயிர்ப்பபொனபதாம். (ரு)

கழுகா. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். சு

இ-ள். கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின்—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில்லாரைக் கண்டால்,— நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானமவிடா திரப்பார்க்கு நிரப்பான வருத்தனபங்களெல்லாஞ்சேரக்கெடும். எ-று.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃதில்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுங்கூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

கழுள. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாரைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுளேயுவக்குந் தன்மையுடைத்து. எ-று.

கழ்சு ம் அதி. —இரவு. உழக

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுதலளவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினாராக கருதலான், உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக்காரதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

கழுஅ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரப்பார் இல்லாயின்,—வறுமையுற்றிரப்பாரில்லையாயின்,—ஈர்ங்கண் மா ஞாலம்—குளிர்ந்தவிடத்தையுடையபெரியஞாலத்துள்ளார் செலவு வர

வுகள—மரபபாவை சென்று வந்தற்று—உயிரில்லாத மரபபாவை இயந்திரக் கயிற்றாற்சென்றுவந்தாறபோலும். எ-று.

ஐகாரம அசைநிலை. ஞாலமெனனும ஆகுபெயாபபொருட்கு உவமையோ டொததொழில வருவிக்கபபட்டது. ஞாலத்துளளாரொனறு அவரையொழிந் தாரை. அவாகடீதல்சசெயது புகழும புணணியமுமெய்தாமையின, உயிருடை யரலலரென்பதாம, "ஈவாரும கொளவாரு மிலலாத வானததுவாழ்வாரே வனக ணவா" என்றா பிறரும. இததொடையினபரோக்காது இரப்பவரிலலா யினெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

கoருகு. ஈவாரக ணென்னுண்டாந் தோறற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. கூ

இ-ள. இரந்துகோள மேவார இலாககடை—அவாபாறசென்று ஒனறினை யிரந்துகோடலை விரும்புவாரிலவழி—ஈவாரகண் தோறறம என உணடாம—கொடுப்பாரமாட்டு எனனபுகழுணடாம? யாதுமிலலை. எ-று.

தோறறம ஆகுபெயா. மேவுவாரெனபது விகாரமாயிறறு. கொடுததலவன் மை வெளிபபடாமையின, அதனுறபுகழெய்தாரெனபதாம. இவையிரண்டுபா ட்டானும உலகிறகிரபபாரவேணடுமெனபது கூறபபட்டது. (கூ)

கoகூo. இரப்பான் வெகுளாமை வேணடு நிரபபிடுமபை
தானேயுஞ் சாலுங கரி. கo

இ-ள. இரப்பான் வெகுளாமை வேணடும—ஈவானுக்குப் பொருளுதலா வழி இவனெனககீகின்றிலனெனறு அவனையிரப்பான வெகுளாதொழிதலவே ண்டும்,—நிரபபிடுமபைதானேயும கரி சாலும—அது வேணடியபொழுது உதவாதெனபதறகு வேறுசானறு வேணடா, நிரபபாகிய தனிடுமபைதானே யுஞசான்றுதலைமையும. எ-று.

யாவாககுமவேணடுதலும நில்லினமையுமுதலிய பிறசானறுமுண்டெனபது பட நினறமையின், உமமை எச்சவுமமை. தனககேயனறி மறறையிரந்தார்க்கும் அறறைக்கனறு பொருளகடைககூடாறகு அவனுறறனபததைத் தன க்கேயாகவைததுத் தானுறறனபதனறிந்து வெகுளறகவெனபதாம. இத ஞல் அவர்க்கின்றியமையாததோரியல்பு கூறப்பட்டது. (கo).

---

௧௦௭ ம் அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மானத்திரவருமிரவிற்கஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இத னானே விளங்கும்.

௧௦௬௧. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். ௧

இ-ள். கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்னார்கண்ணும் இரவாமை— தமக் குள்ளது கரவாது இவர் பெறற்றேமென்று உண்மகிழ்ந்துகொடுக்குங்கண் போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமைகூர்தல் — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

நல்குரவுமறைக்கப்படாத கட்டாராமாட்டும் ஆகாதெனப்படுகின்றமையின், உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண்வந்தது. அவ்விரவானமானத்தீராதென்னுந்துணை யல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர்முயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து. (௧)

௧௦௬௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். ௨

இ-ள். உலகு இயற்றியான் இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்—இவ்வுலகத் தைப்படைத்தவன் இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிர்வாழ்தலையன்றி இர ந்துமுயிர்வாழ்தலைவேண்டி விதித்தானாயின்,— பரந்து கெடுக — அக்கொடி யோனும் அவரைப்போன்று எங்கும்அலமந்து கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாயவுண்டியும் அத ற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடுகலந்தவனன்றே அவ ன்கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட்சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையாற் றானும் அத்துன்பமுறல்வேண்டுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௨)

௧௦௬௩. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில். ௩

இ-ள். இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும் வன்மையின்— வறு மையான் வருந்துன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந்

அரிக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல— வன்பாட்டது இல்—வலிமைப்பாடுடையது பிறிதில்லை. எ—று.

நெறியாய முயற்சி நிற்க நெறியல்லாத இரவால் தீர்க்கக்கருதுதலின், வன்மையாயிற்று. வன்பாடு முருட்டுத்தன்மை, அஃதாவது ஓராது செய்துநிற்றல். இதனான் வறுமைதீர்த்தற்குநெறி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௧0௬௪. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. ௪

இ—ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சால்பு—நுகரவேண்டுவனவின்றி நல்கூர்ந்தவழியும் பிறர்பாற்சென்றிரத்தலையுடம்படாத அமைதி—இடமெல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே—எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைந்தாலுங்கொள்ளாதபெருமையுடைத்து. எ—று.

அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மேலேற்றப்பட்டது. இதனான் அந்நெறியல்லதனைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது கருத்து. (௪)

௧0௬௫. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில. ௫

இ—ள். தாள் தந்தது தெண்ணீர் அடுபுற்கையாயினும்—நெறியாய முயற்சி கொண்டு தந்தது தெளிந்தநீர்போலும் அடுபுற்கையேயாயினும்,— உண்ணலின் ஊங்கு இனியது இல— அதனையுண்டற்குமேலினியதில்லை. எ—று.

தாடந்தகூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர்போன்றதாயினும் இழிவாய இரவான்வந்ததன்றித் தம்முடைமையாகலின், அமிழ்தத்தோடொக்குமென்பதாம். இதனால் நெறியினானாயது சிறிதேனும் அது செய்யுமின்பம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

௧0௬௬. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில. ௬

இ—ள். ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெறாது இறக்குநிலைமைத்தாயதோராவினைக் கண்டு அறனோக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரல்வேண்டுமென்றிரந்து சொல்லுங்காலும்,— இரவின் நாவிற்கு இளிவந்தது இல— அவ்விரவுபோல ஒருவனாவிற்கிளிவந்தது பிறிதில்லை. எ—று.

ஆகாததோமபல பேரமாகலின ஆவிறகெனறும, பொருளகொடுததுககொளளவேணடாத எணமைததாகலின நீரெனறும, இரககினறுாககு இளிவு அசசொலலளவேயாகலின நாவிறகெனறும, அதுதான எலலாவிளிவினும மேறபடுதலின இளிவநததிலலெனறுங்கூறினா. இதனுன அறறும முயனறுசெயவதலலது இரநதுசெயயறகவெனபது கூறபபடடது. (௬)

கOசுஎ. இரபப னிரபபாரை யெலலா மிரபபிற்
கரபபா ரிரவனமி னெனறு. எ

இ-ள. இரபபாரை எலலாம இரபபன — இரபபாரையெலலாம் யானிரவாநினறேன, — இரபபிற கரபபா இரவனமின எனறு — யாது சொலலியெனின, நுமககிரககவேணடுமாயிற நமககுளளது கரபபாரையிரவாதொழியினெனறுசொலலி, எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாற்றெககது. இவவிளிவநதசெயலான ஊட்டியவழியும் உடமபு நிலலாதாகலின இதுவேணடாவெனபது தோனற, இரபபனெனறா. இதனுன மானநதிரவருமிரவு விலககபபடடது. (எ)

கOசுஅ. இரவெனனு மேமாபபி றேணி கரவென்னும்
பார்தாககப பகரு விடும். அ

இ-ள. இரவு எனனும ஏமாபபு இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை இதனுற்கடததுமெனறுகருதி ஒருவனேறிய இரவெனனுஞ் சேமமறற தோணி —கரவு எனனும் பார தாககப பகருவிடும— அதனகணேறெகாற கரததலென்னும் வன்னிலததோடு தாககுமாயிற பிளநதுபோம். எ-று.

௩௬

கO௬ கOஎ ம் அதி. — இரவசசம்.

முயறசியாறகடபபதனை இரவாறகடககலுறறுன அதனகரைகாணமையின், ஏமாபபிறேணியென்றா. ஏமாப்பினமை தோணிமேலேறறபபடடது. அதககடத்தறகேறறதனமையாலும், நிலமறியாது செலுததியவழி உடைதலாலும், அதன்கணேறறகவென்பதாம. இஃதவயவவுருவகம. (அ)

கOசுகூ. இரவுளள வுள்ள முருகுமு கரவுள்ள
வுளளதூஉ மின்றிக் கெடும. கூ

இ-ள். இரவு உளள உளளம உருகும— உடையாருழை இலலாசெனறிரநதுநிறறலினகொடுமையை நினைநதால எமமுளளமககாைருகாநிறகும,—

கரவு உளள உளளனுஉம் இனறிக கெடும—இனி அறிலையைககணடுவைதத வா இலலையெனறலினகொடுமையை நினைநதால அவவுருகுமளவுதானுமினறிப பொன்றிவிடும். எ-று.

"இரவினை— யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ— கொளளுங காற கொளவார குறிபபு."*என்றா பிறரும். இரவினுஙகரவுகொடிதெனபதாம. இதறகுப பிறெலலாம இரககினறவருளளமுருகுமெனறுரைததார. (கூ)

கoஎo. கரபபவாக கியாஙகொளிககுங கொலலோ விரபபவா
சொலலாடப போஒ முயிா. கo

இ-ள, சொலலாட இரபபவா உயிா போம—கரபபா இலலையெனறுசொல்லாடியதனையானே இரபபாாககு உயிாபோகாநினறது, — கரபபவாககு யாஙகு ஒளிககுங்கொல— இனிச சொலலாடுகினற அவாதமககு உயிரினனு நிறறலான அபபொழுது எபபுழையுடபுககொள்ததுநிறகும் எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமெனசெயதுமெனறேஙகிச செயலறறுநிறறல, "அரிலையே—மாயாஞே மாறறி விடின"† என்றா பிறரும்.கேட்டாாககொலலவறறுயசொற் சொலவாாாககோறல சொலலவேண்டாவாயினும அதுகாண்டினறிலை இஃதெனனேவெனபதாம. வறுமையுறறுழி மறையாது இரகக பபடுவாராய கேளிாகடகும அதனைசசொலலாட உயிாபோம,ஆனபின மறறக்கபபடுவாராய பிறாககுச சொலலாடியககாற போகாதெஙகேயொளிததுநிறகும இரணடாலுமபோமேயனறேவென றிரவஞ்ரினனொருவன கூறறுககியுரைபபாருமுளா. இவைமுனறுபாடடாலும அவவிரவினகுறறமும கரவினகுறறமும ஒருஙகுகூறபபடடன. (கo)

---

* நாலடியாா, இரவசசம,—கரவாத திணணனபிற கணணனனுா கணணு—மிரவாது வாழவதாம வாழககை—யிரவினை— யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ—கொளளுஙகாற கொளவார குறிபபு.

† நாலடியாா, இரவசசம, — புறததுததன னினமை நலிய வகத்துதத ன,—னனஞான நீககி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென நிரப்பானே லரிலையே—மாயாஞே மாறறி விடின.

கoஅ ம அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல அரசியலுளளும அஙகவியலுளளுஞசிறபபுவகையாற கூறபபடடகுணஙகளுள ஏறபுடையன குறிபபினல யாவாககுமெயதலைத்தமையின் ஆணடுக குறிபபாறகூறியனவும ஈணடொழிபியலுள் வெளிபபடக்கூறியனவுமாய குணஙகள யாவுமிலராய கீழோரது தனமை. அதனல இஃதெலலாவறறிறகுமபின் வைககபபடடது.

கoஎக. மககளே போலவா கயவ ரவரன்ன
வொபபாரி யாஙகணட தில. க

இ-ள். மககளேபோலவா கயவா — வடிவான முழுதும மககளையொபபா கயவா,— அவா அனன ஒபபாரி யாம கணடது இல— அவா மககளையொத்தாறபோனறவொபபு வேறிரணடுசாதிக்கணு யாஙகணடதிலலை. எ-று.

முழுதுமொததல தேறறேகாரத்தாறபெறறும். அவரொனறூ அவாமாட்டுளதாயவொபபுமைமை. மககடசாதிககும்விலஙகுபசசாதிககும வடிவொததலிற குணங்களது உணமையினமைகளானலலது வேறறுமையறியபபடாதெனபதாம. இதனுற கயவரது குறறமிகுதி கூறபபடடது. (க)

கoஎஉ. நன்றறி வாரிற கயவா திருவுடையா
நெஞசத தவல மிலா. உ

இ-ள். நனறு அறிவாரிற கயவா திரு உடையா —தமககுறுதியாவனவறிவாரின அவையறியாத கீழமககள ஈனமையுடையா,—நெஞசதது அவலம இலா — அவாபோல அவைகாரணமாகத தநநெஞசத்தினகட்கவலையிலராகலான. எ-று.

நனறெனபது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இமமைமறுமைவீடுகட்குரியவாய புகழறஞானஙகள். இவறறையறிவாா இவைசெயயாதினறே மிகச்செயபபெறுகினறிலேமெனறும, செயகினறவிவைதமககு இடையூறுவருஙகொலெனறும, இவறறினமறுதலையாய பழிபாவமறியாமையெனபனவறறுள் யாதுவிளையுமோவெனறும, இவவாறறுறகவலையெயதுவா, கயவா அபபுகழமுதலியவொழிநதுப பழிமுதலியசெயயாநினறும யாதுஙகவலையுடையரலலராகலாற திருவுடையரொனக குறிபபாலிகழநதவாறு. இதனறபழிமுதலியவறறிறகஞசாரெனபது கூறபபடடது. (உ)

கoஎக. தேவ ரனையா கயவ ரவருநதா

மேவன செயதொழுக லான. ௬

இ-ள. தேவா அனையா கயவா—தேவருகயவரும ஒருதனமையா,—அவருமதாம மேவன செயது ஒழுகலான — அஃதியாதனுனெனின, தேவரைப் போனறு தமமை நியமிபபாரினறிக கயவருநதாம விருமபுவனவறறைச செய தொழுகலான. எ-று.

உயாசசியும இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிபபாறறேனறநின்றமையின், இது புகழவாபோனறுபழிததவாறுயிறறு. இதனுல விலக்கறபாடினறி வேணடியசெயவரெனபது கூறபபடடது. (௬)

௯௰அ ௯௰அ ம் அதி.— கயமை.

௯௰எச. அகபபடடி யாவாரைக காணி னவரின்
மிகபபடடுச செம்மாககுங கீழ. ௪

இ-ள. கீழ— கீழாயினுர,— அகபபடடி ஆவாரைக் காணின்— தனனிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக கணடாருயின,— அவரின மிகபபடடுச செமமாககும — அவவொழுககததினகண அவரிறறுனமேமபடடு அதனைறன்மிகுதிகாட்டிமிறுமாககும. எ-று.

அகபபடடி அகமாகியபட்டி. படடிபோனறு வேணடியவாறேயொழுகல்ன, படடியெனருா, "கோதகக செயயுஞ் சிறுபட்டி" எனருா பிறரும. இதனுல அவா மேமபடுமாறு கூறபபட்டது. (௪)

௯௰எரு. அசசமே கிழகள தாசார மெசச
மவாவுண்டே லுண்டாகு சிறிது. ௫

இ-ள். கிழகளது ஆசாரம அசசமே—கயவரதாயவாசாரங்கணடதுணடாயின அதறகுககாரணம அரசனுன ஏதம ...ருமெனறஞசமசசமே,— எச்சம அவா உணடேல சிறிது உணடாம—அஃதொழிநதால, தமமால் அவாவபபடும பொருள அதனுலுணடாமாயிற சிறிதுணடாம. எ-று.

ஆசாரததினகாரணததை ஆசாரமெனறும, அவாவபபடுவதனை அவாவெனறுகூறினர். எசசததினகணணெனனுமேழாவது இறுதிக்கடடொக்கது. பெருமபானமை அசசம, சிறுபானமை பொருடபேறு இவவிரணடானுமனறி இயல்பாகவுணடாகாதெனபதாம. வேணடியசெயதலே இயலபு ஆசாரஞ்செயதல

இயல்பன்றென்பது இதனாறகூறபபட்டது. (௬)

௧0எ௬. அறைபறை யனனா கயவாதாங கேட்ட
மறைபிறாக குயததுரைகக லான. ௬

இ-ள். தாம கேட்ட மறை உயததுப பிறாககு உரைககலான—தாஙகேட்ட மறைகளை இடஙதோறுந்தாஙகிககொணடுசெனறு பிறாககுசசொலலுதலான,—கயவா அறை பறை அனனா—கயவா அறையபபடும பறையினையொபபா. எ-று.

மறை வெளிபபடிற்குற்றமவிளையுமெனறு பிறாமறைதது ஒருவனசொலலிய சொல. பிறா அமமறைததற்குரியாா. உயததெனறா, அவாககதுபெரும பாரமாதலாகலின. பறை ஒருவனகையாறறனையறிவிககதொனறினை இடஙதோறுஙகொணடுசெனறு யாவராயுமறிவிககுமாகலான, இதுதொழிலுவமம. இதனால அவரதுசெறிவின்மை கூறபபட்டது. (௬)

௧0எஎ ஈர்ஙகை விதிரரா கயவா கொடிறுடைககுங
கூன்கைய ரலலா் தவாககு. எ

இ-ள். கயவா கொடிறு உடைககும கூன கையா அலலாதவர்ககு—கயவா தஙகதுபபினைநெரிப்பதாக வளைநத கையினையுடையரலலாதாாககு—ஈாஙகை விதிரரா—தாமுணடுபூசியகையைத தெறிததலவேணடுமெனறிரநதாலுநதெறியாா. எ-று.

வளைநதகை முறுககியகை. மெலியாாககு யாதுஙகொடாா, வலியாாககு எல்லாஙகொடுப்பரெனபதாம். (எ)

௧0அ ம அதி— கயமை. [illegible]

௧0எஅ. சொலலப பயனபடுவா சானறோா கருமபுபோற
கொலலப பயனபடுங கீழ. அ

இ-ள். சொலலப பயனபடுவா சானறோா—மெலியாா சென்று தங்குறையைசசொலலியதனையானே இரஙகிப் பயனபடுவா மேலாயினாா;—கீழ கருமபுபோல கொலலப பயனபடும— மறறைககீழாயினா கருமபுபோல வலியாா நையநெருககியவழிப பயனபடுவா. எ-று.

பயனபடுதல உள்ளதுகொடுததல. கீழாயினாாதிறிவுதோனற, மேலாயினாரையும் உடனகூறினாா. இவையிரணடுபாட்டானும அவா கொடுககுமாறு கூறபபட்டது. (அ)

க0எகூ. உடுபபதூஉ முண்பதூஉங காணிற பிறர்மேல
வடுககாண வறறாகுங கீழ கூ

இ-ள். உடுபபதூஉம உணபதூஉம கீழ் காணின— பிறா செலவததாறபட டுகிறுமுடுததலையும பாலோடடிசிலுணடலையுங கீழாயினான காணுமாயின, — பிறாமேல வடுக காண வறறாகும— அவறறைப பொறாது அவாமாட்டு வடுவிலலையாகவும உணடாககவலலனாம. எ-று.

உடுபபது உணபதெனபன ஈணடவவததொழினமேனினறன: அவறறாற் பூ ணடல ஊாதனமுதலிய பிறதொழிலகளுங்கொளளபபடும். அவறறைக் கண டதுணையானே பொறாமையெயதலிற காணினெனறும, கேடடா இதுகூடுமெ னறியையபபடைததல அரிதாகலின வறறாகுமெனறுஙகூறினா. இதனாற பிறா செலவமபொறாமை கூறபபடடது. (கூ)

க0அ0. எற்றிற குரியா கயவரொன றுறறககால
விறறற குரியா விரைநது. க0

இ-ள். கயவா ஒனறு உறறககால விரைநது விறறறகு உரியா—கயவா தம மை யாதானுமொருதனபமுறறககால அதுவே பறறுககோடாக விரைநது தமமைப பிறாககு விறறறகுரியா,—எறறிறகு உரியா— அதுவனறி வேறெத தொழிறகுரியா! எ-று.

உணவினமையாகப பிறிதாக ஒனறுவந்துறறதுணையாவெனபது தோனற ஒனறுறறககாலெனறும, கொளகினறா தஙகயமையறிநது வேணடாவென றறகுமுனனே விறறுநிறறலின விரைநதெனறுஙகூறினா. ஒருதொழிறகுமுரி யரலலரெனபது குறிபபெசசம். இதனாறுமபிறாககடிமையாயவிறபரெனபது கூறபபடடது. (௧0)

ஒழிபியல முறறிறறு.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய இம்மையே பயப்ப தாயவின்பங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத் தொருபொருளான் ஐம்புலனுநுகர்தற்சிறப்புடைத்தாயகாமவின்பத்தினை. இச் சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட்போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுக யாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றனையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான். இது புணர்ச்சி பிரிவென்விருவகைப்படும். ஏனையிருத்தல், இரங்கல், ஊடலென் பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வட நூல்வழக்குப்பற்றியோதுதலான், அவ்வாறேயவற்றைப்பிரிவின்கண்டடக்கினாரெ னக. இனி அவைதம்மையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்க ளவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றை சுசுவைமிகுதிபயப்ப உலகினடையோடு ஒப்புமைவ்வாமையுமுடையவாகக் கூறுகின்றார். அக்கைகோளிரண்டினுள்ளும் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்க ளின்றி எஞ்ஞான்றுமொருதன்மைபராய உருவுந்திருவும்பருவமுங்குலனுங்கு ணனுமன்புமுதலியவற்றாற் றமமுளொப்புமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமக ளும் பிறர்கொடுப்பவுமடுப்பவுமன்றிப் பாலவகையாற்றாமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது. அதனையேழதிகாரத்தாற்கூறுவானறுட்டங்கி, முதற்கட்ட கையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றார்.

கOகூ ம அதி.— தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழில்விளையாட்டுவிருப்பான ஆயத்தைக அதனகட்டமியளா யதின்றானை வேட்டவிருப்பான இளையாகீரகத் தமியனுயவந்துகண்ணுற்ற தலைமகன் அவளவனப்புத் தன்னைவருத்தமுறுவித்ததலைச் சொல்லுதல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட்கூறப்பட்டது.

கOஅக. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலுமென் னெஞ்சு. க

தலைமகளுருவுமுதலியன முன்கண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகனையுறறது.

இ-ள். கனங்குழை— இககனவியகுழையையுடையாள்— அணங்குகொல் —இப்பொழிற்கணுறைவாளோர்தெய்வமகளோ, — ஆய்மயில்கொல்— அன் றியொருமயில்விசேடமோ,— மாதர்கொல்— அன்றியொருமானுடமாதரோ,

—என னெஞ்சு மாலும—இவளையினனளென்று துணியமாட்டாது என்னெ ஞ்சு மயஙகாநினறது. எ-று.

ஓ அசை. ஆயமயில படைததோன விசேடமாகவாயகதுபடைதத மயில், மயிறசாதியுட்சிறநதெடுததமயிலெனறுமாம. கனஙகுழை ஆகுபெயா. *கனங்குழையென்று பாடமோதிப பலவாயதிரணடகுழையென்றுரைபபாருமுளா. எழுதலாகாவுருவுநதனவருததமுமபறறி அணஙகுகொலெனறும, சாயலுமபொழிலவயினிறறலுமபறறி ஆயமயிலகொலென்றும, தனனெஞசஞ்செனறமையும அவளெதிரநோக்கியவாறுமபறறி மாதாகொலெனறுஙகூறினான.

௧0அ௨. நோககினா ளொக்கெதிர் நோககுத றாககணங்கு
தானைககொண டன்ன துடைத்து. ௨

மானுடமாதராதறெளிநத தலைமகன் அவணோககினுறுப
வருததஙகூறியது.

இ-ள். நோககினாள நோககெதிா நோககுதல — இபபெறறிததாய வனப பினையுடையாள எனனோககிறகெதிாநோககுதல— தாககு அணஙகு தானைக் கொணடனனது உடைதது— தானே தாககிவருத்தவலலோரணஙகு தாககுதறகுத தானையுங்கொணடுவநதாறபோலுநதனமையையுடைதது. எ-று.

மேலும அணஙகுகொலாயமயிலகொலெனறமையான, இகரஞ்சுட்டு வருவிக் கபபட்டது. எதிாநோககுதலெனறமையின, அது குறிபபுநோக்காயிறறு. வன பபாலவருநதுதனமேலுங குறிபபுநோககாலவருநதுதல கூறியவாறு. நோக கினாளெனபதறகு எனனானோககபபட்டாளெனறுரைபபாருமுளா. (௨)

௧0அ௩. பண்டறியேன் கூற்றென பதனை யினியறிநதேன
பெண்டகையாற பேரமாக கட்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். கூறறு எனபதனைப பணடு அறியேன— கூறறெனறு நூலோசொலவதனைப் பணடுகேட்டறிவதலலது கணடறியேன, — இனி அறிநதேன— இபபொழுது கணடறிநதேன,— பெணடகையால பேரமாக கட்டு—அது பெணடகையுடனே பெரியவாய அமாததகணகளையுடைதது. எ-று.

பெணடகை நாணம, மடம, அசசம, பயிாபபெனனுநகுணஙகள. அவை அவவகுறிகளானறியபபட்டன. அமாததல அமாசெயதல, பெயரடியாயவினை.

பெண்டகையால இனபமபயநதலுமுணடேனும ஞனபமபயததனமிகுதிபற றிக கூறுக்கிக கூறினன. (ங)

கo௲அசு. கண்டா ருயிருணணுங தோறறததாற பெண்டகைப
பேதைக கமாத்தன கண். ௬

இ-ள். பெணடகைப பேதைக்குக கண—பெணடகையையுடையவிப்பேதைக்கு உளவாய கணகள — கண்டார உயிர உணணும தோறறததான அமாத்தன — தமலமககண்டாருயிருணணுங்தோறறததுடனேகூடி அமாததிருந்தன.எ-று.

---

*கணங்குழையெனறதனை ஆகுபெயரனறென மறுதது, அனமொழிததொகையெனககொளவா இலக்கணவிளக்கச்சூருவளியார. ஆகுபெயாககும் அனமொழிததொகைககும் வேறறுமை தொலகாபபியசூததிரவிருததியிறகாணக.

௲௧௨. கo௲ ம அதி.— தகையணங்குறுததல.

அமாததல மாறுபடுதல. குணங்கட்கும பேதைமைககுமேலாது கொடியவாயிருநதனவெனபதாம (௪)

கo௲அரு. கூறறமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
ஞேககமிம மூன்று முடைதது. ௫
இதுவுமது.

இ-ள். கூறறமோ—என்னவருததுதலுடைமையாறகூறறமோ,—கணணோ—எனமேலோடிதலுடைமையாறகணணோ,— பிணையோ— இயலபாகவெருவுதலுடைமையாற பிணையோ, அறிகினறிலேன,— மடவரல நோககம இமமூனறும உடைதது— இமமடவரல கணகள்ஞேககம இமமூனறனறனமையையுமுடைததாயிராகினறது. எ-று.

இனபமுந்துனபமும ஒருங்குசெயயாகினறதெனபகாம. தொழிலபறறிவநத ஐயவிலயுவமம. (௫)

கo௲அசு. கொடுமபுருவங் கோடா மறைபபி னடுஙகஞா
செயயல மனணிவள கண். ௬
இதுவுமது.

இ-ள். கொடுமபுருவம கோடா மறைபபின—பிரியாநட்பாய கொடுமபுருவ

கைடாஞ செபபமுடையவாய விலககினவாயின,—இவள கண நடுவகு அஞா செயயல—அவறறைககடநது இவளகணகள எனககுநடுவகுந துயாசசெய யமாடடா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவாாகுத தாஞசெமமையுடையராதலவேணடலிறகோடா வெனறும, செயகினற அவறறிறகும உறுகினற தனககும இடைநினறுவிலக் குவகாலுஞசிறிதிடைபெறின அதுவழியாக வநது அஞாசெயயுமாகலின மறை பபினெனறுகூறினா. நடுவகஞா நடுவகறகேதுவாயவஞா. தாமியலபாகக கோடுதலுடைமையான அவறறை மிகுதிககணமேறசெனறிடிககமாட்டாவா யினவெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக்கண வநதது (கு)

கo அஎ. கடாஅக களிறறினமேற கடபடா மாதா
படாஅ முலைமேற றுகில. எ

அவணமுலைகளினுய வருததஙகூறியது.

இ-ள. மாதா படா முலைமேறறுகில—இமமாதா படாமுலைகளினமேலிட்ட துகில,—கடாக களிறறினமேற கடபடாம— அவை கொலலாமறகாததலின், கொலவதாய மதககளிறறினமேலிட்ட முகபடாததினையொககும. எ-று.

கணணைமறைததல்பறறிக் கடபடாமெனறுன. துகிலானமறைததல நாணு டைமகளிாககியலபாகலின, அததுகிலோடு அவறறினவெமமையுமபெருமையு ங்கணடு இததுணையாறறலுடையன இனியெஞஞானறுஞசாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையெனறுன. உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்ப துதோனற நினறது. (எ)

கo அஅ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு. அ

நுதலினுய வருததங்கூறியது.

ககo ம அதி — குறிப்பறிதல். கூகக.

இ-ள. ஞாடபினுள் நணணாரும உடகும என பீடு — போர்க்களத்து வநது நோாத பகைவரும கோநதாாவாயககேட்டஞசுதறகேதுவாய என்வலி — ஒணணுதறகு உடைநததே— இம்மாதரதொளளியநுதலொன்றற்குமே அழிந் துவிட்டது. எ-று.

மாதரொனபது அதிகாரததான வநதது. ஞாடபினுளெனறதனை பகைவரா தல பெறறும. பீடெனறபொதுமையான மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க. ஓவெனுமவியபபினகட்குறிபபு அவவலிகளது பெருமையும் நுதலது சிற

மையுந்தோன்ற நின்றது. கழித்தற்கிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றாயிற்று. (அ)

கஉஅசு. பிணையோர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து. கூ

அணிநலத்தானுப வருத்தநகூறியது.

இ-ள். பிணையோர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு—புறத்து மான்பிணை யொத்தமடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையுமுடையளாயவிவட்கு— ஏதில தந்து அணி எவன—ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளேயமைந்திருக்க வேற்று மையுடையவணிகளைப் படைத்தணிதல் என்னபயனுடைத்து! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப்பாரமாதலும் எனக்கண் கொதலுமாகருதாமையின், அணிந்தார அறிவிலரெனபதாம். (க)

கஉகூ0 உண்டாரகண் அல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று கO

தலைமகளைக்குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.

இ-ள். அடுநறா—அட்டப்படுநறா,— உண்டாரகண அல்லது—தன்னையுண்டார மாட்டு மகிழ்ச்சிப்பச் செய்வதல்லது,— காமம்போல கண்டார மகிழ்செய்தல் இன்று— காமம்போலக் கண்டாரமாட்டு மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ-று.

அடுநறா வெளிப்படை. காமமென்றது ஈண்டு அதற்குக்காரணமாகியாளை. கண்டாரகணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும இவள்குறிப்பாராய்ந்தறியாமையின் யான் நுபெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க, "அரிமயிர்த்திரண்மு ன்கை" என்னும் புறப்பாட்டிற்குறிப்புப்போல. (கO)

கஉO ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகள்குறிப்பினையறிதலும், தோழிகுறிப்பினை யறிதலும், அவடான் அவவிருவர்குறிப்பினையுமறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன் தலைமகளைக்கூடுங்கால் இதுவேண்டுமாகலின், தகையணங்குறுத்தலி னபின் வைக்கப்பட்டது.

கஉகூக. இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. க

தலைமகன் றலைமகளுள்ளப்பாட்டுக்குறிப்பினை
அவளேகண்ணற்றது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு—இவளுடையவுண்கண்கட் குளதாய நோக்கு இப்பொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று,—ஒருநோக்கு நோய்நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்க ணோய்செய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோய்செய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினுய காமக் குறிப்பினைவெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தன்கணிகழ்கின்ற அன்புநோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுளர். அது நோய்செய்யிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமையறிக. இவ்வருத்தந் தீருமவாயிலுமுண்டாயிற்றென்பதாம். (க)

க0கூஉ. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. உ

இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் — இவள்கண்கள் யான்காணா மல் என்மேலேகுகின்ற அருகியநோக்கம் — காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்தபாதியளவன்று, அதனினுமிகும். எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுள்ளதாங்காலஞ்சிறிதாகலிற் சிறுநோக்க மென்றும், அஃது உளப்பாயினவழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலை யென்பான் செம்பாகமன்று பெரிதென்றுங்கூறினன். (உ)

க0கூ௩. நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩

நோக்கினாணாணினாளுமாயினது.

இ-ள். நோக்கினாள் — யானோக்காவளவிற் றானென்னையன்போனோக்கி னாள்,—நோக்கி இறைஞ்சினாள்—நோக்கி ஒன்றனையுட்கொண்டு நாணி இறை ஞ்சினாள்,—அஃது யாப்பினுள் அவள் அட்டிய நீர்— அக்குறிப்பு இருவேமி டையுந்தோன்றிய அன்புப்பயிர்வளர அதன்கணவளவார்த்த நீராயிற்று. எ-று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மேனின் றது. யாப்பினுள்ளதனை யாப்பென்றார். ஏகதேசவுருவகம். (௩)

௧௦௯௪. யானோககுங காலை நிலனோககு நோககாககாற்
றானோககி மெலல நகும. ௪

நாணினுமகிழசசியினுமறிநதது.

இ-ள். யான நோககுங்காலை நிலன நோககும — யானறனனைநோககுங காற றானெதிரநோககாது இறைஞ்சி நிலததைநோக்காநிறகும,— நோககாக்கால தான நோககி மெலல நகும— அஃதறிநதியானோககாககாற றானென்னைநோக்கித தனறுள்ளே மகிழாநிறகும. எ-று.

மெலல வெளிபபடாமல. மகிழசசியாற புணாதறகுறிபபினிதுவிளங்கும். மெல்லநகுமெனபதறகு முறுவலிககுமென்றுரைபபாருமுளா. (௪)

௧௦௯௫. குறிககொணடு நோககாமை யலலா லொருகண்
சிறககணிததாள் போல நகும். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். குறிககொண்டு நோக்காமை அலலால— நேரே குறிக்கொண்டுநோக்காததனையலலது — ஒருகண சிறககணித்தாளபோல நகும் — ஒருகண்ணைசசிறககணிததாளபோல எனனைநோக்கிப பினறனனுளளேமகிழாநிறகும். எ-று.

சிறககணிததாளெனபது செய்யுள்விகாரம். சிறககணித்தல் சுருங்குதல். அதனாலும வெளிபபட நிகழாமைபிற போலவென்றான. நோககியெனபது சொலலெச்சம. இனியிவனையெயததல ஒருதலையெனபது குறிபபெச்சம. (௫)

௧௦௯௬. உறாஅ தவாபோற சொலினுஞ் செறாஅாசொ
லொலலை யுணரப படும. ௬

தோழிசேட்படுத்தவழி அவளகுறிபபறிநததலைமகன
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். உறாதவாபோல சொலினும— புறத்து நொதுமலாபோலக கடுஞ்சொறசொனனாராயினும,— செறாா சொல ஒலலை உணரபபடும— அகதது செறுதலிலாதாரசொற பிறபயததல குறையுறறாரறகடிதினறியபபடும. எ-று.

கடுஞசொலெனபது இவவிடங்காவலமிகுதியுடைத்து வாறபாலிரலலீரென றனமுதலாயின செறுமொனவே, அருளுடைமை பெறபபட்டது. தனகுறைமுடிககககருதிபெ சேட்படுக்கினறமை குறிபபானறிநது, உலகியனமேலிடடுக்கூறியவாறு. இது வருகினறபாட்டிறகுமொககும. (௬)

க0கூஎ. செறுஅச சிறுசொலலுஞ் செறறார்போ னேககு
முறுஆரபோன றுறறா குறிபபு. எ

இதவுமஅ.

இ-ள. செறுச சிறுசொலலும—பினனினிாய முனனினறுதாயசொலலும—செறறாபோல நோககும — அகதநசசெறுதிருநதே புறநதசசெறறார்போனற வெகுளிநோககும— உறாபோனறு உறறா குறிபபு—நொதுமலாபோனறு நடபாயினாகக ஒருநறிபபுபபறறி வருவன.' எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயா. இவை உளளேபொருபயனகுறிததசசெயகினறன இயலபலலவாகலான, இவறறிறகஞசவேணடாவெனபதாம். (எ)

கூ0கூஅ. அசையியற குணடாணடோ ரேஎயா னேககப
பசையினள பைய நகும. அ

நனனோககிமகிழநதநலமகளைககணடு தலைமகனகூறியது.

இ-ள. யான நோககப பசையினள பைய நகும — எனனையகறறுகின்ற சொறகாறறுதியானிாநதுநோககியவழி அஃதறிநது நெகிழநது உளளே மெலலநகாநினறுள,— அசை இயறகு ஆணடு ஒரோ உணடு— அதனால றுடஙகியவியலபினையுடையாடகு அநநகையினகணணேதோனறுகினறதோாநனமைககுறிபபுணடு. எ-று.

ஏா ஆகுபெயா. அககுறிபபு இனிபபமுதாகாதெனபதாம். (அ)

கூ0கூகூ. ஏதிலா போலப பொதுநோககு நோககுதல்
காதலார் கண்ணே யுள. கூ

தோழி மதியுடமபவொடன்னுள்ளேசொலலியது.

இ-ள. ஏதிலார்போலப பொதுநோககு நோககுதல — முன்னறியாதாாபோல ஒருவரையொருவா பொதுநோககததானோககுதல—காதலாாகணணே உள— இக்காதலையுடையாாகணணேயுளவாகாநினறன. எ-று.

பொதுநோககு யாவாமாடடும ஒருதனமைததாய நோககு. நோககுதறறொழில, ஒனறேயாயினும இருவாகணணுமிகழதலானும, ஒருவாகடடானுஙகுறிபபுவேறுபாடடாறபலவாமாகலானும, உளவெனபனமையாற கூறபபடடது. இருவரும் மதுமறைநதுணடோாமகிழசசிபோல உளளததுளளே மகிழதலின அதுபறறிக் காதலாரெனறும, அது புறததுவெளிபபடாமையின ஏதிலா

போலவெனறுமகூறினாள். (க)

கக00. கண்ணொடு கண்ணிணை நோககொககின் வாயசசொறக
ளெனன பயனு மில. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். கணணொடு கணணிணை நோககு ஒககின—காமததிறகுரியவிருவருள ஒருவாகணகளோடு ஒருவாகணகள நோககாலொககுமாயின, —வாயசசொறகள எனனபயனும இல — அவாவாயமைதோனறச சொலலுகினற வாயசசொறகள ஒருபயனுமுடையவலல. எ-று.

நோககாலொததல காதனொககினவாதல. வாயசசொறகள மனததின்கணினறி வாயளவிறறோனறுகினறசொறகள. இருவாசொலலுஙகேடடு உலகியனமேலவைததுககூறியவாறு. இருவாசொலலுமாவன அவள புனஙகாவனமேலும் அவன வேடடததினமேலுஞசொலலுவன. பயனிலசொறகளாகலின, இவை கொளளபபடாவெனபதாம. இவை புணாதனிமிததம. (௧0)

கககம அதி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அஙஙனககுறிபபறிநது புணாநத தலைமகன அபபுணாசசியின மகிழநதுகூறல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

கக0க. கண்டுகேட டுணடுயிாத் துறறறியு மைமபுலனு
மொணடொடி கணணே யுள. க

இயறகைபபுணாசசியிறுதிககட்சொலலியது.

இ-ள். கணடு கேடடு உணடு உயிாதது உறறு அறியும ஐமபுலனும—கணணறகணடும செவியாறகேடடும நாவாலுணடும மூககானமோநதும மெயயாறறீணடியும் அனுபவிககபபடுமைமபுலனும — ஒணடொடிகணணே உள — இவவொளளியதொடியையுடையாள்கணணேயுளவாயின. எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேறறேகாரம வேறிடததினமை விளக்கினறது. வேறுவேறுகாலஙகளில வேறுவேறுபொருளகளானனுபவிககபபடுவன ஒருகாலதது இவள்கணணேயனுபவிககபபட்டனவெனபதாம. வடநூலா இடககாபபொருளவாகச சொலலிய புணாசசிததொழிலகளும ஈணடடககிககூறபபட்டன. (க)

கக0உ. பிணிககு மருநது பிறம ணணியிழை
தனனோய்ககுத தானே மருநது. உ

இ-ள். பிணிக்கு மருநது பிற—வாதமுதலியபிணிகடகு மருநதாவன அவற
றிறகு நிதானமாயினவனறி மாறுயவியலபினையுடையனவாம,—அணியிழை
தன நோயககு மருநது தானே—அவவாறனறி இவவணியிழைபினையுடையாள
தனனானுயபிணிககு மருநதுநதானேயாயினுள. எ-று.

இயறகைபபுணாசசியை நினைநது முனவருநதினுனாகலிற றனனோயெனறு
மும, அவவருததநதமியாளையிடதசெதிராபபடடுத தீாததானாகலிற றுனேமருந
தெனறுமகூறினுன. இபபிணியும எளியவாயவறறுறறீாபபெறறிலமெனபதுப
டநினறமையின, மன ஒழியிசைககணவநதது. (௨)

௧௧0௩. தாமவீழவார மெனறோட டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக கணணா னுலகு. ௩

நிரதிசயவினபததிறகுரியளீ இசசிறநிவபததிறகினையாதல
தகாதெனற பாஙகறகுச சொலலியது.

இ-ள். தாம் வீழவா மெனறோடடுயிலின இனிதுகொல—ஐமபுலனகளையு
நுகாவாாககுத தாமவிருமபுமகளிாமெலலியதோளினகடடுயிலுந துயிலபோல
வருநதாமலெயதலாமோ — றாமரைககணணான உலகு — அவறறை,ததற
நதயோகிகளெயதுஞ்செஙகணமாலுலகம. எ-று.

ஐம்புலனகளையுநுகாவாாெனறுமபெயா அவாயநிலையான வநதது. இபபெ
றறிததாய துயிலைவிடடுத தவயோகஙகளான வருநதவேணடுதலின,எமமனே
ாககாகாதெனனுஙகருததால இனிதுகொலெனறுன. இநதிரனுலகென வுரைப
பாருமுளா தாமரைக்கணணனெனபது அவனுககுப பெயரனமையின, அஃ
துரையனமையறிக. (௩)

௧௧0௪. நீஙகிற றெறூஉங குறுகுஙகாற றண்ணெனனுந
தீயாணடுப பெறறு ளிவள. ௪

பாஙகறகூடடததிறுதிககடசொலலியது.

இ-ள். நீஙகின தெறூஉம குறுகுஙகால தணணெனனும தீ—தனனையகன
றுழிச சுடாநிறகும அணுகுழிக குளிாநிறகும இபபெறறிததாயதீயை —
இவள யாணடுப பெறறுள — எனக—குறறகு இவளெவவுலகததுபபெற
றுள! எ-று.

கூடாமுனறுனபுறுதலின நீங்கிறறெறுஉமெனறும, கூடியபினனினபுறுதலிற குறுகுஙகாறறணணெனறுமெனறும, இபபெறறியதோர் உலகததில்லையா மாகலின யாணடுபபெறறுளெனறுங்கூறினன. தனகாமததிறநனனியே அவ டநதாளாககககூறினன,அவளானஅது வெளிபபடுதலின. (சு)

கக0௫. வேடட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோடடார் கதுபபினை டோள். ௫

தோழியிறகூடடததிறுதிககடசொல்லியது.

இ-ள். வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொ ருளகளைப பெறுது அவறறினமேலவிருபபஙகூர்நதபொழுதின்கண் அவைய வைதாமேவநதினபஞசெயயுமாறுபோல் இனபஞசெயயும்,—தோட்டார் கது பபினுள் தோள—எபபொழுதும பெறறுபபுணரினும, பூவினைபணிநத தழைநத கூநதலினையுடையாடோளகள. எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயறகைபபுணாசசி, இடநதலைபபாடு, பாங்கறகூட்டத் துககண முன்னரோ நிகழ்நதிருககப பினனரும புதியவாய நெஞ்சம்பிணித்த லின, அவவாராமைபறறி இவவாறுகூறினன. தொழிலுவமம. (௫)

கக0சு. உறுதோ றுயிர்தளிர்பபத் தீண்டலாற் பேதைக
கமிழ்தி னியன்றன தோள். சு

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர் உறுதோறு தளிர்பபத் தீணடலால—தன்னைபபெறுது வாடிய எனனுயிர பெறறுந்தோறும தளிர்கருமவகை தீணடுதலான,—பேதைககுத தோள அமிழ்தின இயன்றன—இபபேதைககுத தோளகள் தீண்டபபடுவதோ ரமிழ்தினறெசெயயபபட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற தீணடல அமிழ்தறகுமெயதிறறு. வாடியவுயிரைத் தளிர்பபி ததலபறறி, அவையமிழ்தினியனறனவெனறுன. தனிததல் இனபததாற றழை ததல. (சு)

கக0எ. தமமி லிருநது தமதுபாத் துணடற்று
லமமா வரிவை முயககு. எ

இவனை நீவரைநதுகொளவடு உலகோர் தமமிலிலிருநது
தமதுபாநதுணணுமிலலறததோடுபடலவேணடுமென்ற
தோழிககுச சொல்லியது.

இ-ள். அம மா அரிவை முயககு—அழகிய மாமைநிறததையுடைய அரிவையது முயககம—தமமில இருநது தமது பாதது உணடறறு—இன்பமயயததறகட்டமகுரியவிலலினகணிருநது உலகோா தநதாளானவநத பொருளைத தெனபுலத்தாா தெயவம விருநதொக்கலகடகுபபகுததுத தமகூறறையுணடாா றபோலும். எ-று.

தொழிலுவமம். இலலறஞசெயதாரெயதுநறறககததினபம எனககிப்புணாச்சியேதருமென வனாவுடனபடானகூறியவாறுயிறறு. (எ)

ககoஅ. வீழு மிருவாக கினிதே வளியிடை
போழப படாஅ முயககு. அ

ஒததவனபுடைய நமககு ஒருபொழுதுமவிடாத முயககமே
இனியதென வனாவுகடாயதோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். நீசொலலுகினறதொகரும,— வளி இடை போழபபடா முயக்கு—ஒருபொழுதுநெகிழாமைபிற காறறுமிடையறுககபபடாதமுயககம—வீழும இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழ்வாரிருவாககுமினிதே. எ-று.

முறறும்மை விகாரததாறறொககது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வநதது. ஈணடு இருவரிலலை இன்மையான இஃதொவவாதெனபது கருதது. களவிறபுணாசசியைமகிழநது வனாவுடனபடான்கூறியவாறு. (அ)

ககஉ ம அதி.—நலமபுனைந்துரைத்தல. கக௧

ககoகூ. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்
கூடியாா பெறற பயன். கூ

ஈததலவேணடாமையின இடையறவிலலாதகூட்டமே இனபபயனுடைததென வனாவுகடாவியாடகுச சொலலியது.

இ-ள். ஊடல உணாதல புணாதல இவை—புணாசசியினிடைத்தறபொருட்டு வேணடுவதாயவூடலும அதனையளவறிநதுநீக்குதலும அதனபினிகழவதாயவபுணாசசிதானுமெனவிவையனறே— காமம கூடியாா பெறற பயன—வரைநதுகொணடு காமததையிடைவிடாதெயதியவா பெறற பயனகள. எ-று.

ஆடவாக்குப பிரிவெனபதொனறுளதாதனமேலும அதுதான பரததையாமாட்டாதலும அதனையறிநது மகளிருடிகிறறலும அவவூடலைத் தவறுசெயதவாதாமே தநதவறினமைகூறிநீககலும பினனுமவவிருவரும ஒததவன்பினாரயககூடலுமனறே முனவரைந்தெயதினாபெறறபயன, அபபயன இருககலப்பு

ளளிஞெருயிராய உழுவலனபுடையவெமகருவேணடாவென அவவனாநதெயத லயிகழநதுகூறியவாறு. (க)

ககக0. அறிதோ றறியாமை கணட,றறாற காமஞ
செறிதோறுஞ சேயிழை மாட,டு. க0

புணாநதுடனபோகினறான றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. அறிதோறு அறியாமை கணடறறு—நூலகளாறுைம நுணணுணாவா லும பொருளகளையறியவறிய முனனையறியாமை கணடாறபோலக காணபப டாநினறது—சேயிழைமாடடிச செறிதோறும காமம—சிவநதவிலைழயினையு டையாளை இடைவிடாது செறியசசெறிய இவணமாட்டுக காதல. எ-று

களவொழுககததிற பலவிடையீடுகளானெயதபபெறுது அவாவுறறான இது பொழுது நிரநதரமாகவெயதபபெறறமையின, செறிதோறுமெனறான. அறிவி றகெலலையினமையான மேனமேலறியவறிய முனனையறிவு அறியாமையாயமு டியுமாறுபோலச செறிவிறகெலலையினறி மேனமேறசெறியசசெறிய முனனை சசெறிவு செறியாமையாயமுடியாநிறகினறதெனத தனனுராமைகூறியவாறு. இபபுணாசசிமகிழதல தலைமகடகுமுணடேனும அவணமாட்டுக குறிபபானிகழ வதலலது கூறறானிகழாமையறிக. (க0)

கக௨ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன றலைமகணலநதைப புனைநதுசொலலியது. இது, புணாசசிமகிழநதுழி நிகழவதாகலின, புணாசசிமகிழதலினபின வைககபப டடது.

கககக. நன்னிரை வாழி யனிசசமே நினனினு
மென்னிரள யாம்வீழ பவள. க
இயறகைபபுணாசசியிறுதிககடசொலலியது.

இ-ள். அனிசசமே வாழி நனனீரை—அனிசசபபூவே, வாழ்வாயாக, மென் மையால நீயெலலாபபூவினுநலலியறகையையுடையை, — யாம் வீழ்பவள் நினனினும் மெனனீரள—அவவனமாயினும எமமாலவிருமபபபட்டவள் நின னினுமெலலியவியறகையையுடையள. எ-று.

அனிசசம ஆகுபெயா. வாழியெனபது உடனபாடடுக்குறிப்பு. இனி யானே மெலலியளெனனுநதருக்கினையொழிவாயாகவெனபதாம. அதுபொழுதுறறறி

நதானுகலின, ஊறறினினிமையையே பாராட்டினுன. இனனீரளெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (க)

ககக௨. மலாகாணின மையாததி நெஞசே யிவள்கண்
பலாகாணும பூவொககு மென்று. ௨
இடநதலைபபாட்டினகட சொலலியது.

இ-ள். நெஞசே—நெஞசே,—இவள கண பலாகாணும பூ ஒககும எனறு—யானேகாணபபெறற இவளகணகளைப பலராலுங்காணபபடும பூக்கள ஒக்குமெனறு கருதி—மலாகாணின மையாததி—தாமரை,குவளை, நீலமுதலிய மலாகளைக்கணடால மயஙகாநினறுய, நினனறிவிருநதவாறெனி எ-று.

மையாததல ஈணடு ஒவவாதவறறையொககுமெனககோடல, இதுமாததல செமமாததலெனபனபோலவொருசொல. இபபறகைபபுணாசசிக்ககுமுதலாகத தலைமகளகணகளைக காணபபெறுமையின அவறறேடொருபுடையொககுமலாகளைக கணடுழியெலலாம அவறறினகடகாதலசெயதுபோநதான, இதுபொழுது அககணகளினலமுழுநநதானேதமியானையிடததெதிபபட்டனுபவிததாருகலின அமமலாகள ஒவவாமைகணடு ஒபபுமைக்கருதிய நெஞசையிகழ்நது கூறியவாறு. (௨)

ககக௩. முறிமேனி முததம முறுவல வெறிநாறறம
வேலுணகண வேயததோ ளவடகு. ௩
கூடடிதலுறறபாஙகறகுத தலைமகனறலைமக
ளதியலபுகூறியது.

இ-ள். வேயதோளவடகு—வேயபோலுநதோளினையுடையவடகு—மேனி முறி—நிறநதளிாநிறமாயிருககும,—முறுவல முததம—பலலுமுததமாயிருககும,—நாறறம வெறி—இயலபாயநாறறம நறுநாறறமாயிருககும,—உணகண வேல—உணகணகள வேலாயிருககும. எ-று.

பெயரடையாலுமஒரியலபு கூறபபட்டது. முறி,முறுவலெனபன ஆகுபெயா. உருவகவகையாறகூறினமையின, புணாநதுரையாயிறறு. நினனுறகருதபபடடாளையறியேனெனறு சேடபடுதத தோழிக்குத தலைமகன சொலலியதூஉமாம.

ககக௪. காணிற குவளை கவிழநது நிலனேககு
மாணிழை கண்ணெவவே மெனறு. ௪
பாஙகறகூடடததுசசெனறுசாாதலுறுவான
சொலலியது.

இ-ள். குவளை—குவளைபபூககடாமும்,—காணின—காண்டற்றெழிலையுடை

யவாயின,—மாண இழை கண ஒவவேம எனறு கவிழநது நிலை நோக்கும்—மாணடவிழையினையுடையாளகணகளே யாமொவவேமெனறுகருதி அநநாணி ஞலிறைஞசி நிலததினைநோககும. எ-று.

ககஉ ம அதி.—நலம்புனைந்துரைத்தல். கஉக

பணபானேயனறித தொழிலானுமொவவாதெனபான காணினென்றும்,கணடால் அவவொவவாமையால நாணுடைத்தாமெனபது தோனறக் கவிழ்நதெனறுமகூறினன. காடசியுகாணுமினமையிற செமமாநது வானேரக்கினவெனபதாம. (ச)

ககஙடு. அனிசசபபூக் கால்களையாள் பெய்தா ளுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. ரு

பகறகுறிககட்பூவணிகணடு சொலலியது.

இ-ள. அனிச்சபபூக கால களையாள பெயதாள— இவள தனமெனமைக கருதாது அனிசசபபூவை முகிழகளேயாது சூடினள,—நுசுபபிறகு நலல பறை படா— இனிியவளிடைகது நலலபறைகளொலியா. எ-று.

அமமுகிழப்பாரமபொறுமையின இடை முரியும்,முரிநதால அதறகுச் செததாககுரிய கெயதறபறையே படுவதெனபதாம. மககடகுரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும இலககணைககுறிபபால நுசுபபினமேலேறறபபடடன.* (ரு)

கககசு. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற கலஙகிய மீன. சு

இரவுககுறிககண மதிகணடு சொலலியது.

இ-ள. மீன— வானதது மீனகள,— மதியும மடநதைமுகனும அறியா—வேறுபாடு பெரிதாகவும தமமதியினையும எமமடநதைமுகததினையும இதுமதி இதுமுகமெனறறியமாட்டாது,— பதியிற கலஙகிய—தநநிலையினினறுமகல ஙகித திரியாநினறன. எ-று.

ஓரிடததுநிலலாது எபபொழுதுமியஙகுதலபறறிப பதியிறகலஙகியவெனறன. வேறுபாடு வருகினறபாடடாற்பெறபபடும. இனியிரணடனையும பதியிறகலஙகாத மீனகளறியுமலலது கலஙகின மீனகள அறியாவெனறுரைபபினும அமையும. (சு)

ககககள. அறுவாய நிறைநத வவிரமதிகுப் போல
மறுவுணடோ மாதா முகதது. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அமமீனகள அலஙனஙகலஙகுதறகுக காரணம யாது?— அறுவாய நிறைநத அவிா மதிக்குபபோல—முனகுறைநதவிடம வநதுகிரமபியே விள ஙகுமதிககடபோல— மாதா முகதது மறு உணடோ— இமமாதாமுகதது மறுவுணடோ! எ-று.

இடம கலை. மதிககெனபது வேறறுமைமயககம. தேய்தலும வளர்தலும மறுவுடைமையுமினமைபறறி வேறுபாடறியலாபிருகக அறிநதிலவெனவிகழ நதுகூறியவாறு. (எ)

ககக அ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வல்லையேற
காதலை வாழி மதி. அ
இதுவுமது.

*இவவிலககணையடியாயத தோனறியகுறிபபை வடநூலாா இலக்கணமூல த்தொனியெனபா.

சக

கஉஉ. ககக ம் அதி.—காதற்சிறபபுரைத்தல.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி விட வல்லையேல் காதலை—இம்மாதாமுகமபோல யான மகிழுமவகை ஒளிவீ சவல்லையாயின, நீயுமெனகாதலையுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின அதுமாடடாய, மாடடாமையின எனனாற்காதலிக்கவும படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழசசிககுறிபபு. (அ)

கககக. மலரனன கணணை முகமொததி யாயிற
பலாகாணத தோனறன மதி. க
இதுவுமது.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலா அனன கணணுள முகம ஒத்தியாயின—இம மலாபோலுஙகணணினையுடையாள்முகததை நீயொககவேணடுதியாயின,— பலா காணத் தோனறல— இதுபோல யானகாணத தோனறு, பலாகாணத தோனறுதொழி. எ-று.

தானே முகததினலமுழுதுஙகணடநுபவிததாணுகலின ஈணடும பலாகாண த்தோனறலையிழிததுககூறினன. தோனறின நினககவவொபபுணடாகாதென பதாம். (க)

ககஉ0. அனிசசமு மனனத்தின் றூவியு மாத
ரடிககு நெருஞ்சிப பழம. க0

உடனபோககுணாதத தோழிககு
அதனருமைகூறி மறுததது.

இ-ள். அனிசசமும அனனததின தூவியும—உலகததாரான மெனமைககெ டுககபபட்ட அனிசசபபூவும அனனபபுளளினசிறகுமாகியவிரணடும—மாதா அடிககு நெருஞசிபபழம— மாதரடிக்கு நெருஞசிபபழமபோல வருததஞசெ யயும. எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமெனறான. இததனமைததாயவடி பரததி யனனகுடமிககூாஙகறகளையுடைய வெஞசுரததை யாஙஙனங்கடககுமெனபது குறிபபாறபெறப்பட்டது. செமபொருளேயனறிக குறிப்புப்பொருளும அடி நலனழியாமையாகலின, இதுவுமிவவதிகாரததததாயிறறு. (௧0)

---

௧௧௩ ம அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன தனகாதனமிகுதிகூறலும, தலைமகள தனகாதன மிகுதிகூறலுமாம. இது, புணாசசியும நலனுமபறறி நிகழவதாகலின, புணா சசிமகிழதல நலமபுனைநதுரைததலகளினபின வைககபபட்டது.

௧௧௨௧. பாலொடு தேன்கலந் தறறே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். ௧

இயற்கைபபுணாச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன
றனனயபபுணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிறு ஊறிய நீர் — இமமெலலியமொழியினை யுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்— பாலொடு தேன கலநதறறு— பாலு டனே தேனைக்கலநத கலவைபோலும். எ-று.

கலநதற்றெனபது விகாரமாயிறறு, கலககபபட்டதெனறவாறு. பாலொடு தேனெனறவதனால அதனசுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிறறு; எயிறூறியவென இடததுநிகழபொருளினதொழில இடததினமேனினறது. வே றுவேறறியபபட்ட சுவையவாய பாலுநதேனுங்கலநதுழி அக்கலவை இனன தெனறறியலாகாத இனசுவைததாமாகலின, அது பொருளாகிய நீாககுமெ யதுவிககை. (௧)

௧௧௨௨. உடமபொ டுயிரிடை யெனன மறறன்ன
மடந்தையொ டெமமிடை நட்பு. ௨

இ-ள். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன — உடம்போடுயிரிடையுள்ளவா யநட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய — மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு —இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுள்ளவாய நட்புக்கள். எ-று.

என்னவென்ப பன்மையாற்கூறியது, இரண்டுஞ்சொன்றுசொட்டு வேற்று மையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்களொக்கவனுபவித்தல், இன்றி யமையாமையென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொ ழுது உணர்ச்சியில்லாதியாள் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன்யாவன் கொலெனவும் என்கண்ணன்புடையன்கொலெனவும் இன்னுமிவனைத்தலைப்பெய் தல்கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்கணிகழும், அங்கிழவனவற்றைக்கு ப்பான்றிந்து அவைதீரக்கூறியவாறு. என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

கககூ. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம் கூ

இடந்தலைப்பாட்டினகட்டலைமகணீக்கத்துச் சொல்லியது.

இ-ள். கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய — என்கண்ணிற்கருமணியின்க ணுறையும் பாவாய், நீயாகுநின்றும் போதருவாயாக,— யாம் வீழும் திரு நுதற்கு இடம் இல்லை—போதராதிருத்தியாயின், எம்மாலவிரும்பப்பட்ட திரு நுதலையுடையாட்கு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யான்காணுந்தன்மையாமையின் இவள்புறத்துப்போகற்பாலளன்றி என்கண்ணு ளிருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் நின்னேடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நின்னினுஞ்சிறந்தவிவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோதுவாயாகவென்ப தாம். (கூ)

ககஉச. வாழ்தல் உயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. ச

பகற்குறிக்கட்புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னள் — தெரிந்தவிழையினையுடை யாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடுகூடிவாழ்தல்போலும்,— நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னள் — பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனின் நீங்கிப்போதல்போலும். எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங் காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்த லானும், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுகட்குவமையாக்கினர். (ச)

ககஉரு. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். ரு

ஒருவழித்தணத்துவந்ததலைமகன் நீயிர்தணந்தஞான்று
எம்மையுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன் — ஒளியவாய அமரைச்செய்யுங்கண்ணினையுடையாள்குணங்களை யான்மறந்தேனாயின், நினைப்பேன்,— மறப்பு அறியேன்—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன், ஆலோன் நினைத்தலையுமறியேன். எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று, மேற்றலைமகள்கூற்று. (ரு)

ககஉசா. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர். சா

ஒருவழித்தணப்பின்கட்டலைமகனைத் தோழி இயற்பழிக்குமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன்
னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணுமைப்பற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினுரென்று கருதுவார் கருதுக,—எங்காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார்—எம்முடையகாதலர் எங்கண்ணகத்துநின்றும் போகார்,— இமைப்பிற் பருவரார்— யாமறியாதிமைத்தேமாயின் அதனல்வருந்துவதுஞ்செய்யார்,— நுண்ணியர்—ஆகலாற் காணப்படார் நுண்ணியர். எ-று.

இடைவிடாதநினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற் கண்ணுள்ளிற்போகாரென்றும், இமைத்தவழியும் அது நிற்றலான் இமைப்பிற் பருவராரென்றுங்கூறினுள். (சா)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. எ
இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம்—காதலர் எப்பொழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணினையஞ்சனந்தாலெழுதுவதுஞ்செய்யேம்,— கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்துணைக்காலமும் அவர்மறைதலையறிந்து. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை மாறறபபடடது. கரபபாககெனபது வினைபெயா. வருகி னற வேபாக்கெனபதுமது. யானிடையீடின்றிககாணகினறவரைப பிரிநதாரெ னறு கருதுமாறெனனையெனபது குறிபபெசசம். (எ)

ககஉஅ. நெஞசத்தார காத லவராக வெயதுண்ட
லஞசுதும் வேபாக கறிநது. அ

இ-ள். காதலவா நெஞசத்தாராக வெயது உணடல அஞசுதும—காதலா ஏ‌நெஞசினுளளாராகலான உண்ணுங்கால வெயதாக உணடலையஞசாநின றேம்,—வேபாககு அறிநது—அவா அதனுன வெயதுறலையறிநது. எ-று.

ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல. கஉ௩

எபபொழுதும் எனனெஞ்சினகணிருககினறவரைப பிரிநதாரெனறு கருது மாறெனனையெனபது குறிபபெசசம். (அ)

ககஉக. இமைபபிற கரப்பாக கறிவ லனைததிறகே
யேதில ரென்றுமிவ வூர. க

வரைவிடைவைததுபபிரிவினகடடலைமகளாறறுததறபொருட்டுத
தோழி தலைமகனையியறபழிததவழி அவளியறபடமொழிநதது.

இ-ள். இமைபபிற கரபபாககு அறிவல —எனகணணிமைககுமாயின உள் ளிருககினற காதலா மறைதலையறிநது இமையேன,—அனைததிறகே ஏதிலர் எனனுமஇவவூா— அவவளவிறகு அவரைத துயிலாநோயசெயதாா அனபி லரெனறு சொலலாநிறகும இவவூா. எ-று.

தனகருததறியாமைபறறிப புலநதுசொலலுகினருளாகலின, தோழியைவே றுபடுததது இவவூரெனருள. ஒருபொழுதும பிரியாதவரைப பிரிநதாரென்று பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (க)

ககஙo. உவநதுறைவ ருளளதது ளென்று மிகநதுறைவ
ரேதில ரெனனுமிவ வூர. கo

இதுவுமது.

இ-ள். என்றும உளளததுள உவநது உறைவர் — காதலா எஞ்ஞான்றும எனனுளளததுளளேயுவநதுறையாநிறபா,—இகநது உறைவா ஏதிலா எனனும

இவனுர — அதனையறியாது அவரைப பிரிநதுறையாகினறா அனபிலரொன்று சொலலாநிறகும இவனுர. எ-று.

உவாநதுறைவரொனறதனுல அனபுடைமைகூறினள. பிரியாமையும் அனபுமு டையாரை இலரெனப பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (கப)

ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேடபடுககபபடடு ஆறறுனுய தலைமகன தோழிககுத தன ஞுணடுறவுரைததலும, அறததொடுநிறபிககலுறற தலைமகள அவடகுத தனனு ணடுறவுரைததலுமாம. இது, காதனமிககுழி நிகழவதாகலின, காதறசிறபபு ரைததலினபின வைககபபடடது.

ககங௧. காம முழந்து வருநதினாக கேம
மடலலல திலலை வலி. க

சேடபடுககபபடடு ஆறறுனுய தலைமகன சொலலியது.

இ-ள. காமம உழநது வருநதினாககு— அரியராய மகளிரொடு காமததை யனுபவிததுப பினனதுபெறுது துனபுறறவாடவாககு— ஏமமடல அலலது வலி இலலை — பணடும ஏமமாயவருகினற மடலலலது இனியெனககு வலி யாவதிலலை, எ-று.

ஏமமாதல அததுனபநீஙகுமவகை அவவனுபவததினைககொடுததல, வலி ஆகுபெயா. பணடுமாடவராயினுா இனபமெயதிவருகினறவாறுநிறக நினனைய தறகுததுணையெனறு கருதிக கொனனேருயனற யான் இதுபொழுது அலலா மையையறிநதேனுகலான இனி யானுமவவாற்றுன அதனையெயதுவலென்பது கருதது. (க)

ககஙஉ. நோனு வுடம்பு மூயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுதது. உ

நாணுடையருமககு அது முடியாதென மடலவிலககலுறறாட்குச் சொலலியது.

இ-ள். நோனு உடமபும் உயிரும மடல ஏறும — அவவருததததினையபொ றுதவுடமபுமுயிரும ஆதறகேமமாய மடனமாவினையூாக்கருதாநினறன,—நா

ணியை நீக்கியிறுத்து— அதனை விலக்குவதாய நாணியையகற்றி. எ-று.

வருந்தினாக்கென மேலவாந்தமையிற் செயப்படுபொருள் இரண்டுங் கூறுரா யினார். மடல் ஆகுபெயர். நீக்கியிறுத்தெனபது ஒருசொன்னீரமைத்து. அறிவுநிறையோர்ப்புக்கடைப்பிடிமுதலிய முன்னேநீங்கவும் நாணிக்காதுயின்றது, அதுவுமிதுபொழுதுநீங்கியதென்பான், உடம்புமுயிருமென்றுன. அவைதாந் தம்முணிக்காமற்பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவன் தனனுற்றுமையதிநது கடிதிற்குறைநேர்தனெக்கி. (உ)

ககநூ. நாணெடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன
காமுற்றுர் ரேறு மடல். ௩

நாணேயன்றி நல்லாண்மையுமுடைமையின
முடியாதென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன்— நாணும் மிக்கவாண்மையும் யான் பண்டுடையேன், — காமுற்றுர் ஏறும் மடல் இன்று உடையேன்—அவை காமத்தானீங்குதலான், அக்காமமிக்கார் ஏறும் மடலினையின்றுடையேன். எ-று.

நாண் இழிவாயினசெய்தற்கண்விலக்குவது. ஆண்மை ஒன்றற்குந்தளராது நிற்றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதினமுடியுமென்பதாம். (௩)

ககநூச. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ௪

நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின
அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவேயென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாணொடு நல்லாண்மை என்னும் புணை— யானறனைக்கடத்தற்குக் கொண்டநாணும் நல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை— காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே—என்னிற்பிரித்துக் காமமாகிய கடியபுனல் கொண்டுபோகாநின்றது. எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைப்புனலின்நீக்குதற்குக் கடும்புனலென்றுன. இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனுன் அவை நீங்குமென்பதாம். (௪)

ககநூரு. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர். ரு

இவ்வாற்றுமையும் மடலும் நமக்கெவ்வாறு

இ-ள். மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு— மாலைப்பொழுதின்கணனுபவிக்குந் துயரினையும் அதற்கு மருந்தாய மடலினையும் முன்னறியேன்,—தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள்— இப்பொழுது எனக்கு மாலைபோலத் தொடர்ந்த சிறு வளையினையுடையாள் தந்தாள். எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண் மலர்தலுடைமையின் மாலையுழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவையிரண்டும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவட்கான நீ கூறியதேகூறுமிள்ளமையனென்பது தோன்றத் தொடலைக்குறுந்தொடியென்றுங்கூறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவைபடைத்தனவாகலின் நினைவுனியகுமென்பது கருத்து. (ரு)

கக௩௬. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். ௬

மடலூரும்பொழுது இறைக்குங்கழிந்ததென்றுட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா— நின்பேதைகாரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலுந்துயிறலைப்பொருந்தா,— யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உள்ளுவேன் — அதனால் எல்லாருந்துயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதையென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக்குறைமுடிப்பது நாளையென்வேண்டாவென்பதாம். (௬)

கக௩௭. கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். ௭

பேதைக்கென்கண்படலொல்லாவென்பதுபற்றி
அறிவிலராயமகளிரினும் அஃதுடையராயவாடவரன்றே
ஆற்றற்பாலரென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறாப் பெண்ணின்—கடல்போலக் கரையற்றகாமநோயினையனுபவித்தும் மடலூர்தலைச்செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தக்கது இல் — மிக்கதகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்திலில்லை. எ-று.

பிறபபுவிசேடததால அவவடககம எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயஃதறிகின றிலையெனபதாம். இததுணையுநதலைமகனகூறறு, மேறறலைமகளகூறறு. (எ)

ககஅ௮. நிறையரியா மனனளிய ரெனனுது காம
மறைபிறந்து மனறு படும். ௮

காபபுசசிறைமிககுக காமமபெருகியவழிச சொலலியது.

இ-ள். நிறை அரியா (எனனுது)— இவாநிறையால நாமினாதறகரியரென் றஞசுதலசெயயாது, — மன அளியர் எனனுத — மிகவுமளிக்கத்தககாரெ னறிரங்குதலசெயயாது,—காமம மறை இறநது மனறுபடும்— மகளிாகாம மும அவாமறைததலைக்கடநது மனறினகணணே வெளிபபடுவதாயிருநதது. எ-று.

கூ௨அ ககடு ம அதி.— அலாஅறிவுறுததல.

எனனுதெனபது முனனுஙகூட்டி மகளிரெனபது வருவிககபபட்டது. எசச வுமமை விகாரததாறறொககது. மனறெனபது நதைததனனையனாரோககி. உல கததுப பெணபாலாாகாமத்தியலபுகூறுவாளபோனறு,தனகாமம பெருகியவா றும இனியறததொடுநிறறலவேணடுமெனபதுமகுறிபபாறகூறியவாறுமிறறு.

ககஅ௯. அறிகிலா ரெலலாரு மென்றேயென காம
மறுகின மறுகு மருணடு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். எலலாருமஅறிகிலா எனறு—யானமுனனடஙகி நிறறலான எலலா ருமெனனையறிதலிலா இனியவவாறுநிலலாதியானேவெளிபபட்டறிவிபபலென் றுகருதி,—எனகாமம மறுகில மருணடு மறுகும—எனகாமம இவவூாமறுகி னகணணே மயஙகிச சுழலாநினறது. எ-று

மயஙகுதல அமபலாதல. மறுகுதல அலராதல. அமபலுமலருமாயிறறு, இனி யறததொடுநிறறலவேணடுமெனபதாம. அறிவிலாரெனபதுமுப பாடம். (௯)

ககக0. யாஙகண்ணிற காண நகுப வறிவிலலா
யாமபட்ட தாமபடா வாறு. க0

செவிலிககறததொடுநினறுவைதது யானிறுமாறெனனை யெனறு நகையாடிய தோழியொடு புலநது தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். யாம கணணிறகாண அறிவிலலா நகுப—யாஙகேட்குமாறுமனறிக கணணுறககாணுமாறு எமமையறிவிலலா நகாநினறாா, — யாம பட்ட தாம

படாவாறு—அவரவனைஞ்செயகினறது யாமுறறநோயகள தாமுருமையான. எ-று.

கணணினெனறது முனகணடறியாமையுணரகினறது. அறததொடேநினற மையறியாதவரைவுமாடடிமைபபடுகினறிலளெனப புலககினருளாகலின, ஏதிலாளாககிக கூறினள. இது, நகாஙினறுசேடபடுககுநதோழிககுத தலைமகன கூறியதாயகால, அதிகாரததிறகேலாமையறிக. (௫0)

ககரு ம அதி— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுககமவேணடிய தலைமகன பிறாகூறுகினறவலர் தனககாகினறவாறறைத தோழிககறிவுறுததலும், வரைவாக உடனபோககாக ஒன்றுவேணடிய தலைமகளுநதோழியும அவவலரையவனறனககறிவுறுததலு மாம. இது, காணுததுறநதவழி நிகழவதாகலான, காணுத்துறவுரைததலினபின வைககபபடடது.

ககசக. அலரெழ வாருயிா நிறகு மதனைப
பலரறியார் பாககியத தால. க

அலலகுறிபபடட பிறறைஞான்று வநத தலைமகனைத் தோழி
யலாகூறி வரைவுகடாயவழி அவன சொலலியது.

இ-ள். அலா எழ ஆருயிா நிறகும — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி ன்கணலராயெழுதலான அவளைபபெறுதவருநதுமெனனரியவுயிா பெறறது

போனறு நிலைபெறும;— அதனைப பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பேறறைத தெய்வத்தால யானேயறிவதலலது கூறுகினறபலருமறியார.எ-று.

அலலகுறிபபட்டுத் தலைமகளையெயதபபெறாத வருத்தமெல்லாநதோனற அரியவுயிரொனறும், அங்ஙனமரியானை எளியளாக்கியெடுக்கினறமையின், அஃத வாருயிக்குப பறறுககோடாகாகினறதெனபான அலரொழவாருயிர்நிற்குமெ னறும, பறறுககோடாதலை அவவேதிலாரறியிறறுறறுதொழிவா ஒழியவே ஆரு யிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகினறது தெயவததாலெனறுங்கூறினன. முறறுமமை விகாரததாறறொககது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக கீததிவ வூா. உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலர் அன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது—மலர்போலுங்கண்ணை யுடையாளது எய்தற்கருமையறியாது,— இவ்வூர் அலர் எமக்கு ஈந்தது— இவ்வூர் அவளையெளியளாக்கி அவளோடலர்கூறலை எமக்குபகரித்தது. எ-று.

அருமை அல்லக்குறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென் றான், தனக்குப்பற்றுக்கோடாகலின். அலர்கூறுவாரை அவர்செய்தவுதவிபற்றி இவ்வூரென்றான். (உ)

கககஙா. உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர் அறிந்த கௌவை உறாதோ— எங்கட்குக்கூட்டமுண்மை இவ் வூரறிதலான விளைந்தவலர் எனக்குறுவதொன்றன்றே,— அதனைப் பெறாது பெற்றன்ன நீர்த்து—அதுகேட்டவென்மனம் அக்கூட்டந்தன்னைப்பெறாதிருந்தே பெற்றாற்போலுநீர்மையையுடைத்தாகலான். எ-று.

பெற்றன்னநீர்மை பெறறவழியுள்ளதாயின்பமபோலுமின்பமுடைமை. நீர்த் தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது. (௩)

கககச. கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் கவ்வையால் கவ்விது—என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலரா னேயலர்தலையுடைத்தாயிற்று,— அது இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ்வென னும்— அவ்வலரிலலையாயின், தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலர்தல் மேன்மேன்மிகுதல். செவ்வையுடையதனைச்செவ்விதென்றாற்போ லக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்விதென்றார். இயல்பு இன்பம்பயத்தல். தவ்வெ ன்னுமென்பது குறிப்புமொழி, "நுலகால யாதத மாலை வெணகுடை— தவ் வென் றசைஇத தாழதளி மறைபப" எனபுழியுமது. (௪)

கககரு. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். களிதொறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று—கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறுங்கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலராகுந்தோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டற்றுலென்பது வேட்டற்றுலென்னின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (௬)

௧௧௪௬. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. ௬

இடையீடுகளானும் அலர்குறியானுந்தலைமகனையெய்தப்பெறாத தலைமகள் அவன்சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலனைக் காணுறப்பெற்றது ஒருஞான்றே,—அலர் திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று—அதனானுயவலர் அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலர்போன்று உலகெங்கும்பரந்தது.எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றாள். இருவழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்பதாம். (௬)

௧௧௪௭. ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய் ௭

வரைவுநீட ஆற்றுளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலறிந்ததோழி ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லுநோக்கியாற்றலவேண்டுமெனச் சொல்லெடுப்பியவழி அவன்சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல் நீராக நீளும்—இவ்வூரின்மகளிரொடுக்கின்ற அலர் எருவாக அதுகேட்டு அன்னை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழிந்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வரைவாணுதல் பயன். (௭)

௧௧௪௮. நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றுற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல். அ

இதுவுமது.

இ-ள். கௌவையால காமம் ஊதுப்பேமெனல்— எதிலாரொடுக்கின்ற அல ரால் ஈாவகாமத்தையவித்துமென்று கருதுதல்—நெய்யால எரி ஊதுப்பேமெ ன்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கணவந்தன. ஊாதற்காரணமாய அலரால அவித தலகூடாதெனபதாம். (அ)

ககசசு. அலர்நாண வொல்வதோ வஞசலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. கூ

ககக ம அதி.— பிரிவாற்றாமை. க.௫.க

வரைவிடைவைத்துப்பிரிவினகணுறறாளாய தலைமகள அவனவ ரது சிறைபபுறததானாதலறிநது அலாஞசியாறறலவேண டுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். அஞசலோமபு எனறா பலா காண நீததககடை— தமமையெதிர் பபட்டஞானறு நினவிறபிரியேன அஞசலோமபெனறவாதாமே இனறு கண டாாபலரும் நாணுமவகை நமமைத துறநதபின—அலா நாண ஒலவதோ— நாமேதிலாாகூறுமலருககு நாணககூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவெனறும வினையெசசம ஒலவதென்றுந்தொழிறபெயருள ஒலலுதற றொழிலோடு முடிநதது. கணடாாநாணுதலில்லாமையமாய யாம நாணுதல யாண டையதெனபதாம். (கூ)

ககடுO. தாமவேணடி னலகுவா காதலா யாமவேண்டுங

கௌவை ... ஊா. கO

தலைமகன பிரிவுணாககும் வன்கதோழி தலைமகடகுச்சொல ஸவா ... ... நவைன உடனபோககு நயபபச் செல்லியது.

இ-ள். யாம வேணடும கௌவை இவவூா எடுககும—உடனபோக நகேது வாகவெடுககி யாமபணடேவிருமபுவதாயவலலை இவவூாதானேயெடாகினறது, —காதலாதாம வேணடின நலகுவா—இனிககாதலாதாமும யாமவேணடிய ககால அதனையினிதினோவா, அதனுல இவவலா நமககுநனறுயவநதது. எ-று.

எசசவுமமை விகாரந்தாறறொககது. ஈகைட்காதலுடைமையின மறுமொ பது நோனறுக காதலொனறாள. இவவிருபதுபாடடும புணாதனிமித்தம். (கO)

களவியல முறறிறறு

கற்பியல்.

இனிக் கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, முதற்கட் பிரிவாற்றாமை கூறுகின்றார்.

கககூ ம் அதி.— பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச் சேய்மைக்கண்ணும் அண்மைக்கண்ணும் தலைமகளைப் பிரிந்து செல்லுஞ் செலவுணர்ந்து அப்பிரிவினை அவளாற்றாத தன்மை. அஃது உணர்ப்பப் பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவட்குத் தலைமகடானே அவன்குறிப்பா லுணர்ந்து கூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக் கூறலும், தலைமகன்பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்துக் கூறலுமென நால்வகையாற் கூறப்படும்.

ககடுக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. க

பிரிந்து கடிதின் வருவலென்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

ககஉ. கககூ ம் அதி.— பிரிவாற்றாமை.

(இ-ள்.) செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப் பிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குச் சொல்லு, — மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை — அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்து வருதல் சொல்லுவையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல்லு. எ-று.

தலைமகளையொழித்து எனக்கென்றாள், தானவளென்னும் வேற்றுமையின்மையின். அக்காலமெல்லா மாற்றியிருந்து அவ்வரவு காணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதே யிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கியுரைப்பாருமுளர். (க)

ககடுஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்

பிரிவு தலைமான்னா காதபானதிநத தலைமகள
தோழிக கொணடறறு—அதலை

இ-ள. அவா பாாவல இனகண வலாபோன்று உலகெ ணணியுமகொணடு பினனினறஞானறு அவாகோககுப துபபாாவ நோண குறிததமையான நம க்கினபமுடைததாயிருககும,— வு பிரிவஞசம புனகண உடைதது— இன்று அபபுணாசசிதான நிகழாநிறகவும அது பிரிவொனறஞசமசசததினை புடைததாயிறறு, அவரனபினிலலமையிறு. எ-று.

பாாவலெனறதனறு புணாசசிபெறுத பின்னிலைக்காலம பெறபபடடது. புன கணெனனுங்காரியபபெயா காரணததினமேலதாயிறறு. அவவசசததினையுடை ததாதலாவது "முளளுறழ முளையெயிற றமிழதூறுந் தீநீாைக—களளினு மகிழ செயயு மெனவுாைதது மமையாரென—ஞெளளிழை திருநதும" பணடையி றசிறபபால அவன பிரிதறகுறிபபுககாட்டி அசசஞசெயதலுடைமை. அழுங குவிததல பயன. (உ)

ககஙுக. அரிதரோ தேறற மறிவுடையாா கணணும
பிரிவோ ரிடததுணமை யான. ங

இதுவுமது.

இ-ள. அறிவு உடையாாகணணும—பிரியேனெனற தஞசொலலும நமபிரி வாறறுமையும அறிதலுடையராய காதலாகணணும,—ஓரிடததுப பிரிவு உண் மையான—ஒரோவழிப பிரிவு நிகழதலான,—தேறறம அரிது— அவாசொல லும தலையளியும்பறறி நமமாடடனபுடையரொனத தேறுந்தேறறம அரிதாயி ருநதது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுசிறபபினகண வநதது. (ங)

ககஙுச. அளித்தஞச லென்றவா நீப்பிற றெளிததசொற
றேறியாாக குணடோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. அளிதது அஞசல எனறவா நீபபின— எதிாபபடடஞானறே தலைய ளிசெயது நினனிறபிரியேன அஞசலெனறவாதாமே பின பிரிவாாயின,— தெளித்த சொற றேறியாாக்குத தவறு உணடோ — அவாககனறி அவாதெ ளிவிததசொலலை மெய்யெனத் தெளிநதாாக்குக குறறமுணடோ! எ-று.

தேறியாரெனபது தனனைப பிறாபோறகூறல. சொலலுஞசெயலுமோவவா மைக்குறறம அவாகடுகயதும, அஃதெயதாவகையழுஙகுவியெனப தகருதது.

ககருரு. ஓம்பி னமைந்தார பிரிவோமபன் மறறவா
நீஙகி னரிதாற் புணாவு. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. ஓமபின அமைநதாா பிரிவு ஓம்பல்— எனனுயிாசசெலலாமற்காத் தியாயின, அதனையாளுதறகமைநதாருடைய செலவினை அழுஙகுவிபபாயாக; —மறறு அவா நீஙகிற புணாவு அரிது—அழுஙகுவிபபாரினறி அவாசெலவ ராயின அவராலாளபபடடவுயிருஞசெலலும, சென்றுற பினனவரைககூடுதல எனககரிதாம. எ-று.

ஆளுதறகமைதல இறைவராதறகுத தெயவததாலேறபுடையராதல. மறறு வினைமாறறினகண வநதது. (ரு)

ககருசு. பிரிவுரைககும வனகண்ண ராயி னரிதவா
நலகுவ ரெனனு நசை. சு

தலைமகன பிரிவுணாததியவாறு வநதுசொலலிய தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. அவா பிரிவு உரைககும வனகணணராயின்— நமககவவுககமினமையறி நததலைவாதாமே நமமுனினறு தமபிரிவினையுணாததும வனகணமையுடைய ராயின,—நலகுவா எனனும நசை அரிது—அததனமையாா பினபு நமமாறறு மையறிநது வநது தலையளிசெயவரொனறிருககுமாசை விடபபடும. எ-று.

அருமை பயனபடுதலிலலாமை. கூடியிருநதே அனபினறிப பிரிவெனனுஞ சொலலும உணாததலுமவலலராயினா பிரிநதுபோய அனபுடையராய நமமைநினை த்துவநது நலகுதல யாணடையதெனபதாம. அழுஙகுவித்தல பயன. (சு)

ககருஎ. துறைவன றுறந்தமை தூறறுகொல முன்கை
யிறையிறவா நினற வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள. துறைவன துறநதமை—துறைவன என்னைப பிரியலுறறமையை— முனகையிறை இறவாநினற வளை தூறறுகொல— அவனுணாததாமறறுமெயு ணாநது எனமுனகையினிறையினினறுஙகழலாநினற வளைகள எனககறிவியா வோ, அவனுணாததவுணாநதுவநது நீயறிவிததலவேணடுமோ! எ-று.

முனனேநிகழநதமையிற றுறநதமையெனறும, கேடடதுணையான மெலி நதது ஆறறுமையின இறவாநினறவெனறுங்கூறினள. அழுஙகுவிததுவநதகூற

றபாலையலலையாய நீயும இவவினைகளசெயதனவே செயதாபெனப புலநதுகூறி யவாறு. (எ)

கசுடுஅ. இன்னு தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னு தினியார்ப பிரிவு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். இனன இல ஊா வாழதல இனனுது—மகளிாகுத தகைகுறிப்பறியுந தோழியரிலலாத வேறூரினகண வாழதலினனுது;—இனியாாபபிரிவு அதனி

னுமினனுது—அதனமேலுக தனகாதலாைபபிரிதல அதனினுமினனுது.எ-று.

தலைவனசெலவினையழுங்குவித்த வ...ாது உடன்பட்டுவநதமைபறறிப புலககினருளாகலின, இனனிலனுரெனருள். உலகியலகூறுவாளபோனறு தனககவிரணடுமுணமைகூறியவாறு. (அ)

கசுடுகூ. தொடிற சுடினலலது காமநோய போல
விடிற சுடலாறறுமோ தீ. கூ

காமநீயேபோனறு தானினறவிடத்தைச சுடுமாகலான
நீயாறறலவேணடுமெனற தோழிககுச் சொலலியது.

இ-ள். தீதொடிற சுடிற சுடலலலது — தீத தனனைததொட்டாறசுடுமாயிறசுடுதலலலது— காமநோயபோல விடிற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய நோயபோலத தனனையகனறுற றபபாருசுடுதலை வறறுே, மாட்டாது. எ-று.

சுடுமாயினெனபது மநதிரமருநதுகளாறறமடிககபபடாதாயினெனறவாறு. காமததிறகதுவுமிலலையெனபாள வாளா சுடலெனருள. அகறல றகராமை. சுடலெனபது முனனுமகூட்டபபட்டது. தீயினுமகொடியதனை யானாறறுமாறெனனையெனபதாம். (கூ)

கககூ0. அரிதாறறி யலலனோய நீககிப பிரிவாறறிப
பினனிருநது வாழவார பலா. க0

தலைவியாபலரும பிரிவாறறியிருபபா அது நீசெயகினறிலையெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். நீசொலலுகின்றதொககும்,—அரிது ஆற்றி அலலலநோய நீககி—பிரிவுணாததியவழி அதறகுடமபட்டுப பிரியுஙகால நிகழும அலலனோயினையு நீககி—பிரிவு ஆற்றிப பின இருநது வாழவார பலா—பிரிநதால அபபிரிவுதன்னையுமாறறிப பின்னுமிருநது உயிாவாழுமகளிர உலகததுப பலர். எ-று.

பண்டையிறசிறபபத தலையளிபெறறினபுறுகின்றவெலலைககணணே அஃதிழநது துனபுறுநறகுடமபடுதல அரியதொன்றாகலின அரியதனைசசெயதென்று, செலவுநதேயதது அவாககியாது நிகழுமென்றும வருநதனையும யாமாற்றியிருககுமாறெனனென்றும அவவரவுதான என்ஞான்று வநதெயதுமென்றும இவவாறறுனிகழுமகவலை மனததுநிகழாதாகலான அலலனோயநீககியென்றும, பிரிநதால வருநதனையும அகததுநிகழுஙகாமவேதனையும புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வநது அதனை வளாபபனவும ஆற்றலரியவாக விற பிரிவாறறியென்றும, தஙகாதலரையின்றியமையா மகளிருள இவையெலலாம பொறுததுப பின்னுமிருநது உயிாவாழவார ஒருவருமிலலையெனபது குறிபபாறறோன்றப பினனிருநதுவாழவாாபலரென்றுஙகூறினாள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புபபெயா. பிரிவினகணிகழவனவறறைப பிரிவென்றாள. செயது, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான அவவவறறதருமையுணா நின்றன. சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. யானுமிறநதுபடுவலெனபது கருதது. (கூ0)

—

ககஎ ம அதி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிநதிரங்கலெனவிரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றுளாய தலைமகள தாறறுகின்ற துனபததினை எபபொழுதும நினைததலின ஆகிஇவான மெலிநதிரஙகுதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும்.

ககசுக. மறைபபேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவாக
கூறறுநீா போல மிகும். க

காமநோயை வெளிபபடுததல நினறுணககேலா
தென்று தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். நோயை யான மறைபபேன — இககோயைப பிறரறியாமை யான

மறையாநின்றேன், — இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போல மிகும் — இறைப்பவும், இஃது அந்நாணவரை நில்லாது நீர்வேண்டுமென்றிறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்மிகுமாறுபோல மிகாநின்றது. எ-று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. "இஃதோ செல்வர்க் கொத்தனென்யான்" என்புழிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயர் திரிந்துநின்றது. இஃதோநோயையென்று பாடமோதுவாருமுளர், அது பாடமன்மையறிக. இனி ஆற்றகில்லேன் நீசெயல்வேண்டுமென்பதாம். (௧)

௧௧௬௨. கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும். ௨

ஈண்டையாரறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையாரறியத்தூதுவி
டுதலென்னுமிரண்டனுள் ஒன்றுசெயல்வேண்டுமெ
ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன் — இந்நோயை ஈண்டையாரறியாமன்மறைத்தலும் வல்லேனாகின்றிலேன், — நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும் நாணுத் தரும் — ஆகக்கால், நோய்செய்தவர்க்குரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியென்செய்கோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகால்மிகுதலிற் கரத்தலுமாற்றேனென்றும், சேயிடைச்சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்றுமிருந்தேனென்பது பயக்குமென்னுங்கருத்தால் நாணுத்தருமென்றுங்கூறினாள். (௨)

௧௧௬௩. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனா வுடம்பி னகத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்கலொல்லாத நாணும் — நோனா என் உடம்பின் அகத்து — தம்மைப்பொறுத்த என்னுடம்பின்கண்ணே — உயிர் காவாத் தூங்கும் — உயிர் காத்தண்டாக அதனிருதலையினுந் தூங்காநின்றன. எ-று.

பொறாமை மெலிவானாயது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற நின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும்பண்ணுவனவாய காமநாணுகள் தம்முளொத்து உயிரினையிறுவியாநின்றன, யான் அவற்றுளொன்றினைக்கடிக்கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (௩)

௧௧௬௪. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ௪

தலைவியர் காமக்கடற்பட்டார் படினும் அதனை யேற்ற
புணையானீந்திக் கடப்பரென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். உண்டு காமக்கடலே—யாவர்க்கும் உள்ளாய்வருகின்ற இவ்விரண்டனுள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே,—அது நீந்தும் ஏமப் புணை இல—அதனை நீந்தும் அரணாகிய புணையில்லை. எ-று.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப்புணையாகற் பாலையாயநீயும் ஆயிற்றிலையென்பது கருத்து. (௪)

௧௧௬௫. துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர். ௫

தூதுவிடாமைநோக்கித் தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். நட்பினுள் துயர்வரவு ஆற்றுபவர்—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நட்பின்கண்ணே துன்பவரவினைச் செய்யவல்லவர்— துப்பின் எவனாவர்கொல்—துன்பஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வார்கொல்லோ!. எ-று.

துப்பு பகையுமாதல் "துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய—நட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை யணிமைய" என்பதனானுமறிக. அப்பகைமைக்கண் இக்காணாமையின் அவர்செய்வதுமறியப்பெற்றிலேமென்பது படநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெய்கின்றிலையென்பது புலக்கின்றமையின், துயர்வரவுசெய்தாளாகவும் பிறளாக்கியுங்கூறினாள். (௫)

௧௧௬௬. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது. ௬

காமத்தானின்பமுற்றார்க்கு அதனுடைய துன்பமும் வரு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல்—காமம் புணர்வாலின்பஞ்செய்யுங்கால், அவ்வின்பங்கடல்போலப்பெரிதாம்,—மற்று அஃது அடுங்கால் துன்பம் அதனிற்பெ

ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாற்றுன்பஞ்செய்யுங்கால, அத்துன்பம் அக்கடலி னும்பெரிதாம். எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. அடுங்காலென வநதமையின், மறுதலை யெச்சம வருவிக்கப்பட்டது. பெறறவின்பததோடொத்தவரின் ஆறறலாம், இஃததன்தளவன்றெனபது கருதது. (௬)

௧௧௬௭. காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன். ௭

காமக்கடல நிறை புணையாக நீந்தியபடி
யென்றுடகுச் சொல்லியது.

௧௧௬ ம் அதி—படர்மெலிந்திரங்கல். ௩.௩.௪

இ-ள். காமக் கடும்புனல நீநதிக் கரை காணேன—காமமாகியகடலை நீநதா தேனலலேன, நீநதியும அதறகுக் கரைகாணகினறிலேன,—யாமத்தும் யானே உளேன—அககாணுவமைக்காலந்தான் எல்லாருந்துயிலும அரையிருளாயிற்று, அவ்வரையிருட்கணணும அதறகொருதுணையினறி யானேயாயினேன், ஆயும் இறநதுபட்டுயநதுபோகாதுளேனுகாகினறேன, ஈதொருதீவினைப்பயனிருந்த வாறென! எ-று.

கடுமை ஈணடு மிகுதிகககினறது. உம்மை முனனுங்கூட்டப்பட்டது. யா னேயாயினேனெனபது நீதுணையாயிறறிலையெனனுங்குறிப்பிறறு. (௭)

௧௧௬௮ மன்னுயி ரெல்லாந் துயிறறி யளிததிரா
வென்னல்ல திலலை துணை. ௮

இரவினகொடுமைசொல்லியிரங்கியது.

இ-ள். இரா அளிதது—இவ்விரா அளிததாயிருநதது,—மன உயிர் எல்லாம துயிறறி என்னலலது துணை இல்லை—உலகதது நிலைபெறுகினற உயிர்களையெ லலாந்தானே துயிலப்பண்ணுதலான என்னையலலது வேறுதுணையுடைத்தாயிற றிலலை. எ-று.

துயிறறியெனத திரிநதுகினற வினையெச்சம் அவாயநிலையான்வநத உடைத தாதலோடு முடிநதது. துணையோடொன்றுகினற உயிர்களெல்லாம விட்டு இறநதுபடுமெலலையேனுய என்னையே துணையாககோடலின அறிவின்றென பதுபறறி அளிநதெனறாள், இகழச்சிக்குறிப்பு. (௮)

௧௧௬௯. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா — காதலரொடு நாமின்புற்ற முன்னு ளகளிற் குறியவாயே அவர்பிரிவாற்றேமாகின்ற இந்நாளகளிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள் — கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய — அக் கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ-று.

தன்னுறற்றுமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரென்றாள். கொடுமை கடிதின் வாராது நீட்டித்தல். அவர்பிரிவானும் நீட்டிப்பானுமுளதாய ஆற்றாமைக்குக் கண்ணோடாமைமேலும் பண்டையினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவெ ன்பதாம். (௯)

௧௧௭0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண். ௧0

நினைக்கண்கள் போழகழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலை
யல்லையென்றுடகுச் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கற்பின் — மனம்போலக் காதல ருள்ளதேயத்துக் கடிதிற்செல்லவல்லனவாயின், — என் கண் வெள்ளநீர் நீந்தல — எனகண்கள் இவ்வனம் வெள்ளமாகிய தந்நீரை நீந்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலேயுள்ளதெனபது பட்டின்ற மையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செல்வரவது நினைவே சாரு.

யாகலின் உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்துசெல்லவேண்டுதலிற் கண் கள் அதனொடுசென்று காதலரைக் காண்டல்கூடாதென்னுங்கருத்தாற் செல் கற்பினென்றுங்கூறினாள். இதனுள் வருகின்றவதிகாரமுந்தோற்றுவாய்செய் யப்பட்டது. (௧0)

௧௧௮ ம் அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான் வருந்துதல். காட்சிவிதுப்புத் தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது, பட்டாண்மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலி ன், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கணடாய கலுழவ தெவனகொலோ தணடாநோய
தாமகாடட யாமகண டது. க

நினகணகள கலுழநத தமமழகிழவாரினறன நீயாறறல
வேணடுமெனற தோழிககுத தலைமகள
சொலலியது.

இ-ள். தணடா நோய யாம கணடது தாம காட்ட— இநரணியாநோயை யாமறிநதது தாமெமககுக காதலராக காட்டலானனறே,—கண தாம் கலுழவது எவனகொல—அனறு அதறொழிலவாய கணகள இனறு எமமைக காட்டசசொலலியழுகினறது எனகருதது எ-று.

காட்டவெனபதறகேறற செயபபடுபொருள வருவிககபபட்டது. இனறுந தாமேகாட்டுதலலலது யாமகாட்டுதல யாணடையதெனபதாம். (க)

ககஎஉ. தெரிநதுணரா நோககிய வுணகண பரிநதுணராப
பைதல் உழபப தெவன. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிநது உணரா நோககிய உணகண— மேலவிளைவதனைப்பாராயத தறியாது அனறு காதலரை நோககினற உணகண்கள்—பரிநது உணராப பைதல உழபபது எவன— இனறு இது நமமாலவருநதாகலின பொறுததல வேணடுமெனக கூறுபடுதுணராது துனபமுழபபது எனகருதது எ-று.

விளைவது பிரிநதுபோயவா வாராமையிற காணடறகரியராய வருநதுதல. முனனே வருவதறிநது அதுகாவாதாரககு அது வநதவழிப பொறுததலனறே யுளளது, அதுவுஞ்செயயாது வருநதுதல கழிமடசசெயகையெனபதாம். (உ)

ககஎங. கதுமெனத தாநோககித தாமே கலுழு
மிதுநகத தககதுடைத்து ங

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோககித தாமே கலுழும இது—இககணகள அன்று காதலரைத தாமே விரைநதுநோககி இனறுந தாமேயிருநதழுகினறவிது— நகத்தக்கது உடைதது—நமமாறசிரிககததககவியலபினையுடைதது. எ-று.

கணகளெனபது அதிகாரததான வநதது. இதுவெனறது மேறகூறிய கழிமடசசெயகையை. அது வருமுனனாக்காபபாரககு நகைவிளைகருமாகலான, நகத்தக்கதுடைததெனறுர. (ங)

ககஅ ம அதி— கண்விதுப்பழிதல். ருஉஉ

கக௭௪. பெயலாறறா நீருலந்த வுண்க ணுயலாறறா
வுயவிலநோ யென்க ணிறுததது. ௪

இ-ள். உணகண—உணகணகள,—உயலாறறு உயவு இலநோய என்கண்
நிறுததது—அனறு யாருபயமாட்டாமைக்கேதுவாய ஒழிவில்லாதநோயை என்
கணமேல நிறுததி,—பெயலாறறு நீர உலந்து—தாமுமழுதலமாட்டாவணணம்
நீரவறறிவிடடன. எ-று.

நிறுத்தல பிரிதலும பினகூடாமையுமுடையாரைக் காடடி அதனால நிலைபெ
றச்செய்தல. முன எனக்கினனாதனசெய்தலாற பின தமக்கினனாதன தாமே
வந்தனவெனபதாம். (௪)

கக௭௫. படலாறறா பைதல் உழக்கும கடலாறறாக்
காமநோய செயதவென கண. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கடல் ஆறறாக் காமநோய செய்த எனகண—எனக்குக் கடலுஞசி
றிதாயவணணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த எனகணகள—படல ஆறறா
பைதல் உழக்கும—அதற்குயாற றுஞ்சுதலில்லவாய துனபத்தையுமுழ
வாநின்றன. எ-று.

காமநோய காட்சியான வந்ததாகலின், அதனைக் கணகளே செய்ததாகக்
கூறினாள். துனபம அழுதலாலுயது. (௫)

கக௭௬. ஓஒ வினிதே யெமக்கிநநோய செய்தகண
டாஅ மிதறபட டது ௬

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இந்நோய செய்த கண தாம இதறபட்டது—எமக்கிக்கா
மநோயினைச் செய்த கணகடாமும இதறபிலாதழுந்தகணமைபட்டது—ஓஒ
இனிதே— மிகவுமினிதாயிறறு. எ-று.

ஓவெனபது மிகுதிபபொருடகணவந்த குறிப்புச்சொல. தமமால வருந்தமு
றறவெமக்கு அது தீரந்தாறபோனறதெனபதாம். (௬)

கக௭௭. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவாக்கண்ட கண. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேணடி அவாக் கணட கண—விழைந்து உண்
ணெகிழ்ந்து விடாதே அனறு அவாைக்கண்ட கணகள—உழந்து உழந்து உள

நீா அருக—இனறு இஃதுயிலாதழுஙகலாய துனபததினையுழநதழுநது தமமக
ததுளளநீா அறறேபோக. எ-று.

அடுககு இடைவிடாமைககண வநதது. அறுதலாகிய இடததுநிகழ்பொரு
ளினறொழில் இடததினமேனினறது. (எ)

கககஅ. பேணாது பெடடா ருளாமனறே மறறவாக
காணா தமைவில கண். அ

காதலா பிரிநதுபோயினரலலா அவாகணடுளா
அவரைக காணுமளவும நீயாறறலவேணடு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

ககஅ ம் அதி— கண்விதுப்பழிதல்.

இ-ள். பேணாத பெட்டார உளர—நெஞசால் விழையாதுவைததுச சொன
மாததிரததால விழைநதவா இவவிடததேயுளா;—மறறு அவாக் கண காணாது
அமைவில—அவவுணமையாற பயன யாது, அவரைக கணகள காணாதமைகின
றனவிலலையாயின. எ-று.

செயலாறபிரிநதுநினறமையிற பேணாதெனறும, முனனலமபாராட்டிப்பிரிவ
ச்சமும் வனபுறையுஙகூறினராகலிற பெட்டாரெனறுஙகூறினள். மன ஒழியி
சைக்கண வநதது. மறறு வினைமாற்றினகண வநதது. ஒகாரம அசைநிலை. யா
னுறறவும கணகள அவரைக காணடறகு விருமபாநினறனவெனபதாம். இனிக
கொணகனையெனறு பாடமாயின, எனகணகள தமமைக் காணாதமைகினற
கொணகனைத தாஙகாணாதமைகினறனவிலலை இவவாறே நமமையொருவாவி
ழையாதிருககத தாமவரை விழைநதார உலகததுளரோவெனறுரைகக. இத
றகு மன அசைநிலை. (அ)

ககஎகூ. வாராககாற றுஞசா வரிறறுஞசா வாயிடை
யாரஞ ருறறன கண். கூ

நீயுமாற்றி நினகணகளுநதுயிலவனவாதலவேணடு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். வாராக்கால துஞசா—காதலா வாராதஞானறு அவாவரவுபார்ததுத
துயிலா,— வரின துஞசா—வநதஞானறு அவாபிரிவஞசித துயிலா,— ஆயி
டைக கண் ஆரஞா உறறன—ஆகலான அவவிருவழியும எனகணகள பொறு
ததறகரிய துனபததினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச சுட்டு நீண்டது. இனி அவறறிறகுத துயில ஒருஞானறுமி

ல்லியெனபதாம். (க)

ககஅ0. மறைபெற லூராாக கரிதன்று லெமபோ
லறைபறை கணணு ரகதது. க0

காதலரை இவலூா இயறபழிபாமல அவாகொடுமையை
மறைககவேணடுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். எமபோல அறைபறை கணணா அகதது மறை பெறல — எமமைப போலும் அறைபறையாகிய கணணினையுடையாா தமநெஞசினகணடககிய மறையையறிதல—ஊராாககு அரிதனறு—இவவூரினகணுளளாாககு எளிது. எ-று.

மறையெனறது ஈணடு மறைககபபடுவதனை. அகததுநிகழவதனைப புறதது ள்ளாாககறிவிததலாகிய தொழிலான ஒறறுமையுண்மையின், அறைபறையா இயகணணெனறுள. இஙஙனஞசெய்யுளவிகாரமாக்காது அறைபறைக்கணணு ரென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான மறைககவும் இவை வெளிபபடுததாநி னறனவெனபதாம். (க0)

ககக ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசபபுறறபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசபபுறுதலானுய வருத்தம். இதனைப பகநெறிநதவயாவெனபதுபோலக் கொளக. பசப்பாவது பிரிவாறறுமையான வருவதோாநிறவேறுபாம். இது, தலைமகனைக காணபெறாத வழி நிகழவதாகலின், கணவிதுபபழிதலினபின வைககபபடடது.

ககஅக. நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென
பண்பியாாக குரைககோ பிற. க

முன பிரிவுடமபடட தலைமகள அஃதாறறுது பசநதவழித
தனறுளளே சொலலியது.

இ-ள். நயநதவாககு நலகாமை நோநதேன — என்னை நயநதவாககு அது பொழுது பிரிவையுடமபடடநான—பசநத எனபணபு யாாககு உரைககோ— அதனையாறறுது இதுபொழுது பசநதவெனனியலபினை யாாககுச சொலவேன! எ-று.

பிறவெனபது அசைநிலை. உடமபடாவழி ஒழிதலகுறிததுப பிரிவுணாநதி

ளராகலின அவரனபுடையரெனறுங்கருததான நயநதவரெனறும,இதுவேயுட மபாடாக மேலும பிரிவுமிகழுமாகலின இனி அவரைக் கூடுதலரிதெனனுங்கரு ததான நலகாமையெனறும, முனனருடமபடுதலும பினனராறறுது பசததலும பிறாசெயதனவலலவெனபாள பசநதவெனபணபெனறும, யான செயதுகொ ணடதுனபததினை இனியொருவாககுச சொலலலும பழியாமெனனுங்கருத தால யாககுறைககோவெனறுங்கூறினள். (௪)

௧௧௮௨. அவாதந்தா ரென்னுந் தகையா லிவாதந்தென்
மேனிமே லூரும பசபபு ௨

ஆறறுளெனக் கவனற தோழிககு ஆறறுவலெனபது
படச சொலலியது.

இ-ள். யானுறறியுளேனுகவும், — பசபபு—இப்பசபபுததான, — தநதார அவா எனனும தகையால— எனனையுணடாககினா அவரெனனும பெருமிதத தான்,— எனமேனிமேல இவாதநது ஊரும— எனமேனியை மேலகொணடு செலுததாநினறது. எ-று.

“ குருதிகொப பினிகசும வேலான கூநதனமா விவாநது செலல’’ எனபுழி யும இவாதல இபபொருடடாதலறிக. இஃது உரிமைபறறியூாகினறது,இதறகு நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (௨)

௧௧௮௩. சாயலு நாணு மவாகொண்டாா கைம்மாறு
நோயும பசலையுந் தநது. ௩

அழகுநாணுமழியாமல நீயாறறலவேணடுமென்ற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். கைம்மாறு நோயும பசலையும தநது — பிரிகின்றஞானறே அவவிர ணடறகுநதலைமாறுக இககாமநோயினையும பசலையையும எனககுத தநது,— சாயலும் நாணும அவா கொணடாா — என்மேனியழகினையும நாணினையும அவாகொணடுபோயினா, எ-று.

௩.௭௨ ௧௧௬ ம அதி. — பசபபுறுபருவரல.

எதிாநிரனிறை. அடககுநதோறும மிகுதலான, நோய நாணிறகுத தலைமா றாயிறறு. இனி அவா தநதாலலலது அவையுளவாகலும இவையிலவாகலுங்கூ டாவெனபதாம. (௩)

௧௧௮௪. உள்ளுவன மனயா னுரைபப தவாறிறமாற
களளம பிறவோ பசபபு! ௪

பிரிவின்றவா தெளிவித்த சொற்களையும் அவர்
நற்றிறங்களையுமறியாக்கின் நீடியாது வருவனொன்ற
வழிச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளுவன்—அவர்சொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன், —உரைப்பது அவர் திறம் — வாக்கானுரைப்பதும் அவர்நற்றிறங்களையே,— பசப்புக் கள்ளம்— அங்ஙனஞ்செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஒவும் அசைநிலை. மெய் மொழிமனவாக்குகளின்வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்று நாணுற்றுகின்றமை கூறியவாறாயிற்று. (௪)

கக அடு. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது. ௫

காதலர் பிரிந்தணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலையென்ற
தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். எங்காதலர் உவக்காண் செல்வார்— பண்டுமெங்காதலர் உங்ஙனேசெல்வாராக,—என்மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண்— என்மேனி பசப்பூர்வதிங்ஙனேயன்றோ! அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன்றாமோ! எ-று.

உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பின்வரவும் பகலிரவுகளின்செலவும்வரவும்போலவுத்தியாதலைத்து அறியாதாயபோல நீசொல்லுகின்றதென்னையென்பதாம். (௫)

கக அசு. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. ௬

இ-ள். விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல—விளக்கின்து மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவருமிருளேபோல— கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு—கொண்கன்முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு. எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணைச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாசம்பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (௬)

கக அஎ புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயராதேன— முன்னொருஞான்று காதலனைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயராதேன்,— அவ்வளவில் க்கூம அதி.— பசப்புறுபருவரல். ௲௪௧.

பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று— அப்புடைபெயராதவளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொள்வென்பது குறைந்துநின்றது. அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப் படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரிவின்கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (௭)

௧௧௮௮. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். ௮

நீயிவ்வனம் பசக்கற்பாலையல்லையென்ற தோழியொடு
புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால்—இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாளென்று என்னைப் பழிகூறுவதல்லது — இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இல—இவளையவர் துறந்துபோயினாரென்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. எ-று.

என்பாரென வேறுபடுத்துக்கூறினாள், தன்னையே நெருங்குதலுற்றிப் புலக்கின்றமையின். (௮)

௧௧௮௯. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நன்னிலையராவர் எனின்—இப்பிரிவையானுடம்படும் வகை சொல்லியவர் இன்று நினைக்குந்தான நல்லநிலையினராவராயின்,— என் மேனி பட்டாங்கு பசக்க— என்மேனி பட்டுப்பட்ட பசப்பதாக. எ-று.

நன்னிலையராதல் நன்மைக்கண்ணேநிற்றலையுடையராதல். பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவிந்துரைக்க. முன் இப்பிரிவின்கொடுமையறியாதவென்னை இதற்குடம்படுத்தப் பிரிந்தவர் அறிலராகவேண்டுவது, என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யினென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண

வநதரு. (௯)

கக௯0. பசபபெனப போபெறுத னனறே நயபபிததாா
நலகாமை தூறறு ரொனின ௧0

நலமகளாறறுதறபொருட்டுத தோழி நலமகளேயியற
பழிததவழி அவள இயறபடமொழிநதது.

இ-ள். நயபபிநதாா நலகாமை தூறருரொனின—அனறு தாமுறைநயபபித்துக கூடினவாக்கு இனறு நலகாமையை நடடோா தூறறாாயின, — பசபபெனப போபெறுதல நனறே—பசபபுறறுளென வேறறுமைபானனறிப பசபபுதறாளுமிஞுளென ஒறறுமையாறருஞசொலல அபபெயரைபபெறுதல எனக்கு நனறு. எ-று.

நடடாரெனபது அவாயநிலையான வநதது. இயறபழிததலபொறுது புலக்கினறுளாகலின், இகழசசிகுறிபபாறகூறினுள். அவாா அருளிலரெனறுது இனனும பசநதாளிவளெனகையே யானறறுநெறியாவதெனபதாம். (௧0)

கூ.சுஈ கஉ0 ம அதி.— தனிபபடாமிகுதி.

கஉ0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும. அஃதாவது படாமிகுதி தலைவனகணினறித தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அறறும பொருளநோக்கிப பிரிதலின அவனகண இலலையாயிறறு. இது, பசபபுறது வருநதியாடகுரியதாகலின, பசபபுறுபருவரலினபின வைககபபடடது.

கக௯க. தாமவீழவாா தமவீழப பெறறவா பெறறுரோ
காமததுக காழில கனி. ௧

காதலரும நினனிறுமாறறுாாயக கடிதினவருவா நீயவரொடு
பேரினபறுகாநியெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். தாம வீழவாா தம வீழப பெறறவா—தமமாறகாதலிக்கபபடுங்கணவா தமமைக காதலிககபபெறற மகளிா — பெறறுரோ காமததுக காழ இல கனி—பெறறாரனறே காமமாகாசசியெனறும பரலிலலாத கனியை. எ-று.

காமம ஆநபெயா. அதது அலவழிககண வநதது. முனனோகலவிநி இலவழிப பெறபபடாமையிற பெறறுரெனறும, அவராற றடையினறி நுகரபபடுதலிற காழிலகனியெனறுங்கூறினள். ஙஙகாதலா பிரிதலேயனறிப பின வாரா

மையுமுடைமையின், அக்கனி யாம் பெறுகிலேமெனபதாயிற்று. (க)

கக௯உ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. உ

இதுவும் அது.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தார் தம்மையின்றியமையா மகளிர்க்கு அவரையின்றியமையாத கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி — வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று— தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாற்போலும். எ-று.

நங்காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளியிலலையாகலான், மழை வறந்துழி அதனான் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதெனபதாம்.

கக௯௩. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு. ௩

இதுவும் அது.

இ-ள். வீழுநர் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான் விழையப்படுமகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து— வாழுநம் என்னும் செருக்கு— காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின்வருவர் வந்தால் நாமினபுற்று வாழ்க்கமென்றிருக்குந் தருக்கு. எ-று.

நாம் அவரான் வீழப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடெனபதாம்.

கக௯௪. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின். ௪

காதலனையிறப்பழித்தத்தலைவி அவரருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட்
கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுதியெ
ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

கஉ0-ம அதி.— தனிப்படர்மிகுதி. ந.சரு

இ-ள். வீழப்படுவார் — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்— தாம் வீழ்வார் வீழப்படாரெனிற் கெழீஇயிலரே— தாம் விரும்புங்கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் தீவினையாட்டியார். எ-று.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெழீஇயின்மை நல்வினையின்மை; அஃ து அருத்தாபத்தியாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அந்நன்

குமஞ்சிபபாற பயனிலலையெனபதாம். (ச)

ககசுரு. நாமகாதல கொண்டார் நமககெவன் செய்பவோ
தாமகாதல கொள்ளாக் கடை. ரு

அவாமேறகாதலுடைமையின அவாகருததறிநதாறறினு
யெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். நாம காதல கொணடாா நமககு எவன செயப—நம்மாற்காதலசெ
யயபபடடவா நமககெனனவினபததைச செயவா,—தாம காதல கொளளா
ககடை—அவவாறே தாமும நமகடகாதலசெயயாவழி. எ-று.

எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அககாதலுடைமையால நாம் பெற்றது
துன்பமேயெனபதாம். (ரு)

ககசுசு. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. சு

இதுவுமது.

இ-ள். காமம ஒருதலையான இனனாது — மகளிா ஆடவரொன்னுமிருதலையி
லும் வேடகை ஒருதலைககணணேயாயின அஃதினனாது, — காபபோல இரு
தலையானும இனிது—காவின துபாரமபோல இருதலைககணணுமொபபின, அஃ
தினிது. எ-று.

மூனறனுருபுகள ஏழனபொருணமைக்கண வநதன. கா ஆகுபெயா. எனமா
ட்டுணடாயவேடகை அவாமாடடுமுணடாயின, யானிவவாறு துனபமுழததல்
கூடுமோவெனபதாம். (சு)

ககசுஎ. பருவரலும் பைதலுங காணான்கொல காம
னொருவாகண் ணினறொழுகு வான. எ

இ-ள். ஒருவாகண நினறு ஒழுகுவான காமன—காமநுகாதறகுரியவிருவரிட
த்தும ஒபபநிறறலொழிநது ஒருவரிடததே நினறு பொருகினற காமககட
வுள— பருவரலும பைதலும காணானகொல — அவவிடததுப பசபபானுய
பருவரலும படாமிகுதியும அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும வெறுபபுமினறி எலலாாகண்ணுநிகழநதனவறிதறகுரிய கடவுளும்
எனகண வேறுபட்டான, இனி யானுயயுமாறெனனையெனபதாம். (எ)

ககசுஅ. வீழவாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழவாரின் வன்கணா ரில. அ

தலைமகனறூதுவரககாணாது சொலலியது.

இ-ள். வீழவாரின் இன்சொற பெருது வாழவாரின—தம்மால் விரும்பபப டுகொதலாதிறததுரின்றும ஓரினசொலலளவும பெருதே பிரிவாறறி உயிரவா ழுஞ

ழ்கின்ற மகளிரபோல— வனகணோ உலகதது இல —வனகண்மையுடையார் இவவுலகத்திலலே. எ-று.

காதலாதிறததசசொல யாதானும எனகினிதெனறுங்கருததால், இன்சொ லெனருள. இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொகதது. யான வனகணணேனு கலின, அதுவுமபெருது உயிரவாழாநினறேனெனபதாம. (அ)

கககூகூ. நசைஇயா நலகா ரொனினு மவாமாட
டிசையு மினிய செவிககு கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நலகார எனினும்— என்னல நசசபபடடகாதலா என மாட்டன்பிலரோயாயினும,— அவாமாடடு இசையும செவிககு இனிய— அவா திறததியாதானுமோரசொலலும எனசெவிக்கினியவாம. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலமொனனுஞ்சொலலாயினும அமையுமெனப தபட, நினறது. அதுவும பெறறிலேனெனபதாம. (கூ)

கஉ00. உறுஆக குறுநோ யுரைபபாய கடலைச
செறுஅஅய வாழிய நெஞசு. க0

தலைமகன றுதவரபபெருது நானறுதுவிடக்கருதியாள நெஞசொடு சொலலியது.

இ-ள். உறாககு உறுநோய உரைபபாய நெஞசு—நினனுறுதாககு நின னுறுநோயையுரைககலுறற நெஞசே,— கடலைச செறுஅய— நீயாறறுயாயினும அரிதாய அதனையொழிநது, நினககுத துயரஞசெயகினற கடலைத தூர்க்க மு யலவாயாக, அஃதெனிது. எ-று.

உரைக்கலுறறது அளவிறநதநோயாகலானுங கேடபாா உறவிலராகலானும அது முடிவதொனறனறு, முடிநதாலும பயனிலலையெனபது கருதாது, முய லாநினறுயெனறுகுறிபபான, வாழியவெனருள. (க0)

கஉக ம அதி.—நினைந்தவாபுலம்பல்.

அஃதாவது முனகூடியஞானறையினபததினை நினைதது தலைமகடனிமை யெயதலும, பாசறைககடடலைமகனறனிமையெயதலுமாம. இவவாறு இருவ ர்கரும பொதுவாதலபறறிப பனமைபபாலாறகூறபபடடது. இது, படாமிகுதி தனகணணதாககிவினாத தலைமகடருமுரிததாகலின, அவ்வியைபுபறறித தனி ப்படாமிகுதியினபின வைககபபட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற
களளினும காம மினிது. க

அதாயசசெனற பாஙகனுககுத தலைமகன சொலலியது.

இ-ள். உளளினும தீராப பெருமகிழ செயதலால—முனகூடியஞானறையி னபததினைப பிரிநதுழி நினைநதாலும அதுபொழுது பெறறாறபோல நீஙகாத மிககமகிழசசியைத தருதலால,— களளினும காமம இனிது— உணடுழியல லது மகிழசசிசெயயாத களளினுங காமம இனபமபயததலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந தலைமகளைமறவாமையுமகூறியவாறு. (க)

கஉக ம அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல். கூசஎ

கஉ0உ. எனைததொன றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைபப வருவதொன் றில. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தாம வீழவார நினைபப வருவது ஒனறு இல—தமமால் விருமபப்படு வாரைப பிரிவினகணினைததால அநநினைவாககு அபபிரிவான வருவதோரது னபமிலலையாம,— காமம எனைதது இனிது ஒனறேகாண — அதனாறகாமம் எததுணையேனுமினிதொனறே காண. எ-று.

புணாநதுழியும பிரிநதுழியும ஒபபவினிதெனபான,எனைததுமினிதெனறான. சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தானுறறியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0ங. நினைபபவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல
சினைபபது போன்று கெடும. ங

தலைமகனை நினைநது வருநதுகினற தலைமகள தோழிககுச
சொலலியது.

இ-ள். தும்மல சினைபபதுபோனறு கெடும — எனககுத தும்மல எழுவது போனறு தோனறிக கெடாநினறது,— நினைபபவரபோனறு நினையாரகொல —அதனாற காதலா என்னைநினைபபாரபோனறு நினையாராகலவேணடும.எ-று.

னைததல அருமபுதல. செயமைக்கணவராய கேளிர நினைநதழி அகலி னைககபபட்டாரகுத தமமரேனறுமெனவுமுலவியலபறறித தலைமகனெபித ருக்கொணட வினை முடிவுதபோனறு முடியாமையுணாநதாள சொலலியதா யிறறு. (௩)

கஉ0ச. யாமு முளேஙகொ லவாநெஞசத தெங்நெஞசத்
தோஒ வுளரே யவா. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். எஙநெஞசதது அவா ஒ உளரே — எமமுடையநெஞ்சதது அவா எபபொழுதுமுளரேயாயிராநின்றா, — அவா நெஞசதது யாமும உளேங கொல—அவவகையே அவருடைய நெஞசததும யாமுமுளமாதுமோ, ஆகே மோ! எ-று.

ஒகாரவிடைசசொல ரணடிடை—விடாமையுணாததிநினறது.உளமாயும வினை முடியாமையின வாராராயினுரோ, அது முடிநதும இலமாகலின வாராராயி னுரோவெனபது கருதது. (௪)

கஉ0ரு. தநநெஞசத தெமமைக கடிகொண்டாா நாணுர்கொ லெநநெஞசத தோவா வரல. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். தநநெஞசதது எம்மைக கடிகொணடாா— தமமுடையநெஞசினக ணவே யாஞசெலலாமல எமமைக காவலகொணட காதலா— எநநெஞசதது ஓவா வரல நாணுாகொல—தாமெமமுடையநெஞசினகண ஒழியாது வருதல நாணுாகொலலோ! எ-று.

ஒருவனாத தஙகண வருதறகு ஒருகாலுமுடமபடாது தாமவாகட்பலகாலு ஞ்சேறல நாணுடையாாசெயலனமையின, நாணுாகொலெனறுள. (௫)

௩-ச-அ கஉக ம அதி. — நினைந்தவர்புலம்புல்.

கஉ0சு. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா னுறறநா ளுள்ள வுளேன. ௬

அவரொடு புணாநதஞானறையினபததை நினைநது இறநதுபாடெய தாநினறுய அழுமறததலவேணடுமெனறுடருச சொலலியது.

இ-ள். யான அவரோடு உறற நாள உளள உளேன—யான் அவரோடு புண ர்நதஞானறையினபத்தை நினைதலான் இதநனபவெளளததும உயிாவாழகி

னறேன,—மறறு யான எனனுளேன—அதுவினறுயின, வேறெததால உயிா வாழ்வேன! எ-று.

நாள் ஆகுபெயா. உயிாவாழதறகு வேறுமுள, அவைபெறறிலேனெனபது பட நினறமையின, மன் ஒழியிசைககண வநதது. அவை அவனறுதுவருதல, தனறுதுசேறனமுதலாயின. அவை யாவுமினமையின, இதுவலலது எனககு ப பறறுக்கோடிலலையெனபது கருதது (சு)

கஉ0எ. மறபபி னெவனுவன் மறகொள மறபபறியே
னுளளினு முளளஞ சுடும. எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன உளளினும உளளம சுடும—அவவினபததை மற ததலறியேனுய இனறுளளாநிறகவும, பிரிவு எனனுளளததைச சுடாநினறது, —மறபபின எவனுவன—அஙஙனம பிரிவாறறுத யான மறநதால இறநதுப டாது உளேனுவது எததால! எ-று.

மறக்கபபடுவது அதிகாரததான வநதது. மன ாணடும அது படநினறு ஒழி யிசையாயிறறு. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைபபினுங காயா ரனைததன்றே
காதலா செயயுஞ சிறபபு அ

இதுனபமறிநதுவநது காதலா நினககினபஞ
செயவரொனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள். எனைத்து நினைபபினும காயாா — தமமை யானெததுணையும மிகநி னைநதாலும அதறகு வெகுளாா,— காதலா செயயும சிறபபு அனைதது அன றே—காதலா எனககுச செயயுமினபமாவது அவவளவனறே! எ-று.

வெகுளாமை அதறகுடமபடடு நெஞ்சினகணிறறல. தனககு அவவினபததி ற்சிறநததினமையின, அதனைச சிறபபெனறுள. காதலர்ஈமமாடடருளென றும, செயயுஙகுணமெனறும, பாடமோதுவாருமுளா. தோழி கூறியவதனைக குறிபபானிகழநதுகூறியவாறு. (அ)

கஉ0கூ. விளியுமெ னின்னுயிா வேறலல மெனபா
ரளியினமை யாறற நினைநது. கூ

தலைமகனறுதவரக காணுது வருநதுகினறுள வறபுறுததாந
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். வேறு அலலம் எனபாா அளியினமை ஆறற நினைநது — முனபெ லலாம நாமிருவரும வேறலலமெனறு சொலலுவாரதளியினமையை மிகவுநி

ணைந்து,— என இன்னுயிர் வினியும—என்றினியவுயிர் கழியாநின்றது. எ-று.

அளியின்மை பின்வருவாரகலுமாயபபிரிதலும, பிரிந்தவாராமையும், ஆண்டுநின்றழிந்த அருளவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வறபுறுத்தற்கு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவரன்பின்மைக்கென எதிரழிந்து கூறியவாறு. (௯)

௧௨௧௦. விடாஅது சென்றாரைக கண்ணினாற காணப
படாஅதி வாழி மதி. ௧௦

வன்புறையெதிரழிந்தாள காமமிக்ககழிபடாறசொலலியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாரைக கண்ணினால காணப படாதி—என்னெஞ்சின இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினாரை யானென்கண்ணளவானுயினும எதிரபபடுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிரப்படுதலாவது மதி இருவராலுநோக்கபபடுதலின இருவர்கண்ணும அதன்கண்ணே சேறல. முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையிற சென்றாரைக்காணவென்றும, குறையுறுகின்றாளாகலின வாழியென்றுங் கூறினாள். இனிப படாதென்பது பாடமாயின, கனவிடைக கண்ணினாறகாணுமாறு மதி படுகின்றதில்லையென அதனாறறுயிலபெறாது வருந்துகின்றாள கூற்றாக்குக. இபபொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (௧௦)

---

௧௨௨ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள தானகண்ட கனவினதுநிலைமையைத் தோழிக்குச சொல்லுதல். அக்கனவு நனவினகணினைவுமிகுதியாறகண்டதாகலின, இது நினைந்தவாபுலமபலினபின வைக்கபபட்டது.

௧௨௧௧. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய வேன்கொல விருந்து. ௧

தலைமகனதூதுவரக்கண்டாள சொலலியது.

இ-ள். காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான வருந்துகின்றதறிந்து

அறநிரக காதலா விடுதத அதினைகொணடு எனமாட்டுவநத கனவிறகரு —விருநது யாது செயவேன—யான விருநதாக யாரனைசெயவேன| எ-று.
விருநதெனறது விருநதிறகுசசெயயுமுபகாரததினை. அது கனவிறகொனறு காணுமையின, யாதுசெயவேனெனறுள. (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரபபத துஞசிற கலநதாாக
குயலுண்மை சாறறுவேன மன். உ
அதுவிடககருதியாள சொலலியது.

இ-ள. கயல உணகண யான இரபபத துஞசின— துஞசாதுவருநதுகினற எனகயலபோலுமுணகணகள யானிரநதாற துஞசுமாயின,— கலநதாாககு உயல உணமை சாறறுவேன—கனவிடைக காதலரைக காணபேன, கணடால அவாக்கியானுற்றியுளேனுயதனமையை யானே விரியசசொலலவேன். எ-று.
கயலுணகணெனறுள, கழிநதநலததிறகிரங்கி. உயல காமநோயககுத் தபபுதல. அதாககுசசொலலாது யாமடககுவனவும சொலலுவனவறறுளளுஞசுருக்குவனவறறினபரபபுந்தோன்றச்சொலவேனெனறுங்கருததாறசாறறுவேனெனறுள. இனி அவையுந்துஞசா சாறறலுநகூடாதெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. முனறுாாககனடாாகூறறுகலின, கனவுநிலையுாைததலாயிறறு. (உ)

கஉகக. நனவினு னலகா தவாைக கனவினுற
காண்டலி னுண்டென னுயிா. ங
ஆறறுவேனக கவனறு—கு ஆறறுவலெனபதுபடச
சொலலியது.

இ-ள. நனவினை நலகாதவரை—நனவினகண வநது தலையளிசெய்யாதாரை—கனவினுற காணடலின என உயிா உணடு— யான கனவினகட்கணட காட்சியானே எனனுயிருணடாகாநினறது. எ-று.
மூனறனுருபுகள ஏழனபொருணமைககண வநதன. அககாட்சியானே யானுறறியுளேனுனதென நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (ங)

கஉகச. கனவினு னுணடாகுங காம நனவினு
னலகாரை நாடித் தாறகு. ச
இதுவுமஅது.

இ-ள. நனவினை நலகாரை நாடித தாறகு—நனவினகணவநது தலையளிசெயயாதாரை அவாசெனறுழி நாடிககொணடுவநது கனவு தருதலான,—

கனவினுற காமம உணடாகும — அககனவின்கணணே எனககினபமுணடாகா நினறது. எ-று.

காமம ஆகுபெயா. நானகாவது மூனறனபொருணமைககண வநதது. இயலபான நலகாதவரை அவாசெனற தேயமததது சென்று கொணடுவநது நநது நலகுவித்த கனவால யானறறுவலெனபதாம.' (ச)

கஉகரு. நனவினுற கண்டதூஉ மாயகே கனவுநதான்
கணட பொழுதே யினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். நனவினுற கணடதூஉம (இனி து) ஆங்கே—முனனனவினகண அவரைககணடு நுகாநதவின்பநதானுமினிதாயிறறு அபபொழுதே,—கனவுநதான கணடபொழுதே இனிது—இனறு கனவினகட்கணடு நுகாநதவினபமும அக கணடபொழுதேயினிதாயிறறு, அதனுன எனககிரணடுமொததன. எ-று.

இனிதெனபது மூனறுடங்கூட்டபபட்டது. கனவு ஆகுபெயா. முனனும யானபெறறதிவவளவே, இனறும அதுகொணடாறறுவலெனபதாம. (ரு)

கஉகசு. நனவென வொனறிலலை யாயிற கனவினுற
காதலா நீங்கலா மன். சு

இதுவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இலலையாயின — நனவெனறுசொல்லபபடுகினற ஒருபாவியிலலையாயின,—கனவினுற காதலா நீங்கலா — கனவின்கணவநது கூடிய காதலா எனனைப பிரியாா. எ-று.

ஒனறெனபது அதனகொடுமைவிளககி நின்றது. அஃது இடையேபுகுநது கனவைப்போககி அவரைப பிரிவிததததெனபது படநினறமையின, மன ஒழியிசைக்கண வநதது. கனவிறபெறறுறறுகினறமை கூறியவாறு. (சு)

கஉஉ ட

கஉகஎ. நனவி

னென்னெ

விழிதநழிக் கா

ஆற

இ-ள். நனவினுன நல்காக் கொ

தலையளிசெயயாத கொடியவா— மைப பீழிபபது என—நா

போறுமகனவினுகணவநது நமமைவருத — பவியயபுபறறி! எ-று.

பிரிதலும் பின்னினைதலுமாராமையுநோக்கிக் கொடியாரென்றும், கனவிற் றோள்மேலராய விழித்தலிக் காதலின் அதனானுந் துன்பமாகாநின்றதென பாள் பிழிப்பதென்றுங் கூறினாள். நனவினில்லது கனவிலுமில்லையென்பார், அது கண்டிலமென்பதாம். (எ)

கஉகஅ. துஞ்சுங்காற் றோள்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. அ

தானுற்றதற்பொருட்டுத் தலைமகனையியற்பழித்தாட்கு
இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால் தோள்மேலராகி — என்னெஞ்சுவிடாதுறைகின்ற காதலர் யான்றுஞ்சும்பொழுது வந்து என்றோள்மேலராய — விழிக்குங்கால் விரைந்து நெஞ்சத்தராவர் — பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சினகணராவர். எ-று.

கலவிவிடமுறையுங்கடுமைபற்றி விரைந்தென்றாள். ஒருகாலும் என்னினீங்கியறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்லையென்பதாம். (அ)

கஉகக. நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர். கூ

இதுவுமது.

இ-ள். கனவினாற் காதலர்க் காணாதவர் — தமக்கோர்காதலரின்மையின் அவரைக் கனவிற்கண்டறியாத மகளிர் — நனவினான் நல்காரை நோவர் — தாமறிய நனவின்கண் வந்து நல்காத நங்காதலரை அன்பிலரென நோவர். எ-று.

இயற்பழித்ததுபொறாது புலக்கின்றாளாகலின், ஏனைமைதோன்றக் கூறினாள். தமக்குங்காதலருளராய் அவரைக்கனவிற் கண்டறிவாராயின் நங்காதலர் கனவின்கண்வந்துநல்குதலறிந்து நோவாரென்பதாம். (கூ)

கஉஉ0. நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர். க0

இதுவுமது.

இ-ள். இவ்வூரவர் நனவினான் நந்நீத்தார் என்பர் — இவ்வூரின்மகளிர் நனவின்கண் நம்மை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக் கொடுமைகூறுகின்றார், — கனவினாற் காணார்கொல — அவர் கனவின்கண் நீங்காதுவருதல் கண்டறியாரோ! எ-று.

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமையின்றாயின யான்கண்டது தானுங்கண்டமையும், அதுகாணாது அவரைக்கொடுமைகூறுகின்றமையின் அயலாளேயாமெ

கூ௫0 கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்ரலகல.

க்குவனவறறினபரப்புநதோன்றச்சொலலேவனென்னுச டிராங்கல்.
னருள. இனி அவையுர ஞ்சா சாறறலுஙகூடாசெதகணடு தலைமகளிரஙகுதல்.
மன ஒழியிசைககண வநதது. முன றுஙகணடாள,பொழுதாறறியிருநதாட்கு உரி
ததலாயிறறு. வைககபபடடது.

கஉஉக. மாலையோ வலகா நவணநதா ருயிருண்ணும
வேலைநீ வாழி பொழுது. க

பொழுதொடுபுல்நது சொலலியது.

இ-ள. பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அலலை — நீ முனனுள்க
ளின வநத மாலையோவெனின, அலலை,—மணநதா உயிர உணணும வேலை
— இருநதவாறறுன அககாடகாதலரைமணநத மகளிருயிரையுணணும் இறு
திக்காலமாயிருநதாய. எ-று.

முனனுள கூடியிருநதகாள. அககாணமணநதாரெனவே, பினபிரிநதாராதல
பெறுதும. வாழியெனபது குறிபபுசசொல "வாலிழை மகளி ருயிரபபொதி
யவிழககுங காலை" எனறுறபோல ஈணடுப பொதுமையாறகூறபபடடது.
வேலையெனபது ஆகுபெயர. வேலையெனபதறகு வேலாயிருநதாயெனபாரு
முளர. (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேளபோல
வன்கணணை தோநின் றுணை. உ

தனனுடைகையாறறை அதனமேலிட்டுச் சொலலியது.

இ-ள. மருணமாலை— மயஙகியமாலாய,—புனகணணை—நீயுமெமபோலப
புனகணுடையையாயிருநதாய,—நின றுணை எஙகேளபோல வனகணணதோ
—நினறுணையும எநதுணைபோல வனகணமையுடையதோ,கூறுவாயாக. எ-று.

மயஙகுதலபகலுமிரவுநதமமுளளேவிரவுதல, கலஙகுதலுநதோனறநினறது.
புனகண ஒளியிழததல, அதுபறறித துணையுமுணடாககிக கூறினுள. எசச
வுமமை விகாரததாறறொககது. எமககுததுனபஞ்செயதாய, நீயுமினபமுறறி
லையெனனுங்குறிபபால வாழியெனருள. (உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம வளர வரும். ௩

ஆறறலவேணடுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாகூடியகாளெல்லாம எனமுன நடுககமெயதிப பசநதுவநத மாலை— துனி அருமபித துன்பம வளர வரும—இநநாள எனககிறநதுபாடு வநதுதோனறி அதறகுளதாநதுனபம ஒருகாலைககொருகால மிகவாராகினறது. எ-று.

குளிாசசிதோன்ற மயஙகிவருமாலையெனனுஞசெமபொருள இககுறிபபுணாகினறது. துனி உயிாவாழததறகணவெறுபபு. அதனால யானுறறுமாறெனனையென்பது குறிபபெசசம். (௩)

கஉஉ௪. காதல ரிலவழி மாலை கொலைககளத்
தேதிலர் போல வரும். ௪

இதுவுமது.

கஉ௩ ம் அதி.— பொழுதுகண்டிரங்கல். ௩௫௯

இ-ள். மாலை— காதலருளளபொழுதெலலாம் எனனுயிாதளிரபப வநதமாலை,—காதலா இல்வழி— அவரிலலாத இபபொழுது—கொலைக்களத்து ஏதிலாபோல வரும— அஃதொழிநதுகிறறலேயனறிக கொலலுங்களரியிறகொலைஞா வருமாறுபோல அவவுயிாைககோடறகு வாராகினறது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதுமிலலா. முனனெலலாம எனககு நடபாய இனபஞ்செயதுவநதபொழுதும இனறு எனமேறபகையாயத துனபஞசெயதுவாராகினறது, இனி யானுறறுமாறெனனையெனபதாம. (௪)

கஉஉ௫. காலைககுச செய்தநன றெனகொ லெவன்கொல்யான்
மாலைககுச செயத பகை. ௫

இதுவுமது.

இ-ள், காலையும, மாலையும, அவா கூடியஞானறுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராகின்றன. அவறறுள,—யான காலைககுச செய்த நனறு என— யான காலைககுச செயதவுபகாரம யாது? — மாலைககுச செயத பகை எவன— மாலைககுச செயத அபகாரம யாது? எ-று.

கூடியஞானறு பிரிவொனறஞ்சப்பணணிய காலை அஃதொழிநது இஞ்ஞா

னறு கயகுலவெளளததிறகுக கரையாய வாராகினறதெனறுமகருததால ஈன றெனகொலெனறும, கூடியஞானறு இனபஞசெயதுவநத மாலை அஃதொழி நது இஞஞானறு அளவிறுனபஞசெயயாகினறதெனனுஙகருததாற பகையெவ னகொலெனறுஙகூறினள. பகை ஆகுபெயா. தனனொடொதத காலைபோலா து மாலை தனகொடுமையாறறுனபஞசெயயாகினறதெனபதாம். (ரு)

கஉஉசு மாலைநோய் செயதன மணநதா ரகலாத
காலை யறிநத திலேன. சு

இனறு இனனையாகினற நீ அனறு அவாபிரிவிறகுடமபட்ட
தெனனையெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள். மாலை நோய செயதல — முனனெலலாம எனககுநட்பாய இனப ஞசெயதுபோநத மாலை இனறு பகையாயத துனபஞசெயதலை—மணநதார் அகலாத காலை அறிநதது இலேன — காதலா பிரிதறகுமுனனே அறியபபெ றறிலேன்! எ-று.

இஙஙனம வேறுபடுதலறிநதிலேன, அறிநதேனாயின அவாபிரிவிறகுடமபடே னெனபதாம். (சு)

கஉஉஎ. காலை யருமபிப பகலெலலாம போதாகி
மாலை மலருமிந நோய. எ

மாலைபபொழுதினகண இனையையாததறகுக காரண
மெனனையெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள். இநநோய—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழு தின்கணரும்பி,—பகல எலலாம் போது ஆகி—பகறபொழுதெல்லாம் பேரு ம்பாய முதிாநது,—மாலை மலரும் — மாலைபபொழுதினகண மலராநிறகும். எ-று.

சஙு

கூ-ஞச கஉகூ ம அதி.— பொழுதுகண்டிரங்கல.

துயிலெழுநதபொழுதாகலிற கனவினகட்கூட்டமினைததாறறுதலபறறிக கா லையருமபியெனறும, பின பொழுது செலசசெல அதுமறநது பிரிவுளளியாறறு ளாதலபறறிப பகலெல்லாமபோதாகியெனறும, தததநதுணையையுளளிவநது சேரும விலஙகுகளையும மககளையுஙகணடு தான அககாலததினுகாநதவினப

நினைதாறனுமைமிகுதிபறறி மாலைமலருமெனறாளகூறினாள. பூபபோல இர நோய காலவயததாதாகாகின்றதெனபது உருவகததாறபெறபபடடது. ஏகதே சவுருவகம. (எ)

கஉஉஅ. அழலபோலு மாலைகருத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங் கொலலும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன குழல — முனனெலலாம இனிதாயபபோநத ஆயனகுழல — அழலபோலும மாலைகருத தூதாகி— இதுபொழுது அழலபோலச சுடு வதாய மாலைக்குத தூதுமாய,—கொலலும படை—அது வநதெனனைககொ லவுழிக கொலலும படையுமாயிறறு. எ-று.

பினனினற போலுமெனபது உரையசை. முனனரோ வரவுணாததலிற றூதா யிறறு, கோறறகருவியாகலிற படையாயிறறு. நானே சுடவலலமாலை இதது ணையும பெறறால எனசெயயாதெனபதாம. (அ)

கஉஉகூ. பதிமருணடு பைத லுழககு மதிமருண்டு
மாலை படாதரும போழது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதறகு முனனெலலாம யானே மயஙகி நோயுழநதேன,— மதி மரு ண்டு மாலை படாதரும போழ்து — இனிக கணடாரும மதிமருளுமவகை மாலை வருமபொழுது— பதி மருணடு பைதல உழக்கும — இபபதியெல லாம் மயங்கி நோயுழககும. எ-று.

மதிமருளவெனபது மதிமருணடெனத திரிநதுநினறது. கூறறமாகக் கரு திக் கூறினாளாகலின, மாலைபடாதருமபோழதெனறாள. யாஙறநதுபடுவலெ னபதாம, மாலை மயஙகிவரும போழதென மதிநிலைகலஙகி நோயுழககுமெனறு ரைபபாருமுளா. (கூ)

கஉஙo. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிா் 50

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிா—காதலாபிரிவைப பொறுதது இறநதுபடாதிருநத எனனுயிா — பொருணமாலையாளரை உளளி மருணமாலை மாயம — இனறு பொருளியலபே தமககியலபாகவுடையவரை நினைநது, இமமயஙகுமாலைக்க ணணே இறநதுபடாநினறது. எ-று.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல்வேறு படாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினார், காலமிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற் பயனில்லையென்பதாம்.(கo)

கஉசம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன் கண்ணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௩க. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆற்றாமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி—இவ்வாற்றாமை நம்கண்ணே நிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரை நினைந்தழுதலால்,— கண் நறுமலர் நாணின — நின்கண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்குநாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று நாணாநின்றன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவை கண்டார் அவரைக்கொடுமைகூறுவர் நீயாற்றல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (க)

கஉ௩உ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரு கண். உ

இதுவுமது.

இ-ள். பசந்து பனிவாரும் கண்—பசப்பெய்தன்மேனீர்வார்கின்ற நின்கண்கள்—நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலும்— நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாகின்றன, இனி நீயாற்றல்வேண்டும். எ-று.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணர்தற்கநுமானமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கஉ௩௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணநத நாள வீஙகிய தோள—காதலா மணநதஞான்று இனபமிகு தியாறபூரிதத நினறேளகள—தணநதமை சால அறிவிபபபோலும—இனறு அவாபிரிநதமையை விளஙக உணாததுவபோல மெலியாநினறன, இது தகாது. எ-று.

அனறுமவவாறுபூரிததுஇனறுமிவவாறுமெலிநதால இரணடுமகணடவா கடி தினறிநது அவாாத தகவினமைகூறுவரெனபதாம். (௩)

கஉ௩௪. பணைநீஙகிப பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித
தொலகவின் வாடிய தோள். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். துணைநீஙகித தொல கவின வாடிய தோள — அனறுநதந துணை வா நீஙகுதலான அவாாறபெறற செயறகையழகேயனறிப பழையவியறகைய

முகுமிழநத இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப பைநதொடி சோரும— இனறத ற்குமேலே தமபெருமையிழநது வளை கழலாநினறன, இவையிவவனஞெசயற பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழததல் மெலிதல். பைநதொடி பசியபொனனாறசெயததொடி. சோருமெனனும வினைததொழில தோணமேனினறது. அனறும பிரிநதாரென று அவரனபினமையுணாததி இனறுவ குறிததபருவதது வநதிலரெனறு அவா பொயமையுணாததாநின்றன, இனி அவறறைக் கூறுகினறாமேற குறையுண டோவெனபதாம். (௪)

கஉ௩௫. கொடியாா கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொலகவின வாடிய தோள ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கொடியாா கொடுமை உரைககும— கவவுககை நெகிழினும ஆறறு தாட்கு இககாலநீட்டதது எனனுமெனறு நினையாத கொடியாரது கொடுமை யைத தாமே சொலலாநினறன—தொடியொடு தொல கவின வாடிய தோ ள்—வளைகளுஙகழனறு பழையவியறகையழகுமிழநத இததோளகள, இனியத னை யாமறைககுமாறெனனை! எ-று.

உரைக்குமெனபது அபபொருணமைதோனற நினற குறிபபுசசொல. ஒடு வேறுவினைககண வநதது. அவரொடு கலநத தோளகளே சொலலுவனவானல

அயலாாசொலலுதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம. (ரு)

கஉகசு. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவாைக
கொடிய ரெனககூற ைறைநது. சு

தாறைறுதறபொருடடியறபழிதத தோழிக்குத
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள. தொடியொடு தோள நெகிழ — யாறைறவும எனவயததவனறித் தொடிகள கழலுமாறு தோளகணமெலிய,— அவாைக கொடியா எனக கூறல நொாது நோவல —அவறறைக கணடு, நீயவராககொடியரொனக கூறுதலைப பொருது யானெனனுளளே நோவாநினறேன. எ-று.

ஒடு மேலவாதபொருணமைதது. யாறைறேனுகினறது அவா வாராததற கனறு நீகூறுகினறதறகெனபதாம. (சு)

கஉகஎ. பாடு பெறுதியோ நெஞசே கொடியாககெ
வாடுதோட பூச லுாைதது. எ

அவவியறபழிபபுபபொருது தனனெஞசிறகுச
சொலலியது.

இ-ள. நெஞசே—நெஞசே,—கொடியாாக்கு என வாடு தோடபூசல உைாத்து—இவள் கொடியாரென்னினறவாககு நீசெனறு எனமெலிகினறதோளினுல விளைகின்ற ஆரவாாததைச சொலலி— பாடு பெறுதியோ — ஒருமேமபாடெயதவலலையோ, வலலாயாயின அதனையொபபதிலலை. எ-று.

கொடியாககென்பது கொடியரலலரெனபது தோனறநினறகுறிபபுசசொல. வாடுதோளெனபதும அவை தாமே வாடாநினறனவெனபது தோனறநின

கஉரு ம அதி. — நெஞசொடுகிளத்தல. கஉரு

றது. பூசல் ஆகுபெயா. அஃது அவள தோளுெகிழியறபுழித்தன்மேலும் அதனுறறனககாறறுமைமிகனமேலும நினறது. நினறுாைகேட்டலும அவா வருவா, வாதால இவையெலலாநீஙகும, நீயக அஃதெனக்குக காலதநிறைசெயதானறியாமாகலின, அதன்பயனெலலாமெயதுதியென றுககருததாற பாடு பெறுதியோவெனறுள. (எ)

கஉகஅ. முயஙகிய கைகளை யூககப பசநதது
பைநதொடிப பேதை நுதல. அ

வினைமுடிதது மீடலுறற தலைமகன முன்னிகழநதது
நினைநது தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னைவிறுக முயங்கிய கைகளை இவட்குநோமெனறுகருதி ஒருஞானறியானெகிழ்நதேனுக,—பைந்தொடிப பேதை நுதல பசநதது—அதனையும பொருது பைந்தொடிகளையணிநத பேதையது நுதல பசநதது, அபபெறறிததாய நுதல இப்பிரிவிறகியாதுசெய்யுமோ!எ-று.

இனிக் கடிதிறசெல்லவேணடுமெனபது கருதது. (அ)

கஉ௩௯. முயக்கிடைத் தணவளி போழப பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். ௯

இதுவுமது.

இ-ள். முயககிடைத தண் வளி போழ—அங்ஙனங்கைகளைநெகிழ்ததலான அம்முயககிடையே சிறுகாறறு நுழைநததாக,— பேதை பெருமழைககண பசபபுறற—அதனைவிடையீடும பொருது,பேதையுடைய பெரியமழைககணகள பசபபுறறன, அததனமைபவான கணகள மலர்களும், காடும, நாடுமாய இவவிடையீடுகளையெல்லாம யாஙஙனம பொறுததன! எ-று.

தணமை ஈணடு மெனமைமேனினறது. போழவென்றது உடம்பிரணடும் ஒனறுனதுதோனற நினறது. மழை குளிர்சசி. (௯)

கஉ௪0. கண்ணின பசப்போ பருவர லெய்தினறே
யொண்ணுதல செய்தது கணடு. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கணணின பசபபோ பருவரல எயதினறு— தணவளி போழவநத கணணினபசபபுத தனபமுறறது,— ஒணணுதல செய்தது கணடு— தனக கயலாய ஒணணுதல விளைதத பசபபைக கணடு. எ-று.

அது கைகளையூக்க அவவளவிறபசநதது, யான கைகளையுமூககி மெய்களு நீங்கிச சிறுகாறறு ஊடறுககுநதுணையும பசநதிலனெனத தனவனமையும அத னமெனமையுநகருதி வெளகிறறெனபதாம்: ஆகவே, அவளுறுப்புககள ஒனறி னொனறு முறபடடு நலனழியும, யாஙகடிதிறசேறுமெனபது கருததாயிறறு.

கஉ௫ ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆறறுமை மீதூரத தனககோர்பறறுககோடு காணுத தலைமகள தனனெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல. இஃது, உறுபபுக்கள நலனழிநதவழி நிகழவதாகலின, உறுபபுநலனழிதலினபின வைக்கப பட்டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. க

தன்னுற்றுமை திருந்திறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று— இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனை, —எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச் சொல்லாய் — யானறியுமாற்றலிலன், எத்தன்மைத்தியாதொன்றாயினும் நீயறிந்ததனைக் கருதிச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றானுந்தீராமை. உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வதியாதொன்றாயினுமென்பாள், எனைத்தொன்றுமென்றாள். (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கைமிகுதியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு வாழி — என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக,— அவர் காதல் இலராக நீ நோவது—அவர் நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவர்வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேது— பேதைமை —நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரென்பதறியலாம், அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய், இது நீசெய்துகொள்கின்றதென்னுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

கஉசங. இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில. ங

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என் —நெஞ்சே, அவர்பாற்செல்வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிருந்துபின்வருஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநினைந்து நீவருந்துகின்றதென்னை? — பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல்— இப்பையுணோய்செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக்கருதுதல் உண்டாகாது. எ-று.

நம்மாட்டருளுடையரன்மையிற் றாமாக வாரார், நாஞ்சேறலே இனித் தகு

வதெனபதாம. (ரு)

கஉசச கண்ணுங் கொளசசேறி நெஞசே யிவையென்னைத்
தின்னு மவாககாண லுறறு. ச

இதுவும ஈ.

இ-ள். நெஞசே கணணும கொளசசேறி—நெஞசே, நீயவாபாறசேறலுறறு யாயின இககணகளையும உடனகொணடுசெலவாயாக,—இவை அவாக காணல உறறு எனனைத் தினனும—அனறி நீயே சேறியாயின, இவைதாககாட்சிவிருப பினால அவரைக காணடலவேணடி நீகாடடெனறு எனனைத தினபனபோனறு நலியாநிறகும. எ-று.

கொண்டெனபது கொளவெனத திரிநதுநினறது. தின்னுமென்பது இலகக ணைககுறிப்பு. அநநலிவுதீக்கவேணடுமெனபதாம. எனறது தானசேறலகுறித்து. (ச)

கஉரு ம அதி.— நெஞ்சொடுகிளத்தல. க.ருக

கஉசரு. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞசேயா
முறறா ருறாஅ தவா ரு

இதுவுமது

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞசே,—யாம உறறால உறாதவா — யாம தமமையு றத் தாமுறாதநமகாதலரை—செறறாரெனக் கைவிடல உணடோ—வெறுத்தா ரெனறு கருதிப புலநது கைவிட்டிருககும வலி நமககுணடோ, இலலை. எ-று.

உறுதல அனபுபடுதல. அவவலியின்மையின் அவாபாறசெலவதே நமககுத தகுவதெனபதாம. (ரு)

கஉசசு. கலந்துணாததுங காதலாக் கண்டாற புலநதுணாாய
பொயககாய்வு காயதியென னெஞசு. சு

தலைமகனகொடுமைநினைநது செலவுடன
படாதநெஞசினைக கழறியது.

இ-ள். என நெஞசு — எனனெஞசே,— கலநது உணாதநம காதலாக கணடாற புலநது உணாாய—யானறமமொடு புலநதால அபபுலவியைக கல விதனறுனே நீககவலல காதலரைக கணடாற பொயயேயாயினும ஒருகாற புலநது பினனதனைநீககமாட்டாய,—பொயக காயவு காயதி—அதுவுமாட டாதநீ இபபொழுது அவாகொடியரெனப பொயககாயவுகாயாநின்றாய, இனி யிதனையொழிநது அவாபாறசெலலத் துணிவாயாக. எ-று.

கலததலானெனனும் பொருட்டாய கலக்கவெனபது திரிநதுநினறது. அக

றுஜுணாத்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனானமயக்கிப் புலவிக்குறி பபினையொழிகதல. பொயககாயவு நிலையிலவெறுபபு. கண்டானமாட்டாதநீ காணுதவழி வெருககினறதனுற பயனிலலையெனபதாம். (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. எ

நாணடுததலின் அசசெலவொழிவாள சொலலியது.

இ-ள். நனனெஞ்சே—நலலநெஞ்சே, — ஒனறு காமம விடு—ஒனறினை விடமாட்டாயாயிற காமவேட்கையை விடு,—(ஒனறு) நாண விடு—ஒன்றினை துவிடமாட்டாயாயின நாணினை விடு, — இவவிரணடு யானோ பொறேன— அனறியே இரணடுமவிடாமை நினகருததாயின, ஒனறறகொனறு மறுதலையாய இவ்விரணடினையும் உடனருமதருமதனைக யானிலன. எ-று.

யானோவெனனும் பிரிநிலை நீபொறுபபிறுமெனபதுபட நினறது. நனனெஞ்சேயெனறது,இரணடையுமவிடாது பெணமையை நிலைபெறுததலின, நலலையெனறுவகுறிபபிறறு. அது நனறேயெனினும எனனுயிருணடாதல சாலாமையின, அதறகாகின்றிலேனென்பதாம். முறறுமமை விகாரததாறறொககது.(எ)

கஉசஅ. பரிந்தவா நலகாரொன் றேஙகிப பிரிநதவா
பின்செலவாய் பேதையென் னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பரிநது நல்காரென்று—அவர் இவவாறறுமையையறியாமையின நொநதுவாநது தலையளிசெயயாராயினாரெ

ன்றுகருதி—பிரிநதவர்பின ஏஙகிச் செலவாய பேதை—அஃதறிவிததறபொருட்டு நமமைபபிரிநதுபோயவாபின ஏஙகிச செலலுறற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆறறுமைகணடுவைததும நலகாது போயினாைக் காணுதவழிச்செனறறிவித்ததுணையானே நலகவருவரொனறு கருதினமைபிற பேதையெனறாள.(அ)

கஉசகூ. உளளததாா காத லவராக வுளளிநீ
யாருழைச சேறியென் னெஞ்சு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். என நெஞ்சே— என்னெஞ்சே,— காதலவா உள்ளத்தாராக—காத லா நினைகதத்தாராக,— நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி—முன்பெல்லாங்கண்டு வைத்து இப்பொழுது நீபுறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து எ-று.

உள்ளமென்புழி அம்மும் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நினைகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனையொழியென்ப தாம். (க)

கஉருo. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின். கo

அவரைமறத்தாறலவேண்டுமெனபதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா — நம்மைக்கூடாவ ண்ணந்துறந்துபோயினரை நாம் நமமகத்துடையேமாக,—இன்னும் கவின் இழத்தும் — முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம். எ-று.

"குன்றி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடா நெடுவேல்"என்புழிப்போல நெஞ் சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவா நம்மைத்தன்னுமறறு றந்தாராகவும், நாமவரைமறத்தனமாட்டேமாகவும், போன மெய்கக்கவினேய ன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமெனபதாம். (கo)

கஉகூ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல் "நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை" என்றார் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம நெஞ்சொடுகிளத்தலமையின், இது நெஞ் சொடுகிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. க

நாணுநிறையுமழியாமை நீயாற்றலவேண்டுமென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையெனனும் கதவு— நாணாகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை —காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட் கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிற்றலுமில்லை, யானாற்றலுமி ல்லை. எ-று.

கணிச்சி கூறதாலி, காணுளள தனையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழா க்கியும், அகததுக்கிடகதன பிறாகொளளாமறகாததலின் நிறையைக் கதவாக் கியும, வலியவாயத தாமாக நீஙகாத அவவிரணடனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றனகாமவேடகையைக் கணிசசியாக்கியுஙகூறினாள. (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கணணின்றென் னெஞசத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில. உ

நெஞசினகடடோனறிய காமம நெஞசாலடககபபடு
மெனறூடகுச சொலலியது.

இ-ள். யாமததும என நெஞசததைத தொழில ஆளும—எலலாருநதொழி லொழியுமிடையாமததும எனனெஞசததையொறுததுத தொழிலகொள்ளாநி னறது,— காமமென ஒனறு கண இன்று — ஆகலாற காமமெனறுசொலல பபட்டவொனறு கணணோட்டமினறாயிருநதது. எ-று.

ஓவென்பது இரக்ககுறிப்பு. தொழிலினகணணேயாடல தலைமகன்பாறசெ லவிடுததல. தாயைபபணிகோடல உலகியலனைமையிற காமமெனவொனறெ னறும, அது தனனைக கொளகினறது அளவறியாது கோடலிற் கணணின றெனறுஙகூறினாள. அடககபபடாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉருங. மறைப்பேன்மற் காமததை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மலபோற் றோன்றி விடும். ங

மகளிாகாமம மறைக்கபபடுமெனறூடகுச சொலலியது.

இ-ள. காமததை யான மறைபபேன — இககாமததை யானெனனுளளே மறைகககககருதுவேன,—குறிபபு இனறித தும்மல்போல தோனறி விடும்— அதனுன இஃதெனகருததின வாராது தும்மலபோல வெளிபபடடேவிடாநின றது. எ-று.

மன ஒழியிசைககண வநதது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வநதது. தும்மலட ஙகாதாறபோல அடஙகுகினறதிலலையெனபதாம. (ங)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம
மறையிறநது மன்று படும. ச

இதுவுமது.

இ-ள. யான நிறையுடையேன எனபேன—இனறினுங்கெலலாம் யானென னைநிறையுடையேனெனறு கருதியிருநதேன, — என காமம மறை இறநது

மன்று படும— அதனுன இனறெனகாமம மறைததலககடநது மனறினகண வெளிபபடாநினறது. எ-று.

மனனும ஓவும மேலவறறினகண வநதன. மன்றுபடுதல பலருமறிதல். இனி எனவரைத்தனறெனபதாம். (ச)

கஉடுரு. செற்ருர்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்ரு ரறிவதொன றன்று. ரு

நம்மைமறநதாரை நாமுமறககறபாலமெனருட்குச்
சொலலியது.

சசு

கசுஉ . கஉசு ம அதி.— நிறையழிதல்.

இ-ள். செற்ருர்பின் செல்லாப பெருநதகைமை—தம்மையகன்றுசென்ருர் பின் செலலாது தாமும் அகனறுநிறகுநிறையுடைமை — காமநோய உறருா அறிவது ஒனறு அனறு — காமநோயினையுருதாா அறிவதொன்றனறி உறருா அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபததொடுகழியுங்காலததைத துன்பததொடுகழியுமாறு செயதலிற செற்ருரெனருள். பினசேறல மனததால் இடைவிடாதுநினைததல். பெருநதகைமை ஈணடாகுபெயா. காமநோயுருதாா மானமுடையாா. நனறெனவுணராா மாட்டுஞ் செனறேநிறகும யானறிவதொனறனறெனபதாம். (ரு)

கஉடுசு. செறறவர் பினசேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுறற துயர். சு

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவாபின சேறல வேணடி — எனனையகனறுசெனருர்பினனே யான சேறலைவேணடுதலான,— எனனை உறற துயா எறறு அளிதது—எனனை யுற்றதுயா எத்தனமையது! சாலநனறு. எ-று.

செறறவொன்றது ஈணடும அபபொருட்டு. வேணடவெனபது வேண்டியெனத் திரிநதுநினறது. அளிதகெனபது இகழசசிககுறிபபு. இக்காமநோய யான்சொலலவுஙகேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலககொடிதெனபதாம். (சு)

கஉடுஎ. நாணென வொன்ருே வறியலங் காமததாற்
பேணியாா பெடப செயின். எ

பரத்தையிறபிரிநதுவநத தலைமகனுேடு நிறையழிவாறகூடிய

தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின் — நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், — நாண் என ஒன்றோ அறியலம் — நாணென்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன வேட்கைமிகவின்றைக் கருதியிருந்த கலவிகள். நாண் பரத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன்குற்றநோக்கி, அவனையுளப்படுத்தாள். (எ)

௧௨௫௮. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெண்மை உடைக்கும் படை — நந்நிறையாகிய அரணையழிக்குந் தானை — பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ — பலபொய்களை வல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆனபின் அதனிற்குமாறென்னை! எ-று.

பெண்மை ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற் புலக்கக்கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ்செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணாது கலவிக்கட்

ன்னிறுமுறப்படும்வகை வந்ததோவதிலென்பான், பன்மாயக்கள்வனென்றாள். பணிமொழி நம்மினுந்தாழ்வுமிகுதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நந்நிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம். (௮)

௧௨௫௯. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். புலப்பல் எனச் சென்றேன் — அவர் வந்தபொழுது புலக்கக்கடவேனென்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன், — நெஞ்சம் கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன் — போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினில்லாது

அறைபோய அவரோடு கலத்தற்கொருப்படுதலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்று புலவினேன். எ-று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற்கருவியாய் நிற்றலின் அது முடியாமை. (௯)

௧௨௬௦. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். ௰

இதுவுமது.

இ-ள். நிணம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு— நிணத்தைத் தீயின்கண் ணேயிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந் துருகுநெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு,— புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல் உண் டோ— அவர் புணர யாமூடிப் பின்பு உணராது அந்நிலையே நிற்கக்கடவே மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணர்தல் ஈண்டு மிகநணுகுதல், எதிர்ப்படுதலுமாம். புணரவென்பது புணர்ந் தென்றிரிந்துநின்றது. யானத்தன்மையேனாகலின் எனக்கஃதில்லையாயிற்றெ ன்பதாம். (௰)

௧௨௭-ம் அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப்பிரிவின்கட்டலைமகனுந்தலைமகளும் வேட்கைமிகுதியின் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன்பிரிவும் தலைமகளா ற்றாமையும் அதிகாரப்பட்டுவருகின்றமையின், இருவரையுஞ்சுட்டிப் பொதுவா கிய படர்க்கைப்பாலாற் கூறினார். பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனிலைத் தலை மகள்விதுப்புறலென்றார்: சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவார் குறிப்பொடு கூடியபொ ருளுணர்த்துவதல்லது தானென்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிகூற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தற்பன்மையாற் கூறப்படாமையானும், அஃது ரையன்மையறிக. இதனுட்டலைமகள்கூற்று நிறையழிவாணிகழ்ந்ததாகலின், அவ்வியைபுபற்றி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௬௧. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். ௧

தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினாற்சொல்லியது.

இ-ள். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த;— அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என் விரல்கடேய்ந்தன;— கண்ணும் வாள் அற்றுப் புற்கென்ற— அதுவேயன்றி அவர்வரும்வழிபார்த்து என்கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின, இவ்வாறாயும் அவர்வரவுண்டாயிற்றில்லை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் நுண்ணியகாணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது ஒற்றியென்த் திரிந்துநின்றது. இனி யான்காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற்செய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதுப்பாயிற்று. (க)

கஉகஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. உ

ஆற்றாமைமிகுதலின் இடையின்றிநினைக்கற்பாலையல்லை
சிறிதுமறக்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய் — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய்,— இன்று மறப்பின்—காதலரை இன்று யான்மறப்பேனாயின்,— மேல் காரிகை நீத்து என்றோள் கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையென்னைநீப்ப என்றோள்கள் வளைகழலுவனவாம். எ-று.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதுமபரியல்லையென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று யானிறந்துபடுகின்றவின்று. மேலும் மறப்பிற்பினும். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தென்த் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவ்வெல்லைக்கணின்றால் மறுமைக்கண் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனான் மறக்கற்பாலேனல்லேனென்பதாம். (உ)

கஉகங. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன். ங.

இதுவுமது.

இ-ள். உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் — இன்பநுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி நாந்துணையாதலையிகழ்ந்து தம்முள்ளந்துணையாகப்போயினார்— வரல் நசைஇ இன்னும் உளேன் — அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டுவருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனாயினேன். எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாநின்றேன், அஃதிலலையா

யின இறநதுபடுவலெனபதாம். (ந)

கஉகூச. கூடிய காமம பிரிநதார வரவுளளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞசு. ச
இதுவுமது.

இ-ள். பிரிநதார கூடிய காமம் வரவு உளளி—நீககியகாமததராய நமமை பபிரிநதுபோயவா மேறகூடியகாமததுடனே நமகண்வருதல நினைநது,—எனனெஞசு கோடுகொடு ஏறும— என்னெஞசு வருத்தமொழிநது மேனமே றயணைததெழாநினறது. எ-று.

கஉஎ ம் அதி.— அவர்வயின்விதும்பல். கூகுஉ

வினைவயிறபிரிவுழிக காமவின்பநோக்காமையும அதுமுடிநதுழி அதுவே நோககலுநதலைமகறகியலபாகலின, கூடியகாமமொடென்றுள. ஒபபுருபு விகாரததாறறொககது. கோடுகொணடேறலாகிய மாததுதொழில் நெஞசினமே லேறறபபட்டது. கொணடெனபது குறைநதுநினறது. அஃதுளளிறறிலேனு யின இறநதுபடுவலெனபதாம். (ச)

கஉகூரு. காணகமற கொண்கனைக கண்ணாரக் கண்டபி
னீஙகுமென் மெனறோட பசபபு. ரு
தலைமகனவரவுகூறி ஆறறுயாயப பசககறபாலை
யலலையெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள, கண ஆரக கொணகனைக காணக — எனகணகளாருமவகை என கொணகனை யான காணபேனுக,—கணடபின என மெனறோடபசபபு நீஙகும —அவனைககணடபின, எனமெலலியதோளினகட்பசபபுத தானே நீஙகும். எ-று.

காணகவெனபது ஈண்டு வேணடிககோடறபொருட்டு. அது வேணடுமென் பதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. கேட்டதணையானீஙகா தெனபதாம். (ரு)

கஉகூகூ. வருகமற கொண்க னொருநாட பருகுவன்
பைதனோ யெலலாங கெட. கூ
இதுவுமது.

இ-ள். கொணகன ஒருநாள் வருக— இததுணைநாளும வாராககொணகன ஒருநாள எனகண வருவானாக,—பைதல நோயெல்லாம கெடப பருகுவன— வநதாற பையுளைசசெயகினற இநநோயெலலாஙகெட அவவமிழததை வாயி

லகளிநதாறும பருககக்கடவேன. எ-று.

வருகவெனபதறகும மனனெனபதறகும மேலுரைததவாறே கொளக. அக குறிபபு அவவொருநாளிகளுள்ளே இனி வரககடவநோயகளுங்கெடுபபலெ்ன பதாம். (௬)

௧௨௬எ புலபபேன்கொல புலலுவேன கொலலோ கலபபேன்கொல கணணன்ன கேளிர் வரின. எ

இதுவுமது.

இ-ள். கண அனன கேளிர் வரின—கணபோறசிறநத கேளிர் வருவராயின், — புலபபேனகொல — அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான புலக்ககட வேனோ,—புலலுவேனகொல—அனறி எனறுறருமைநோககிப புலலக்கடவே னோ,— கலபபேனகொல — அவவிரண்டும வேணடுதலான அவ்விருசெயல களையும விரவககடவேனோ, யாதுசெயயககடவேன! எ-று.

புலவியும புலலலும் ஓர்பொழுதினகண் விரவாமையிற கலபபேனகொலெ னறுள். மூனறனையுஞ்செயதல கருததாகலின, விதுபபாயிறறு. இனிக் கலப பேனகொலெனபதறகு ஒருபுதுமைசெயயாது பிரியாதநாட்போலக கலநதொ முகுவேனோவென றுரைபபாருமுளர். (எ)

௧௨௬௮ ௰௨௬எ ழ அதி. — அவர்வயின்விதும்பல்.

௧௨௬௮. வினைகலந்து வென்றீக வேநதன் மனைகலந்து மாலை யயாகம் விருநது. அ

வேநதறகுறறுழிபபிரிநத தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித் தழித தலைமகளை நினைநது தனனுள்ளே சொலலியது.

இ-ள். வேநதன வினை கலநது வெனறீக — வேநதன் வினைசெயதலைப்புரி நது வெலவானாக,— மனை கலநது மாலை விருநது அயாகம—யாமும மனைவி யைச சென றுகூடி அணடைமாலைபபொழுதிறகு விருநதயர்வேமாக. எ-று.

மனையெனபது ஈணடாகுபெயர், "மஙகல மெனப மனைமாட்சி" எனபுழி ப்போல. வினைசெயதறகணவாத மாலைபபொழுதிறகு எதிர்கோடல அலஙகரி ததன முதலியவினமையின, மனைகலநதுமாலைககு விருநதயாகமெனறுன்.நான கனுருபு விகாரததாறறொககது. இது வினைமுடியாமுனகூறலான விதுப்பாயி றறு. பிறவெலலாம இதனைத தலைமகளகூறறுக்கியுரைததார். தலைமகனைக கூ றுது வேநதனவெலகவெனறும், மனைகலநதென்றும், மாலைபபொழுதின்கண

விருந்தயாகமெனறும வநத அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக காியா யிறறு. (அ)

கஉசுகூ. ஒருநா ளெழுநாளபோற செலலுஞசேட சென்றா
வருநாளவைத தேஙகு பவாககு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். சேண சென்றா வருநாள வைதது ஏஙகுபவர்க்கு—சேணிடைசசெ ன்ற தஙகாதலா மீணடுவரககுறித்த நாளையுடகொணடு அதுவருநதுணையும உயிாதாஙகி வருநதுமகளிாக்கு—ஒருநாள எழுநாளபோல செலலும — ஒரு நாள பலநாளபோல நெடிதாகக காட்டும. எ-று.

ஏழெனபது அதறகுமேலாய மிககபனமைகுறித்துநினறது, "ஒருவாகூறை யெழுவருடுதது" எனறாறபோல. தலைமகளவருததம பிறாமேலிட்டுக கூறிய வாறு. இதனுன இதுவுநதலைமகளகூறறுகாமையறிக. இருநாளெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (கூ)

கஉஎ0. பெறினென்னும பெறறககா லென்னு முறினென்னு
முளள முடைநதுககக கால. க0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம உடைநது உககககால— காதலி நம்பிரிவினையாறறுது உள ளமுடைநதிறநதுபடடவழி,— பெறின என — நமமைப பெறககடவளாறு லென,—பெறறககால என—அதுவன்றியே பெறறுலென,—உறின என— அதுவனறியே மெயயுறககலநதாறறுனென, இவையொனறுனும பயனிலலை. எ-று.

இமமூனறும உடமபொடுபுணாததிக் கூறபபட்டன, அதன்மேலும் முனனை வழககுணமையின. அதறகுமுனனே யானசெலலவேணடுமெனபது கருததா கலின, விதுபபாயிறறு. இது தலைமகளகூறறுயவழி இரஙகலாவதலலது விது ப்பாகாமையறிக. (க0)

கஉஅ ம அதி.— குறிப்பறிவுறுததல். கஉகஎ

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன, தலைமகள, தோழியென்றிவா ஒருவாகுறிப்பினை யொருவாக்கறிவுறுததல். இது, பிரிநதுபோய தலைமகனவநதுகூடியவழி நிக ழுவதாகலின, அவாவயினவிதுமபலினபின வைககபபடடது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துக்கூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினறப்புதுவதுபனனுறைமபாராட்
டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தெனவஞ்சியவழி அதனையவள்
குறிப்பானறிந்து அவனவட்குச்சொல்லியது.

இ-ள், கரப்பினும்— நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும்,—ஒல்லா கையிக
ந்து—அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து—நின் உண் கண் உரைக்கலு
றுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களே எனக்குச் சொல்லலுறுவதொரு
காரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக, எ-று.

கரத்தல் நாணுடைக்குதல். தனக்கட்பிரிதற்குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்
டாளது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பறிவு
றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. உ

நாணால் அவள் அதுசொல்லாளாயவழி
அவனறுழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள், கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோட்பேதைக்கு — என்கண்
ணிறைந்தவழகினையும் வேயையொத்த தோளினையுமுடைய நின்பேதைக்கு—
பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது—பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்
வளவன்றி மிகுந்தது. எ-று.

இல்தாயபிரிவினைத் தன்கணேறறி அதற்கஞ்சுதலான், இவ்வாறுகூறினான். (உ)

கஉஎங. மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு. ங

இதுவுமது.

இ-ள். மணியில் திகழ்தரும் நூல்போல— கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணிய
கத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாநூல்போல—மடந்தை அணியில் திகழ்வது
ஒன்று உண்டு— இம்மடந்தையதணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்ற
தொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணர்ச்சியானாயவழகு. அதனகத்துக்கிடத்தலாவது அதனோடு உட
னிகழ்தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகின்றிலேன், நீயறி
ந்துகூறல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை

௧௨௭௪ ௧௨௪ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

இ-ள். முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையது முகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல— பேதை நகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு— இன்பேதை என்னெடு நககருதுநகையது முகிழ்ப் பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர்குறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற்புடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தாவிகழ்வது.

௧௨௭௫. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ௫.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்— நெருங்கிய வளைகளையுடையாள் எனக்கணில்லாததொன்றனையுட்கொண்டு அதுகாரணமாக என்னைமறைத்துப்போன குறிப்பு — உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து— எனமிக்கதுயரைத் தீர்க்குமருந்தாவதொன்றனையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமுடன்போகக்கொண்டது. உறுதுயர் என்றுசெய்யத் தீர்க்குவினைதலானும் அது தானீர்திறம்பெருமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவின்மை தோழியாற்றெளிவித்தல். நீயதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (௫)

௧௨௭௬. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. ௬

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவினாய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழுமவண்ணங்கலக்கின்ற கலவி— அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து — இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன்பத்தினை அரிதாகவாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மையுடைத்து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினைச்செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னாதாகாநின்றதென்பதாம். (௬)

௧௨௭௭. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னந்துறைவன் தணந்தமை — குளிர்ந்த துறையையுடையவன் நம்மை மெய்யாறகூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை— நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னேயறிந்தன. எ-று.

கருத்துநிகழ்ந்ததாகலிற்றணந்தமையென்றும், யானறெனியவுணர்தற்கு முன்னே தோள்கண்மெலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதற்கு முணர்வுடைத்தாக்கியுங்கூறினாள். (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ

இதுவுமது.

இ-ள். எங்காதலர் சென்றார் நெருநற்று — எங்காதலர் பிரிந்துபோயினர் நெருநற்றே,— யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம்—அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனிபசந்து எழுநாளுடையமாயினேம். எ-று.

நெருநற்றுச்செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் நெருநற்றுச்சென்றாரென்றும், அதனையுற்றுச்செல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசந்ததென்பாள் மேனிபசந்தெழுநாளேமென்றுங் கூறினாள். இவ்வாற்றாற் றலைமகன்றுபிரிதற்குறிப்பினையுணர்த்தினது. (அ)

கஉஎகூ. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவள்செய் தது. கூ

தலைமகளுக்குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ-ள்.யானதுதெளிவித்தவழித் தெளியாது,—தொடி நோக்கி—அவர் பிரிய யானீண்டிருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன்றொடியை நோக்கி, — மென்றோளும் நோக்கி — அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தன்மென்றோள் களையுநோக்கி,— அடி நோக்கி— பின்னிவ்விரண்டும் நிகழாமல் நீநடந்து காத்தலவேண்டுமெனத் தன்னடியையுநோக்கி, — ஆண்டு அவள் செய்தது அஃது — அங்ஙனம் அவள்செய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது. எ-று.

செய்தகுறிப்புச் செய்தற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்றாள், செறிதொடி

செயதிருநதகளளமெனறுணகலின. பிரிதறகுறிபபுணடாயின அஃதழுஙகுதல் பயன. (க)

கஉ௮0. பெண்ணிறை பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணிறற்
காமநோய சொலலி யிரவு. ௧0

தலைமகனபிரியாமைககுறிபபினைநதோழிககறிவுறுததது.

இ-ள. காமநோய கணணிறை சொலலி இரவு — மகளிா தஙகாமநோயினை தோழியாகரும வாயாறசொலலாது கணணிறைசொலலி அதுநீக்க வேணடுமெனறு அவனையிரவாது உடனபோதலகுறிததுத தமமடியினையிரத்தல—பெணணிறல பெணமை உடைதது எனப—தமககியலபாகிய பெணமைமேலும ஓாபெணமையுடைததெனறு சொலலுவர் அறிநதோா. எ-று.

தலைமகளதுடனபோதறறுணிபு தோழியாறறெனிநதாளுகலின, தனபிரிவினமைககுறிபபினையறிவுறுபபான, அவளபெணமையினைப பிறாமேலிட்டு வியநதகூறியவாறு. (௧0)

கஉகூம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுந தலைமகளும புணாசசிககணணே விரைதல. மேற் புணாசசிமிகுதிபறறித தலைமகனபிரிநதறகுறிபபறிவுறுததததலைமகள அவனமாட்டே நிகழாது வேட்கைமிகவினறபினனுந தனகணணே நிகழதலான, இது குறிபபறிவுறுததலினபின வைககபபட்டது.

கஉ௮க. உள்ளக களிததலுங காண மகிழ்தலுங்
களளுககில காமததிற குணடு. க

பிரிதற்குறிப்பினனுகியானேடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிககுத தலைமகள
சொலலியது.

இ-ள்; உள்ளக் களித்தலும—நினைநததுணையானே களிப்பெயதலும—காண மகிழ்தலும்—கணடதுணையானே மகிழவெயதலும்— களளுககு இல காமததிறகு உணடு—களளுணடாாக்கிலலை, காமமுடையாாக்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழதல அஃதழிநதது. இவவிரணடும உணடுழியலலதினமையிற களளுககிலலெனறாள. உணடெனபது இறுதிவிளககு. அப

பெற்றிததாய காமமுடைய யான புலததல யாணடையதெனபதாம். (க)

கஉஅஉ. இனைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும நிறைய வரின—மகளிாகருக காமம பனைய ளவினும மிகவுணடாமாயின,—தினைததுணையும ஊடாமை வேணடும— அவரால, தமகாதலரோடு தினையளவுமூடுதலசெயயாமை, வேணடபபடும. எ-று.

பனைததுணையுமெனபுழி ஐநதனுருபு விகாரததாறறொககது. ஊடின வருதத மிகுமெனப் பிறாககுறுதிகூறுவாளபோனறு, தனவிதுபபுக கூறியவாறு. (உ)

கஉஅ௩. பேணாது பெட்பவே செயயினுங் கொணகனைக
காணா தமையல கண். ௩

இதுவுமது.

இ-ள். பேணாது பெட்பவே செயயினும—நமமையவமதிததுத தான வேணடியனவே செயயுமாயினும,— கொணகனைக் கண காணாது அமையல—கொண்கனை எனகணகள காணாதமைகினறனவிலலை. எ-று.

தனவிதுபபுக கணகணமேலேறறபபட்டது. அததனமையாளொடு புலககுமாறெனனையெனபதாம். (௩)

கஉஅ௪. ஊடறகட சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடறகட சென்றதென் னெஞ்சு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,—ஊடறகண சென்றேன—காதலரைக காணுமுன அவாசெயத தவறறைத தனனொடுநினைநது யானவரோடூடுதறகணணே சென றேன்,—என்னெஞசு அது மறநது கூடறகண செனறது— கணடபின என னெஞசு அதனை மறநது கூடுதறகணணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழதலநினைததநெஞசிறகுமொததலின, அது மறநதெனறாள. அச்செலவாற பயனெனனெனபதுபட நினறமையின், மன ஒழியிசைககண வநதது. அவ்வெலலையிலே நெஞசு அறைபோகலான, அது முடிநததிலலையெனபதாம்.

கஉஅ௫. எழுதுங்கால் கோலகாணாக கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடதது. ௫

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுமகால கோல காணாக கணணேபோல—முனனெலலாங்கண் டிருநதும் எழுதுங்காலத்து அஞசனககோலினியலபுகாணமாட்டாத கணணே போல,—கொணகனபழி கணடவிடத்துக் காணேன்— கொணகனது தவறு

காணுதவிடததெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டே ன். எ-று.

கோல ஆகுபெயா. இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின மேலும் அது முடியாதெனபதாம். (௫)

கஉ௮௬. காணுஙகாற காணேன றவறாய காணுககாற்
காணேன் றவறல லவை. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். காணுஙகால தவறாய காணேன— கொணகனை யான காணும்பொ ழுது அவனறவறாயவறறைக காணகினறிலேன,—காணுக்கால தவறலலவை காணேன — காணுதபொழுது அவையேயலலது பிறவறறைக காணகினறி லேன. எ-று.

செயபபடுபொருள அதிகாரததான வநதது. முனபு நானின்னொடு சொலலிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற புலநதிலேனெனபதாம். (௬)

கஉ௮எ. உயதத லறிநது புனலபாய பவரோபோற
பொயதத லறிநதென புலநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள். உயததல அறிநது புனல பாயபவரோபோல— தமமையீர்ததுககொ ணடுபோதலறிநதுவைதது ஒழுகுகினற புனலுட்பாயவாரசெயலபோல,— பொயததல அறிநது புலநது என—புலவி முடிவுபோகாமையறிநதுவைததுக கொணகனேடு புலநதுபெறுவதென ! எ-று.

பாயபவரெனபது ஆகுபெயா. பொயததல புரைபடுதல. புலநதாலும் பயனி லலையெனபதாம். பொயநதலறிநதேனென்பது பாடமாயின், உயததலறிய ஓடுநீருடபாயவாரபோல முடிவறியப பணடொருகாறபுலநது முடியாமையறி நதேன இனி அதுசெயறபாறறனறெனவுரைகக. (எ)

கஉ௮௮. இனிததகக வினனு செயினுங களிததாகருக்
களளறறே களவநின மாாபு. ௮

தலைமகள்புணாசசிவிதுபபறிநத தோழி
தலைமகறகுச சொலலியது.

இ-ள். களவ— வஞசகா,— களிததாகரு இனிததகக இனனு செயினும்

களளறறே—தனனையுணடுகளிததாககு இனிவரததகக இனனுதவறறைச செயயினும,அவரால மேனமேல விருமபபபடுவ,ராய களளுபபோலும—நின மாாபு—எஙக—கு நினமாபு. எ-று.

அவவினனுதன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வினமையெனறிவைமுதலாயின. எஙக—கு நாணினமை முதலியவறறைச செயயுமாயினும எஙகளால மேனமேல விருமபபபடாநினறதெனபதாம. களவவெனறதும அனுநோககி. (அ)

கஉ௲அகூ. மலரினு மெலலிது காமஞ் சிலரதன
செவ்வி தலைபபடு வார். கூ

உணாபபுவயினவாராவூடறகடடலைமகன
சொலலியது.

கஉஎ கஉ௰ ம் அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலலிது — காமவினபம மலரினுமெலலிதாயிருககும,—அதனசெவவி தலைப்படுவார் சிலர்—அஙஙனம மெலலிதாதலையறிநது அதனசெவவியைப பெறுவார் உலகததுச சிலர். எ-று.

தொட்ட—துணையானே மணசசெவவியழிவதாய மலா எலலாவறறினும மெல்லிதெனபது விளக்கலின, உமமை சிறபபினகண வநதது. குறிப்பும, வேட்கையும், நுகர்சசியும், இனபமும, ஒருகாலத்தினகணணேயொததுநிகாதறகுரியாரிருவா அதறகேறற இட—னுங காலமும உபகரணஙகளும பெறறுக கூடிநுகரவேணடுதலின அதனசெவவிதலைபபடுவாசிலரொனறும, அவறறுள யாதானுமொனறனுற சிறிது வேறுபடினும வாடுதலின மலரினுமெலலிதெனறுங்கூறினா. குறிபபொவவாமையின யானதுபெறுகினறிலேனெனபதாம. தலைமகளூடறீாவது பயன. (கூ)

கஉகூ0. கண்ணிற றுணித்தே கலஙகினள் புலலுத
லெனனினுந் தானவிதுப புறறு. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கணணின துணிததே— காதலி முனனொருஞானறு புலலவிதுபபிச்சென்ற எனனெடு தனகணமாததிரததானுடி, — புலலுதல எனனினும தான் விதுபபுறறுக கலஙகினள — புலலுதலை எனனினுநதானவிதுமபலாலதனனையும அபபொழுதே மறநது கூடிவிட—டாள, அதனுல யானிததனமைறுகவும் விதுபபினறியூடிநிறகினறவிவள அவளலலள. எ-று.

ணமாததிரததானுடல சொனனிகழசசியினறி அது சிவநதானையேயாதல.
ளாயின இஙஙனமூடறகணிடாளெனபது பயன. (கഠ)

கங0ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுணடாயவழியும புலககககருதாது புணாசசிவிதும் னற நெஞசுடனே தலைமகள புலததலும, தலைமகன புலததலுமாம. அதிகா ரைமையும இதனுனே விளஙகும.

கஉகூக. அவாநெஞ சவாக்காதல கண்டு மெவனெஞசே
நீயெமக காகா தது. க

தலைமகனகடடவருணடாயவழியும புலவிகருதாத
நெஞசிறகுத தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். நெஞசே— நெஞசே, — அவா நெஞசு அவாககு ஆதல கண்டும— ருடையநெஞசு நமமை நினையாது அவாககாயநிறறலகணடுவைததும,— மககு ஆகாதது எவன— நீயெமககாய நிலலாது அவரை நினைததறகார ் யாது] எ-று.

அவாககாதல அவாககுரியதறகுடமபடுதல. எமககாகாததெனறது புலவிக மபடாமையை. ஒருகருமததைத தாமாகவறிநது செயயமாட்டாதார செ ராலககணடாயினுஞசெயவா, நீயதுவுஞசெயகினறிலையெனபதாம. (க)

கஉகூஉ. உறு அ தவாககணட கண்ணு மவரைச
செறுஅொனச சேறியென் னெஞசு. உ

இதுவுமது.

இ-ள். எனனெஞசு—என்னெஞ்சே,— உறாதவாக் கணடகண்ணும்—மேலு ம நமமாட்டனபுடையராகாதவரை உளளவாறறிநதவிடததும,— செறுஅொன அவரைச சேறி— நாஞசெனறால் வெகுளாரெனபதுபறறி நீயவாமாட்டுச் செ லலாநினறாய, இபபெறறியதுமேலுமோரறியாமையுணடோ! எ-று.

அவரையெனபது வேறறுமைமயககம. பழஙகணனோட்டமபறறி வெகு ளாரெனபது கருதாகச செனறாய, நீகருதியது முடியுமோவெனபதாம. (உ)

கஉகூங. கெட்டாககு நட்டாரில லெனபதோ நெஞசேநீ
பெட்டாங கவாபின செலல. ங

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞசே— நெஞசே,— நீ பெட்டாங்கு அவாபின செலல— என மாட்டுமிலலாது நீவிருமபியவாறே அவாமாட்டுச செலலுதறகுக காரணம— கெட்டாரககு நட்டார இலலெனபதோ— கெட்டாரககு நட்டார உலகததிலலையெனறுநினைவோ, நினனியலபோ, கூறுவாயாக. எ-று.

எனனைவிட்டு அவாமாட்டுசசேறல நீபணடேபயினறதெனபாள பெட்டாங கெனறும், தானிதுபொழுது மானமிலளாகலின கெட்டாரகெனறுங்கூறினாள். பினனெனபது ஈணடிடபபொருட்டு. செலலெனபது ஆகுபெயர். ஓலகிடததலபயிலாவுணாவிலலார தொடாபாயிறறு நினறொடாபெனபதாம். (௩)

க௨௯௪. இனியனன நினனொடு சூழவாரயார நெஞசே
துனிசெயது துவவாயகாண மறறு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞசே— நெஞசே,— துனி செயது மறறுக துவவாய — நீய வரைககணடபொழுதே இனபநுகரக கருதுவதலலது அவாதவறுநோககி முனபுலவியையுணடாககி அதனையளவறிநது பினனுகரககருதாய,— இனி அனன நினனொடு சூழவார யார— ஆகலான, இனியபபெறறிபபட்டவறறை நினனோடெணணுவார யார! யானதுசெயயேன. எ-று.

அபபெறறிபபட்டன புலக்குநதிறஙகள். காணெனபது உனாயசை. மறறு வினைமாறறினகண வநதது. முனனெலலாம புலபபதாகவெணணியிருநது பின புணாசசிவிதுமபலின, இவவாறு கூறினாள். (௪)

க௨௯௫. பெறுஅமை யஞசும பெறினபிரி வஞசு
மறாஅ விடும்பைததென னெஞசு. ௫

வாயிலாகச சென்ற தோழி கேட்பத தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். பெறுமை அஞசும— காதலரைப பெறுதறகுமுனனு அபபெறுமைக்கஞசாநினறது,— பெறின பிரிவு அஞசும— பெறறககால வரககடவபிரிவினையுடகொணடு அதறகஞசாநினறது,— எனனெஞசு அறா இடும்பைதது— ஆகலான, எனனெஞசமஎஞஞானறும நீஙகாதவிடுமபையையுடைததாயிறறு. எ-று.

காதலரைப பெறறுவைத்துக் கலவியிழததல உறுதியனறெனனுஙகருததான வாயினேரநினறுளாகலின பெறுமையஞசுமெனறும, கலவியாராமையின இனனுமிவாபிரிவராயின யாது செயதுமெனபது நிகழதலின பெறிற்பிரிவஞசுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமேலாது பிறிதின்மையின எஞ்ஞான்றுமழுவிடும்பைத்தெ ன்றுயகூறினாள். (ரு)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. சு

இதுவுமது.

இ-ள். எனனெஞ்சு இருந்தது— எனனெஞ்சு ஈண்டிருந்தது,— தனியே இருந்து நினைத்தக்கால — காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர்கொடுமைகளை யா னறனெஞ்சுநினைத்தக்கால,— என்னைத் தினிய— அவ்வளவறிந்து என்னைத் தினபதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. எ-று.

எனமாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளையுடகொண்டு எனக்காற்று மைசெய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம். (சு)

கஉகூஎ. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். அவர் மறக்கல்லா என மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு— தன்னைமறந்த காதலரைத் தானமறக்கமாட்டாத எனமாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி,— நாணும் மறந்தேன்— என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நாணினையும் மறந் துவிட்டேன. எ-று.

மாணாமை ஒருநிலையினில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணாவழி மறக்குந்தவறறைக் காணாவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல. நாண் எஞ்ஞான் றுங்கூடியொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டாரபோன்றொடுங்குதல. கண்டபொ ழுதே புணர்ச்சிவிதும்பலின, அதனை மறந்தேனென்றாள். (எ)

கஉகூஅ. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். உயிர்க் காதல நெஞ்சு— உயிர்மேற்காதலையுடைய எனனெஞ்சு,— எள்ளின இளிவு ஆம் என்று எண்ணி— நம்மையெள்ளிச்சென்றாரொன்று நா முமெள்ளுவேமாயிற பின்னமக்கிளிவாமென்று கருதி,— அவர் திறம் உள்ளும் — அவர்திறத்தினையே நினையாநின்றது. எ-று.

எள்ளுதல வாயினமறுத்தல. இள்வு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றுமையா னும், நாணும் நிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினோதலும்

வருதலும் கூட்டலுமுதலாயின, இளிவிற்கஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமை யானும் கூடக்கருதாநின்றதென்பதாம். (அ)

கஉகூகூ. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. கூ

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கண்டலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு —ஒருவர்க்குத் துன்பமவந்தவழி, அதுநீக்குதற்கு,— தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையல்வழி — தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

நெஞ்சந் துணையாகாவழி,— துணையாவார் யாரே — வேறு துணையாவார் ஒருவருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவளையனபிலளென்றொழியாது கூடற்கணனே விதுமபல, ஒருதுணையுமின்மையின், இஃதுறறுவிடுதலேயுள்ளதென்பதாம். (கூ)

கக00. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி. க0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல்வழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம்—அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ! எ-று.

பிறளொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின் அப்பிறள் புலக்கின்றதெளிதென்பதாம். (க0)

கங்க ம் அதி.— புலவி.

அஃதாவது இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிதும்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்தற்பொருட்டு
அவளொடு நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவா உறும் அலலல நோய சிறிது காணகம—அஙஙனமபுலநதாற காதலொயதுமலலறேயினே யாஞசிறிதுகாணககடவேம,— புலலாது இராப புலததை— நீயவளைவிரைநதுசெனறு புலலாதே இறதொழிலமேலிட்டுககொணடிருநது புலபபாயாக. எ-று.

அலலனேய் துனபத்தைசசெயயுஙகாமநோய. சிறிதெனறுள, புலவியைநீளவிடலாகாதெனபதுபறறி. புலததையெனபுழி ஐகாரம "கடமபூணடொருகாளிவநதை" என்புழிபபோல முனனிலவினைவிகுதி. புலநதியெனபதூஉமபாடம. புலவிகருதிபபுககணடு அவளவழியளாய நினறு நாமுறறவருததம அவருஞசிறிதுறறிதலவேணடுமென நகையாடி நோவிததவாறு. (ச)

கஙுOஉ. உப்பமைந் தற்றுற் புலவி யதுசிறிது
மிககற்று னீள விடல். உ

புலவியொழிநது வாயினேருமவகை
அவளசொலலியது.

இ-ள். புலவி உபபு அமைநதறறு— புலவி கலவி இனபஞசெயறகு வேணடுமெனவிறறுதல உப்புத் துயப்பனவறறை இன்சுவையாக்கறகு வேண்டுமளவிறறுதலபோலும,—சிறிது நீள விடல அது மிககறறு—இனி அதனையவ்வளவிற்சிறிதுமிகவிடுதல அவ்வுப்பு அளவினமிக்காறபோலும். எ-று.

கஎக கஙுக ம அதி.— புலவி.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுநதகுதியபழுங்குமளவுஞ செயதல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறுள, நோவிககினறுளாகலின. உபபுமிக்கவழித துயபபது சுவையினறுறுறைபோலப புலவிமிககவழிக கலவி இனபமன்றுமெனறமையின, இது பணபுவமை. (உ)

கஙுOங. அலநதாரை யலலனேய் செயதற்றுற றமமைப
புலநதாரைப புலலா விடல. ங

பரததையரிடததுநினறும வநத தலைமகனேடு
தலைமகள புலநது சொலலியது.

இ-ள். தமமைப புலநதாரைப புலலா விடல— தமமைபபெறுது புலநதமகளிரைப புலவிநீககிக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரை அலலல நோய் செயதறறு—பணடே துனபமுறறழிநதாரை அதனமேலும மிககதுனபததினைசசெயதாற்போலும. எ-று.

பிறாபாறசேறலின தமமைபபெறுது புலநதுஅயிருககினற பரததையரைப

போயப புலவிநீககிப புலவீராயின, அவராறருனெபதாம. (௩)

கக௦௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — நம்மோடூடிய பரத்தையரை ஊடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல்—வாடிய வள்ளி முதல அரிந்தற்று—பண்டே நீர் பெறுது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும். எ-று.

நீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எமபுதலவரைக்கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய யாம நும்மோடூடுதற்குரியமல்லம், அன்மையின எம்மையுணர்த்தலவேண்டா, உரியராயூடிய பரத்தையரையே உணர்த்தலவேண்டுவது, அதனால் ஆண்டுச செனமின்னெனபதாம். (௪)

கக௦௫. நலத்தகை நல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து. ௫

தலைமகளைப் புலவிநீக்கிக் கூடிய தலைமகன
றனனுளளே சொல்லியது.

இ-ள். நலத்தகை நல்லவாககு ஏா — நற்குணங்களாற்றகுதியுடையராய தலைவர்க்கும அழகாவது — பூ அனன கணணா அகத்துப புலத்தகை—தமபூவனனகணணாநெஞ்சினகண நிகழும புலவிமிகுதியன்றே. எ-று.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறிலலார்க்கும புலவி இனிதென பான, நலத்தகைநல்லவாககுமெனறான. அழகு இனபப்பயனைத்தலைப்படுதல. தானுகாத்தவினபத்திறகேதுவாகிய புலவியை வியந்துகூறியவாறு. (௫)

கக௦௬. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும இல்லாயின—முதிர்ந்தகலாமாகிய துனியும் இளையகலாமாகியபுலவியும இல்லையாயின்,—காமம கனியும் கருக்காயும் அற்று—காமம செவ்விமுதிர்ந்தபழமும் இளங்காயும்போலும். எ-று.

ககக ம் அதி. — புலவி. ககஎ

மிகமுதிர்ந்தமெல்லைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற் றுனியில்லையாயிற்கனியற்றென்றும், கட்டிளமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித் தன்றாகலிற புலவியிலலையாயிற கருக்காயற்றென்றுங்கூறினான். இவ்விரண்டும வேண்டுமென்று வியந்துகூறியவாறு. (௬)

கக௦எ. ஊடலி னுண்டாககோ துன்பம் புணாவது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. எ

நுதலவுமது.

இ-ள். புணாவது நீடுவது (கொல) அன்றுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்றுகருதலான்,—ஊடலின ஓா துனபம் உண்டு —இன்பததிறகினறியமையாத ஊடலின்கணணேயும் ஒருதுனபமிகழும். எ-று.

எனறெனனுமெசசததிறகுக கருதலானெனபது வருவிக்கபபட்டது. சிறப்புமமை விகாரததாறறொககது. கொலலெனபதனை நீடுவதெனபதனுடனுங்கூட்டுக. ஆறுகெனபது அசைநிலை. ஊடல கூடறகணவிளைவிததலகூறியவாறு.

கக௦அ. நோத லெவன்மறறு நொநதாரென் றஃதறியுங்
காதல ரிலலா வழி. அ

உணாபபுவயினவாராவூடறகட்டலைமகன தலைமகளோடு
புலாது சொலலியது.

இ-ள். நொநதாரெனறு அஃது அறியும் காதலா இலலாவழி—இவர் நம்பொருட்டாக நொநதாரெனறு அநநோவினையறியுமனபுடையாாப பெருவழி— நோதல மறறு எவன—ஒருவா நோகினறதனுறபயனெனை எ-று.

அறிதல ாணடேலையினிதுணாதல. மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. இவள் நமகாதலியலலள், அனமையின இநநோவறியாள், அறியாமையின நாம் புலக்கினறதனுற பயனிலலையெனத தனனுறறுமையுணாததியவாறு. (அ)

கக௦கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும
வீழுநா கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும நிழலதே இனிது—உயிாககினறியமையாத நீரும நிழலினகண்ணதே இனிதாவது, ஏனைவெயிலினகணணது ஆகாது,—புலவியும வீழுநாகணணே இனிது—அதுபோலக கலவிக்கினறியமையாத புலவியும அனபுடையார்கணணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாாகண ஆகாது. எ-று.

நிழறகணிருநத நீா குளிாசசியிககுத தாகநதணிததலின இனிதாயிறறு. வீழுநா ஆறறுமைககு நோதலுங கூடுதறகண வேட்கையுமுடையராவாா. இவள நமமாட்டு அவவிரணடுமினமையின இபபுலவிதானுமினனுதாகாநின்றதென்பதாம. (கூ)

ககக௰. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. க௰

இதுவுமது.

இ-ள், ஊடல் உணங்க— தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவா ரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவர்—விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூட கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயற்றகேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை, எ-று.

சஅ

௬௭அ கஙஉ ம் அதி.— புலவிநுணுக்கம்.

அன்புமருளுமில்லாதாரை உடையனென்றும அவரோடியாங்கூடுவேமென்று கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற்றார்செயலாகலின், கூடுவேமென்பதவாவென்றான். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம். (௰)

கஙஉ ம் அதி.— புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகளுந்தலைமகனும் ஓரமளிக்கட்கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுங் காதல் கைம்மிகுதலான் நுணுணியதோர்காரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை யவன்மேலேற்றி அவனைப் புலத்தல், காரணத்தினுணுக்கம் காரியத்தின்மேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கஙகக. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. க

ஊடற்போயவாத தலைமகன் பள்ளியிடத்தானுகத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய்,— பெண்ணியலார் எல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் — நின்னைப் பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவருந்தங் கண்ணாற் பொதுவாகவுண்பர்,—நின் மார்பு நண்ணேன்—அதனால் அவர்மிசசிலாய நின்மார்பினைப் பொருந்தேன். எ-று.

கற்பு நாணமுதலிய நற்குணங்களினமையிற் பரத்தையர்க்குள்ளது பெண்ணியற்கைமாத்திரமேயென்றுகருத்தாற் பெண்ணியலாரென்றாள். பொதுவாக வுண்டல் தற்சேரிச்செல்வின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்குநோக்குதல். அதுவுமோர்குற்றம். தானோக்கியின்புற்றவாறே அவருநோக்கியின்புறுவரென்வாசங்கித்து அவர்பாற்பொறாமையெய்தலின், நுணுக்கமாயிற்று. (க)

கஙகஉ. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினர் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. உ

தலைமகனகத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருந்தேமாகத் தும்மினார் — யாம் தம்மோடூடியுரையாடாதிருந்தேமாகத் தும்மினார், — யாம் தம்மை நீடு வாழ்கென்பாக்கு அறிந்து — அதனைக் கேட்டு யாம் தம்மை நீடுவாழ்கென்றுரையாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல்வேண்டிற்றென்பதாம். இயல்பாநிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பாநிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணுக்கமாயிற்று. (உ)

கஙகங. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று. ங

தலைமகள் புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிர் கூடியொழுகாநிற்க
வும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழி
க்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

கஙஉ ம் அதி.— புலவிநுணுக்கம் ருஎகூ

இ-ள். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான் கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடினேனாயினும், — ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும் — தும்மாற்காதலிக்கப்பட்டாளொருத்திக்கு இப்பூவணிகாட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கும், இத்தன்மையாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வளையமாகச்சூடுமென்பதாம், "கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந்திரை யாடையும்" என்றார் பிறரும். இனியம்மருதநிலத்துப் பூவன்றி வேற்றுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூடினேனாயினும் ஈண்டையாள் பிறளொருத்திக்கு அவ்வேற்றுப்பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளுமெனினுமமையும். (ங)

கஙகச. யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று. ச

இதுவுமது.

இ-ள். யாரினும் காதலம் என்றேனா — காமநுகர்தற்குரியவிருவராயினார் யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையேமென்பது கருதி யாரினுங்காதலமென்றேனாக, — யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள் — அவள் அது கருதாது, என்னாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர்பலருள்ளும் நின்கட்காதலுடையேனென்றேனாகக்கருதி, அம்மகளிர்யாரினும் என்கட்காதலுடையராயினீரென்றுசொல்லிப

புலாதாள. எ-று.

தலைமகளகருததிறகுத தனனமைபபனமை உயாசசிககணவநதது. யானனபு மிகுதியாறசொலலியததனைக கருததுவேறுபடக கொணடதலலது பிறிதுகார ணமிலலையெனபதாம. (சு)

கஙகரு. இமமைப பிறபபிற பிரியல மெனறேனாக
கணணிறை நீாகொணட னள. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. இமமைப பிறபபிற பிரியலம எனறேனா — காதனமிகுதியால இம மையாகியபிறபபினகண யாம பிரியேமெனறு சொனனேனாக,— கணணிறை நீா கொணடனள — அதனை ஏனைம றுமையாகியபிறபபினகட்பிரிவலெனனுங குறிபபினேனாகக கருதி, அவள தனகணணிறைநத நீரினைககொணடாள.எ-று.

வெளிபபடுசொலலைக குறிபபுசசொலலாகக கொள்ளைறதலலது எனபாறற விலலையெனபதாம. (ரு)

கஙகசு. உளளினே னெனறேனமற றென்மறநதீ ரெனறெனனைப
புலலாள புலததக் கனள. சு

இதுவுமது.

இ-ள. உளளினேன எனறேன —பிரிநதகாலதது நினனையிடையினறி நினை நதேனெனனுங்கருததால யானுளளினேனெனறேன;— மறறு என்மறநதீா என்று எனனைப் புலலாள புலததககனள — என, அதனை ஒருகாலமறநது பினனினைநதேனென்றதாகக கருதி, என்னையிடையே மறநதீரொனறுசொலலி முனபுலலுதறகமைநதவள அஃதொழிநது புலததறகமைநதாள. எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண வநதது. அருததாபத்திவகையான மறததலையு டகொணடு புலாதாளென்பதாம. (சு)

கஙஉ ம் அதி.— புலவிநுணுககம்.

கஙகஎ. வழுத்தினா டும்மினே ராக வழிததழுதாள
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள. தும்மினேனாக வழுததினாள—கூடியிருக்கினறவள யானறுமமினே னாகத் தனனியறகைபறறி வாழததினாள,— அழிதது யாா உளளித தும்மி னீா எனறு அழுதாள— அஙஙனம வாழததிய தானே மறிதது, நுமமைநி னைத்து வருநதுகினற மகளிருள யாவாநினைததலாறறுமமினீரொனறு சொல

லிப புலநதழுதாள. எ-று.

வாழததலொடு புலததல இயையாமையின, அழிதசெனறுன. அனபுடையார நினைத்தவழி அரங்கைககபபட்டாரகுத் தமமரெனறுமெனபது மக ளிரவழககு. இலவழககை உளவழககாகக் கருதிப புலநதாளெனபதாம். (எ)

கங௬அ. தும்முச செறுபப வழுதா ணுமருள்ள
லெமமை மறைததிரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச செறுபப — எனககுத தமமரெனறியவழி யாருளளித தும்மினீரெனறு புலததலைஅஞ்சி, அதனை யானடககினேன, அஙஙனமடககவும், —நுமா உளளல எமமை மறைத்திரோ எனறு அழுதாள—நுமா நுமமை நினைததலை எம்மைமறைககலுற்றீரோவெனறு சொலலிப புலநதழுதாள. எ-று.

தும்முவெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. செறுபபவுமெனபுழி இறநத துதழீஇயவெசசவுமமை விகாரததாறறொககது. எமமையெனபது நுமமோடியாதுமியைபிலலாதவெமமையென்பதுபட்டினற இசையெசசம். இதனை வடநூலார காகுவெனப. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குறறமாயககாற செயறபா லதியாதெனபதாம். (அ)

கங௬௯. தனனை யுணாததினுங காயும பிறாககுநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். தனனை உணாததினும் காயும—இவவாறறுனுடிய தனனை யான பணிநதுணாததுங்காலும வெகுளாநிறகும், — பிறாககும நீா இநநீரா ஆகுதிா எனறு—பிறமகளிாககும அவருடியவழி இவவாறே பணிநதுணாததுநீரமை யையுடையீராகுதிரெனறு சொலலி. எ-று.

இவள தெளிவிததவழியுந தெளியாளெனபதுபறறி எனமேலேறறிய தவற றை உடமபடடுப பணிநதேன, பணிய அதுதானும புலததறகேதுவாய முடிநதது, இனியிவண மாட்டுச் செயயததகுவதியாதெனபதாம். (௯)

கங௭0. நினைத்திருந்து நோககினுங காயு மனைததுநீா
யாருளளி நோககினீ ரென்று. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைதது இருநது நோக்கினும காயும்— எனசொறகளுஞ்செயலக ளுமபறறித தான வெகுடலான, அவற்றையொழிநதிருநது தனனவயவஙக

னதொபபினமையை நினைநத அவறறையே நோக்கினும், எனனை வெருளாநி றகும்,—அநத தும் நீா நோககினீா யாா உளளி எனறு—எனனவயபவமனைத

தும் நோக்கினீா அவறறதொடாபுமையான எமமகளிரை நினைநதெனறு சொலலி. எ-று.

யான எலலாவவயவங்களாலும ஒருததியோடொததலகூடாமையின ஒன்று லொருவராகப பலரையுநினைக்கவேணடும அவரெலலாரையும் யானறியச சொலலுமினெனனுங்கருததால், அநததநோககினீா யாருள்ளியெனறுள. வாளா விருததலுங்குறறமாயிறறெனபதாம. (கo)

கஙக ம அதி.— ஊடலுவகை.

அஃதாவது அபபெறறிததாய ஊடலாற றமக்குக கூடலின்பஞ்சிறநதழி அசசிறபபிறகேதுவாய அவவூடலைத தலைமகளுவததலும தலைமகனுவததலுமாம. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

கஙஉக. இலலை தவறவாக காயினு மூடுதல
வலல தவரளிககு மாறு. க

தலைமகள காரணமினறிப புலககினறமை கேடடதோழி அஙஙனநீபுலககினறதெனனையெனறாட்கு அவள சொலலியது.

இ-ள. அவாகருத தவறு இலலையாயினும, — அவாமாட்டுததவறிலலையாயி னும,—அவா அளிககுமாறு ஊடுதல வலலது—நமககவாதலைபளிசெயகினற வாறு அவரோடூடுதலைவிளைகக வறறுகினறது. எ-று.

அவாககெனபது வேறறுமைமயககம. அளவிறநதவினபத்தராகலின் யானெ யதறபாலதாய இததலையளி ஒழிநதாருமெயதுவரெனக கருதி அதுபொழுமை யான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம. (க)

கஙஉஉ. ஊடலிற றோன்றுஞ் சிறுதுனி நலலளி
வாடினும பாடு பெறும. உ

புலவாககாலும அததலையளி பெறலாயிருகக அஃதிழநது புலவியானவருநதுவதெனனையெனறாடகு அவள சொலலியது.

இ-ள். ஊடலின் தோன்றும் சிறு துனி— ஊடலேதுவாக நக்கட்டோன்று கின்ற சிறியதுனிதன்னால்— நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும்— காதலர்செய் யு நல்லதலையளி வாடுமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றவூடல் கடிதின்நீங்கலின் அதற்குப்பமுநிலலாதென்பான் சிறுதுனியென்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனான் நல்லளி வாடாதெ ன்பான் வாடினுமென்றும், பின்னே பேரின்பம்பயக்குமென்பான் பாடுபெறு மென்றுங்கூறினான். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம். (உ)

கங்உங. புலத்தலிற் புத்தேணா டுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர் இயைந்தன்னாரகத்துப் புலத்தலின் — நிலத்தொடு நீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலர்மாட்டுப் புலத்தல்போல— புத் ௩-அஉ கங-௩ ம அதி. — ஊடலுவகை.

தேள் நாடு உண்டோ — நமக்கின்பந்தருவதோருபுத்தேளுலகமுண்டோ, இல்லை. எ-று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்குமாறுபோலக் காதலர் தாங்கூடியமகளிரி யல்பினராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பான் நிலத்தொடுநீரி யைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்பயவாநின்றதென்பான் புலத்தலிற்புத்தேணாடுண்டோவென்றுங்கூ றினான். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

கங உச. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை. ௪

அப்புலவி இனி யாதானீங்குமென்றாட்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். புல்லி விடாப் புலவியுள் தோன்றும்—காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணேயுளதாம் — என் 'உள்ளம் உடைக்கும் படை— அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படை க்கலம். எ-று.

புலவியுளென்றுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக் கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமெ

னருள், அவரருள அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிநீங்குதிறங்கூறியவாறு.

கஙஉரு. தவறில ராயினுந தாமவீழவா மெனறோ
ளகறலி னாஙகொன றுடைத்து. ரு

தலைமகளோடூடனீககிக கூடிய தலைமகன கழியுவகையனாயத
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும தாம வீழவார மெனறோள அகறலின — ஆட வா தமகட்டவறிலராயினும உடையாரபோலவூடபபடடுத தாமவிருமபுமகளி ருடைய மெலலியதோளகளைக கூடபபெறாதவெலலைககண — ஆஙகு ஒனறு உடைத்து — அவாககு அபபெறறியதோரினபம பயததலுடைத்து. எ-று.

உடையராயககால இறநதவினபததோடு வருமினபமுமெயதுவாராகலின அது மிககனறு, மறறையிலராயககாலும வருமினபததையிகழநததிலலையெ னனுமகருததால, தவறிலராயினுமாஙகொன றுடைத்தெனறான. ஊடலினுளவ வினபம அளவிறததலிற கூறறகரிதெனபான, அபபெறறியதொனறெனறான. தவறினறியூடியதூஉம எனககினபமாயிறறெனபதாம். (ரு)

கஙஉசு. உணலினு முணட தறலினிது காமம
புணாதலி னூட லினிது. சு

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும உணடது அறல இனிது—உயிாககு மேலுணபதனினும முனனுணடதறுதல இனபந்தரும;— காமம புணாதலின ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமததிறகு மேறபுணாதலினும் முனனைததவறுபறறி யூடுதல இனபந்தரும. எ-று.

கஙகூ ம அதி. — ஊடலுவகை. கூஎஅ

காமத்திறகெனபுழிச் சாரியையும நானகனுருபும விகாரத்தாறறொககன. பசிததுணணுமவழி மிகவுணணலுமாய இனசுவைத்துமாம அதுபோல அகன றுகூடுமவழி ஆராதுமாயப பேரின்பததுமாமெனத் தனனனுபவமபறறிக கூறியவாறு. (சு)

கஙஉஎ. ஊடலிற றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங
கூடலிற காணப படும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின தோறறவா வெனறா—காமநுகாதறகுரிய இருவருள ஊ

டலினகட்டோறறவா வெனறுராவா,—அது கூடலிற காணபபடும—அஃதப பொழுதறியபபடாதாயினும பின்னைபபுணாசசியினகண அவாாலறியபபடும. எ-று.

தோறறவா எதிாதலாறறுது சாயநதவா. அவா புணாசசிககட்பேரினபமெ யதலின வெனறுராயினா. மனறும உமமும அசைநிலை. யானதுபொழுதுசா யதலின இதுபொழுது பேரினபமபெறறேனெனபதாம. (எ)

கஉஅ. ஊடிப பெறுகுவங கொலலோ நுதலவெயாபபக
கூடலிற றோனறிய வுபபு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நுதல வெயாபபக் கூடலில தோனறிய உபபு—இதுபொழுது இவ ளுதலவெயாக்குமவகை கலவியினகணுளதாய இனிமையை —ஊடிப பெறு குவஙகொலலோ—இனனுமொருகால இவளூடி யாமபெறவலலேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபறறி நுதலவெயாபபவெனறுன. இனிமை கணடுகேடடு ண்டுயிாததுறறறிதலானுயவினபம. இனி அபபேறு கூடாதெனப பெறறதன சிறப்புக கூறியவாறு. (அ)

கஉக. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரபப
நீடுக மன்னோ விரா. க

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள இனனுமெமமோ டூடுவாளாக,—யாம் இரபப இரா நீடுகமன— அவ்வனம் அவளூடிநிறறலும் அதனையுணாததறபொருட்டு யாமிரககுநிறறலுமகாலமபெறுமவகை இவ விரவு விடியாதுநீடடிததலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேணடிக்கோடறபொருள. மனனிரணடும ஆககத தின்கண் வநதன. ஓகாரஙகள அசைநிலை. கூடலின ஊடலேபமையுமென்ப தாம். (க)

கஉகo. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதறகின்பங்
கூடி முயஙகப பெறின். கo

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திறகு இன்பம் ஊடுதல—காமநுகர்சசிக்கினபமாவது அதனை நுகாதற்குரியராவாா ஆராமையறறித தம்முளூடுதல, — அதறகு இனபம்

கூடி முயங்கப் பெறின் — அவ்வூடுதற்கினபமாவது, அதனையளவறிந்து நீங்கித் தம்முட்கூடிமுயங்குதல்கூடுமாயின், அம்முயக்கம். எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல். முதிராததனியாயவழித் துன்பமபயத்தலானும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியின்பமபயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறின் என்றான். அவ்விரண்டின்பமும் யான் பெறவேனென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதுப்புப் புலவியெனநாலவகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட்செலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரங்கன்முதல நிறையழிதலீறாயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவாவயின்விதும்பன்முதற்புணர்ச்சிவிதும்பலீறாயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ்சொடுபுலத்தன்முதல ஊடலுவகையீறாயவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினாயநீக்கத்தினையுங்கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்தென்றாராலெனின், அஃது, அறம்பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்மையானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்தோருற்றதனாதாவதலலது உலகியல்பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதெனக.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை

முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தம் *
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரித்துரைத்தான் *
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனென்னு *
மன்னு முயர்நாமன் வந்து. *

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள *
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ — நூலிற் *
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன் *
றெரித்தவுரை யாமோ தெளி. *

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க — விருக்க
வுருத்திர சன்ம னெனவுரைத்து வானி

லொருககவோ வெனறதோர் சொல.

இ-ள. திருததகு தெயவததிருவளளுவரோடு—அருட்செலவததையும் அதற்குத தகக தெயவததனமையையுமுடைய திருவளளுவரோடு—உருததகு நற்பலகை உருததிரசனமா ரொகக இருகக என உரைததது—அவரிருததறகுத தனது உருவததினாலே தகக நலல சஙகபபலகையிடததது உருததிரசனமா ரொருவரோ டொபபவேறியிருககவெனறு கூறி, — வானில ஒருகக ஓரசொல ஒவெனறது— ஆகாசததிலிருநது அவவிடததுளள புலவாகளுககெலலாம ஒறறுமைசெயயுமபடி ஒருவாககியம ஓவெனறு இரைநதெழுநதது. எ-று.

"அருட்செலவஞ் செலவததுட் செலவம்" எனபவாகலின, திருவென்றதறகு அபபொருளுரைககபபட்டது. தெயவததனமை தெயவததினவதாரமாய் விளஙகுகை. தெயவததனமையிலலாாககு அருளுளதாயினும அதனாலே பெருமபயன விளையாமையின, தகுதி சொலலபபட்டது. திருவளளுவரெனனும பெயருள, திருவெனபது உயாவையும, வளளுவரெனபது வணமையையுடையரெனபதையும, விளககி நினறனவாகலின, அது வேததததில இல்மறை காயகளபோற பலவிடஙகளிலும மறைநது வெளிபபடாதிருநத மெயபபொருளகளையெல்லாம தொகுததது உலகததாருககுக் கொடுததருளசெயதவரெனனுங காரணமபறறி வநத பெயராயிறறு. வள முதனிலை, அா இறுதிநிலை, உ சாரியை. அமமுதனிலைககுப பொருள ஈகை. உருததிரசனமா உருததிரனால அடைநத சன்மததைபுடையவரென விரியும். அவா முருககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறறோனறிய மூவகைப்பிள்ளையார. அசரீரி அருவமாய எஙகு நிறைநதுளள முதறறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடஙகிய காலததுத் தெயவப் புலவரோடு ஒபபவிருநது கேட்டறகுத் தகுதியுடையோா யாரென யாவரும் எண்ணமுறறு நினறவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறநதது. எனறதெனப் பட்ர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவாகளுள் ஒருவா அதனை இவ்வனம் பாடலாகச் செயதனரென்றறிக. (௬)

D.

நாமகள்.

௭. நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைப்பாரதம்பகாந்தேன்—கூடாரை

யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாககு.

இ-ள். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலஙகு இலை வேல் மாற—பகைவரை ப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழநத வெறறியை உண்டாக்கி விளஙகாநின்ற இலைபோலும வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத தார விதிவிலக்குககளை அறிநது உயயுமவழியை நாடி,—முதல் நானமுகன நாவில் நானமறை பாடா— படைபபுககாலததிலே பிரமனது நாவிலிருநது இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதஙகளையும பாடி,— இடைப பாரதம பகர்ந தேன—நடுவானகாலததிலே பாரதமாகிய வேதத்தைக கூறினேன,— பின என்வாக்கு வளளுவன வாயது — அதற்குப பிறபட்ட இககாலததிலே என வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச சொலலி வளளுவனவாயினகணணதா யிற்று. எ-று.

தன்கணவனுகலின் நானமுகனுவிலிருநதென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும, கூறினள. பாரதம வியாசனைககொண டு சொல்லபபட்டது. இதனுல நானமறை பூாவவேதமும, பாரதம மததிய வேதமும், திருக்குறள் உததரவேதமும், எனறதாயிறறு.வேதம மூவகைததெ ன்பதூஉம், இவறறது தோறறமுறையால் இஃது வாக்கியபபிரமாணததிற சிறபபுடைததெனபதூஉம, சொலலியபடி. (உ)

இறையனர்.

௩. என்றும் புலரா தியாணாநாட செலலுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிறறு நீாமையதாயக—குனறுாத
செந்தளிர்க கறபகததின் றெயவத திருமலர்போன
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாயச சொல.

இ-ள். மன புலவன வளளுவன் வாயசசொல் — புலவாககரசனுகிய வள ளுவன்வாயிற பிறநத திருககுறளானது,—என்றும யாணா புலராது நாட்செ ல்லுகினும் நினறு அலாாது தேன பிலிறறும் நீாமையதாய—எக்காலததுநத னனழகு கெடாது நெடுஙகாலஙகழியினும் நிலைபெறறு மலாநது தேன்ச்சொ ரிகின்ற குணமுடையதாய விளஙகுமாதலால்,—குனறுாத செநதளிர்க் கறபக த்தின் தெய்வத்திருமலாபோன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிாகளையுடைய க றபகத்தினது தெய்வத்தனமைபொருநதிய உயாவாகிய மலாபோலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருணமுடிபினகுணங்களும், அல

ர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேனபிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தனு மாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனுர் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்றென்னும் துணிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனே வலியுறுத்தற்கு நாட்செலினுங்கின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினர். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயனபயோது சொல்லியபடி.

௩

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

௪. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளே முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைதத—நூன்முறையை
வந்திகக சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ
சிநதிகக கேட்க செவி.

இ-ள். நானமுகத்தோன தான மறைநது வளளுவனுய நானமறையின மெயபபொருளே முபபொருளாத தநது உரைதத நூனமுறையை—நானமுகன் தான தன்னுரு மறைநது திருவளளுவனுயவதரிதது நானகுவேதஙகளிலுண் மைப்பொருளே அறம பொருள இனபமெனனும முபபாறபொருளதாகத தமிழிறறநதுகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வாதிக்க—என் றலே வணஙகுக,—வாய வாழ்த்துக்—வாய துதிகக,—நனனெஞசம சிநதிக்க—நல்மனம தியானிகக,—செவி கேடக—காது கேடக. எ-று.

முபபொருள ஆகுபெயா. இவவேதபபொருள ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லி யோனுலேயே சொலலபபடடமையால உலகததுச சமயாசாரியாகளாலும பிறராலும் ஒனறறகொணடு மாறுகக கொளளபபட்ட பொருள்களபோலவதன றெனபது தோனற, மெயபபொருளெனறூ. கலேயுணா புலமையிற றலேமை யோனுகி விதிமுறை வழாது முதலிலம புரக்கும பெருநதகை யுக்கிர பெருவழுதி யெனனும தனனிக ரிலலா மனனவா பெருமான தான மேறகொண டசிறபபைப பலரும அறிநது மேறகொளள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினன், "மனன னெபபடி மனனுயி ரபபடி." ஆகலின. இபபுததகததை முனனே பூசிதது மெய மொழி மனஙகளால வணககஞ்செயது பின கேடகவேண்டுமெ னறு சொலலியபடி. (௪)

கபிலர்.

ரு. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால் — மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட — மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே, — வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பா விரி — திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல் — தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து — தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லின் நுனியின்கணுள்ள பனிநீர் உயர்ந்த பனையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுங்குணம்போலுங் குணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல் அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரிதல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்சாயை அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (ரு)

பரணர்.

க. மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான் — வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ-ள். மாலும் குறளாய் வளர்ந்து இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழுதும் நயந்து அளந்தான் — திருமாலும் குறளாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விரும்பி அளந்தான், — வாலறிவின் வள்ளுவரும் தம் குறள்வெண்பா அடியால் வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் ஓர்ந்து அளந்தார் — மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் தம்மினின்றுந்தோ

னறி அநநிலைநிறகினற வெணபாககுறளின இரணடுசிறிய அடிகளால அவவுல கமனைததினுமுளளோரால நினைககபபடடவறறையெலலாம ஆராயநது அள ந்தார, எ-று.

உம்மையிரணடுமே, முறையே தேவரிற பெரியோனாகியவெனறும, மனிதரி ற்சிறியராயக காணபபடடவெனறும, பொருளபட நினறன. உவமானததிலே வளாதலும் பெருமையும சொலலுதலால, உவமேயததிலே அவறறுககு மாறாகிய நிலைநிறறலும சிறுமையும வருவிககபபடடன. மாலுககுத தானே குறளாதலும் பினபு அநநிலை நிலலாது வளாதலும பேரடிகளால அளவுபடட உலகததையளததலும, திருவளளுவருக்குத தமமினறும குறளை உணடாககுதலும் அது தனனிலைநிறறலும அதனசிறறடிகளால அளவுபடாத நினைபபின விடயஙகளை அளததலும, சொலலபபடுதலாலும, வேறறுமையறிக. நினைகக பபடடனவெலலாம இதனகததது அளவுசெயயபபடடமை சொலலியபடி. (சு)

நக்கீரா.

எ. தானே முழுதுணாநது தணடமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வநானகு—மேனோருக
கூழி னுரைததாறகு மொணணீா முகிலுககும
வாழியுல கென்னாறறு மறறு.

இ-ள, தானே முழுது உணாநது—தானே வேதபபொருளனைததையும அறிநது—தணடமிழின வெணகுறளால் ஆனு அறம் முதலா அநானகும் ஏனோருக்கு ஊழின உரைததாறகும—தணணிய தமிழினகண குறள்வெணபாககளால விட்டுநீஙகுதல கூடாத அறமுதலாகிய அநநானகுபொருளகளையும அவறறையறியாதவாகளுககு அவா எளிதினறிய முறையாற சொலலியருளிய திருவளளுவருககும—ஒணணீா முகிலுக்கும—ஒள்ளிய நீரைத தநத மேகததுக்கும—உலகு மறறு என ஆறறும்—இவவுலகம் எதிாசெனறி யாது செயயுஞ் செயககிடநதது ஒனறும இலலை,—வாழி—அவரும அதுவும வாழக, எ-று.

௫

ஆனுமை நீஙகாமை. தானே முழுதுணாநதெனவே, ஆசாரியராயிருநது பிறாறிவிகக அறிநதிலரெனறதாயிறறு. முழுதுமெனனுமுமமை தொக்கது.

ஒணமை இனிமையெனறது. முறை நூலினமுபபொருளகளின ஒடுக்கை
யொழுங்கு. நாயனாகொடைசசிறபபுச சொலலியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந நானகின
றிறநதெரிநது செபபிய தேவை—மறநதேயும
வளளுவ னெனபானோ பேதை யவனவாயசசொற
கொளளா ரறிவுடை யார.

இ-ள். அறம பொருள இனபம வீடு எனனும அநநானகின திறம தெரிந
து செபபிய தேவை—அறமுதலாகச சொலலபபடட அவவேதபபொருளகளா
கிய நானகனது கூறுபாடடையும தெரிநது உலகததாாககுச சொலலிய தே
வனை—மறநதேயும வளளுவன என்பான பேதை—மறநதாயினும ஒருமனித
னாக உட்கொணடு வளளுவனெனறு சொலலுதறகு ஒருவனுளனாயின, அவன்
அறிவிலலாதவனாவன,—அவன வாயச சொல அறிவு உடையாா கொளளார்
—அவனது வாயிறபிறநத அசசொலலை அறிவுடையாா கொளளாா. எ-று.

அறமுதலியவறறின கூறுபாடு அவறறினது தொகை வகை விரிகள. மறந
தேயுமெனறதனால, நினைபபுடன சொலலுவோன பேதையிற பேதையாமென்
றதாயிறறு. முனனும் பினனுமுளள பாடடுககளில இபபெயா தெயவததனமை
யைக குறிபபிககுமபடி நனகுமதிதது உயாததிச சொலலபபடடதலால, ஒரும
னிதனாகவுட்கொணடெனபது வருவிககபபடடது, அனறி ஒலிக்குறிபபினாலே
சாதியிழிவு தோனற வளளுவனெனபானெனினுமமையும. இககுறிபபொலியை
வடநூலாா காகுசுரமெனபா. தெயவபபுலவரை அவமதிபபினிழிவு சொலலி
யபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒனறே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயததார்—நனறென
வெபபா லவரு மியைபவே வளளுவனா
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயததாா ஒனறே பொருள எனின வேறு எனப — அறுவ
கைமதத்தோரும் ஒருமததாா தமது நூலிலே உலகமும உயிரும் கடவுளு
மாகிய பொருளகள் ஒனறேயெனறு நாட்டுவராயின, மறறொருமததாா த
மது நூலிலே அதனை மறுதது அவை வேறுமெனறு நாடடுவா,—வேறு எனி

ன் அன்று என்ப—அப்படிவேறென்று காட்டின, பின்னொருமதத்தார் அதனை அன்றென்று மறுப்பர், ஆதலால், சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன.—வள்ளுவனார் முப்பால் மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ

ரும் இயைப— திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூல் நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவர். எ-று. மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணதமதம், அக்ஷபாதமதம், அன்றிச் சைவ வைணவமுதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாருமென்னுது எப்பாலவருமென்றதனால், வேதத்துக்கு உடன்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

கம. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தேர் முப்பால்—திருவள்ளுவரது பாக்களின்முன்பின் முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது,—மும்மலையும்—கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முந்நாடும்—குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முந்நதியும்—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—முப்பதியும்—கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—மும்முரசும்—மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்றுமுரசுகளையும்—முத்தமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—முக்கொடியும் — விற்கொடி புலிக்கொடி மீன்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—மும்மாவும்— கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும்—தாம் உடைய மன்னர் தடமுடிமேல் தார் அன்றே — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்பட்ட மாலையன்றே. எ-று.

அனறேவெனறது பலரதிதேறறம. முபபால் ஆகுபெயா. மும்முரசும மு
ததமிழும அம்மூவரசாககும பொதுமையவாயினும, இமமுறையுரிமை அவா
குடிமாபிறகு இயைநதனபோலும. அரசாமூவரும மேறகொணட சிறபபுச
சொலலியபடி. (௧0)

மருத்துவன்றமோதரனார்

௧௧. சேந்திநீர்க கண்டந் தெறிசுககுத தேனளாய
மோந்தபின் யாாககுந தலைக்குத்தில—காநதி
மலைககுத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைககுத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காநதி மலைககுததும மால் யானை—தன்பகையென வெகுணடு மலை
யைக் குததுகினற பெரிய களிறுபோலுளள அரசனே,—சேநதிநீககண்டம்

எ

தெறி சக்குத தேன அளாய் மோநதபின யாாக்கும் தலைகுத்து இல்—சேதி
நீாசசருககரையையும சிதைக்கபபடட சக்கையும் தேனொடு கலநது மோநத
பின அதனால தலைகுத்துடையோா யாவாக்கும தலைகுத்து இலலையாகும்.
—வளளுவா முபபாலால சாததறகுத் தலைக்குததுத தீாவு— திருவள்ளுவா
அருளிசசெயத முபபாலினாலே சிததலைச்சாத்தனார்ககுத தலைக்குதது இலலை
யாயிறறு. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால, ஆகுபெயா. முனகேட்கபபட்ட நூ
லகளிலெலலாம பலசொறகுறறஙகளும், பொருட்குறறஙகளும, கணடு பொ
ருது தலையில அறைநதுகொணடுவநதமையால, புண்படடுககுததல உண்டாயி
ருநதது, இதனகண ஓாகுறறமுங்காணபபெறுமையால அது நீஙகிறறென்க.
எபபடி அமமூனறுசாககும அதறகு மருநதாமோ அபபடியே இதறகு இம
மூன்றுபாலும மருநதாயினவெனபதாம. நீாவெனனுநதொழிறபெயா முறறு
பபொருளில வநதது. இதன குறறமறறுவிளஙகுகை சொலலியபடி. (௧௧)

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாய்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்ப்பவோ வள்ளுவனா
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

இ-ள். தாள் ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழி தல் வியப்பு அன்று—நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களையுடைய ஒரு குளத்துநீரின்கண்ணே மூழ்குவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல் வியப்பைச் செய்வதன்று;— வள்ளுவனார் முப்பால் மொழி மூழ்குவார் தாம வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆய்ப்பவோ—திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே மூழ்குவார் தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவரோ?விரும்பார், ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலரென்றால், தாமரைமலரெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை வியப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திநிற்றலமேன்னிறது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகியகாரணத்தை ஆய்ப்பவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்றமையால், இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவானபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இனசுவை நறுமணம் முதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனாலுனே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று, ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பலநூல்களையுங் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (கஉ)

அ

அரிசிற்கிழார்.

கங. பரந்த பொருளெல்லாம பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறகதொறுஞ் சேரச—சுருக்கிய

சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம் பார் அறிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே ஒன்றோடொன்று மயங்கி நின்ற நால்வகைப்பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு வேறாகப் பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேரச் சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லார்— அது அது தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லார்—வள்ளுவரல்லால் ஆர்—வள்ளுவரல்லது ஒருவருமில்லை. எ-று.

பார் ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனாருக்கும் தகுதி சொல்லியபடி. (கரு)

பொன்முடியார்.

கச. கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூனின் றளந்த குறளெனப்—பானமுறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் றளந்த குறள்.

இ-ள். கான் நின்ற தொங்கலாய் —மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே,—முன் காசிபனார் தந்தது கூ நின்று அளந்த குறள் எனப —முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறளை மண்ணின்கண்ணே நின்று உலகத்தை அளந்த குறளென்று சொல்லுவர்,—தாம் நின்று வள்ளுவனார் அளந்த குறள் நூன்முறையான் வான் நின்று மண் நின்று அளந்தது—தாம் இங்கே எழுந்தருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் நூலின் முறையோடு கூடி விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மண்ணின்கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந்தது. எ-று.

கு கூ எனக்கிடந்து. ஆனுருபு ஒடுவுருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளந்ததலால் நூன்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டுவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானாகலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாகலின் மண்ணின்றென்றும், கூறினர். இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் பிரித்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமெனப்பாட்டிலே

நாயனார்க்கும் மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குற ளுக்கும், ஒப்புமை குறித்தசொல்லால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொரு ளெல்லாம் இஃது அளந்ததறசிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணான்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டின்புறத்து எழுதார்—அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும் வாய்ப் பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓது வாராகலின இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டின்கண் எழுதார்;—வள் ளுவனார் முப்பாலை ஏட்டு எழுதி வல்லுநரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற் றல் சோர்வின்று— திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து வலியுடையவரும் வலியிலலாரும ஓதினாலும், வலிமை குறைதலில்லை. எ-று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அநுதாத்தம் சுவரிதமெனனுஞ்சுரங்களின் வ ழுவாமல் ஓதலவேண்டுமெனனும் விதியுளதாகலின, அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால யாவரும் அதிகா ரிகளாவரெனறறிக. சொலலிடினுமெனறதனால பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமெனபது பெறபபட்டது. ஆறறல சொறசெறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப துஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனபதுஉம், பெறப் பட்டன. ஓதப்படுதலின் அவ்வேதத்தினும இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ

ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது அருங்குறளும் பகாக் கற்றபின் போய் ஒருத்தர் வாய்க் கேட்க நூல் உளவோ—பாயிரநான்கதிகாரங்களோடு சேர்ந்த தொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது குறள்வெண்பாக்களையும் ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டற்கு நூலுளவோ! இல்லை;—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிய பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீற்றிருத்தல் ஒருசபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆசனத்தில் எதிரிருத்தல். இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கியிருத்தலின், கேட்க நூலுள்ளவோவென்றார். புலவராய்யெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பதருங்குறளும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (கசு)

முகையலூர்ச்சிறுகருந்தும்பியார்.

கஎ. உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில.

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகர்வார் எப்பாவலரினும் இல்—திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை,—செயற்பால உள்ளுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் அன்றே—ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செயக்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறராலே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றோ! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியென்றும், தமிழின்மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றிலுள்ள புலவரையுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினார். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுகுமாறு சொ

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில.

இ-ள். சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொருளெல்லாம் தோற்ற —அறிவுடையோரால் சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும் தப்பாத அரியவேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லப்பட்ட விடயங்களெல்லாம் தனனிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொழிந்த முதற்பாவலர் ஒப்பார் எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவரையொப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கேயன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன்றாகலின் அருவென்றும், விசேடணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில இதற்கு முன்னுரைசகப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர், நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற்றலின், அக்குறள்வெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடையரென்றுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

ககூ. தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாட்டினுன்
முப்பாலி னற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன் மனமகிழ—தப்பா முதற்பாவால் தாம் மாண்ட பாட்டினால் முப்பாலின் காற

பால மொழிந்தவர்— சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய
பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே
மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந்
தவர்—தெய்வத்திருவள்ளுவர்—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநா
யனார். எ-று.

கூ.ர சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவிந்தன்றி மூன்றனுள் நான்கடங்கா
மையின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனால் அரச
னை மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார்.

௨0. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன்றூழ—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிம் மைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ-ள். வள்ளுவர் சொன்ன வகை—திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட தி
ருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு— பாயிரம் நான்கதிகாரத்தை
யுடைத்து,— அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையு
டைத்து,—ஊழ் ஒன்று—ஊழ் ஓரதிகாரத்தையுடைத்து,—பொருள் எழுப
து—பொருள் எழுபததிகாரத்தையுடைத்து,— இன்பம் இருபத்தைந்து—
காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தையுடைத்து. எ-று.

அறத்துப்பாலுட்படாது அதனை விட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற
றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயத்
தற்சிறப்பிற்குரிய மூன்றனுள் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கு
ம் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின்கூறுபாடு இவையேயாக
லின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்
பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு
ளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூ
றினார். எள்ளல் இகழ்தல். சிலபழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும்
சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறு
பாடு இதற்கும்வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதனதிகாரங்களுக்கு இய
னைந்தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற்
றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை

நல்கூர்வேள்வியார்.

உ௬ உப்பகக நோககி யுபகேசி தோணமணந்தா
னுததர மாமதுரைக கசசெனப—விபபகக
மாதானு பஙகி மறுவில புலசசெநநாப
போதாா புனறகூடற கசசு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மதுரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றேறுகிய உமாதேவி யினது தோளை மணந்த கடவுள் வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்; —இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறு இல் புலச் செந்நாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலருடையவர் நீர்வளத்தையு டைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர், எ-று.

உப்பககம் இடைககாடா அரசன் தனபாடலை அவமதித்தமையபற்றிப் பிண ங்கிச்சென்ற பக்கம். உபபககநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி திருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமததிற கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறநதவன் உபகேசியென்றுபது, உபேநதிரனென்பதுபோல. மாதாஅனுபங்கி மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கினற ஒழுங்கினனெனபபடுதலின், அவள் பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகததாாமேல அருள்செயதல சொலலபபட்ட தாயிற்று. நாபபோதென்றதற்கேறபப புலமையிலே தேன ஆரோபிக்கபபட் டது. அச்சப்போற்றுங்குதலால், அச்சென்றா. நாயனாாலே திகட்குடைய டைச் சீர்சாலவழுதியுஞ் சங்கபபுலவருநதழைத்திளிதோங்கிய மதுரைக்கு உ ண்டான சிறபபுச் சொலலியபடி. (உ௬)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உ௭. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவார்
போலு மொழிந்த பொருள.

இ-ள். அறததிறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அ

றப்பாலினுட்பிரிவுகள் நானகும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து—ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகளமூன்றுமாகப் பகுதி செய்து—பேறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரோ—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரோ—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வாரபோலும்—அவற்றுளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின், அதனை நன்றாக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

இறமென்றது அறமுதலியவற்றுமேல்கூட்டப்பட்டது. நாவலரோவென்றமையால், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றுகையும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ.)

வெள்ளிவீதியார்.

உ௩. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில.

உரை.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியிலொழுவோர்க்கும் பயன்வினவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே;—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அந்தணரே— ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமோதற்குரியவர் அந்தணரே,—ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்— பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற்கு உரியவரல்லாதவர் உலகத்தில்லை. எ-று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய நின்று சிலவேறுபாடுடையன

போற்றேனறினும் அணைதுணைவரேனுக்குவாக்குக கருதது வேறுபடாமை யின், பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினார். செய்யா மொழி பொய்யாமொழி என்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில் லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வே றேயென்றும், இதனையோதற்கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்றும், நிகழ்கின் ற ஐயமொழித்தபடி. (உஅ)

மாங்குடிமருதனார்.

உச. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித—தீதற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்று தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின்,— ஓதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி— அது ஓதப்படுதற்கு எளிய சொற்களையுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின மிக விளங்கி,— தீது அற்றோர் உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும்—குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்தல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளனைத்தும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதிலும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்தும் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

௨௫. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றூழாக—வாய
வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவனார் ஆய்ந்து நூலின் திறத் துப்பால் தேர்ந்து—திருவள்ளுவநாயனார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களையாராய்ந்து, தம்மாலே செய்யப்பட்ட நூலின்கண் திறத்திறத்துத் தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவையென்று தெரிந்து,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரமும்,—இல்லறம் இருபான்—இல்லறவியல் இருபததிகாரமும்,—துறவறம் பன்மூன்று—துறவறவியல் பதின்மூன்றதிகாரமும், — ஊழ் ஒன்றாக —ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால் நால்வகையா உரைத்தார்—இவ்வாறாய அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதலிய நால்வகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாற்பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைமையின், தூயதுறவறமென்றார். துப்பு நன்மை, அது எல்லாவாச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (௨௫)

போக்கியார்.

௨௬. அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவல் லரணிரண்டொன் றொண்கூ—ழிருவியல்
திண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைந்து—அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரமுடைத்து,—அமைச்சியல் ஈரைந்து — அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து, — அரண் இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ் ஒன்று—பொருளியல் ஓரதிகாரமுடைத்து,—படை இருவியல்— படையியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—நட்புப் பதினேழ்—நட்பியல் பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதின்மூன்று—ஒழிபியல் பதின்மூன்றதிகாரமுடைத்து,— எண்பொருள் இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடப்பம் சிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கம்போ

ரிற பிணகொடாத திணைமை உரிததாகலின, திணபடையெனறும, கூறினா. பிறகாலததா அமைசசு முதலியனவாததிணயும அகவியலென ஓரியலாகவிய ம் வழஙகுப. பொருட்பாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உகூ)

மோசிகீரனுர்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறுக—மாண்பாய
காமத்தின பககமொரு மூன்றுகக கடடுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

கரு

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூறறு எழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி ரண்டு—பெண்பாறகூறறுப் பனவிரணடதிகாரமும,— அடுதத அன்பு பூண் பால இருபால ஓராறுக—ஒருவரையொருவா அடுதத அனபைப் பூணுதறபகு தியுடைய அவவிருபாறகூறறு ஆறதிகாரமுமாக,—மாணபு ஆய காமததினப ககம ஒருமூன்றுக நாமததின வள்ளுவனர் நன்கு கடடுரைத்தா — மாட்சி யான காமததுபபாலினியல்கள் மூனறுகப பெயாபெறற திருவளளுவா நன் குகூறினர். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணததுக்கமையக களவியல கறபியலென இரண டாககபபட்டன. காமததுபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனுர்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப பொருளவிளஙகப—பொயயாது
தநதா னுலகிறகுத தான்வள ளுவனுகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம நூறும ஐயாறும மூனறுமா — அதிகாரம நூற்றமுபப த்துமூனறுக,—மெயயாய வேதபபொருள பொயயாது விளஙக—வடமொழி யிலிருநத மெயயாகிய வேதபபொருள பொயயுறாது விளஙகுமபொருட்டு,— அநதாமரைமேல அயன் தான வளளுவனுகித தநதான—அழகிய தாமரைம

லாமேல வீறறிருககும நானமுககக்கடவுள தானறிருவளளுவனுகி உலகததா
க்குத தமிழ்றசெயது தநதான. எ-று.

உலகு இறகே மககளே உணாதறி னெறது. மெயயாய வேதப்பொருள பொ
யயாது விளஙகவெனவே, இதறகு முன மெயயாயபொருள பொயயாய ம
றைநதும், பொயயாய பொருள் மெயயாய விளஙகியும், கிடநதமை சொலல
பபட்டதாயிறறு. அதிகாரததொகையோடு நூறபொருளியலபு சொலலியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனர்.

உகூ. எலலாப் பொருளு மிதனபா லுளவிதனபா
லிலலாத வெபபொருளு மிலலையாற—சொலலாற
பரநதபா வாலென் பயனவள ளுவனா
சுரநதபா வையத துணை.

இ-ள். எலலாபபொருளும இதன்பால உள—பலவகைநூலகளாலுஞ சொ
ல்லபபட்ட எலலாபபொருளும இநநூலகததடஙகியிருககினறன,—இதனபா
ல இல்லாத எப்பொருளும இலலை—இதனிடததிலலாத யாதொருபொருளும
எநநூலகததும இல்லை,—சொல்லாற பரநத பாவால பயன என—ஆதலால,
சொல்லளவினாலே விரிநத நூலகளாற பயன யாது!—வளளுவனா சுரநத பா
வையத்துணை—திருவளளுவராலே தரபபட்ட இநநூலொனறே மணணுலகத
தாருக்குத துணையாதலைமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூவகைபபட்ட அற
நூல பொருணூல இன்பநூல வீட்டுநூல் எனபவறறிற செம்பொருள ஆககப

பெறுவன குறிப்புபபொருளென இம்மூவகையாற் சொன்னதிடநத காட்சிப்
பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் பிரோவழிப்
பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்
னும் அதனை வலியுறுததற்கு இதன்பாலிலலாதவெபபொருளுமிலலையென்றார்.
சொல்லாறபரநதவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறபபட்டது.
பரத்தல் பதினுயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரநதவளவையால் விரிதல். சொல்லா
ற்பரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலையகழ்நது எலிபிடிததலபோல மிகவருநதிச்
சிறுபயன கொள்ளுதலால, எனபயனென்றார். ஆல அசை, பா, வையம் ஆகு

பெயாகள். சினனுட்பல்பிணிச் சிறறிவுடையோாக்கு விதி விலக்குக்கண்டிமுற் றம்'உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலக் கணடு தெளியுமாறு உணர்ததித் தமோ ற்றந்தீர்ததலின, வையத்தணையென்றூர். முற்றெருங்குணா விழைவாாக்கு இஃது இன்றியமையாசசிறபபிறறென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனுர்.

கூ0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பணடை மறை நோவன— பாரதம் ப ழைய சீராமகதையையும, மனுமிருதி பழையவேததததையும, ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும யாரும் இயலபின அறிவுறச் செபபிய வளளுவா செப்ப வ ரும முப்பாறகு நிகா இலலை— எவ்வகைபபட்ட பொருள்களையும எவவகை யோரும் அவறறின்றனமையோடு அறிய அவாக்குச் சொலலுமபடிக்குத் திரு வள்ளுவா சொல்லலால் வநத திருக்குறளுக்கு உவமானமாகததக்கது ஒன றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதாநதப்பொருளுமென்றற்கு எபபொருளு மென்றும், உயாகுலத்தாரேயனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐ யநதிரிபினறியறியவெனறறகு இயலபினறிவுறவெனறும, இதுவே சுருதிகுரு விரண்டிமாமெனறறகுச் செபபியவெனறும, கூறினுர். பணடையெனபது சீரா மகதைக்குங்கூட்டிக. கதாரூபமாயிருநது பாரத ராமாயணமெனவும, விதிரு பமாயிருநது சுருதி மிருதியெனவும், கூடடிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும யாருமியலபினறிவுறச் செபபுதல்வே தத்திற்கின்மையால, முன முபபாலின மிக்கமொழியெனற அதனுறபெறபபட் ட வேதத்திற்சிறப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ0)

உருத்திரசன்மகண்ணர்.

கக. மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பாற் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

கள

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்,—பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் ஆய்தோறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும—அவைபோல, பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ-று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்படாததல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்படிறலின்மையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (கக)

பெருஞ்சித்தனார்.

கஉ. ஏதமில வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா முரைத்ததனற்
றுதவிழ தாமமாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ-ள். தாது அவிழ தார மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராசனே,— ஏதம் இல வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பாவினால் ஓதிய ஒண்பொருளெல்லாம் உரைத்ததனால்—குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாங் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த

வேதமே — மேமபாடடுகேருத' தககவை அகருறளவெணபாககளோ, முதனூ லாய நினறு அவற்றைப பயாத வேதயகளோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம தமமை எனப்பட்டவை அவை அவறறை எனனும பொருளேத் தந்து நினறன. ஏகாரம இரணடும வினு. பிற நூலாசிரியாக்கெலலாம் அவரொதிரிக ளாலே மறுககபபட்டுவருவ குறறமபோலவது இவாககு இலலையெனறறகு ஏது மிலவளளுவரொனறும, தாயகுறியவாய நினறு கறபோக்கு வருத்தம் விளே யாமைபறறி இனகுறளெனறும, உணாவுடையோராலே விருமபப்பட்ட நறகு ணமுடைமைபறறி ஒணபொருளெனறும, கூறினா. நூலாசிரியாகரும், நூலு கரும, நூறுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோனறச சொலலப்பட்ட விசேட ணகுணஙகளாலே, இவவேதம அவவேததநினு சிறபபுடைமை குறிபபித தபடி. (௧௨)

நரிவெருத்தலையார்.

௧௩. இன்பம் பொருளறம வீடென்னு மிக்கான்கு
முனபறியச சொன்ன முதுமொழிதான்—மன்பதைகட

குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகம்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

கரு

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும இநான்கும் மனபதைகட் கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல உளள அரிது எனறு— இனப முதலிய இநாறபொருளியலபுகளேயும் மக்கடபரபபுக்கு அக்காலததில் அறி யும்வணணம் சொலலபபட்ட பழமொழிவேதமானது ஒதியுணரபபடுதறகரி தென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம கொளளக குறள் மொழிநதார—திரு வள்ளுவர் அவறறை உலகததார எளிதினுணருமபடி திருககுறளாக கூறினா. எ-று.

முனபறியவெனவே, உறசாபபிணியாகலின, அககாலததோாககு உணாதற கேறற ஆயுண்ட்சியும் உணர்வுவலியும் இருநதனவெனபதூஉம, அவசாபபிணி யாகலின இக்காலததோாககு அவவியிலவெனபதூஉம, பெறபபட்டன. இவ

யிரண்டு அவாவறுத்தன மூன்றுமபாடமொழிகாணக. தேயவழககிறபடா ததம் வருநதிக கறபோர்ககுமாததிரம் புலபபடுவதுமாய எலலாமொழிகட கும் முறபட்டுக கடவுண்மொழியாய நிறறலின, முதுமொழியென்றார். அற முதலியகானகும பிரிவுபட்டுத தோனறுமையை உடைததாகலின, உளளவறி தாயிறறு, பழையவேதம உளதாகவும் வேறிது சொலலுதறகுக காரணம உண ாத்தியபடி. (கஙு)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

கஙச. புலவா திருவள ளுவரன்றிப் பூமேற
சிலவா புலவரொனச செபப—னிலவு
பிறங்கொளிமா லைககும் பெயாமாலை மற்றுங
கறங்கிருண்மா லைககும் பெயர்.

இ-ள். பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரனறிச் சிலவா புலவரொனச் செப்பல—பூவுலகினகணணே புலவரொனத திருவளளுவரையனறி வேறுசிலரையும் புலவரொனறு சொலலுதல—மாலை நிலவு பிறஙகு ஒளி மாலைககும பெயா மறறும் கறஙகு இருள மாலைககும் பெயா (செபபல) —மாலையெனபது நிலவால விளங்குகினற அநதிககும பெயராக மறறும சூழகினறவிருளையுடைய அநதிக்கும் பெயராகச சொலலுதலபோலும. எ-று.

செபபலெனறது பினனுங்கூட்டபபட்டது. புலமையாவது பலவேறுவகைபபட்ட நூலுணாசசிகளையெலலாம ஒருஙகே கொணட பேரறிவுடைமையாம். உயாவொபபறற இவரது புலமையைககுறிதது நோககுஙகால ஏனையோர புலமை புலமையனறாய முடிதலின, இவவாறு கூறினா. புலவரொனபது நாயனாக்கே காரணபபெயராமென்றபடி. (கஙச)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

கஙரு. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெலலா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணா வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வளளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இனபமும் துனபமும என்னும இவை இரண்டும் உளளி உணா—பின் வரககடவனவாய சுகமுந்துககமுமெனனபபட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும்,— அன்பு ஒழியாத மனம் மகிழ—தம்மேலன்பு நீங்காமல் உள்ளங்கனிகூரவும்,— மன்பதைக்கெல்லாம் ஒத்த சீர் வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தார்—மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம் புகழப்படுஞ்சீரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

'இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின் காரணம் விலக்குக்குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பத்தற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின், மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகக் கூறலின், மன்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு "வாயுறை வாழ்த்தே வய்யங் காடின—வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்—றாங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென் — றோம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே " என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்காலவினையெச்சம் பயத்தல் சொல்லியபடி. (கரு)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

கசு. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
ஆவிற் கருமுனியா யானைக் கமரரும்ப
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ-ள். பூவிற்குத் தாமரை—மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும்— பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்—பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப்பொன்னும்— ஆவிற்கு அருமுனி ஆ—பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம்பல்—யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும்—தேவில் திருமால் என—தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல,—பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என்ப—நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாச் சிறந்தது என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின், அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பல நூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (கசு)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

கஎ. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனா
ரோதவழுக் கற்ற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் முப்பத்தெட்டால் — அறத்தின்கூறுபாடு முப்பத்தெட்டதிகாரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால்— பொருட்கூறுபாடு எழுபததிகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம் இருபத்தைந்தால் — காமத்தின்கூறுபாடு இருபத்தைந்ததிகாரங்களாலும்,—தெளிய—தெளியும்பொருட்டு,—முறைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஓத—காரணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்ந்த பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனார் ஓதுதலால்,—உலகு வழுக்கு அற்றது—உலகமானது வழுவுதலின்றும் நீங்கிற்று. எ-று.

திறமும் ஆறும் முன்னுகட்டப்பட்டன. உயர்வாகிய பொருள் கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல் விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மக்களையுணர்த்தி நின்றது. தணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னஞ்சின வேறுபட்ட முப்பால்களின்திகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி. (கஎ)

கோவூர்க்கிழார்.

கஅ. அறமுதல் நான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைதே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோர் எல்லாம் திறம் உறத் தேர்ந்து தெளியக் குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை—அறமுதலியநான்குபொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைபட ஆராய்ந்து தெளியும்பொருட்டுக் குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ

நாயனாரது முபபாலகளையுடைய புததகத்தின்கணணே—முனனை முதவோா மொழி நேர் ஒவ்வாது— முறகாலததுளள பெரியோரது நூலகளுககு நோ தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. பெரியோராவாா வடமொழியிலும, தெனமொழியிலும, பிறமொழிகளிலும், நூல்செயத முனிவரும, புலவரும, பிறரும. அநநூலகளாவன மனு முதலியோராலே செயபபடட அறநூனமுதலியன. இதனபுத்தகத தில் முனனூலகளிலொன்றும் சேர்க்கபபடுதறகுத தகுவதனறெனறு சொல லியபடி. (௩௯)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

௩௯. தேவிற சிறநத திருவள ளுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திடுமுப் பாலபகரார்—நாவிற
குயலில்லை சொறசுவை யோர்விலலை மறறுஞ
செயலிலலை யென்னுந திரு.

இ-ள். தேவிற சிறநத திருவளளுவா குறளவெண்பாவிற சிறநதிடு முபபால பகரார் — தெயவததனமையாற சிறநத திருவளளுவரது குறளவெணபாக் களோடு கூடிச் சிறநது தோனறுகினற முபபாலகளையும ஓதாரது—நாவிறகு உயல இல்லை—வாககிறகு இனசொறசொலலி வாழதல உணடாகாது,—சொ ற்சுவை ஓாவு இல்லை—மனததிறகுச சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டா காது,—மறறும் செயல இலலை—இவையனறியும் காயத்துககு நலல செய

லுண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவனிடததுச் சேராள். எ-று.

சுவையோாதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட் டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். நூ நாககுளவாகாமை கூறவே, ஓதவோாககு இவையுளவாகலின, வாக்கிறகுக் கடுஞ்சொல, பொய, கோள், புறங்கூறலகளும, மனத்திறகுப பிறனிலவிழை தல, பிறனபொருளவிழைதல், பிறனபொருடகுக் கேடெணணல, பிறவுயிாக கிறுதியெண்ணலகளும, காயததிறகுப பிறனமனைபுணாதல, உயிாககொலை செயதல, பழியூணணல, பிறாபொருளவெளவலகளும, ஆகிய குறறங்களெல லாம நீஙகுமெனபதும் பெறபபடடது. அறவினபயகட்குக காரணமாதறகிற

பபுடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின உளதாமெனறபடி. (௩௯)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

௪0. இம்மை மறுமை யிரண்டி மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னுன்கின விதிவழங்க வள்ளுவனா
பாடின ரின்குறள வெண் பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்கும் செம்மை நெறியின் தெளிவு பெற—இகபரங்கட் காவனவிரணடையும வினைபபயனறொடாதற்குரிய ஏழு பிறபபிற்குமாகச் செவவையானவழியால யாவரும் தெளிதல்பெறவும்,—மும்மையின அவற்றின வீடு நானகின் விதி வழங்க—அறம பொருள இனபமெனனும் முப்பால்களுள அம்முப்பாற்பொருள்களோடு வீடுமாகிய நாற்பொருளகளது விதிகளும வழங்கவும்,—வள்ளுவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவள்ளுவநாயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப பாடினா. எ-று.

செவவையானவழி விதியும பத்தியும ஞானமும் கோயாளிக்கு மருந்தும் அனுபானமும பத்தியமுமபோல ஒன்றறகொன்று மாறாது கூடி நிற்கும வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காணக. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (௪0)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

௪௧. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும வல்லா ரெடுத்தியமப—தேவர்
திருவள் ளுவாதாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும அறிவுடையா யாவரும் எடுத்தியமப வல்லா—மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும ஆகாதவற்றையும அறிவுடையா யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவா,—தேவா திருவள்ளுவா செப்பியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூண்டா செய்வா— ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பிலலாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இன்னனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறேதெத்தச்சொல்லுதல அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால, ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகணனே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமறசெயதல கூடாமை காட்டபபட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பததைத் தருவன. ஆகாதன துனபததைதத தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொலலாமை முதலியன. போதகாசிரியருககும், கேட்டொழுகுவோாக்கும, வரும் னமை சொலலியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப பொருளை விரகால விரிததுலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுக ருளளும பொருளெலலா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாட்டு.

இ-ள். வேதபபொருளை உலகோா ஓத விரகால விரிததத தமிழால உரை செய்தா—வேததசினபொருளை உலகத்தாா ஓதியுணருமபொருட்டு உபாயத்தால் விரித்தத தமிழ மொழியினலே சொலலியருளினா.—ஆதலால உளளுநர் உள்ளும பொருளெலலாம வளளுவா வாய்மொழிமாட்டு உணடு எனப— ஆதலால், நினைபபவா நினைககும பொருளகளெலலாம திருவளளுவா திருவாயிற்பிறநத திருககுறளினகணணே உணடெனறு அறிவுடையோா சொலலுவா. எ-று.

உபாயததால விரித்தல சொறசுருககததால ஓதத்தெளிதென மனவெழுசசியுண்டாகசிக கறபோரது அறிவளவிறகேறகப பொருளளவு விரிய வைததல. நினைக்கபபடும பொருளகளெலலாம இதனகணணே இககாரணததால தோனறுகின்றனவெனறு கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சங. ஆரியமுஞ செந்தமிழு மாராய்ந திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச செபபரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்தது தமிழதிரு வளளுவனு
ரோது குறடபா வுடைத்து.

இ-ள். ஆரியமும செநதமிழும ஆராயநது இதனின இது சீரியது எனறு ஒனறைச் செபபரிது—வடமொழியையுந தெனமொழியையும ஆராயநது இ

தைககாட்டிலும இது சிறபபுடைததெனறு ஒனறைத தெரிநதுசொலலுதல கூடாது,—ஆரியம வேதம உடைததுத தமிழ திருவளளுவனா ஓது குறட்பா உடைதது—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவளளுவநாயனா சொலலிய குறட்பாவுடைதது, ஆதலால. எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும தெனமொழியும பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயப்பட்ட இலக்கண நூலகளாலே சீாதிருநதி சிறறனமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவறறுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவறறுக்கு முதல்ாய் சிறதலாலும, ஒனறறகொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபறறி வடமொழிக்குச் சொலலபபட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

உஅ

றள உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றுரைனறைச்செப்பரிதென்றூர். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சங)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்கு சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள. அருமறைகள் ஐநதும சமயநூல ஆறும் நம வளளுவனா புநதி மொழிநத பொருள — இருககுமுதறபாரதமீறுகிய அரிய வேதஙகளைநதும் அவ்வேதததின்வழிபபட்ட சமயநூலகளாறும் நமமுடையதிருவள்ளுவரால உலகததாாககுப புததியாகச் சொல்லபபட்ட நூலிலடஙகும,—ஒருவா இருகுறளே முபபாலின ஓதும தருமமுதல நானகும் சாலும—ஆதலால, ஒருவா ஒருவிகறபமும் இருவிகறபமுமாகிய இருவகைககுறளகளையுமே முபபாலகளில அததியயனஞ்செயது அறியபபடுகினற அறமுதலிய நாறபொருளகளும அவருக்குப போதும. எ-று.

ஒருவனுககே ஐநதும ஓதியுணா முடிவுபோகாது வேறுவேறுன அதிகாரிகளுடைமைபறறி, அருமறைகளைநதுமெனறூா. சமயநூலாறும ஒனறேபொரு

ளெனறும பாடமொயிறகாணக. நமக்கெலலாம் அறிவொழுககவகொளுததி கல்வழிபபடுதத வநத பரமாசாரியா இவரேயெனனுமுரிமைதோனறறகு நம வளளுவனாரெனறா. மறைகளிறுறு சமயநூலாரும நமவளளுவனா புநதி மொழிநதபொருளெனலால, அவைபலவறறினும வேறுவேறுவகைபபடடுச சிறநதுநினற கருததுககளெலலாம இவவொருநூறகணணே அடஙகினறன றமை சொலலபபடடதாயிறறு. பொருள ஆருபெயா. ஒருவனெனப பொதுப படககூறலால், இதனை ஓதுதறகுப பெணபாலாருக்கும அதிகாரமுணடென பது கொளளபபடடது. இவவொருநூலோதியுணாநதோா அருமறைகளிறு ஞசமயநூலாரும ஓதியுணாநதோராவரெனறபடி. (௪௪)

நச்சுமனாா.

௪௫. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள யாபபு
வழுககில வனபபணி வணண—மிழுககின்[illegible]
யென்றெவர் செயதன வெலலா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீா அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல வனப பு அணி வண்ணம இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுததுமுதல வணணமீறுகச் சொல்லபபட்ட இவறறுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலததில எவரால் எவை செய்யபபட்டன,— எல்லாம இன்று இவா இன குறள்வெண பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இததிருவள்ளுவராலே செயய பபட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொலலப்பட்டன. எ-று.

௨௮

வனப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல, விருநது, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்று ணிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொ ருகுணததினாலே சிறநது விளஙக நூலசெயதனர், இவரோவெனின எல்லாக் குணஙகளாலும நிறைநது சிறநது விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறி னாா, இதனபாககளின சிறப்புச சொல்லியபடி. (௪௫)

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்.

சசு. கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரம்பிக் காண்டற்கு இனிதாகிக் கண்ணினிலை நிரம்பு நீர்மைத்து எனினும்—மதியமும் முப்பானூலும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்தாநாலுகலைகளாலும், நிறைந்து, நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி, முகக்கண்ணினிலையில், அகக்கண்ணினிலையில், நிரம்புகின்ற தன்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானூல் நயத்து இன்பயன் தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியந்தனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்பானூலின்து நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் மறுப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை முதலியன. பயன் இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனுக்குவதன்றென்றபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீ தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

இ-ள். அறம் தகளி—தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,—இன்பு நெய—காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல் தீ— செவ்வியசொல் நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத் தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனார் வையத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு ஏற்றினார்—திருவள்ளுவநாயனார் பூமியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றி

ஞர். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவ
ற்றோடு கூடிய புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனாரது திருவாயிற் பிற

உரு

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின், இவ்
வண்ணம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனை
யகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெ
டுக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோ
கியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி
மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள்
தள்ளுதலால்—நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலு
ள்ள பிறிதொன்றாலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால்,—வள்
ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பாவும் வெங்கதிரும் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும்
எனக் கொள்ளத்தகும்— திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தா
மரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செயலைக்
க்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது, அது மல
ர்த்தலும், தள்ளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளை
க்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம்
பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

சகூ. பொயபபால பொயயேயாயப போயினபொய யலலாத
மெயபபால மெயயாய விளஙகினவே—முபபாலிற
றெயவத திருவள ளுவாசெப பியகுறளால
வையத்து வாழவாா மனதது.

இ-ள். தெயவததிருவளளுவா முபபாலிற செபபிய குறளால— தெயவதத னமையயுடைய திருவளளுவநாயனா மூனறுபாலகளையுடையதாகக் கூறிய குறளுலைக் கேட்டறிதலால,—வையதது வாழவாா மனததுப பொயபபால பொயயேயாயப போயின—உலகினகண் வாழவாருடைய மனததுப பொயயினபகுதியிறபட்டவையெலலாம பொயயேயாயப போயின,— பொயயல்லாத மெயபபால மெயயாய விளஙகின—பொயமமையலலாத மெயயினபகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெயயேயாய விளஙகின. எ-று.

குறளாற பொயபபால பொயயேயாயப போயின மெயபபால மெயயேயாய் விளங்கின எனவே, இதறகு முன்னெலலாம் உணமை துணியபபடாமையின், பொயபபால மெயபபாலபோன மேறகொளளபபட்டும், மெயபபால பொய்ப்பாலபோற கைவிடபபட்டும், மயஙகிக்கிடநதனவென்றதாயிறறு. இதனமெய்யுணாவுபயத்தற்சிறபபுச சொலலியபடி. (சக)

உக

கொடிஞாழன்மாணிபூதனா.

ருo. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே யின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிநத
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனா தம்வாயாற
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிநத வாள ஆா நெடுமாற—பகைவரையெறிநத வாட்படை தங்கிய வீரமேங்கும் பாண்டியராசனே,—வளளுவனாதம் வாயாற் கேளாதனவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிநதேம—திருவளளுவநாயனாது வாககால இதறகுமுன கேட்கபபட்டில்லாதனவெயலலாம இபபோது கேட்டு, அறத்தின்றிறததையறிநதேம, —பொருட்டிறன் அறிநதேம— பொருளினதிறததை அறிநதேம்,—இனபின திறன அறிநதேம— இனபததின்றிறத்தை அறிநதேம்,—வீட்டுத திறன தெளிநதேம—வீட்டினதிறததை அறிநதேம. எ-று.

திறன அறமுதலியவறறுமேல கூட்டபபட்டது. மறன ஆகுபெயா. கேளா

தன பிறநூலாசிரியாககெல்லாம் அறிந்த சொலலுதறகெட்டாதிருந்த அறமு தலியவறறினுடபங்களை, இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணாதறகுரிய உ ணர்ப்பொருளைக்குமுணாதலின, இனி யாதொனறு ஐயு குறைவிலலையென றபடி. (ருO)

கவுணியனார்.

ருக. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறளவெண் பா.

இ-ள. முந்திய நனனெறி நாம அறிய நாபபுலமை வளளுவனா பன்னிய இனகுறளவெணபா— முறபட்டதாகிய நலவழியை நாமறியும்பொருட்டு நா வால் விளங்குகினற புலமையயுடைய திருவளளுவநாயனாரால சொலலப்ப ட்ட இனியகுறளவெணபாக்கள—சிநதைக்கு இனிய—நினைத்தால மனததிற கு இனபஞ்செயவன,—செவிக்கு இனிய— கேட்டால காதுக்கு இனபஞ்செ யவன,—வாய்க்கு இனிய—ஒதினால வாயக்கு இன்பஞ்செயவன,—வநத இ ருவினைக்கு மா மருநது— தொடாநதுவருகினற இருவினைகளாகிய நோயக ளுக்குப பெரிய மருநதுகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருநதென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனறமையால், ஏகதேசருபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றார். முறபட்ட நலவழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத் தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினுலே மறைபட்டு நினறமையின், நாமறிய வென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிநதித்தன்முதலியன செய்யுங்காலும் சொ ற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வததனமையால் வினைத்து யரும் ஒழிக்குமெனறபடி. (ருக)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௫௨. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொள்ளென நீக்கும்—சுக்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் என்பன புறத்திருளை விரைவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்,—தெள்ளிய வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பா அகிலத்தோர் உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி—முற்றுணர்ந்த திருவள்ளுவநாயனாரது இனிய குறள்வெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

௫௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சுவையும் ஒப்பாகாது,—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தெளிய அமுதையுண்டு அதன்சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்,—வண்டமிழின் முப்பால் உலகடைய மகிழ்ந்து உண்ணும்—வளம் பொருந்திய தமிழின்கண்ணதாகிய முப்பாலாகிய அதின் மும்மடிசிறந்த பாலை எல்லாவுலகத்தாரும் மகிழ்ந்து உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சின்கணிலை பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலேடைரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்கும் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோ

ன்றி மெயப்பொருளுணராதனறி வீட்டின்பம பெறுதல் கூடாமையின, உலகடையவுணனுமெனறூர். அனறி, அவவுலகததத தேவர்களும் தமது மேறபட்டவறிவினுலே இதனது உயர்வொப்பறற குணததை அறிநது முக்கியப்பிரமாணமாகக கொண்டு மகிழகூவரெனபதுபறறி, அதனைககூறினரெனினு மமையும். இஃது இவவுலகத்தார்ககேயன்றி அவவுலகததார்க்கும் பயன்படுமாறு சொலலியபடி. (ருஅ)

திருததணிகைச சரவணபபெருமாளையர் செயத
திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

உ

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள்—நாயனார் நூலின ஆயிரதது முநநூற்றுமுப்பது குறளவெண்பாக்களும்,—கடுகைத துளைத்து ஏழகடலைப புகட்டிக குறுகத தறிதத—கடுகை அதனடுவே துளைசெயது எழுகடனீரையும அததுளையுட்பெயது தனளளவிற குறுகும்வணணம தறித்துவைததால, அதுபோலவனவாகும். எ-று.

மிகக சிறறளவிறகு எடுததுசசொலலபபடுவதொரு நுணபொருளாகலின, கடுகு சொலலபபட்டது. இரணடனுருபு தறிததவெனவினை கொணடது. துளைத்தல் உள்ளீடு போககுதல். புகவிடெனபது புகட்டென விகாரபபட்டு முதனிலையாய நிறறலின, புகட்டியெனறாயது. துளையினிடைவெளிக்கும அதன புறமுடிக்கும் கொளளப்பட்ட பகுதி சிறிதாக ஒழிநத பகுதி பெரிதாகலின, குறுகவெனறூர். தறிததாலனனவெனறபாலது தறிததவென இடைக்குறைநது நினறது. இலலாதபொருளை உவமானமாகக கூறலின, இலபொருளுவமை. குறட்பாககளுள ஒவவொனறும அதுபோறலின, தறிததவெனப பனமையாற் கூறலாயிறறு. குறள் பாலபகாவஃறிணைபபெயராகலின, இஙகே பனமைக்காயது. இஙஙனஙகூறவே, குறட்பாவின சொறசுருககமும அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அககடுகும ஏழகடனீருமபோலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொலலியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத துளைததேழ கடலைப புகடடிக—குறுகத தறித்த குறள்." என முதறசொலலை மாற்றி ஔவையாரால புகழசசி செயயப பட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—௯.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின்திருநாமங்கள்—௯.

திருககுறள்.
முபபானூல.
உத்தரவேதம்.
தெயவநூல.
திருவள்ளுவர்.
பொயயாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

உ

திருக்குறளகராதி.

உ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

அ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௩	௨௨	பேதையாயாரில	பேதையாரில்
௫௩	௧	புறங்கூறாமை	புறங்கூறுமை
〃	௩௪	பொளின	பொருளின
௫௪	௩௩	ஒபபக்	ஒபபக்
௭௨	௩௨	விலைபபெரட்டு	விலைப்பொருட்டு
〃	௩௩	விறபாா	விறபாா
௧௧௯	௯	உளளப	உளளப
௧௩௪	௩௭	இனததாளுமென்று	இனததாளுமென்று
௧௯௫	௨௯	ஒருசொல	ஒருசொல
௨௦௨	௨௨	இகலவோதனொறா	இகலவோதனொன்றா
௨௨௪	௩௪	காரதருவததையார்	காரதருவததையாா
௨௩௪	௧௧	பேதைமைஒனறே	பேதைமைஒனறே
௨௩௭	௯	கேழீஇய	கெழீஇய
௨௫௧	௧௧	மலலன	மல்லன
௨௯௩	௨௧	பெண்டிா	பெணடிர்
௨௭௭	௨	பாடமாயின	பாடமாயின
௨௮௯	௨	யெனபன	யென்பன
௩௩௯	௨௯	பொறுத்தலனறே	பொறுததலனறே
௩௫௦	௯	நனவின	நனவின